Luottolaitosdirektiivin muutosdirektiivin (CRD 6) täytäntöönpano

Työryhmän mietintö

Rahoitusmarkkinat

VALTIOVARAINMINISTERIÖN JjulkaisuJa – 2025:24

VALTIOVARAINMINISTERIÖ
FINANSMINISTERIET

Valtiovarainministeriön julkaisuja 2025:24

Luottolaitosdirektiivin muutosdirektiivin (CRD 6) täytäntöönpano

Työryhmän mietintö

Luottolaitoslainsäädäntötyöryhmä

Valtiovarainministeriö Helsinki 2025

Julkaisujen jakelu
Distribution av publikationer

Valtioneuvoston julkaisuarkisto Valto

Publikations-
arkivet Valto

julkaisut.valtioneuvosto.fi

Valtiovarainministeriö
CC BY-SA 4.0

ISBN pdf: 978-952-367-843-9
ISSN pdf: 1797-9714

Taitto: Valtioneuvoston hallintoyksikkö, Julkaisutuotanto

Helsinki 2025

Kuvailulehti
26.5.2025

Luottolaitosdirektiivin muutosdirektiivin (CRD 6) täytäntöönpano
Työryhmän mietintö

Valtiovarainministeriön julkaisuja 2025:24		**Teema**	Rahoitusmarkkinat
Julkaisija	Valtiovarainministeriö		
Yhteisötekijä	Luottolaitoslainsäädäntötyöryhmä		
Kieli	suomi	**Sivumäärä**	386

Tiivistelmä

Hallituksen esityksen muotoon laaditussa mietinnössä ehdotettavat muutokset koskevat Finanssivalvonnan oikeutta perua luottolaitoslupa, tietojenvaihtoa Finanssivalvonnan ja verohallinnon välillä, kryptovaroihin liittyviä uusia säännöksiä, omistusyhteisöjen velvollisuutta hakea lupaa, tiettyjen suurten sijoituspalveluyritysten velvollisuutta hakea luottolaitoslupaa, kestävyyteen liittyviä uusia säännöksiä, Finanssivalvonnan valvontavaltuuksia, Finanssivalvonnan määräämiä hallinnollisia seuraamuksia ja uhkasakkoja, kolmansista maista tulevia sivuliikkeitä, lisäpääomavaatimuksia, luottolaitoksen johdon ja avainhenkilöiden luotettavuuden ja pätevyyden valvontaa, merkittävän omistusosuuden hankkimista luottolaitoksesta, lisäpääomavaatimusta sekä yritysjärjestelyiden, merkittävien varojen tai velkojen luovutuksen ja toisesta yrityksestä hankittavan merkittävän omistusosuuden hankinnan valvontaa.

Lainsäädäntömuutoksilla pantaisiin kansallisesti täytäntöön luottolaitosdirektiivin muutosdirektiivi (ns. CRD6) sekä täydennettäisiin aiempien muutosdirektiivien täytäntöönpanoa. Lisäksi ehdotuksilla pantaisiin täytäntöön keskusvastapuolia koskeva muutosdirektiivi sekä täydennettäisiin lailla keskusvastapuolia koskevaa muutosasetusta.

Mietinnössä arvioidaan myös EU:n vakavaraisuusasetuksen uudessa 465 artiklassa säädetyn jäsenvaltio-option käyttöönottamista.

Asiasanat rahoitusmarkkinat, pankkitoiminta, liikepankit, osuuspankit, säästöpankit

ISBN PDF	978-952-367-843-9	**ISSN PDF**	1797-9714
Asianumero	VN/35463/2024	**Hankenumero**	VM188:00/2024

Julkaisun osoite https://urn.fi/URN:ISBN:978-952-367-843-9

Presentationsblad
26.5.2025

Genomförande av direktivet om ändring av kreditinstitutsdirektivet (CRD 6) Arbetsgruppens betänkande

Finansministeriets publikationer 2025:24		**Tema**	Finansmarknaden
Utgivare	Finansministeriet		
Utarbetad av	Arbetsgruppen för lagstiftningen om kreditinstitut		
Språk	finska	**Sidantal**	386

Referat

De föreslagna ändringar som ingår i ett betänkande som utarbetats i form av en regeringsproposition gäller Finansinspektionens rätt att återkalla ett kreditinstituts verksamhetstillstånd, informationsutbyte mellan Finansinspektionen och skatteförvaltningen, nya bestämmelser som gäller kryptotillgångar, holdingföretags skyldighet att ansöka om tillstånd, skyldigheten för vissa stora värdepappersföretag att ansöka om koncession för kreditinstitutsverksamhet, nya bestämmelser som gäller hållbarhet, Finansinspektionens tillsynsbefogenheter, administrativa påföljder och viten som Finansinspektionen förelägger, filialer från tredjeländer, buffertkrav, tillsyn över tillförlitligheten och kompetensen hos kreditinstitutets ledning och nyckelpersoner, förvärv av betydande ägarandelar i ett kreditinstitut samt tillsyn över företagsarrangemang, överlåtelser av betydande tillgångar eller skulder och förvärv av betydande ägarandelar i ett annat företag.

Genom lagstiftningsändringarna genomförs nationellt direktivet om ändring av kreditinstitutsdirektivet (s.k. CRD6). Samtidigt kompletteras genomförandet av tidigare ändringsdirektiv. Genom förslagen genomförs dessutom direktivet om ändring av direktivet om centrala motparter, och förordningen om ändring av förordningen om centrala motparter kompletteras genom lag.

I betänkandet bedöms också införandet av den option för medlemsstaterna som anges i nya artikel 465 i EU:s tillsynsförordning.

Nyckelord bankverksamhet, affärsbanker, andelsbanker, sparbanker, finansmarknaden

ISBN PDF	978-952-367-843-9	**ISSN PDF**	1797-9714
Ärendenummer	VN/35463/2024	**Projektnummer**	VM188:00/2024

URN-adress https://urn.fi/URN:ISBN:978-952-367-843-9

Description sheet
26 May 2025

Transposition of Capital Requirements Directive 6 (CRD 6)
Working group's report

Publications of the Ministry of Finance 2025:24		**Subject**	Financial Markets
Publisher	Ministry of Finance		
Group author	Legislative working group on credit institutions		
Language	Finnish	**Pages**	386

Abstract

The report was drawn up in the form of a government proposal. It puts forward amendments concerning the Financial Supervisory Authority's (FIN-FSA) right to withdraw authorisation, the exchange of information between the FIN-FSA and the Finnish Tax Administration, new provisions on crypto-assets, the obligation of holding companies to apply for authorisation, the obligation of certain large investment firms to apply for authorisation as a credit institution, new provisions on sustainability, supervisory powers of the FIN-FSA, administrative sanctions and conditional fines imposed by the FIN-FSA, third-country branches, additional capital requirements, the supervision of the integrity and qualifications of the management and key personnel of credit institutions, acquisitions of material holdings in credit institutions and the capital add-on requirement. The proposed amendments also concern the supervision of mergers and acquisitions, material transfers of assets and liabilities, and acquisitions of material holdings in other businesses.

These legislative amendments would transpose Capital Requirements Directive 6 (CRD 6) and supplement the transposition of prior directives. The proposals would also transpose the amending directive on central counterparties and would supplement the amending regulation on central counterparties with an act.

The report also assesses the adoption of the Member State option laid down in the new Article 465 of the Capital Requirements Regulation.

Keywords banking (finance), merchant banks, cooperative banks, savings banks, financial markets

ISBN PDF	978-952-367-843-9	**ISSN PDF**	1797-9714
Reference number	VN/35463/2024	**Project number**	VM188:00/2024

URN address https://urn.fi/URN:ISBN:978-952-367-843-9

Sisältö

Valtiovarainministeriölle 10

Hallituksen esitys eduskunnalle luottolaitosdirektiivin täytäntöönpanoa koskevaksi lainsäädännöksi 12

PERUSTELUT 13

1 Asian tausta ja valmistelu 13
1.1 Tausta 13
1.2 Valmistelu 15

2 EU-säädöksen tavoitteet ja pääasiallinen sisältö 17
2.1 Luottolaitosdirektiivin muutosdirektiivi 17
2.1.1 Yleistä 17
2.1.2 Toimiluvan peruminen luottolaitoksen osalta, joka on kykenemätön tai todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaa 17
2.1.3 Merkittävän omistusosuuden hankkiminen luottolaitoksesta 18
2.1.4 Yritysjärjestelyjen, merkittävien varojen tai velkojen luovutuksen sekä toisesta yrityksestä hankittavan merkittävän omistusosuuden hankinnan valvonta 18
2.1.5 Tietojenvaihto toimivaltaisen valvontaviranomaisen ja veroviranomaisen välillä 19
2.1.6 Kryptovaroja koskevat uudet säännökset 19
2.1.7 Omistusyhteisöjen luvanvaraisuus 20
2.1.8 Sijoituspalveluyritysten luottolaitostoimilupa 21
2.1.9 Luottolaitoksen johtoa koskevat vaatimukset 21
2.1.10 Kestävyyteen liittyvät uudet säännökset 22
2.1.11 Luottolaitosten valvonta 24
2.1.12 Lisäpääomavaatimukset 27
2.1.13 Hallinnolliset seuraamukset ja uhkasakko 27
2.1.14 Kolmannen maan luottolaitosten sivuliikkeet 29
2.2 EU:n vakavaraisuusasetuksen muutosasetukseen sisältyvät jäsenvaltio-optiot 31
2.3 EMIR 33

3 Nykytila ja sen arviointi 34
3.1 Luottolaitosdirektiivin muutosdirektiivi 34
3.1.1 Toimiluvan peruminen luottolaitoksen osalta, joka on kykenemätön tai todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaa 34
3.1.2 Merkittävän omistusosuuden hankkiminen luottolaitoksesta 35
3.1.3 Yritysjärjestelyjen, merkittävien varojen tai velkojen luovutuksen sekä toisesta yrityksestä hankittavan merkittävän omistusosuuden hankinnan valvonta 36
3.1.4 Tietojenvaihto toimivaltaisen valvontaviranomaisen ja veroviranomaisen välillä 37
3.1.5 Kryptovaroja koskevat uudet säännökset 38
3.1.6 Omistusyhteisöjen luvanvaraisuus 38
3.1.7 Sijoituspalveluyritysten luottolaitostoimilupa 39
3.1.8 Luottolaitoksen johtoa koskevat vaatimukset 40
3.1.9 Kestävyyteen liittyvät uudet säännökset 41
3.1.10 Luottolaitosten valvonta 42
3.1.11 Lisäpääomavaatimukset 45
3.1.12 Hallinnolliset seuraamukset uhkasakko 46
3.1.13 Kolmannen maan luottolaitosten sivuliikkeet 48
3.1.14 Direktiivin säännökset, jotka eivät vaadi kansallisia lainsäädäntötoimenpiteitä 48
3.2 EMIR 51

4 Ehdotukset ja niiden vaikutukset 52
4.1 Keskeiset ehdotukset 52
4.1.1 Toimiluvan peruminen luottolaitoksen osalta, joka on kykenemätön tai todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaa 52
4.1.2 Merkittävän omistusosuuden hankkiminen luottolaitoksesta 52
4.1.3 Yritysjärjestelyjen, merkittävien varojen tai velkojen luovutuksen sekä toisesta yrityksestä hankittavan merkittävän omistusosuuden hankinnan valvonta 53
4.1.4 Tietojenvaihto toimivaltaisen valvontaviranomaisen ja veroviranomaisen välillä 53
4.1.5 Kryptovaroja koskevat uudet säännökset 54
4.1.6 Omistusyhteisöjen luvanvaraisuus 54
4.1.7 Sijoituspalveluyritysten luottolaitostoimilupa 54
4.1.8 Luottolaitoksen johtoa koskevat vaatimukset 54
4.1.9 Kestävyyteen liittyvät uudet säännökset 56
4.1.10 Luottolaitosten valvonta 57
4.1.11 Lisäpääomavaatimukset 60
4.1.12 Hallinnolliset seuraamukset ja uhkasakko 60
4.1.13 Kolmannen maan luottolaitosten sivuliikkeet 62
4.1.14 EU:n vakavaraisuusasetukseen perustuvan kansallisen liikkumavaran käyttäminen 63
4.1.15 EMIR 65
4.2 Pääasialliset vaikutukset 66
4.2.1 Toimiluvan peruminen luottolaitoksen osalta, joka on kykenemätön tai todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaa 66
4.2.2 Tietojenvaihto toimivaltaisen valvontaviranomaisen ja veroviranomaisen välillä 66
4.2.3 Yritysjärjestelyjen, merkittävien varojen tai velkojen luovutuksen sekä toisesta yrityksestä hankittavan merkittävän omistusosuuden hankinnan valvonta 67

4.2.4 Kryptovaroja koskevat uudet säännökset ... 68
4.2.5 Omistusyhteisöjen luvanvaraisuus ... 69
4.2.6 Sijoituspalveluyritysten luottolaitostoimilupa ... 69
4.2.7 Kestävyyteen liittyvät uudet säännökset ... 69
4.2.8 Luottolaitosten valvonta ... 71
4.2.9 Hallinnolliset seuraamukset ... 72
4.2.10 Lisäpääomavaatimukset ... 72
4.2.11 Kolmannen maan luottolaitosten sivuliikkeet ... 72
4.2.12 EU:n vakavaraisuusasetukseen perustuva kansallinen liikkumavara ... 73
4.2.13 EMIR ... 76

5 Muut toteuttamisvaihtoehdot ... 77
5.1 Vaihtoehdot ja niiden vaikutukset ... 77
5.1.1 Yritysjärjestelyjen, merkittävän omistusosuuden hankkimisen sekä merkittävien varojen ja velkojen luovutuksen valvonta ... 77
5.1.2 Luottolaitoksen johtoa koskevat vaatimukset ... 77
5.1.3 Kestävyyteen liittyvät uudet säännökset ... 78
5.1.4 Kolmannen maan luottolaitosten sivuliikkeet ... 78
5.1.5 EU:n vakavaraisuusasetukseen perustuvan kansallisen liikkumavaran käyttäminen ... 79
5.2 Muiden jäsenvaltioiden suunnittelemat tai toteuttamat keinot ... 81

6 Lausuntopalaute ... 82

7 Säännöskohtaiset perustelut ... 83
7.1 Laki Finanssivalvonnasta ... 83
7.2 Laki luottolaitostoiminnasta ... 91
7.3 Sijoituspalvelulaki ... 157
7.4 Laki liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista ... 163
7.5 Laki osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista ... 164
7.6 Säästöpankkilaki ... 164
7.7 Sijoitusrahastolaki ... 165

8 Lakia alemman asteinen sääntely ... 166

9 Voimaantulo ... 167

10 Toimeenpano ja seuranta ... 168
10.1 Luottolaitosdirektiivi ... 168
10.1.1 Toimeenpanoon liittyvät täytäntöönpano- ja sääntelystandardit sekä ohjeistukset ... 168
10.1.2 Uudelleentarkastelulausekkeet ja kertomukset ... 168

11 Suhde muihin esityksiin ... 171

12 Suhde perustuslakiin ja säätämisjärjestys 172

13 Lakiehdotukset 173
13.1 Laki Finanssivalvonnasta annetun lain muuttamisesta 173
13.2 Laki luottolaitostoiminnasta annetun lain muuttamisesta 184
13.3 Laki sijoituspalvelulain muuttamisesta 246
13.4 Laki liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista annetun lain muuttamisesta 254
13.5 Laki osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annetun lain muuttamisesta 255
13.6 Laki säästöpankkilain muuttamisesta 257
13.7 Laki sijoitusrahastolain muuttamisesta 259

Liitteet 263
Rinnakkaistekstit 263
Asetusluonnos 375

Eriävä mielipide työryhmän mietintöön 381

VALTIOVARAINMINISTERIÖLLE

Valtiovarainministeriö asetti 22.8.2024 työryhmän valmistelemaan ehdotus uudistuneen EU:n luottolaitossääntelyn täytäntöönpanemiseksi ja muun luottolaitoslainsäädännön ajantasaistamiseksi erityisesti yleisen luottolaitossääntelyn, talletuspankkien yhteenliittymälainsäädännön, luottolaitosten yhteisölakien, kiinnitysluottopankkilainsäädännön ja Finanssivalvontaa koskevan lainsäädännön osalta.

Työryhmän toimikausi alkoi 1.9.2024 ja jatkuu 31.12.2025 saakka. Työryhmän puheenjohtajaksi nimitettiin lainsäädäntöneuvos Antti Makkonen ja jäseniksi johtava asiantuntija Taina Erovaara-Williams Finanssivalvonnasta, kriisinratkaisuasiantuntija Harri Hämäläinen Rahoitusvakausvirastosta, johtava lakimies Olli Salmi Finanssiala ry:stä ja vanhempi neuvonantaja Jukka Vauhkonen Suomen Pankista. Työryhmän sihteeriksi nimitettiin hallitussihteeri Bella Laiho valtiovarainministeriöstä.

Työryhmä on työssään kuullut asiantuntijoita Finanssiala ry:stä, Finanssivalvonnasta, Nordea Bank Oyj:stä, OP Osuuskunnasta ja Suomen Hypoteekkiyhdistyksestä. Työryhmä on tähän mennessä kokoontunut 28 kertaa.

Työryhmä laati 16.9.2024 erillisen työryhmämuistion kokonaisriskipainolattian soveltamistasoa koskevan jäsenvaltio-option käyttämisestä.

Työryhmä on valmistellut hallituksen esityksen muotoon laaditun mietintönsä kuudennen luottolaitosdirektiivin (CRD6) täytäntöönpanoksi ja luottolaitosdirektiivin edellisten versioiden täytäntöönpanon korjauksiksi ja täydennyksiksi. Työryhmä katsoi tarkoituksenmukaiseksi sisällyttää mietintöönsä myös ehdotus EMIR-muutosasetukseen liittyvän lainsäädännön täytäntöönpanoa koskeviksi säännöksiksi, koska kokonaisuus sisältää muutoksia luottolaitosdirektiiviin.

Työryhmän toimeksianto kattaa luottolaitoslainsäädännön ajantasaistamisen myös muilta osin kuin CRD6-direktiivin edellyttämänä. Tässä asiakokonaisuudessa työryhmän työ jatkuu. CRD6-direktiivin täytäntöönpanoaikataulun vuoksi työryhmä on päättänyt antaa direktiivistä johtuvat muutosehdotukset sisältävän mietinnön erillisenä.

Mietintöön on liitetty Finanssiala ry:n eriävä mielipide.

Saatuaan luottolaitosdirektiivin edellyttämiin muutosehdotuksiin liittyvän työnsä päätökseen työryhmä luovuttaa kunnioittaen mietintönsä valtiovarainministeriölle.

Helsingissä 24 päivänä huhtikuuta 2025

Antti Makkonen

Taina Erovaara-Williams

Harri Hämäläinen

Olli Salmi

Jukka Vauhkonen

Bella Laiho

HALLITUKSEN ESITYS EDUSKUNNALLE LUOTTOLAITOSDIREKTIIVIN TÄYTÄNTÖÖNPANOA KOSKEVAKSI LAINSÄÄDÄNNÖKSI

Esityksen pääasiallinen sisältö

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi luottolaitostoiminnasta annettua lakia, Finanssivalvonnasta annettua lakia, sijoituspalvelulakia, liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista annettua lakia, osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annettua lakia, liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista annettua lakia, säästöpankkilakia, sekä sijoitusrahastolakia.

Ehdotettavat muutokset koskevat Finanssivalvonnan oikeutta perua luottolaitoslupa, tietojenvaihtoa Finanssivalvonnan ja verohallinnon välillä, kryptovaroihin liittyviä uusia säännöksiä, omistusyhteisöjen velvollisuutta hakea lupaa, tiettyjen suurten sijoituspalveluyritysten velvollisuutta hakea luottolaitoslupaa, kestävyyteen liittyviä uusia säännöksiä, Finanssivalvonnan valvontavaltuuksia, Finanssivalvonnan määräämiä hallinnollisia seuraamuksia ja uhkasakkoja, kolmansista maista tulevia sivuliikkeitä, lisäpääomavaatimuksia, luottolaitoksen johdon ja avainhenkilöiden luotettavuuden ja pätevyyden valvontaa, merkittävän omistusosuuden hankkimista luottolaitoksesta, lisäpääomavaatimusta sekä yritysjärjestelyiden, merkittävien varojen tai velkojen luovutuksen ja toisesta yrityksestä hankittavan merkittävän omistusosuuden hankinnan valvontaa.

Lainsäädäntömuutoksilla pantaisiin kansallisesti täytäntöön luottolaitosdirektiivin muutosdirektiivi sekä täydennettäisiin aiempien muutosdirektiivien täytäntöönpanoa. Lisäksi ehdotuksilla pantaisiin täytäntöön keskusvastapuolia koskeva muutosdirektiivi sekä täydennettäisiin lailla keskusvastapuolia koskevaa muutosasetusta.

Esityksessä arvioidaan myös EU:n vakavaraisuusasetuksen muutosasetuksessa säädetyn jäsenvaltio-option käyttöönottamista.

Ehdotetut lait on tarkoitettu tulemaan voimaan 1.1.2026.

PERUSTELUT

1 Asian tausta ja valmistelu

1.1 Tausta

Kotimainen ja eurooppalainen pankkilainsäädäntö on pohjautunut 1980-luvun lopulta alkaen laajalti Kansainvälisen järjestelypankin yhteydessä toimivan Baselin pankkivalvontakomitean lanseeraamiin Baselin standardeihin. Standardien tarkoituksena on maanosien ja valtioiden pankkilainsäädäntöjen lähentäminen globaalien rahoitusvakausuhkien hillitsemiseksi ja erityisesti kansainvälisillä markkinoilla toimivien pankkien keskinäisen vertailukelpoisuuden edistämiseksi. Baselin standardit eivät ole valtiosopimuksia, eivätkä ne ole sellaisenaan valtioita velvoittavia. Ne kuitenkin annetaan G20-maiden myötävaikutuksella, ja niiden noudattamista ja täytäntöönpanoa seurataan. Standardit ovat luonteeltaan minimivaatimuksia, joiden soveltamiseen komitean jäsenet ovat sitoutuneet annetussa määräajassa.

Voimassa oleva Baselin standardi on nimeltään Basel III, johon tähtäävä uudistustyö aloitettiin heti vuoden 2008 globaalin finanssikriisin jälkeen. Basel III -uudistus valmistui vaiheittain vuosina 2010–2017. Basel III -standardit ovat toimenpidekokonaisuus, jonka Baselin pankkivalvontakomitea on kehittänyt vastauksena finanssikriisin myötä ilmenneisiin ongelmiin. Toimenpiteillä pyritään vahvistamaan pankkien sääntelyä, valvontaa ja riskienhallintaa. Voimassa olevan luottolaitoslainsäädännön pohjan EU:ssa muodostavat keskeisiltä osin vuonna 2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013 luottolaitosten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta, joilla toteutettiin erityisesti Basel III -uudistuksen ensimmäisiä vaiheita sekä muita rahoitusvakautta globaalin finanssikriisin jälkeen parantavia muutoksia. Basel III -uudistuksen vuonna 2017 valmistunut viimeinen vaihe on saatettu EU:ssa voimaan luottolaitosdirektiivin ja vakavaraisuusasetuksen muutoksilla.

Esityksen valmistelun taustalla on kansallista täytäntöönpanoa edellyttävä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2024/1619 direktiivin 2013/36/EU muuttamisesta valvontavaltuuksien, seuraamusten, kolmannen maan sivuliikkeiden sekä ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien riskien osalta, jäljempänä *luottolaitosdirektiivin muutosdirektiivi tai luottolaitosdirektiivi*. Kyseinen direktiivi sisältää Basel III -standardien täytäntöönpanon lisäksi ESG-riskien hallintaan ja luottolaitosten valvontaan liittyviä uusia säännöksiä, joiden taustalla on tunnistettu tarve ESG-riskien asianmukaiselle hallinnalle ja luottolaitosten valvonnan tehostamiselle. Muutosdirektiivin lisäksi annettiin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2024/1623 asetuksen (EU) N:o 575/2013 muuttamisesta luottoriskiä, vastuun arvonoikaisuriskiä, operatiivista riskiä, markkinariskiä ja kokonaisriskipainolattiaa koskevien vaatimusten osalta, jäljempänä *EU:n vakavaraisuusasetuksen muutosasetus*. Osa muutosasetuksen artikloista sisältää kansallista harkintavaltaa mahdollistavia säännöksiä, joiden käyttöön ottamista esityksessä myös arvioidaan.

Lisäksi esityksen taustalla on myös kansallista täytäntöönpanoa edellyttävä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2024/2994 direktiivien 2009/65/EY, 2013/36/EU ja (EU) 2019/2034 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse keskusvastapuoliin liittyvän keskittymäriskin ja keskitetysti määritettyihin johdannaistransaktioihin liittyvän vastapuoliriskin käsittelystä, jäljempänä *EMIR-direktiivi*. Tämän esityksen myötä pantaisiin täytäntöön kyseisen direktiivin muutokset luottolaitosdirektiiviin ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusdirektiiviin eli sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta ja direktiivien 2002/87/EY, 2009/65/EY, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU ja 2014/65/EU muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2019/2034. Tässä esityksessä annetaan myös asetusten (EU) N:o 648/2012, (EU) N:o 575/2013 ja (EU) 2017/1131 muuttamisesta, siltä osin kuin on kyse toimenpiteistä, joilla lievennetään kolmansien maiden keskusvastapuoliin liittyviä liiallisia vastuita ja parannetaan unionin määritysmarkkinoiden tehokkuutta, annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2024/2987, jäljempänä *EMIR-muutosasetus*, täydentävää kansallista sääntelyä. EMIR-direktiivillä ja EMIR-muutosasetuksella pyritään siihen, että EU:lla on turvalliset, kriisinsietokykyiset ja kilpailulliset keskusvastapuolimääritysmarkkinat, mikä edistää pääomamarkkinaunionia ja vahvistaa EU:n strategista autonomiaa.

Luottolaitosdirektiivin muutosdirektiivin sekä EMIR-direktiivin ja -asetuksen täytäntöönpanon lisäksi on tunnistettu eräitä kansallisia teknisluonteisempia muutostarpeita luottolaitostoiminnasta annetussa laissa (610/2024), jäljempänä *luottolaitoslaki*, sekä Finanssivalvonnasta annetussa laissa (878/2008).

1.2 Valmistelu

EU-säädöksen valmistelu

Euroopan komissio julkaisi 27.10.2021 lainsäädäntöehdotuksensa uudeksi pankkipaketiksi. Lainsäädäntöehdotus sisälsi ehdotuksen luottolaitosdirektiivin (2013/36/EU) muuttamisesta, ehdotuksen EU:n vakavaraisuusasetuksen (asetus (EU) N:o 575/2013) muuttamisesta ja erillisen lainsäädäntöehdotuksen vakavaraisuusasetuksen muuttamisesta kriisinratkaisun osalta. Lainsäädäntöehdotukseen sisältyy laaja komission toimesta laadittu vaikutusarvio. Lisäksi muun muassa Euroopan pankkiviranomainen, Euroopan keskuspankki, jäljempänä *EKP*, ja Finanssivalvonta ovat tehneet vaikutusarvioitaan, jotka ovat liittyneet Basel III -standardien voimaansaattamiseen ja komission lainsäädäntöehdotukseen sisältyvään kokonaisuuteen. Arvioita päivitettiin neuvotteluiden edetessä. Lainsäädäntöehdotusta käsiteltiin neuvoston rahoituspalvelutyöryhmässä.

Komission direktiivi- ja asetusehdotukset sekä luonnos valtioneuvoston kirjelmäksi eduskunnalle komission ehdotuksista olivat lausuntokierroksella EU-asioiden komitean alaisessa rahoituspalvelut ja pääomaliikkeet -jaostossa (valmistelujaosto EU-10). Lausuntoja saatiin yhteensä 14. Myös jatkokirjeet olivat lausuntokierroksella valmistelujaostossa. Lisäksi valtiovarainministeriö järjesti sidosryhmätilaisuuden lainsäädäntöpaketin etenemisestä maaliskuussa 2023.

Komission lainsäädäntöehdotus annettiin eduskunnalle tiedoksi valtioneuvoston selvityksellä E 125/2021 vp ja samansisältöisellä valtioneuvoston kirjelmällä U 72/2021 vp. Näissä kuvattiin lainsäädäntöehdotuksen keskeinen sisältö ja valtioneuvoston kanta. Eduskunnan talousvaliokunta antoi lausuntonsa (TaVL 55/2021 vp) suurelle valiokunnalle. Suuri valiokunta otti tässä vaiheessa kantaa (SuVL 6/2021 vp) käsittelyjärjestyksen kannalta kiireellisimpään kriisinratkaisulainsäädännön tarkistukseen ja totesi ottavansa kantaa pääasiallisiin ehdotuksiin valtioneuvoston jatkokirjelmän jälkeen.

Valtioneuvosto antoi eduskunnalle jatkokirjelmän UJ 3/2022 vp, jossa se täsmensi valtioneuvoston kantaa ja esitti lisäselvitystä komission lainsäädäntöehdotuksen vaikutuksista. Suurelle valiokunnalle lausunnot antoivat valtiovarainvaliokunta (VaVL 6/2022 vp) ja talousvaliokunta (TaVL 18/2022 vp). Suuri valiokunta otti kantaa lausunnossaan SuVL 7/2022 vp lainsäädäntöehdotuksen pääosaan.

Valtioneuvosto informoi eduskuntaa jatkokirjelmällä UJ 25/2022 vp neuvottelutilanteesta, neuvoteltavana olevasta kompromissinäkemyksestä ja päivitetyistä kansallisista vaikutusarvioista. Valtiovarainvaliokunta (VaVL 16/2022 vp) ja talousvaliokunta (TaVL 47/2022 vp) antoivat lausunnot suurelle valiokunnalle valtioneuvoston kirjelmästä. Suuri valiokunta otti kantaa valtioneuvoston kirjelmään valiokunnan hyväksymässä kannassa SuVEK 133/2022 vp.

Luottolaitosdirektiivin muutosdirektiivi sekä EU:n vakavaraisuusasetuksen muutosasetus annettiin 31.5.2024.

Euroopan komissio julkaisi 7.12.2022 lainsäädäntöehdotuksensa EMIR-direktiivin ja EMIR-muutosasetuksen osalta. Komission direktiivi- ja asetusehdotukset sekä luonnos valtioneuvoston kirjelmäksi eduskunnalle komission ehdotuksista olivat lausuntokierroksella EU-asioiden komitean alaisessa rahoituspalvelut ja pääomaliikkeet -jaostossa (valmistelujaosto EU-10). Komission lainsäädäntöehdotus annettiin eduskunnalle tiedoksi valtioneuvoston kirjelmällä U 121/2022 vp. Eduskunnan talousvaliokunta antoi lausuntonsa (TaVL 9/2023 vp) suurelle valiokunnalle. Suuri valiokunta otti kantaa valtioneuvoston kirjelmään valiokunnan hyväksymässä kannassa SuVEK 39/2023 vp. EMIR-direktiivi ja EMIR-muutosasetus annettiin 27.11.2024.

Hallituksen esityksen valmistelu

Valtiovarainministeriö asetti 22.8.2024 työryhmän valmistelemaan EU-tasoisen luottolaitoslainsäädännön muutosten edellyttämiä muutoksia kansalliseen lainsäädäntöön. Lisäksi työryhmän tehtävänä on laatia ehdotukset muiden havaittujen luottolaitoslainsäädännön muutostarpeiden huomioimiseksi kansallisessa lainsäädännössä. Työryhmään nimettiin jäsenet valtiovarainministeriöstä, Suomen Pankista, Rahoitusvakausvirastosta, Finanssivalvonnasta sekä Finanssiala ry:stä. Työryhmän puheenjohtaja ja sihteeri nimettiin valtiovarainministeriöstä. Työryhmän toimikaudeksi asetettiin 1.9.2024–31.12.2025. Työryhmä otti nimekseen luottolaitoslainsäädäntötyöryhmä. Työryhmän toimeksiannon ulkopuolelle jätettiin Finanssivalvonnan organisatorisia kysymyksiä ja virkamiesoikeudellisia seikkoja käsittelevät luottolaitosdirektiiviin pohjautuvat lainsäädäntömuutokset, jotka on valmisteltu valtiovarainministeriössä erikseen virkatyönä.

2 EU-säädöksen tavoitteet ja pääasiallinen sisältö

2.1 Luottolaitosdirektiivin muutosdirektiivi

2.1.1 Yleistä

Luottolaitosdirektiiviin ja vakavaraisuusasetukseen tehtyjen muutosten keskeisinä tavoitteina ovat rahoitusvakauden edistäminen ja rahoitustoiminnan tukeminen koronapandemiaan liittyvän taloudellisen kriisin jälkeisessä elpymisessä. Muutoksilla on pantu täytäntöön Basel III -standardien viimeinen vaihe, joilla on tavoiteltu luottolaitosten häiriönsietokyvyn vahvistamista ilman pääomavaatimusten merkittävää kasvua. Muutosdirektiivin luottolaitosten valvontaa koskevilla muutoksilla on tavoiteltu valvonnan keinojen ja toimivaltuuksia harmonisointia eri jäsenmaissa. Kestävyyteen liittyvillä uusilla direktiivin säännöksillä on tavoiteltu puolestaan kestävyyteen liittyvien riskien parempaa huomioon ottamista riskien tunnistamisessa, seurannassa sekä hallinnassa.

Luottolaitosdirektiivin muutosdirektiivi tulee panna täytäntöön viimeistään 10.1.2026, ja sen täytäntöönpanemiseksi annettavia säännöksiä on alettava soveltaa 11.1.2026. Osaa kolmansien maiden sivuliikkeitä koskevista muutoksista on sovellettava vasta 11.1.2027 lähtien. Osaa rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävien luottolaitosten lisäpääomavaatimusta koskevista säännöksistä ja Rahoitusjärjestelmän rakenteellisten ominaisuuksien perusteella määrättävää lisäpääomavaatimusta koskevia säännöksiä on sovellettava jo 29.7.2024 lähtien.

2.1.2 Toimiluvan peruminen luottolaitoksen osalta, joka on kykenemätön tai todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaa

Luottolaitosdirektiivin 18 artiklaan on lisätty uusi g alakohta sen selventämiseksi, että toimivaltaisella valvontaviranomaisella on valtuudet perua luottolaitoksen toimilupa, jos toimivaltainen valvontaviranomainen tai kriisinratkaisuviranomainen on todennut luottolaitoksen olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan. Muutoksella varmistettaisiin, että toimilupa on mahdollista perua silloin, kun luottolaitos täyttäisi muut kriisihallintoon asettamiselle säädetyt edellytykset paitsi

yleisen edun vaatimuksen eli pankkia ei asetettaisi kriisihallintoon. Kansallisessa lainsäädännössä kaatumisen sijaan käytetään ilmaisua kykenemätön tai todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaa.

2.1.3 Merkittävän omistusosuuden hankkiminen luottolaitoksesta

Luottolaitokseen kohdistuvan merkittävän omistusosuuden hankkimista koskevia luottolaitosdirektiivin 22 ja 23 artikloja on muutettu. Direktiivin 22 artiklaa on täsmennetty siten, että omistukseen liittyvän hankintailmoituksen vastaanottavan viranomaisen on lähetettävä nimenomainen ilmoituksen vastaanottokuittaus. Direktiivin 23 artiklassa säädettyjä hankinnan arviointikriteerejä on muutettu rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen riskin arvioinnin osalta. Toimivaltaisella pankkivalvontaviranomaisella on direktiivin muutoksen myötä muun muassa nimenomainen toimivaltuus vastustaa luottolaitoksen omistusosuuden hankkimista, jos hankintailmoituksen tekijä sijaitsee rahanpesun tai terrorismin rahoittamisen kannalta korkeariskisessä valtiossa. Direktiivin 23 artiklan uudessa 6 kohdassa säädetään, että tarkemmista omistusosuuden hankintailmoitukseen sisällytettävistä tiedoista ja selvityksistä säädetään Euroopan pankkiviranomaisen esityksestä annettavilla Euroopan komission vahvistamilla teknisillä standardeilla.

2.1.4 Yritysjärjestelyjen, merkittävien varojen tai velkojen luovutuksen sekä toisesta yrityksestä hankittavan merkittävän omistusosuuden hankinnan valvonta

Luottolaitosdirektiivin uusissa 27 a–27 e artikloissa säädetään ilmoitus- ja valvontamenettelystä luottolaitoksen tai luvanvaraisen omistusyhteisön hankkiessa merkittävän omistusosuuden toisesta yrityksestä. Artiklat sisältävät säännökset ilmoitusvelvollisuudesta, ilmoitusmenettelystä, merkittävyyden kynnysarvoista, arviointikriteereistä, viranomaisyhteistyöstä, omistusosuuden hankinnan vastustamisperusteista ja ilmoitusvelvollisuuden laiminlyönnin seuraamuksista. Direktiivin 27 d artiklassa säädetään merkittävän omistusosuuden luopumista koskevasta ilmoitusmenettelystä.

Luottolaitosdirektiivin uudessa 27 f artiklassa säädetään merkittävien omaisuuserien tai velvoitteiden luovutusta koskevasta ilmoitusmenettelystä, kun hankkijana on luottolaitos tai luvanvarainen omistusyhteisö. Ilmoitusmenettelyä sovelletaan mainitussa artiklassa tarkemmin säädettyjen kynnysarvojen täyttyessä riippuen siitä, onko kyse konsernin sisäisestä toimesta. Ilmoitusmenettelystä vapautettuja ovat järjestämättömien saatavien luovutukset, luottojen sisällyttäminen katettujen

joukkolainojen katepooliin, arvopaperistamisliitännäiset luovutukset sekä kriisinratkaisumenettelyihin liittyvät järjestelyt. Direktiivin uusi 27 g artikla edellyttää jäsenvaltioiden säätävän valvontaviranomaisen käytössä olevista tarpeellisista toimenpiteistä laiminlyötäessä ilmoitusvelvollisuus.

Luottolaitosdirektiivin uusissa 27 h–27 l artikloissa säädetään sulautumisiin ja jakautumisiin liittyvästä ilmoitus- ja valvontamenettelystä, kun järjestelyn osallisena on luottolaitos tai luvanvarainen omistusyhteisö. Säännöksiä sovelletaan kaikkiin direktiivin 27 h artiklassa tarkemmin määriteltyihin sulautumisiin ja jakautumisiin riippumatta niiden taloudellisesta arvosta. Artiklat sisältävät säännökset ilmoitusvelvollisuudesta, ilmoitusmenettelystä, arviointikriteereistä, viranomaisyhteistyöstä, järjestelyn vastustamisperusteista ja ilmoitusvelvollisuuden laiminlyönnin seuraamuksista.

2.1.5 Tietojenvaihto toimivaltaisen valvontaviranomaisen ja veroviranomaisen välillä

Luottolaitosdirektiivin 53 artiklassa säädetään valvontaviranomaisen salassapitovelvollisuudesta. Artiklaa on muutettu siten, että rikosasioiden lisäksi myöskään verolainsäädännön alaan kuuluvissa tapauksissa salassapitovaatimus ei rajoita enää tapausten käsittelyä toisessa viranomaisessa. Lisäksi luottolaitosdirektiivin 56 artiklaa tietojenvaihdosta on täydennetty uudella kohdalla, jossa todetaan, että 53 artiklan 1 kohta ja 54 artikla eivät estä toimivaltaisten viranomaisten ja veroviranomaisten välistä tietojenvaihtoa samassa jäsenvaltiossa kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Uuden kohdan mukaan kuitenkin toisen jäsenvaltion viranomaiselta on saatava suostumus tietojen luovuttamiseen, jos tiedot ovat peräisin toisesta jäsenvaltiosta.

2.1.6 Kryptovaroja koskevat uudet säännökset

Kryptovaran määritelmä lisättiin luottolaitosdirektiivin 3 artiklan 1 kohdan 70 alakohdaksi. Kryptovaran määritelmä vastaa kryptovarojen markkinoista sekä asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 1095/2010 ja direktiivien 2013/36/EU ja (EU) 2019/1937 muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2023/1114, jäljempänä *EU:n kryptovaramarkkina-asetus*, 3 artiklan 1 kohdan 5 alakohdassa määriteltyä kryptovaraa, joka ei ole digitaalista keskuspankkirahaa.

Luotto- ja vastapuoliriskiä koskevaa 79 artiklaa on muutettu lisäämällä kryptovaroja koskeva vaatimus. Uuden säännöksen mukaan laitoksien tulee tehdä ennakkoarviointi kaikista kryptovaroihin liittyvistä vastuistaan, jotka ne aikovat ottaa, sekä siitä, ovatko olemassa olevat prosessit ja menettelyt riittäviä vastapuoliriskin hallitsemiseksi. Lisäksi laitosten tulee raportoida arvioinneista toimivaltaiselle viranomaiselle. Luottolaitosdirektiivin 83 artiklaa markkinariskistä on myös muutettu vastaavanlaisella vaatimuksella, että laitosten on tehtävä etukäteinen arviointi kryptovaroihin liittyvistä vastuista.

Luottolaitosdirektiivin 81 artiklaa keskittymäriskistä on muutettu. Artiklaan lisättiin säännös siitä, että sellaisten kryptovarojen osalta, joilla ei ole tunnistettavissa olevaa liikkeeseenlaskijaa, keskittymäriski on katsottava samanlaiset piirteet omaaviin kryptovaroihin liittyvien vastuiden suhteen.

Lisäksi luottolaitosdirektiivin 85 artiklaa operatiivisesta riskistä on muutettu lisäämällä nimenomainen maininta suorista ja välillisistä kryptovaroihin ja kryptovarapalvelujen tarjoajiin liittyvistä vastuista aiheutuneista riskeistä, jotka pitäisi arvioida ja hallita osana operatiivista riskiä.

2.1.7 Omistusyhteisöjen luvanvaraisuus

Rahoitusalan holding- ja sekaholdingyhtiöiden (omistusyhteisöt) on tietyin poikkeuksin luottolaitosdirektiivin 21 a mukaan haettava toiminnalleen viranomaishyväksyntää. Artiklaa on muutettu siten, että vaatimuksen piiriin lisättiin myös sellaiset omistusyhteisöt, jotka on nimetty vastaamaan sen varmistamisesta, että ryhmä noudattaa vakavaraisuusvaatimuksia konsolidoidulla tasolla direktiivissä tarkoitetun mukaisesti.

Toimivaltaiselle viranomaiselle lisättiin myös prosessiin liittyviä uusia velvoitteita. Viranomaisella on velvollisuus tarkastella, onko omistusyhteisön kriteerit täyttäneet yritykset tunnistettu asianmukaisesti. Lisäksi viranomaisen tulee pitää julkista luetteloa hyväksynnän saaneista. Viranomaiselle annettiin myös mahdollisuus sulkea tapauskohtaisesti omistusyhteisön luvasta vapautettuja konsolidoinnin ulkopuolelle. Lisäksi artiklaan lisättiin säännöksiä liittyen samanaikaisten prosessien yhteensovittamiseen ja viranomaisyhteistyöhön.

2.1.8 Sijoituspalveluyritysten luottolaitostoimilupa

Luottolaitosdirektiivin 8 a artikla asettaa isoille yrityksille, joiden kokonaisvarojen määrä on vähintään 30 miljardia euroa ja joilla on rahoitusvälineiden markkinoista sekä direktiivin 2002/92/EY ja direktiivin 2011/61/EU muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/65/EU, jäljempänä *rahoitusvälineiden markkinat -direktiivin*, mukainen sijoituspalveluyrityksen toimilupa kaupankäyntiin omaan lukuun tai liikkeeseenlaskun takaamiseen, velvoitteen hakea toimilupaa luottolaitostoimintaan. Artiklan soveltamisalaa on laajennettu siten, että 30 miljardin kynnysarvon laskennassa huomioidaan kolmannessa maassa olevat tytäryritykset ja sivuliikkeet sekä yrityskohtaisessa että ryhmäkohtaisessa laskentatavassa. Muutoksella korjataan soveltamiskäytännössä havaittua kynnysarvon määrittelyn epäjohdonmukaisuutta, jossa osa yrityksistä on jäänyt soveltamisalan ulkopuolelle. Epäjohdonmukaisuus on johtanut siihen, että yrityksen sivuliikkeitä tai tytäryrityksiä kolmannessa maassa ei ole huomioitu laskennassa kaikissa tapauksissa. Toimilupavelvoitteen suhteellistamiseksi 8 a artiklaan on sisällytetty toimivaltaiselle valvontaviranomaiselle uusi valtuus myöntää kokonaisvaltaiseen arvioon perustuva poikkeus luottolaitostoimilupaa koskevasta edellytyksestä.

Lisäksi luottolaitosdirektiivin uudessa 110 a artiklassa säädetään, että luottolaitosdirektiivin 3 lukua sovelletaan sellaiseen sijoituspalveluyritysryhmään, jossa on vähintään yksi sijoituspalveluyritys, joka soveltaa EU:n vakavaraisuusasetusta sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista sekä asetusten (EU) N:o 1093/2010, (EU) N:o 575/2013, (EU) N:o 600/2014 ja (EU) N:o 806/2014 muuttamisesta annetun Euroopan Parlamentin ja Neuvoston asetuksen (EU) 2019/2033 1 artiklan 2 kohdan tai 5 kohdan nojalla.

2.1.9 Luottolaitoksen johtoa koskevat vaatimukset

Luottolaitosdirektiivin 3 artiklaan sisältyviin määritelmiin on lisätty uusia luottolaitoksen johtamiseen ja organisaatioon liittyviä määritelmiä. Mainitun artiklan 1 kohdan uuteen 8 a alakohtaan sisältyy hallintotoimintoa hoitavan hallintoelimen (*management body in its management function*) määritelmä, uuteen 9 a alakohtaan avainhenkilön määritelmä, uuteen 9 b alakohtaan sisäisten valvontatoimintojen määritelmä, uuteen 9 c alakohtaan sisäisistä valvontatoiminnoista vastaavan määritelmä ja uuteen 9 d alakohtaan talousjohtajan määritelmä. Lisäksi mainitun direktiivikohdan 9 kohdan mukaista toimivan johdon (*senior management*) määritelmää on muutettu siten, että toimivaan johtoon katsotaan kuuluvaksi sellaiset luottolaitoksen päivittäisestä johtamisesta vastaavat henkilöt, jotka eivät kuulu ylimpään hallintoelimeen.

Luottolaitoksen johdon luotettavuuden ja pätevyyden (*fit and proper*) arviointia koskevaa direktiivin 91 artikla on kokonaan uudistettu. Mainittu artikla koskee ylimpään hallintoelimeen kuuluvien henkilöiden luotettavuuden ja pätevyyden arviointia. Artiklaa on muutettu soveltamisalaltaan siten, että jatkossa se koskee luottolaitosten ohella luvanvaraisia omistusyhteisöjä. Arviointiprosessia on muutosdirektiivillä täsmennetty muun muassa arvion toimittamisen ajankohdan osalta. Lisäksi direktiivissä tarkemmin määriteltyjen keskeisten luottolaitosten on jatkossa toimitettava pankkivalvontaviranomaiselle hakemus luotettavuus- ja sopivuusarvion tekemiseksi 30 päivää ennen tietyissä keskeisissä tehtävissä, kuten hallituksen puheenjohtajana tai toimitusjohtajana, aloittamista. Direktiivi ei kuitenkaan aseta luotettavuudesta ja pätevyydestä tehtävää pankkivalvontaviranomaisen arviota edellytykseksi tehtävässä aloittamiselle, vaan luottolaitoksen on tehtävä arvio itse. Direktiivi ei toisaalta kiellä jäsenvaltioita säätämästä viranomaisarviota edellytykseksi ennen tehtävässä aloittamista (ns. ex ante -arviointiprosessi).

Luottolaitosdirektiivin uudessa 91 a artiklassa säädetään luottolaitoksen avainhenkilöiden luotettavuuden ja pätevyyden arvioinnista. Mainittu artikla on asiasisällöltään uusi, sillä tähän saakka luottolaitoksen johdon luotettavuus- ja pätevyysvaatimukset ovat koskeneet direktiivin mukaista ylintä hallintoelintä. Luotettavuus- ja pätevyysvaatimuksia koskevassa tulkintakäytännössä vaatimuksia on kuitenkin sovellettu lakisääteisiin toimielimiin kuuluvien ohella eräisiin muihin keskeisiin johtotehtäviin.

Palkitsemisjärjestelmille asetettuja yleisiä vaatimuksia koskevan 92 artiklan 2 kohdan e ja f alakohtia sekä 3 kohdan b alakohtaa on täsmennetty siten, että tietyt vaatimukset koskevat kaikissa sisäisissä valvontatoiminnoissa (eli riskienvalvonta, compliance ja sisäinen tarkastus) työskenteleviä tai näistä toiminnoista vastaavia.

2.1.10 Kestävyyteen liittyvät uudet säännökset

Määritelmä. Luottolaitosdirektiivin 3 artiklan 1 kohdan 68 alakohdaksi on lisätty ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvän riskin määritelmä. Määritelmän lyhennetty versio on ESG-riski. Määritelmässä viitataan vakavaraisuusasetukseen, jonka mukaan määritelmällä tarkoitetaan laitokseen kohdistuvien kielteisten taloudellisten vaikutusten riskiä, joka johtuu ympäristöön, yhteiskuntaan tai hallintotapaan liittyvien tekijöiden (ESG-tekijöiden) nykyisistä tai tulevista vaikutuksista kyseisen laitoksen vastapuoliin tai sijoitettuihin varoihin. Määritelmässä todetaan, että ESG-riskit toteutuvat perinteisten taloudellisten riskiluokkien kautta.

Sisäisen pääoman riittävyyden arviointi. Luottolaitosdirektiivin 73 artiklassa säädetään sisäisestä pääomasta. Artiklan ensimmäistä kohtaa täydennettiin lisäyksellä, jonka mukaan ESG-riskit olisivat osa asetuksessa yksilöityjä taloudellisia riskejä, jotka on otettava huomioon, kun laitokset arvioivat sisäisen pääoman määrää. ESG-riskien kattaminen on otettava huomioon lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä.

Hallinto- ja ohjausjärjestelmä. Luottolaitosdirektiivin 74 artiklassa säädetään hallinto- ja ohjausjärjestelmää koskevista yleisistä vaatimuksista. Artiklan 1 kohdan b alakohtaa on muutettu siten, että hallinto- ja ohjausjärjestelmiin luetaan myös sellaiset tehokkaat prosessit, joilla tunnistetaan, hallitaan, seurataan ja raportoidaan ESG-riskejä. Riskienhallintajärjestelmiä, jotka ovat osa hallinto- ja ohjausjärjestelmää, on siis kehitettävä ottamaa huomioon myös ESG-riskit. Muutetun artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaan myös finanssialan digitaalisesta häiriönsietokyvystä ja asetusten (EY) N:o 1060/2009, (EU) N:o 648/2012, (EU) N:o 600/2014, (EU) N:o 909/2014 ja (EU) 2016/1011 muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2022/2554, jäljempänä *DORA-asetus*, mukaiset verkko- ja tietojärjestelmät on oltava osana hallinto- ja ohjausjärjestelmiä.

Riskienhallinnan järjestäminen. Riskienhallinnan järjestämistä koskevaa luottolaitosdirektiivin 76 artiklaa on muutettu. Muutettu artikla edellyttää luottolaitoksen hallitukselta riskienhallintajärjestelmien säännöllistä arviointia nimenomaisesti vähintään joka toinen vuosi. Muutettu 76 artiklan 1 kohta sisältää jäsenvaltio-option siitä, että arviointitiheys voidaan asettaa pienille ja rakenteeltaan yksinkertaisille luottolaitoksille vain joka toinen vuosi tapahtuvaksi ilman vähintään-kriteeriä. Lisäksi artiklaa on täsmennetty sisällyttämällä mukaan strategioihin ja menettelytapoihin myös riskit, jotka johtuvat ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien tekijöiden nykyisistä, lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin vaikutuksista. Artiklan mukaan laitosten tulee laatia erityisiä suunnitelmia käsitelläkseen kestävyyteen liittyvien tekijöiden aiheuttamia taloudellisia riskejä. Direktiivi vaatii suunnitelmia koskevien vaatimusten oikeasuhtaista soveltamista pienten ja rakenteeltaan yksinkertaisten luottolaitosten osalta, mikä toteutettaisiin osoittamalla yksinkertaistettua menettelyä tai poikkeuksia pienille ja rakenteeltaan yksinkertaisille luottolaitoksille.

ESG-riskit uutena riskiluokkana. Luottolaitosdirektiiviin uudessa 87 a artiklassa säädetään ESG-riskeistä. Artiklan mukaan toimivaltaisen valvontaviranomaisen on varmistettava, että luottolaitoksella on riskienhallintakehys, vankat strategiat, toimintatavat, prosessit ja järjestelmät ESG-riskien tunnistamiseen, mittaamiseen, hallintaan ja seurantaan sekä lyhyellä ja keskipitkällä että pitkällä aikavälillä. Luottolaitoksen strategioiden, toimintatapojen, prosessien ja järjestelmien on oltava

oikeassa suhteessa laitoksen liiketoimintamalliin ja sen toiminnan laajuuteen kohdistuvien ESG-riskien mittaluokkaan, luonteeseen ja monimutkaisuuteen. Valvontaviranomaisten on varmistettava, että luottolaitokset mittaavat niiden kykyä sopeutua kestävyyteen liittyvistä tekijöistä aiheutuviin negatiivisiin vaikutuksiin, vähintäänkin ilmastonmuutoksesta aiheutuviin vaikutuksiin, perusskenaariolla ja epäsuotuisilla skenaarioilla.

Palkitseminen. Luottolaitosdirektiivin 74 artiklassa säädetään yleisten hallinto- ja ohjausjärjestelmää koskevien vaatimusten ohella palkitsemisjärjestelmää koskevista yleisistä vaatimuksista. Artiklan 1 kohdassa ei aiemmin ole ollut erillisiä alakohtia, mutta teksti on nyt järjestetty uudelleen alakohdiksi ja 1 kohdan e alakohtaan on palkitsemisen osalta lisätty, että palkitsemisjärjestelmissä on huomioitava myös ESG-riskien riskinottohalukkuus. Palkitsemista koskevaa direktiivin 94 artiklan 1 kohdan a alakohtaa on myös muutettu siten, että muuttuvan suoritusperusteisen palkkionosan määräytymisessä on arvioitava nimenomaisesti myös kaikkien olennaisten riskien käsittely.

2.1.11 Luottolaitosten valvonta

Valvojan arviointiprosessi. Vakavaraisuuden arvioinnista säätävän luottolaitosdirektiivin 97 artiklan 4 kohdan toinen alakohta on uudistettu. Artiklakohtaan lisättiin edellytyksiä, joiden täyttymistä valvontaviranomainen voi tarkastella vakavaraisuuden arvioinnin suorittamiseksi suhteellisuusperiaatteen toteuttamiseksi.

Luottolaitosdirektiivin 98 artiklassa säädetään vakavaraisuuden arviointia koskevista teknisistä vaatimuksista. Artiklan 98 1 kohtaa on muutettu lisäämällä k alakohta, jonka mukaan valvojan suorittaman vakavaraisuuden arviointiin on olemassa olevien vaatimusten lisäksi myös vähintään sisällytettävä tieto siitä, missä määrin laitokset ovat ottaneet käyttöön asianmukaiset toimintaperiaatteet ja operatiiviset toimet, jotka liittyvät 76 artiklan 2 kohdan mukaisesti laadittavissa suunnitelmissa asetettuihin määrällisiin tavoitteisiin ja välitavoitteisiin.

Luottolaitosdirektiivin 98 artiklan uuden 9 kohdan mukaan toimivaltaisten viranomaisten edellytetään arvioivan laitosten hallinto- ja riskinhallintaprosesseja, joilla ne käsittelevät ESG-riskejä, sekä laitosten altistumista ESG-riskeille. ESG-vastuiden sekä prosessien asianmukaisuutta arvioidessaan viranomaisen on otettava huomioon laitosten liiketoimintamallit. Arvioinnissa tulee myös arvioida luottolaitokseen kohdistuvia ESG-riskejä laitoksen laatiman luottolaitosdirektiivin 76 artiklan 2

kohdan mukaisen suunnitelman perusteella. Laitoksen hallinto- ja riskienhallintaprosessit, joilla käsitellään ESG-riskejä, on mukautettava suunnitelmissa asetettuihin tavoitteisiin.

Lisäksi 98 artiklan 9 kohdan mukaan toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava luottolaitosdirektiivin 76 artiklan 2 kohdan mukaisesti laadittavia suunnitelmia sekä edistymistä sellaisten ESG-riskien käsittelemisessä, joita aiheutuu mukautumisesta ilmastoneutraaliutta koskevaan tavoitteeseen sekä muihin asiaankuuluviin unionin sääntelytavoitteisiin, jotka liittyvät ESG-tekijöihin.

Kryptovaroihin liittyen 98 artiklaan on lisätty 10 kohta, jonka mukaan valvojan arvioinnissa on arvioitava laitosten hallinto- ja riskinhallintaprosesseja kryptovaroihin liittyvien vastuiden ja kryptovarapalvelujen tarjoamisen osalta. Tarkastelun tulee sisältää toimintaperiaatteiden ja menettelytapojen tarkastelu sekä markkinariskin ja vastapuoliriskin osalta toteutettavan ennakollisen arvioinnin tulosten riittävyyttä koskeva tarkastelu.

Stressitestit. Toimivaltaisen viranomaisen suorittamien stressitestien osalta on muutettu luottolaitosdirektiivin 100 artiklaa. Artiklaan lisättiin säännös varmistamaan, ettei luottolaitosten ja niille konsultointipalveluja tarjoavien kolmansien osapuolten toiminta haittaa stressitestiä. Säännös esimerkiksi vaatii pidättäytymistä tietojen optimoinnista sekä yhteistä käyttäytymistä koskevien sopimusten tekemisestä. Lisäksi 100 artiklan uudessa 4 kohdassa annetaan Euroopan valvontaviranomaisille toimivaltuus ohjeistuksen antamiseen, joka koskee ESG-riskien stressitestaamista.

ESG-riskeihin liittyvien käytäntöjen valvonta. Luottolaitosdirektiivin 87 a artiklan mukaan toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava ja seurattava laitosten ympäristöön, yhteiskuntaan ja hallintotapaan liittyvien strategioiden sekä riskinhallintaan liittyvien käytäntöjen kehitystä, kuten laitoksen laatimia suunnitelmia tavoitteistaan seurata ja käsitellä ESG-riskejä.

Sisäisten menetelmien käyttö. Sisäisten menetelmien käyttöä koskevan luvan tarkastelua koskevaan 101 artiklaan on tehty täsmennyksiä. Voimassa olevan artiklan mukaan toimivaltaisen viranomaisen on peruttava markkinariskin osalta lupa sisäisten mallien käyttöön tai toteutettava toimenpiteitä mallin parantamisen varmistamiseksi, jos todetaan, että malli ei ole tai ei ole enää riittävän tarkka. Uudistetun muotoilun mukaan viranomaisen on tietyissä tilanteissa tarkasteltava edellytyksiä, joilla voidaan sallia sisäisen mallin käyttäminen, tai määrättävä toimenpiteitä mallin parantamisen varmistamiseksi. Suora velvoite luvan perumiseen on siis vaihdettu luvan edellytyksen tarkastelemiseen.

Luottolaitosdirektiivin 78 artiklaa menetelmien vertailusta on muutettu lisäämällä 1 kohtaan tilanteita, jolloin on ilmoitettava valvontaviranomaiselle käyttämiensä menetelmien tulokset. Aiemmin ilmoitusvelvollisuus koski ainoastaan sisäisiä menetelmiä, mutta muutosten myötä myös tietyissä tilanteissa standardimenetelmien käyttämisestä on ilmoitettava. Lisäksi kohtiin 3, 5 ja 6 on tehty teknisiä täsmennyksiä. Myös artiklan 8 kohtaan Euroopan pankkiviranomaisen luonnostelemista teknisistä sääntelystandardeista on tehty täydennyksiä.

Valvontavaltuudet. Luottolaitosdirektiivin 104 artiklaan, jossa säädetään toimivaltaisen viranomaisen valvontavaltuuksista, lisättiin 1 kohdan muutoksella viittaukset ESG-riskiin sekä kryptovaroihin liittyviin riskeihin. Viittauksen myötä olemassa olevat valtuudet ulottuvat myös nyt näihin riskeihin. Lisäksi artiklan valtuuksiin lisättiin viranomaiselle valtuus vaatia luottolaitoksia vähentämään ESG-tekijöistä aiheutuvia lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin riskejä liiketoimintastrategioita, hallintoa ja riskienhallintaa muuttamalla tai toimeenpanemalla suunnitelmiin sisältyviä tavoitteita, toimenpiteitä ja toimia. Toimivaltaiselle viranomaiselle lisättiin myös valtuus vaatia laitoksia toteuttamaan stressitestauksia ja skenaarioanalyysejä kryptovaroihin ja kryptovarapalvelujen tarjoamiseen liittyen.

Lisäksi luottolaitosdirektiivin 106 artiklaa erityisistä julkistamisvaatimuksista on muutettu lisäämällä valtuuksia liittyen uuteen Euroopan pankkiviranomaisen verkkosivustoon, jossa julkaistaan keskitetysti julkistamisvaatimuksen alaiset tiedot.

Harkinnanvarainen lisäpääomavaatimus. Luottolaitosdirektiivin 104 a artiklaan omien varojen lisävaatimuksesta on tehty useita muutoksia. Artiklan 3 kohdan toista alakohtaa on tehty tekninen täsmennys. Lisäksi artiklaan on lisätty 6 kohta, jossa säädetään lisävaatimuksen määrästä siinä tilanteessa, kun EU:n vakavaraisuusasetuksessa säädetty kokonaisriskipainolattia tulee luottolaitosta sitovaksi. Artiklakohdan säännöksen mukaan lisävaatimuksen määrä ei saa kasvaa pelkästään sen seurauksena, että kokonaisriskipainolattia on tullut luottolaitosta sitovaksi. Näissä tilanteissa artiklakohta velvoittaa valvojaa tekemään arvion ja poistamaan lisävaatimuksesta ne osat, jotka on huomioitu kokonaisriskipainolattian myötä kahteen kertaan. Kun valvoja on tehnyt tarkastelun, lisävaatimuksen määrä voi kasvaa kokonaisriskipainolattian seurauksena. Lisäksi 104 a artiklan 8 kohdassa säädetään, että omien varojen vaatimusta ei saa asettaa, jos kokonaisriskipainolattian myötä riskit tulisivat otettua huomioon kahteen kertaan. Kansallisesti omien varojen lisävaatimuksesta käytetään käsitettä harkinnanvarainen lisäpääomavaatimus. Täydentäviä omia varoja koskevien ohjeiden osalta luottolaitosdirektiivin 104 b artiklan uudessa 4 a kohdassa säädetään, että toimivaltainen viranomainen voi tarkistaa kyseiselle

laitokselle ilmoittamiaan täydentäviä omia varoja koskevia ohjeita, jotta varmistetaan, että sen mitoitus on edelleen asianmukainen, jos luottolaitos tulee sidotuksi kokonaisriskipainolattiaan.

Sisäisten menetelmien käyttöön kannustaminen. Sisäisiä menetelmiä koskevaa luottolaitosdirektiivin 77 artiklaa on muutettu. Muutoksilla on tarkennettu sitä, että laitoksia tulisi kannustaa kehittämään sisäisten markkinariskien arviointikykyä sekä käyttämään sisäisiä malleja omien varojen vaatimusten laskemiseksi nimenomaan kaupankäyntivaraston positioiden salkkujen osalta. Aiemmin artiklassa ei viitattu suoraan markkinariskeihin vaan erityisriskeihin.

Omien varojan kartuttamissuunnitelma. Luottolaitosdirektiivin 142 artiklaan omien varojen kartuttamissuunnitelmasta on tehty tarkennuksia, jotka varmistavat, että suunnitelmalta edellytettävät vaatimukset koskevat myös vähimmäisomavaraisuusasteen lisävaatimusta. Lisäksi artiklaan on tehty tarkennus valvontavaltuuksien käyttämisestä. Tilanteessa, jossa toimivaltainen viranomainen ei hyväksy pääoman ylläpitämissuunnitelmaa, on käytettävä varojenjaon rajoittamisen osalta tiukempia valtuuksia kuin, mitä säädetään 141 ja 141 b artikloissa.

2.1.12 Lisäpääomavaatimukset

Rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävien luottolaitosten lisäpääomavaatimusta koskevaa luottolaitosdirektiivin 131 artiklaa ja niin sanottua järjestelmäriskipuskurivaatimusta koskevaa direktiivin 133 artiklaa on täsmennetty vaatimusten asettamiseen liittyvän menettelyn osalta. Mainittuihin artikloihin on lisätty menettely, jolla EU:n vakavaraisuusasetukseen sisältyvän kokonaisriskipainolattiaa koskevan vaatimuksen voimaantulo huomioitaisiin lisäpääomavaatimusten uudelleentarkastelussa. Järjestelmäriskipuskurivaatimusta koskevaa säännöstä on täsmennetty siten, että ilmastonmuutoksesta johtuvat riskit voivat olla tämän lisäpääomavaatimuksen määräämisen perusteena olevia järjestelmäriskejä. Direktiivin muutoksen myötä kaikkien jäsenvaltioiden tulee sisällyttää järjestelmäriskipuskurin asettamismahdollisuus lainsäädäntöönsä, kun se on ollut tähän saakka jäsenvaltio-optio.

2.1.13 Hallinnolliset seuraamukset ja uhkasakko

Uhkasakko. Valvontaviranomaisen oikeutta määrätä hallinnollisia seuraamuksia koskeva luottolaitosdirektiivin 65 artikla on uudistettu. Artiklan mukaan luottolaitokselle ja artiklassa tarkoitetuille luonnollisille henkilöille voitaisiin muiden hallinnollisten seuraamusten ja hallinnollisten toimenpiteiden lisäksi määrätä artiklan

mukaisia kumulatiivisia uhkasakkoja direktiivin täytäntöönpanemiseksi annettuun kansalliseen lakiin, EU:n vakavaraisuusasetukseen tai niiden nojalla annettuun viranomaisen päätökseen perustuvien velvoitteiden noudattamisen tehostamiseksi.

Luottolaitosdirektiivin 66 artiklan 2 kohdan ja 67 artiklan 2 kohdan luetteloon valvojan toimivaltuuksista on lisätty maininta uhkasakosta ja säännös uhkasakon enimmäismäärästä. Uhkasakko voisi olla enintään 5 prosenttia luottolaitoksen, tai jos luottolaitos kuuluu konserniin konsernin, keskimääräisestä päivittäisestä nettoliikevaihdosta ja enintään 50 000 euroa luonnollisen henkilön osalta. Uhkasakko voidaan määrätä maksettavaksi jokaiselta rikkomispäivältä enintään 6 kuukauden ajaksi. Direktiivin 66 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa ja 67 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa säädetään kansallisesta liikkumavarasta, joka mahdollistaa uhkasakon korkeamman enimmäismäärän. Samojen kohtien kolmannessa alakohdassa säädetään myös kansallisesta liikkumavarasta, jonka myötä uhkasakkoja voi soveltaa viikko- tai kuukausikohtaisesti edellyttäen, että option käyttäminen ei johda suurempaan enimmäismäärään kuin päiväkohtaisesti laskettuna. Uhkasakon käyttöönoton tarkoituksena on kannustaa luottolaitoksia oikaisemaan toiminnassaan havaitut virheet ja puutteet mahdollisimman pian sekä antaa valvontaviranomaiselle keinot puuttua lain vastaiseen menettelyyn.

Seuraamusten soveltamisalan täsmentäminen. Direktiivin 65 artiklan 2 kohtaa on muutettu siten, että viranomaiset voivat säännöksien rikkomisesta soveltaa hallinnollisia seuraamuksia, uhkasakkoja ja muita hallinnollisia toimenpiteitä ylimmän hallintoelimen jäseniin, toimivaan johtoon, avainhenkilöihin, direktiivin 92 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuihin muihin henkilöstön jäseniin, joiden ammatillisella toiminnalla on olennainen vaikutus laitoksen riskiprofiiliin, sekä muihin luonnollisiin henkilöihin, edellyttäen, että he ovat vastuussa rikkomisesta kansallisen lainsäädännön nojalla. Aiemmin säännös koski ainoastaan ylimmän hallintoelimen jäseniä ja muita rikkomisesta vastuussa olevia henkilöitä. Lisäksi artiklaan on tehty joitakin teknisiä täsmennyksiä tietojensaantia koskeviin säännöksiin.

Luottolaitosdirektiivin 66 ja 67 artiklan muutoksilla myös laajennetaan sitä, minkälaisen säännöksen tai päätöksen rikkomisesta hallinnollinen seuraamus, uhkasakko tai muu hallinnollinen toimenpide voidaan määrätä. Artiklan 65 muutoksen ja 67 artiklan 1 kohdan uuden s alakohdan myötä toimivaltaisen viranomaisen päätöksen, joka on annettu luottolaitosdirektiivin täytäntöön panneen kansallisen lain tai EU:n vakavaraisuusasetuksen perusteella, rikkomisesta voidaan määrätä edellä mainittu seuraamus.

Luottolaitosdirektiivin 66 artikla toimilupavaatimusten ja määräosuuksien hankkimista koskevien vaatimusten rikkomisesta koituvista hallinnollisista seuraamuksista ja muista hallinnollisista toimenpiteistä on myös uudistettu. Artiklan 1 kohdan luetteloon säännöksistä, joiden laiminlyönnistä seuraamus tai uhkasakko voidaan määrätä, on lisätty ilmoitusvelvollisuussäännökset olennaisen omistusosuuden hankkimisen ja luopumisen, varojen ja velkojen olennaisten siirtojen sekä sulautumisen ja jakautumisen osalta. Lisäksi kohtaan on tehty täsmennyksiä. Artiklan 2 kohtaan, jossa luetellaan seuraamukset ja toimenpiteet, on lisätty toimenpiteeksi väliaikainen kielto, jolla ylimmän hallintoelimen jäsentä tai muuta luonnollista henkilöä, jonka katsotaan olevan vastuussa rikkomisesta, kielletään hoitamasta tehtäviä luottolaitoksissa.

Lisäksi luottolaitosdirektiivin 67 artiklaan on lisätty tiettyjä tekoja ja laiminlyöntejä, jotka voivat olla hallinnollisten seuraamusten määräämisen perusteena.

Liikevaihdon määritelmän päivittäminen. Luottolaitosdirektiivin 66 ja 67 artikloiden 3 kohdan määritelmiä liikevaihdosta on päivitetty.

Hallinnollisten seuraamusten soveltaminen. Luottolaitosdirektiivin 70 artikla säätää seuraamusten enimmäismäärän arvioinnissa huomioon otettavista tekijöistä. Artiklaan on lisätty säännökset myös eri viranomaisten välisestä yhteistyötä, tietojensaannista rikosoikeudelliseen menettelyyn liittyen sekä kaksoisrangaistavuudesta.

2.1.14 Kolmannen maan luottolaitosten sivuliikkeet

Luottolaitosdirektiivin VI osasto kolmansien maiden sivuliikkeitä koskevien vaatimusten osalta on uudistettu ja siihen on lisätty lukuja, jaksoja sekä uusia artikloita. Ensimmäisen luvun uudistetussa 47 artiklassa säädetään soveltamisalasta. Sijoituspalveluyrityksen tarjoamat tietyt toiminnot ja palvelut ovat soveltamisalan ulkopuolella.

Luottolaitosdirektiiviin lisättiin uusi 21 c artikla, jonka mukaan kolmansien maiden luottolaitosten, joiden tarkoituksena on harjoittaa talletusten ja muiden takaisinmaksettavien varojen vastaanottamista, luotonantoa taikka takauksien ja sitoumuksien antamista tulee toimiakseen missä tahansa EU:n jäsenvaltiossa perustaa sivuliike ja hakea toimilupaa. Myös muiden sellaisten kolmannen maan yritysten on haettava edellä mainitusti toimilupa ja perustettava sivuliike, jos kyseinen yritys EU:iin perustettuna katsottaisiin EU:n lainsäädännön mukaisesti luottolaitokseksi taikka suureksi sijoituspalveluyritykseksi, jolla on velvollisuus hakea luottolaitoslupaa.

Velvoite sivuliikkeestä ja toimiluvasta ei kuitenkaan koskisi niitä tilanteita, joissa asiakas on luottolaitos taikka kolmanteen maahan sijoittautuneen yrityksen kanssa samaan ryhmään kuuluva yritys. Velvoite ei myöskään koske tilannetta, jossa kolmannen maan luottolaitos tai muu yritys ei aktiivisesti tarjoa palveluitaan Euroopan unionin alueella, vaan tarjoaa palveluitaan ainoastaan EU:ssa sijaitsevien asiakkaiden omasta aloitteesta (*reverse solicitation*). Velvoite ei koskisi myöskään tarjottaessa sellaisia palveluja, toimintaa tai tuotteita, jotka ovat tarpeellisia tai jotka liittyvät läheisesti asiakkaan tai vastapuolen alun perin pyytämän palvelun, toiminnan tai tuotteen tarjoamiseen.

Luottolaitosdirektiivin 48 c artiklassa säädetään tarkat vähimmäisedellytykset toimiluvan myöntämiselle ja 48 d artiklassa säädetään tarkat edellytykset toimiluvan epäämiselle sekä perumiselle. Säännökset ovat osittain samoja kuin, mitä sovelletaan luottolaitosdirektiivin mukaisesti EU:ssa perustettuihin luottolaitoksiin.

Luottolaitosdirektiivin 48 a ja 48 b artiklan mukaisesti sivuliikkeet luokitellaan kahteen eri luokkaan sekä vaatimukset täyttäviin (*qualifying third-country branches*) sivuliikkeisiin. Artiklan 48 a mukaisesti sivuliikkeet luokitellaan kahteen eri luokkaan sen mukaan, kuinka merkittävä sivuliike on taloudelliselta luonteeltaan. Taloudelliset kynnysrajat ylittävät sivuliikkeet luokitellaan 1 luokkaan. Artiklassa 48 b mukaisesti arvioidaan, onko sivuliike vaatimukset täyttävä eli vastaako sivuliikkeen pääyrityksen kolmannen maan lainsäädäntö EU:ssa sovellettavaa lainsäädäntöä. Komissio antaa päätöksiä kolmansien maiden lainsäädännön vastaavuudesta. Ne sivuliikkeet, joita ei pidetä vaatimukset täyttävinä, luokitellaan 1 luokkaan. Luokkaan 1 sovelletaan tiukempia aineellisia vaatimuksia esimerkiksi pääomavaatimuksen ja likviditeettivaatimuksen osalta.

Uudistetussa 48 artiklassa säädetään syrjinnän kiellosta, jonka mukaan kolmannen maan sivuliikkeisiin ei saa soveltaa edullisempaa kohtelua kuin ETA-luottolaitoksen sivuliikkeeseen.

Luottolaitosdirektiivin artikloissa 48 e–48 h säädetään kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeelle vähimmäisvaatimuksia. Artiklassa 48 e säädetään pääomavaatimuksesta sekä siitä, millaisilla varoilla vaatimus on täytettävä. Artiklassa 48 f säädetään maksuvalmiusvaatimuksesta. Varat, joilla sivuliike täyttää pääomavaatimuksen sekä maksuvalmiusvaatimuksen, on talletettava luottolaitokseen, joka sijaitsee samassa jäsenvaltiossa kuin, missä kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike on saanut oman toimilupansa. Artiklassa 48 g säädetään sisäiseen hallintoon ja riskienhallintaan liittyvistä vaatimuksista. Artiklassa 48 h puolestaan säädetään

varoihin ja velkoihin liittyvistä kirjaamisvaatimuksista. Näiden lisäksi luottolaitosdirektiivin 48 k artikla säätää raportointivaatimuksista. Raportointia varten artiklassa 48 l säädetään vakiolomakkeista ja -malleista sekä raportointitiheydestä.

Luottolaitosdirektiivin 48 i artiklassa säädetään valvontaviranomaisen toimivallasta vaatia sivuliikkeen toiminnan muuttamista tytäryhtiörakenteeksi tietyin edellytyksin. Tytäryhtiöittämistä voidaan vaatia, jos sivuliikkeen toiminta arvioidaan rahoitusjärjestelmän kannalta merkittäväksi tai jos sivuliikkeen Euroopan unionissa olevien varojen kokonaismäärä on vähintään 40 miljoonaa taikka varojen määrä sivuliikkeen sijoittautumisvaltiossa on vähintään 10 miljoonaa. Rahoitusjärjestelmän kannalta merkittäväksi luokiteltavan sivuliikkeen tytäryhtiöittämisen sijasta kyseeseen voivat tulla myös rakennejärjestelyt, joilla merkittävyys rahoitusjärjestelmän kannalta puretaan, tai harkinnanvaraisen lisäpääomavaatimuksen (niin sanottu pilari 2 -vaatimus) asettaminen.

Valvonnasta sekä valvontaviranomaisten yhteistyöstä säädetään luottolaitosdirektiivin artikloissa 48 m–49 r. Luottolaitosdirektiivin 48 artiklassa säädetään valvontaviranomaisen valtuuksista esimerkiksi vaatia sivuliikettä ylittämään pääomavaatimuksen vähimmäismäärän, rajoittamaan liiketoimintaansa taikka vaatia lisäraportointia. Valvontaviranomaisten yhteistyötä koskevat säännökset varmistavat toimi yhteistyön eri jäsenmaiden valvontaviranomaisten kesken.

2.2 EU:n vakavaraisuusasetuksen muutosasetukseen sisältyvät jäsenvaltio-optiot

EU:n vakavaraisuusasetuksessa säädetään luottolaitosten taloudelliselle asemalle ja riskienhallinnalle asetetuista vaatimuksista. Koska asetus on jäsenvaltioissa sellaisenaan suoraan sovellettavaa lainsäädäntöä, tässä osiossa käsitellään lainsäädäntökokonaisuuteen liittyvää muutosasetusta ainoastaan sikäli kuin se sisältää kansallista liikkumavaraa tai edellyttää jäsenvaltiokohtaisia toimenpiteitä.

Yksi keskeisistä EU:n vakavaraisuusasetukseen liittyvistä muutoksista on kokonaisriskipainolattian (*output floor*) käyttöönotto, josta on säädetty asetuksen 92 artiklassa. Kyse on laskentasäännöstä, jonka mukaan sisäisiä riskimalleja käyttävän luottolaitoksen riskipainotettujen erien on oltava sisäisten riskimallien (*internal risk based models*, IRB) mukaisesti laskettuna vähintään 72,5 prosenttia standardimenetelmällä lasketuista riskipainotetuista eristä. Kokonaisriskipainolattia on yksi Basel III -uudistuksen keskeisistä elementeistä ja sen tavoitteena on rajoittaa sisäisten

mallien tuottamien omien varojen vaatimusten perusteetonta vaihtelua ja pääoman liiallista vähentämistä, jonka sisäisiä malleja käyttävä laitos voi saada verrattuna laitokseen, joka käyttää standardimenetelmiä.

Kokonaisriskipainolattia tulee asteittain voimaan vuosien 2025–2030 aikana siten, että lattia nousee portaittain alkaen 50 prosentista vuoden 2025 alusta lukien saavuttaen täysimääräisen tasonsa 72,5 prosenttia vuoden 2030 alusta lukien. Ulkoisen luottoluokittajan toimesta luottoluokittelemattomien, mutta korkean sisäisen luottopisteytyksen omaavien yritysluottojen osalta sovelletaan asetuksen 465 artiklan 3 kohdan mukaan siirtymäaikaa vuoden 2032 loppuun saakka.

Kokonaisriskipainolattiaan liittyvä kansallinen liikkumavara sisältyy asetuksen 92 artiklan muutettuun 3 kohdan b alakohtaan ja 465 artiklan 5 kohtaan. Liikkumavara liittyy kokonaisriskipainolattian soveltamistasoon ja mahdollisuuteen soveltaa määräaikaisesti matalampaa lattiatasoa asuntoluotoille.

Asetuksen 92 artiklan muutetun 3 kohdan b alakohdan mukaan jäsenvaltiot voivat päättää kokonaisriskipainolattian soveltamisesta ainoastaan konsolidoidulla tasolla kyseiseen valtioon sijoittautuneiden luottolaitosten osalta sen sijasta, että lattiaa sovelletaan myös yksittäisten luottolaitosten tasolla. Optio olisi luonteeltaan pysyvä järjestely. Tämän jäsenvaltio-option käyttäminen on valmisteltu erikseen. Option käyttöönottoa on esitetty hallituksen esityksessä 155/2024 vp, eikä optiota siten käsitellä nyt käsillä olevassa hallituksen esityksessä enemmälti.

Asetuksen 465 artiklan 5 kohdassa säädetään jäsenvaltio-optiosta soveltaa kokonaisriskipainolattiaa koskevaa erillissiirtymäaikaa asuntoluotoille. Optio mahdollistaa kokonaisriskipainolattian laskennassa käytettävän matalamman lattiatason matalan luottotappiohistorian omaavilla asuntoluottosalkuilla vuoden 2032 loppuun saakka. Option käyttäminen merkitsisi lievennystä pääomavaatimuksiin tämän määräajan siten, että pääomavaatimuksia nostava vaatimus lykkääntyy. Mainitun artiklan 11 ja 12 kohtien mukaan Euroopan komissio voi Euroopan pankkiviranomaisen antaman raportin pohjalta antaa lainsäädäntöehdotuksen siirtymäaikojen jatkamiseksi enintään neljällä vuodella.

2.3 EMIR

EMIR-muutosasetus muuttaa muun muassa EMIR-asetuksen II osastoa OTC-johdannaisten määrityksestä, ilmoittamisesta ja riskien pienentämisestä. EMIR-asetuksen 12 artiklan mukaisesti jäsenvaltioiden on vahvistettava kyseisen osaston sääntöjen rikkomisesta määrättäviä seuraamuksia koskevat säännöt ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne pannaan täytäntöön, joten muutokset II osastoon edellyttävät muutoksia hallinnollisiin seuraamuksiin.

EMIR-muutosdirektiivi muuttaa siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2009/65/EY, jäljempänä *sijoitusrahastodirektiivi*, luottolaitosdirektiiviä ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusdirektiiviä. Sijoitusrahastodirektiivissä asetetaan vastapuoliriskiä koskevia rajoituksia, jotka muutosten myötä määräytyisivät sen mukaan, onko johdannainen määritetty keskitetysti OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012, jäljempänä *markkinarakennetoimija-asetuksen*, mukaisesti toimiluvan saaneessa tai tunnustetussa keskusvastapuolessa. Luottolaitosdirektiivin ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusdirektiivin muutosten myötä näiltä edellytetään toimenpiteitä, joilla edistetään keskusvastapuoliin liittyvistä vastuista aiheutuvan keskittymäriskin tunnistamista, hallintaa ja seurantaa, huomioiden myös niille markkinarakennetoimija-asetuksen 7 a artiklassa asetettu velvoite perustaa aktiivinen tili toimiluvan saaneessa keskusvastapuolessa ja määritettävä vähintään edustava lukumäärä kauppoja kyseisellä tilillä. Myös valvontaa tehostettaisiin keskusvastapuoliin liittyvistä vastuista aiheutuvan liiallisen keskittymäriskin osalta.

3 Nykytila ja sen arviointi

3.1 Luottolaitosdirektiivin muutosdirektiivi

3.1.1 Toimiluvan peruminen luottolaitoksen osalta, joka on kykenemätön tai todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaa

Toimiluvan perumisesta säädetään Finanssivalvonnasta annetun lain 26 §:ssä. Pykälän 2 momentin 2 kohdan mukaan Finanssivalvonta voi perua toimiluvan tai esittää EKP:lle sen perumista, jos valvottava on asetettu selvitystilaan. Pykälän 5 momentin mukaan Finanssivalvonnan on peruttava toimilupa tai esitettävä toimiluvan perumista, kun valvottava on asetettu konkurssiin, määrätty selvitystilaan rekisteriviranomaisen tai tuomioistuimen lainvoimaisella päätöksellä taikka selvitysmiehien annettua selvitystilaa koskevan lopputilityksen. Toimiluvan peruminen 5 momentin perusteella koskee siis vain tilanteita, joissa luottolaitos on jo asetettu konkurssiin, mikä tarkoittaa, että mahdollisuutta toimiluvan perumiselle ei ole vielä konkurssihakemuksen ollessa vireillä. Toimiluvan peruminen konkurssihakemuksen ollessa vireillä voisi kuitenkin olla mahdollista muun muassa 26 §:n 1 momentin 1 kohdan perusteella, jos luottolaitos ei enää täytä toimiluvan olennaisia edellytyksiä.

Liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista annetun lain (1501/2001) 23 a §:n 2 momentissa, osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annetun lain (423/2013) 33 §:n 2 momentissa, säästöpankkilain (1502/2001) 120 a §:n 3 momentissa sekä luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisusta annetun lain (1194/2014) 19 luvun 1 a §:ssä säädetään, että Rahoitusvakausviraston on määrättävä luottolaitos selvitystilaan tai haettava tuomioistuimessa sen asettamista konkurssiin, jos edellytykset laitoksen asettamiseen kriisihallintoon muutoin täyttyisivät, mutta kriisinratkaisutoimi ei olisi tarpeen yleisen edun turvaamiseksi. Kansallisesti ei ole voimassa nimenomaista säännöstä mahdollisuudesta perua toimilupa niissä tilanteissa, kun Rahoitusvakausvirasto on määrännyt luottolaitoksen selvitystilaan tai hakenut luottolaitoksen asettamista konkurssiin. Finanssivalvonnasta annetun lain 26 §:n 5 momentti koskee edellä mainituin tavoin vain rekisteriviranomaisen tai tuomioistuimen lainvoimaisella päätöksellä tehtyä selvitystilaan määräämistä. Rahoitusvakausviraston päätöksellä selvitystilaan määrätyn toimilupa voitaisiin perua 26 §:n 2 momentin 2 kohdan perusteella. Konkurssin osalta toimiluvan peruminen on 26 §:n 5 momentin mukaan mahdollista vasta, kun luottolaitos on asetettu konkurssiin. Voimassa oleva

lainsäädäntö käytännössä mahdollistaa toimiluvan perumisen, kun luottolaitos täyttäisi muut kriisihallintoon asettamiselle säädetyt edellytykset paitsi yleisen edun vaatimuksen. Säännös perumisesta näissä tilanteissa ei kuitenkaan ole selkeä ja nimenomainen. Lisäksi toimiluvan perumisesta konkurssihakemuksen vireillä ollessa ei ole nimenomaista säännöstä, vaan tilanteeseen sovellettaisiin muita yleisiä lainkohtia.

3.1.2 Merkittävän omistusosuuden hankkiminen luottolaitoksesta

Luottolaitokseen kohdistuvan merkittävän omistusosuuden hankintamenettelyyn ja valvontaan liittyvät säännökset sisältyvät luottolaitoslakiin ja Finanssivalvonnasta annettuun lakiin. Säännöksillä on pantu täytäntöön luottolaitosdirektiivin 22 ja 23 artiklat.

Luottolaitoslain 3 luvussa säädetään merkittävien omistusosuuksien hankinnasta ja hankintamenettelystä. Luottolaitoslain 3 luvun 1 §:ään sisältyvän asetuksenantovaltuuden perusteella tarkempia säännöksiä hankintailmoituksiin liittyvistä tiedoista annetaan valtioneuvoston asetuksella. Voimassa olevassa omistusosuuden hankkimista ja luovuttamista luottolaitoksessa, sijoituspalveluyrityksessä, rahastoyhtiössä, säilytysyhteisössä, erityisessä säilytysyhteisössä, vakuutusyhtiössä, rahoitus- ja vakuutusryhmittymän omistusyhteisössä ja vaihtoehtorahastojen hoitajassa koskevasta ilmoituksesta annetussa valtioneuvoston asetuksessa (208/2014) säädetään omistusosuuden hankkimista koskevista tarkemmista seikoista paitsi luottolaitosten, myös eräiden muiden finanssisektorin toimiluvallisten yhteisöjen osalta.

Finanssivalvonnasta annetussa laissa säädetään omistusosuuden hankinnan kieltämisen perusteista sekä viranomaistoimivaltuuksista. Lain 32 a §:ssä säädetään omistusosuuden hankinnan kieltämistä koskevista perusteista. Lain 32 b §:ssä säädetään puolestaan merkittävän omistusosuuden hankintaa koskevan ilmoituksen viranomaiskäsittelyn määräajasta ja muusta menettelystä. Lain 32 c §:ssä säädetään osakkeisiin ja osuuksiin perustuvien oikeuksien rajoittamisesta omistusosuuksien hankintaan kytkeytyvissä tilanteissa. Mainituissa säännöksissä säädetään omistusosuuksien hankinnan valvonnasta ja valvonnallisista toimivaltuuksista yhdenmukaisesti kaikkien finanssisektorin toimiluvallisten toimijoiden osalta.

Finanssivalvonnasta annetun lain säännökset luottolaitokseen kohdistuvan merkittävän omistusosuuden hankkimisesta ovat yleisluontoisemmat ja siten direktiivin edellyttämää jonkin verran laajemmat. Lähtökohtaisesti luottolaitosdirektiivin 23 artiklaan liittyvät muutokset ovat luonteeltaan täsmentäviä. Direktiivistä poiketen Finanssivalvonnasta annetun lain 32 a § ei kuitenkaan sanamuotonsa mukaan

mahdollista omistusosuuden hankinnan kieltämistä, jos omistusosuuden hankinnasta seuraisi rahanpesun tai terrorismin rahoittamisen riskin kohoaminen. Pykälässä ei myöskään säädetä muutosdirektiivin edellyttämällä tavalla, että Finanssivalvonnalla on nimenomainen velvollisuus kuulla rahanpesun estämistä valvovaa viranomaista luottolaitoksiin kohdistuvien merkittävien omistusosuuksien valvontaan liittyen. Finanssivalvonnasta annetun lain 32 b §:ään sisältyvä määräaika siitä, että ilmoitukseen liittyvä vastaanottokuittaus on lähetettävä viimeistään toisena arkipäivänä ilmoituksen vastaanottamisesta, on voimassa olevan direktiivin mukainen ja siten muutosdirektiiviä pidemmälle menevä. Siten se täyttää jo nykyisessä muodossaan muutosdirektiivin asettaman vaatimuksen.

Neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013 luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille, jäljempänä *YVM-asetuksen*, 15 artiklan mukaan luottolaitosten merkittävien omistusosuuksien hankinnan hyväksyntämenettely kuuluu yhteiseen valvontamekanismiin kuuluvien jäsenmaiden osalta EKP:n toimivaltaan myös siltä osin kuin kyse ei ole EKP:n suorassa valvonnassa olevista luottolaitoksista. Mainitun artiklan mukaan kansallisen toimivaltaisen viranomaisen tehtävänä on arvioida ehdotettua hankintaa sekä toimittaa EKP:lle päätösehdotus EKP:n päätettäväksi. Näitä vastaavat toimivaltasäännökset sisältyvät kansallisessa lainsäädännössä luottolaitoslain 3 luvun 2 §:ään ja Finanssivalvonnasta annetun lain 32 a–32 c §:iin. Luottolaitosdirektiivin muutosdirektiivin yhteydessä ei ole muutettu pankkivalvonnallista tehtävänjakoa EKP:n ja kansallisen pankkivalvontaviranomaisen välillä.

3.1.3 Yritysjärjestelyjen, merkittävien varojen tai velkojen luovutuksen sekä toisesta yrityksestä hankittavan merkittävän omistusosuuden hankinnan valvonta

Voimassa olevassa luottolaitoslainsäädännössä ei ole säädetty luottolaitosdirektiivin uusien 27 a–27 g artiklojen mukaisesta valvonta- ja ilmoitusmenettelystä, jos luottolaitos tai omistusyhteisö hankkii merkittävän omistusosuuden toisesta yrityksestä tai jos luottolaitos luovuttaa merkittäviä omaisuuseriä tai velvoitteita. Voimassa olevat liikepankki-, osuuspankki- ja säästöpankkilakeihin sisältyvät säännökset kuitenkin edellyttävät ilmoitusta kaikista liiketoiminnan luovutuksiksi katsottavista järjestelyistä. Tähän liittyy myös Finanssivalvonnalla oleva toimivaltuus vastustaa järjestelyä. Direktiivin täytäntöönpano edellyttää tältä osin uusia säännöksiä pankkivalvonnallisten toimivaltuuksien laajentamiseksi.

Luottolaitosten sulautumisiin, jakautumisiin ja liiketoiminnan luovutuksiin liittyvästä ilmoitusvelvollisuudesta on säädetty liikepankkilain, osuuspankkilain ja säästöpankkilain säännöksissä, mutta nämä säännökset eivät sisällöltään kaikilta osin vastaa luottolaitosdirektiivin 27 h–27 l artikloissa säädettyjä tarkempia edellytyksiä. Liiketoiminnan luovutusta koskevat pankkivalvonnalliset toimivaltuudet järjestelyn vastustamisesta ovat direktiivin edellyttämää vähimmäistasoa laajemmat. Samoin liiketoiminnan luovutusta koskeva ilmoitusvelvollisuus on kansallisten säännösten perusteella sikäli direktiivin edellyttämää vähimmäistasoa laajempi, että nämä säännökset edellyttävät ilmoitusta Finanssivalvonnalle kaikissa liiketoiminnan luovutuksissa, kun taas luottolaitosdirektiivissä on asetettu merkittävien varojen tai velkojen luovutukseen liittyvälle ilmoitusvelvollisuudelle kynnysarvo.

3.1.4 Tietojenvaihto toimivaltaisen valvontaviranomaisen ja veroviranomaisen välillä

Viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain (621/1999) 24 §:n 1 momentissa säädetään Finanssivalvonnan kannalta olennaisista salassapidon perusteista. Finanssivalvonnasta annetun lain 71 §:ssä kuitenkin säädetään poikkeuksesta luovuttaa tietoa toiselle viranomaiselle salassapitovelvollisuuden estämättä eli laissa säädetään poikkeuksesta viranomaisten toiminnan julkisuudesta annettuun lakiin, joka on yleislaki. Verohallinnon osalta poikkeus koskee kuitenkin vain rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä annetun lain (444/2017) noudattamisen valvonnassa havaittuja tietoja, joilla on merkitystä Verohallinnon valvoessa verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) 17 a–17 d §:ssä säädettyjä velvoitteita. Verotusmenettelystä annetussa laissa on myös yleinen tietojenantoa koskeva säännös 18 ja 20 §:ssä, mutta Finanssivalvonnasta annetun lain 71 § tulee sovellettavaksi verolainsäädännön tietojenluovutusta koskevien säännösten sijaan (HE 32/2012 vp, s. 272). Näin ollen voimassa oleva laki ei vastaa luottolaitosdirektiivin muutettuja 53 ja 56 artikloita, vaan poikkeusta salassapidosta tulisi laajentaa. Voimassa oleva laki kuitenkin täyttää muutetun 56 artiklan 4 kohdan toisen säännöksen jäsenvaltion viranomaisen suostumuksesta, sillä Finanssivalvonnasta annetun lain 71 §:n 5 momentissa säädetään velvollisuudesta pyytää nimenomainen suostumus toisen valtion viranomaiselta.

3.1.5 Kryptovaroja koskevat uudet säännökset

Kansallisesti ei ole säädetty erikseen kryptovarojen tai niihin liittyvien vastuiden aiheuttamista riskeistä luottolaitoslaissa. Ainoastaan luottolaitoslain 5 luvun 1 §:ssä on säädetty informatiivinen viittaussäännös talletuspankin oikeudesta tarjota kryptovarapalveluja EU:n kryptovaramarkkina-asetuksen mukaisesti. Voimassa olevaan lakiin tulee siis tehdä useita muutoksia luottolaitosdirektiivin täytäntöönpanemiseksi. Luottolaitoslain 9 luvun 10 §:ää luotto- ja vastapuoliriskistä tulisi muuttaa luottolaitosdirektiivin 79 artiklan täytäntöönpanemiseksi. Luottolaitosdirektiivin 81 ja 83 artiklan panemiseksi täytäntöön tulisi muuttaa luottolaitoslain 9 luvun 12 §:ää keskittymäriskistä sekä 14 §:ää markkinariskistä. Lisäksi luottolaitoslain 9 luvun 16 §:ää tulisi muuttaa operatiivisen riskin osalta. Luottolaitosdirektiivin 3 artiklan uusi määritelmä kryptovaroista tulisi myös lisätä luottolaitoslain 1 luvun määritelmien joukkoon.

3.1.6 Omistusyhteisöjen luvanvaraisuus

Kansallisesti luottolaitosdirektiivin tarkoittamasta hyväksynnästä käytetään termiä omistusyhteisön lupa ja siitä säädetään luottolaitoslain 2 a luvussa. Vuonna 2021 tuli voimaan luottolaislain muutokset, joissa pantiin täytäntöön luottolaitosdirektiivissä säädetty vaatimus kriteerit täyttävien omistusyhteisöjen luvasta sekä luottolaitoslakiin ja EU:n vakavaraisuusasetukseen sisältyvän sääntelyn konsolidoitujen vaatimusten soveltamisesta omistusyhteisöihin. Voimassa oleva lainsäädäntö ei sisällä luottolaitosdirektiivin 21 a artiklaan lisättyjä säännöksiä vastaavia säännöksiä viranomaisten velvollisuuksista ja menettelyistä taikka luvasta vapautettujen sulkemisesta konsolidoinnin ulkopuolelle, joten luottolaitoslakia on muutettava 21 a artiklan uusien säännösten täytäntöönpanemiseksi.

Luottolaitosdirektiivin 21 a artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan muutos ei vaadi kansallista täytäntöönpanoa, sillä voimassa olevan luottolaitoslain 2 a luvun 1 §:n 1 momentin sanamuoto omistusyhteisöistä, joiden on haettava lupaa, on laajempi ja siihen sisältyy jo nyt direktiivin artiklaan lisätyt toimijat.

Luottolaitosdirektiivin 21 a artiklan 2 kohdan b alakohdan täsmennys ei vaadi muutoksia kansalliseen lainsäädäntöön, sillä kyseessä on luonteeltaan tekninen viittausmuutos. Voimassa olevasta kansallisesta laista artiklan alakohdan mukainen säännös löytyy eräisiin luottolaitostoimintaa koskeviin lupahakemuksiin liitettävistä selvityksistä annetusta valtiovarainministeriön asetuksesta (871/2023), jossa puolestaan on viittaus tämän asian osalta Komission delegoituun asetukseen (EU)2022/2580 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU

täydentämisestä teknisillä sääntelystandardeilla, joissa määritetään luottolaitosten toimilupahakemuksissa toimitettavat tiedot ja seikat, jotka voivat estää toimivaltaisten viranomaisten valvontatehtävien tehokkaan hoitamisen.

Luottolaitosdirektiivin 21 a artiklan 3 kohdan c alakohdan täsmennys ei vaadi täytäntöönpanoa, sillä kyseessä on tekninen muutos ja voimassa oleva luottolaitoslain 2 a luvun 2 §:n 1 momentin 3 kohta kattaa nykyisellään teknisen muutoksen.

Luottolaitosdirektiivin 21 a artiklan 4 kohdan ensimmäisen kohdan muutos vapautuksesta ei vaadi täytäntöönpanoa, sillä vastaava sisältyy luottolaitoslain 2 a luvun 1 §:n 2 momentin ensimmäiseen lauseeseen. Kansallisesti käytetään kuitenkin termiä vahvistus eikä vapautus.

Luottolaitosdirektiivin 21 a artiklan 8 kohdan toinen alakohta yhteisen päätöksen soveltamisesta ei vaadi kansallista täytäntöönpanoa, sillä asiaan sovelletaan hallintolakia (434/2003), jossa säädetään hallintopäätöksen täytäntöönpanokelpoisuudesta. Viranomaisten yhdessä tekemää päätöstä voidaan soveltaa suoraan esimerkiksi yhteisymmärryspöytäkirjassa sovitun nojalla tai Finanssivalvonta voi vahvistaa päätöksen, jonka jälkeen sitä sovelletaan kansallisesti.

3.1.7 Sijoituspalveluyritysten luottolaitostoimilupa

Vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdan b alakohdassa sekä luottolaitosdirektiivin 8 a artiklan 1 kohdassa määritellään yrityskohtainen kynnysarvo, jonka mukaan luottolaitostoiminnan toimilupaa on haettava, jos sijoituspalveluyrityksen konsolidoitujen varojen kokonaisarvo on 30 miljardia tai enemmän. Yrityskohtainen kynnysarvo ei huomioi, jos yrityksellä on kolmannessa maassa sijaitsevia tytäryrityksiä ja sivuliikkeitä. Samoissa artiklakohdissa määritellään myös ryhmäkohtainen kynnysarvo, joka soveltuu vain tilanteisiin, jossa ryhmään kuuluvien yksittäisten sijoituspalveluyritysten yksilöllinen kokonaisvarojen keskiarvo on alle 30 miljardia euroa, mutta ryhmän konsolidoitujen kokonaisvarojen keskiarvo on 30 miljardia euroa tai enemmän. Näin ollen artiklaa sovellettaessa on huomattu, että soveltamisen ulkopuolelle ovat siis tarkoituksettomasti jääneet tilanteet, joissa ryhmä sisältää yrityksiä, joiden yksilöllinen kokonaisarvojen määrä on 30 miljardia euroa tai enemmän. Tällaisten soveltamisen ulkopuolelle jääneiden sijoituspalveluyritysten ei tarvitse hakea luottolaitostoiminnan toimilupaa. Pankkipaketin yhteydessä lisättiin tästä syystä täsmennys, että kynnysarvojen laskentaan otetaan mukaan yrityksen kolmannessa maassa sijaitsevat sivuliikkeet ja tytäryritykset.

Lisäksi oikeasuhtaisuuden varmistamiseksi 8 a artiklaan sisällytettiin toimivaltaiselle valvontaviranomaiselle valtuus olla vaatimatta luottolaitoslupaa harkintaperusteisesti, vaikka edellytykset täyttyisivät.

Voimassa oleva kansallinen lainsäädäntö ei kuitenkaan vastaa luottolaitosdirektiivin muutettua 8 a artiklaa kaikilta osin, minkä vuoksi sijoituspalvelulakiin (747/2012) on tehtävä muutoksia.

Kansallisesti ei ole tarvetta erikseen panna täytäntöön luottolaitosdirektiivin 8 a artiklan 1 kohtaan tehtyjä muutoksia, koska sijoituspalvelulain 3 luvun 1 a §:ssä viitataan vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdan b alakohtaan, johon on tehty luottolaitosdirektiivin 8 a muutoksia vastaavat muutokset. Oikeustila muuttuu kuitenkin vakavaraisuusasetuksen muutoksen myötä siten, että 30 miljardin kynnysarvon laskennassa huomioidaan kolmannessa maassa olevat tytäryritykset ja sivuliikkeet sekä yrityskohtaisessa että ryhmäkohtaisessa laskentatavassa.

Sijoituspalvelulain 6 luvun 2 b §:ssä säädetään kansallisesti siitä, että luottolaitoslain sekä Finanssivalvonnasta annetun lain säännöksiä sovelletaan sellaiseen sijoituspalveluyritykseen, joka täyttää EU:n sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusasetuksen 1 artiklan 2 tai 5 kohdassa säädetyt edellytykset. Kansallisesti ei ole kuitenkaan säädetty siitä, että myös sijoituspalveluyritysryhmiin sovellettaisiin konsolidoitua valvontaa koskevia säännöksiä. Sijoituspalvelulakia tulisi siis täydentää tältä osin luottolaitosdirektiivin 110 a artiklan panemiseksi täytäntöön.

3.1.8 Luottolaitoksen johtoa koskevat vaatimukset

Luottolaitoksen johdon luotettavuus- ja pätevyysvaatimuksista on säädetty luottolaitoslain 7 luvun 4 §:ssä. Vaatimusten piiriin kuuluvat mainitun pykälän mukaan luottolaitoksen hallitus ja toimiva johto. Soveltamisalaltaan voimassa oleva säännös on laaja ja siten pääosin kattaa direktiivin muutetun 91 artiklan ja uuden 91 a artiklan mukaiset vastuuhenkilöt. Säännöstä on kuitenkin tarpeen täsmentää siten, että siinä huomioidaan tarkemmin luottolaitoksen johtoa ja avainhenkilöitä koskevat vaatimukset.

Luottolaitosdirektiivin muutettu 91 artikla ja uusi 91 a artikla sisältävät johdon kelpoisuusvaatimusten arviointiin ja vaatimusten viranomaisvalvontaan liittyviä uusia ja tarkempia menettelyllisiä vaatimuksia. Säännösten täytäntöönpano edellyttää tältä osin voimassa olevaa sääntelyä tarkempia säännöksiä sekä luottolaitostoiminnasta annettuun lakiin että Finanssivalvonnasta annettuun lakiin.

Luottolaitosdirektiivin uudistetun 91 artiklan 3–5 ja 13 kohdissa säädetyt luottolaitoksen johdon ajankäyttöä koskevat säännökset pääosin vastaavat voimassa olevaa direktiiviä. Säännöksiä on kuitenkin täsmennettävä siten, että niissä tarkemmin huomioidaan luottolaitosdirektiivin 3 artiklan 1 kohdan 8 a alakohdassa tarkoitettu hallintotehtävää hoitava ylin hallintoelin niissä tapauksissa, kun luottolaitoksen liiketoiminnasta vastaavaan johtoon kuuluu toimitusjohtajan ohella muita henkilöitä.

3.1.9 Kestävyyteen liittyvät uudet säännökset

Määritelmä. Kansallinen lainsäädäntö ei sisällä ESG-riskin määritelmään lainkaan, joten luottolaitoslakia tulisi täydentää ESG-riskin määritelmällä.

Sisäisen pääoman riittävyyden arviointi. Luottolaitoslain 9 luvun 1 §:ssä säädetään sisäisen pääoman riittävyyden arvioinnista. Säännös sisältää luottolaitoksen yleisen velvollisuuden huolehtia sisäisen pääoman riittävyydestä ja jakautumisesta oikein luottolaitokseen ja sen toimintaan kohdistuvien riskien kesken. Säännöksen mukaan omilla varoilla katetaan riskit siten kuin tässä laissa ja EU:n vakavaraisuusasetuksessa säädetään. Kansallisesti ei ole voimassa nimenomaista säännöstä ESG-riskien arvioinnista taikka niiden asianmukaista kattamisesta. Luottolaitoslain 9 luvun säännöksiä tulee muuttaa direktiivin 73 artiklan täytäntöönpanemiseksi siten, että luottolaitoksien tulee arvioida myös ESG-riskit ja niiden kattaminen omilla varoilla.

Hallinto- ja ohjausjärjestelmä. Riskienhallintajärjestelmät muodostavat osan luottolaitoksen hallinto- ja ohjausjärjestelmien kokonaisuudesta. Hallinto- ja ohjausjärjestelmää koskevat säännökset sisältyvät luottolaitoslain 7 lukuun, mutta luottolaitosdirektiivin 74 artikla on kansallisesti täytäntöön pantu lain 9 luvussa, jossa ovat muut riskienhallintaa koskevat säännökset. Kansallisesti siis riskienhallinnan hallinto- ja ohjausjärjestelmää koskevasta yleissäännöksestä säädetään lain 9 luvun 2 §:ssä. Voimassa olevaan lainsäädäntöön ei sisälly nimenomaisia velvoitteita ESG-riskien huomioimisesta osana hallinto- ja ohjausjärjestelmiä. Direktiivin 74 artiklan muutetun 1 kohdan täytäntöönpanemiseksi nämä kriteerit on sisällytettävä luottolaitoslain 9 luvun säännöksiin.

Palkitseminen. Voimassa olevassa laissa ei ole muutosdirektiiviä vastaavia säännöksiä kestävyyteen liittyvien riskien huomioon ottamisesta palkitsemisen yhteydessä. Palkitsemisjärjestelmiä koskevat vaatimukset sisältyvät luottolaitoslain 8 lukuun. Direktiivin 74 artiklan muutosten täytäntöönpanemiseksi mainitun luvun säännöksiä on täsmennettävä siten, että palkitsemisjärjestelmissä on huomioitava myös

ESG-riskeihin liittyvä riskinottohalukkuus. Riskinottohalukkuus on kuitenkin luottolaitoksen liiketoiminnallinen päätös. Muuttuvia palkkioita koskevista vaatimuksista säädetään 8 luvun 9 §:ssä. Pykälää olisi myös täydennettävä siten, että muuttuvan palkkionosan määräytymisessä on arvioitava nimenomaisesti kaikkien olennaisten riskien käsittely luottolaitosdirektiivin 94 artiklan 1 kohdan a alakohdan täytäntöönpanemiseksi.

Riskienhallinnan järjestäminen. Luottolaitosdirektiivin muutettu 76 artikla edellyttää, että luottolaitoslain 9 lukuun sisältyviä säännöksiä riskienhallinnan järjestämisen yleisistä puitteista tarkennetaan siten, että näissä on huomioitava myös riskit, jotka johtuvat ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien tekijöiden nykyisistä, lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin vaikutuksista. Voimassa olevassa lainsäädännössä näitä seikkoja ei ole nimenomaisesti mainittuna huomioitavina riskitekijöinä, mutta niitä ei ole myöskään poissuljettu. Lisäksi voimassa oleva lainsäädäntö ei vaadi erityisten suunnitelmien tekemistä taloudellisten riskien seuraamiseksi ja käsittelemiseksi. Direktiivin asianmukaisen täytäntöönpanon edistämiseksi katsotaan, että nimenomaiset maininnat näihin edellä mainittuihin riskeihin on tarpeellista sisällyttää lainsäädäntöön. Tarkoituksena ei kuitenkaan ole vähentää muiden riskitekijöiden painoarvoa riskienhallinnassa.

ESG-riskit uutena riskiluokkana. Voimassa olevassa lainsäädännössä ei ole nimenomaisia säännöksiä ESG-riskien tunnistamisesta, hallinnasta tai seurannasta. Voimassa olevassa lainsäädännössä ei myöskään ole säännöksiä kestävyyteen liittyvän häiriönsietokyvyn testauksesta. Luottolaitosdirektiivin uusi 87 a artikla edellyttää, että luottolaitoslain 9 lukuun lisätään säännöksiä ESG-riskien riskienhallinnasta.

3.1.10 Luottolaitosten valvonta

Valvojan arviointiprosessi. Finanssivalvonnan suorittamasta arvioinnista säädetään luottolaitoslain 11 luvun 2 §:ssä. Pykälän 3 momentti sisältää säännökset valvojan arviossa sovellettavista menettelyistä ja periaatteista. Momentin mukaan arvion laajuudessa ja arviointitiheydessä on otettava huomioon luottolaitoksen toiminnan laatu, laajuus ja monimutkaisuus sekä merkittävyys rahoitusmarkkinoiden vakauden kannalta. Voimassa olevassa laissa ei kuitenkaan ole erikseen määritelty edellytyksiä, joita voisi tarkemmin arvioida suhteellisuusperiaatteen toteuttamiseksi, joten luottolaitosdirektiivin 97 artiklan täytäntöönpanemiseksi artiklan edellytykset tulisi lisätä pykälään.

Valvojan arviota koskevassa voimassa olevassa 2 §:ssä ei myöskään ole säännöksiä ESG-riskien tai kryptovaroihin liittyvien vastuiden arvioinnista. Luottolaitosdirektiivin 98 artiklan täytäntöönpanemiseksi ESG-riskejä ja kryptovaroja koskevat säännökset tulisi lisätä lakiin.

Stressitestit. Luottolaitoslain 11 luvun 4 §:ssä säädetään kuormituskokeista. Voimassa oleva laki ei sisällä luottolaitosdirektiivin 100 artiklan uuden 3 kohdan mukaisia vaatimuksia luottolaitoksille ja niille konsultointipalveluja tarjoaville kolmansille osapuolille pidättäytyä tietyistä toimista, jotka voisivat haitata stressitestiä. Luottolaitosdirektiivin 100 artiklan täytäntöönpanemiseksi luottolaitoslakiin tulisi lisätä vaatimus tietyistä toimista pidättäytymisestä. Luottolaitoslaissa käytetty termi kuormituskokeet olisi hyvä korvata nykyisin vakiintuneemmalla ja käytetymmällä stressitesti-käsitteellä.

ESG-riskeihin liittyvien käytäntöjen valvonta. Kansallisesti ei ole voimassa säännöksiä ESG-riskeihin liittyvien käytäntöjen valvonnasta, joten luottolaitosdirektiivin 87 a artiklan 4 kohdan täytäntöönpanemiseksi tulisi tehdä lisäyksiä voimassa olevaan luottolaitoslakiin.

Sisäisten menetelmien käyttö. Sisäisten menetelmien käytön valvonnasta säädetään kansallisesti luottolaitoslain 11 luvun 5 §:ssä. Voimassa olevan muotoilun mukaan Finanssivalvonta voi vaatia tietyissä tilanteissa luottolaitosta tekemään muutoksia menetelmiin tai perua sisäisten mallien käyttöä koskevan luvan. Luottolaitosdirektiivin säännös puolestaan vaatii valvojaa joko vaatimaan tarvittavia muutoksia menetelmiin tai tarkastelemaan luvan edellytyksiä. Luottolaitoslain 11 luvun 5 §:n muotoilua tulisi muuttaa mahdollistavasta pakottavaksi luottolaitosdirektiivin 101 artiklan täytäntöönpanemiseksi. Voimassa olevassa 5 §:ssä on myös havaittu puutteita aiemmassa luottolaitosdirektiivin 78 ja 101 artikloiden täytäntöönpanossa.

Luottolaitoslain 9 luvun 23 §:n ja 11 luvun 5 §:n säännöksillä on pantu täytäntöön 78 artikla menetelmien vertailusta. Luottolaitoslain 9 luvun 23 §:ssä säädetään ilmoitusvelvollisuus ainoastaan luottolaitoksille, jotka käyttävät sisäisiä malleja riskipainotettujen erien tai omien varojen vaatimusten laskennassa. Voimassa olevaa lakia tulisi täydentää, jotta se sisältäisi myös luottolaitosdirektiivin 78 artiklaan lisätyt uudet kohdat.

Luottolaitosdirektiivin 78 artiklan 6 kohdan muutokset eivät vaadi kansallisia toimenpiteitä, sillä kohta koskee Euroopan pankkiviranomaisen ohjeistuksia. Myöskään 78 artiklan 8 kohdan muutokset eivät vaadi kansallisia toimenpiteitä, sillä kohta koskee Euroopan pankkiviranomaisen luonnostelemia teknisiä sääntelystandardeja.

Valvontavaltuudet. Finanssivalvonnan valvontavaltuuksista eri tilanteissa säädetään luottolaitoslain 11 luvun 6, 6 d, 8, 9 ja 10 §:ssä sekä Finanssivalvonnasta annetun lain 3 luvussa. Voimassa olevan lain 10 §:n nykyisiä valvontavaltuuksia voitaisiin soveltaa ESG-riskeihin ja kryptovaroihin liittyen, mutta ainoastaan, jos 1 momentin johtolauseessa oleva edellytys täyttyy siitä, että valtuuksia käytetään vain, jos luottolaitoksen omien varojen tai maksuvalmiuden riittävyyttä suhteessa kokonaisriskiin ei voida muulla tarkoituksenmukaisella tavalla varmistaa. Tällainen edellytys ei vastaa luottolaitosdirektiivin säännöksiä siitä, milloin valvontavaltuuksia pitäisi pystyä hyödyntämään. Luottolaitoslakia tulisi muuttaa valvontavaltuuksien osalta siten, että valvontavaltuuden käyttäminen vastaisi luottolaitosdirektiivin 104 artiklassa säädettyjä tilanteita. Nykyisen lain asiasisältöä ei ole tarvetta muutoin muuttaa toimivaltuuksien yleisten käyttöedellytysten osalta, mikä tarkoittaa, että edelleenkin toimivaltuuksia koskevat yleiset hallinto-oikeudelliset periaatteet, erityisesti hallinnon yleinen suhteellisuusperiaate, joka edellyttää muun muassa, että viranomaisen on mitoitettava toimintansa alimmalle sellaiselle tasolle, jolla saadaan aikaan tarvittava vaikutus. Kansallisesti ei ole myöskään voimassa luottolaitosdirektiivin 104 artiklan mukaisia uusia valvontavaltuuksia ESG-riskeihin ja kryptovaroihin liittyen, joten uudet valvontavaltuudet tulisi lisätä luottolaitoslain 11 luvun 10 §:ään. Luottolaitosdirektiivin 106 artiklan 1 kohdan muutokset pitäisi myös lisätä 10 §:ään.

Harkinnanvarainen lisäpääomavaatimus. Kansallisesti harkinnanvaraisesta lisäpääomavaatimuksesta säädetään 11 luvun 6 ja 6 a–6 c §:ssä. Voimassa olevat pykälät eivät sisällä vielä säännöksiä tilanteesta, jossa luottolaitosta, jolle on asetettu lisäpääomavaatimus, sitoisi EU:n vakavaraisuusasetuksessa säädetty kokonaisriskipainolattia. Lakia tulisi täydentää luottolaitosdirektiivin 104 a ja 104 b artikloita vastaavilla säännöksillä tällaisesta tilanteesta.

Sisäisten menetelmien käyttöön kannustaminen. Sisäisten arviointimenetelmien käyttämisestä luottoriskin ja vastapuoliriskin arvioimisen osalta säädetään luottolaitoslain 9 luvun 9 §:n 2 momentissa. Momentin mukaan merkittävien luottolaitosten olisi pyrittävä käyttämään sisäisen luottoluokituksen menetelmiä omien varojen vaatimuksen laskemisessa ja tiettyjen olennaisen suurten luottoriskien arvioimiseen sekä tiettyjen kaupankäyntivarastossa oleviin velkarahoitusvälineisiin liittyvän olennaisen suuren vastapuoliriskin arvioimiseen. Voimassa olevassa laissa ei ole säädetty täysin direktiivin säännöstä vastaavaa vaatimusta nimenomaan markkinariskien osalta, joten luottolaitoslain 9 luvun 9 §:ää pitäisi tarkentaa tältä osin luottolaitosdirektiivin 77 artiklan täytäntöönpanemiseksi.

Luottolaitosdirektiivin 77 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan muutos ei vaadi kansallisia toimia, sillä kyseisessä kohdassa säädetään teknisten sääntelystandardien luonnoksista, jotka Euroopan pankkiviranomainen tuottaa.

Omien varojen kartuttamissuunnitelma. Luottolaitoslain 10 luvun 10 b §:llä on täytäntöön pantu luottolaitosdirektiivin 142 artikla omien varojen kartuttamissuunnitelmasta. Voimassa oleva 10 b § vastaa luottolaitosdirektiivin 142 artiklaan tehtyjä tarkennuksia, sillä kansallisesti vaatimukset kartuttamissuunnitelmaan sisällytettävistä asioista soveltuvat myös vähimmäisomavaraisuusasteen lisävaatimukseen. Pykälän 4 momentissa säädetään siitä, milloin Finanssivalvonnan on käytettävä 11 luvun 10 §:n 14 kohdan mukaista valvontavaltuuttaan luottolaitoksen varojenjaon rajoittamiseen tilanteessa, jossa Finanssivalvonta ei hyväksy omien varojen kartuttamissuunnitelmaa. Säännöksessä tai sen perusteluissa ei selkeästi tuoda ilmi, että varojenjaon rajoittaminen on oltava tiukempaa kuin 10 luvun 10 ja 10 a §:ssä säädetty rajoittaminen. Säännöksen selkeyttämiseksi 10 b §:ään olisi hyvä lisätä nimenomainen mainita varojenjaon 10 ja 10 a §:ssä säädettyjä rajoituksia tiukemmasta rajoittamisesta.

3.1.11 Lisäpääomavaatimukset

Lisäpääomavaatimuksista on säädetty nykyisellään luottolaitoslain 10 luvussa. Luottolaitosdirektiiviin tehdyt muutokset rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävien luottolaitosten lisäpääomavaatimukseen ja niin sanottuun järjestelmäriskipuskurivaatimukseen (ts. rahoitusjärjestelmän rakenteellisten ominaisuuksien perusteella määrättävä lisäpääomavaatimus) liittyen ovat luonteeltaan nykyistä sääntelyä täsmentäviä tai tarkentavia. Nämä edellyttävät vähäisiä muutoksia luottolaitoslain 10 luvussa säädettyihin lisäpääomavaatimuksia koskeviin säännöksiin.

Luottolaitosdirektiivin 133 artiklan 1 kohtaan tehty nimenomainen täsmennys siitä, että järjestelmäriskipuskurivaatimus voidaan määrätä myös ilmastonmuutoksesta aiheutuvien riskien perusteella, ei edellytä muutoksia luottolaitoslakiin. Kyseessä on ei-tyhjentävä selvennys direktiiviin. Voimassa olevan luottolaitoslain 10 luvun 4 b §:n 2 momentin mukaiset järjestelmäriskipuskurivaatimuksen asettamisen edellytykset ovat sikäli laajat, että ne jo sellaisenaan kattavat järjestelmäriskipuskurivaatimuksen asettamisen ilmastonmuutoksesta aiheutuvien järjestelmäriskien hallitsemiseksi. Järjestelmäriskipuskurin asettamista koskevassa valtiovarainministeriön asetuksessa 409/2021 ei kuitenkaan ole huomioitu mahdollisuutta asettaa järjestelmäriskipuskurivaatimus ilmastonmuutoksesta aiheutuvien järjestelmäriskien perusteella, koska asetuksen mukaan lisäpääomavaatimus voidaan asettaa vain asetuksessa nimenomaisesti säädettyjen järjestelmäriskejä kuvaavien mittareiden perusteella tai muiden vastaavien mittareiden perusteella. Koska ilmastonmuutoksesta aiheutuvien riskien arviointi poikkeaa luonteeltaan makrotalouden tilan analyysista, on järjestelmäriskipuskurin asettamista koskevaa valtiovarainministeriön asetusta muutettava tavalla, joka mahdollistaa järjestelmäriskipuskurivaatimuksen asettamisen myös ilmastonmuutoksesta aiheutuvien riskien perusteella.

3.1.12 Hallinnolliset seuraamukset uhkasakko

Uhkasakko. Uhkasakosta säädetään Finanssivalvonnasta annetun lain 3 luvun 33 a §:ssä, luottolaitoslain 22 luvun 2 §:ssä sekä sijoituspalvelulain 16 a luvun 2 §:ssä. Finanssivalvonnasta annetun lain 33 a § on yleissäännös suhteessa sektorilainsäädännön säännöksiin. Voimassa olevat sijoituspalvelulain 16 a luvun 2 § sekä luottolaitoslain 22 luvun 2 § eivät kuitenkaan täytä kaikilta osin luottolaitosdirektiivin 65–67 artiklan säännöksiä uhkasakosta, sillä lakien pykälissä säädetään ainoastaan kansallisen lain perusteella annetun kielto- tai oikaisupäätöksen noudattamisen tehostamiseksi annetusta uhkasakosta. Finanssivalvonnasta annetun lain 33 a §:n säännökset puolestaan sinänsä täyttävät direktiivin säännökset, sillä uhkasakko voidaan asettaa pykälän nojalla myös EU:n vakavaraisuusasetuksen säännöksien sekä Finanssivalvonnan määräysten sekä päätösten perusteella. Finanssivalvonnasta annetun lain 33 a §:n on soveltamisalaltaan luottolaitosdirektiivin säännöksiä huomattavasti laajempi, sillä pykälä on kaikkia Finanssivalvonnan valvottavia ja muita finanssimarkkinoilla toimivia koskeva yleissäännös.

Uhkasakon määräämisestä sekä muusta siihen liittyvästä menettelystä säädetään uhkasakkolaissa (1990/1113). Finanssivalvonnasta annetun laissa, luottolaitoslaissa sekä sijoituspalvelulaissa todetaan, että uhkasakon osalta sovelletaan uhkasakkolakia. Uhkasakkoja on kyseisen lain mukaan kahta eri tyyppiä: kertauhkasakko ja ajan kulumisen mukaan kasvava juokseva uhkasakko. Juokseva uhkasakko vastaa luonteeltaan luottolaitosdirektiivin säännöksiä, sillä uhkasakon voi määrätä tietyksi ajanjaksoksi, joka voi perustua päiviin, viikkoihin tai kuukausiin. Kansallisesti ei kuitenkaan säädetä tiettyä enimmäisajan pituutta uhkasakolle taikka uhkasakon enimmäismäärää. Luottolaitosdirektiivin 65–67 artikloiden täytäntöönpanemiseksi uhkasakon enimmäispituudesta ja enimmäismäärästä pitäisi säätää kansallisesti.

Seuraamusten soveltamisalan laajentaminen. Hallinnollisista seuraamuksista säädetään Finanssivalvonnasta annetun lain 4 luvussa. Seuraamusmaksun soveltamisalaan kuuluvat teot ja laiminlyönnit on kuitenkin lueteltu sektorilaeissa erikseen, jotta kustakin laista ilmenisi mahdollisimman selkeästi seuraamuksen soveltuminen kyseisiin säännöksiin. Luottolaitosdirektiivin 66 ja 67 artikloihin tehtyjen lisäysten myötä pitäisi tehdä myös vastaavat lisäykset luottolaitoslain 20 lukuun.

Luottolaitosdirektiivin 65 artiklan muutokset sen henkilöpiirin täsmentämisestä, johon seuraamuksia voidaan kohdistaa, sisältyvät osittain kansallisesti voimassa olevaan lakiin. Uhkasakon osalta henkilöpiiri on voimassa olevassa Finanssivalvonnasta annetun lain 33 a §:ssä luottolaitosdirektiivissä säädettyä henkilöpiiriä laajempi. Hallinnollisten toimenpiteiden osalta vastaava henkilöpiiri täyttyy myös Finanssivalvonnasta annetun lain 32 c ja 33 §:n sekä luottolaitoslain 22 luvun 1 §:n ja sijoituspalvelulain 16 a luvun 1 §:n säännöksillä. Julkinen varoitus voidaan

kuitenkin määrätä Finanssivalvonnasta annetun lain 39 §:n mukaan ainoastaan valvottavalle ja muulle finanssimarkkinoilla toimivalle, joten julkista varoitusta ei voida antaa suoraan tietylle luottolaitoksessa toimivalle luonnolliselle henkilölle. Myös Finanssivalvonnasta annetun lain 28 §:ssä säädetty toiminnan rajoittaminen soveltuu ainoastaan johtotehtävien osalta eli henkilöpiiri ei ole yhtä laaja kuin luottolaitosdirektiivissä on säädetty.

Seuraamusmaksun osalta henkilöpiiristä on voimassa Finanssivalvonnasta annetun lain 40 §:n 4 momentti, luottolaitoslain 20 luvun 1 §:n 3 momentti sekä sijoituspalvelulain 15 luvun 2 §:n 4 momentti. Näiden lainkohtien mukaan seuraamusmaksu voidaan määrätä vain sellaiselle luonnolliselle henkilölle, joka kuuluu yhtiön johtoon. Johdon henkilöpiiri ei voimassa olevien määritelmien mukaan ulotu kattamaan kaikkia luottolaitosdirektiivin 65 artiklan 2 kohdassa lueteltuja henkilöitä luottolaitoksissa taikka omistusyhteisöissä. Voimassa olevia säännöksiä tulisi muuttaa, jotta seuraamusmaksu voitaisiin määrätä myös avainhenkilöille ja niille, joiden ammatillisella toiminnalla on olennainen vaikutus laitoksen riskiprofiiliin, sekä muille henkilöille, jos he ovat olleet vastuussa rikkomisesta.

Luottolaitoslain 20 luvussa säännökset rajoittuvat ainoastaan säädösten rikkomiseen, joten Finanssivalvonnan päätöksen rikkomisesta ei tällä hetkellä voi määrätä seuraamusmaksua, julkista varoitusta tai muita hallinnollisia toimenpiteitä. Hallinnollisen seuraamuksen, uhkasakon tai muun hallinnollisen toimenpiteen voi kuitenkin luottolaitosdirektiivin mukaan määrätä, jos luottolaitos laiminlyö luottolaitosdirektiivin täytäntöön panneen kansallisen lain tai EU:n vakavaraisuusasetuksen perusteella annettua Finanssivalvonnan määräystä tai kieltoa. Luottolaitosdirektiivin täytäntöönpanemiseksi luottolaitoslakia ja Finanssivalvonnasta annettua lakia pitäisi tältä osin täydentää sisällyttämällä mukaan soveltamisalaan myös luottolaitosdirektiivin 65 artiklan 2 kohdassa ja 67 artiklan 1 kohdan s alakohdassa viitatut Finanssivalvonnan päätökset.

Finanssivalvonnan tietojensaanti- ja tarkastusvaltuuksista säädetään Finanssivalvonnasta annetun lain 3 luvussa. Lain säännökset vastaavat uudistetun luottolaitosdirektiivin 65 artiklan säännöksiä, joten kansallinen lainsäädäntö ei tältä osin vaadi muutoksia.

Liikevaihdon määritelmän päivittäminen. Liikevaihdon määritelmästä säädetään seuraamusmaksun osalta Finanssivalvonnasta annetun lain 41 sekä 41 a §:ssä. Voimassa olevat määritelmät eivät vastaa täysin luottolaitosdirektiivissä säädettyä uutta määritelmää, joten määritelmät pitäisi päivittää Finanssivalvonnasta annettuun lakiin.

3.1.13 Kolmannen maan luottolaitosten sivuliikkeet

Luottolaitoslain 17 luvussa säädetään kolmannen maan luottolaitoksen toiminnasta. Luvussa säädetään, että kolmannen maan luottolaitoksen on perustettava sivuliike Suomeen ja haettava toimilupaa sivuliikkeelle. Poikkeuksena kolmannen maan luottolaitos voi kuitenkin tarjota tiettyjä sijoituspalveluja ilman sivuliikkeen perustamista Suomeen. Lähtökohdiltaan voimassa oleva kansallinen lainsäädäntö vastaa luottolaitosdirektiivin uutta velvoitetta sivuliikkeen perustamisesta ja toimiluvan hakemisesta. Säännökset sivuliikkeen perustamiseen sekä toimiluvan myöntämiseen ja perumiseen olisi kuitenkin uudistettava, jotta säännökset vastaisivat täysin luottolaitosdirektiivin uusia säännöksiä. Voimassa oleva laki ei myöskään sisällä sivuliikkeiden jaottelu eri luokkiin taikka sivuliikkeiden merkittävyyden arviointia. Luottolaitoslain 17 lukua tulisi siis täydentää myös tältä osin.

Luottolaitoslain 18 luvussa säädetään kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeitä koskevista erityissäännöksistä. Sivuliikkeille on asetettu riskienhallintaan, maksuvalmiuteen, asiakastietojärjestelmään, poikkeusoloihin, markkinointiin ja menettelytapoihin, vaitiolovelvollisuuteen, asiakkaiden tuntemiseen, henkilötietojen käsittelyyn, tilinpäätökseen ja raportointiin, sivuliikkeen johtoon liittyviä sekä eräitä muita vaatimuksia. Luottolaitosdirektiivin uusissa säännöksissä on kuitenkin voimassa olevaa lakia tarkempia vaatimuksia, kuten tarkat pääomavaatimukset ja maksuvalmiusvaatimukset. Lisäksi luottolaitosdirektiivin uudet säännökset sisältävät erityisiä valvontavaltuuksia, joita voimassa oleva laki ei sisällä. Luottolaitoslain 18 lukua olisi täydennettävä tarkemmilla säännöksillä vähimmäispääomavaatimuksesta, maksuvalmiusvaatimuksesta, raportointivaatimuksista, sisäisestä hallinnosta ja kirjapidosta. Lisäksi lukua tulisi täydentää uusilla säännöksillä valvontaviranomaisten toimivaltuuksia sekä valvontaviranomaisten yhteistyön osalta.

3.1.14 Direktiivin säännökset, jotka eivät vaadi kansallisia lainsäädäntötoimenpiteitä

Luottolaitosdirektiivin 48 b artiklan 2–4 kohta ei vaadi kansallisia toimenpiteitä, sillä kyseisissä kohdissa säädetään komission täytäntöönpanosäädöksistä ja Euroopan pankkiviranomaisen ylläpitämästä rekisteristä.

Luottolaitosdirektiivin 48 c artiklan 7 ja 8 kohta ei vaadi kansallisia toimenpiteitä, sillä kyseisissä kohdissa säädetään Euroopan pankkiviranomaisen kertomuksesta ja ohjeistuksista.

Luottolaitosdirektiivin 48 e artiklan 4 kohta ei vaadi kansallisia toimenpiteitä, sillä kohdassa säädetään Euroopan pankkiviranomaisen ohjeistuksista.

Luottolaitosdirektiivin 48 g artiklan 9 kohta ei vaadi kansallisia toimenpiteitä, sillä kohdassa säädetään Euroopan pankkiviranomaisen ohjeistuksista.

Luottolaitosdirektiivin 48 h artiklan 4 kohta ei vaadi kansallisia toimenpiteitä, sillä kohdassa säädetään teknisistä sääntelystandardeista.

Luottolaitosdirektiivin 48 j artiklan 5 kohta ei vaadi kansallisia toimenpiteitä, sillä kohdassa säädetään Euroopan pankkiviranomaisen raportista.

Luottolaitosdirektiivin 48 l artiklan 1 kohta ei vaadi kansallisia toimenpiteitä, sillä kohdassa säädetään teknisistä täytäntöönpanostandardeista.

Luottolaitosdirektiivin 48 n artiklan 6 kohta ei vaadi kansallisia toimenpiteitä, sillä kohdassa säädetään Euroopan pankkiviranomaisen ohjeistuksista.

Luottolaitosdirektiivin 48 p artiklan 6 ja 7 kohta ei vaadi kansallisia toimenpiteitä, sillä kohdissa säädetään teknisistä sääntelystandardeista sekä Euroopan pankkiviranomaisen velvollisuudesta edistää ja seurata valvontakollegioiden toimintaa.

Luottolaitosdirektiivin 48 r artikla ei vaadi kansallisia toimenpiteitä, sillä kohdassa säädetään Euroopan unionin mahdollisuudesta tehdä sopimuksia kolmannen maan kanssa.

Luottolaitosdirektiivin 65 artiklan 3 kohta ei vaadi kansallisia muutoksia, sillä kansallinen uhkasakkosääntely rakentuu sille periaatteelle, että uhkasakon määrääminen ei estä hallinnollisten sanktioiden, kuten seuraamusmaksujen, määräämistä. Kansallisesti määriteltynä uhkasakossa ei ole kyse rangaistusluonteisesta seuraamuksesta, johon pätee kaksoisrangaistavuuden kielto. Uhkasakossa on kyse välillisen hallintopakon keinosta, jonka tavoitteena on varmistaa päävelvoitteen noudattaminen ja siten lainmukaisen oikeustilan aikaansaaminen.

Luottolaitosdirektiivin 65 artiklan 4 kohta ei vaadi muutoksia kansallisesti, sillä direktiivin säännökset vastaavat jo voimassa olevia Finanssivalvonnasta annetun lain 18, 19, 22, 24 ja 64 §.

Luottolaitosdirektiivin 65 artiklan 5 kohta ei vaadi kansallisia toimia, sillä kyseinen kohta koskee jäsenvaltioita, joissa oikeusjärjestelmässä ei säädetä hallinnollisista seuraamuksista.

Luottolaitosdirektiivin 67 artiklan 1 kohdan d alakohdan muutos ei vaadi kansallisia toimia, sillä kyseinen kohta on asianmukaisesti pantu täytäntöön voimassa olevalla luottolaitoslain 20 luvun 1 §:n 2 momentin 3 kohdalla, jossa viitataan palkitsemisjärjestelmää koskeviin säännöksiin.

Luottolaitosdirektiivin 67 artiklan 1 kohdan uusi t alakohta ei vaadi kansallisia toimia, sillä kyseinen kohta on asianmukaisesti pantu täytäntöön voimassa olevalla luottolaitoslain 20 luvun 1 §:n 2 momentin 3 kohdalla, jossa viitataan palkitsemisjärjestelmää koskeviin säännöksiin.

Luottolaitosdirektiivin 66 artiklan 2 kohdan c alakohdan ii alakohta sekä 67 artiklan 2 kohdan c alakohdan ii alakohta eivät vaadi kansallisia muutoksia, sillä Finanssivalvonnasta annetun lain 33 §:n yleissäännös, luottolaitoslain 22 luvun 1 § sekä sijoituspalvelulain 16 a luvun 1 § vastaavat luottolaitosdirektiivin säännöksiä.

Luottolaitosdirektiivin 67 artiklan 2 kohdan c alakohdan iii alakohta ei vaadi kansallisia muutoksia, sillä kyseinen säännös on jo pantu täytäntöön Finanssivalvonnasta annetun lain 26 §:llä sekä tämän tässä esityksessä ehdotetuilla muutoksilla kyseisen pykälän osalta.

Luottolaitosdirektiivin 66 artiklan 2 kohdan c alakohta alakohdan iii ei vaadi kansallisia muutoksia, sillä kyseinen säännös on jo pantu täytäntöön Finanssivalvonnasta annetun lain 32 a §:llä.

Luottolaitosdirektiivin 70 artiklan 5 kohta ei vaadi kansallisia toimenpiteitä, sillä kyseisessä kohdassa säädetään Euroopan pankkiviranomaisen antamasta kertomuksesta.

Luottolaitosdirektiivin 87 a artiklan 5 kohta ei vaadi kansallisia toimenpiteitä, sillä kyseisessä kohdassa säädetään Euroopan pankkiviranomaisen antamasta ohjeistuksesta.

Luottolaitosdirektiivin 91 artiklan 14 kohdassa tarkoitettuja järjestelyitä ei tunneta Suomen lainsäädännössä, mistä johtuen kyseinen artiklakohta ei edellytä täytäntöönpanotoimia.

Luottolaitosdirektiivin 91 artiklan 8 kohdassa säädetty velvoite monimuotoisuustavoitteelle sisältyy voimassa olevan luottolaitoslain 7 luvun 2 §:n 2 momenttiin.

Luottolaitosdirektiivin 104 artiklan 4 kohta ei vaadi muutoksia kansallisesti, sillä kohta koskee Euroopan pankkiviranomaista ja sen antamaa ohjeistusta.

Luottolaitosdirektiivin 100 artiklan 4 kohta ei vaadi muutoksia kansallisesti, sillä kyseisessä kohdassa annetaan Euroopan valvontaviranomaisille toimivaltuus ohjeistuksen antamiseen, joka koskee ESG-riskien stressitestaamista.

Luottolaitosdirektiivin 104 a artiklan 7 kohta ei vaadi muutoksia kansallisesti, sillä kyseisessä kohdassa annetaan Euroopan valvontaviranomaisille toimivaltuus ohjeistuksen antamiseen tilanteesta, jossa luottolaitosta sitoo harkinnanvarainen lisäpääomavaatimus sekä kokonaisriskipainolattia.

Luottolaitosdirektiivin 161 artiklan muutokset eivät vaadi kansallisia toimenpiteitä, sillä kyseisessä artiklassa säädetään komissiota ja Euroopan pankkiviranomaista velvoittavista uudelleentarkastelusta ja kertomuksista.

3.2 EMIR

EMIR-asetuksen hallinnollisia seuraamuksia koskevat säännökset on toimeenpantu Finanssivalvonnasta annetussa laissa. Näitä seuraamussäännöksiä on tarkasteltava uudelleen erityisesti EMIR-muutossäännöksen valossa.

EMIR-muutosdirektiivi muuttaa sijoitusrahastodirektiiviä, luottolaitosdirektiiviä ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusdirektiiviä, edellyttäen vastapuoliriskin hallitsemisen ja valvonnan kehittämisen osalta muutoksia kansalliseen sijoitusrahastolakiin, luottolaitoslakiin, ja sijoituspalvelulakiin.

EMIR-direktiivin 2 artiklan muutos luottolaitosdirektiivin 100 artiklaan ei vaadi kansallisia toimenpiteitä, sillä kyseinen muutos koskee Euroopan pankkiviranomaisen ohjeistuksia.

4 Ehdotukset ja niiden vaikutukset

4.1 Keskeiset ehdotukset

4.1.1 Toimiluvan peruminen luottolaitoksen osalta, joka on kykenemätön tai todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaa

Luottalaitosdirektiivin 18 artiklan uuden g alakohdan täytäntöönpanemiseksi Finanssivalvonnasta annetun lain 26 §:ää ehdotetaan lisättäväksi nimenomaista säännöstä siitä, että Finanssivalvonta voisi perua toimiluvan niissä tilanteissa, joissa luottolaitoksen toiminta ajetaan alas asianmukaisesti kansallisen maksukyvyttömyyslainsäädännön mukaisesti, kun edellytykset laitoksen asettamiseen kriisihallintoon muutoin täyttyisivät, mutta kriisinratkaisutoimi ei olisi yleisen edun mukainen. Nimenomainen säännös selkeyttäisi toimiluvan perumista konkurssin ja selvitystilan osalta.

4.1.2 Merkittävän omistusosuuden hankkiminen luottolaitoksesta

Luottolaitostoiminnasta annetun lain 3 luvun 1 §:ää ja Finanssivalvonnasta annetun lain 32 a–32 b §:ää ehdotetaan täsmennettäväksi luottolaitosdirektiivin 22 ja 23 artiklojen muutosten myötä.

Luottolaitosdirektiivin 23 artiklan uuden 6 kohdan mukaan tarkemmista luottolaitoksen merkittävän omistusosuuden hankintaa koskevaan ilmoitukseen liitettävistä tiedoista ja selvityksistä annettaisiin Euroopan komission vahvistamilla teknisillä standardeilla. Euroopan pankkiviranomaiselle säädetty määräaika standardiluonnosten valmistelulle on 10.1.2026. Voimassa olevan valtioneuvoston asetuksen 208/2014 muutostarpeita on tarkoituksenmukaista arvioida myöhemmin erikseen vasta teknisten standardien lopullisen sisällön pohjalta.

4.1.3 Yritysjärjestelyjen, merkittävien varojen tai velkojen luovutuksen sekä toisesta yrityksestä hankittavan merkittävän omistusosuuden hankinnan valvonta

Luottolaitosdirektiivin 27 a–27 l artiklojen täytäntöönpanemiseksi ehdotetaan säädettäväksi luottolaitoslakiin uusi 3 a luku, joka sisältäisi säännökset yritysjärjestelyitä, merkittävien varojen tai velkojen luovutuksia sekä merkittävien omistusosuuksien hankintaa koskevat säännökset, jotka liittyvät luottolaitoksen ilmoitusvelvollisuuteen sekä hankintojen pankkivalvonnalliseen arviointiin. Yritysjärjestelyllä tarkoitettaisiin ehdotetun luvun säännöksissä sulautumista ja jakautumista. Siltä osin kuin kyse on seuraamuksista, säännökset ehdotetaan pantavaksi täytäntöön Finanssivalvonnasta annetussa laissa.

Osa edellä mainittujen artiklojen säännöksistä ehdotetaan pantavaksi täytäntöön valtiovarainministeriön asetuksella. Näitä on selostettu tarkemmin jaksossa 8.

Siltä osin kuin ilmoitusvelvollisuus ja Finanssivalvonnalla oleva toimivaltuus näiden järjestelyiden vastustamisesta on direktiivin edellyttämää laajempi voimassa olevien liikepankki-, osuuspankki- ja säästöpankkilakien perusteella, kansalliset säännökset jäisivät edelleen voimaan. Hallituksen esityksen valmistelun yhteydessä on kuitenkin tunnistettu tarve arvioida luottolaitosten yritysjärjestelyitä koskevia säännöksiä kokonaisuutena, huomioiden myös direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle jäävät velkojiensuojamenettelyt. Tätä kokonaisuutta ei ole direktiivin täytäntöönpanon puitteissa ollut aikataulullisesti mahdollista arvioida.

4.1.4 Tietojenvaihto toimivaltaisen valvontaviranomaisen ja veroviranomaisen välillä

Luottolaitosdirektiivin 53 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan täytäntöönpanemiseksi Finanssivalvonnasta annetun lain 71 §:n 1 momentin 16 kohtaa ehdotetaan muutettavaksi siten, että Finanssivalvonnan oikeutta luovuttaa tietoja Verohallinnolle laajennetaan muutosdirektiivin mahdollistavalla tavalla koskemaan myös verotuksen toimittamisen kannalta merkityksellistä tietoa. Kyseinen säännös koskisi kuitenkin ainoastaan luottolaitosdirektiivin ja vakavaraisuusasetuksen noudattamisen valvonnassa havaittuja tietoja.

Luottolaitosdirektiivin 56 artiklan uuden 4 kohdan toinen säännös toisen jäsenvaltion viranomaisen suostumuksesta vaatii vain kielellisen muutoksen, koska Finanssivalvonnasta annetun lain 71 §:n 5 momentissa säädetään velvollisuudesta pyytää nimenomainen suostumus toisen valtion viranomaiselta, kun tietoja

luovutetaan edelleen. Kielellisellä muutoksella varmistetaan, että EU:n viranomaiset sisältyvät olemassa olevan säännöksen piiriin. Tyypillisimmin kyseessä voisi olla EKP:ltä tai ESA-viranomaisilta saadut tiedot.

4.1.5 Kryptovaroja koskevat uudet säännökset

Luottolaitosdirektiivin 79, 81, 83 ja 85 artikloiden panemiseksi täytäntöön ehdotetaan muutoksia luottolaitoslain 9 luvun 10, 12, 14 sekä 16 §:ään, joiden myötä luottolaitoksilta vaaditaan riskienhallintaperiaatteita, -prosesseja ja käytäntöjä kryptovaroihin liittyvien vastuiden aiheuttamien riskien asianmukaista hallintaa varten. Lisäksi kryptovaran määritelmä lisättäisiin luottolaitoslain 1 lukuun.

4.1.6 Omistusyhteisöjen luvanvaraisuus

Luottolaitosdirektiivin 21 a artiklan panemiseksi täytäntöön ehdotetaan muutoksia luottolaitoslain 1 luvun 15 §:ään sekä 2 a lukuun useiden pykälien osalta. Viranomaisen velvollisuus omistusyhteisön tunnistamiseen lisättäisiin 1 luvun 15 §:ään, kun taas omistusyhteisöjä koskevat uudet prosessiin liittyvät säännökset lisättäisiin lain 2 a luvun 1–5 §:ään.

4.1.7 Sijoituspalveluyritysten luottolaitostoimilupa

Luottolaitosdirektiivin muutetun 8 a artiklan täytäntöönpanemiseksi tulisi sijoituspalvelulain 3 luvun 1 a §:ää täydentää lisäämällä uudet säännökset, joilla laajennetaan toimiluvan soveltamisalaa sekä mahdollistetaan Finanssivalvonnalle myöntää kokonaisharkintaan perustuva poikkeus luottolaitoksen toimiluvasta.

Sijoituspalvelulain 6 luvun 2 b §:ään lisättäisiin säännös sijoituspalveluryhmiin sovellettavista luottolaitoslain ja Finanssivalvonnasta annetun lain säännöksistä. Lisäyksellä pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 110 a artikla.

4.1.8 Luottolaitoksen johtoa koskevat vaatimukset

Ylimmällä hallintoelimellä (*management body*) tarkoitetaan direktiivin 3 artiklan 1 kohdan 7 alakohdan mukaan kansallisen oikeuden mukaisesti nimettyjä toimielimiä, joilla on toimivalta vahvistaa luottolaitoksen strategia, tavoitteet ja yleinen johtaminen ja joka tai jotka valvovat ja seuraavat johdon päätöksentekoa ja johon

tai joihin kuuluu luottolaitoksen toimintaa tosiasiallisesti johtavia henkilöitä. Ylimmän hallintoelimen valvontatehtävällä (*management body in its supervisory function*) tarkoitetaan direktiivin 3 artiklan 1 kohdan 8 alakohdan mukaan ylimmän hallintoelimen tehtävää sen valvoessa ja seuratessa johdon päätöksentekoa. Muutosdirektiiviin sisältyvän uuden määritelmän (3 artiklan 1 kohdan 8 a alakohta) mukaan hallintotoimintoa hoitavalla ylimmällä hallintoelimellä (*management body in its management function*) tarkoitetaan ylintä hallintoelintä, joka johtaa laitosta, mukaan lukien laitoksen liiketoimintaa tosiasiallisesti johtavat henkilöt.

Direktiivin tarkoituksena on siten erottaa keskeiset liikkeenjohdolliset tehtävät ja liikkeenjohdon valvonta toiminnallisesti toisistaan. Direktiivin tarkoituksena soveltaa keskeisiä ylintä hallintoelintä koskevia vaatimuksia koko siihen henkilöpiiriin, jotka tosiasiallisesti vastaavat luottolaitoksen johtamisesta ja liikkeenjohdon valvonnasta riippumatta siitä, mihin muodolliseen yhtiöoikeudelliseen toimielimeen nämä kuuluvat.

Kansallisen yhtiölainsäädännön mukaan yhtiön liiketoiminnasta vastaavalle johdolle, joka on yhtiön palveluksessa, ei ole asetettava monijäsenistä toimielintä, vaan yhtiön liikkeenjohdosta vastaa toimitusjohtaja, jonka on vakiintuneesti katsottu olevan yksijäseninen toimielin. Kansallisen yhtiölainsäädännön mukainen ratkaisu on siten suppeampi kuin direktiivin mukainen määritelmä hallintotehtävää hoitavasta ylimmästä toimielimestä, johon on luettava mukaan luottolaitoksen liiketoiminnan johtamisesta tosiasiallisesti vastaavat henkilöt. Direktiivi ei kuitenkaan edellytä uuden, hallituksen kaltaisen kollegiaalisen toimielimen perustamista toimivalle johdolle.

Esitystä valmisteltaessa on tullut esille, että ylimmän hallintoelimen käsitettä on saatettu tulkita eri asiayhteyksissä eri tavoin. Esimerkiksi Euroopan pankkiviranomaisen ohjeissa EBA/GL/2021/05 ja EBA/GL/2021/06 on todettu, että johtoryhmätyyppiset tehtävät voivat sisältyä hallintotehtävää hoitavan ylimmän hallintoelimen määritelmän piiriin riippumatta siitä, mikä on niiden yhtiöoikeudellinen asema organisaatiossa.

Esityksessä ehdotetaan, että luottolaitoksen hallintotoimintoa hoitavana ylimpänä hallintoelimenä pidetään kansallisessa lainsäädännössä liiketoiminnasta vastaavaa johtoa, eli lähtökohtaisesti toimitusjohtajaa. Toimitusjohtajan lisäksi liiketoiminnasta vastaavaan johtoon kuuluisivat ne luottolaitoksen hallinto- ja ohjausjärjestelmässä määritellyt toimitusjohtajan välittömässä alaisuudessa toimivat henkilöt, jotka tosiasiallisesti johtavat luottolaitoksen toimintaa toimitusjohtajan ohella. Vaikka toimitusjohtaja vastaakin yhtiöoikeudellisessa merkityksessä luottolaitoksen operatiivisesta johtamisesta, erityisesti kooltaan suuremmissa luottolaitoksissa saatetaan

delegoida merkittäviä vastuita ja johtamistehtäviä toimitusjohtajan välittömässä alaisuudessa oleville tietyille henkilöille. Liiketoiminnasta vastaavan johdon käsitteen on tarkoitus kattaa myös tällaiset henkilöt. Ainoastaan sitä, että henkilö on organisaatiohierarkkisesti toimitusjohtajan suorassa alaisuudessa, ei kuitenkaan merkitsisi sitä, että hänet olisi luettava liiketoiminnasta vastaavaan johtoon kuuluvaksi. Ratkaisevaa on tehtävän tosiasiallinen sisältö, kuten delegoitu päätösvalta, ja tehtävään kuuluvien päätösten merkitys luottolaitoksen kannalta.

Esitystä valmisteltaessa on myös arvioitu, millaisia seurannaisvaikutuksia esitetty ratkaisu liiketoiminnasta vastaavan johdon määritelmästä merkitsisi esimerkiksi yhteisöoikeudellisiin valta- ja vastuusuhteisiin sekä yhteisöoikeudelliseen vahingonkorvausjärjestelmään. Esityksessä ei ehdoteta muutettavaksi tämän kaltaisia yhteisöoikeudellisia säännöksiä miltään osin, vaan yhtiöoikeudellisesta näkökulmasta valta- ja vastuusuhteet sekä vahingonkorvausvelvollisuus määrittyisivät jatkossakin osakeyhtiölaissa, osuuskuntalaissa, säästöpankkilaissa ja hypoteekkiyhdistyksistä annetussa laissa säädetyin tavoin. Liiketoiminnasta vastaavan johdon määritelmässä huomioidaan se, että luottolaitoksen liikkeenjohdolliset toiminnot on mahdollista järjestää monin eri tavoin, kuitenkaan vähentämättä toimitusjohtajan yhtiöoikeudellista vastuuasemaa. Yhteisöoikeudelliset säännökset eivät esimerkiksi määrittele tyhjentävästi, millä tavalla yhtiön ylin liikkeenjohto on konkreettisesti järjestettävä toimitusjohtajan ja muun johdon välillä ja millä tavalla päätösvalta jäsentyy hallituksen ja operatiivisen johdon välillä. Nämä jäävät kunkin yhtiön määriteltäviksi yksittäistapauksissa.

4.1.9 Kestävyyteen liittyvät uudet säännökset

Määritelmä. Luottolaitosdirektiivin 3 artiklan 1 kohdan 68 alakohdan täytäntöönpanemiseksi lisättäisiin luottolaitoslain 9 lukuun uusi 17 a §:ssä, jossa ESG-riski määriteltäisiin.

Sisäisen pääoman riittävyyden arviointi. Luottolaitosdirektiivin 73 artiklan ensimmäisen kohdan täytäntöönpanemiseksi täydennettäisiin luottolaitoslain 9 luvun 1 §:n 1 momenttia säännöksellä, jonka mukaan sisäisen pääoman riittävyyden arvioinnissa tulisi ottaa huomioon ESG-riskit lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä.

Hallinto- ja ohjausjärjestelmä. Luottolaitosdirektiivin 74 artiklan 1 kohdan b alakohdan täytäntöönpanemiseksi säädettäisiin 9 luvun uudessa 17 a §:ssä, että ESG-riskit on otettava huomioon riskienhallintaprosesseissa. Lisäksi 9 luvun 2 §:ää täydennettäisiin 74 artiklan aiemman täytäntöönpanon täydentämiseksi.

Palkitseminen. Luottolaitosdirektiivin 74 artiklan 1 kohdan e alakohdan täytäntöönpanemiseksi täydennettäisiin luottolaitoslain 8 luvun 3 §:ää säännöksellä, jonka mukaan laitosten ja sen konsolidointiryhmän riskiottohalukkuus ESG-riskien osalta on otettava huomioon. Luottolaitosdirektiivin 94 artiklan 1 kohdan a alakohdan panemiseksi täytäntöön muutettaisiin luottolaitoslain 8 luvun 9 §:ää.

Riskienhallinnan järjestäminen. Luottolaitosdirektiivin 76 artiklan muutosten täytäntöönpanemiseksi muutettaisiin 9 luvun 3 §:ää siten, että luottolaitosten strategioita ja menettelytapoja tulisi arvioida vähintään joka toinen vuosi. Luottolaitokset määrittelisivät itse arvioinnin säännöllisen syklin vähimmäisvaatimuksen rajoissa. Vähintään-kriteeri tarkoittaisi, että arviointi tulisi suorittaa luottolaitoksen toteuttaman syklin lisäksi myös silloin, kun laitoksen liiketoiminnassa tai liiketoimintaympäristössä tapahtuu merkittäviä muutoksia. Lisäksi pykälään otettaisiin toteamus, että riskeihin kuuluvat myös luottolaitoksen makrotaloudellisesta toimintaympäristöstä johtuvat riskit sekä riskit, jotka johtuvat ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien tekijöiden nykyisistä, lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin vaikutuksista. Artiklan 1 kohdan jäsenvaltio-option mahdollistamaa liikkumavaraa pienten ja rakenteeltaan yksinkertaisten laitosten joka toinen vuosi tapahtuvasta uudelleenarvioinnista ei sisällytettäisi lakiin, sillä liikkumavara olisi käytännössä hyvin vähämerkityksellinen.

Luottolaitosdirektiivin 76 artiklan 2 kohdan täytäntöönpanemiseksi ehdotetaan lisättäväksi luottolaitoslain 9 lukuun uusi 3 a §, jossa säädettäisiin suunnitelmista, joita luottolaitoksen hallituksen on hyväksyttävä seuratakseen ja käsitelläkseen taloudellisia riskejä, jotka aiheutuvat ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvistä tekijöistä.

ESG-riskit uutena riskiluokkana. Luottolaitosdirektiivin 87 a artiklan täytäntöönpanemiseksi lisättäisiin luottolaitoslain 9 lukuun uusi pykälä, jossa säädettäisiin ESG-riskin määritelmästä, ESG-riskejä koskevista hallintajärjestelmän vaatimuksista sekä ESG-riskeihin liittyvästä oikeasuhtaisuudesta. Lisäksi pykälässä säädettäisiin kestävyyteen liittyvän häiriönsietokyvyn testauksesta.

4.1.10 Luottolaitosten valvonta

Valvojan arviointiprosessi. Luottolaitoslain 11 luvun 2 §:ää ehdotetaan uudistettavaksi luottolaitosdirektiivin 97 artiklan sekä 98 artiklan täytäntöönpanemiseksi. Voimassa olevan lain 2 § jaettaisiin kolmeksi pykäläksi lain selkeyttämiseksi. Voimassa olevaan lakiin nähden uusia pykäliä olisivat 2 a § valvojan arvion oikeasuhtaisuudesta sekä 2 b § valvojan arvioon perustuvista toimenpiteistä. Teknisesti

säädettäisiin uusi 11 luvun 2 §, mutta se vastaisi sisällöltään voimassa olevan lain 2 §:n sisältöä, mutta lisättynä luottolaitosdirektiivin 98 artiklan uusien vaatimusten täytäntöönpanolla. Uuteen 2 a §:ään siirrettäisiin voimassa olevan lain 2 §:n 3 momentin sisältö ja siihen lisättäisiin luottolaitosdirektiivin 97 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan mukaiset edellytykset, joiden täyttymistä valvoja voi tarkastella vakavaraisuuden arvioinnin suhteellisuusperiaatetta toteuttaen. Lisäksi uuden 2 a §:n 1 momentin 3 kohtaan lisättäisiin kansallisena lisäyksenä, että myös se pitäisi ottaa huomioon, jos luottolaitos kuuluu talletuspankkien yhteenliittymään. Kyseinen säännös varmistaa, että Suomen markkinoilla tyypillinen piirre otetaan huomioon suhteellisuusperiaatteen toteuttamisessa. Uuteen 2 b §:ään siirrettäisiin voimassa olevain lain 2 §:n 4–6 momentin sisältö.

Stressitestit. Luottolaitoslain 11 luvun 4 §:ään ehdotetaan lisättäväksi säännös koskien stressitestiä mahdollisesti haittaavista toimista, joista luottolaitoksen ja sille konsultointipalveluja tarjoavan kolmannen osapuolen on pidättäydyttävä. Lisäyksellä täytäntöön pantaisiin luottolaitosdirektiivin 100 artiklan 3 kohta. Luottolaitoslain 9 luvun 19 ja 20 §:ään sekä 11 luvun 2–4, ja 5 a §:ään tehtäisiin kielelliset muutokset kuormituskokeen ja kuormitustilanteen korvaamiseksi stressitestillä ja stressitilanteella.

ESG-riskeihin liittyvien käytäntöjen valvonta. Luottolaitoslain 11 lukuun ehdotetaan lisättäväksi 4 a §, jossa säädettäisiin ESG-riskeihin liittyvien käytäntöjen valvonnasta ja seurannasta. Säännöksen mukaan Finanssivalvonnan tulisi seurata luottolaitosten ympäristöön, yhteiskuntaan ja hallintotapaan liittyvien strategioiden sekä riskinhallintaan liittyvien käytäntöjen kehitystä. Lisäksi Finanssivalvonta valvoisi luottolaitosten 9 luvun 3 a §:ssä tarkoitettuja suunnitelmia kestävyyteen liittyvistä taloudellisista riskeistä.

Sisäisten menetelmien käyttö. Luottolaitoslain 11 luvun 5 §:ään ehdotetaan luottolaitosdirektiivin 101 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanemiseksi muutosta, jonka myötä Finanssivalvonnan olisi vaadittava luottolaitosta tekemään markkinariskin osalta sisäisiin menetelmiin tarvittavat muutokset tai tarkasteltava myöntämänsä luvan edellytyksiä, jos luottolaitos ei ole Finanssivalvonnan asettamassa määräajassa tehnyt menetelmiin tarvittavia muutoksia. Lisäksi 5 §:ään tehtäisiin lisäyksiä, joilla täytäntöön pantaisiin 78 artiklan 3 ja 5 kohdan täsmennyksiä sekä täydennettäisiin aiempaa luottolaitosdirektiivin 78 ja 101 artiklan täytäntöönpanoa.

Luottolaitoslain 9 luvun 23 §:ään ehdotetaan muutettavaksi siten, että luottolaitosdirektiivin 78 artiklan 1 kohtaan lisättyjä uusia kohtia vastaavat kohdat lisättäisiin pykälään.

Valvontavaltuudet. Luottolaitoslain 11 luvun 10 §:ää ehdotetaan muutettavaksi siten, että kansallisesti säädetty lisäedellytys valvontavaltuuksien käyttämisestä poistettaisiin. Pykälän 1 momentin johdantokappale kirjoitettaisiin puolestaan auki ne luottolaitosdirektiivin 104 artiklaa vastaavat tilanteet, joiden perusteella Finanssivalvonta voi käyttää valvontavaltuuksia. Kyseiseen 10 §:ään lisättäisiin myös uudet valvontavaltuudet ESG-riskeihin ja kryptovaroihin liittyen. Myös luottolaitosdirektiivin 106 artiklan 1 kohdan uudet valtuudet lisättäisiin 10 §:ään. Lisäksi olemassa olevaa listausta valvontavaltuuksista täydennettäisiin direktiivin aiemman täytäntöönpanon täsmentämiseksi siltä osin, kun 10 § sisältää puutteita luottolaitosdirektiivin 104 artiklan täytäntöönpanossa.

Harkinnanvarainen lisäpääomavaatimus. Luottolaitosdirektiivin 104 a artiklan 6 kohdan täytäntöönpanemiseksi ehdotetaan lisäystä luottolaitoslain 11 luvun 6 c §:ään. Lisäyksellä säädettäisiin siitä, että lisäpääomavaatimuksen määrä ei saisi kasvaa pelkästään sen seurauksena, että kokonaisriskipainolattia on tullut luottolaitosta sitovaksi. Finanssivalvontaa myös velvoitettaisiin tekemään arvio ja poistamaan lisäpääomavaatimuksesta ne osat, jotka on huomioitu kokonaisriskipainolattian myötä kahteen kertaan. Lisäksi luottolaitosdirektiivin 104 artiklan 8 kohdan täytäntöönpanemiseksi ehdotetaan luottolaitoslain 6 a §:ään säännöstä, jonka mukaan lisäpääomavaatimusta ei saa asettaa, jos riskit tulisivat katetuksi kahteen kertaan sen vuoksi, että luottolaitosta sitoo kokonaisriskipainolattia. Ohjeellisen lisäpääoman osalta puolestaan ehdotetaan lisäystä luottolaitoslain 6 d §:ään siitä, että luottolaitosdirektiivin 104 b artiklan 4 a kohdan mukaisesti Finanssivalvonta voisi tarkistaa ohjeellisen lisäpääoman tason ja varmistaa, että sen mitoitus on edelleen asianmukainen, jos EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan 3 kohdassa säädettyyn kokonaisriskipainolattia tulee luottolaitosta sitovaksi.

Sisäisten menetelmien käyttöön kannustaminen. Luottolaitosdirektiivin 77 artiklan muutosten täytäntöönpanemiseksi luottolaitoslain 9 luvun 9 §:ään ehdotetaan lisättäväksi tarkennus, että luottolaitosten olisi pyrittävä kehittämään sisäisiä arviointimenetelmiään markkinariskien osalta sekä käyttämään sisäisen luokituksen menetelmiä omien varojen vaatimuksen laskemiseen kaupankäyntivarastoon kuuluvien erien osalta. Voimassa olevan 9 §:n mukaan säännös koskee vain kaupankäyntivarastossa olevien velkarahoitusvälineisiin liittyvien olennaisen suurten vastapuoliriskien arvioimista, jos vastapuoliriski kohdistuu suureen määrään eri vastapuolia.

Omien varojan kartuttamissuunnitelma. Luottolaitoslain 10 luvun 10 b §:ään ehdotetaan lisäystä, jossa tarkennetaan, että jos Finanssivalvonta ei hyväksy omien varojen kartuttamissuunnitelmaa ja se käyttää varojenjaon rajoittamista, on rajoittamisen oltava tiukempaa kuin, mitä on säädetty 10 luvun 10 ja 10 a §:ssä. Tarkennuksella täytäntöön pantaisiin luottolaitosdirektiivin 142 artiklan 4 kohtaan tehty muutos.

4.1.11 Lisäpääomavaatimukset

Luottolaitoslain 10 luvun 4 b §:n 2 momenttia ehdotetaan täsmennettäväksi luottolaitosdirektiivin muutettua 133 artiklan 1 kohtaa vastaavasti siten, että myös ilmastonmuutoksesta aiheutuvat järjestelmäriskit voivat olla rahoitusjärjestelmän rakenteellisten ominaisuuksien perusteella määrättävän lisäpääomavaatimuksen asettamisen perusteena. Lisäksi ehdotetaan, että luottolaitoslain 10 lukuun sisältyviin lisäpääomavaatimuksia koskeviin säännöksiin tehdään luottolaitosdirektiivin aiempien versioiden täytäntöönpanon täsmennyksiä. Nämä koskevat lisäpääomavaatimusten enimmäismääriä ja lisäpääomavaatimusten asettamista koskevia menettelyitä.

4.1.12 Hallinnolliset seuraamukset ja uhkasakko

Uhkasakko. Luottolaitosdirektiivin 66 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan ja 67 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan täytäntöönpanemiseksi ehdotetaan muutettavaksi luottolaitoslain 22 luvun 2 §:ää sekä sijoituspalvelulain 16 a luvun 2 §:ää, jotka koskevat uhkasakkoa. Muutetuissa pykälissä säädettäisiin poikkeuksesta Finanssivalvonnasta annetun lain 33 a §:n yleissäännöksestä eräissä tilanteissa eli Finanssivalvonnan tulisi määrätä uhkasakko luottolaitoslain 22 luvun 2 §:n sekä sijoituspalvelulain 16 a luvun 2 §:n mukaisesti Finanssivalvonnasta annetun lain 33 a §:n sijaan. Näissä muutetuissa pykälissä säädettäisiin uhkasakon soveltamisesta tiettyihin henkilöihin ja tekoihin, uhkasakon enimmäismäärästä sekä enimmäispituudesta. Lisäksi 66 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa mahdollistettu liikkumavara siitä, että uhkasakkoa voidaan soveltaa viikko- tai kuukausikohtaisesti, ehdotetaan otettavaksi käyttöön. Näin ollen uhkasakkolain juokseva uhkasakko täyttäisi direktiivin vaatimukset käytännössä eikä erillisiä menettelysääntöjä olisi tarpeen säätää. Muutokset muuttaisivat oikeustilaa siten, että Finanssivalvonta voisi asettaa uhkasakon voimassa olevaa sääntelyä rajatummin. Lisäksi uhkasakko voitaisiin asettaa rajatumpana tietyistä teoista kuin, mitä uhkasakko voidaan asettaa muille valvottaville tai muille finanssimarkkinoilla toimiville Finanssivalvonnasta annetun lain 33 a §:n laajemman yleissäännöksen perusteella.

Luottolaitosdirektiivin 65 artiklan 2 kohdassa tarkkaan määriteltyä henkilöpiiriä vastaavasta soveltamisalasta säädettäisiin muutetuissa luottolaitoslain 22 luvun 2 §:ssä ja sijoituspalvelulain 16 a luvun 2 §:ssä. Finanssivalvonnasta annetun lain 33 a §:n voimassa oleva soveltamisala on henkilöpiiriltään luottolaitosdirektiivin vaatimuksia laajempi, sillä pykälän mukaan uhkasakko voidaan, jos siihen on erityistä syytä, kohdistaa myös valvottavan tai muun finanssimarkkinoilla toimivan palveluksessa

olevaan tai muuhun, joka toimii hänen lukuunsa. Muutoksien myötä säädetty tarkempi henkilöpiiri tarkoittaisi, että uhkasakko voitaisiin asettaa voimassa olevaa sääntelyä rajatummin.

Kansallisen lisäsääntelyn välttämiseksi 66 ja 67 artiklojen 2 kohdan toisessa alakohdassa säädettyä kansallista liikkumavaraa asettaa uhkasakon enimmäismäärä direktiivin mukaista enimmäismäärää korkeampana ei ehdoteta otettavaksi käyttöön.

Seuraamusten soveltamisalan laajentaminen. Luottolaitosdirektiivin 65 artiklan edellyttämät muutokset sen henkilöpiirin täsmentämisestä, johon seuraamuksia voidaan kohdistaa, tehtäisiin osittain Finanssivalvonnasta annetun lakiin. Luottolaitosdirektiivin 66 artiklan 2 kohdan c alakohdan i alakohta sekä 67 artiklan 2 kohdan c alakohta alakohdan i panemiseksi täytäntöön ehdotetaan muutosta julkista varoitusta koskevaan 39 §:ään. Luottolaitosdirektiivin 66 artiklan 2 kohdan c alakohdan iv alakohta sekä 67 artiklan 2 kohdan c alakohta alakohdan iv panemiseksi täytäntöön ehdotetaan muutosta johdon toiminnan rajoittamista koskevaan 28 §:ään.

Henkilöpiiristä seuraamusmaksun osalta lisättäisiin uudet säännökset luottolaitoslain 20 luvun 1 §:ään ja sijoituspalvelulain 15 luvun 2 §:ään. Muutosten myötä seuraamusmaksu voidaan määrätä myös laajemmalle henkilöpiirille luonnollisten henkilöiden osalta.

Luottolaitosdirektiivin 66 ja 67 artikloiden 1 kohdan alakohtien muutoksen ja uusien alakohtien myötä muutettaisiin luottolaitoslain 20 luvun 1 §:ää. Muutokset tarkoittavat, että seuraamusmaksun soveltamisala laajenisi, kun seuraamusmaksun piiriin tuodaan lisää säännöksiä, joiden laiminlyönnistä tai rikkomuksesta voi saada seuraamusmaksun. Luottolaitosdirektiivin 67 artiklan 1 kohdan j alakohdan muutos pantaisiin täytäntöön lisäämällä luottolaitoslain 20 luvun 1 §:n 4 momentin listaukseen uusi kohta pysyvän varainhankinnan vaatimuksista. Muutos tarkoittaisi, että seuraamusmaksu voitaisiin määrätä myös EU:n vakavaraisuusasetuksen 413 ja 428 b artiklan pysyvän varainhankinnan säännösten rikkomisesta tai laiminlyönnistä. Muutettujen ja lisättyjen kohtien lisäksi luottolaitosdirektiivin laajentaa seuraamusmaksuja myös koskemaan Finanssivalvonnan päätösten rikkomista tai laiminlyöntiä. Luottolaitoslain 20 luvun 1 §:ää ja sijoituspalvelulain 15 luvun 2 §:ää muutettaisiin lisäämällä säännökset Finanssivalvonnan päätöksestä, jonka rikkomisesta voisi määrätä seuraamusmaksun, antaa julkisen varoituksen tai määrätä muita hallinnollisia toimenpiteitä.

Liikevaihdon määritelmän päivittäminen. Luottolaitosdirektiivin 66 artiklan 3 kohdan ja 67 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanemiseksi ehdotetaan, että Finanssivalvonnasta annetun lain 41 ja 41 a §:ssä säädetyt liikevaihdon määritelmät päivitetään siirtämällä ne omaan uuteen pykälään.

4.1.13 Kolmannen maan luottolaitosten sivuliikkeet

Luottolaitosdirektiivin 21 c, 47, 48, 48 a–48 d artikloiden täytäntöönpanemiseksi luottolaitoslain 17 luku uudistettaisiin. Luvun rakenne vastaisi voimassa olevan lain 17 luvun rakennetta ja osa säännöksistä säilytettäisiin ennallaan, kuten kolmannen maan luottolaitoksen edustustoa koskevat säännökset. Luottolaitosdirektiivin täytäntöönpanemiseksi pykälät sivuliikkeen perustamisesta ja toimiluvasta uudistettaisiin. Toimiluvan perumista koskevat säännökset tuotaisiin myös Finanssivalvonnasta annetun lain 26 §:stä luottolaitoslain 17 lukuun. Lisäksi luottolaitosdirektiivin 48 i ja 48 j artikloiden täytäntöönpanemiseksi luottolaitoslain 17 lukuun tuotaisiin säännökset kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen tytäryhtiöittämisestä sekä sivuliikkeen merkittävyyden arvioinnista. Luottolaitosdirektiivi asettaa vähimmäisvaatimukset, mutta kansallisesti sivuliikkeen toimiluvan perumisesta säädettäisiin vähimmäissäännöksi laajemmin, jotta kolmannen maan luottolaitokset eivät saisi edullisempaa kohtelua kuin Suomessa luottolaitoksen toimiluvalla toimivat luottolaitokset.

Luottolaitosdirektiivin 48 a artikla mahdollistaa jäsenvaltioille liikkumavaraa. Liikkumavara mahdollistaa sen, että sen luottolaitosdirektiivin uudessa VI osastossa säädettyjen vaatimusten sijaan sovellettaisiin samoja luottolaitosdirektiivin ja EU:n vakavaraisuusasetuksen säännöksiä kuin sovelletaan luottolaitosluvan saaneisiin yrityksiin. Liikkumavaraa ei otettaisi käyttöön, sillä rahoitusvakauden näkökulmasta kansallisesti ei ole tarvetta säätää VI osastoa laajemmista säännöksistä. Liikkumavaran mahdollistama laajempi sääntely voisi rajata tarpeettomasti kilpailua Suomen markkinoilla nostamalla markkinoille tulon kynnystä.

Luottolaitoslain 18 lukua muutettaisiin luottolaitosdirektiivin 48 e–48 h sekä 48 k–48 q artikloiden täytäntöönpanemiseksi. Luvun pykäliin tuotaisiin tarkempia säännöksiä sekä lisättäisiin uusia pykäliä sivuliikettä koskevista vaatimuksista, Finanssivalvonnan toimivaltuuksista sekä valvontaviranomaisten yhteistyöstä.

4.1.14 EU:n vakavaraisuusasetukseen perustuvan kansallisen liikkumavaran käyttäminen

Esityksessä ei ehdoteta otettavaksi käyttöön EU:n vakavaraisuusasetuksen 465 artiklan 5 kohdan mukaista jäsenvaltio-optiota asuntoluottojen riskipainoa koskevasta määräaikaisesta, kokonaisriskipainolattian voimaantuloon liittyvästä siirtymäajasta sisäisiä riskimalleja käyttäville luottolaitoksille, joka mahdollistaisi luottolaitoksille nykyisen vakavaraisuuskohtelun jatkamisen pidepään kuin jos optiota ei otettaisi käyttöön. Jos kokonaisriskipainolattia vaikuttaisi luottolaitoksen pääomavaatimuksia nostavalla tavalla, olisi kyse määräaikaisesta vakavaraisuushuojennuksesta.

Jäsenvaltio-optiota käyttämällä voitaisiin joltain osin lykätä EU:n vakavaraisuusasetuksen muutosten voimaantulosta johtuvaa pääomavaatimusten nousua, joka on luottolaitossektorin tasolla arvioitu vähäiseksi. Jäsenvaltio-optiona käyttöön otettavaa lisäsiirtymäaikaa ei pidetä tarpeellisena, koska luottolaitoksilla ei arvioida olevan nykyinen vakavaraisuusasema ja kannattavuus huomioiden ongelmia uusien vaatimusten täyttämisessä.

Option käyttämisellä tai käyttämättä jättämisellä ei ole sanottavaa vaikutusta rahoitusmarkkinoiden vakauteen, sillä jäsenvaltio-option käyttämisen vaikutukset luottolaitosten taloudelliseen asemaan sektoritasolla olisivat niin ikään erittäin vähäiset. Jäsenvaltio-option käyttämisestä johtuvaa, joillekin luottolaitoksille kohdistuvaa potentiaalista pääomavaatimusten huojennusta ei kuitenkaan s pidetä perusteltuna, sillä Suomen asuntoluottomarkkinat eivät ole immuuneja ulkoisille shokeille tai taloudelliselle epävarmuudelle. Päinvastoin Suomen, Euroopan ja globaalin talouden epävarmuus kasvavine geopoliittisine riskeineen korostaa riittävien pääomavaatimusten tärkeyttä.

Luottolaitosten välillä on kuitenkin eroja sen suhteen, miten jäsenvaltio-option käyttäminen vaikuttaisi niiden pääomavaatimuksiin. Jäsenvaltio-optiosta koskeva potentiaalinen huojennus todennäköisesti kohdistuisi lähinnä suuriin sisäisiä riskimalleja hyödyntäviin luottolaitoksiin. Suurimpien luottolaitosten ollessa rahoitusjärjestelmän vakauden kannalta keskeisiä toimijoita, vakavaraisuushuojennusten suuntaaminen lähinnä tällaisille luottolaitoksille ei pidetä rakenteellisesti perusteltuna.

Jäsenvaltio-option hyödyntäminen lykkäisi kokonaisriskipainolattiaa koskevaa uudistusta sääntelyn rakenteen näkökulmasta ja lisäksi lykkäisi siitä johtuvaa pääomavaatimusten nousua osalla sisäisiä riskimalleja käyttävillä luottolaitoksilla. Näin option käyttäminen osaltaan lykkäisi vastaavasti myös kokonaisriskipainolattialla tavoiteltavia hyötyjä, joita ovat sisäisiä riskimalleja käyttävien luottolaitosten

välisten riskipainoerojen kaventaminen ja luottolaitosten välisten vakavaraisuussuhdelukujen vertailukelpoisuuden parantaminen. Jäsenvaltio-optio myös monimutkaistaisi sääntelyä ja lisäisi raportointivelvollisuuksia, joskin vähäisissä määrin, myös sellaisille sisäisiä riskimalleja käyttäville luottolaitoksille, jotka eivät saa optiosta vakavaraisuushyötyjä.

Jäsenvaltio-option käyttämistä ei pidetä perusteltuna myöskään asuntoluotonannon näkökulmasta. Huomioiden jo jäsenvaltio-option käyttämisen potentiaalinen vähäinen pääomavaatimuksiin liittyvä vaikutus kokonaisuutena, ei option käyttämisellä tai käyttämättä jättämisellä arvioida olevan merkitystä asuntoluotonannon kannalta kumpaankaan suuntaan (ks. tarkemmin jakso 5.1.3).

Työryhmä on arvioinut, että Suomen rahoitusmarkkinoiden näkökulmasta keskeisimpiä verrokkimaita ovat muut Pohjoismaat harkittaessa Suomessa toteutettavia sääntelyratkaisuja. Pohjoismaista Ruotsi ja Norja eivät ole ottamassa mainittua jäsenvaltio-optiota käyttöön. Tanskan sääntelyratkaisuista ei ole vielä vahvistettua tietoa. Jäsenvaltio-option käyttämättä jättäminen olisi siten linjassa ainakin Ruotsissa ja Norjassa omaksuttujen sääntelyratkaisujen kanssa. Koska sekä suomalaisten että Suomessa toimivien useiden luottolaitosten toiminta on Pohjoismaissa rajat ylittävää, sääntelykentän tasaisuus etenkin Ruotsin ja Norjan kanssa edesauttaa tasaisia toimintaedellytyksiä rajat ylittävässä luottolaitostoiminnassa. Ruotsissa ja Norjassa on toisaalta otettu käyttöön makrovakaustoimenpiteenä finanssivalvontaviranomaisen asettamat, EU:n vakavaraisuusasetuksen 458 artiklaan pohjautuvat riskipainolattiat asuntoluotoille, jotka voivat tehdä jäsenvaltio-option käyttämisen vaikutuksettomaksi sinä aikana, kun riskipainolattioita pidetään EU:n vakavaraisuusasetuksen nojalla voimassa.

Edellä mainituilla perusteilla jäsenvaltio-option käyttämistä ei pidetä rahoitusmarkkinoiden kokonaisuuden kannalta rahoitusmarkkinapoliittisesti perusteltuna.

Jäsenvaltio-option käyttämättä jättämisen vaikutuksia on selostettu tarkemmin jäljempänä kohdassa 4.2.12 ja vaihtoehtoisena toteuttamistapana olevaa option käyttämistä koskevia vaikutuksia kohdassa 5.1.4.

4.1.15 EMIR

EMIR-muutosasetuksen myötä muutettaisiin Finanssivalvonnasta annetun lain 3 ja 4 luvun valvontavaltuuksia ja hallinnollisia seuraamuksia koskevia säännöksiä. Lain 33 a §:n mukainen uhkasakko voitaisiin asettaa markkinarakennetoimija-asetuksen 7 a ja 9 artiklan velvoitteiden laiminlyönnistä tai rikkomisesta. Pykälässä määrättäisiin myös uhkasakon määrittämisen yksityiskohdista, kuten laskentavavasta ja maksimimäärästä. Lisäksi säädettäisiin, että Finanssivalvonta voisi määrätä rikemaksun tai seuraamusmaksun tietyistä markkinarakennetoimija-asetuksen 4 a, 4 b, 7 b, 7 c, 7 e tai 10 artiklan säännösten laiminlyönnistä tai rikkomisesta.

EMIR-muutosdirektiivi muuttaa sijoitusrahastodirektiiviä, luottolaitosdirektiiviä ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusdirektiiviä edellyttäen muutoksia sijoitusrahastolakiin, luottolaitoslakiin ja sijoituspalvelulakiin.

Sijoitusrahastolakia muutettaisiin siten, että keskittymäriskejä koskevat määritelmä lisättäisiin lakiin ja muutettaisiin sijoitusrahaston vähimmäishajautusvaatimuksia. Sijoitusrahastodirektiivissä asetetaan vastapuoliriskiä koskevia rajoituksia, jotka muutosten myötä määräytyisivät sen mukaan, onko johdannainen määritetty keskitetysti markkinarakennetoimija-asetuksen mukaisesti toimiluvan saaneessa tai tunnustetussa keskusvastapuolessa.

Luottolaitoslakia muutettaisiin täydentämällä keskittymäriskiä koskevaa sääntelyä sekä lisättäisiin Finanssivalvonnalle toimivaltuus vaatia luottolaitoksia vähentämään keskusvastapuoleen liittyviä vastuita taikka toteuttamaan järjestelyjä. EMIR-direktiivin 2 artiklan muutosten myötä luottolaitoslain täydennettäisiin 9 luvun 12 §:ää. Lisäksi säädettäisiin uusi 3 b § keskittymäriskiä koskevista suunnitelmista lain 9 lukuun. Lain 11 luvun 10 §:ää täydennettäisiin sekä samaan lukuun säädettäisiin uusi 4 b § keskittymäriskiin liittyvien käytäntöjen valvonnasta.

Sijoituspalvelulakia muutettaisiin siten, että sijoituspalveluyrityksiltä edellytettäisiin tiettyjä toimenpiteitä, joilla edistetään keskusvastapuoliin liittyvistä vastuista aiheutuvan keskittymäriskin tunnistamista, hallintaa ja seurantaa, huomioiden myös niille markkina-rakennetoimija-asetuksen 7 a artiklassa asetettu velvoite perustaa aktiivinen tili toimiluvan saaneessa keskusvastapuolessa ja määrittää vähintään edustava lukumäärä kauppoja kyseisellä tilillä. Myös valvontaa tehostettaisiin keskusvastapuoliin liittyvistä vastuista aiheutuvan liiallisen keskittymäriskin osalta.

4.2 Pääasialliset vaikutukset

4.2.1 Toimiluvan peruminen luottolaitoksen osalta, joka on kykenemätön tai todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaa

Finanssivalvonnalle ei tulisi taakkaa toimiluvan perumisen arvioinnista, sillä se tapahtuisi Rahoitusvakausviraston päätöksen mukaisesti. Finanssivalvonnalla on kuitenkin omaa harkintavaltaa, kuten muidenkin perumisen mahdollistavien lainkohtien mukaan. Selkeä ja nimenomainen säännös yksinkertaistaisi laintulkintaa ja voisi siten helpottaa Finanssivalvonnan käytännön työtä perumista koskevaa päätöstä tehdessä. Muutos ei myöskään lisäisi tai muuttaisi Rahoitusvakausviraston tehtäviä tai mahdollisuuksia hakea konkurssia tai määrätä selvitystilaan.

Toimiluvan peruminen heti selvitystilaan määräämisen perusteella tai konkurssihakemuksen vireillä ollessa voisi olla tarpeen yleisen luottamuksen ylläpitämiseksi finanssimarkkinoiden toimintaan. Kaatumassa olevan laitoksen toiminnan jatkuminen voi aiheuttaa epävarmuutta muiden laitosten toimintaan ja johtaa talletuspakoon. Toimiluvan peruminen ja siitä seuraava luottolaitostoiminnan päättyminen ja irrottaminen rahoitusmarkkinainfrastruktuurista ehkäisee laitoksen kaatumisesta aiheutuvien tartuntavaikutusten leviämisen laajemmin rahoitusmarkkinoille. Selkeä säännös, joka mahdollistaa viranomaiselle laitoksen toimiluvan perumisen heti laitosta uhkaavan konkurssi- tai selvitystilamenettelyn tultua julkiseksi, olisi tarpeellinen laitoksen kaatumisen aiheuttamien negatiivisten tartuntavaikutusten hallitsemiseksi, sillä selvitystila tai konkurssiprosessi voi kestää pitkäänkin ennen sen päättymistä ja yhtiön purkautumista.

4.2.2 Tietojenvaihto toimivaltaisen valvontaviranomaisen ja veroviranomaisen välillä

Tietojenvaihdon mahdollistaminen nykyistä laajemmin valvontaviranomaisen ja veroviranomaisen välillä parantaa viranomaisilla olevien tietojen hyödyntämismahdollisuuksia tilanteessa, jossa se on tarpeellista. Säännöksen mahdollistama tietojenvaihto voi varmistaa verolainsäädännön mukaisten velvoitteiden täyttämisen esimerkiksi tilanteissa, joissa veroviranomainen ei saa tarvitsemaansa tietoa ja joutuisi toimittamaan verotuksen puutteellisilla tiedoilla, esimerkiksi arvioverotuksena.

4.2.3 Yritysjärjestelyjen, merkittävien varojen tai velkojen luovutuksen sekä toisesta yrityksestä hankittavan merkittävän omistusosuuden hankinnan valvonta

Luottolaitosdirektiivi edellyttää luottolaitosten ilmoittavan voimassa olevaa kansallista lainsäädäntöä laajemmin erilaisista taseeseen vaikuttavista järjestelyistä. Voimassa oleva kansallinen lainsäädäntö edellyttää ilmoitusta Finanssivalvonnalle ainoastaan liiketoiminnan luovutuksista sekä sulautumisista ja jakautumisista. Finanssivalvonnalla on myös toimivalta vastustaa näitä järjestelyitä vakavaraisuuden vaarantumisen perusteella. Kokonaan uusia ilmoitusvelvollisuuksia liittyy direktiivin mukaisen kynnysarvon ylittäviin omistusosuuksien hankintaan toisesta yrityksestä sekä merkittävien varojen tai velkojen luovutukseen. Ilmoitusvelvollisuuden sisältöä ja arviointiperusteita koskevat direktiivin edellyttämät säännökset ovat nykyistä huomattavan paljon yksityiskohtaisemmat.

Luottolaitoksille ja Finanssivalvonnalle, sekä EKP:lle sen hoitaessa pankkivalvonnallisia tehtäviä, aiheutuu uusista ilmoitusvelvollisuuksista ja arviointimenettelyistä sekä näihin liittyvistä tarkemmista kriteereistä hallinnollista taakkaa. Järjestelyihin liittyvien ilmoitusvelvollisuuksien kattavuuden parantuminen ja ilmoituksiin liitettävät nykyistä tarkemmat tiedot arviolta parantavat pankkivalvontaviranomaisten tietojen saantia erilaisista luottolaitosliitäntäisistä yritys- ja tasejärjestelyistä ja siten myös edellytyksiä arvioida näihin liittyviä riskejä. Nimenomaiset velvoitteet viranomaisyhteistyöstä ja tietojen vaihdosta esimerkiksi rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisen valvonnasta vastaavien viranomaisten kanssa niin ikään parantavat riskien pankkivalvonnallista arviointia. Tämä voi osaltaan jonkin verran vähentää myös luottolaitoksilta vaadittavien tietojen määrää. Pankkivalvontaviranomaiset voisivat puuttua järjestelyihin direktiivin pohjalta säädettyjen arviointikriteerien pohjalta, mikä voi lisätä arviointimenettelyiden läpinäkyvyyttä ja ennustettavuutta.

Esitystä valmisteltaessa on arvioitu, että direktiivin edellyttämien uusien ilmoitus- ja arviointimenettelyiden piiriin kuuluu vain hyvin vähäinen määrä luottolaitosten toteuttamia erilaisia järjestelyitä. Poikkeuksena kuitenkin talletuspankkien yhteenliittymien sisällä toteutettavat sulautumiset, jotka ovat yleistyneet yhteenliittymien sisäisen konsolidoitumiskehityksen myötä. Esityksessä ehdotetaan säädettäväksi direktiivin minimitasoa vastaavasti siten, että konsernin ja yhteenliittymän sisäisissä sulautumisissa ei edellytettäisi säännönmukaista arviointimenettelyä, vaan että Finanssivalvonta voisi harkintansa mukaan ottaa järjestelyn arvioitavaksi. Hallituksen esitystä laadittaessa on arvioitu, että arviointimenettelyä sovellettaisiin yhteenliittymien ja konsernien kannalta kooltaan, rakenteeltaan ja riskiprofiililtaan merkittävimpiin järjestelyihin sellaisissa tapauksissa, joissa konsernin tai

yhteenliittymän konsolidoidusta valvonnasta huolimatta erillinen arviointimenettely olisi tarpeen. Lukumääräisesti suurin osa konsernien ja yhteenliittymien sisäisistä sulautumisista ei tästä syystä käytännössä kuuluisi arviointimenettelyn piiriin.

4.2.4 Kryptovaroja koskevat uudet säännökset

Kryptovaroihin liittyvien vastuiden riskeistä tehty ennakollinen arviointi ja riskien huomioon ottaminen varmistavat, että pankit tunnistavat ja hallitsevat kryptovaroihin liittyviä riskejä asianmukaisesti. Raportointivaatimus parantaa pankkien riskeihin kohdistuvaa valvontaa ja lisää valvojan tiedonsaantia pankkien kryptovaroihin liittyvistä riskeistä. Kryptovaroihin liittyvät riskit voivat olla luonteeltaan hyvinkin merkittäviä, sillä useisiin kryptovaroihin liittyy esimerkiksi merkittävää arvonvaihtelua.

Uusi vaatimus kryptovaroihin liittyvien vastuiden arvioinnista sekä raportoinnista aiheuttaa hallinnollista taakkaa luottolaitoksille sekä Finanssivalvonnalle. Hallinnollisen taakan määrää tai merkittävyyttä ei kuitenkaan pystytä tarkasti arvioimaan ennakollisesti. Sääntelyn vaikutukset kohdistuvat kuitenkin vain niihin luottolaitoksiin, jotka ovat hankkineet kryptovaroihin liittyviä vastuita. Tämä on kunkin pankin liiketoiminnallinen päätös, jonka se tekee arvioituaan hyötyjä ja riskejä. Sääntelyllä ei ole suoraa vaikutusta niihin luottolaitoksiin, jotka eivät hanki kryptovaroihin liittyviä vastuita. Hallinnollista taakkaa minimoidaan kuitenkin sillä, että etukäteistä raportointia valvojalle ei vaadittaisi, vaan raportointi olisi tarkoitus tapahtua olemassa olevien käytäntöjen pohjalta.

Joulukuun 2024 lopussa täysimääräisesti sovellettavaksi tullut EU:n kryptovara-asetus mahdollistaa, että finanssiyhteisöt voivat tarjota asetuksen 60 artiklassa lueteltuja kryptovarapalveluja, jos se tekee palvelun tarjonnasta artiklan mukaisen ilmoituksen. Luottolaitos voi tarjota kaikkia EU:n kryptovara-asetuksen mukaisia kryptovarapalveluja, jos se ilmoittaa vaadittavat tiedot kotijäsenvaltionsa toimivaltaiselle viranomaiselle vähintään 40 työpäivää ennen kuin se tarjoaa kyseisiä palveluja ensimmäisen kerran. EU:n kryptovara-asetusta kansallista täytäntöönpanoa koskevan hallituksen esityksen (HE 31/2024 vp) yhteydessä arvioitiin finanssiyhteisöjen osallistumista kryptovaraliiketoimintaan. Usea lainvalmistelun yhteydessä haastatelluista virtuaalivaluutan tarjoajista näki todennäköisenä, että EU:n kryptovara-asetus kasvattaa perinteisinä pidettyjen finanssiyhteisöjen mielenkiintoa kryptovaramarkkinoita kohtaan. Asiakkaiden kysynnän nähtiin kohdistuvan etenkin kryptovarojen säilytykseen liittyviin palveluihin. Arviossa myös todettiin, että on vaikea arvioida sitä, kuinka paljon asetuksen tuoma mahdollisuus tarjota kryptovarapalveluita ilmoituksen nojalla lisää finanssiyhteisöjen mielenkiintoa

kryptovaramarkkinoita kohtaan. Oletettavaa on, että finanssiyhteisöjen ratkaisuihin vaikuttaa sääntelyn kehittymisen lisäksi myös kryptovaramarkkinoiden yleinen kehitys. Vasta EU:n kryptovara-asetuksen soveltamisen myötä näemme tosiasiassa, miten suomalaiset pankit ryhtyvät asetuksen mahdollistamaan liiketoimintaan taikka ottavat muutoin kryptovaroihin liittyviä vastuita. Näin varhaisessa vaiheessa on vaikea arvioida suomalaisten pankkien mielenkiintoa. Käytettävissä ei myöskään ole arviota siitä, kuinka paljon pankeilla on tällä hetkellä kryptovaroihin liittyviä vastuita ja millaisia niihin liittyvät riskit ovat, sillä tällä hetkellä pankkien raportoima tieto ei sisällä kryptovaroihin liittyviä tietoja eikä valvonnassa ole muutoin tullut esiin kryptovaroihin liittyviä riskejä.

4.2.5 Omistusyhteisöjen luvanvaraisuus

Omistusyhteisöjen lupamenettelyn muutokset sekä uudet menettelyt parantavat valvontaviranomaisten yhteistyötä, varmistavat omistusyhteisöjen asianmukaisen valvonnan sekä antavat joustavuutta säännösten soveltamiseen viranomaisharkintaan perustuen. Muutokset ja uudet säännökset eivät kuitenkaan aiheuta vaikutuksia Suomen rahoitusmarkkinoilla taikka muitakaan taloudellisia vaikutuksia, sillä Suomessa ei ole tällaisia sääntelyn alaan kuuluvia omistusyhteisöjä.

4.2.6 Sijoituspalveluyritysten luottolaitostoimilupa

Sijoituspalvelulakiin tehtävien muutosten myötä vaatimus suurten sijoituspalveluyritysten velvollisuudesta luottolaitoksen toimiluvan hakemiseen laajenisi suuren sijoituspalveluyrityksen kynnysarvon laskennan muutoksen johdosta. Muutoksella tehostetaan rahoitusvakauden valvontaa Euroopan tasolla saattamalla rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävät sijoituspalveluyritykset luottolaitostoimiluvan piiriin erilaiset rakenteet nykyistä paremmin huomioivalla tavalla. Suomen markkinoilla ei tätä esitystä annettaessa ole toimijoita, jotka kuuluisivat toimilupaedellytyksen piiriin voimassa olevien säännösten pohjalta tai direktiivin täytäntöönpanemiseksi ehdotettujen muutostenkaan myötä.

4.2.7 Kestävyyteen liittyvät uudet säännökset

Uudet säännökset liittyen ESG-riskeihin varmistavat, että ESG-riskit otetaan asianmukaisesti huomioon sisäisen pääoman riittävyyden arvioinnissa, hallinto- ja ohjausjärjestelmien ja palkitsemisen osalta. Säännökset varmistavat siis, että luottolaitokset tunnistavat, hallitsevat ja seuraavat ESG-riskiä, mikä lisää luottolaitosten

ymmärrystä ja osaamista ESG-riskeistä. Luottolaitosten tulee myös tehdä suunnitelmia ja asettaa tavoitteita, mikä auttaa luottolaitoksia asettamaan konkreettisia tavoitteita kestävyyden saralla, esimerkiksi konkreettisia tavoitteita ilmastotavoitteiden saavuttamiseksi. Tämä taas puolestaan auttaa luottolaitoksia saavuttamaan tavoitteitaan yksittäisenä yrityksenä sekä osana yhteiskuntaa.

Osa Suomessa toimivista luottolaitoksista on ollut aktiivisia kehittämään kestävyyteen liittyviä tuotteita tai palveluita ja ottamaan huomioon erityisesti ilmastonäkökulmia toiminnassaan. Osa luottolaitoksista on jo nykyisin edistyksellisesti tunnistanut ja arvioinut ESG-riskejä. Kaikki luottolaitokset eivät kuitenkaan ole käsitelleet ESG-riskejä yhtä edistyneellä tavalla. Ero luottolaitosten välillä johtuu siitä, että osa luottolaitoksista on EKP:n suorassa valvonnassa, jossa pankeilta on vaadittu jo nykyisin edistyneempiä riskienhallinnan toimia. Myös Finanssivalvonta on soveltuvin osin suorassa valvonnassa olevien luottolaitosten valvonnassa soveltanut EKP:n ilmasto- ja ympäristöriskien hallintaoppaan (2020) valvontaodotuksia. Hallintaopas antaa osin tarkempaa käytännön ohjeistusta ilmasto- ja ympäristöriskien olennaisuusarvioinnista ja riskienhallinnasta täydentäen Euroopan pankkiviranomaisen ohjeistusta. Osa eroista luottolaitosten välillä johtuu puolestaan niiden resursseista.

ESG-riskien huomioon ottaminen luottolaitoksen hallinnossa ja riskienhallinnassa ei ole kuitenkaan ollut yhtä kattavaa kuin uudet säännökset luottolaitoksilta edellyttävät. Sen vuoksi uudet säännökset vaativat sitä, että luottolaitokset kehittävät toimintaansa. Säännökset vaativat muutoksia luottolaitosten hallinto- ja ohjausjärjestelmiin, kuten riskienhallintajärjestelmien kehittämistä, sekä uusien järjestelmien kehittämistä. Esimerkiksi uuden riskilajin yksityiskohtainen sääntely vaatii uuden riskin sovittamista muuhun riskikehikkoon ja sisäisen pääoman arviointi vaatii mitattavien ESG-riskien arviointia suhteessa pääoman tasoon. Uuden riskin kattaminen saattaa myös vaatia lisää omia varoja. Muutoksien ja uudistusten tekeminen saattaa olla haastavaa, sillä ESG-riskien arviointi kehittyy edelleenkin ja monin paikoin ESG-riskien huomioon ottamisessa painottuu aluksi ilmastonäkökulmat, sillä muiden osa-alueiden, kuten luonnon monimuotoisuuden, mittaaminen ja arvioiminen, on kehittynyt hitaammin eikä niille ole kehittynyt vakiintuneita käytäntöjä. Tämä kaikki vaatii yhdessä voimassa olevien kestävyysraportointia koskevien vaatimusten kanssa luottolaitoksilta merkittäviä investointeja mittaamisen työkaluihin ja järjestelmiin, resurssien lisäämistä sekä luo hallinnollisen taakan kasvua. Resurssien tarve riippuu luottolaitosten lähtötasosta ja vaihtelee luottolaitoksittain.

Pienten ja rakenteeltaan yksinkertaisten luottolaitosten hallinnollista taakkaa vähennetään suunnitelmien laatimisessa sen avulla, että luottolaitokset voivat soveltaa yksinkertaistettuja menettelyitä suunnitelmien sisällön, tavoitteiden asettamisen sekä skenaarioanalyysin osalta. Strategioiden ja menettelytapojen uudelleenarvioinnin osalta ei kuitenkaan otettaisi käyttöön luottolaitosdirektiivissä tarjottua liikkumavaraa, mikä tarkoittaa, että hallinnollinen taakka arvioinnista on kaikkien luottolaitosten osalta samalla tasolla. Valittu ratkaisu mahdollistaa sen, että myös pienet ja rakenteeltaan yksinkertaiset luottolaitokset ottavat huomioon strategioissaan ja menettelytavoissaan sen, jos liiketoiminnassa tai liiketoimintaympäristössä tapahtuisi merkittäviä muutoksia. Strategiat ja menettelytavat käsitellään nykyisen käytännön mukaisesti luottolaitoksissa vuosittain, joten vaatimus joka toinen vuosi tapahtuvasta uudelleenarvioinnista ei lisäisi hallinnosta taakkaa nykyiseen käytäntöön verraten, vaan mahdollistaa jopa taakan kevenemisen.

4.2.8 Luottolaitosten valvonta

Valvontaa koskevat muutokset eivät merkittävästi lisää tai muuta valvontatyötä Finanssivalvonnassa. ESG-riskejä koskevilla uusilla säännöksillä on kuitenkin vaikutus valvontatyöhön. Jo nyt Finanssivalvonnassa on tehty joidenkin luottolaitosten osalta lisäysten mukaista valvontatyötä perustuen Euroopan keskuspankin ohjeistukseen ilmastoriskeistä. Luottolaitosdirektiivin muutosten myötä kuitenkin Finanssivalvonnan ESG-riskeihin liittyvät valvontatehtävät lisääntyvät merkittävästi. Osana vakavaraisuuden arviointiprosessia (SREP) Finanssivalvonnan tulee varmistaa, että laitoksilla on riittävät strategiat, toimintatavat, prosessit ja järjestelmät ESG-riskien tunnistamista, mittaamista, hallintaa ja seurantaa varten lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä. Lisäksi Finanssivalvonnan tulee valvoa ja arvioida luottolaitosten taloudellisten riskien hallintasuunnitelmien riittävyyttä ja täytäntöönpanoa niin, että niissä huomioidaan ilmastotavoitteiden vaatimat toimet ja toimintaympäristön muutokset myös pitkällä aikajänteellä. Arviointiin kuuluvat myös valvojan tekemät ESG-stressitestit sekä luottolaitosten omien stressitestien skenaarioiden arviointi.

ESG-riskien arviointi edellyttää Finanssivalvonnalta erityisosaamista ja resursseja erityisesti ESG-riskeihin liittyvien riskitekijöiden, niiden vaikutusten ja kehityksen arviointiin (ilmastonmuutoksen vaikutukset makrotasolla ja yksittäisen laitoksen tasolla) sekä arviointi- ja valvontamenetelmien kehittämiseen, myös pitkä aikahorisontti huomioiden. Kehitystyö jatkuu ja ESG-riskien valvonta laajenee ja syvenee vielä useita vuosia sitä mukaa, kun sääntelyä ja arviointimenetelmiä saadaan tarkennettua muiden kuin ilmastoa koskevien ympäristöriskien osalta sekä yhteiskuntaa ja hallintotapaa koskevien riskien osalta. Tämä vaatii merkittävää lisäpanostusta Finanssivalvonnalta vielä useita vuosia.

4.2.9 Hallinnolliset seuraamukset

Finanssivalvonnasta annetun lain, luottolaitoslain sekä sijoituspalvelulain muutoksilla uhkasakon ja seuraamusmaksun osalta muutettaan hieman oikeustilaa. Uhkasakon enimmäismäärä vaikuttaa mahdollisen uhkasakon määrää rajaavasti. Seuraamusmaksun piiriin tulleet uudet rikkomis- ja laiminlyöntitilanteet laajentavat hieman niiden tekojen piiriä, josta seuraamusmaksu voidaan määrätä. Lisäksi sekä uhkasakon että seuraamusmaksun osalta laajenee se luonnollisten henkilöiden piiri, jolle uhkasakko tai seuraamusmaksu voidaan antaa. Muutoksilla ei kuitenkaan ole suoria ja olennaisia taloudellisia vaikutuksia Finanssivalvontaan tai luottolaitossektorin toimijoihin, kuten hallinnollisen taakan tai valvontatyön resursointitarpeen lisääntymistä.

4.2.10 Lisäpääomavaatimukset

Lisäpääomavaatimuksiin liittyvillä luottolaitoslain 10 luvun muutosehdotuksilla, kuten voimassa olevista lisäpääomavaatimusten enimmäisrajoituksista luopumisen, ei katsota olevan suoria vaikutuksia luottolaitosten tai viranomaisten toimintaan. Lisäpääomavaatimusten asettamisesta vastaisi edelleenkin Finanssivalvonta kansallisena makrovakausviranomaisena. Ehdotetut muutokset eivät olennaisesti muuta Finanssivalvonnalla jo olevia toimivaltuuksia. Lisäpääomavaatimusten enimmäisarvojen purkaminen kuitenkin mahdollistaa nykyistä korkeampien lisäpääomavaatimusten asettamisen. Voimassa olevan lainsäädännön mukaisia enimmäisarvoja korkeampia vaatimuksia voidaan kuitenkin asettaa vain Euroopan komission suostumuksella ja noudattaen erityistä asettamismenettelyä, eikä yksinomaan Finanssivalvonnan päätöksellä.

4.2.11 Kolmannen maan luottolaitosten sivuliikkeet

Suomen luottolaitosmarkkinoilla ei ole tällä hetkellä kolmannen maan luottolaitoksen taikka suurten sijoituspalveluyritysten sivuliikkeitä, jotka tarjoaisivat palveluita voimassa olevan luottolaitoslain 17 luvun 2 §:n mukaisen sivuliikkeen toimiluvan perusteella. Tässä esityksessä ehdotetuilla muutoksilla luottolaitoslain 17 ja 18 lukuun ei olisi olennaisia vaikutuksia Suomen markkinoilla. Säännösten harmonisoinnilla voi olla yleisesti kilpailua hieman lisäävä vaikutus, kun vaatimukset eri EU:n maissa lähtökohtaisesti vastaavat toisiaan, lukuun ottamatta niitä maita, joissa on otettu käyttöön luottolaitosdirektiivin 48 a artiklan mahdollistama liikkumavara säätää laajemmista vaatimuksista.

4.2.12 EU:n vakavaraisuusasetukseen perustuva kansallinen liikkumavara

Esityksessä ei ehdoteta otettavaksi käyttöön EU:n vakavaraisuusasetuksen 465 artiklan 5 kohdan mukaista, kokonaisriskipainolattian voimaantuloon liittyvää jäsenvaltio-optiota asuntoluottojen riskipainoa koskevasta määräaikaisesta siirtymäajasta sisäisiä riskimalleja käyttäville luottolaitoksille.

Jäsenvaltio-option tarkoituksena on direktiiviä säädettäessä ollut, että se estää pääomavaatimusten jyrkkää nousua asuntoluotonantoon keskittyvillä sisäisiä riskimalleja käyttävillä luottolaitoksilla, jotta luotonanto ei häiriintyisi sääntelymuutosten voimaantulon johdosta.[1]

Vuoden 2025 alusta asteittain vuoteen 2033 voimaan tulevien EU:n vakavaraisuusasetuksen (jotka osaltaan pohjautuvat kansainvälisiin Basel III -standardeihin) muutosten on Finanssivalvonnan arviossa katsottu vaikuttavan suomalaisten luottolaitosten pääomavaatimuksiin hyvin vähän koko sektorin tasolla, huomioiden myös pitkät siirtymäajat. Finanssivalvonnan arvion mukaan uuden sääntelyn voimaantulo kasvattaisi suomalaisten luottolaitosten yhteenlaskettuja pääomavaatimuksia koko sektorin tasolla arviolta vain noin 3,9 prosenttia (ei prosenttiyksikköä). Suurin osa vaatimusten kasvusta aiheutuisi vasta kaikkien siirtymäaikojen päätyttyä vuoden 2033 alussa. Finanssivalvonnan mukaan kaikki suomalaiset luottolaitokset täyttävät tälläkin hetkellä nämä vuoden 2033 alusta täysimääräisestä voimaan tulevat vaatimukset jo nykyisillä omien varojen tasoilla.

Suomalaispankit pystyisivät Finanssivalvonnan mukaan kattamaan uudistukseen liittyvän pääomavaatimusten arvioidun vähäisen kasvun esimerkiksi tulevia voittovarojaan kerryttämällä. Jos Suomen pankkisektorin kannattavuus pysyisi suunnilleen samalla tasolla kuin edellisen neljän vuoden aikana keskimäärin, suomalaispankit pystyisivät kompensoimaan pääomavaatimusten arvioidun kasvun sektoritasolla yhden tilikauden tuloksella suurelta osin, vaikka ne jakaisivat keskimäärin 70 prosenttia voitoistaan ulos osinkoina tai muuna varojenjakona (Finanssivalvonta 2024: EU:ssa sovellettava Basel III -vakavaraisuusuudistus vaikuttaa maltillisesti suomalaispankkien pääomavaatimuksiin, s.7).

Kun tarkastellaan vaikutuksia tarkemmin erityyppisiin pankkeihin, uuden sääntelyn voimaantulo merkitsisi pääomavaatimusten lievää nousua suurilla luottolaitoksilla ja sisäisiä riskimalleja hyödyntävillä laitoksilla, kun taas pääomavaatimukset madaltuisivat pienillä luottolaitoksilla ja standardimenetelmää käyttävillä laitoksilla.

1 Ks. asetuksen (EU) 2024/1623 resitaali 17.

Pääomavaatimusten näkökulmasta kokonaisriskipainolattia edesauttaisi kilpailuasetelmien tasoittumista suurempien ja pienempien luottolaitosten välillä. Suomen keskittyneillä asuntoluottomarkkinoilla kilpailua tasoittavan vaikutuksen arvioidaan olevan osin myönteinen, koska myös pienten luottolaitosten toiminnalla on merkitystä luottojen saatavuuden suhteen. Kilpailullisen asetelman tasoittuminen vaikuttaisi todennäköisesti myönteisesti myös rahoitusvakauteen, koska Suomen rahoitusjärjestelmän yksi keskeinen haavoittuvuus on pankkimarkkinan keskittyminen suurille toimijoille. Jäsenvaltio-optiota hyödyntämällä nämä vaikutukset voisivat lykkääntyä. Toisaalta on huomioitava, että asuntoluottojen saatavuutta ja hinnoittelua taikka pankkien toimintaedellytyksiä kokonaisuutena ei ole mielekästä arvioida ainoastaan pääomavaatimusten kautta, mistä näkökulmasta kilpailullisten erojen tasoittuminen pääomavaatimusten muutosten kautta vaikuttaa todennäköisesti jokseenkin rajallisesti.

Edellä mainittuja pääomavaatimuksia nostavia vaikutuksia voidaan pitää vähäisinä verrattuna esimerkiksi pankkivalvonnallisiin harkinnanvaraisiin vaatimuksiin ja pankkivalvojien edellyttämiin toimenpiteisiin, joita on toteutettu jo voimassa olevan sääntelyn perusteella esimerkiksi sisäisten riskimallien kehittämisen yhteydessä. Erityisesti EKP on toteuttanut tällaisia toimenpiteitä sen suorassa valvonnassa olevien luottolaitosten kohdalla, mutta yhteisen valvontamekanismiin kuuluvien ja sen ulkopuolisten maiden välillä voi olla eroavaisuuksia EU:n sisälläkin.

Kokonaisriskipainolattian voimaantuloa koskevan erillissiirtymäaikaoption mahdollinen hyödyntäminen voisi keventää pankkien pääomavaatimuksia siirtymäkaudella vuoden 2032 loppuun saakka vain hyvin vähän. Keventävä vaikutus koko sektorin tasolla olisi Finanssivalvonnan arvion mukaan siirtymäkauden aikana korkeimmillaan noin 70–80 miljoonaa euroa, joka vastaa enintään noin 0,17 prosenttia (ei prosenttiyksikköä) verrattuna pankkien arvioituihin euromääräisiin pääomavaatimuksiin kaikkien siirtymäaikojen päätyttyä. Siten on arvioitu, että jäsenvaltio-option käyttämisellä ei olisi käytännössä juurikaan vaikutusta luottolaitosten vakavaraisuusvaatimuksiin sektoritasolla.

Esitystä valmisteltaessa keskeisillä Suomessa toimivilla luottolaitoksilla on ollut mahdollisuus lausua jäsenvaltio-option käyttämisen vaikutuksista. Nordea Bank Oyj on arvioinut EU:n vakavaraisuusasetukseen pohjautuvien, vuosina 2025–2033 voimaan tulevien sääntelyvaikutusten Finanssivalvonnan arvioimaa suurempana, ja siten nähnyt jäsenvaltio-option käyttöönoton liiketoiminnan kannalta merkityksellisenä. Nordea Bank Oyj:n arvio perustuu sen tekemiin omiin arvioihin liiketoiminnan ja mikrovalvonnallisten vaatimusten kehityksestä. Finanssivalvonnan tekemä arvio puolestaan perustuu luottolaitoksilta toteutettuun tiedonkeruuseen, ja arvio ottaa lähtökohdaksi muuttumattoman taseen koko siirtymäajan sekä

muuttumattomat mikro- ja makrovalvonnan vaatimukset. Finanssivalvonnan arvion kattaessa koko Suomen pankkisektorin, sitä voidaan pitää olennaisempana sääntelyn kokonaistaloudellisia vaikutuksia arvioitaessa.

Arvioitaessa option käyttämisen tai käyttämättä jättämisen hyötyjä ja haittoja yhtenä näkökulmana ovat myös sääntelyn selkeyteen liittyvät syyt ja mahdollinen hallinnollinen taakka. Jäsenvaltio-option käyttäminen monimutkaistaisi vakavaraisuusvaatimuksiin liittyvää sääntelyä, mitä ei lähtökohtaisesti pidetä toivottavana. Option hyödyntäminen edellyttäisi kaikkia sisäisiä riskimalleja käyttäviltä luottolaitoksilta vähäisissä määrin lisäraportointia riippumatta siitä, huojentaako option mahdollistama erillissiirtymäaika kyseisen luottolaitoksen vakavaraisuusvaatimuksia vai ei. Vastaavasti Finanssivalvonnan olisi erikseen arvioitava, täyttyvätkö tarkemmat option hyödyntämisen edellytykset kunkin luottolaitoksen kohdalla, mistä aiheutuisi Finanssivalvonnalle valvonnallista työtä vähäisissä määrin. Option käyttämättä jättämisellä voidaankin siten torjua sääntelyn monimutkaistumista ja hallinnollista lisätaakkaa.

Jäsenvaltio-optio on luonteeltaan EU-tasolla säädetty poikkeus kansainvälisistä Basel III -sääntelystandardeista. Suomalaiset luottolaitokset ovat Eurooppatasoisessa tarkastelussa muiden pohjoismaisten luottolaitosten tavoin korostetun riippuvaisia markkinavarainhankinnasta, jolloin ne ovat osapuolina kansainvälisillä rahoitusmarkkinoilla. Yleisesti ottaen yhdenmukaiset säännöt kansainvälisesti arviolta tukevat luottolaitosten mahdollisuuksia markkinavarainhankintaan. Tämä asetelma korostaa, että pankkisektoria koskevissa rahoitusmarkkinapoliittisissa valinnoissa tulisi Suomessa lähtökohtaisesti pyrkiä kansainvälisesti ja keskeisten verrokkimaiden kanssa mahdollisimman yhdenmukaiseen sääntelyyn ja kansainvälisesti lanseerattujen sääntelystandardien noudattamiseen – ei itseisarvollisesti, vaan toimivien rahoitusmarkkinoiden pidemmän aikavälin näkökulmasta.

Kokonaisriskipainolattian tavoitteena on rakenteellisesta näkökulmasta vähentää EU- ja kansainvälisellä tasolla havaittua riskipainotettujen erien perusteetonta vaihtelua sisäisiä riskimalleja käyttävien pankkien välillä. Tästä näkökulmasta kokonaisriskipainolattian vaikutuksia lieventävän jäsenvaltio-option käyttämättä jättäminen on rahoitusmarkkinoiden vakauden kannalta perusteltua. Toisaalta viime vuosina pankkivalvontaviranomaiset ovat käytettävissä olevilla valvonnallisilla toimenpiteillä puuttuneet sisäisten riskimallien perusteettomaan vaihteluun ja siten sisäisiin riskimalleihin liittyviin epäkohtiin on pystytty osaltaan tällä tavoin puuttumaan, mikä voi osaltaan vähentää kokonaisriskipainolattiaan liittyvän uudistuksen konkreettista tarvetta.

Sisäisiä riskimalleja käyttävät luottolaitokset eivät lähtökohtaisesti pidä kokonaisriskipainolattiaan liittyvää uudistusta myönteisenä, koska se vähentää luottolaitoksen omien riskimallien kehittämiseen liittyviä kannustimia pääomarakenteen optimoinnissa. Siksi luottolaitossektori laajasti on katsonut, että jäsenvaltio-option käyttämättä jättäminen ei ole toivottava ratkaisu. Erityisesti sisäisiä riskimalleja käyttävät luottolaitokset ovat katsoneet jäsenvaltio-option käyttämisen tarpeellisena sen vuoksi, että erillissiirtymäajan myötä luottolaitoksilla olisi enemmän aikaa sopeutua kokonaisriskipainolattian voimaantuloon muun muassa pääomarakennetta ja sisäisten riskimallien käyttöä optimoimalla.

Edellä mainituilla perusteilla on punnittu, että jäsenvaltio-option käyttämisen haitat ylittävät siitä saatavat hyödyt, millä perusteella jäsenvaltio-optiota ei ehdoteta otettavaksi käyttöön. Ehdotus pohjautuu yksittäisten luottolaitosten aseman sijasta koko sektoria koskevaan kokonaisarvioon. Toisaalta option mahdollisen käyttämisen ei ole sellaisenaan arvioitu vaarantavan rahoitusvakautta tarkasteltaessa yksistään luottolaitosten pääomavaatimusten tasoa.

4.2.13 EMIR

Yleisesti EMIR-muutosasetus ja EMIR-muutosdirektiivi lisäävät EU:n keskusvastapuolten houkuttelevuutta ja turvaavat EU:n rahoitusvakautta. Ehdotukset myös vähentävät liiallista riippuvuutta kolmansien maiden keskusvastapuolista ja myötävaikuttavat pääomamarkkinaunionin syventämiseen. Sääntely on kalibroitu siten, ettei markkinaosapuolille, keskusvastapuolille ja viranomaisille synny kohtuuttomia kustannuksia.

5 Muut toteuttamisvaihtoehdot

5.1 Vaihtoehdot ja niiden vaikutukset

5.1.1 Yritysjärjestelyjen, merkittävän omistusosuuden hankkimisen sekä merkittävien varojen ja velkojen luovutuksen valvonta

Luottolaitosdirektiivin 27 i artiklan 2 kohdan mukaan toimivaltainen pankkivalvontaviranomainen ei ole edellytetty tekemään mainitun artiklan mukaista pankkivalvonnallista arviota, jos kyse on konsernin tai yhteenliittymän sisäisestä sulautumisesta. Säännöksen yhtenä täytäntöönpanoratkaisuna on arvoitu mainittujen sulautumisen rajaamista kokonaan pois pankkivalvonnallisen arvion ja siten myös pankkivalvonnallisten toimivaltuuksien ulkopuolelle. Tämän ei ole katsottu olevan direktiivin mukaista, koska direktiivi on luonteeltaan minimiharmonisoiva, eikä direktiivissä ole annettu mahdollisuutta tämän tyyppiselle poissulkemiselle. Direktiivin mukaan säännönmukaista arviota tällaisista sulautumisesta ei saa kansallisessa lainsäädännössä edellyttää, mutta muutoin pankkivalvonnallisia toimivaltuuksia järjestelyiden valvomiseksi direktiivi ei rajaa pois.

5.1.2 Luottolaitoksen johtoa koskevat vaatimukset

Esitystä valmisteltaessa on harkittu ratkaisua, jossa luottolaitosdirektiivin 3 artiklan 1 kohdan 8 a alakohdassa tarkoitettuna hallintotehtävää hoitavalla ylimmällä hallintoelimellä tarkoitettaisiin ainoastaan toimitusjohtajaa. Ratkaisua ei kuitenkaan ole pidetty direktiivin mukaisena, sillä direktiivin edellä mainittu säännös edellyttää määritelmän piiriin kuuluvaksi luottolaitoksen liiketoimintaa tosiasiallisesti johtavat henkilöt riippumatta näiden henkilöiden yhtiöoikeudellisesta asemasta, ollen siten käsitteellisesti laajempi kuin pelkkä toimitusjohtajan tehtävä. Direktiivin tulkinnasta on myös käyty näkemystenvaihtoa Euroopan komission kanssa. Direktiivin mukaisen hallintotehtävää hoitavan ylimmän hallintoelimen määritteleminen kattavaksi ainoastaan toimitusjohtajan ei pidetä myöskään tarkoituksenmukaisena ottaen huomioon, että luottolaitoksen sisäinen organisaatio voidaan järjestää monin eri tavoin.

Niin ikään on harkittu vaihtoehtoa, jossa hallintotehtävää hoitavaan ylimpään hallintoelimeen luettaisiin suoraan toimitusjohtajan välittömään alaisuuteen sijoittuvat luottolaitoksen ylimmät johtotehtävät (ts, johtoryhmätasoiset tehtävät). Tämän ratkaisun on katsottu ylittävän direktiivin vähimmäisvaatimukset ja ulottuvan tarpeettoman laajaksi ottaen erityisesti huomioon, että luottolaitoksen johtoryhmissä voi olla myös tiettyjä erityisosaamista vaativia tehtäviä (kuten henkilöstö- ja viestintäjohtajat), joihin ei ole tarpeen soveltaa samankaltaisia kattavia vaatimuksia kuin esimerkiksi toimitusjohtajaan ja keskeisten liiketoiminta-alueiden johtajiin. Lisäksi kooltaan pienemmissä luottolaitoksissa johtoryhmätasoisten tehtävien kategorisesti lukeminen toimitusjohtajaan rinnastuvaksi ei tosiasiallisesti vastaa näihin tehtäviin liittyviä vastuita.

5.1.3 Kestävyyteen liittyvät uudet säännökset

Luottolaitosdirektiivin 76 artiklan 1 kohta sisältää jäsenvaltio-option siitä, että strategioiden ja menettelytapojen arviointitiheys voidaan asettaa pienille ja rakenteeltaan yksinkertaisille luottolaitoksille vain joka toinen vuosi tapahtuvaksi ilman vähintään-kriteeriä. Jos liikkumavara otettaisiin käyttöön, se vähentäisi pienten ja rakenteeltaan yksinkertaisten luottolaitosten hallinnollista taakkaa. Taakan kevennys olisi kuitenkin hyvin vähäinen, sillä liikkumavara on jo lähtökohtaisesti hyvin kapea. Käytännössä liikkumavaran käyttöönotto tarkoittaisi, että pienillä ja rakenteeltaan yksinkertaisilla luottolaitoksilla ei olisi velvoitetta arvioida strategioita ja menettelytapojaan joka toista vuotta useammin, vaikka laitoksen liiketoiminnassa tai liiketoimintaympäristössä tapahtuisi merkittäviä muutoksia. Tämä voisi johtaa siihen, että luottolaitos ei ole valmistautunut merkittävien muutosten aiheuttamiin vaikutuksiin.

5.1.4 Kolmannen maan luottolaitosten sivuliikkeet

Luottolaitosdirektiivin 48 a artikla mahdollistaa jäsenvaltioille liikkumavaraa säätää direktiivissä säädettyjä vaatimuksia laajemmista vaatimuksista kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeille. Jos liikkumavara otettaisiin käyttöön se vaatisi, että kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeille pitäisi kansallisesti säätää oma sääntelykehikkonsa, jossa säädettäisiin, miten luottolaitosdirektiivin ja EU:n vakavaraisuusasetuksen säännöksiä sovelletaan sivuliikkeisiin. Käytännössä tämä tarkoittaisi tiukempia vaatimuksia kuin, mitä luottolaitosdirektiivissä säädetään. Liikkumavaran käyttäminen vaatisi laajaa selvitystyötä lainvalmisteluvaiheessa. Liikkumavaran mahdollistama laajempi sääntely voisi rajata tarpeettomasti kilpailua Suomen markkinoilla nostamalla markkinoille tulon kynnystä.

5.1.5 EU:n vakavaraisuusasetukseen perustuvan kansallisen liikkumavaran käyttäminen

Koska esityksessä ehdotetaan, että Suomessa ei oteta käyttöön EU:n vakavaraisuusasetuksen 465 artiklan 5 kohdan mukaista jäsenvaltio-optiota asuntoluottojen riskipainoa koskevasta määräaikaisesta siirtymäajasta sisäisiä riskimalleja käyttäville luottolaitoksille, vaihtoehtoisena toteuttamisratkaisuna olisi jäsenvaltio-option käyttäminen.

Jäsenvaltio-option käyttäminen voisi Finanssivalvonnan arvion mukaan madaltaa hyvin vähäisissä määrin sisäisiä malleja käyttävien luottolaitosten riskipainoja ja sitä kautta pääomavaatimuksia määräajan, eli vuoteen 2033 saakka (ks. tarkemmin jakso 4.2.9). Vakavaraisuushuojennuksella olisi vaikutusta ainoastaan sellaisiin luottolaitoksiin, joiden riskipainot ovat kokonaisriskipainolattiaa matalammalla tasolla. Näin ei ole välttämättä kaikkien sisäisiä riskimalleja käyttävissä luottolaitoksissa. Jäsenvaltio-option käyttämisestä ei siten suoranaisesti seuraa vakavaraisuushuojennuksia. Koska kokonaisriskipainolattiasta seuraava pääomavaatimusten nousu kohdistuisi lähinnä suuriin sisäisiä riskimalleja käyttäviin luottolaitoksiin, jäsenvaltio-optiosta seuraava potentiaalinen vakavaraisuushuojennus tyypillisesti kohdistuisi todennäköisimmin kooltaan suuriin luottolaitoksiin.

Option käyttämisen myötä jotkin sisäisiä riskimalleja käyttävät luottolaitokset saisivat lisäaikaa pääomaoptimointien toteuttamiseksi ja liiketoiminnallisten ratkaisujen suunnittelemiseksi ennen kuin kokonaisriskipainolattia vaikuttaa pääomavaatimuksia nostavasti, mikäli kokonaisriskipainolattialla ylipäänsä on pääomavaatimuksia nostava vaikutus kyseisellä luottolaitoksella.

Option käyttäminen edellyttää, että sisäisiä riskimalleja käyttävien luottolaitosten on raportoitava tarkemmista option mukaisen matalamman riskipainokohtelun edellytyksistä Finanssivalvonnalle ja vastaavasti Finanssivalvonnan on valvottava, täyttyvätkö nämä kriteerit. Raportointivelvollisuus koskisi kaikkia luottolaitoksia riippumatta siitä, toisiko option mukainen ratkaisu luottolaitokselle vakavaraisuushuojennuksia vai ei. Luottolaitoksille aiheutuvaa raportointitaakka on kuitenkin arvioitu vähäiseksi, samoin kuin Finanssivalvonnalle aiheutuva valvonnallinen lisätyö. Option käyttäminen myös monimutkaistaisi vakavaraisuuslaskentaan liittyvää sääntelyä.

Puheena olevan jäsenvaltio-option käyttämisellä tai sen käyttämättä jättämisellä ei arvioida olevan vaikutusta asuntoluotonantoprosesseihin asiakasrajapinnassa tai pankkien asiakaspalveluun. Jäsenvaltio-option käyttämisestä johtuva lisääntyvä viranomaisraportointi ei arvioidusti edellyttäisi lisätietojen keräämistä luottojen myöntämisen tai luottojen uudelleenjärjestelyiden yhteydessä.

Esitystä valmisteltaessa on arvioitu, olisiko jäsenvaltio-option käyttämisellä myönteisiä vaikutuksia asuntoluottojen saatavuuteen ja tarjontaan sitä kautta, että option käyttämisestä seuraa osalle luottolaitoksista määräaikainen huojennus vakavaraisuusvaatimuksiin verrattuna tilanteeseen ilman jäsenvaltio-option käyttämistä, tai että edellyttääkö Suomen asuntoluottomarkkinoiden toimivuuden turvaaminen option käyttämistä. Pääomavaatimusten ohella merkityksellisiä luottojen saatavuudessa ja hinnoittelussa ovat yleisesti ottaen muun muassa kilpailutilanne, luottolaitosten varainhankinnan hinta, liiketoiminnalliset valinnat ja oheistuotteiden myynnistä saatavat palkkiotuotot. Siten pääomavaatimusten muutosten ja luotonannon välillä ei vallitse suoraa syy-yhteyttä, vaan asetelmaan vaikuttavat monet eri seikat. Tätä johtopäätöstä tukevat myös kokemukset aiemmista sääntelyuudistuksista. Huomioiden myös option käyttämisestä saatava hyvin rajallinen huojennus vakavaraisuusvaatimuksiin, ei option käyttämisellä katsota käytännössä olevan sellaisenaan vaikutusta asuntoluottojen saatavuuteen ja tarjontaan.

Asuntoluottojen riskipainokohtelua koskeva jäsenvaltio-optio olisi määräaikainen ja se on mahdollista olla nykyisen sääntelyn puitteissa voimassa enintään vuoden 2032 loppuun saakka. Asuntoluottojen takaisinmaksuajat ovat huomattavasti tätä pidempiä ja tosiasiallinen, muun muassa asunnonvaihtotilanteet ja pankkien kilpailuttamiset huomioiva, keskimääräinen asuntoluoton maturiteetti on noin 7–8 vuotta. Uusluotonannossa luottolaitosten on huomioitava myös pääomavaatimusten pidemmän aikavälin kehitys. Tästä syystä määräaikaisilla huojennuksilla olisi todennäköisesti joka tapauksessa hyvin rajallinen vaikutus uusluotonantoon.

Jäsenvaltio-option tarkoituksena on, että se mahdollistaa luottolaitosten sopeutumisen uuteen sääntely-ympäristöön tasaamalla sääntelyn voimaantuloon liittyvät vaikutukset tasaisemmin vuosille 2025–2033. Finanssivalvonnan arvion mukaan optiota käyttämällä vakavaraisuusvaatimusten sinänsä vähäinen nousu hidastuisi, mutta jyrkkenisi juuri siirtymäkauden päättymisen yhteydessä.

Esitystä valmisteltaessa keskeisillä Suomessa toimivilla luottolaitoksilla on ollut mahdollisuus lausua jäsenvaltio-option käyttämisen vaikutuksista. Nordea Bank Oyj on arvioinut EU:n vakavaraisuusasetukseen pohjautuvien, vuosina 2025–2033 voimaan tulevien sääntelyvaikutusten Finanssivalvonnan arvioimaa suurempana, ja siten nähnyt jäsenvaltio-option käyttöönoton myös liiketoiminnan kannalta

merkityksellisenä. Tämä arvio perustuu erilaisiin liiketoiminnallisiin ja muihin oletta-miin kuin millä Finanssivalvonnan tekemä arvio on toteutettu. Myös Finanssivalvon-nan tekemä arvio toisaalta perustuu luottolaitoksilta toteutettuun tiedonkeruuseen. Luottolaitosten yksilölliset arviot voivat pohjautua niiden arvioihin ja olettamiin tulevasta kehityksestä, mutta Finanssivalvonnan arvio perustuu olemassa olevaan taseeseen. Finanssivalvonnan arvion kattaessa koko Suomen pankkisektorin, sitä on pidetty olennaisempana sääntelyn kokonaistaloudellisia vaikutuksia ja rahoitus-markkinoiden tilannekuvaa arvioitaessa.

5.2 Muiden jäsenvaltioiden suunnittelemat tai toteuttamat keinot

[Täydennetään lausuntokierroksen jälkeen sen mukaan, kun muiden jäsenvaltioi-den täytäntöönpanosta saadaan tietoa.]

6 Lausuntopalaute

[Täydennetään lausuntokierroksen jälkeen.]

7 Säännöskohtaiset perustelut

7.1 Laki Finanssivalvonnasta

26 §. *Toimiluvan ja rekisteröitymisen peruminen ja siihen rinnastettava toiminnan määrääminen lopetettavaksi.* Pykälä muutettaisiin kokonaisuudessaan. Voimassa olevia säännöksiä jäsenneltäisiin joiltain osin uudestaan, mutta aineellisesti pykälä pysyisi pääosin voimassa olevaa vastaavana. Pykälän otsikko vastaisi voimassa olevan 26 §:n otsikkoa.

Pykälän *1 momentti* vastaisi voimassa olevan 26 §:n 1 momenttia, mutta johdantokappaleesta poistettaisiin säännös, jonka mukaan Finanssivalvonnan on esitettävä EKP:lle tai muulle toimilupaviranomaiselle toimiluvan perumista silloin, kun EKP tai muu viranomainen on toimivaltainen asiassa. Säännös siirrettäisiin omaksi momentikseen. Tässä momentissa säädettäisiin sellaisesta toimiluvan perumisesta, joka edellyttää, ettei lain 1 §:ssä säädettyjen tavoitteiden toteutumista voida riittävästi turvata muilla toimenpiteillä.

Pykälän *2 momentti* vastaisi pääosin voimassa olevan 26 §:n 2 momenttia, mutta johdantokappaleeseen tehtäisiin vastaava muutos kuin 1 momentin osalta. Momenttiin lisättäisiin uusi *5 kohta*, jossa säädettäisiin luottolaitoksen toimiluvan perumisesta, jos luottolaitos ei täytä asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannessa, neljännessä tai kuudennessa osassa säädettyjä vakavaraisuusvaatimuksia taikka luottolaitostoiminnasta annetun lain 11 luvun 6 §:ssä tarkoitettua harkinnanvaraista lisäpääomavaatimusta tai 9 §:ssä tarkoitettuja maksuvalmiutta koskevia lisävaatimuksia. Kohdan lisäyksellä täsmennettäisiin luottolaitosdirektiivin 18 artiklan d kohdan täytäntöönpanoa.

Momenttiin lisättäisiin *uusi 6 kohta*, joka vastaisi voimassa olevan 26 §:n 2 momentin 2 kohdan toista säännöstä. Selkeyden vuoksi siis selvitystilaa koskeva säännös irrotettaisiin omaksi kohdakseen.

Momenttiin lisättäisiin myös uusi 7 ja 8 kohta. *Kohdassa 7* säädettäisiin siitä, että Finanssivalvonta voisi perua toimiluvan tilanteessa, jossa Rahoitusvakausvirasto on tehnyt päätöksen olla asettamatta luottolaitoksen kriisihallintoon, kun luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisusta annetun lain 4 luvun 1 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohdan mukaiset edellytykset luottolaitoksen asettamiselle kriisihallintoon täyttyisivät, mutta mainitun momentin 3 kohdan vaatimus yleisen edun

turvaamisen tarpeellisuudesta ei täyty. Kriisihallintoon asettamisen sijaan tällaisissa tilanteissa Rahoitusvakausviraston on liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista annetun lain 23 a §:n 2 momentin, osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annetun lain 33 §:n 2 momentin, säästöpankkilain 120 a §:n 3 momentin sekä luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisusta annetun lain 19 luvun 1 a §:n mukaan määrättävä luottolaitos selvitystilaan tai haettava tuomioistuimessa sen asettamista konkurssiin. Lisäämällä 7 kohta Finanssivalvonnan valtuuksiin perua toimilupa varmistettaisiin, että luottolaitos lopettaa toimintansa, kun se on kykenemätön tai todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaansa ja se tultaisiin käsittelemään kansallisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä. Finanssivalvonnalla olisi toimiluvan perumisessa harkintavaltaa, mikä mahdollistaisi myös luottolaitostoiminnan jatkamisen esimerkiksi tilanteissa, joissa selvitystilassa oleva luottolaitos pystyisi itse maksamaan talletukset takasin talletussuojakorvausten käyttämisen sijasta. Harkintavalta olisi vastaava kuin muidenkin 26 §:n 1 ja 2 momentin säännösten osalta.

Voimassa olevaan oikeustilaan nähden toimiluvan peruminen selkeytyisi koskemaan suoraan Rahoitusvakausviraston päätöksellä selvitystilaan määrättyjä sekä tilanteita, joissa konkurssihakemus on vasta vireillä, jos hakemus on laitettu vireille Rahoitusvakausviraston tekemän päätöksen perusteella edellä kuvattujen edellytysten mukaisesti. Voimassa olevan lain mukaan toimilupa tulee perua vasta, kun konkurssiin asettaminen on tehty. Toimiluvan peruminen vastaavassa vaiheessa on kuitenkin voimassa olevan lain mukaan mahdollista, jos joku muu 26 §:n edellytyksistä täyttyy. Tässä esityksessä ehdotettu nimenomainen säännös tarkoittaisi, että toimilupa voitaisiin peruuttaa suoraan, jos Rahoitusvakausvirasto on tehnyt päätöksen olla asettamatta luottolaitosta kriisihallintoon, koska luottolaitos täyttäisi muut kriisihallintoon asettamiselle säädetyt edellytykset paitsi edellytyksen kriisihallinnon tarpeellisuudesta yleisen edun turvaamiseksi.

Kohdassa 8 säädettäisiin siitä, että Finanssivalvonta voi perua toimiluvan myös silloin, kun 7 kohdassa tarkoitettua vastaavan päätöksen on tehnyt yhteinen kriisinratkaisuneuvosto yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 806/2014 mukaisesti.

Pykälän *3 momentti* säädettäisiin niistä tilanteista, kun Finanssivalvonnan on peruttava toimilupa. Momentin *1 kohta* vastaisi voimassa olevan 26 §:n 4 momentin sisältöä. Momentin *1 kohdasta* poistettaisiin kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeet tarpeettomana, sillä kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen

toimiluvan perumisestä säädetään luottolaitoslain 17 luvun 7 §:ssä. Momentin *2 kohta* vastaisi voimassa olevan 26 §:n 10 momenttia. Momentin 3–5 kohta vastaisi voimassa olevan 26 §:n 5 momenttia, mutta säännös muotoiltaisiin kohtamuotoiseksi lain selkeyttämiseksi.

Pykälän *4 momentti* vastaisi voimassa olevan 26 §:n 9 momenttia.

Pykälän *5 momentti* vastaisi voimassa olevan 26 §:n 3 momenttia.

Pykälän *6 momentti* vastaisi voimassa olevan 26 §:n 1 ja 2 momentin säännöksiä siitä, että jos EKP tai muu viranomainen on toimivaltainen toimilupaviranomainen, Finanssivalvonnan on esitettävä EKP:lle tai muulle toimilupaviranomaiselle toimiluvan perumista sen sijaan, että se itse peruisi toimiluvan.

Pykälän *7 momentti* vastaisi voimassa olevan 26 §:n 6 momenttia.

Pykälän *8 momentti* vastaisi pääosin voimassa olevan 26 §:n 8 momentin sisältöä siltä osin kuin siinä on viitattu voimassa olevaan 1–3 momenttiin. Viittaus päivitettäisiin samaan säännökseen kuin voimassa olevassa 26 §:ssä.

Pykälän *9 momentti* vastaisi voimassa olevan 26 §:n 4 momentin informatiivisia viittauksia.

Pykälän *10 momentti* vastaisi voimassa olevan 26 §:n 7 momentin informatiivista viittausta. Momenttiin lisättäisiin myös poikkeussäännös kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen toimiluvan perumisesta. Säännöksen mukaan poiketen siitä, mitä säädetään 1–3 momentissa, kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen toimiluvan perumiseen sovellettaisiin luottolaitoslain 17 luvun 7 §:ssä säädettyä. Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen toimiluvan perumiseen sovellettaisiin 26 §:ää sen mukaisesti, mitä säädetään luottolaitoslain 17 luvun 7 §:ssä.

Pykälän *11 momentti* vastaisi voimassa olevan 26 §:n 11 momentin informatiivista viittausta.

28 §. *Johdon toiminnan rajoittaminen.* Pykälään lisättäisiin *uusi 15 momentti*. Momentin mukaan sen lisäksi, mitä säädetään 1 momentissa, Finanssivalvonta voi määräajaksi kieltää luottolaitoksen ylimpään johtoon tai toimivaan johtoon kuuluvaa henkilöä, avainhenkilöä, henkilöä, jonka ammatillisella toiminnalla on olennainen vaikutus luottolaitoksen riskiprofiiliin tai muuta luonnollista henkilöä taikka omistusyhteisössä tai sijoituspalveluyrityksessä vastaavassa asemassa olevaa henkilöä hoitamasta tehtäviään rikkomuksesta tai laiminlyönnistä vastuussa olevassa

yrityksessä. Henkilön on pitänyt olla vastuussa luottolaitoslain 20 luvun 1 §:n 1, 2, 4 ja 5 momentissa tarkoitetun tai sijoituspalvelulain 15 luvun 2 §:n 1 momentin 5 kohdassa tarkoitetun säännöksen tai päätöksen rikkomisesta tai laiminlyönnistä, jotta henkilöä voidaan rajoittaa. Sijoituspalvelulain 3 luvun 1 a §:n 1 momentin rikkomukseksi tai laiminlyönniksi ei katsota tilannetta, jossa Finanssivalvonta on myöntänyt 1 a §:n 4 momentin mukaisesti poikkeuksen.

Momentilla pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 66 artiklan 2 kohdan c alakohdan iv alakohta sekä 67 artiklan 2 kohdan c alakohdan iv alakohta.

32 a §. *Omistusosuuden hankinnan kieltäminen*. Pykälän *1 momentin 4 kohtaa* ehdotetaan muutettavaksi siten, että se vastaa paremmin luottolaitosdirektiivin 23 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan muutettua e luetelmakohtaa. Mainittu luetelmakohta edellyttää, että omistusosuuden hankinta voidaan viranomaisen toimesta kieltää myös silloin, kun on perusteltua syytä epäillä rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen riskin kohoamista. Muutoin kohtaan ei ehdoteta muutoksia, sillä voimassa oleva sanamuoto ”hankinnan liittymistä rahanpesun ja terrorismin rahoitukseen” on laaja ja kattaa mainitun direktiivikohdan tarkoittamat rahanpesun ja terrorismin rahoittamiseen liitännäiset seikat kattavasti. Kohtaan ei ehdoteta nimenomaista viittausta rahanpesudirektiiviin tämän ollessa tarpeetonta, koska rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämistä koskeva sääntely on EU:ssa harmonisoitu, jolloin rahanpesua joka tapauksessa tarkastellaan EU-tasoisen lainsäädännön vaatimukset täyttävällä tavalla. Ehdotetulla laveammalla sanamuodolla huomioidaan myös direktiivissä viitattua viidettä rahanpesudirektiiviä uudemmat kuudes rahanpesudirektiivi eli jäsenvaltioissa käyttöön otettavista mekanismeista rahoitusjärjestelmän käytön estämiseksi rahanpesuun ja terrorismin rahoitukseen, direktiivin (EU) 2019/1937 muuttamisesta sekä direktiivin (EU) 2015/849 muuttamisesta ja kumoamisesta annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2024/1640 sekä uusi rahanpesuasetus eli rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2024/1624.

Pykälän ehdotettu sanamuoto kattaa myös luottolaitosdirektiivin 23 artiklan 1 kohdan uudessa kolmannessa alakohdassa säädetyt vaatimukset. Nämä kohdat edellyttävät, että toimivaltaisella viranomaisella on oltava toimivalta vastustaa omistusosuuden hankintaa, jos omistusosuuden hankkija on sijoittautunut rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen kannalta korkeariskiseen kolmanteen valtioon tai jos kyseinen valtio on EU:ssa asetettujen pakotteiden alainen, ja että tämä arvioidusti vaikuttaa heikentävästi rahanpesun ja terrorismin rahoittamiseen liittyvien velvoitteiden hoitamiseen. Nimenomaista säännöstä mainitun alakohdan täytäntöönpanemiseksi ei ehdoteta, koska ehdotettu 1 momentin 4 kohta on sikäli laaja, että se kattaa myös nämä direktiivin nimenomaisesti edellyttämät tilanteet.

32 b §. *Omistusosuuden hankinnan arvioinnissa noudatettava menettely*. Pykälän *1 momenttiin* sisältyvää määräaikaa omistusosuuden hankintaa koskevan ilmoituksen vastaanottovahvistuksesta ehdotetaan muutettavaksi luottolaitosdirektiivin 22 artiklan 2 kohdan muutetun ensimmäisen alakohdan mukaisesti siten, että vahvistus on lähetettävä kymmenen arkipäivän kuluessa.

Pykälän *2 momenttia* ehdotetaan muutettavaksi siten, että Finanssivalvonnan on tehtävä päätösesitys EKP:lle siten, että EKP voi tehdä omistusosuuksien hankintaa koskevan päätöksen momentissa säädetyssä määräajassa, eli 60 arkipäivässä. Voimassa olevan momentin mukaan päätösesitys olisi tehtävä 60 päivässä, joka on myös päätöksen tekemisen määräaika. Koska päätöstä valmisteleva esitys on käytännössä tehtävä huomattavasti tätä aiemmin, momenttia ehdotetaan muutettavaksi esitettyyn muotoon.

Pykälään ehdotetaan lisättäväksi *uusi 6 momentti*, jolla pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 23 artiklan 1 kohdan uusi toinen alakohta ja 2 kohdan uusi toinen alakohta. Momentissa säädettäisiin mainittuja alakohtia vastaavasta kuulemismenettelystä pankkivalvontaviranomaisen ja rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämistä valvovan viranomaisen välillä, jos Finanssivalvonta ei toimi molempina viranomaisina. Koska toimivaltaisena viranomaisena omistusosuuden hankintaa koskevissa päätöksissä on EKP, momentti koskisi Finanssivalvonnan tehtäviä EKP:lle tehtävän päätösesityksen valmistelussa. Jos Finanssivalvonta vastaa näistä molemmista valvontatehtävistä, Finanssivalvonnan tulee järjestää sisäisesti tarpeellinen tietojenvaihtomenettely eri valvontatoimintojen välillä. Erillistä säännöstä tästä ei katsota tarpeelliseksi Finanssivalvonnan hoitaessa näitä molempia tehtäviä. Mikäli rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä vastaava viranomainen katsoo, että omistusosuuden hankintaa tulisi vastustaa, vastustuksesta on ilmoitettava Finanssivalvonnalle 30 päivän kuluessa siitä, kun Finanssivalvonta on lähettänyt toiselle viranomaiselle kuulemispyynnön. Finanssivalvonnan tulee ehdotetun momentin mukaan ottaa tällainen lausunto nimenomaisesti huomioon arvioidessaan omistusosuuden hankinnan kieltämisperusteiden täyttymistä. Direktiivin mukaan rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämiseen liittyvien velvoitteiden valvonnasta vastaavan viranomaisen lausunto hankinnan kieltämiseksi voi olla perusteena omistusosuuden hankinnan kieltämiselle. Nimenomaista säännöstä tästä ei ehdoteta sisällytettäväksi lainsäädäntöön, sillä ehdotetut säännösmuutokset ja olemassa olevat säännökset jo sellaisenaan sisältävät mahdollisuuden omistusosuuden hankinnan kieltämiseen tällaisella perusteella sitä mitenkään rajoittamatta.

33 a §. *Uhkasakko.* Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 4 ja 5 momentti. Pykälän *4 momentissa* säädettäisiin uhkasakon määräytymisestä ja laskentatavasta markkinarakennetoimija-asetuksen artiklan 7 a rikkomisesta. Pykälän *5 momentissa* säädettäisiin uhkasakon määräytymisestä ja laskentatavasta markkinarakennetoimija-asetuksen ilmoitusvelvollisuutta koskevan 9 artiklan rikkomisesta. Uhkasakko tulisi määrätä 9 artiklan rikkomisesta vähintäänkin silloin, jos ilmoitetut tiedot sisältävät toistuvasti järjestelmällisiä ilmeisiä virheitä.

Uusien momenttien myötä nykyinen 4 momentti siirtyisi 6 momentiksi.

Muutoksilla annettaisiin kansallista sääntelyä, joka täydentää EMIR-muutosasetusta. Täydennys koskee EMIR-muutosasetuksen 1 artiklan 7 kohdan tarkoittaman markkinarakennetoimija-asetuksen 7a artiklan 9 kohdan 2–4 alakohta sekä 11 kohdan tarkoittaman markkinarakennetoimija-asetuksen 12 artiklan 1 a kohtaa.

Lain 3 lukuun ennen ehdotettavaa 35 b §:ää lisättäisiin uutena väliotsikkona *Luottolaitosvalvontaan liittyvät erityiset tehtävät ja valvontavaltuudet*.

35 b §. *Luottolaitostoimintaan liittyvien kelpoisuusvaatimusten valvonta ja valvontavaltuudet*. Pykälä olisi uusi. Pykälän *1 momentissa* säädettäisiin luottolaitosdirektiivin uudistetun 91 artiklan 1 f kohdan mukaisesta nimenomaisesta tehtävästä luottolaitosten ja omistusyhteisöjen johdon kelpoisuusvaatimusten valvonnassa. Mainitussa artiklakohdassa säädetyt velvoitteet ennakkoilmoituksesta ja tietojen toimittamisesta sisältyisivät luottolaitostoiminnasta annetun lain 7 luvun 4 b §:ään. Momentissa säädettäisiin lisäksi 91 artiklan 1 g kohdan mukaisesta velvollisuudesta arvioida johdon kelpoisuusvaatimusten täyttyminen epäiltäessä rahanpesua tai terrorismin rahoittamista tai jos tällaisen riski on kohonnut.

Pykälän *2 momentissa* säädettäisiin luottolaitosdirektiivin uudistetun 91 artiklan 1 f kohdan toisen alakohdan edellyttämistä valvontaviranomaisen tiedonsaantioikeuksista.

Pykälän *3 momentissa* säädettäisiin luottolaitosdirektiivin 91 a artiklan 5 kohdan mukaisista valvonnallisista erityistehtävistä eräiden avainhenkilöiden kelpoisuusvaatimusten valvonnassa.

Pykälän *4 momentissa* säädettäisiin luottolaitosdirektiivin 91 artiklan 1 h kohdan ja 91 a artiklan 6 kohdan edellyttämistä valvonnallisista toimivaltuuksista. Mainittuihin artiklakohtiin sisältyviä ennakkoarviointiin (*ex ante*) sovellettavia säännöksiä ei ehdoteta pantavaksi täytäntöön, koska tässä esityksessä ei ehdoteta säädettäväksi kelpoisuusvaatimusten ennakkoarviointia.

Pykälän *5 momentilla* pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 91 artiklan 9 kohdan mukainen pankkivalvontaviranomaisen tehtävä monimuotoisuuskäytänteiden vertailemiseksi ja tähän liittyvä velvollisuus luovuttaa tietoja Euroopan pankkiviranomaiselle.

38 §. *Rikemaksu.* Pykälän *1 momentin 4 kohtaa* ehdotetaan muutettavaksi. Rikemaksu voitaisiin määrätä myös markkinarakennetoimija-asetuksen 4 a artiklan 3 kohdan positiolaskelmiin liittyvien säännöksien, 4 b artiklan 4 kohdan kaupan jälkeisen riskienvähennyspalvelun tarjoajan velvoitteiden, 7 c artiklan 1–3 kohdan tiedotus- tai ilmoitusvelvollisuuden, 7 d artiklan 1 kohdan ilmoitusvelvollisuuden sekä 7 e artiklan 1 kohdan ilmoitusvelvollisuuden rikkomisesta. Näiden säännösten olennaisuuden vuoksi pelkästään mahdollisuutta määrätä uhkasakko niiden rikkomisesta ei voida pitää riittävänä, vaan on tarpeen mahdollistaa myös rikemaksu hallinnollisena seuraamuksena. Muutoksilla annettaisiin kansallista sääntelyä, joka täydentää EMIR-muutosasetusta. Täydennys koskee markkinarakennetoimija-asetuksen 12 artiklaa niiltä osin kuin on tarkoituksenmukaista huomioida EMIR-muutosasetuksen tuomat muutokset.

39 §. *Julkinen varoitus.* Pykälään lisättäisiin *uusi 3 momentti*. Momentin mukaan sen lisäksi, mitä säädetään 1 momentissa, Finanssivalvonta voi antaa julkisen varoituksen myös luottolaitoksen ylimpään johtoon tai toimivaan johtoon kuuluvalle henkilölle, avainhenkilölle, henkilölle, jonka ammatillisella toiminnalla on olennainen vaikutus luottolaitoksen riskiprofiiliin sekä muulle luonnolliselle henkilölle taikka omistusyhteisössä tai sijoituspalveluyrityksessä vastaavassa asemassa olevaa henkilölle. Henkilön on pitänyt olla vastuussa luottolaitoslain 20 luvun 1 §:n 1, 2, 4 ja 5 momentissa tarkoitetun tai sijoituspalvelulain 15 luvun 2 §:n 1 momentin 5 kohdassa tarkoitetun säännöksen tai päätöksen rikkomisesta tai laiminlyönnistä, jotta varoitus voidaan antaa.

Sijoituspalvelulain 3 luvun 1 a §:n 1 momentin rikkomukseksi tai laiminlyönniksi ei katsota tilannetta, jossa Finanssivalvonta on myöntänyt 1 a §:n 4 momentin mukaisesti poikkeuksen. Momentilla pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 66 artiklan 2 kohdan c alakohdan i alakohta sekä 67 artiklan 2 kohdan c alakohdan i alakohta.

40 §. *Seuraamusmaksu.* Pykälän *2 momentin 1 kohtaa* ehdotetaan muutettavaksi siten, että seuraamusmaksu voitaisiin määrätä myös markkinarakennetoimija-asetuksen 7 a artiklan 1–4 kohdan säännöksiä aktiivista tiliä koskevien velvoitteiden, 7 b artiklan 1 tai 2 kohdan laskenta- tai ilmoitusvelvollisuuden tai 10 artiklan 3 kohdan positiolaskentaa koskevien velvoitteiden rikkomisesta. Artikloiden 7 a ja 7 b aktiiviseen tiliin liittyvät velvoitteet ovat EMIR-muutosasetuksen olennaisin osa, joten niiden rikkomisesta on syytä olla mahdollisuus määrätä seuraamusmaksu.

Muutoksilla annettaisiin kansallista sääntelyä, joka täydentää EMIR-muutosasetusta. Täydennys koskee markkinarakennetoimija-asetuksen 12 artiklaa niiltä osin kuin tarkoituksenmukaista on huomioida EMIR-muutosasetuksen tuomat muutokset.

40 b §. *Liikevaihdon määritelmä.* Lakiin lisättäisiin uusi 40 b §, jossa säädettäisiin liikevaihdon määritelmästä. Liikevaihdon määritelmät siirrettäisiin lain selkeyttämiseksi 41 ja 41 a §:stä samaan pykälään. Voimassa olevan lain 41 §:ssä säädetään seuraamusmaksujen enimmäismääristä ja liikevaihdon laskentatavasta niistä rikkomuksista, joista voidaan säätää kansallisesti. Voimassa olevassa 41 a §:ssä puolestaan säädetään seuraamusmaksujen enimmäismääristä ja liikevaihdon laskentatavasta EU-sääntelyn mukaisesti. EU-sääntely edellyttää konserniliikevaihdon olevan seuraamusmaksun lähtökohtana, jos rikkomuksen tehnyt yritys on osa konsernia. Tästä syystä ehdotetussa 40 b §:ssä on kaksi eri momenttia, jotka eroavat toisistaan konserniliikevaihtoa koskevan säännöksen osalta.

Pykälän *1 momentti* vastaisi voimassa olevan lain 41 §:n 7 momenttia, joka on muutettu lailla 1279/2015. Kyseistä momenttia on sen jälkeen muutettu laeilla 524/2021 ja 954/2021. Momentin johdantokappaleessa selkeytettäisiin, että momentin määritelmiä sovellettaisiin silloin, kun Finanssivalvonta määräisi seuraamusmaksun, jonka enimmäismäärä asetetaan 41 §:n mukaisesti. *Kohdan 1* liikevaihdon määritelmää päivitettäisiin. Kohdan 1 päivittämisellä pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 66 artiklan 3 kohta sekä 67 artiklan 3 kohta.

Pykälän *2 momentti* vastaisi pääosin voimassa olevan lain 41 a §:n 24 momenttia, joka on muutettu lailla 524/2021. Kyseistä momenttia on sen jälkeen muutettu lailla 954/2021. Momentin johtokappaleessa selkeytettäisiin, että momentin määritelmiä sovellettaisiin silloin, kun Finanssivalvonta määräisi seuraamusmaksun, jonka enimmäismäärä asetetaan 41 a–c §:n mukaisesti. *Kohdan 1* liikevaihdon määritelmää päivitettäisiin. Kohdan 1 päivittämisellä pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 66 artiklan 3 kohta sekä 67 artiklan 3 kohta. *Kohtaan 2* siirrettäisiin voimassa olevan 24 momentin 1 kohdan loppuosaa konserniin kuuluvista toimijoista. *Kohta 3* vastaisi voimassa olevan 24 momentin 2 kohtaa. *Kohta 4* vastaisi voimassa olevan 24 momentin 2 kohtaa.

71 §. *Oikeus ja velvollisuus luovuttaa tietoja.* Finanssivalvonnalla on, sen lisäksi, mitä julkisuuslaissa säädetään, oikeus luovuttaa salassa pidettäviä tietoja muille viranomaisille niin kuin Finanssivalvonnasta annetun lain 71 §:n 1 momentissa tarkemmin säädetään. Finanssivalvonnasta annetun lain 71 § tulee sovellettavaksi verolainsäädännön tietojenluovutusta koskevien säännösten sijaan.

Pykälän *1 momentin 16 kohtaan* lisättäisiin säännös, jonka mukaan Finanssivalvonta voi luovuttaa Verohallinnolle myös verotuksen toimittamisen kannalta merkityksellisiä tietoja salassapitosäännösten estämättä. Luovutetuilla tiedoilla on oltava merkitystä verotusmenettelystä annetun lain velvoitteiden laiminlyönnin estämiseen tai selvittämiseen. Luovutetut tiedot voivat olla vain sellaisia, joita Finanssivalvonta on havainnut luottolaitosdirektiivin ja EU:n vakavaraisuusasetuksen noudattamisen valvonnassa. Säännöksellä pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 53 artiklan 1 kohdan toinen alakohta ja 56 artiklan 4 kohta. Voimassa oleva säännös tietojen luovuttamisesta Verohallinnolle koskee vain rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämiseen liittyviä tietoja. Näin ollen 16 kohdan soveltamisala laajenisi koskemaan myös kaikkia muita verotusmenettelylain velvoitteita.

Edellä mainitut tiedot voivat sisältää myös henkilötietoja. Henkilötietojen käsittely perustuisi tällöin luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuoja-asetus) annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/679 6 artiklan 1 kohdan e alakohtaan.

Pykälän *5 momenttia* muutettaisiin siten, että Finanssivalvonta ei saa luovuttaa ilman suostumusta toisessa valtiossa sijaitsevalta valvonta- tai muulta viranomaiselta saatuja salassa pidettäviä tietoja edelleen. Voimassa oleva muotoilun mukaan toisen valtion valvonta- tai muulta viranomaiselta saatuja tietoja ei saa luovuttaa edelleen ilman suostumusta. Muotoilu ”toisen valtion” muutettaisiin siis muotoon ”toisessa valtiossa sijaitsevalta”, mikä varmistaisi sen, että säännöksen soveltamisalassa on kyseisen valtion omilta viranomaisilta saatujen tietojen lisäksi myös sellaiset tiedot, jotka on saatu EU:n viranomaisilta. Tyypillisimmin kyseessä voisi olla EKP:ltä tai ESA-viranomaisilta saadut tiedot.

7.2 Laki luottolaitostoiminnasta

1 luku Yleiset säännökset

15 §. *Omistusyhteisö.* Pykälän *2 momentti* kumottaisiin tarpeettomana, sillä luvun 3 §:ään ehdotetaan lisättäväksi 3 momentti, jossa säädettäisiin luettelosta, joka sisältäisi myös tämän poistettavan luettelon toimijat. Momentin määritelmä ETA-valvontaviranomaisen osalta siirrettäisiin 1 luvun uuteen 22 §:ään.

20 §. *Johdon määritelmät*. Pykälä ehdotetaan uudistettavaksi kokonaan. Pykälän *otsikko* olisi voimassa olevasta pykälästä poiketen muodossa *johdon määritelmät*, koska pykälässä säädettäisiin useista eri määritelmistä.

Pykälän *1 momenttia* ehdotetaan muutettavaksi terminologisesti siten, että käsite *johto* muutettaisiin muotoon *ylin johto*, joka kuvaa ehdotettua määritelmää asiasisällöllisesti paremmin. Luottolaitoksen ylimmällä johdolla tarkoitettaisiin hallitusta ja 2 momentissa tarkemmin määriteltävää liiketoiminnasta vastaavaa johtoa. Voimassa olevasta määritelmästä poiketen hallintoneuvosto katsottaisiin luottolaitoslain näkökulmasta ylimpään johtoon kuuluvaksi ainoastaan silloin, kun sille on annettu hallitukselle kuuluvia tehtäviä.

Voimassa olevaan 2 momenttiin sisältyvä toimivan johdon määritelmä ehdotetaan jaoteltavaksi liiketoiminnasta vastaavaan johtoon, toimivaan johtoon ja avainhenkilöön. Muutos katsotaan tarpeelliseksi, koska luottolaitosdirektiivin muutosdirektiivin myötä nämä eri johdon kategoriat on määritelty aiempaa tarkemmin. Lisäksi voimassa oleva toimivan johdon käsitteen tulkinta ja soveltaminen on käytännössä osoittautunut ongelmalliseksi.

Pykälän *2 momenttiin* sisältyisi liiketoiminnasta vastaavan johdon määritelmä. Määritelmä olisi uusi ja sillä pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 3 artiklan 1 kohdan uuden 8 a alakohdan mukainen hallintotehtävää hoitavan ylimmän hallintoelimen määritelmä. Määritelmän mukaan tällaiseen toimielimeen on kuuluttava ne henkilöt, jotka tosiasiallisesti vastaavat luottolaitoksen liiketoiminnan johtamisesta. Direktiivi ei edellytä, että tällaisen toimielimen tulisi olla luonteeltaan hallituksen kaltainen kollektiivinen elin, vaan kyse on henkilöpiirin määrittelystä. Liiketoimintaa vastaavalle johdolle ei ehdotetakaan säädettäväksi omaa kollektiivista toimielintä. Muun liiketoiminnasta vastaavan johdon kuin toimitusjohtajan nimittäminen tehtäviinsä ei voimassa olevan yhteisöoikeuden mukaan ole hallituksen tehtävä, eikä hallituksen lakisääteisiä velvollisuuksia olla luottolaitoslainsäädännössä laajentamassa tältä osin.

Määritelmän mukaan liiketoiminnasta vastaavaan johtoon kuuluisi aina luottolaitoksen toimitusjohtaja. Tätä on pidettävä lähtökohtana myös yhtiöoikeudellisen tehtävänjaon näkökulmasta, jossa toimitusjohtaja vastaa yhtiön operatiivisesta johtamisesta (eli hoitaa yhtiön juoksevaa hallintoa) hallituksen antamien ohjeiden mukaisesti. Luottolaitosdirektiivin mukainen hallintotehtävää hoitavan toimielimen määritelmä kuitenkin edellyttää, että siihen on sisällytettävä luottolaitoksen toimintaa tosiasiallisesti johtavat henkilöt, ollen siten muodollista yhtiöoikeudellista lähestymistapaa laajempi. Tämän vuoksi ehdotetaan, että liiketoiminnasta vastaavaan johtoon kuuluisivat myös sellaiset toimitusjohtajan välittömässä alaisuudessa toimivat henkilöt, jotka tosiasiallisesti johtavat luottolaitoksen toimintaa toimitusjohtajan ohella ja jotka luottolaitoksen hallinto- ja ohjausjärjestelmässä on määritelty tällaisiksi henkilöiksi.

Kaikkia toimitusjohtajan välittömässä alaisuudessa toimivia henkilöitä, jotka tyypillisesti muodostavat luottolaitoksen johtoryhmän, ei olisi katsottava kuuluvaksi luottolaitoksen liiketoiminnasta vastaavaan johtoon pelkästään organisaatiohierarkkisen aseman perusteella. Momentissa tarkoitetun liiketoiminnasta vastaavan johdon ulkopuolisia ylimmän johdon tehtäviä ovat tyypillisesti esimerkiksi viestintäjohtajan ja henkilöstöjohtajan tehtävät. Tehtävien sisällöstä ja vastuista riippuen tällaiset tehtävät voivat kuulua 4 momentissa ehdotettavan avainhenkilön määritelmän piiriin.

Liiketoiminnasta vastaava johto ei olisi luonteeltaan kollegiaalinen toimielin, vaan se ainoastaan määrittelisi sen henkilöpiirin, joita liiketoiminnasta vastaavaan johtoon kuuluu.

Tällaiset henkilöt vastuualueineen ja tehtävänkuvauksineen olisi määriteltävä luottolaitoksen hallinto- ja ohjausjärjestelmässä ehdotetussa 7 luvun 4 e §:ssä tarkoitetulla tavalla. Ehdotetun säännöksen tavoitteena on direktiivin täytäntöönpanon lisäksi varmistaa, että luottolaitoksilla on mahdollisuus järjestää operatiivinen toimintansa delegoimalla liiketoimintajohtoon lukeutuvia vastuita tarvittaessa myös muille ylimpään johtoon kuuluville henkilöille. Liiketoiminnasta vastaavan johdon määritelmä ei ole tarkoitettu sovellettavaksi siten, että sillä vähennetään toimitusjohtajalle kuuluvaa yhtiöoikeudellista toimivaltaa ja vastuuta. Jos liiketoiminnasta vastaavaan johtoon kuuluva henkilö, kuten toimitusjohtaja, kuuluu joko sääntöjen tai yhtiöjärjestyksen perusteella samanaikaisesti hallitukseen tai tämä on nimitettynä hallituksen jäseneksi, tällaista henkilö pidettäisiin lakia sovellettaessa liiketoiminnasta vastaavaan johtoon kuuluvana henkilönä riippumatta samanaikaisesta hallitusjäsenyydestä.

Kaikkia toimitusjohtajan välittömässä alaisuudessa toimivia henkilöitä, jotka tyypillisesti muodostavat luottolaitoksen johtoryhmän, ei olisi katsottava kuuluvaksi luottolaitoksen liiketoiminnasta vastaavaan johtoon pelkästään organisaatiohierarkkisen aseman perusteella. Momentissa tarkoitetun liiketoiminnasta vastaavan johdon ulkopuolisia ylimmän johdon tehtäviä ovat tyypillisesti esimerkiksi viestintäjohtajan ja henkilöstöjohtajan tehtävät. Tehtävien sisällöstä ja vastuista riippuen tällaiset tehtävät voivat kuulua 4 momentissa ehdotettavan avainhenkilön määritelmän piiriin.

Liiketoiminnasta vastaava johto ei olisi luonteeltaan kollegiaalinen toimielin, vaan se ainoastaan määrittelisi sen henkilöpiirin, joita liiketoiminnasta vastaavaan johtoon kuuluu. Koska Suomen yhteisölainsäädännön mukaan yhtiön operatiiviselle johdolle ei ole asetettava monijäsenistä toimielintä, ei sellaista ehdoteta säädettäväksi pakolliseksi nytkään. Liiketoiminnasta vastaavaan johtoon kuuluvien

henkilöiden välillä eri tehtävät voitaisiin jakaa vastuualueittain ilman, että liiketoiminnasta vastaavan johdon edellytetään tekevän päätökset kollegiaalisesti. Mitä esimerkiksi EU:n vakavaraisuusasetuksessa säädetään luottolaitosdirektiivin 3 artiklan 1 kohdan 8 alakohdassa tarkoitetulle ylimmälle hallintoelimelle raportoinnista, raportointi asianomaiselle liiketoiminnasta vastaavaan johtoon kuuluvalle henkilölle lähtökohtaisesti täyttää nämä vaatimukset siltä osin kuin raportointi on toteutettava mainitun direktiivikohdan 8 a alakohdassa tarkoitetulle hallintotoimintoa hoitavalle ylimmälle hallintoelimelle. Jos luottolaitos järjestää toimintansa tavalla, jossa operatiivinen johtaminen painottuu hallituksessa ja puolestaan hallituksen keskeisiä tehtäviä on siirretty hallintoneuvostolle, noudatettaisiin hallituksen osalta kollegiaalista päätöksentekoa myös operatiivisen toiminnan johtamisen osalta. Tämän kaltaiset hallintorakenteet ovat olleet aiemmin yleisiä osuus- ja säästöpankkiryhmittymissä, mutta niistä on kuitenkin Suomen luottolaitossektorilla toistaiseksi laajasti luovuttu.

Pykälän *3 momenttiin* sisältyisi toimivan johdon määritelmä. Se vastaisi luottolaitosdirektiivin 3 artiklan 1 kohdan 9 alakohdan mukaista toimivan johdon määritelmää. Toimivaan johtoon kuuluvalla tarkoitettaisiin muuta liiketoiminnasta vastaavaan johtoon kuuluvan henkilön välittömässä alaisuudessa toimivaa henkilöä, joka vastaa luottolaitoksen päivittäisestä johtamisesta kuin liiketoiminnasta vastaavaan johtoon kuuluvaa.

Pykälän *4 momentissa* säädettäisiin luottolaitosdirektiivin 3 artiklan 1 kohdan uuden 9 a alakohdan mukaisesta avainhenkilön määritelmästä. Pykälän toisessa virkkeessä säädettäisiin direktiivin määritelmän mukaisesti tehtävistä, jotka tulee vähintään lukea määritelmän piiriin. Näitä ovat luottolaitoksen talousjohtaja sekä sisäisistä valvontatoiminnoista (säännösten ja sisäisten toimintaperiaatteiden noudattamisesta vastaava toiminto, riskienvalvontatoiminto ja sisäinen tarkastus) vastaavat henkilöt. Jos tällaiset henkilöt kuitenkin ovat luettavissa luottolaitoksen liiketoiminnasta vastaavaan johtoon tehtävänsä ja tehtävään liittyvien vastuiden perusteella, avainhenkilöä pidettäisiin lakia sovellettaessa liiketoiminnasta vastaavaan johtoon kuuluvana. Avainhenkilöiksi lukeutuisivat lähinnä sellaiset johtoryhmätason tehtävät, jotka eivät ole luokiteltavissa liiketoiminnasta vastaavan johdon tehtäviin.

Avainhenkilön määritelmä olisi osin päällekkäinen toimivan johdon määritelmän kanssa. Avainhenkilö eroaisi kuitenkin toimivasta johdosta siten, että siihen liittyvät johtamisvastuut ovat muuta toimivaa johtoa keskeisimpiä. Toimivasta johdosta vain avainhenkilöt kuuluisivat direktiivin edellyttämällä tavalla lakisääteisten luotettavuus- ja pätevyysvaatimusten piiriin, joista säädettäisiin 4 ja 4 a §:ssä.

Ehdotettuihin 2–3 momentteihin sisältyvät määritelmät yhdessä asiasisällöllisesti kattaisivat pääosin voimassa olevan lain 20 §:n 2 momentin mukaisen toimivan johdon määritelmän, mutta kuitenkin tarkemmin eriteltynä. Ehdotetun 4 momentin mukainen avainhenkilön määritelmä täsmentää, että sisäisistä valvontatoiminnoista vastaavaa henkilöä pidettäisiin aina luottolaitoksen avainhenkilönä ja siten muun muassa luotettavuus- ja pätevyysvaatimusten soveltamisen piiriin kuuluvana. Tämä kuitenkin vastaa jo nykyistä toimivan johdon määritelmän soveltamiskäytäntöä. Ehdotetuilla säännöksillä ei ole siten tarkoituksena laajentaa voimassa olevia johtoa koskevia velvoitteita, vaan määritelmissä on kyse luonteeltaan eri vastuutehtäviin kuuluvien vaatimusten selkeyttämisestä. Lisäksi tarkoituksena on, että vaatimuksia sovelletaan tosiasiallisten roolien ja tehtävien perusteella riippumatta niiden muodollisesta yhtiöoikeudellisesta tai organisaatiohierarkkisesta asemasta.

21 §. *Kryptovara.* Lukuun 1 lisättäisiin *uusi 21 pykälä*, jossa säädettäisiin kryptovaran määritelmästä. Kryptovaralla tarkoitettaisiin EU:n kryptovaramarkkina-asetuksen 3 artiklan 1 kohdan 5 alakohdassa määriteltyä kryptovaraa, joka ei ole digitaalista keskuspankkirahaa. Uuden pykälän määritelmällä pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 3 artiklan 1 kohdan uusi 70 alakohta.

22 §. *ETA-valvontaviranomainen.* Pykälä olisi uusi ja siinä säädettäisiin ETA-valvontaviranomaisen määritelmästä. ETA-valvontaviranomaisella tarkoitettaisiin Finanssivalvonnasta annetun lain 6 §:n 5 kohdassa tarkoitettua ulkomaista ETA-valvontaviranomaista. Määritelmä vastaa voimassa olevan lain 1 luvun 15 §:n 2 momentin määritelmää.

2 a luku Omistusyhteisöt

Luvun otsikko ehdotetaan muutettavaksi muotoon omistusyhteisöt informatiivisuuden parantamiseksi, koska luvussa säädetään myös muista omistusyhteisötoiminnalle asetettavista vaatimuksista kuin ainoastaan luvanvaraisuudesta.

1 §. *Omistusyhteisön luvanvaraisuus*. Pykälän *2 momentin 3 kohtaan* lisättäisiin mukaan myös tytäryhteisönä toimiva omistusyhteisö, millä pantaisiin täytäntöön uuden luottolaitosdirektiivin 21 a artiklan 4 kohdan c alakohta. Hakiessa momentissa tarkoitettua vahvistusta poiketa omistusyhteisön lupavaatimuksesta yhtenä edellytyksenä olisi siis se, että tytäryhteisönä toimiva luottolaitos tai tytäryhteisönä toimiva omistusyhteisö, jolle on myönnetty omistusyhteisön lupa, on nimetty vastaamaan konsolidoitujen vaatimusten täyttämisestä. Lisäksi kohtaan lisättäisiin

voimassa olevan luottolaitosdirektiivin täytäntöönpanon täsmentämiseksi vaatimus siitä, että nimetylle yhteisölle on annettava kaikki tarpeelliset keinot ja valtuudet tehtävän tehokkaaseen hoitamiseen.

Pykälän *3 momentin* säännöstä samanaikaisten käsittelyiden sovittamisesta yhteen Finanssivalvonnassa täydennettäisiin. Vaatimus koskisi tilannetta, jossa omistusyhteisön lupa on käsittelyssä samaan aikaan luottolaitoksen toimilupahakemuksen, 3 luvussa tarkoitetun ilmoitusvelvollisuuden perusteella annetun ilmoituksen tai 3 a luvun 1 §:n 2 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen kanssa. Vaatimus koskee myös tilanteita, joissa omistusyhteisö on sijoittautunut toiseen jäsenvaltioon. Näissä tilanteissa Finanssivalvonnan on tarvittaessa sovitettava toimintansa yhteen konsolidointiryhmän valvojan ja toisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen kanssa. Voimassa olevassa laissa ei ole säännöstä menettelyiden yhteensovittamisesta muiden viranomaisten kanssa.

Lisäksi *3 momentin* säännöstä omistusosuuden hankinnan arviointimenettelyn käsittelyajan keskeyttämisestä laajennettaisiin koskemaan myös xx. Säännöstä muutettaisiin myös siten, että keskeyttäminen alkaisi heti eikä vasta 20 arkipäivän ylittävältä osalta. Muutoksilla pannaan täytäntöön uuden luottolaitosdirektiivin 21 a artiklan 2 kohdan toinen alakohta.

2 §. *Omistusyhteisöä koskevan luvan myöntämisen edellytykset*. Pykälän *2 momenttiin* lisättäisiin tarkennus, että neljän kuukauden vaatimus saada päätös aikaan omistusyhteisön luvasta koskee myös 1 §:n 2 momentissa tarkoitettua vahvistusta siitä, ettei lupaa tarvita. Tarkennus panee täytäntöön uuden luottolaitosdirektiivin 21 a artiklan 10 kohtaan lisätyn tarkennuksen.

3 §. *Lupaedellytysten valvonta.* Pykälään lisättäisiin *uusi 3 momentti*, jossa säädettäisiin Finanssivalvonnan velvollisuudesta ylläpitää verkkosivuillaan luetteloa toimijoista, joille on myönnetty omistusyhteisön lupa tai vahvistus siitä, että omistusyhteisön lupaa ei tarvita. Luettelossa tulisi ilmoittaa vahvistuksen saaneiden yhteisöjen osalta se yhteisö, joka on nimetty vastaamaan sen varmistamisesta, että ryhmä noudattaa vakavaraisuusvaatimuksia konsolidoidulla tasolla. Luetteloa on päivitettävä vähintään vuosittain. Uudella momentilla pantaisiin täytäntöön uuden luottolaitosdirektiivin 21 a artiklan 1 kohdan neljäs alakohta.

Pykälään lisättäisiin *uusi 4 momentti*, jolla pantaisiin täytäntöön uuden luottolaitosdirektiivin 21 a artiklan 1 kohdan toinen alakohta. Uuden momentin mukaan Finanssivalvonnan olisi vähintään vuosittain suoritettava laitosten emoyhtiöiden tarkastelua siitä, ovatko luottolaitokset, luottolaitoslain nojalla luottolaitostoiminnan toimilupaa vasta hakeva yhteisö tai luottolaitoslain 2 a luvun 1 §:n 2 momentin

3 kohdassa tarkoitettu nimetty yhteisö tunnistaneet asianmukaisesti omistusyhteisön kriteerit täyttävät yritykset. Säännöksellä varmistetaan, että omistusyhteisöksi luokiteltavat yhteisöt, joiden tulee hakea omistusyhteisön lupaa, on tunnistettu asianmukaisesti. Lisäksi momentissa säädettäisiin uuden luottolaitosdirektiivin 21 a artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan vaatimuksen mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten yhteistyöstä tarkastelua toteuttaessa, jos emoyritykset sijaitsevat muissa jäsenvaltioissa. Finanssivalvonnan tulisi tehdä tiivistä yhteistyötä toisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen kanssa tarkastelun suorittamiseksi.

4 §. *Omistusyhteisöön sovellettavat säännökset. Pykälä muutettaisiin kokonaisuudessaan.* Pykälän *1 momenttia* ehdotetaan laajennettavaksi soveltamisalaltaan siten, että säännöksiä konsolidoitujen vaatimusten osalta sovelletaan omistusyhteisön luvan saaneeseen, omistusyhteisön tytäryhteisönä toimivaan luottolaitokseen, joka on nimetty vastaamaan konsolidoitujen vaatimusten täyttämisestä, sekä valvontatoimenpiteenä nimettyyn luottolaitokseen tai toiseen omistusyhteisöön. Voimassa olevan momentin mukaan vaatimuksia sovelletaan ainoastaan luvanvaraisiin emoyhteisöinä toimiviin omistusyhteisöihin sekä valvontatoimenpiteenä nimettyyn luottolaitokseen tai toiseen omistusyhteisöön. Näin ollen ehdotettu momentti vastaisi luottolaitosdirektiivin 3 artiklan 3 kohdan mukaista direktiivin soveltamisalaa. Ehdotetulla muutoksella täydennettäisiin luottolaitosdirektiivin täytäntöönpanoa.

Pykälän *2 momentti* vastaisi voimassa olevan 4 §:n 2 momenttia.

Pykälään lisättäisiin *3 momentti*, jolla pantaisiin täytäntöön uuden luottolaitosdirektiivin 21 a artiklan 4 a kohta. Momentissa säädettäisiin omistusyhteisön luvasta vapautettujen sulkemisesta konsolidoinnin ulkopuolelle. Konsolidoinnin ulkopuolelle jättämisen edellytyksenä on, että ulkopuolelle sulkeminen ei vaikuta tytäryrityksenä toimivan luottolaitoksen tai ryhmän valvonnan tehokkuuteen; omistusyhteisöllä ei ole muita oman pääoman ehtoisia sijoituksia kuin oman pääoman ehtoinen sijoitus tytäryrityksenä toimivassa luottolaitoksessa tai väliyhtiönä ja emoyrityksenä toimivassa omistusyhteisössä, jonka määräysvallassa tytäryrityksenä toimiva luottolaitos on ja omistusyhteisö ei merkittävästi rahoita eikä sillä ole omaisuuseriä, jotka eivät liity sen omistukseen tytäryrityksenä toimivassa luottolaitoksessa tai väliyhtiönä ja emoyrityksenä toimivassa omistusyhteisössä, jonka määräysvallassa tytäryrityksenä toimiva luottolaitos on.

5§. *Omistusyhteisöä koskeva yhteinen päätöksenteko konsolidointiryhmässä.* Pykälä muutettaisiin kokonaisuudessaan. Pääosin pykälä vastaisi voimassa olevan lain 5 §:n sisältöä. Voimassa olevaan lakiin nähden pykälään tehdyillä muutoksilla sekä lisäyksillä pantaisiin täytäntöön uuden luottolaitosdirektiivin 21 a artiklan 8 kohdan

ensimmäinen ja toinen alakohta. Voimassa olevan lain pykälässä käytetty termi kotivaltio vaihdettaisiin sijoittautumisvaltioon selkeyden lisäämiseksi. Sijoittautumisvaltiolla tarkoitetaan valtiota, johon omistusyhteisö on sijoittautunut.

Pykälän *1 momentti* vastaisi pääosin voimassa olevan lain 5 §:n 1 momenttia. Momentissa säädettäisiin konsolidointiryhmän valvojan ja omistusyhteisö sijoittautumisvaltion valvontaviranomaisen välisestä yhteistyöstä omistusyhteisön luvan, vahvistuksen sekä valvontatoimenpiteiden osalta. Voimassa olevaan lakiin nähden momentin yhteistyövelvollisuuden piiriin lisättäisiin mukaan myös konsolidoinnin ulkopuolelle jättäminen uuden luottolaitosdirektiivin 21 a artiklan 8 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti.

Pykälän *2 momentissa* säädettäisiin selvyyden vuoksi siitä, että viranomaisten tulee pyrkiä yhteiseen päätökseen kahden kuukauden kuluessa siitä, kun omistusyhteisön sijoittautumisvaltionvalvontaviranomainen on vastaanottanut arvioinnin. Oikeustila vastaa voimassa olevan lain 5 §:n 2 momenttia, mutta selvyyden vuoksi päätökseen käytettävästä ajasta säädettäisiin omassa momentissaan. Yhteistä päätöstä voidaan soveltaa suoraan, esimerkiksi yhteisymmärryspöytäkirjassa sovitun nojalla tai Finanssivalvonta voi vahvistaa päätöksen, jonka jälkeen sitä sovelletaan kansallisesti. Asiassa sovelletaan hallintolakia.

Pykälän *3 momentissa* säädettäisiin siitä, että tarvittaessa rahoitus- ja vakuutusryhmittymän valvonnasta vastaavalta valvontaviranomaiselta on saatava suostumus yhteistä päätöksentekoa varten. Momentti vastaisi voimassa olevan lain 5 §:n 1 momentin viimeistä virkettä.

Pykälän *4 momentissa* säädettäisiin Euroopan pankkiviranomaisen käsittelystä niissä tilanteissa, kun konsolidointiryhmän valvojan ja omistusyhteisö sijoittautumisvaltion valvontaviranomaisen välillä ei saavuteta yhteistä päätöstä kahden kuukauden kuluessa. Momentti vastaisi sisällöltään voimassa olevan lain 5 §:n 2 momenttia. Momentista kuitenkin korjattaisiin viittaukset vastaamaan yhteisen päätöksen laajennettua sisältöä.

Pykälän *5 momentissa* säädettäisiin siitä, että yhteistä päätöstä koskevat säännökset soveltuvat myös silloin, kun Finanssivalvonta toimii omistusyhteisön sijoittautumisvaltionvalvontaviranomaisena ja konsolidointiryhmän valvonnasta vastaa toisen jäsenmaan viranomainen. Momentilla pannaan täytäntöön luottolaitosdirektiivin 21 a artikla 8 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta sijoittautumisvaltionvalvontaviranomaista koskevien säännösten osalta.

3 luku Oikeus omistaa luottolaitoksen osakkeita tai osuuksia

1 §. *Osakkeiden ja osuuksien hankintaa ja luovutusta koskeva ilmoitusvelvollisuus*. Pykälän *7 momenttia* ehdotetaan muutettavaksi siten, että siinä huomioidaan luottolaitosdirektiivin 23 artiklan uuden 6 kohdan mukaiset tekniset standardit.

3 a luku Yritysjärjestelyjen, merkittävän omistusosuuden hankkimisen sekä merkittävien varojen ja velkojen luovutuksen valvonta

Luku olisi uusi ja siinä säädettäisiin luottolaitosdirektiivin edellyttämistä säännöksistä yritysjärjestelyjen ja muiden merkittävien liiketoiminnan ja tase-erien järjestelyiden valvonnasta.

1 §. *Ilmoitusvelvollisuus Finanssivalvonnalle*. Pykälä olisi uusi. Pykälän *1 momentilla* täytäntöön pannaan yleiset yritysjärjestelyiden ja muiden keskeisten liiketoimintajärjestelyiden ilmoitusvelvollisuutta koskevat säännökset, jotka perustuvat luottolaitosdirektiivin 27 a artiklan 1 kohtaan, 27 f artiklan 1 kohtaan, ja 27 i artiklan 1 kohdan ensimmäiseen alakohtaan. Ehdotettuun 2 kohtaan sisältyvä velvollisuus ilmoittaa kirjallisesti merkittävästä omistusosuudesta luopumisesta perustuu puolestaan direktiivin 27 d artiklaan. Merkittävien varojen ja velkojen luovutusta koskisi ainoastaan ilmoitusvelvollisuus Finanssivalvonnalle, kun taas merkittävän omistusosuuden hankkimiseen sekä sulautumiseen ja jakautumiseen sovellettaisiin ilmoitusmenettelyn ohella jäljempänä säädettävää arviointimenettelyä ja pankkivalvonnallista päätöksentekomenettelyä. Momentin 1 kohdassa tarkoitettu varojen tai velkojen luovutus tarkoittaisi minkä tahansa tyyppistä luovutusta riippumatta siitä, onko kyseessä kauppa tai muu luovutustoimi. Ilmoitusvelvollisuuden piiriin kuuluvat direktiivin 27 f artiklan 1 kohdan toisen alakohdan edellyttämällä tavalla myös konsernin ja talletuspankkien yhteenliittymän sisäiset varojen tai velkojen luovutukset, koska niitä ei ole rajattu ilmoitusvelvollisuuden ulkopuolelle. Momentin 1 kohdan mukainen ilmoitusvelvollisuus koskee sekä luovuttavaa että vastaanottavaa luottolaitosta, jolloin se täyttää samalla 27 f artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan vaatimuksen.

Liiketoiminnan luovutuksesta ei ehdoteta erityissäännöksiä, vaan koska liiketoiminnan luovutuksessa on kyse varojen ja velkojen luovutuksesta ilman sulautumis- tai jakautumisprosessia, kyse olisi momentin 1 kohdassa tarkoitetusta varojen ja velkojen luovutuksesta, johon liittyy ilmoitusvelvollisuus, jos järjestely on luonteeltaan merkittävä jäljempänä säädettyjen kynnysarvojen mukaisesti.

Pykälän *2 momentissa* säädettäisiin 27 i artiklan 1 kohdan mukaisesta täsmennyksestä siitä, että sulautumis- tai jakautumissuunnitelman hyväksyminen luottolaitoksen hallituksessa aiheuttaa ilmoitusvelvollisuuden Finanssivalvonnalle. Ilmoitus olisi tehtävä ennen kuin velkojille annettavaa julkista kuulutusta haetaan. Sulautumisiin ja jakautumisiin liittyen on haettava julkinen kuulutus osakeyhtiölain (624/2006) 16 luvun 6 §:n ja 17 luvun 6 §:n, osuuskuntalain (421/2013) 20 luvun 6 §:n ja 21 luvun 6 §:n sekä säästöpankkilain 65 ja 85 §:n perusteella. Edellä mainittu direktiivikohta edellyttää, että ilmoitus on tehtävä aina ennen järjestelyn loppuunsaattamista. Julkisen kuulutuksen hakeminen osakeyhtiölain, osuuskuntalain ja säästöpankkilain perusteella edeltää joka tapauksessa sulautumisen ja jakautumisen täytäntöönpanoa, eikä rekisteriviranomainen saa panna järjestelyä täytäntöön ennen julkisen kuulutuksen toimittamista. Siten ehdotuksen mukainen velvollisuus tehdä ilmoitus Finanssivalvonnalle ennen kuulutuksen hakemista täyttää myös direktiivin asettamat vaatimukset. Ehdotettu ajankohta on myös yhdenmukainen sen kanssa, miten ilmoitusvelvollisuudesta on tällä hetkellä säädetty liikepankki-, osuuspankki- ja säästöpankkilaeissa.

Pykälän *3 momentissa* säädettäisiin direktiivin 27 a artiklan 6 kohdan toista alakohtaa vastaavasti siitä, että jos kyse on merkittävän omistusosuuden hankinnasta luottolaitoksessa, sovelletaan lisäksi mainittuihin järjestelyihin sovellettavaa erityissääntelyä, joka on kansallisesti pantu täytäntöön lain 3 luvussa.

Pykälän *4 momentti* sisältäisi viittaussäännöksen luottolaitosdirektiivin 27 b artiklan 7 kohdan nojalla annettaviin teknisiin standardeihin. Lisäksi momentti sisältäisi asetuksenantovaltuuden, jonka mukaan tarkempia säännöksiä ilmoitusmenettelystä annettaisiin valtiovarainministeriön asetuksella. Ilmoitusmenettelyä koskevia verraten yksityiskohtaisia säännöksiä sisältyy luottolaitosdirektiivin 27 a artiklaan, 27 f artiklaan ja 27 i artiklaan. Nämä säännökset katsotaan tarkoituksenmukaisemmaksi panna täytäntöön asetustasolla lain sijasta.

2 §. *Säännösten soveltaminen omistusyhteisöihin ja keskusyhteisöihin*. Pykälässä säädettäisiin siitä, että luvun luottolaitoksia koskevia säännöksiä sovellettaisiin myös luvanvaraisiin omistusyhteisöihin ja talletuspankkien yhteenliittymien keskusyhteisöihin. Soveltamisala perustuu direktiivin 27 a artiklan 1 kohtaan, 27 f artiklan 1 kohtaan ja 27 j artiklan 1 kohdan ensimmäiseen alakohtaan. Selkeyssyistä ehdotetaan, että säännösten soveltaminen omistusyhteisöihin ja talletuspankkien yhteenliittymän keskusyhteisöihin eriytetään omaksi säännöksekseen.

Luottolaitoksia koskevia säännöksiä sovellettaisiin ehdotetun pykälän perusteella omistusyhteisöjen ohella talletuspankkien yhteenliittymien keskusyhteisöihin. Ratkaisua pidetään direktiivin vaatimuksen mukaisena Suomen kansallisen

lainsäädännön erityispiirteiden näkökulmasta, koska talletuspankkien yhteenliittymästä annetun lain (599/2010) mukaiset yhteenliittymän ohjaus- ja valvontatehtävät ovat verraten laajoja ja jopa pidemmälle meneviä kuin mitä omistusyhteisön luvanvaraisuus edellyttää. Lisäksi keskusyhteisöt ovat luottolaitosten valvonnan näkökulmasta konsolidoidun valvonnan emoyrityksiä, ja yhteenliittymän on laadittava konsernitilinpäätöstä pitkälle vastaava yhdistelty yhteenliittymän tilinpäätös.

3 §. *Merkittävät varat ja velat*. Pykälällä pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 27 f artiklan 2 kohdassa säädetyt tarkemmat kriteerit siitä, milloin varojen tai velkojen luovutusta olisi pidettävä pankkivalvonnallisesti merkittävänä ja siten sellaisena, jonka perusteella luottolaitokselle syntyy ilmoitusvelvollisuus. Pykälässä, samoin kuin muuallakin tässä luvussa, käytettäisiin käsitteitä varat ja velat. Tällä tarkoitettaisiin direktiivin 27 f artiklan tarkoittamassa merkityksessä laajasti erilaisia omaisuuseriä ja velvoitteita. Artiklan 3 kohtaa ei ehdoteta pantavaksi täytäntöön lailla, vaan ehdotetun 1 §:n 4 momentin mukaisella valtiovarainministeriön asetuksella.

4 §. *Merkittävä omistusosuus*. Pykälän ensimmäisellä virkkeellä pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 27 a artiklan 2 ja 3 kohdissa säädetyt merkittävyyskriteerit. Pykälän toisella virkkeellä pantaisiin täytäntöön direktiivin 27 a artiklan 4 kohtaan sisältyvä säännös merkittävyyden määrittämisestä, kun kyseessä on omistusyhteisö. Säännöksen kansallisessa täytäntöönpanossa ehdotetaan tätä laajennettavaksi myös talletuspankkien yhteenliittymien keskusyhteisöihin.

5 §. *Merkittävän omistusosuuden hankinnan arviointimenettely*. Pykälän *1 momentissa* säädettäisiin luottolaitosdirektiivin 27 b artiklan 1 kohdan mukaisista arviointikriteereistä. Momentin 1 kohdassa käytettäisiin käsitettä luottolaitoksen taloudelliselle asemalle, riskienhallinnalle ja toiminnan järjestämiselle asetetut vaatimukset. Tällä tarkoitettaisiin laajasti kaikkia sellaisia erityisvaatimuksia, joita liittyy luottolaitostoimintaan. Määritelmä vastaisi edellä mainitun direktiivikohdan a alakohdassa tarkoitettuja vakavaraisuusvaatimuksia (*prudential requirements*). Pykälän *2 momentti* perustuisi mainitun artiklan 2 kohtaan ja 3 kohdan toiseen alakohtaan. Pykälän *3 momentti* sisältäisi viittauksen direktiivin 27 b artiklan 7 mukaisiin teknisiin standardeihin. Momentti sisältäisi lisäksi määräyksenantovaltuuden Finanssivalvonnalle ja arviointikriteerejä koskevan julkistamisvelvollisuuden, jotka perustuvat direktiivin 27 b artiklan 5 kohtaan. Julkistettavien arviointiperusteiden tulisi olla direktiivin edellyttämällä tavalla oikeasuhtaisia ja asianmukaisia. Mainittu direktiivikohta edellyttää, että sellaisia tietoja, jotka eivät ole tarpeellisia omistusosuuden hankinnan arvioimiseksi, ei ole sallittua pyytää. Tämän edellytyksen katsotaan sisältyvän jo sellaisenaan oikeasuhtaisuuden ja asianmukaisuuden vaatimukseen sekä hallintolain 6 §:ssä säädettyihin yleisiin hallinnon oikeusperiaatteisiin ilman nimenomaista säännöstä.

6 §. *Yritysjärjestelyn arviointimenettely*. Pykälässä säädettäisiin luottolaitosdirektiivin edellyttämästä yritysjärjestelyiden (sulautumiset ja jakautumiset) arviointimenettelystä.

Pykälän *1 momentti* vastaisi luottolaitosdirektiivin 27 j artiklan 1 kohdan ensimmäistä alakohtaa luetelmakohtineen. Momentin 3 kohdassa käytettäisiin käsitettä luottolaitoksen taloudelliselle asemalle, riskienhallinnalle ja toiminnan järjestämiselle asetetut vaatimukset. Tällä tarkoitettaisiin laajasti kaikkia sellaisia erityisvaatimuksia, joita liittyy luottolaitostoimintaan. Määritelmä vastaisi edellä mainitun direktiivikohdan c alakohdassa tarkoitettuja vakavaraisuusvaatimuksia (*prudential requirements*). Pykälän *2 momentti* vastaisi direktiivin 27 j artiklan 1 kohdan toista alakohtaa. Pykälän *3 momentti* vastaisi mainitun artiklan 2 kohtaa ja 3 kohdan toista alakohtaa.

Pykälän *4 momentti* sisältäisi direktiivin 27 i artiklan 2 kohdassa säädetyn poikkeuksen konsernin tai yhteenliittymän sisäisten sulautumisten arviointimenettelystä. Mainitun direktiivikohdan mukaan toimivaltaiset viranomaiset eivät ole velvoitettuja toteuttamaan arviointimenettelyä, kun kyseessä on konserniin kuuluvien yritysten tai yhteenliittymän jäsenluottolaitosten keskinäisestä järjestelystä. Direktiivi ei kuitenkaan kategorisesti rajaa pois viranomaisen toimesta tapahtuvaa arviointimenettelyä. Koska direktiivi on tältä osin minimiharmonisoiva, kansallisesti ei ole myöskään mahdollista kokonaan poissulkea konsernien ja yhteenliittymien sisäisiin sulautumisiin liittyvää pankkivalvonnallista arviointia. Yhteenliittymien ja konsernien sisälle voi sulautumisten myötä syntyä taloudelliselta asemalta ja riskiprofiililtaan merkittäviä luottolaitoksia tai muita yrityksiä, mistä syystä tällaisten järjestelyiden pankkivalvonnallisten toimivaltuuksien poissulkemista kokonaan ei ole katsottu tarkoituksenmukaiseksi siitäkään huolimatta, että taloudellista asemaa valvottaisiin myös konsolidoidulla tasolla. Direktiivin täytäntöön panemiseksi ehdotetaankin, että lähtökohtaisesti konsernin ja yhteenliittymän sisäiset sulautumiset toteutettaisiin ilman arviointimenettelyä. Finanssivalvonta voisi kuitenkin ottaa sulautumisen arvioitavaksi, jos sillä olisi ennalta käytössä olevan tiedon pohjalta perusteltua aihetta epäillä, että sulautuminen voisi vaarantaa taloudelliset tai muut toimintaedellytykset.

Pykälän *4 momentin* viimeinen virke sisältäisi direktiivin 27 i artiklan 3 kohdassa säädetyn poikkeuksen luottolaitoksen toimiluvan tai omistusyhteisön luvan edellyttämistä järjestelyistä. Tällöin arviointi tapahtuisi yritysjärjestelyn arviointimenettelyn sijasta osana toimilupaprosessia noudattaen toimiluvan myöntämistä koskevia edellytyksiä.

Pykälän *5 momentti* sisältäisi viittauksen teknisiin standardeihin sekä asetuksenantovaltuuden tarkempien säännösten antamiseksi. Momentin viimeinen virke sisältäisi direktiivin 27 j artiklan 5 kohdan mukaisen edellytyksen arviointiperusteiden julkistamisesta. Perusteiden julkistamisvelvollisuutta koskeva velvollisuus ehdotetaan säädettäväksi Finanssivalvonnan nimenomaiseksi tehtäväksi. Arviointiperusteiden tulee olla oikeasuhtaisia ja asianmukaisia. Tähän kuuluisi asiasisällöllisesti myös direktiivin 27 j artiklan 5 kohtaan sisältyvä kielto käyttää epäolennaisia arviointikriteerejä.

7 §. *Viranomaisyhteistyö*. Pykälällä pantaisiin osittain täytäntöön luottolaitosdirektiivin 27 c ja 27 k artiklat. Ehdotetussa *1 momentissa* säädettäisiin viranomaisten välisestä yhteistyövelvoitteesta yleisellä tasolla.

Pykälän *2 momentissa* säädettäisiin velvollisuudesta luovuttaa tietoja viranomaisten välillä direktiivin 27 c artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan ja 27 k artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan edellyttämällä tavalla.

Pykälän *3 momentti* sisältäisi direktiivin 27 c artiklan 4 kohdan toisen alakohdan ja 27 k artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisen velvollisuuden varmistaa päätöksenteon johdonmukaisuus.

Pykälän *4 momentti* sisältäisi asetuksenantovaltuuden, jolla olisi määrä panna täytäntöön mainittujen artiklojen sisältämät yksityiskohtaisemmat säännökset. Ottaen huomioon direktiivin säännösten yksityiskohtaisuus tältä osin, katsotaan alemmanasteisen sääntelyn olevan tarkoituksenmukaisempi ratkaisu direktiivin täytäntöönpanolle. Lisäksi pykälä sisältäisi viittauksen teknisiin standardeihin, jotka perustuvat direktiivin 27 c artiklan 5 kohtaan ja 27 k artiklan 3 kohtaan.

8 §. *Finanssivalvonnan toimivalta vastustaa merkittävän omistusosuuden hankintaa tai yritysjärjestelyä*. Pykälässä säädettäisiin direktiivin 27 b artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan ja 27 j artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisista perusteista, joiden nojalla Finanssivalvonta voi vastustaa järjestelyä. Vastustamista koskeva päätös voisi perustua ainoastaan järjestelyyn liittyviin erinäisiin riskeihin, mutta ei esimerkiksi markkinoihin liittyvään tarveharkintaan. Säännös siten kattaa asiasisällöllisesti myös 27 j artiklan 4 kohdan mukaisen edellytyksen kiellosta käyttää tarveharkintaa yritysjärjestelyn vastustamista koskevan päätöksen perusteena. Pykälä tulisi sovellettavaksi konsernin tai yhteenliittymän sisäiseen sulautumiseen ainoastaan silloin, kun sitä koskeva arvio on tehty ehdotetun 6 §:n 4 momentin mukaisesti.

9 §. *Arviointimenettelyä koskeva päätös*. Pykälässä säädettäisiin merkittävän omistusosuuden hankintaa sekä yritysjärjestelyjä koskevista päätöksistä luottolaitosdirektiivin edellyttämällä tavalla. Pykälän *1 momentin* viimeisessä virkkeessä säädettäisiin luottolaitosdirektiivin 27 a artiklan 15 kohtaa vastaavasti, että Finanssivalvonta voi asettaa myönteiselle päätökselle voimassaoloajan ja tarvittaessa pidentää sitä.

Pykälän *2 momentissa* säädettäisiin direktiivin 27 i artiklan 7 ja 8 kohtien mukaisesta velvollisuudesta antaa päätös yritysjärjestelyihin liittyen sekä siitä, että järjestelyä ei saa panna täytäntöön ennen kuin Finanssivalvonta on antanut myönteisen päätöksen. Momentin viimeinen virke perustuisi direktiivin 27 i artiklan 10 kohtaan, jonka mukaan valvontaviranomainen voi asettaa myönteiselle päätökselle määräajan, jonka kuluessa järjestely on pantava täytäntöön. Pykälän *3 momentissa* säädettäisiin direktiivin 27 i artiklan 9 kohdan mukaisesta olettamasäännöstä.

7 luku Hallinto- ja ohjausjärjestelmät

1 §. *Hallinto- ja ohjausjärjestelmiä koskevat yleiset vaatimukset.* Pykälän *3 momentista* ehdotetaan poistettavaksi mahdollisuus luottolaitoksen hallituksen puheenjohtajan ja toimitusjohtajan tehtävien yhdistämisestä valvojan antamalla poikkeusluvalla. Ehdotetun muutoksen myötä näiden tehtävien yhdistäminen ei olisi enää lainkaan sallittu. Muutos perustuu luottolaitosdirektiiviin. Mainittu tehtäväyhdistelmä on tullut kokonaan kielletyksi luottolaitosdirektiivin 88 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan muutetun e alakohdan myötä. Mainitusta kohdasta on poistettu mahdollisuus pankkivalvontaviranomaisen myöntämään poikkeuslupaan.

2 §. *Luottolaitoksen hallituksen kokoonpanoa ja työskentelyä koskevat vaatimukset*. Pykälän *1 momentin viimeinen virke* ehdotetaan muutettavaksi luottolaitosdirektiivin uudistetun 91 artiklan 7 kohtaa vastaavalla tavalla siten, että siinä nimenomaisesti mainittaisiin myös ESG-tekijöihin liittyvät riskit ja tietojärjestelmäriskit. Virkkeessä todetuilla voimavaroilla tarkoitettaisiin mainitun direktiivikohdan mukaisia taloudellisia voimavaroja ja henkilöstövoimavaroja. Momentin aiemmat virkkeet poistettaisiin, sillä kelpoisuusvaatimuksista ehdotetaan säädettäväksi tarkemmin jäljempänä 4 ja 4 a §:ssä.

4 §. *Luottolaitoksen ylimmän johdon ja avainhenkilöiden luotettavuus- ja riippumattomuusvaatimukset.* Pykälä ehdotetaan muutettavaksi kokonaan luottolaitosdirektiivin kokonaan muutetun 91 artiklan ja uuden 91 a artiklan pohjalta. Mainituissa artikloissa säädetään luottolaitoksen ylimpään johtoon ja avainhenkilöihin lukeutuvien henkilöiden ammatillisista vaatimuksista ja vaatimusten arvioinnista.

Ehdotetussa pykälässä säädettäisiin ainoastaan luotettavuusvaatimuksista. Pätevyysvaatimuksista säädettäisiin jäljempänä kokonaan uudessa 4 a §:ssä. Vaatimusten soveltamisala niin ikään laajenisi direktiiviä vastaavalla tavalla luottolaitoksen avainhenkilöihin.

Pykälän *1 momentin ensimmäiseen virkkeeseen* ehdotettavat luotettavuusvaatimukset vastaisivat asiasisällöltään luottolaitosdirektiivin uudistetun 91 artiklan 2 a kohdan mukaisia vaatimuksia hallintoelimen jäsenen (*management body*) hyvämaineisuudesta sekä rehellisestä ja lahjomattomasta toiminnasta. Momentin mukaisesti näitä vaatimuksia sovellettaisiin sekä hallitukseen että liiketoiminnasta vastaavaan johtoon. Samoja luotettavuusvaatimuksia sovellettaisiin lisäksi luottolaitoksen avainhenkilöön. Voimassa olevan lain mukaan vaatimuksia sovelletaan hallitukseen ja voimassa olevan lain mukaiseen toimivaan johtoon (eli toimitusjohtajaan ja tämän alaiseen ylimpään johtoon sekä niihin, jotka tosiasiallisesti johtavat luottolaitoksen toimintaa). Soveltamiskäytännössä luotettavuus- ja pätevyysvaatimuksia on sovellettu hallituksen lisäksi toimitusjohtajaan ja johtoryhmätasoisiin tehtäviin. Näin ollen luotettavuusvaatimusten soveltamisen piiri säilyisi käytännössä nykyisen lainsäädännön ja soveltamiskäytännön mukaisena.

Vaatimukset soveltuisivat kaikkiin edellä mainittuihin vastuuhenkilöihin yksilöllisesti. Luottolaitoksen johdon osalta riippumatonta toimintaa (*independence of mind*) edellytettäisiin nimenomaan hallitukselta, jonka tehtävänä on kollegiaalisena toimielimenä valvoa toimitusjohtajan ja muun liiketoiminnasta vastaavan johdon toimintaa. Hallituksen jäsenen olisi tehtävässään kyettävä riippumattomaan toimintaan ja itsenäisesti arvioimaan luottolaitoksen toimintaa ja riskejä sekä tarvittaessa haastamaan liiketoiminnasta vastaavaa johtoa sen tekemissä päätöksissä ja arvioissa. Riippumattomalla toiminnalla tarkoitettaisiin myös sitä, että jokainen hallituksen jäsen kykenee tuomaan oman näkökulmansa esille hallitustyöskentelyssä.

Ehdotetut luotettavuusvaatimukset kattavat myös avainhenkilöitä koskevat luottolaitosdirektiivin 91 a artiklan 1 kohdan mukaiset luotettavuusvaatimukset. Avainhenkilöiden osalta ehdotettu luotettavuusvaatimus on direktiivin 91 a artiklan 1 kohdan mukaista minimitasoa hieman tiukempi. Hallintoelimen jäsenen ja avainhenkilön direktiiviin perustuvien luotettavuusvaatimusten välinen ero on sikäli vähämerkityksinen, että näille vastuuhenkilökategorioille ei ehdoteta erillisiä luotettavuusvaatimuksia sääntelyn selkeyden vuoksi. Direktiivin 91 artiklan 2 a kohdan mukaiset vaatimukset hallituksen työskentelystä saatettaisiin voimaan 7 luvun 2 §:ssä.

Pykälän *1 momentin toiseen virkkeeseen* sisältyisivät yleiset rajoitukset luottolaitoksen eräissä vastuutehtävissä toimimiseen. Voimassa oleva luottolaitoslain 7 luvun 4 §:n 1 momentin mukaan rajoitukset soveltuvat vakiintunutta yhteisölainsäädäntöä laajemmin myös voimassa olevan lain mukaiseen toimivaan johtoon. Voimassa olevaa lainsäädäntöä vastaavasti vaatimuksia sovellettaisiin laajasti luottolaitoksen eri vastuutehtäviin, eli kaikkiin ylimpään johtoon lukeutuviin tehtäviin ja avainhenkilöihin. Sääntelyä on pidettävä tarpeellisena myös luottolaitosdirektiivissä asetettujen luotettavuusvaatimusten täytäntöönpanolle.

Pykälän *2 momentissa* säädettäisiin luottolaitosdirektiivin muutetun 91 artiklan 2 a kohdan viimeisen virkkeen täytäntöönpanemiseksi, että talletuspankkien yhteenliittymän jäsenluottolaitoksen johtoon kuuluvan toimimiselle samanaikaisesti yhteenliittymän keskusyhteisön hallituksessa tai hallintoneuvostossa ei sellaisenaan vaaranna henkilön riippumattomuutta. Jäsenluottolaitosten edustus keskusyhteisön hallintoelimissä on käytännössä tarpeen, jotta yhteenliittymän hallinto ja ohjaus voidaan järjestää tarkoituksenmukaisella tavalla. Ehdotettu momentti olisi direktiiviä vastaavalla tavalla olettamasääntö. Jos momentissa tarkoitetussa tehtäväyhdistelmässä kuitenkin ilmenisi sellainen erityinen eturistiriitatilanne, jota ei voida muulla tarkoituksenmukaisella tavalla hallita, jäsenluottolaitoksen johtoon kuuluva henkilö ei saisi toimia myöskään keskusyhteisön hallituksessa tai hallintoneuvostossa. Tämän kaltainen tilanne voi syntyä esimerkiksi, jos jäsenluottolaitos on ajautunut vaikeuksiin ja jäsenluottolaitokseen on kohdistettava tavanomaista kattavampia ohjauksellisia ja valvonnallisia toimenpiteitä. Arvioinnissa olisi otettava huomioon myös keskusyhteisön hallintojärjestelmälle asetettavat yleiset vaatimukset.

Pykälän *3 momentissa* säädettäisiin luottolaitosdirektiivin uudistetun 91 artiklan 1 kohtaa vastaavasti siitä, että luottolaitoksen on varmistettava luotettavuusvaatimusten täyttyminen. Direktiivin mukaan vaatimusten täyttymisestä vastaa ensisijaisesti luottolaitos. Tältä osin direktiivin tarkoituksena on, että vaatimusten täyttymisestä varmistuminen ei ole ainoastaan luottolaitoksen valvontaviranomaisen tehtävänä, vaikka vaatimusten täyttämiseen kohdistetaankin viranomaisvalvontaa. Siksi ehdotetaan säädettäväksi, että luottolaitoksen on itse varmistettava vaatimusten täyttyminen. Konkreettiset toimenpiteet, joilla vaatimusten täyttymisestä tulee varmistua, on määriteltävä tapauskohtaisesti ja riippuen nimitettävän henkilön organisatorisesta asemasta. Momentissa säädettäisiin lisäksi luottolaitosdirektiivin 91 artiklan 1 kohdan mukaisista poikkeuksista, jotka liittyvät nimitettäessä luottolaitokseen asiamies osana erityishallintoon asettamista tai kriisinratkaisutoimenpiteitä. Näissä tilanteissa asiamies käyttää johdolle kuuluvaa toimivaltaa. Koska asiamies asetetaan näissä tilanteissa pankkivalvonta- tai kriisinratkaisuviranomaisen päätöksellä, asiamiehen kelpoisuuskriteerien täyttymisestä varmistuminen kuuluu vastaavasti asiamiehen nimittävän viranomaisen tehtäviin.

Pykälän *4 ja 5 momentti* luotettavuuden ja hyvämaineisuuden tarkemmasta määrittelystä vastaisivat voimassa olevaa 7 luvun 4 §:n 2 ja momenttia sillä täsmennyksellä, että vaatimuksia ehdotetaan sovellettavaksi johdon ohella avainhenkilöihin. Luotettavuuden ja hyvämaineisuuden arviointi olisi luonteeltaan kokonaisarviota. Vähimmäisedellytys luotettavuudelle ja hyvämaineisuudelle olisi edelleenkin, että johtoon kuuluva tai avainhenkilö ei ole tuomittu rikoksista 4 momentin 1 kohdan mukaisella tavalla. Momentin 2 kohdan mukaan luotettavana ja hyvämaineisena ei olisi pidettävä henkilöä, joka muutoin aikaisemmalla toiminnallaan on osoittanut olevansa sopimaton luottolaitoksen johtoon tai avainhenkilöksi. Tämä merkitsisi, että arvioinnissa olisi otettava huomioon myös muita seikkoja kuin ainoastaan rikolliset teot, eikä yksistään sitä, että henkilö ei ole syytetty tai tuomittu rikoksista tai ole esitutkinnan kohteena, ole sellaisenaan pidettävä osoituksena luotettavuudesta ja hyvämaineisuudesta. Näin ollen momentit asiasisällöllisesti täyttävät myös direktiivin 91 artiklan 1 kohdan ja 91 a artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset siitä, että rikostuomioiden puuttuminen tai se, että syytteitä rikoksista ei ole nostettu, ei ole sellaisenaan katsottava täyttävän luotettavuuteen ja hyvämaineisuuteen liittyviä kelpoisuusedellytyksiä.

4 a §. *Luottolaitoksen johdon ja avainhenkilöiden pätevyysvaatimukset*. Pykälä olisi uusi ja siinä säädettäisiin luottolaitoksen johdon ja avainhenkilöiden pätevyysvaatimuksista, eli luottolaitosdirektiivin 91 ja 91 a artiklojen mukaisista tehtävään tarvittavasta osaamisesta, taidoista ja kokemuksesta (*knowledge, skills and experience*). Nämä vaatimukset ehdotetaan eriytettäväksi selkeyssyistä omaksi säännöksekseen poiketen voimassa olevasta 4 §:stä.

Pykälän *1 momentissa* säädettäisiin luottolaitoksen hallitusta koskevista kollektiivisista pätevyysvaatimuksista. Vaatimukset perustuvat direktiivin 91 artiklan 1 ja 2 b kohtiin. Momentissa, samoin kuin pykälässä muutoinkin, osaamisella ja kokemuksella tarkoitettaisiin direktiivin sanamuodon mukaista tietämystä, taitoa ja kokemusta.

Pykälän *2 momentissa* säädettäisiin luottolaitoksen liiketoiminnasta vastaavaan johtoon kuuluvien henkilöiden ja avainhenkilöiden pätevyysvaatimuksista direktiivin 91 artiklan 1 ja 2 b kohtien sekä 91 a artiklan 1 kohdan mukaisesti. Luottolaitoksen liiketoiminnasta vastaavan johdon, johon kuuluvat toimitusjohtajan ohella muut luottolaitosta tosiasiallisesti johtavat henkilöt, tulee osaamiseltaan ja kokemukseltaan olla kokonaisuudessaan sellainen, että se kykenee ymmärtämään luottolaitoksen toimintaa ja luottolaitoksen ottamia riskejä laajasti. Momentin toisessa virkkeessä säädettäisiin, että jokaisella liiketoiminnasta vastaavaan johtoon kuuluvalla ja avainhenkilöllä tulee olla yksilöllisellä tasolla riittävä osaaminen ja kokemus, jota arvioidaan nimenomaan kyseisen henkilön tehtävien kannalta. Ehdotetulla

yhdistelmällä tarkasteltaessa vaatimuksia paitsi kokonaisuutena, myös yksilöllisellä tasolla huomioitaisiin erilaiset organisaatiorakenteet ja luottolaitoksen johtamiseen liittyvät erityistehtävät. Esimerkiksi luottolaitoksen toimitusjohtajalta vaadittavat osaamis- ja kokemusvaatimukset luottolaitostoiminnan ja sen riskien osalta painottuvat kaikkiin keskeisiin luottolaitostoiminnan osa-alueisiin, kun taas esimerkiksi luottolaitoksen henkilöstöjohtajalta edellytettävät vaatimukset voivat edelleen painottua tähän kyseiseen erityisosa-alueeseen.

Pykälän *3 momentissa* säädettäisiin luottolaitosdirektiivin 91 artiklan 1 kohtaa ja 91 a artiklan 2 kohtaa vastaavasti siitä, että luottolaitoksen on varmistettava pätevyysvaatimusten täyttyminen sekä ennen tehtävässä aloittamista että koko tehtävässäoloajan. Direktiivin sanamuodon mukaan ensisijainen velvollisuus pätevyysvaatimusten täyttämisestä tulee olla luottolaitoksilla. Direktiivin täytäntöönpanemiseksi ehdotetaankin säädettäväksi, että velvollisuus pätevyysvaatimusten täyttämiseksi asetetaan luottolaitoksille. Puolestaan Finanssivalvonnan (ja soveltuvin osin EKP:n) tehtävänä on osana valvontatoimintaansa ja ehdotettavien uusien Finanssivalvonnasta annetun lain säännösten pohjalta valvoa, että nämä vaatimukset täyttyvät. Tällä tavoin velvollisuus vaatimusten täyttämisestä on aina ensisijaisesti luottolaitoksilla, pankkivalvontaviranomaisten valvonnan ollessa luonteeltaan vaatimusten täyttämisen varmentavaa toimintaa. Luottolaitokseen asetettavaa asiamiestä koskevat poikkeukset perustuvat direktiivin 91 artiklan 1 kohtaan.

4 b §. *Kelpoisuusvaatimusten arviointi*. Pykälä olisi uusi ja siinä säädettäisiin luottolaitoksen velvollisuudesta arvioida johtoon kuuluvien ja avainhenkilöiden kelpoisuus.

Pykälän *1 momentilla* pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 91 artiklan 1 a kohdan ensimmäisen alakohdan ja 91 a artiklan 2 kohdan mukaiset vaatimukset arvioinnin toteuttamisesta luottolaitoksen toimesta.

Pykälän *2 momentissa* säädettäisiin luottolaitosdirektiivin 91 artiklan 1 c kohtaa ja 91 a artiklan 4 kohtaa vastaavasta velvollisuudesta pitää kelpoisuusvaatimusten arviointiin liittyvät tiedot ajan tasalla. Lisäksi momentissa annettaisiin mainittujen artiklakohtien täytäntöönpanemiseksi Finanssivalvonnalle määräyksenantovaltuus tarkempien tietojen toimittamisesta.

Pykälän *3 momentissa* säädettäisiin direktiivin 91 artiklan 1 a kohdan toisen alakohdan mukaisesta jäsenvaltio-optiosta sen sallimiseksi, että hallituksen enemmistön vaihtuessa kerralla kelpoisuusvaatimusten täyttämisen arviointi voidaan poikkeuksellisesti tehdä vasta tehtävässä aloittamisen tai nimittämisen jälkeen, jos ennen

nimittämistä tai tehtävässä aloittamista koskeva arviointi johtaisi siihen, että hallituksesta eroavat tai hallitustehtävän jättävät hallituksen jäsenet olisivat vastuussa kelpoisuusarvion tekemisestä.

Pykälän *4 momentissa* säädettäisiin luottolaitoksen velvollisuudesta ilmoittaa ennakkoon Finanssivalvonnalle henkilön nimittämisestä hallituksen puheenjohtajaksi tai liiketoiminnasta vastaavaan johtoon lukeutuvaan tehtävään. Vaatimus perustuu luottolaitosdirektiivin muutetun 91 artiklan 1 d kohtaan. Ennakkoilmoitusta koskeva vaatimus koskisi vain pykälässä tarkoitettuja tehtäviä. Muissa kelpoisuusarvioinnin piiriin kuuluvissa tehtävissä ennakkoilmoitusta ei edellytetä. Lisäksi momentissa säädettäisiin luottolaitosdirektiivin 91 artiklan 1 e kohdan kolmatta alakohtaa vastaavasta toimivaltuudesta Finanssivalvonnalle tarvittaessa lykätä nimitettävän henkilön tehtävässä aloittamista, kunnes kelpoisuusvaatimusten arvioimista koskevat riittävät tiedot on toimitettu.

Pykälän 4 momentissa säädettäisiin lisäksi asetuksenantovaltuudesta, jonka mukaan tarkemmat ilmoitusmenettelyä koskevat säännökset annettaisiin valtiovarainministeriön asetuksella. Asetuksella olisi tarkoitus panna täytäntöön kansallisesti tarkemmat luottolaitosdirektiivin uudistetun 91 artiklan 1 d ja 1 e kohdissa säädetyt vaatimukset. Näiden vaatimusten teknisyys ja yksityiskohtaisuus huomioiden on tarkoituksenmukaisempaa sisällyttää ne alemmanasteiseen lainsäädäntöön.

4 c §. *Kelpoisuusvaatimusten täyttämättä jättäminen*. Pykälä olisi uusi ja siinä säädettäisiin luottolaitosdirektiivin uudistetun 91 artiklan 1 b kohdan ja uuden 91 a artiklan 3 kohdan mukaisista toimenpiteistä, joihin luottolaitoksen on ryhdyttävä sen havaitessa luottolaitoksen johtoon kuuluvan tai avainhenkilön jättäessä täyttämättä säädetyt kelpoisuusvaatimukset. Pykälä korvaisi voimassa olevan 6 a §:n.

4 d §. *Omistusyhteisön johdon ja avainhenkilöiden kelpoisuusvaatimukset*. Pykälän *1 momentissa* säädettäisiin luottolaitosdirektiivin uudistetun 91 artiklan 1 kohdan mukaisesta vaatimuksesta ulottaa vaatimukset koskemaan luvanvaraisia ja nimettyjä omistusyhteisöjä. Pykälän 2 momentissa säädettäisiin luottolaitosdirektiivin 121 artiklaa vastaavista muiden omistusyhteisöjen johdon kelpoisuusvaatimuksista.

4 e §. *Yksilölliset tehtävänkuvaukset sekä roolien ja vastuiden kokonaiskartoitus*. Pykälä olisi uusi ja sillä pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 88 artiklan 3 kohdan mukainen velvollisuus laatia yksilölliset tehtäväkuvaukset keskeisistä vastuutehtävistä sekä yleisempi kartoitus raportointi- ja vastuusuhteista. Finanssivalvonnan tiedonsaantioikeudesta ei ehdoteta erillistä säännöstä, sillä Finanssivalvonnan laaja tiedonsaantioikeus myös näistä seikoista sisältyy voimassa olevaan Finanssivalvonnasta annetun lain 18 §:ään.

5 §. *Luottolaitoksen johdon ajankäyttö*. Pykälää ehdotetaan uudistettavaksi siten, että siinä huomioidaan toimitusjohtajan tehtävän ohella muu luottolaitoksen liiketoiminnasta vastaava johto 1 luvun 20 §:ään ehdotettavien muutosten mukaisella tavalla. Muutoksilla varmistetaan myös direktiivin 91 artiklan 3 ja 4 kohtien täytäntöönpano.

Pykälän *1 momenttia* ehdotetaan muutettavaksi terminologisesti siten, että ajankäyttövaatimukset soveltuvat 1 luvun 20 §:n 1 momentissa tarkoitettuun ylimpään johtoon. Momentin mukaiset vaatimukset perustuvat luottolaitosdirektiivin 91 artiklan 3 kohtaan.

Pykälän *2 momenttiin* ehdotetaan tehtäväksi sisällöltään vastaava muutos kuin 1 momenttiin. Momentissa säädetty johtotehtävien lukumääräinen rajoitus perustuu luottolaitosdirektiivin 91 artiklan 3 kohtaan. Lisäksi momenttiin ehdotetaan tehtäväksi luottolaitosdirektiivin täytäntöönpanoa täsmentävä selkeytys siitä, että ajankäyttövaatimukseen liittyviä johtotehtävien lukumääräisiä rajoituksia laskettaessa hallituksen jäsenyytenä pidettäisiin sen tyyppistä hallitusjäsenyyttä, johon ei sisälly samanaikaisesti liikkeenjohdollisia vastuita (*non-executive*).

Pykälän *3 momenttiin*, joka perustuu luottolaitosdirektiivin 91 artiklan 4 kohtaan, tehtäisiin puolestaan sanamuodollinen täsmennys siten, että siinä viitattaisiin 2 momentissa tarkoitettuihin johtotehtäviin.

Pykälän *6 momentista* ehdotetaan poistettavaksi toinen virke, jossa säädetään Finanssivalvonnan ilmoitusvelvollisuudesta Euroopan pankkiviranomaiselle, jos Finanssivalvonta myöntää luvan vastaanottaa momentissa tarkoitettu lisäjäsenyys. Muutos perustuu luottolaitosdirektiivin muutetun 91 artiklan 6 kohtaan. Direktiivissä ei enää säädetä mainitusta ilmoitusvelvollisuudesta, mistä johtuen vastaava kansallinen säännös on tarpeen purkaa.

6 a §. *Luottolaitoksen johtoa koskevien vaatimusten täyttämättä jättäminen*. Pykälä ehdotetaan kumottavaksi. Vastaavat asiasisällölliset säännökset muutettuna direktiivin muutosta vastaavalla tavalla sisältyisivät edellä ehdotettuihin 7 luvun säännöksiin.

8 luku Palkitseminen

3 §. *Palkitsemisjärjestelmiä koskevat yleiset vaatimukset*. Pykälän *1 momenttia* muutettaisiin luottolaitosdirektiivin 74 artiklan täytäntöönpanemiseksi. Momentin toisen virkkeen loppuun lisättäisiin lain luettavuuden selkeyttämiseksi informatiivinen

viittaus 9 luvun 2 §:ään, jossa säädetään riskienhallinnan hallinto- ja ohjausjärjestelmää koskevasta yleissäännöksestä. Momentin loppuun lisättäisiin luottolaitosdirektiivin 74 artiklan 1 kohdan e alakohdan täytäntöönpanemiseksi uusi virke, jonka mukaan laitosten ja sen konsolidointiryhmän riskiottohalukkuus ESG-riskien osalta on otettava huomioon. ESG-riskeillä tarkoitettaisiin uudessa 9 luvun uuden 17 a §:n 1 momentissa määriteltyjä riskejä.

9 §. *Muuttuvia palkkioita koskevat vaatimukset*. Pykälän *2 momenttiin* lisättäisiin nimenomaisesti maininta kaikista olennaisista riskeistä, joiden hallinta (*treatment*) tulisi ottaa huomioon muuttuvaan palkkioon liittyvässä suorituksen arvioinnissa. Muutoksella pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin muutetun 94 artiklan 1 kohdan a alakohta.

9 luku Riskien hallinta

1 §. *Sisäisen pääoman riittävyyden arviointi.* Pykälän *1 momenttiin* lisättäisiin säännös ESG-riskien huomioon ottamisesta omien varojen riittävyyttä arvioidessa. Säännöksen mukaan luottolaitosten olisi otettava huomioon ESG-riskien kattaminen, kun ne arvioivat ja ylläpitävät omien varojen riittävyyttä riskien kattamiseksi. ESG-riskit olisi sen vuoksi sisällytettävä momentissa tarkoitettuihin strategioihin ja menettelytapoihin. ESG-riskien luonne ja taso olisi otettava huomioon lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä. Muutoksella pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 73 artiklan ensimmäisen kohta.

2 §. *Riskienhallintajärjestelmälle asetettavat yleiset vaatimukset.* Pykälän *1 momentin 2 kohtaa* ehdotetaan muutettavaksi luottolaitosdirektiivin 74 artiklan aiemman täytäntöönpanon täsmentämiseksi. Pykälään ehdotettavilla muutoksilla tarkennettaisiin ja laajennettaisiin vaatimusta tehokkaiden prosessien osalta siten, että vaatimus kattaa kaikki prosessit, joilla tunnistetaan, hallitaan, seurataan ja raportoidaan riskejä. Riskeillä tarkoitetaan sellaisia riskejä, joita luottolaitoksen toimintaan kohdistuu tai saattaa kohdistua. Voimassa olevan lain mukainen vaatimus koskee prosessien osalta ainoastaan raportointiprosesseja. Kohtaan 2 tehtävien muutosten myötä *momentin johdantokappaletta* selkeytettäisiin, sillä se on tarpeettomasti osittain päällekkäinen kohdan 2 kanssa.

3 §. *Hallituksen tehtävät riskien hallinnassa.* Pykälän *1 momenttia* muutettaisiin siten, että riskejä koskevia strategioita ja menettelytapoja on arvioitava uudelleen vähintään joka toinen vuosi. Luottolaitokset määrittelisivät itse arvioinnin säännöllisen syklin vähimmäisvaatimuksen rajoissa. Vähintään-kriteeri tarkoittaisi, että

arviointi tulisi suorittaa luottolaitoksen tavanomaisen syklin lisäksi myös silloin, kun laitoksen liiketoiminnassa tai liiketoimintaympäristössä tapahtuu merkittäviä muutoksia.

Lisäksi momenttiin lisättäisiin säännös, jossa todetaan, että riskeihin kuuluvat myös luottolaitoksen makrotaloudellisesta toimintaympäristöstä johtuvat riskit suhteutettuina luottolaitoksen liiketoimintasykliin sekä riskit, jotka johtuvat ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien tekijöiden nykyisistä, lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin vaikutuksista. Kyseessä on luottolaitosdirektiivin 76 artiklan 1 kohdan mukainen ei-tyhjentävä luetelma. Euroopan pankkiviranomaisen ohjeistus ESG-riskeihin liittyen tarkentaa esimerkiksi käytettäviä menetelmiä ja vaikutusten arviointia. Momentilla pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 76 artiklan 1 kohta.

3 a §. *Kestävyyteen liittyvien taloudellisten riskien hallinnan suunnittelu.* Pykälä olisi uusi ja siinä säädettäisiin erityisistä suunnitelmista kestävyyteen liittyvistä taloudellisista riskeistä. Pykälällä pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 76 artiklan 2 kohdan uudet alakohdat.

Pykälän *1 momentissa* säädettäisiin vaatimuksesta, jonka mukaan luottolaitoksen hallituksen on hyväksyttävä yksi tai useampi suunnitelma, joka sisältää määrällisiä tavoitteita ja prosesseja sellaisten taloudellisten riskien seuraamiseksi ja käsittelemiseksi, joita aiheutuu lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvistä tekijöistä. Lakien voimaan tullessa, säännös velvoittaisi luottolaitoksia laatimaan suunnitelmia.

Direktiivin 76 artiklan 2 kohdan uudessa toisessa alakohdassa säädetään, että mainitut velvoitteet ovat ylimmän hallintoelimen (*management body*) tehtävinä. Ylimmällä hallintoelimellä on direktiivin mukaan valvontatoiminto (*management body in its supervisory function*), johon kuuluvat sellaiset luottolaitoksen johtoon kuuluvat, jotka eivät osallistu luottolaitoksen päivittäiseen johtamiseen, sekä hallintotoiminto (*management body in its management function*), johon kuuluvat luottolaitoksen operatiivisesta toiminnasta ylimmällä tasolla vastaavat henkilöt. Suunnitelmien käytännön valmistelu määritellään luottolaitoksissa tarkoituksenmukaiseksi katsotulla tavalla. Lisäksi momenttiin lisättäisiin säännös, jossa todetaan, että riskeihin kuuluvat myös mukauttamisprosessista ja siirtymään liittyvistä muutostrendeistä aiheutuvat riskit, jotka aiheutuvat sääntelytavoitteista ja säädöksistä, erityisesti tavoitteesta ilmastoneutraaliuden saavuttamisesta, sekä kolmansien maiden oikeudellisista ja sääntelytavoitteista, jos niillä on merkitystä kansainvälistä toimintaa harjoittavien laitosten kannalta. Kyseessä on luottolaitosdirektiivin 76 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukainen ei-tyhjentävä luetelma. Euroopan

pankkiviranomaisen ohjeistus ESG-riskeihin liittyen tarkentaa esimerkiksi käytettäviä menetelmiä, vaikutusten arviointia ja suunnitelmien sisältöä. Momentilla pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 76 artiklan 2 kohdan toinen alakohta.

Tarkoituksena on, että tässä pykälässä tarkoitetut suunnitelmat laaditaan yhdessä niiden suunnitelmien kanssa, jotka luottolaitos laatii kestävyyteen liittyen muun lainsäädännön perusteella, kuten kestävyysraportissa olevat suunnitelmat kirjanpitolain (1336/1997) mukaisesti. Tämän pykälän suunnitelmien on sen vuoksi vähintään oltava 3 momentissa säädetyllä tavalla johdonmukaisia kestävyysraportoinnin suunnitelmien kanssa, jotta esimerkiksi tavoitteet, toimintasuunnitelmat ja käytetyt mittarit olisivat johdonmukaisia eri suunnitelman välillä. Johdonmukaisuus koskee myös yritysten kestävää toimintaa koskevasta huolellisuusvelvoitteesta ja direktiivin (EU) 2019/1937 ja asetuksen (EU) 2023/2859 muuttamisesta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (EU) 2024/1760 säädettyjä suunnitelmia. Luottolaitosdirektiiviin perustuvalla, kestävyysraportointiin liittyvällä sekä yritysvastuuseen liittyvillä suunnitelmilla on toisiaan täydentävät tarkoituksensa ja omat näkökulmansa, mutta ne liittyvät keskeisesti kaikki kestävyyteen, joten luottolaitosten on varmistettava kokonaisvaltainen sisäinen lähestymistapa johdonmukaisuuden varmistamiseksi. Luottolaitosten on huolehdittava, että eri suunnitelmien erityisvaatimukset täyttyvät, sillä eri suunnitelmat sisältävät oman erityisen näkökulmansa.

Suunnitelman pohjana olevan luottolaitosdirektiivin nojalla annetun Euroopan pankkivalvontaviranomaisen ohjeen (EBA GL 2025/01) mukaisen olennaisuusarvioinnin (*financial materiality*) laadinnassa voidaan hyödyntää kestävyysraportointisääntelyn mukaista kaksoisolennaisuusanalyysia (*double materiality*). Näiden arviointien on oltava johdonmukaisia keskenään. Olennaisuusarviointi sisältää kuitenkin oman erityisen näkökulmansa ja omat vaatimuksensa, jotka eroavat kaksoisolennaisuusanalyysistä, minkä vuoksi tässä pykälässä tarkoitettu suunnitelma ei voi perustua ainoastaan kaksoisolennaisuusarvioinnin tuloksiin.

Pykälän *2 momentissa* säädettäisiin, että 1 momentissa tarkoitettuihin suunnitelmiin olisi sisällytettävä luottolaitoksen liiketoimintamallia ja -strategiaa koskevia toimia. Toimenpiteet voidaan asettaa liiketoiminnan laatu ja laajuus sekä ESG-riskien laatu ja laajuus huomioiden. Lisäksi momentti sisältää säännöksen, jonka mukaan suunnitelmien ja niitä koskevien toimien olisi oltava johdonmukaisia kestävyysraportoinnin yhteydessä esitettyjen suunnitelmien ja niitä koskevien toimien kanssa. Kestävyysraportissa esitettävistä suunnitelmista säädetään kirjanpitolain 7 luvun 4 §:n 1 momentin 3 ja 4 kohdassa. Kirjanpitolain 7 luvun 19 §:n 2 momentin 1 kohdan mukaan myös konsernikestävyysraportissa on esitettävä 4 §:n mukaiset suunnitelmat. Tämän ehdotetun pykälän 1 momentissa tarkoitettujen suunnitelmien olisi

oltava johdonmukaisia myös konsernikestävyysraportissa esitettävien suunnitelmien kanssa. Momentilla pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 76 artiklan 2 kohdan kolmas alakohta osittain.

Pykälän *3 momentissa* säädettäisiin tarkemmin määrällisistä tavoitteista ja prosesseista, joissa olisi otettava huomioon ilmastonmuutosta käsittelevän eurooppalaisen tieteellisen neuvottelukunnan (*European Scientific Advisory Board on Climate Change*) viimeisimmät raportit ja ehdottamat toimenpiteet, erityisesti unionin ilmastotavoitteiden saavuttamisen osalta. Momentilla pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 76 artiklan 2 kohdan kolmas alakohta osittain.

Pykälän *4 momentissa* säädettäisiin vaatimuksesta, että luottolaitoksen hallituksen on seurattava suunnitelmien täytäntöönpanoa. Direktiivin 76 artiklan 2 kohdan uudessa toisessa alakohdassa säädetään, että mainitut velvoitteet ovat ylimmän hallintoelimen (*management b*ody) tehtävinä. Ylimmällä hallintoelimellä on direktiivin mukaan valvontatoiminto (*management body in its supervisory function*), johon kuuluvat sellaiset luottolaitoksen johtoon kuuluvat, jotka eivät osallistu luottolaitoksen päivittäiseen johtamiseen, sekä hallintotoiminto (*management body in its management function*), johon kuuluvat luottolaitoksen operatiivisesta toiminnasta ylimmällä tasolla vastaavat henkilöt. Suunnitelmien käytännön seuranta määritellään luottolaitoksissa tarkoituksenmukaiseksi katsotulla tavalla. Momentilla pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 76 artiklan 2 kohdan toinen alakohta osittain.

Pykälän *5 momentissa* säädettäisiin yksinkertaistetuista menettelyistä, joita pienet ja rakenteeltaan yksinkertaistetut luottolaitokset voivat soveltaa suunnitelmiin liittyen. Momentilla pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 76 artiklan 2 kohdan neljäs alakohta, joka velvoittaa jäsenvaltiot osoittamaan, missä suunnitelmien osalta voi soveltaa poikkeusta tai yksinkertaistettua menettelyä. Oikeasuhtaisuuden soveltaminen pohjautuisi käytännössä Euroopan pankkiviranomaisen ohjeistuksessa kuvattuihin menettelyihin.

3 b §. *Keskittymäriskien hallinnan suunnittelu.* Pykälä olisi uusi ja sillä pantaisiin täytäntöön EMIR-direktiivin 2 artiklan mukainen lisäys luottolaitosdirektiivin 76 artiklan 2 kohtaan. Pykälän mukaan luottolaitoksen hallituksen olisi hyväksyttävä yksi tai useampi suunnitelma, joka sisältää määrällisiä tavoitteita, markkinarakennetoimija-asetuksen 7 a artiklassa säädettyjen vaatimusten mukaisesti seuratakseen ja käsitelläkseen keskittymäriskiä, joka aiheutuu Euroopan unionille tai sen yhdelle tai useammalle jäsenvaltiolle järjestelmän kannalta huomattavan merkittäviä palveluja tarjoaviin keskusvastapuoliin liittyvistä vastuista.

4 §. *Riskivaliokunta.* Pykälän *3 momenttiin* lisättäisiin täsmennys, että palkitsemisjärjestelmän kannalta huomioon otettaviin riskeihin kuuluvat ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien tekijöiden vaikutuksista johtuvat riskit. Kyseessä on luottolaitosdirektiivin 76 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan mukainen ei-tyhjentävä luetelma. Momentilla pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 76 artiklan 4 kohdan toinen alakohta.

9 §. *Luottoriskin, vastapuoliriskin ja markkinariskin arvioiminen sisäisin arviointimenetelmin.* Pykälän *otsikkoa* muutettaisiin lisäämällä siihen mukaan myös markkinariski selkeyden vuoksi. Pykälä muutettaisiin kokonaisuudessaan.

Pykälän *1 momentti* vastaisi voimassa olevan 9 §:n 1 momenttia.

Pykälän *2 momenttia* muutettaisiin siten, että siihen jätettäisiin ainoastaan luottoriskiä koskeva säännös. Muotoilua täydennettäisiin luottolaitosdirektiivin 77 artiklan 1 kohdan täytäntöönpanon täydentämiseksi.

Pykälään lisättäisiin *uusi 3 momentti*, joka koskisi kaupankäyntivarastoon kuuluvien riskien arviointia ja menetelmiä. Momentilla pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 77 artiklan 3 kohdan uusi muotoilu.

10 §. *Luotto- ja vastapuoliriski.* Pykälään lisättäisiin uusi *4 momentti* luottolaitosdirektiivin 79 artiklan täytäntöönpanemiseksi. Momentissa säädettäisiin velvollisuudesta suorittaa arviointi kryptovaroihin liittyvistä vastapuoliriskeistä. Arviointi on suoritettavaennen kryptovaroihin liittyvien vastuiden ottamista. Arviointi suoritettaisiin kaikista niistä kryptovaroihin liittyvistä vastuista, jotka luottolaitos aikoo ottaa. Momentissa vaadittaisiin myös luottolaitoksia arvioimaan sitä, ovatko riskienhallinnan prosessit sekä toimintaperiaatteet ja menettelytavat riittäviä vastapuoliriskin hallitsemiseksi. Lisäksi momentissa vaaditaan luottolaitoksia raportoimaan molemmista arvioinneistaan toimivaltaiselle viranomaiselle. Raportointi kattaa arvioinnin sisällön, kuten käytetyt menetelmät ja oletukset sekä arvion lopputuloksen. Raportointi tapahtuisi Finanssivalvonnan määräysten mukaan, jotka on annettu Finanssivalvonnasta annetun lain 18 §:n 2 momentin perusteella.

12 §. *Keskittymäriski.* Pykälä muutettaisiin kokonaisuudessaan. Selkeyden vuoksi voimassa olevan 12 §:n säännökset jaettaisiin kahteen momenttiin.

Pykälän *1 momentin* ensimmäinen virke vastaisi voimassa olevan lain 9 luvun 12 §:n enimmäistä virkettä. Momenttiin lisättäisiin säännös keskittymäriskin tunnistamisesta, hallitsemisesta, seuraamisesta ja raportoimisesta luottolaitoslain 2 §:n 1 momentin 2 kohdan mukaisilla prosesseilla.

Pykälän *2 momentissa* säädettäisiin tekijöistä, jotka on otettava huomioon, ja momentti vastaisi pääosin voimassa olevan lain 9 luvun 12 §:n toista ja kolmatta virkettä. Momenttiin kuitenkin lisättäisiin, että luottolaitosten on otettava huomioon myös markkinarakennetoimija-asetuksen 7 a artiklassa säädetyt edellytykset.

Pykälän 1 ja 2 lisäyksillä pantaisiin täytäntöön EMIR-direktiivin 2 artiklan mukainen muutos luottolaitosdirektiivin 74 artiklan 1 kohdan b alakohtaan.

Pykälän 3 *momentissa* säädettäisiin siitä, että keskittymäriski on arvioitava samanlaiset piirteet omaaviin kryptovaroihin liittyvien vastuiden mukaisesti sellaisten kryptovarojen osalta, joilla ei ole tunnistettavissa olevaa liikkeeseenlaskijaa. Momentilla pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 81 artikla

14 §. *Markkinariski.* Pykälään lisättäisiin uusi *5 momentti* luottolaitosdirektiivin 83 artiklan täytäntöönpanemiseksi. Momentissa säädettäisiin velvollisuudesta suorittaa arviointi kryptovaroihin liittyvistä markkinariskeistä. Arviointi on suoritettava ennen kryptovaroihin liittyvien vastuiden ottamista. Arviointi suoritettaisiin kaikista niistä kryptovaroihin liittyvistä vastuista, jotka luottolaitos aikoo ottaa. Momentissa vaadittaisiin myös luottolaitoksia arvioimaan sitä, ovatko riskienhallinnan prosessit sekä toimintaperiaatteet ja menettelytavat riittäviä markkinariskin, kuten arvostamisriskin, hallitsemiseksi. Lisäksi momentissa vaaditaan luottolaitoksia raportoimaan molemmista arvioinneistaan toimivaltaiselle viranomaiselle. Raportointi kattaa arvioinnin sisällön, kuten käytetyt menetelmät ja oletukset sekä arvion lopputuloksen. Raportointi tapahtuisi Finanssivalvonnan määräysten mukaan, jotka on annettu Finanssivalvonnasta annetun lain 18 §:n 2 momentin perusteella.

16 §. *Operatiivinen riski*. Pykälän *1 momenttia* muutettaisiin luottolaitosdirektiivin 85 artiklan täytäntöönpanemiseksi. Momentin toiseen virkkeeseen lisättäisiin mukaan maininta kryptovaroista. Muutoksen myötä laitosten olisi varauduttava myös suorista ja välillisistä kryptovaroihin ja kryptovarapalvelujen tarjoajiin liittyvistä vastuista aiheutuviin riskeihin osana operatiivisen riskin arviointia ja hallintaa. Tällaisia riskejä ovat muun muassa teknologiariskit, yleiset tieto- ja viestintätekniikkaan liittyvät riskit ja kyberriskit, oikeudelliset riskit sekä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskit.

17 a §. *ESG-riskit.* Pykälä olisi uusi ja siinä säädettäisiin ESG-riskin määritelmästä, ESG-riskeihin liittyvistä vaatimuksista hallinto- ja ohjausjärjestelmien osalta sekä häiriönsietokyvyn testauksesta.

Pykälän *1 momentissa* säädettäisiin ESG-riskien määritelmästä. ESG-riskeillä tarkoitettaisiin EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 52 d alakohdassa tarkoitettuja ympäristöön, yhteiskuntaan ja hallintotapaan liittyviä riskejä. Momentilla pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 3 artiklan 1 kohdan 68 alakohta.

Pykälän *2 momentissa* säädettäisiin, että luottolaitoksilla on oltava osana hallintajärjestelmiään vankat strategiat, toimintatavat, prosessit ja järjestelmät ESG-riskien tunnistamista, mittaamista, hallintaa ja seurantaa varten. Momentin mukaan näihin kuuluisivat myös ESG-riskien tunnistaminen, hallitseminen, seuraaminen ja raportoiminen 2 §:n 1 momentin 2 kohdan mukaisilla tehokkailla riskienhallinnan prosesseilla. Kyseessä on ei-tyhjentävä lista. Momentissa pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 87 a artiklan 1 kohta sekä 74 artiklan 1 kohdan b alakohta.

Pykälän *3 momentissa* säädettäisiin oikeasuhtaisuudesta. Momentin mukaan strategioiden, toimintatapojen, prosessien ja järjestelmien olisi oltava oikeassa suhteessa laitoksen liiketoimintamalliin ja sen toiminnan laajuuteen liittyvien ESG-riskien laajuuteen, luonteeseen ja monimutkaisuuteen. Tällä momentilla pantaisiin täytäntöön osittain luottolaitosdirektiivin 87a artiklan 2 kohta.

Pykälän *4 momentissa* säädettäisiin siitä, että edellä 1–3 momentissa tarkoitettuja ESG-riskejä on seurattava ja ne on tunnistettava, mitattava, hallittava, arvioitava ja otettava huomioon kolmella eri aikahorisontilla eli lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä. Pitkän aikavälin horisontti on oltava vähintään kymmenen vuotta. Tällä momentilla pantaisiin täytäntöön osittain luottolaitosdirektiivin 3, 73, 74 ja 87 a artiklat, joissa on vaatimus näiden kolmen eri aikahorisontin käyttämisestä. Euroopan pankkiviranomaisen ohjeistus tarkentaa ESG-riskejä koskevien säännösten soveltamista käytännössä.

Pykälän *5 momentissa* säädettäisiin häiriönsietokyvyn testausprosessista. Säännöksen mukaan luottolaitosten olisi testattava kykyään kestää ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien tekijöiden pitkän aikavälin kielteisiä vaikutuksia. Testaus olisi aloitettava ilmastoon liittyvistä tekijöistä, kunnes mahdollisuus muiden osa-alueiden testaukseen kehittyy. Momentissa säädetään lisäksi edellytyksistä, joiden mukaisesti testaus on suoritettava. Tällä momentilla pantaisiin täytäntöön osittain luottolaitosdirektiivin 87a artiklan 3 kohta.

Euroopan pankkiviranomaisen ohjeistus ESG-riskeihin liittyen tarkentaa esimerkiksi käytettäviä menetelmiä ja vaikutusten arviointia.

19 §. *Maksuvalmiusriskin vähentämismenetelmät.* Pykälään tehtäisiin ainoastaan kielellinen muutos siten, että kuormitustapahtuma korvattaisiin stressitilanteella, joka on nykyisin vakiintuneempi ja käytännössä käytetty käsite.

20 §. *Maksuvalmiusasemaa koskevien vaihtoehtoisten toteutumisnäkymien säännöllinen tarkastelu.* Pykälän *2 momenttiin* tehtäisiin ainoastaan kielellinen muutos siten, että kuormitustilanne korvattaisiin stressitilanteella, joka on nykyisin vakiintuneempi ja käytännössä käytetty käsite.

23 §. *Laskelmista ja menetelmistä ilmoittaminen Finanssivalvonnalle.* Pykälä muutettaisiin kohtamuotoiseksi ja siihen lisättäisiin uusia säännöksiä. Pykälän *1 momentin* johdantokappaleessa säädettäisiin voimassa olevaa vastaavasti, että luottolaitosten on ilmoitettava Finanssivalvonnalle laskelmien tulokset, laskelmissa käytetyt sisäiset menetelmät sekä Euroopan pankkiviranomaisen pyytämät laadulliset tiedot. Uutena mukaan lisättäisiin Euroopan pankkiviranomaisen pyytämät laadulliset tiedot, jotka olisi ilmoitettava. Poikkeus operatiivisen riskin osalta poistettaisiin tarpeettomana. Kohdissa 1–3 määriteltäisiin ne luottolaitokset, joiden on ilmoitus tehtävä.

Momentin *1 kohta* vastaa voimassa olevan pykälän säännöstä, jonka mukaan luottolaitoksen, joka on saanut EU:n vakavaraisuusasetuksen mukaisen luvan käyttää sisäisen luokituksen menetelmiä riskipainotettujen vastuuerien tai omien varojen vaatimuksen laskemiseen on ilmoitettava tiedot.

Momentin *2 kohdan* mukaan tiedot ilmoittaa myös luottolaitos, joka käyttää EU:n vakavaraisuusasetuksen kolmannen osan IV osaston 1 a luvussa säädettyä vaihtoehtoista standardimenetelmää, jos laitosten tase-eriin ja taseen ulkopuolisiin eriin sisältyvä markkinariskille altistuva liiketoiminta on vähintään 500 miljoonaa euroa kyseisen asetuksen 325 a artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti.

Momentin *3 kohdan* mukaan luottolaitos, jolla on lupa käyttää sisäisiä menetelmiä EU:n vakavaraisuusasetuksen kolmannen osan II osaston 3 luvun nojalla, sekä luottolaitos, joka soveltaa standardimenetelmää kyseisen asetuksen kolmannen osan II osaston 2 luvun nojalla raportoi niiden menetelmiensä laskelmien tulokset, joita käytetään odotettavissa olevien luottotappioiden määrän määrittämiseen viiteportfoliossa olevien vastuidensa tai positioidensa osalta, jos jokin a–c kohtien edellytyksistä täyttyy. Pykälän *2 momentissa* säädettäisiin, että 1 momentin tiedot on ilmoitettava säännöllisesti, mutta kuitenkin vähintään kerran vuodessa.

Muutoksilla täytäntöön pantaisiin luottolaitosdirektiivin 78 artiklan 1 kohdan lisäykset. Muutoksen myötä poistettaisiin myös voimassa olevan 11 luvun 5 §:n 3 momentti tarpeettomana.

10 luku Taloudellista asemaa koskevat vaatimukset

3 §. *Lisäpääomavaatimusten määrä*. Pykälän *5 momentin* kahteen viimeiseen virkkeeseen sisältyviä säännöksiä järjestelmäriskipuskurivaatimuksen enimmäismäärästä ehdotetaan poistettavaksi luottolaitosdirektiivin 133 artiklan täytäntöönpanon täsmentämiseksi erityisesti sen vuoksi, että muutetun artiklan mukaan järjestelmäriskipuskurivaatimuksen määräämismahdollisuudesta tulee pakollinen sisällytettäväksi kaikkien jäsenvaltioiden lainsäädäntöön. Artiklan 13 kohta nimenomaisesti mahdollistaa järjestelmäriskipuskurivaatimuksen asettamisen viittä prosenttia korkeammalle tasolle, mutta asettaa komission hyväksymisen sekä siihen liittyvän erillisen lausuntomenettelyn edellytykseksi vaatimuksen asettamisen tälle tasolle. Momentin muutoksella siten mahdollistetaan direktiivin 133 artiklan 13 kohdan täytäntöönpano. Menettelystä asetettaessa järjestelmäriskipuskuri säädettäisiin tarkemmin 4 e §:ssä. Komission hyväksynnän sekä siihen liittyvä Euroopan järjestelmäriskikomitean ja Euroopan pankkiviranomaisen lausuntomenettely rajaavat ja asettavat tiettyjä lisäedellytyksiä Finanssivalvonnan yksinomaiselle harkinnalle, mistä syystä lainsäädännössä asetettuja erillisrajoituksia ei ole pidettävä perusteltuna direktiivin asianmukaisen täytäntöönpanon näkökulmasta.

Pykälän *7 momenttia* ehdotetaan muutettavaksi luottolaitosdirektiivin 131 artiklan 5 a kohdan täytäntöönpanon täsmentämiseksi. Kyseinen artiklakohta edellyttää säännöstä siitä, että tietyin edellytyksin muita rahoitusjärjestelmän kannalta merkittäviä luottolaitoksia (ns. O-SII-luottolaitokset) koskeva lisäpääomavaatimus voi olla tietyin edellytyksin asetettuna 3 prosenttiyksikköä korkeammalle tasolle. Mainitun artiklakohdan soveltamiseen liittyvistä tarkemmista edellytyksistä säädettäisiin jäljempänä 8 §:ssä.

4 a §. *Rahoitusjärjestelmän rakenteellisten ominaisuuksien perusteella määrättävän lisäpääomavaatimuksen määrääminen.* Pykälään ehdotetaan lisättäväksi *uusi 6 momentti*, jossa säädettäisiin järjestelmäriskipuskurivaatimuksen tason uudelleenarviointiin liittyvästä luottolaitosdirektiivin 133 artiklan 8 kohdan d alakohdan mukaisesta velvoitteesta, kun luottolaitokseen ryhdytään soveltamaan EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 artiklassa tarkoitettua kokonaisriskipainolattiaa.

4 b §. *Rahoitusjärjestelmän rakenteellisten ominaisuuksien perusteella määrättävän lisäpääomavaatimuksen määräämisen perusteet.* Pykälään ehdotettavat muutokset perustuvat siihen, että pykälä saatetaan asiasisällöllisesti paremmin vastaavaksi luottolaitosdirektiivin 133 artiklaa. Koska luottolaitosdirektiivin uusimman muutosdirektiivin yhteydessä rahoitusjärjestelmän rakenteellisten ominaisuuksien perusteella määrättävästä lisäpääomavaatimuksesta, eli niin sanotusta järjestelmäriskipuskurista, tulee aiemmasta jäsenvaltio-optiosta kaikille jäsenvaltiolle pakollinen lainsäädännöllinen elementti, on vastaavasti kiinnitettävä erityistä huomiota siihen, että säännös on pantu täytäntöön direktiivin edellyttämällä tavalla.

Pykälän *2 momentin johdantokappaletta* muutettaisiin paremmin vastaavaksi luottolaitosdirektiivin 133 artiklan 1 kohdan mukaisia edellytyksiä siitä, että lisäpääomavaatimuksen asettaminen olisi mahdollista, jos riskejä ei ole katettu EU:n vakavaraisuusasetuksen mukaisilla keinoilla tai direktiivin 130 tai 131 artiklojen mukaisilla vaatimuksilla. Johdantokappaleella pantaisiin täytäntöön myös direktiivin 133 artiklan 8 kohdan muutettu c alakohta.

Pykälän *2 momentin 1 kohtaa* ehdotetaan täsmennettäväksi luottolaitosdirektiivin muutetun 133 artiklan 1 kohtaa vastaavasti siten, että myös ilmastonmuutoksesta aiheutuva makrovakaudellinen riski tai järjestelmäriski voisi olla lisäpääomavaatimuksen asettamisen perusteena. Lisäksi 1 kohtaa ehdotetaan muutettavaksi sanamuodoltaan paremmin direktiivin asiasisältöä vastaavasti siten, että pitkäaikaisten ja suhdannevaihteluista riippumattomien riskien sijasta kohdassa puhutaan makrovakaudellisesta riskistä tai järjestelmäriskistä.

Pykälän *2 momentin 2 kohta* vastaisi voimassa olevaa lakia.

Pykälän *2 momentin 3 kohtaa* ehdotetaan täsmennettäväksi luottolaitosdirektiivin 133 artiklan 8 kohdan a alakohtaa paremmin vastaavaksi siten, että järjestelmäriskipuskurin asettamisen esteenä olevat vaikutukset muiden jäsenvaltioiden rahoitusjärjestelmiin arvioitaisiin sekä jäsenvaltioiden että koko unionin tasolla ja että tätä vaikutusta arvioitaisiin sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan näkökulmasta. Sanamuoto ”vähäistä suurempia kielteisiä vaikutuksia” muutettaisiin myös muotoon ”suhteettoman kielteisiä vaikutuksia” direktiivin sanamuotoa paremmin vastaavaksi, jotta kansallinen säännös ei sanamuodoltaan olisi esteenä lisäpääomavaatimuksen mahdollisimman yhdenmukaiselle soveltamiskäytännölle.

Pykälän *2 momentin 4 kohta* ehdotetaan kumottavaksi, koska siihen sisältyvät edellytykset sisällytettäisiin momentin johdantokappaleeseen.

4 d §. *Ulkomaisen lisäpääomavaatimuksen hyväksyminen*. Pykälän *1 momentin* toiseksi virkkeeksi ehdotetaan lisättävän luottolaitosdirektiivin 134 artiklan 4 kohdassa säädetty edellytys vaatimusten päällekkäisyyden huomioimisesta: jos sekä Finanssivalvonnan että muun ETA-valtion valvontaviranomaisen tekemillä lisäpääomavaatimusta koskevilla päätöksillä katetaan samoja riskejä, tältä osin sovelletaan vain korkeampaa tasoa tai ulkomainen lisäpääomavaatimus jätetään soveltamatta kokonaan tai siltä osin kuin se on päällekkäinen, eikä vaatimusten tule olla kumulatiiviset niiden kattaessa samaa riskiä. Pykälän 1 momentin viimeiseksi virkkeeksi ehdotetaan lisättäväksi ne perusteet, jotka Finanssivalvonnan olisi otettava päätöksenteossaan huomioon luottolaitosdirektiivin 134 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

4 e §. *Lisäpääomavaatimuksesta ilmoittaminen ja hyväksyminen*. Pykälän *2 momenttia* ehdotetaan täsmennettäväksi luottolaitosdirektiivin 133 artiklan muutetun 11 kohdan ensimmäisen alakohdan muutoksia vastaavaksi siten, että Finanssivalvonnan olisi järjestelmäriskipuskuria koskevan ilmoituksen yhteydessä pyydettävä komission kannanoton ohella nimenomaisesti myös Euroopan järjestelmäriskikomitean lausuntoa. Mainittua alakohtaa on tarkennettu siten, että menettelyä on sovellettava myös järjestelmäriskipuskurivaatimuksen uudelleenasettamiseen ja ennallaan pysyttämiseen. Tämä muutos ei aiheuta muutoksia momentin sanamuotoon, koska sanamuotonsa mukaisesti momentti kattaa kaikki järjestelmäriskipuskuria koskevat päätökset, mukaan lukien vaatimuksen uudelleenasettamista, jatkamista ja muuttamista koskevat päätökset. Mainitun artiklakohdan toisen alakohdan mukaisesti Euroopan järjestelmäriskikomitean lausunto annettaisiin komissiolle, joka puolestaan harkintansa mukaan ottaisi huomioon omassa kannanotossaan Euroopan järjestelmäriskikomitean antaman lausunnon. Momentin viimeinen virke vastaisi asiasisällöllisesti voimassa olevan momentin kahta viimeistä virkettä, mutta ehdotetulla virkkeellä säännöksen sanamuotoa tarkistettaisiin direktiivin sisältöä selkeämmin kuvaavaksi. Virkkeestä kävisi ilmi direktiivin 133 artiklan muutetun 11 kohdan kolmannen alakohdan mukainen velvollisuus noudattaa tai olla noudattamatta komission kielteistä kannanottoa noudata tai selitä -periaatteen mukaisella tavalla. Direktiivin 133 artiklan muutetun 11 kohdan kuudennen alakohdan mukaan kolmen ja viiden prosentin kynnysarvoja laskettaessa ei huomioitaisi vastavuoroisesti tunnustettua järjestelmäriskipuskuria. Pykälän 2 momentti koskisi ainoastaan saman luvun 4 a §:n mukaisesti asetettua lisäpääomavaatimusta. Koska vastavuoroisesti tunnustetusta lisäpääomavaatimuksesta säädetään erillisessä säännöksessä, ei vastavuoroisesti tunnustettua lisäpääomavaatimusta oteta huomioon 2 momentin mukaisissa kynnysarvoissa.

Pykälän *3 momentin* viimeiseksi virkkeeksi ehdotetaan lisättäväksi poikkeus lisäpääomavaatimuksen hyväksymismenettelystä, jos yhteenlaskettu lisäpääomavaatimus säilyisi ennallaan tai sen tasoa madalletaan. Muutos perustuu luottolaitosdirektiivin 131 artiklan 15 kohdan toisen alakohdan muutokseen. Momentti kattaisi myös direktiivin 133 artiklan 12 kohdan ensimmäisen alakohdan täytäntöönpanon viiden prosentin ylittävän järjestelmäriskipuskurivaatimuksen asettamisessa noudatettavasta menettelystä. Lisäksi momenttiin ehdotetaan nimenomaista säännöstä siitä, että Finanssivalvonta ei saa asettaa lisäpääomavaatimusta kokonaisriskiin tai riskikeskittymään nähden viittä prosenttia ylittävälle tasolle ilman Euroopan komission hyväksyntää.

Pykälän *6 momenttia* ehdottaan muutettavaksi luottolaitosdirektiivin 133 artiklan muutetun 11 kohdan viidennen alakohdan täytäntöönpanemiseksi. Ehdotettu momentti poikkeaisi voimassa olevasta momentista siten, että asia voitaisiin saattaa Euroopan pankkiviranomaisen käsiteltäväksi myös silloin, kun Euroopan komission kanta ja Euroopan järjestelmäriskikomitean antama lausunto lisäpääomavaatimusta koskevan päätöksen suhteen ovat kielteisiä.

7 §. *Maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittäviä luottolaitoksia koskeva lisäpääomavaatimus*. Pykälän *6 momenttia* ehdotetaan selvyyden vuoksi tarkennettavaksi luottolaitosdirektiivin 131 artiklan 2 ja 2 a kohtien täytäntöönpanon täsmentämiseksi siten, että momentissa viitattaisiin nimenomaisesti mainittuihin artiklakohtiin, joihin tekniset standardit perustuvat.

Pykälään lisättäisiin uusi *7 momentti*, joka perustuu luottolaitosdirektiivin 131 artiklan 10 kohtaan. Kyse olisi luottolaitosdirektiivin aiemman version täsmentämisestä. Mainittua direktiivikohtaa ei ole pantu aikaisemmin täytäntöön nimenomaisella säännöksellä, sillä asiasisällöllisesti sen on katsottu sisältyvän Euroopan komission asetuksella tai päätöksellä annettaviin teknisiin standardeihin. Direktiivin asianmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi mainitulle direktiivikohdalle ehdotetaan nimenomaista säännöstä. Direktiivin mukaan makrovakausvalvonnasta vastaavalla viranomaisella tulee olla mahdollisuus kokonaisharkinnan puitteissa nostaa luottolaitoksen luokitusta ns. O-SII-laitoksesta G-SII-laitokseksi sekä korottaa tai madaltaa luokitusta teknisillä standardeilla asetetun luokituksen mukaisesta kaavamaisesta luokituksesta. Momentissa tarkoitettu päätös olisi perusteltava siten, että päätöksestä käy ilmi, mistä eri tekijöistä kokonaisharkinta koostuu ja mitkä tekijät ratkaisevasti vaikuttivat lopputulokseen.

Pykälään lisättäisiin uusi *8 momentti* luottolaitosdirektiivin 131 artiklan 12 kohdan täytäntöönpanemiseksi sikäli kuin se koskee G-SII-luottolaitoksia.

8 §. *Muita rahoitusjärjestelmän kannalta merkittäviä luottolaitoksia koskeva lisäpääomavaatimus*. Pykälää ehdotetaan täydennettäväksi luottolaitosdirektiivin 131 artiklan täytäntöönpanon varmistamiseksi.

Pykälän *6 momentin 2 kohtaa* ehdotetaan muutettavaksi mainitun artiklan 8 kohdan b alakohdan mukaisesti siten, että siinä huomioitaisiin mahdollinen Euroopan komission hyväksymä kolmea prosenttiyksikköä korkeampi lisäpääomavaatimuksen arvo.

Pykälän *8 momenttia* ehdotetaan täydennettäväksi luottolaitosdirektiivin 131 artiklan 7 kohdassa säädetyllä ilmoitusvelvollisuudella Euroopan järjestelmäriskikomitealle. Muutos ei käytännössä vaikuttaisi nykyisiin käytäntöihin, sillä tähän saakka mainitun direktiivikohdan mukainen ilmoitus on tehty ja ilmoituksen tekemiseen liittyvät menettelytapaohjeet ovat olleet sisällytettynä Finanssivalvonnan sisäisiin toimintaohjeisiin. Nimenomaisilla ilmoitusvelvollisuutta koskevilla säännöksillä varmistetaan, että kansallinen lainsäädäntö täyttää direktiivin asettamat vaatimukset. Momenttia muutettaisiin myös paremmin vastaavaksi direktiivin 131 artiklan 12 kohtaa, jossa säädetään tarkemmin päätöksestä ilmoittamisesta Euroopan järjestelmäriskikomitealle.

Pykälään ehdotetaan luottolaitosdirektiivin 131 artiklan 5 a kohdan ensimmäisen alakohdan täytäntöönpanon varmistamiseksi lisättäväksi uusi *9 momentti*. Pykälässä säädettäisiin mainittua alakohtaa vastaavasti siitä, että pykälässä tarkoitettu lisäpääomavaatimus voidaan Euroopan komission hyväksyessä asettaa 3 prosenttiyksikköä korkeammalle tasolle. Lisäpääomavaatimuksen asettamisen edellytyksiin sovellettaisiin vastaavia perusteita kuin millä lisäpääomavaatimus asetetaan tavanomaiselle tasolle 5 momentin perusteella. Vaatimus voitaisiin 3 §:n 8 momentin perusteella asettaa yksilöllisellä, alakonsolidointiryhmän tai konsolidoidulla tasolla. Euroopan komission, Euroopan järjestelmäriskikomitean ja Euroopan pankkiviranomaisen keskinäisestä lausuntomenettelystä ja komission hyväksymispäätökseen sovellettavista lisäpääomavaatimuksen hyväksymisen edellytyksistä säädetään tarkemmin luottolaitosdirektiivin 131 artiklan 5 a kohdan toisessa ja kolmannessa alakohdassa. Näiltä osin direktiivi ei edellytä kansallisia täytäntöönpanotoimia.

Pykälään ehdotetaan luottolaitosdirektiivin 131 artiklan 6 kohdan uuden c alakohdan täytäntöönpanemiseksi uutta *10 momenttia*, jossa säädettäisiin lisäpääomavaatimuksen tason uudelleenarviointiin liittyvästä direktiivin mukaisesta velvoitteesta, kun luottolaitokseen ryhdytään soveltamaan EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 artiklassa tarkoitettua kokonaisriskipainolattiaa.

10 b §. *Omien varojen kartuttamissuunnitelma.* Pykälän *4 momentin 2 kohtaan* lisättäisiin tarkennus, että mikäli Finanssivalvonta ei hyväksy omien varojen kartuttamissuunnitelmaa, Finanssivalvonnan on rajoitettava luottolaitoksen varojenjakoa 11 luvun 10 §:n 14 kohdan nojalla enemmän kuin, mitä säädetään 10 luvun 10 ja 10 a §:ssä. Varojenjaon rajoittamisen olisi kuitenkin rajoituttava tilanteisiin, joissa luottolaitos ei täytä omien varojen vähimmäisvaatimuksen ja luottolaitokseen sovellettavien lakisääteisten ja harkinnanvaraisten (11 luvussa säädetty niin sanototu Pilari II-vaatimus ja 10 luvussa säädetyt lisäpääomavaatimukset) lisäpääomavaatimusten yhteenlaskettua määrää. Lisäyksellä täytäntöön pantaisiin luottolaitosdirektiivin 142 artiklan 4 kohtaan tehty muutos.

11 luku Luottolaitoksen valvonta

2 §. *Valvojan arvio.* Pykälä muutettaisiin kokonaisuudessaan, mutta se vastaisi pääosin sisällöltään voimassa olevan lain 11 luvun 2 §:n 1 ja 2 momenttia. Suhteessa voimassa olevan lain 11 luvun 2 §:n 2 momenttiin siihen lisättäisiin 12 ja 13 kohta. Pykälän 2 momentin 12 ja 13 kohdalla sekä pykälän 3 momentilla pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 98 artiklan 9 ja 10 kohta sekä osittain 87 a artiklan 4 kohta. Voimassa olevan lain 11 luvun 2 §:n 3–6 momentti siirrettäisiin uuteen 2 a tai 2 b §:ään. Voimassa olevan lain 11 luvun 2 §:n jakamisella kolmeen pykälään pyritään lain selkeyttämiseen.

Pykälän *1 momentti* vastaisi voimassa olevan lain 11 luvun 2 §:n 1 momenttia.

Pykälän *2 momentti* vastaisi pääosin voimassa olevan lain 11 luvun 2 §:n 2 momenttia. Momentin *1 kohtaan* tehtäisiin kielellinen muutos siten, että kuormituskoe korvattaisiin stressitestillä, joka on nykyisin vakiintuneempi ja käytännössä käytetty käsite.

Momentin *2 kohtaan* tehtäisiin muutos, jonka myötä valvojan arviossa tulisi ottaa huomioon kaikkien riskien maantieteellinen jakauma eikä pelkästään vastapuoliriskien maantieteellinen jakauma. Muutos tehtäisiin luottolaitosdirektiivin 98 artiklan 1 kohdan h alakohdan aiemman täytäntöönpanon täsmentämiseksi.

Momentin *11 kohdan* piste muutettaisiin puolipisteeksi, sillä listaukseen lisättäisiin uusi 12 ja 13 kohta.

Momentin uudessa *12 kohdassa* pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 98 artiklan 1 kohdan uusi k alakohta ja uusi 9 kohta osittain, ja siinä säädettäisiin niistä ympäristöön, yhteiskuntaan ja hallintotapaan liittyvistä arvioista ja tiedoista, jotka olisi otettava huomioon valvojan arviossa. Tällaisia tietoja ja arvioita olisivat tieto siitä, missä määrin luottolaitos on ottanut käyttöön asianmukaiset toimintaperiaatteet ja operatiiviset toimet, jotka liittyvät 9 luvun 3 a §:ssä tarkoitetuissa suunnitelmissa asetettuihin määrällisiin tavoitteisiin ja välitavoitteisiin; arvio luottolaitoksen hallinto- ja riskinhallintaprosesseista, joilla käsitellään 9 luvun 17 a §:ssä tarkoitettuja ESG-riskejä, suhteuttaen ne luottolaitoksen 9 luvun 3 a §:ssä tarkoitetuissa suunnitelmissa asetettuihin tavoitteisiin; arvio luottolaitoksen altistumisista 9 luvun 17 a §:ssä tarkoitetuille ESG-riskeille, missä on myös avioitu altistumista ESG-riskeille 9 luvun 3 a §:ssä tarkoitettujen suunnitelmien perusteella; arvio 9 luvun 3 a §:ssä tarkoitetuista suunnitelmista ja suunnitelmien tehokkuudesta (*robustness*) sekä arvio luottolaitoksen edistymisestä 9 luvun 17 a §:ssä tarkoitettujen ESG-riskien käsittelyssä, joita aiheutuu mukautumisesta ilmastoneutraaliutta koskevaan tavoitteeseen sekä muihin Euroopan unionin sääntelytavoitteisiin, jotka koskevat ympäristöön, yhteiskuntaan ja hallintotapaan liittyviä tekijöitä.

Momentin *13 kohdassa* säädettäisiin, että valvojan arviossa on otettava huomioon arvio luottolaitoksen hallinto- ja riskinhallintaprosesseista kryptovaroihin liittyvien vastuiden ja kryptovarapalvelujen tarjoamisen osalta, sisältäen myös tarkastelun luottolaitosten toimintaperiaatteista ja menettelytavoista, joilla riskejä tunnistetaan, sekä 9 luvun 10 §:n 4 momentissa ja 9 luvun 14 §:n 5 momentissa tarkoitettujen arviointien tulosten riittävyydestä. Kohdalla pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 98 artiklan uusi 10 kohta

Pykälän *3 momentissa* säädettäisiin siitä, että 2 momentin 12 kohdan mukaisia arvioita tehdessään Finanssivalvonnan olisi otettava huomioon luottolaitosten liiketoimintamallit, kun se määrittää luottolaitosten prosessien ja vastuiden riittävyyttä (*adequacy*). Momentilla pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 98 artiklan 9 kohta osittain.

2 a §. *Valvojan arvion oikeasuhtaisuus.* Pykälä olisi uusi. Pykälän sisältö vastaisi voimassa olevan lain 11 luvun 2 §:n 3 momenttia, mutta se jaettaisiin kahdeksi erilliseksi momentiksi, joista ensimmäiseen lisättäisiin luottolaitosdirektiivin 97 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan edellytykset, joita valvoja voisi arvioida suhteellisuusperiaatteen toteuttamiseksi. Voimassa olevan lain 11 luvun 2 §:n jakamisella kolmeen pykälään pyritään lain selkeyttämiseen.

Pykälän *1 momentti* vastaisi voimassa olevan lain 11 luvun 2 §:n 3 momentin ensimmäistä lausetta, mutta siihen lisättäisiin alkuun viittaus 2 §:ään. Momenttiin lisättäisiin säännös siitä, että arvio on tehtävä suhteellisuusperiaatetta noudattaen niiden kriteerien perusteella, jotka Finanssivalvonta on julkaissut 12 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaisesti. Momenttiin lisättäisiin myös 1–4 kohta edellytyksistä, joita Finanssivalvonta voi tarkastella arvion yhteydessä suhteellisuusperiaatetta toteuttaen. Säännöksen mukaan Finanssivalvonta voi tarkastella erityisesti kaikkien seuraavien edellytysten täyttymistä: 1) Luottolaitos ei ole EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 133 alakohdassa tarkoitettu maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävä luottolaitos, EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 134 alakohdassa tarkoitettu EU:n ulkopuolinen maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävä luottolaitos taikka EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 136 alakohdassa tarkoitettu yhteisö; 2) luottolaitos ei ole 10 luvun 8 §:n 1 momentissa tarkoitettu muun rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävä luottolaitos; 3) laitos on osa konsernia, jossa emoyrityksenä toimiva laitos ja suurin osa tytäryrityksenä toimivista laitoksista ovat yhteydessä toisiinsa kirjanpitolain 6 luvussa tarkoitetun konsernitilinpäätöksen perusteella, taikka, jos laitos kuuluu talletuspankkien yhteenliittymään; 4) kohdassa 3 tarkoitetut tytäryritykset täyttävät a ja b alakohtien edellytykset. Kohdan a alakohdan edellytyksen mukaan tytäryritykset katsotaan tai valtaosa niistä katsotaan keskinäisiksi yhtiöiksi, osuuskunniksi tai säästöpankeiksi EU:n vakavaraisuusasetuksen 27 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti, ja sovellettavassa kansallisessa laissa asetetaan yläraja tai rajoitus niiden voitonjaon enimmäismäärälle. Kohdan b alakohdan edellytyksen mukaan tytäryritysten kokonaisvarat yksittäisinä yrityksinä tai alakonsolidointiryhmän tasolla ovat enintään 30 miljardia euroa.

Pykälän *2 momentti* vastaisi sisällöltään voimassa olevan lain 11 luvun 2 §:n 3 momentin toista, kolmatta, neljättä ja viidettä lausetta. Tekstiin kuitenkin lisättäisiin tekniset viittaukset 2 §:n valvojan arviointiin.

2 b §. *Valvojan arvioon perustuvat toimenpiteet.* Pykälä olisi uusi. Pykälän sisältö vastaisi voimassa olevan lain 11 luvun 2 §:n 4–6 momenttia. Voimassa olevan lain 11 luvun 2 §:n jakamisella kolmeen pykälään pyritään lain selkeyttämiseen.

Pykälän *1 momentti* vastaisi voimassa olevan lain 11 luvun 2 §:n 4 momenttia, mutta siihen lisättäisiin tarkempi tekninen viittaus 2 §:ssä tarkoitettuun valvojan arvioon.

Pykälän *2 momentti* vastaisi voimassa olevan lain 11 luvun 2 §:n 5 momenttia, mutta siihen korjattaisiin viittaus uuteen momenttiin.

Pykälän *3 momentti* vastaisi voimassa olevan lain 11 luvun 2 §:n 6 momenttia, mutta siihen korjattaisiin viittaus uuteen momenttiin.

3 §. *Valvontaohjelma.* Pykälän *2 momenttiin* tehtäisiin kielellinen muutos siten, että kuormituskoe korvattaisiin stressitestillä, joka on nykyisin vakiintuneempi ja käytännössä käytetty käsite. Pykälän 2 momenttia muutettaisiin myös lisäämällä listaukseen kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeet. Lisäyksen myötä Finanssivalvonnan olisi sisällytettävä kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeet valvontaohjelmaan. Lisäyksellä pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 48 m artiklan 2 kohta.

4 §. *Stressitestit.* Pykälän *otsikko* muutettaisiin siten, että kuormituskoe korvattaisiin stressitestillä, joka on nykyisin vakiintuneempi ja käytännössä käytetty käsite.

Pykälän *1 momenttiin* tehtäisiin kielellinen muutos siten, että kuormituskoe korvattaisiin stressitestillä, joka on nykyisin vakiintuneempi ja käytännössä käytetty käsite.

Pykälän *uudessa 2 momentissa* säädettäisiin, että luottolaitoksen ja kolmansien osapuolten, jotka toimivat luottolaitoksen konsultoinnissa, on stressitestien yhteydessä pidättäydyttävä toimista, jotka voivat haitata stressitestiä. Momentissa lueteltaisiin sellaiset tilanteet, joista ainakin on pidättäydyttävä. Luettelon mukaan tällaisia toimia olisivat vertailuanalyysi, keskinäinen tietojenvaihto, yhteistä käyttäytymistä koskevien sopimusten tekeminen ja stressitesteissä esittämien tietojen optimointi. Luettelo ei ole tyhjentävä. Pykälällä pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 100 artiklan 3 kohta.

4 a §. *ESG-riskeihin liittyvien käytäntöjen valvonta.* Pykälä olisi uusi ja siinä säädettäisiin ESG-riskeihin liittyvien käytäntöjen valvonnasta ja seuraamisesta. Pykälällä pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 87 a artiklan 4 kohta.

Pykälän *1 momentissa* säädettäisiin, että Finanssivalvonnan olisi arvioitava ja seurattava: 1) luottolaitosten ympäristöön, yhteiskuntaan ja hallintotapaan liittyvien strategioiden sekä riskinhallintaan liittyvien käytäntöjen kehitystä ja 2) luottolaitosten 9 luvun 3 a §:ssä tarkoitettuja suunnitelmia ja niihin sisältyviä määrällisiä tavoitteita ja prosesseja. Strategioilla tarkoitetaan 9 luvun 3 ja 17 a §:ssä tarkoitettuja strategioita sekä muita ympäristöön, yhteiskuntaan ja hallintotapaan liittyviä strategioita, jos luottolaitoksella sellaisia on. Riskienhallintaan liittyvillä käytännöillä tarkoitetaan 9 luvun 2 §:ssä tarkoitettuihin riskienhallinnan prosesseihin liittyviä käytäntöjä sekä muita ympäristöön, yhteiskuntaan ja hallintotapaan liittyviä riskienhallinnan käytäntöjä, jos luottolaitoksella sellaisia on.

Pykälän *2 momentissa* säädettäisiin niistä tekijöistä, joita Finanssivalvonnan olisi otettava huomioon arviota tehdessään. Tällaisia huomioon otettavia asioita olisivat luottolaitosten kestävyyteen liittyvä tuotetarjonta, niiden siirtymärahoituspolitiikka, lainojen myöntämisperiaatteet sekä ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvät tavoitteet ja rajoitukset.

Pykälän *3 momentissa* säädettäisiin, että Finanssivalvonta voisi tehdä yhteistyötä ilmastonmuutoksesta ja ympäristövalvonnasta vastaavien viranomaisten tai muiden julkisten elinten kanssa. Yhteistyöllä tarkoitetaan esimerkiksi tiedonhankintaa ilmastoon ja ympäristöön liittyvistä asioista sekä yleisen tason neuvontaa, mikä auttaa Finanssivalvontaa toteuttamaan arvioinnin. Finanssivalvonnan tiedonluovutusoikeus määräytyy yhteistyön osalta Finanssivalvonnasta annetun lain 71 §:n perusteella.

4 b §. *Keskittymäriskeihin liittyvien käytäntöjen valvonta.* Pykälä olisi uusi ja siinä säädettäisiin keskittymäriskeihin liittyvien käytäntöjen valvonnasta. Pykälän mukaan Finanssivalvonnan olisi arvioitava ja seurattava luottolaitosten keskittymäriskiin liittyvien käytäntöjen kehitystä, luottolaitosten 9 luvun 3 b §:ssä tarkoitettuja suunnitelmia ja niihin sisältyviä määrällisiä tavoitteita sekä luottolaitoksen edistymisestä niiden liiketoimintamallien mukauttamisessa markkinarakennetoimija-asetuksen 7 a artiklassa säädettyihin vaatimuksiin. Pykälällä pantaisiin täytäntöön EMIR-direktiivin 2 artiklan mukainen lisäys luottolaitosdirektiivin 81 artiklaan.

5 §. *Sisäisten menetelmien käytön jatkuva valvonta.* Pykälä muutettaisiin kokonaisuudessaan.

Pykälän *1 momentti* vastaisi voimassa olevan pykälän 1 momenttia, mutta siihen lisättäisiin säännös, jonka mukaan Finanssivalvonnan on erityisesti tarkasteltava ja arvioitava sitä, soveltavatko laitokset kehittyneitä ja ajan tasalla olevia tekniikoita ja käytäntöjä näissä menetelmissään. Lisäyksellä täsmennettäisiin aiempaa luottolaitosdirektiivin 101 artiklan 2 kohdan täytäntöönpanoa.

Pykälän *2 momentissa* säädettäisiin menetelmien seuraamisesta ja valvonnasta omien varojen vaatimusten laskemista koskevien menetelmien vertailusta saatujen tulosten perusteella. Momentin ensimmäinen virke vastaisi voimassa olevan pykälän 3 momentin enimmäistä virkettä siitä, että luottolaitosten on laskettava vaatimukset Euroopan pankkiviranomaisen määrittelemälle viiteportfoliolle. Lisäksi momentissa mainittaisiin, että tuloksista ilmoittaminen olisi tehtävä 9 luvun 23 §:n mukaisesti. Momentissa olisi myös säännös, jonka mukaan Finanssivalvonnan olisi seurattava 9 luvun 23 §:ssä tarkoitettujen tietojen perusteella riskipainotettujen vastuuerien tai omien varojen vaatimusten vaihtelua sekä arvioitava sisäisten

menetelmien laatua. Arvioinnissa olisi kiinnitettävä erityistä huomiota; 1) menetelmiin, jotka osoittavat omien varojen vaatimuksissa merkittäviä eroja saman vastuun kohdalla; 2) menetelmiin, joiden osalta on erityisen suurta tai pientä vaihtelevuutta; ja 3) menetelmiin, joiden osalta omien varojen vaatimukset on arvioitu merkittävällä ja järjestelmällisellä tavalla liian pieniksi. Momentilla pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 78 artiklan 3 kohdan muutos ja täydennettäisiin kohdan aiempaa täytäntöönpanoa.

Pykälän *3 momentin* mukaan, jos Finanssivalvonta havaitsee olennaisia puutteita siinä, miten laitos mittaa riskejä sisäisillä menetelmällään, Finanssivalvonnan olisi huolehdittava, että luottolaitos korjaa puutteet, tai toteutettava puutteiden vaikutusten vähentämiseksi asianmukaiset toimenpiteet, esimerkiksi korottamalla kertoimia tai asettamalla lisäpääomavaatimuksia tai toteuttamalla muita asianmukaisia ja tehokkaita toimenpiteitä, Momentilla täsmennettäisiin aiempaa luottolaitosdirektiivin 101 artiklan 1 kohdan täytäntöönpanoa.

Pykälän *4 momentissa* säädettäisiin tilanteesta, jossa viiteportfoliolle lasketut tulokset poikkeavat muiden luottolaitosten tuloksista tai johtavat useisiin erilaisiin tuloksiin. Säännöksen mukaan, jos 2 momentissa tarkoitetun laskennan tulos Euroopan pankkiviranomaisen määrittelemälle viiteportfoliolle poikkeaisi merkittävästi muiden luottolaitosten vastaavista tuloksista tai jos menetelmien erot johtaisivat useisiin erilaisiin tuloksiin, Finanssivalvonnan olisi selvitettävä syyt tuloksille ja toteutettava asianmukaiset toimenpiteet, jos on selvää, että luottolaitoksen menetelmä johtaa vaatimusten arvioimiseen liian pieneksi. Asianmukaiset toimenpiteet olisi toteutettava siten, että otetaan huomioon sisäisten menetelmien käytön yleiset tavoitteet ja että toimenpiteet eivät johda yhdenmukaistettujen menetelmien käyttämiseen, luo vääriä kannustimia taikka aiheuta markkinoiden laumakäyttäytymistä. Momentti vastaisi sisällöltään osittain voimassa olevan pykälän 2 momenttia. Momentilla pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 78 artiklan 5 kohdan muutos ja täydennettäisiin 4 ja 5 kohdan aiempaa täytäntöönpanoa.

Pykälän *5 momentissa* säädettäisiin tilanteesta, jossa sisäisten menetelmien soveltamista koskevia vaatimuksia ei täytetä. Momentin mukaan, jos tässä pykälässä tarkoitetut sisäiset menetelmät eivät täyttäisi EU:n vakavaraisuusasetuksen menetelmän soveltamista koskevia vaatimuksia, Finanssivalvonnan olisi vaadittava luottolaitosta osoittamaan, että noudattamatta jättämisen vaikutus on vähäinen EU:n vakavaraisuusasetuksen mukaisesti tai esittämään suunnitelma vaatimusten noudattamisesta ja määräaika, mihin mennessä suunnitelman toteutetaan. Finanssivalvonnan olisi vaadittava parannuksia suunnitelmaan, jos vaatimusten noudattaminen on sen perusteella epätodennäköistä tai jos määräaika ei ole asianmukainen. Jos luottolaitos ei täyttäisi vaatimuksia suunnitelman määräajan jälkeen tai olisi

todennäköistä, että se ei täytä vaatimuksia määräaikaan mennessä eikä luottolaitos ole osoittanut noudattamatta jättämisen olevan vähäinen, Finanssivalvonnan olisi peruttava lupa tai rajoitettava lupa koskemaan ainoastaan sellaista laskentaa, jossa vaatimuksia noudatetaan tai on mahdollista noudattaa asianmukaisesti asetettuun määräaikaan mennessä. Momentilla täsmennettäisiin aiempaa luottolaitosdirektiivin 101 artiklan 4 kohdan täytäntöönpanoa.

Pykälän *6 momentissa* säädettäisiin sisäisten menetelmien valvonnasta markkinariskin laskennan osalta. Momentti sisältäisi edellytyksen, jonka perusteella Finanssivalvonnan olisi vaadittava muutoksia menetelmiin tai tarkasteltava luvan myöntämisedellytyksiä, jos sisäiset menetelmät eivät olisi riittävän tarkkoja EU:n vakavaraisuusasetuksen mukaisen toteutumatestauksen tai voiton ja tappion kohdistamistestin tulosten perusteella. Tällä tarkoitettaisiin myös tilannetta, jossa mallit eivät ole enää riittävän tarkkoja. Momentilla pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 101 artiklan 3 kohdan muutos ja täydennettäisiin kohdan aiempaa täytäntöönpanoa.

5 a §. *Varhaisen puuttumisen yleiset edellytykset.* Pykälän *1 momenttiin* tehtäisiin kielellinen muutos siten, että kuormituskoe korvattaisiin stressitestillä, joka on nykyisin vakiintuneempi ja käytännössä käytetty käsite. Lisäksi momentin johdantokappaleeseen lisättäisiin täsmennys, että Finanssivalvonnan on vaadittava luottolaitoksia toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet. Täsmennys täydentää luottolaitosdirektiivin 102 artiklan 1 kohdan aiempaa täytäntöönpanoa.

6 a §. *Harkinnanvaraisen lisäpääomavaatimuksen asettamisen edellytykset.* Pykälään lisättäisiin *uusi 3 momentti* luottolaitosdirektiivin 104 a artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan täytäntöönpanemiseksi ja aiemman täytäntöönpanon täydentämiseksi. Momentissa selvennettäisiin direktiiviä vastaavalla tavalla se taso, jonka mukaisesti harkinnanvaraisen lisäpääomavaatimuksen olisi määräydyttävä, kun vaatimus on asetettu muiden kuin ylivelkaantumisriskin perusteella. Direktiivin edellä mainitun säännöksen mukaan harkinnanvarainen lisäpääomavaatimus olisi määrättävä valvontaviranomaisen riittäväksi arvioiman omien varojen tason, EU:n vakavaraisuusasetuksessa sekä yleisestä arvopaperistamista koskevasta kehyksestä ja erityisestä kehyksestä yksinkertaiselle, läpinäkyvälle ja standardoidulle arvopaperistamiselle sekä direktiivien 2009/65/EY, 2009/138/EY ja 2011/61/EU ja asetusten (EY) N:o 1060/2009 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/2402 tarkemmin määriteltyjen omien varojen vaatimuksen erotuksena.

Pykälään lisättäisiin *uusi 4 momentti* luottolaitosdirektiivin 104 a artiklan 3 kohdan uudistetun toisen alakohdan täytäntöönpanemiseksi ja aiemman täytäntöönpanon täydentämiseksi. Momentissa selvennettäisiin direktiiviä vastaavalla tavalla se taso, jonka mukaisesti harkinnanvaraisen lisäpääomavaatimuksen olisi määräydyttävä, kun vaatimus on asetettu ylivelkaantumisriskien perusteella. Direktiivin edellä mainitun säännöksen mukaan harkinnanvarainen lisäpääomavaatimus olisi määrättävä valvontaviranomaisen riittäväksi arvioiman omien varojen tason ja EU:n vakavaraisuusasetuksessa tarkemmin määriteltyjen omien varojen vaatimuksen erotuksena.

Pykälään lisättäisiin *uusi 5 momentti*, jossa säädettäisiin siitä, että Finanssivalvonta ei saa asettaa harkinnanvaraista lisäpääomavaatimusta, jolla laskettaisiin kahteen kertaan riskit, jotka jo kokonaan katetaan sillä, että EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu kokonaisriskipainolattia sitoo luottolaitosta. Tätä rajoitetta sovelletaan niin kauan kuin luottolaitos on sidottu kokonaisriskipainolattiaan. Luottolaitoksen katsotaan olevan sidottu kokonaisriskipainolattiaan, kun asetuksen EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti laskettu laitoksen kokonaisriskin määrä ylittää sen kyseisen asetuksen 92 artiklan 4 kohdan mukaisesti lasketun riskin kokonaismäärän, jolla ei ole alarajaa. Lisäyksellä täytäntöön pantaisiin luottolaitosdirektiivin 104 a artiklan 8 kohta.

6 c §. *Harkinnanvaraisen lisäpääomavaatimuksen kattaminen.* Pykälään lisättäisiin 4 ja 5 momentti direktiivin 104 a artiklan 6 kohdan täytäntöönpanemiseksi. Pykälän *4 momentissa* säädettäisiin siitä, että harkinnanvaraisen lisäpääomavaatimuksen määrä, joka on asetettu muun kuin ylivelkaantumisriskin kattamiseksi, ei saisi kasvaa sen seurauksena, että luottolaitos tulee sidotuksi EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuun kokonaisriskipainolattiaan.

Pykälän *5 momentissa* säädettäisiin tilanteesta Finanssivalvonnan velvollisuudesta suorittaa lisäpääomavaatimuksen uudelleenarviointi. Säännöksen mukaan, jos EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu kokonaisriskipainolattia tulee luottolaitosta sitovaksi, Finanssivalvonnan olisi viipymättä ja joka tapauksessa viimeistään seuraavan valvojan arvion päättymispäivänä tarkasteltava sen asettamaa harkinnanvaraista lisäpääomavaatimusta ja poistettava vaatimuksesta kaikki ne osat, jotka laskettaisiin kahteen kertaan riskeiksi, jotka jo kokonaan katetaan sillä, että laitos on sidottu kokonaisriskipainolattiaan. Lisäksi säädettäisiin siitä, että harkinnanvaraisen lisäpääomavaatimuksen määrä voi poiketen 4 momentista kasvaa kokonaisriskipainolattian myötä, sen jälkeen, kun Finanssivalvonta on suorittanut tarkastelun ja poistanut ne osat, jotka on laskettu kahteen kertaan riskeiksi.

Pykälän 4 ja 5 momenttien osalta määrällä tarkoitetaan lisäpääomavaatimuksen nimellismäärää. Luottolaitoksen katsotaan olevan sidottu kokonaisriskipainolattiaan, kun asetuksen EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti laskettu laitoksen kokonaisriskin määrä ylittää sen kyseisen asetuksen 92 artiklan 4 kohdan mukaisesti lasketun riskin kokonaismäärän, jolla ei ole alarajaa. Lisäyksillä täytäntöön pantaisiin luottolaitosdirektiivin 104 a artiklan 6 kohta.

6 d §. *Ohjeellinen lisäpääoma.* Pykälän *1 momenttia* ehdotetaan täsmennettäväksi luottolaitosdirektiivin 104 b artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan täytäntöönpanon täsmentämiseksi. Momenttia ehdotetaan muutettavaksi direktiiviä täsmällisemmin vastaavaksi siten, että ohjeellisen lisäpääoman asettamisen perusteena olevat arviot ovat nimenomaisesti sisäisen pääoman riittävyyttä koskeva arvio ja mahdollisten stressitestien tulokset, ja että Finanssivalvonnan on arvioitava näitä seikkoja säännöllisesti osana valvojan arviota ja sisäisten menetelmien käytön jatkuvaa valvontaa. Direktiivin 104 b artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa viitatut 97 ja 101 artiklassa tarkoitetut tarkastelut ja arvioinnit on pantu täytäntöön luottolaitoslain 11 luvun 2 §:ssä säädetyllä valvojan arviolla ja 5 §:ssä säädetyllä sisäisten menetelmien jatkuvalla valvonnalla. Mainitussa direktiivikohdassa viitattu 100 artikla on puolestaan pantu kansallisesti täytäntöön luottolaitoslain 11 luvun 4 §:ssä säädetyillä stressitesteillä.

Pykälään lisättäisiin uusi *5 momentti*, jossa säädettäisiin siitä, että Finanssivalvonta voisi tarkistaa ohjeellisen lisäpääoman tason ja varmistaa, että sen mitoitus on edelleen asianmukainen, jos EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan 3 kohdassa säädettyyn kokonaisriskipainolattia tulee luottolaitosta sitovaksi. Luottolaitoksen katsotaan olevan sidottu kokonaisriskipainolattiaan, kun asetuksen EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti laskettu laitoksen kokonaisriskin määrä ylittää sen kyseisen asetuksen 92 artiklan 4 kohdan mukaisesti lasketun riskin kokonaismäärän, jolla ei ole alarajaa. Lisäyksellä täytäntöön pantaisiin luottolaitosdirektiivin 104 b artiklan 4 a kohta.

10 §. *Finanssivalvonnan muu erityinen toimivalta vakavaraisuuden ja maksuvalmiuden valvonnassa.* Pykälän *1 momentin* johdantokappaletta muutettaisiin siten, että voimassa olevan lain lisäedellytys valvontavaltuuksien käyttämisestä poistettaisiin. Johdantokappaleeseen kirjoitettaisiin puolestaan auki ne luottolaitosdirektiivin 104 artiklaa vastaavat tilanteet, joiden perusteella Finanssivalvonta voi käyttää valvontavaltuuksia. Säännöksen mukaan Finanssivalvonta voi käyttää pykälän 1 momentissa listattuja valvontavaltuuksia, jos 2 §:ssä tarkoitetun arvion, 5 §:ssä tarkoitetun sisäisten menetelmien valvonnan, 5 a §:ssä tarkoitetun varhaisen puuttumisen, EU:n vakavaraisuusasetuksen noudattamisen valvonnan tai 8 a luvun 4 §:n 4

momentissa tarkoitetun päätöksen perusteella Finanssivalvonta katsoo tarkoituksenmukaiseksi. Finanssivalvonnan toimivaltuuksien käyttämisen olisi tapahduttava tapauskohtaisesti hallintolain 6 §:n mukaisesti siten, että valittu toimivaltuus on oikeassa suhteessa havaittuun puutteeseen nähden. Lievempien puutteiden osalta Finanssivalvonta käyttäisi lievempiä toimivaltuuksia, kuten lisäraportointia ja riskienhallintaa koskevien laadullisten muutosten vaatimista. Vakavampien puutteiden osalta Finanssivalvonta käyttäisi ankarampia toimivaltuuksia, kuten määrällisten lisävaatimusten asettamista, liiketoiminnan rajoittamista tai valvottavan oikeudellisen tai hallinnollisen rakenteen muuttamista.

Momentin *2 kohtaan* ehdotetaan lisäystä, jossa täsmennetään, että luottolaitokselta ei voida vaatia tietoja, jos luottolaitos on jo toimittanut tiedot taikka Finanssivalvonta voi tuottaa tiedossaan olevien tietojen perusteella tarvitsemansa lisätiedot riittävän luotettavasti ja laadukkaasti. Lisäyksellä täsmennettäisiin luottolaitosdirektiivin 104 artiklan 2 täytäntöönpanoa.

Momentin *13 kohtaan* ehdotetaan lisättäväksi, että Finanssivalvonta voisi vaatia luottolaitosta myös soveltamaan erityistä varauksia koskevaa politiikkaa riskeiltä suojautumiseksi. Lisäyksellä täsmennettäisiin luottolaitosdirektiivin 104 artiklan 1 kohdan d alakohdan täytäntöönpanoa.

Momentin *14 kohtaan* lisättäisiin täydennys, että kohdassa tarkoitettu rajoittaminen sisältää myös luottolaitoksen osakkeenomistajille, jäsenille tai ensisijaiseen lisäpääomaan luettavien instrumenttien haltijoille tapahtuvan varojenjaon tai koronmaksun rajoittamisen. Lisäksi lisättäisiin säännös, jonka mukaan tilannetta, jossa varojenjako tai koronmaksu rajoitetaan kokonaan tai osittain, ei voida katsoa luottolaitoksen sopimusrikkomukseksi tai laiminlyönniksi. Lisäyksellä täydennettäisiin aiempaa luottolaitosdirektiivin 104 artiklan 1 kohdan i alakohdan täytäntöönpanoa.

Momenttiin lisättäisiin *uusi 15 kohta*, jossa säädettäisiin Finanssivalvonnan valtuudesta rajoittaa tai supistaa luottolaitoksen liiketoimintaa, mukaan lukien talletusten vastaanottamisen osalta, toimintoja tai verkostoa tai kehottaa sitä lopettamaan sellainen toiminta, josta aiheutuu liian suuria riskejä laitoksen vakaudelle. Lisäyksellä täytäntöön pantaisiin artiklan uudistettu 104 artiklan 1 kohdan e alakohta.

Momenttiin lisättäisiin *uusi 16 kohta*, jossa säädettäisiin Finanssivalvonnan valtuudesta vaatia luottolaitosta vähentämään riskejä, jotka aiheutuvat lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvistä tekijöistä, mukauttamalla niiden liiketoimintastrategioita, hallintoa ja riskienhallintaa tai toimeenpanemalla 9 luvun 3 a §:ssä tarkoitettuihin suunnitelmiin sisältyviä tavoitteita, toimenpiteitä ja toimia. Tässä kohdassa tarkoitettuihin riskeihin

lukeutuvat mukaan ne, jotka aiheutuvat mukauttamisprosessista ja siirtymäsuuntauksista unionin, jäsenvaltioiden tai kolmansien maiden asiaankuuluvien oikeudellisten ja sääntelytavoitteiden puitteissa. Lisäyksellä täytäntöön pantaisiin artiklan 104 artiklan 1 kohdan m alakohta.

Momenttiin lisättäisiin *uusi 17 kohta*, jossa säädettäisiin Finanssivalvonnan valtuudesta vaatia luottolaitosta suorittamaan stressitestejä tai eri toteutumavaihtoehtoja koskevia arvioita arvioidakseen riskejä, jotka aiheutuvat kryptovaroihin liittyvistä vastuista ja kryptovarapalvelujen tarjoamisesta. Lisäyksellä täytäntöön pantaisiin artiklan 104 artiklan 1 kohdan n alakohta.

Momenttiin lisättäisiin *uusi 18 kohta*, jossa säädettäisiin Finanssivalvonnan valtuudesta vaatia luottolaitoksia vähentämään keskusvastapuoleen liittyviä vastuitaan tai järjestämään vastuitaan uudelleen määritystileillään markkinarakennetoimija-asetuksen 7 a artiklan mukaisesti, jos Finanssivalvonta katsoo, että kyseiseen keskusvastapuoleen liittyvistä vastuista aiheutuu liiallinen keskittymäriski. Lisäyksellä pantaisiin täytäntöön EMIR-direktiivin 2 artiklan mukainen luottolaitosdirektiivin muutos, jolla lisätään 104 artiklan 1 kohtaan uusi o alakohta.

Pykälään lisättäisiin *uusi 2 momentti* ja voimassa oleva 2 ja 3 momentti siirtyisi 3 ja 4 momentiksi. Uudessa 2 momentissa säädettäisiin, että Finanssivalvonta voi lisäksi asettaa muille kuin pienille ja rakenteeltaan yksinkertaisille luottolaitoksille määräajat, joiden kuluessa niiden on toimitettava tiedot Euroopan pankkiviranomaiselle tietojen julkaisemista varten Euroopan pankkiviranomaisen verkkosivustolla sekä vaatia luottolaitoksia käyttämään erityisiä tiedotusvälineitä ja muita julkaisupaikkoja kuin Euroopan pankkiviranomaisen verkkosivustoa tietojen keskitettyyn julkaisemiseen tai laitosten tilinpäätösten julkaisemiseen. Uudella säännöksellä pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 106 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta. Artiklan 1 kohdan a alakohta ei vaadi muutoksia, sillä kyseinen kohta lukeutuu 1 momentin 2 kohdan valtuuteen.

Pykälään lisättäisiin uusi *5 momentti*, jonka mukaan tilannetta, jossa 1 momentin 14 kohdan varojenjako tai koronmaksua rajoitetaan kokonaan tai osittain, ei voida katsoa luottolaitoksen sopimusrikkomukseksi tai laiminlyönniksi. Lisäyksellä täydennettäisiin aiempaa luottolaitosdirektiivin 104 artiklan 1 kohdan i alakohdan täytäntöönpanoa.

17 luku Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen perustaminen ja edustuston avaaminen Suomeen

Luku muutetaan kokonaisuutena.

1 §. *Soveltamisala.* Pykälän *1 momentissa* säädettäisiin siitä, että luvun säännöksiä sovellettaisiin myös yritykseen, jonka kotipaikka on kolmannessa maassa ja jonka tarkoituksena on harjoittaa talletusten ja muiden takaisinmaksettavien varojen vastaanottamista. Lisäksi luvun säännöksiä sovellettaisiin sellaiseen yritykseen, jonka kotipaikka on kolmannessa maassa ja jonka tarkoituksena on harjoittaa luottolaitosdirektiivin liitteen I kohdissa 2 ja 6 tarkoitettua toimintaa ja jota voitaisiin pitää luottolaitoksena, jos se olisi perustettu Euroopan unionissa. Samoin säännöksiä sovellettaisiin sellaiseen yritykseen, jonka kotipaikka on kolmannessa maassa ja jonka tarkoituksena on harjoittaa 2 §:n 2 ja 3 kohdassa tarkoitettua toimintaa ja joka voisi täyttää EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdan b alakohdassa säädetyt perusteet (suuren sijoituspalveluyrityksen velvollisuus hakea luottolaitoslupaa), jos se olisi perustettu Euroopan unionissa. Momentilla pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin uuden 47 artiklan 1 ja 3 kohta osittain.

Momentti tarkoittaisi sitä, että edellä mainittujen yritysten on siis perustettava 3 §:n mukaisesti sivuliike ja haettava toimilupaa 5 §:n mukaisesti, jotta ne voisivat harjoittaa Suomessa 3 §:n 1–3 kohtien mukaista toimintaa. Ilman sivuliikettä ja toimilupaa tällainen toimija ei voi tarjota palveluita Suomessa.

Pykälän *2 momentissa* säädettäisiin poikkeuksesta sijoituspalveluyritysten osalta. Momentin mukaan, mitä tässä luvussa säädettäisiin ei kuitenkaan sovellettaisi, kun kolmanteen maahan perustettu yritys tarjoaa rahoitusvälineiden markkinoista sekä direktiivin 2002/92/EY ja direktiivin 2011/61/EU muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/65/EU liitteen I A osassa lueteltuja toimintoja ja palveluja tai mitä tahansa oheispalveluja, joiden tarkoituksena on tarjota kyseisen direktiivin mukaisia palveluja. Oheispalveluita talletukset taikka luottojen tai lainojen takaus. Momentilla pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin uuden 47 artiklan 2 kohta sekä 21 c artiklan 4 kohta. Sijoituspalvelujen tarjoamiseen tai sijoitustoiminnan harjoittamiseen, sovelletaan sijoituspalvelulain ja EU:n rahoitusvälineiden markkinat -asetuksen säännöksiä.

2 §. *Määritelmät.* Pykälässä säädettäisiin pääyrityksen määritelmästä. Pääyrityksellä (*head undertaking*) tarkoitetaan tässä luvussa yritystä, jonka kotipaikka on kolmannessa maassa ja joka on perustanut Suomeen kolmannen maan sivuliikkeen, sekä tapauskohtaisesti konsernin emoyhteisöä (ultimate) ja alakonsernien emoyhteisöinä toimivaa väliyhtiötä (*intermediate*). Pykälällä pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin uuden 47 artiklan 3 kohdan 2 alakohta.

3 §. *Sivuliikkeen perustaminen.* Pykälän *1 momentissa* säädettäisiin edellytys sivuliikkeen perustamiselle. Sivuliike on perustettava Suomeen, jos kolmannen maan luottolaitos aikoo harjoittaa talletusten ja muiden takaisinmaksettavien varojen vastaanottamista; luotonantoa, kuten kulutusluotot, kiinnitysluotot, myyntilaskujen rahoitus takautumisoikeuksin ja ilman takautumisoikeutta (*factoring*), kauppatapahtumien rahoitus (*mukaan lukien forfaiting-rahoitus*) taikka takauksia ja sitoumuksia. Ilman sivuliikettä ei kolmannen maan luottolaitos voi tarjota palveluita tai harjoittaa toimintaa Suomessa. Luottolaitosdirektiivin säännösten myötä sivuliikkeen perustaminen sidotaan luottolaitosdirektiivin liitteen I 1, 2 ja 6 kohdissa tarkoitettujen palveluiden tarjoamiseen. Edellytys sivuliikkeen perustamisesta vastaa osittain voimassa olevan 17 luvun 1 §:n 1 momentin säännöstä. Pykälä muuttuu kuitenkin siltä osin, että sivuliikkeen perustaminen on aiemmin sidottu luottolaitoslain 5 luvun 1 §:n listaukseen palveluista. Momentilla pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin uuden 21 c artiklan 1 kohta osittain.

Pykälän *2 momentissa* säädettäisiin, että kolmannen maan luottolaitoksella voi lisäksi olla Suomessa edustusto. Momentti vastaa voimassa olevan 17 luvun 1 §:n 2 momenttia.

4 §. *Sivuliikkeen toimilupa.* Pykälän *1 momentissa* säädettäisiin vaatimuksesta hakea toimilupaa sivuliikkeen perustamiselle. Tämän luvun 3 §:ssä siis säädetään, milloin kolmannen maan luottolaitoksen on perustettava sivuliike Suomeen, jotta se voisi tarjota palveluita. Jotta kolmannen maan luottolaitos voisi perustaa sivuliikkeen Suomeen, sen olisi haettava tämän pykälän mukaisesti sivuliikkeelle toimilupaa Finanssivalvonnalta. Vaatimus toimiluvasta vastaa voimassa olevan lain 17 luvun 2 §:n 1 momenttia. Momentilla pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin uuden 48 c artiklan 1 kohta sekä 21 c artiklan 1 kohta osittain.

Pykälän *2 momentti* vastaisi pääosin voimassa olevan 17 luvun 2 §:n 1 momentin toista virkettä. Pykälän termi talletussuojarahastolta päivitettäisiin Rahoitusvakausvirastoon.

Pykälän *3 momentti* vastaisi voimassa olevan 17 luvun 2 §:n 2 momenttia. Listaukseen lisättäisiin uusi 7 kohta. Kyseisen kohdan mukaan kolmannen maan luottolaitoksen olisi liitettävä tiedot siitä, miten se täyttää 6 §:ssä säädetyt edellytykset.

Pykälän *4 momentti* vastaisi voimassa olevan 17 luvun 2 §:n 3 momenttia.

Pykälän *5 momentti* vastaisi pääosin voimassa olevan 17 luvun 2 §:n 4 momenttia, mutta sen muotoilu päivitettäisiin vakiintuneen lakitekniikan mukaiseksi. Asetuksenantovaltuuden nojalla on voimassa valtiovarainministeriön asetus eräisiin luottolaitostoimintaa koskeviin lupahakemuksiin liitettävistä selvityksistä 871/2023.

5 §. *Poikkeus sivuliikkeen perustamisvaatimuksesta.* Pykälän *1 momentissa* säädettäisiin siitä, milloin kolmannen maan luottolaitoksen ei tarvitse perustaa sivuliikettä. Ilman sivuliikettä voisi tarjota 3 §:n 1 momentissa tarkoitetun toiminnan mukaista palvelua Euroopan unioniin sijoittautuneelle tai Euroopan unionissa sijaitsevalle asiakkaalle tai vastapuolelle, joka on yksityisasiakas, hyväksyttävä vastapuoli tai rahoitusvälineiden markkinat -direktiivin liitteessä tarkoitettu ammattimainen asiakas ja joka on omasta yksinomaisesta aloitteestaan lähestynyt kolmannen maan luottolaitosta palveluiden tarjoamisesta. Ilman sivuliikettä voisi myös tarjota 3 §:n 1 momentissa tarkoitetun toiminnan mukaista palvelua Euroopan unioniin sijoittautuneelle tai Euroopan unionissa sijaitsevalle luottolaitokselle tai kolmannen maan luottolaitoksen kanssa samaan ryhmään kuuluvalle yritykselle. Momentilla pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin uuden 21 c artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta.

Pykälän *2 momentissa* säädettäisiin, että kolmannen maan luottolaitos voi tarjota sivuliikettä perustamatta sellaisia palveluita, toimintaa tai tuotteita, jotka ovat tarpeellisia tai jotka liittyvät läheisesti asiakkaan tai vastapuolen 1 momentin 1 kohdan mukaisesti pyytämän palvelun, toiminnan tai tuotteen tarjoamiseen. Tarjoaminen voidaan tehdä myös sen jälkeen, kun asiakkaan tai vastapuolelle on jo tarjottu hänen pyytämiään palveluita, toimintaa tai tuotteita. Momentilla pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin uuden 21 c artiklan 3 kohta osittain.

Pykälän *3 momentissa* säädettäisiin, siitä, kun kolmannen maan luottolaitos ottaa yhteyttä asiakkaaseen tai vastapuoleen toisen tahon välityksellä. Momentin mukaan, jos kolmannen maan luottolaitos ottaa yhteyttä 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettuun asiakkaaseen tai vastapuoleen taikka mahdolliseen asiakkaaseen tai vastapuoleen sellaisen yhteisön välityksellä, joka toimii omaan lukuunsa tai jolla on tiiviit yhteydet kolmannen maan luottolaitokseen, tai jonkin muun kolmannen maan luottolaitoksen puolesta toimivan henkilön välityksellä, tätä ei katsota asiakkaan tai vastapuolen taikka mahdollisen asiakkaan tai vastapuolen omasta yksinomaisesta aloitteesta tarjotuksi palveluksi. Säännöksellä ei rajoiteta 1 momentin c alakohdan poikkeuksen soveltamista. Momentilla pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin uuden 21 c artiklan 2 kohdan toinen alakohta.

Pykälän *4 momentissa* säädettäisiin markkinointikiellosta. Momentin mukaan kolmannen maan luottolaitos ei saa markkinoida tuotteita vapaasti ilman sivuliikettä silloin, kun asiakas tai vastapuoli on 1 momentin 1 kohdan mukaisesti aloitteesta lähestynyt kolmannen maan luottolaitosta. Kolmannen maan luottolaitos saa tällaisessa tilanteessa markkinoida ainoastaan sellaisia tuotteita, joita asiakas tai vastapuoli on pyytänyt. Momentilla pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin uuden 21 c artiklan 3 kohta osittain.

6 §. *Sivuliikkeen toimiluvan myöntäminen*. Pykälän *1 momentissa* säädettäisiin edellytykset toimiluvan myöntämiselle. Kaikkien edellytysten on täytyttävä, jotta toimilupa voidaan myöntää. Jos edellytyksiä ei täytetä, toimilupahakemus evätään. Kohdan 1 mukaan sivuliikkeen on täytettävä 18 luvussa säädetyt vaatimukset. Kohdan 2 mukaan pääyrityksellä on oltava kolmannessa maassa toimilupa sellaiseen toimintaan, johon pääyritys hakee toimilupaa Suomessa. Kohdan 3 mukaan toiminta, johon pääyritys hakee toimilupaa Suomessa, on kolmannessa maassa valvonnan alaista toimintaa. Kohdan 4 mukaan kolmannen maan pääyrityksen valvontaviranomaista on tiedotettu sivuliikkeen perustamisesta ja sille on toimitettu sivuliikkeen perustamista koskeva 5 §:n 1 momentissa tarkoitettu toimilupahakemus ja 5 §:n 3–5 momenttien mukaisesti hakemukseen liitetyt selvitykset. Kohdan 5 mukaan Finanssivalvonnalla on oltava pääsy valvontatehtäviensä hoitamiseksi kaikkiin tarpeellisiin tietoihin pääyrityksestä kyseisen pääyrityksen valvontaviranomaisilta sekä mahdollisuus sovittaa valvontatoimensa tehokkaasti yhteen kolmannen maan valvontaviranomaisten valvontatoimien kanssa, erityisesti kriisi- tai rahoitusvaikeuksissa, jotka vaikuttavat pääyritykseen, sen ryhmään tai kolmannen maan rahoitusjärjestelmään. Kohdan 6 mukaan ei ole perusteltua syytä epäillä, että kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikettä käytettäisiin rahanpesuun tai sen harjoittamisen helpottamiseen tai terrorismin rahoitukseen. Kohdassa 6 ei ehdoteta nimenomaista viittausta rahanpesudirektiiviin tämän ollessa tarpeetonta, koska rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämistä koskeva sääntely on EU:ssa harmonisoitu, jolloin rahanpesua joka tapauksessa tarkastellaan EU-tasoisen lainsäädännön vaatimukset täyttävällä tavalla. Ehdotetulla laveammalla sanamuodolla huomioidaan myös direktiivissä viitattua viidettä rahanpesudirektiiviä uudemmat kuudes rahanpesudirektiivi (EU) 2024/1640 sekä uusi rahanpesuasetus (EU) 2024/1624. Momentilla pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin uuden 48 c artiklan 4 kohdan a–c, e ja f alakohdat.

Pykälän *2 momentissa* säädettäisiin pyydettävästä lausunnosta. Finanssivalvonnan olisi pyydettävä toimivaltaiselta valvontaviranomaiselta, joka vastaa Suomessa rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämiseen liittyvien velvoitteiden valvonnasta, lausunto 1 momentin 6 kohdan edellytyksen täyttymisestä. Jos Finanssivalvonta vastaa näistä molemmista valvontatehtävistä, Finanssivalvonnan tulee

järjestää sisäisesti tarpeellinen tietojenvaihtomenettely eri valvontatoimintojen välillä. Erillistä säännöstä tästä ei katsota tarpeelliseksi Finanssivalvonnan hoitaessa näitä molempia tehtäviä.

Finanssivalvonta voi myöntää toimiluvan ainoastaan, jos lausunnossa vahvistetaan se, että 1 momentin 6 kohdan edellytys täyttyy. Momentilla pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin uuden 48 c artiklan 5 kohta.

Pykälän *3 momentissa* säädettäisiin siitä, että toimiluvassa olisi mainittava, että kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike voi harjoittaa toimiluvan mukaista toimintaa ainoastaan Suomessa ja että kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeeltä on kielletty palvelujen tarjoaminen tai toiminnan harjoittaminen yli rajojen muissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa. Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike voi kuitenkin tarjota palveluita tai harjoittaa toimintaa 5 §:n 1 momentin mukaisesti. Momentilla pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin uuden 48 c artiklan 4 kohdan d alakohta.

7 §. *Sivuliikkeen toimiluvan perumisen tai hylkäämisen edellytykset.* Pykälän *1 momentissa* säädettäisiin tilanteista, jolloin Finanssivalvonnan on peruttava toimilupa.

Finanssivalvonnan olisi peruttava kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen toimilupa, jos kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike ei täytä 6 §:ssä säädettyjä toimilupavaatimuksia taikka pääyritys tai sen ryhmä ei täytä siihen kolmannen maan lainsäädännön nojalla sovellettavia vakavaraisuusvaatimuksia tai on perusteltua syytä epäillä, että se ei täytä kyseisiä vaatimuksia tai että se rikkoo niitä seuraavien 12 kuukauden aikana. Kohdilla 1 ja 2 pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin uuden 48 d artiklan 1 kohdan b alakohta.

Kohta 3 vastaisi voimassa olevain 17 luvun 4 §:n 1 momentin toista virkettä. Kohdan mukaan toimilupa on peruttava, jos kolmannen maan luottolaitoksen kotivaltion viranomainen on peruuttanut luottolaitoksen toimiluvan.

Pykälän *2 momentissa* säädettäisiin tilanteista, jolloin Finanssivalvonta voi myös perua toimiluvan. Kohdissa 1–7 säädettäisiin luottolaitosdirektiivin 48 d artiklan 2 kohdan a-g alakohdan mukaisesti. Kohdassa 6 säädettäisiin niistä Finanssivalvonnasta annetun lain 26 §:ssä säädetyistä tilanteista, jolloin myös kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen toimilupa peruttaisiin. Kohdassa 7 ei ehdoteta nimenomaista viittausta rahanpesudirektiiviin tämän ollessa tarpeetonta, koska rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämistä koskeva sääntely on EU:ssa harmonisoitu, jolloin rahanpesua joka tapauksessa tarkastellaan EU-tasoisen

lainsäädännön vaatimukset täyttävällä tavalla. Ehdotetulla laveammalla sanamuodolla huomioidaan myös direktiivissä viitattua viidettä rahanpesudirektiiviä uudemmat kuudes rahanpesudirektiivi (EU) 2024/1640 sekä uusi rahanpesuasetus (EU) 2024/1624.

Pykälän *3 momentissa* säädettäisiin kolmannen maan luottolaitoksen ilmoitusvelvollisuudesta. Momentin mukaan, jos 1 momentin 2 tai 3 kohdan edellytys täyttyy, kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen on ilmoitettava siitä viipymättä Finanssivalvonnalle. Momentilla pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin uuden 48 d artiklan 1 kohdan toinen alakohta.

Pykälän *4 momentissa* säädettäisiin pyydettävästi lausunnosta. Kun Finanssivalvonta arvioi, täyttyykö 2 momentin 7 kohdan edellytys, sen on pyydettävä lausunto toimivaltaiselta valvontaviranomaiselta, joka vastaa Suomessa rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämiseen liittyvien velvoitteiden valvonnasta. Jos Finanssivalvonta vastaa näistä molemmista valvontatehtävistä, Finanssivalvonnan tulee järjestää sisäisesti tarpeellinen tietojenvaihtomenettely eri valvontatoimintojen välillä. Erillistä säännöstä tästä ei katsota tarpeelliseksi Finanssivalvonnan hoitaessa näitä molempia tehtäviä. Momentilla pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin uuden 48 d artiklan 3 kohta.

Pykälän *5 momentti* vastaisi voimassa olevan 17 luvun 5 §:n 1 momenttia.

Pykälän *6 momentti* vastaisi voimassa olevan 17 luvun 5 §:n 2 momenttia.

8 §. *Sivuliikkeen toimilupaa koskeva menettely.* Pykälän 1–4 momenteissa säädettäisiin toimiluvan myöntämiseen liittyvästä menettelystä.

Pykälän *1 momentti* vastaisi voimassa olevan 17 luvun 3 §:n 2 momenttia.

Pykälän *2 momentti* vastaisi voimassa olevan 17 luvun 3 §:n 3 momenttia.

Pykälän *3 momentti* vastaisi voimassa olevan 17 luvun 3 §:n 4 momenttia.

Pykälän *4 momentti* vastaisi voimassa olevan 17 luvun 3 §:n 5 momenttia.

Pykälän *5 momentissa* säädettäisiin menettelystä liittyen toimiluvan perumiseen. Finanssivalvonnan on annettava päätös toimiluvan perumisesta kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeelle. Momentilla pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin uuden 48 d artiklan 4 kohta.

Pykälän *6 momentti* vastaisi voimassa olevan 17 luvun 4 §:n 2 momenttia. Euroopan pankkikomitea ja talletussuojarahasto päivitettäisiin Rahoitusvakausvirastoon.

9 §. *Yhteistyö kolmannen maan viranomaisen kanssa.* Pykälän *1 momentissa* säädettäisiin hallinnollisista sopimuksista ja muista järjestelyistä. Momentin mukaan Finanssivalvonnan olisi pyrittävä tekemään hallinnollisia sopimuksia tai muita järjestelyjä asianomaisten kolmannen maan toimivaltaisten viranomaisten kanssa, ennen kuin kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike aloittaa toimintansa asianomaisessa jäsenvaltiossa. Sopimusten olisi perustuttava Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 33 artiklan 5 kohdan mukaisesti laadittuihin hallinnollisten järjestelyjen malleihin.

Pykälän *2 momentissa* säädettäisiin velvollisuudesta toimittaa tiedot Euroopan pankkiviranomaiselle. Momentin mukaan Finanssivalvonnan on toimitettava Euroopan pankkiviranomaiselle viipymättä tiedot kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa tehdyistä hallinnollisista sopimuksista tai muista järjestelyistä.

Pykälällä pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin uuden 48 c artiklan 2 kohta.

10 §. *Syrjinnän kielto.* Pykälässä säädettäisiin syrjintäkiellosta. Pykälän mukaan kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeitä koskevia säännöksiä ei saa soveltaa tavalla, jonka takia ne saavat edullisemman kohtelun kuin ulkomaisen ETA-luottolaitoksen sivuliikkeet. Pykälällä pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin uuden 48 artikla.

11 §. *Sivuliikkeiden luokittelu.* Pykälän *1 momentissa* todettaisiin, että kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeet luokitellaan kahteen eri luokkaan: I ja II luokkaan.

Pykälän *2 momentissa* säädettäisiin I luokasta. Momentin mukaan Luokan I sivuliikkeellä tarkoitetaan sivuliikettä, joka täyttää jonkin seuraavista edellytyksistä: 1) kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen Suomessa kirjaamien tai siltä peräisin olevien varojen kokonaisarvo on vähintään 5 miljardia euroa välittömästi edeltävältä raportointikaudelta 18 luvun 8 a §:n mukaisesti; 2) kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike ottaa toimiluvan mukaisesti vastaan talletuksia tai muita takaisinmaksettavia varoja vähittäisasiakkailta ja tällaisten talletusten ja muiden takaisinmaksettavien varojen määrä on vähintään 5 prosenttia kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen kokonaisveloista tai tällaisten talletusten ja muiden takaisinmaksettavien varojen määrä ylittää 50 miljoonaa euroa; 3) kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike ei ole 11 §:ssä tarkoitettu vaatimukset täyttävä kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike. Momentilla pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin uuden 48 a artikla 1 kohta.

Pykälän *3 momentissa* säädettäisiin II luokasta. Tähän luokkaan kuuluisivat muut kuin I luokkaan kuuluvat sivuliikkeet eli sellaiset sivuliikkeet, jotka eivät täytä mitään 2 momentin 1–3 kohdista. Momentilla pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin uuden 48 a artikla 2 kohta.

Pykälän *4 momentissa* säädettäisiin vaatimukset täyttävistä sivuliikkeistä. Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikettä pidetään vaatimukset täyttävänä sivuliikkeenä, jos pääyrityksellä on kotipaikka maassa, jossa sovelletaan sellaisia vakavaraisuussäännöksiä ja valvontaa, jotka vastaavat vähintään luottolaitosdirektiiviä ja EU:n vakavaraisuusasetusta; pääyrityksen valvontaviranomaisiin sovelletaan salassapitovaatimuksia, jotka vastaavat vähintään luottolaitosdirektiivin VII osaston 1 luvun II jaksossa säädettyjä vaatimuksia ja jos pääyrityksellä on kotipaikka maassa, jota ei ole luokiteltu suuririskiseksi kolmanneksi maaksi, jolla on strategisia puutteita rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntajärjestelmässään rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ja komission direktiivin 2006/70/EY kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/849 9 artiklan mukaisesti. Momentilla pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 48 b artikla 1 kohta.

Pykälän *5 momentissa* säädettäisiin informatiivisesta säännöksestä, että Euroopan pankkiviranomainen ylläpitää julkista rekisteriä niistä kolmansista maista ja kolmannen maan viranomaisista, jotka täyttävät 4 momentissa säädetyt edellytykset. Momentilla pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 48 b artikla 4 kohta.

Pykälän *6 momentissa* säädettäisiin luokitteluun liittyvästä menettelystä. Saatuaan toimilupahakemuksen 5 §:n mukaisesti Finanssivalvonnan on arvioitava, täyttyvätkö 4 momentin edellytykset vaatimukset täyttävästä kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeestä ja 2 momentissa säädetyt edellytykset I luokasta. Arvion perusteella Finanssivalvonta luokittelee kolmannen maan luottolaitoksen luokkaan I tai II. Jos kolmatta maata, jossa pääyrityksellä on kotipaikka maassa, ei ole kirjattu julkiseen rekisteriin, Finanssivalvonnan on pyydettävä komissiota arvioimaan kolmannen maan pankkialan sääntelykehystä ja luottamuksellisuutta koskevia vaatimuksia, jos 4 momentin 3 kohdan edellytys täyttyy. Finanssivalvonnan on luokiteltava kolmannen maan sivuliike luokkaan 1, kunnes komissio tekee päätöksen tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti. Momentilla pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 48 b artikla 5 kohta.

Luottolaitosdirektiivin 48 b artiklan 2 kohdan mukaan komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksillä päätöksiä siitä, täyttyvätkö artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa säädetyt edellytykset kolmannen maan pankkialan sääntelykehyksen osalta. Täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 147 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen. Luottolaitosdirektiivin 48 b artiklan 3 kohdan mukaan komissio voi pyytää Euroopan pankkiviranomaiselta asetuksen (EU) N:o 1093/2010 33 artiklan mukaisesti apua arviointiin. Euroopan pankkiviranomainen julkaisee arviointinsa tulokset verkkosivustollaan.

Pykälän *7 momentissa* säädettäisiin Finanssivalvonnan velvollisuudesta päivittää sivuliikkeiden luokittelu. Momentin mukaan, jos luokkaan I kuuluva kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike ei enää täytä 2 momentissa säädettyjä edellytyksiä, sitä on välittömästi pidettävä luokkaan II kuuluvana. Puolestaan, jos luokkaan II kuuluva kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike alkaa täyttää jonkin 2 momentissa säädetyistä edellytyksistä, sen katsotaan kuuluvan luokkaan I vasta neljän kuukauden kuluttua päivästä, jona täytti edellytyksen. Momentilla pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin uuden 48 a artikla 3 kohta.

12 §. *Vaatimus tytäryhtiön perustamisesta.* Pykälän *1 momentin* 1–4 kohdissa säädettäisiin Finanssivalvonnan toimivallasta vaatia kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikettä hakemaan 4 luvun 1 §:n mukaisesti luottolaitoksen toimilupa. Toimiluvan hakeminen edellyttää tytäryhtiön perustamista Suomeen. Momentilla pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 48 i artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta.

Pykälän *2 momentissa* säädettäisiin siitä, milloin Finanssivalvonta voi vaatia kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikettä hakemaan toimilupaa 1 momentin mukaisesti. Finanssivalvonnan olisi ennen 1 momentissa tarkoitetun vaatimuksen tekemistä sovellettava 13 §:ssä ja 18 luvun 12 §:ssä säädettyjä toimenpiteitä. Jos Finanssivalvonta voi muista kuin 1 momentissa luetelluista syistä perustella, että kyseiset toimenpiteet eivät riitä olennaisten valvontaan liittyvien ongelmien ratkaisemiseen, Finanssivalvonnan ei tarvitsisi soveltaa muita toimenpiteitä ennen 1 momentissa tarkoitettua vaatimusta. Momentilla pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 48 i artiklan 1 kohdan toinen alakohta.

Pykälän *3 momentissa* säädettäisiin kuulemisprosessista. Ennen 1 momentissa tarkoitetun vaatimuksen tekemistä Finanssivalvonnan olisi kuultava Euroopan pankkiviranomaista ja niiden Euroopan unionin jäsenmaiden toimivaltaisia viranomaisia, joihin kolmannen maan luottolaitoksen ryhmä on perustanut muita kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeitä tai tytäryrityksenä toimivia laitoksia. Momentilla pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 48 i artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta.

13 §. *Järjestelmän kannalta merkittävä sivuliike.* Pykälän *1 momentissa* säädettäisiin Finanssivalvonnan velvollisuudesta suorittaa arviointi sivuliikkeen merkittävyydestä järjestelmän kannalta. Finanssivalvonnan olisi arvioitava kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen merkittävyyttä järjestelmän kannalta ja sitä, aiheuttaako kyseinen sivuliike merkittäviä riskejä Euroopan unionin ja Suomen rahoitusvakaudelle, jos sivuliikkeen 18 luvun 8 a §:n mukaisesti raportoitujen Euroopan unionissa olevien varojen kokonaismäärä on kaikilla samaan ryhmään kuuluvilla Euroopan unionissa olevilla sivuliikkeillä vähintään 40 miljardia euroa välittömästi edeltäviltä kolmelta tilikaudelta keskimäärin tai vähintään (absoluuttisena lukuna) kolmen tilikauden osalta välittömästi edeltävien viiden tilikauden ajalta. Varojen kokonaismäärään ei laskettaisi mukaan varoja, jotka ovat kolmannen maan luottolaitosten sivuliikkeiden hallussa sellaisten markkinaoperaatioiden yhteydessä, joita keskuspankit tekevät Euroopan keskuspankkijärjestelmään kuuluvien keskuspankkien kanssa. Momentilla pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 48 j artiklan 1 ja 2 kohta.

Pykälän *2 momentin* 1–10 kohdissa säädettäisiin tekijöistä, jotka Finanssivalvonnan on otettava huomioon tehdessään arviota. Momentilla pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 48 i artiklan 2 kohdan toinen alakohta.

Pykälän *3 momentissa* säädettäisiin Euroopan pankkiviranomaisen ja muiden jäsenmaiden toimivaltaisten viranomaisten kuulemisesta. Momentilla pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 48 j artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta.

Pykälän *4 momentissa* säädettäisiin arvioinnin toimittamisesta Euroopan pankkiviranomaiselle ja toisen jäsenmaan toimivaltaiselle viranomaiselle. Momentilla pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 48 j artiklan 3 kohdan toinen alakohta.

Pykälän *5 momentissa* säädettäisiin Finanssivalvonnan ja toisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen yhteistyöstä silloin, jos toisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen antaa eriävän näkemyksen Finanssivalvonnan arvioinnista 18 luvun 12 §:n 3 momentissa tarkoitetuista toimista. Momentilla pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 48 j artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta.

Pykälän *6 momentissa* säädettäisiin ilmoituksesta, joka Finanssivalvonnan on toimitettava, jos Finanssivalvonta arvioi, että kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeellä on merkitystä järjestelmän kannalta, mutta päättää jättää toteuttamatta 18 luvun 12 §:ssä tarkoitettuja valvontatoimia. Momentilla pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 48 j artiklan 4 kohdan toinen alakohta.

14 §. *Edustuston avaaminen ja toiminta.* Pykälä vastaisi voimassa olevan lain 17 luvun 6 §:ää.

15 §. *Edustuston toimintaoikeuksien peruminen.* Pykälä vastaisi voimassa olevan lain 17 luvun 7 §:ää. Pykälässä oleva viittaus kuitenkin päivitettäisiin.

18 luku Ulkomaisia luottolaitoksia koskevat erityissäännökset

4 §. *Sisäinen hallinto ja asiakastietojärjestelmä.* Pykälä muutettaisiin kokonaisuudessaan siten, että voimassa olevan 4 §:n sisältö jaettaisiin osittain uusiin 4 a–4 c §:iin. Tässä pykälässä säädettäisiin sisäisestä hallinnosta ja asiakastietojärjestelmästä.

Pykälän *1 momentissa* säädettäisiin, että kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeeseen sovellettaisiin, mitä 7 luvun 1 §:ssä, 8 luvussa ja 9 luvun 2 §:ssä säädetään. Sisäisen valvontatoiminnon osalta sovellettaisiin luokan I sivuliikkeisiin, mitä 9 luvun 8 §:ssä säädetään ja luokan II sivuliikkeisiin edellä mainittua pykälää siltä osin kuin kyse on ainoastaan liiketoiminnasta riippumattomien valvontatoimintojen perustamisesta. Lisäksi Finanssivalvonta voisi kuitenkin vaatia luokan II sivuliikettä nimittämään erilliset vastuuhenkilöt liiketoiminnoista riippumattomille valvontatoiminnoille 9 luvun 8 §:ssä säädetyllä tavalla, jos Finanssivalvonta arvioi sen tarpeelliseksi sivuliikkeen koon, sisäisen organisaation sekä toiminnan luonteen, laajuuden ja monimuotoisuuden perusteella. Momentilla pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 48 g artiklan 2 ja 3 kohdat.

Pykälän *2 momentissa* säädettäisiin raportointisuhteista, järjestelmistä ja valvonnasta. Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeellä olisi oltava pääyrityksen ylimmälle hallintoelimelle raportointisuhteet, jotka kattavat kaikki olennaiset riskit ja riskinhallintapolitiikat ja niiden muutokset. Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeellä olisi myös oltava riittävät tieto- ja viestintätekniset järjestelmät sekä valvonta sen varmistamiseksi, että toimintaperiaatteita noudatetaan asianmukaisesti. Momentilla pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 48 g artiklan 4 kohta.

Pykälän *3 momentti* vastaisi voimassa olevan lain 18 luvun 4 §:n 5 momenttia. Momentilla pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 48 g artiklan 5 kohta.

Pykälän *4 momentissa* säädettäisiin kriittisistä tai tärkeistä toiminnoista. Momentin mukaan, jos kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen kriittisiä tai tärkeitä toimintoja hoitaa sen pääyritys, kyseiset toiminnot olisi suoritettava sisäisten järjestelyjen tai ryhmän sisäisten sopimusten mukaisesti. Finanssivalvonnalla olisi oltava

pääsy kaikkiin tietoihin, joita ne tarvitsevat valvontatehtävänsä hoitamiseksi kyseisten toimintojen osalta. Momentilla pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 48 g artiklan 7 kohta.

Pykälän *5 momentti* vastaisi voimassa olevan lain 18 luvun 4 §:n 4 momenttia.

4 a §. *Riskienhallinta.* Pykälä olisi uusi ja siinä säädettäisiin riskienhallinnasta.

Pykälän *1 momentti* vastaisi voimassa olevan lain 18 luvun 4 §:n 1 momenttia.

Pykälän *2 momentissa* säädettäisiin vastapuoliriskin tunnistamisesta ja hallitsemisesta. Momentin mukaan kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeillä, jotka toteuttavat kahden konsernin välisiä (back-to-back-transaktio) tai ryhmän sisäisiä toimia, olisi oltava riittävät resurssit vastapuoliluottoriskinsä tunnistamiseksi ja hallitsemiseksi asianmukaisesti silloin, kun kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen kirjaamiin varoihin liittyvät olennaiset riskit siirretään vastapuolelle. Momentilla pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 48 g artiklan 6 kohta.

4 b §. *Pääomavaatimus.* Pykälä olisi uusi ja siinä säädettäisiin pääomavaatimuksesta. Pykälän *1 momentissa* säädettäisiin pääomavaatimuksen määrästä. Pykälä koskee ainoastaan kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeitä. Momentin 1 kohdan mukaan luokkaan I kuuluvan sivuliikkeen osalta 2,5 prosenttia sivuliikkeen keskimääräisistä veloista välittömästi edeltäviltä kolmelta tilikaudelta. Jos kyseessä on äskettäin toimiluvan saanut sivuliike, lasketaan 2,5 prosenttia sivuliikkeen 8 a §:n mukaisesti raportoimista veloista toimiluvan myöntämisen aikaan. Molemmissa tapauksissa pääomavaatimus on kuitenkin vähintään 10 miljoonaa.

Momentin 2 kohdan mukaan luokkaan II kuuluvan sivuliikkeen osalta 0,5 prosenttia sivuliikkeen keskimääräisistä veloista välittömästi edeltäviltä kolmelta tilikaudelta. Jos kyseessä on äskettäin toimiluvan saanut sivuliike, lasketaan 0,5 prosenttia sivuliikkeen 8 a §:n mukaisesti raportoimista veloista toimiluvan myöntämisen aikaan. Molemmissa tapauksissa pääomavaatimus on kuitenkin vähintään 5 miljoonaa.

Pykälän *2 momentissa* säädettäisiin siitä, millaisilla varoilla vähimmäispääomavaatimus on täytettävä. Momentin mukaan 1 momentin vähimmäispääomavaatimus on täytettävä käteisvaroilla tai EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 60 alakohdassa määritellyillä käteiseen verrattavilla välineillä, Suomen valtion tai Suomen keskuspankin liikkeeseen laskemalla vieraan pääoman ehtoisella arvopaperilla taikka millä tahansa muulla välineellä, joka on kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen käytettävissä rajoittamattomaan ja välittömään käyttöön riskien tai tappioiden kattamiseksi heti, kun riskejä tai tappioita ilmenee.

Pykälän *3 momentissa* säädettäisiin varojen tallettamisesta. Momentin mukaan varat, joilla täytetään 1 momentin vaatimus, on talletettava tilille (escrow account) sellaiseen luottolaitokseen, jolla on Suomessa luottolaitoksen toimilupa ja joka ei ole osa kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen pääyrityksen ryhmää. Tilille talletettujen varojen on oltava käytettävissä ainoastaan kriisinratkaisulain 15 luvun 5 §:ssä tarkoitetulla tavalla.

Pykälällä pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 48 e artikla.

4 c §. *Maksuvalmiusvaatimus.* Pykälä olisi uusi ja siinä säädettäisiin maksuvalmiusvaatimuksista. Pykälän *1 momentti* vastaisi pääosin voimassa olevaa lain 18 luvun 4 §:n 2 momenttia siten, että vaatimus sivuliikkeen pitämistä varoista Suomessa siirrettäisiin 2 momenttiin. Pykälän 2–4 momenteilla pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 48 f artikla.

Pykälän *2 momentissa* säädettäisiin kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen määrällisestä maksuvalmiusvaatimuksesta. Voimassa olevan lain 18 luvun 4 §:n 2 momentin toisen virkkeen mukaan kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen on pidettävä varoja Suomessa viisi miljoonaa euroa. Voimassa oleva vaatimus vastaa osittain luottolaitosdirektiivin 48 e artiklan pääomavaatimusta, josta säädettäisiin uudessa 4 b §:ssä. Tässä momentissa puolestaan pantaisiini täytäntöön luottolaitosdirektiivin 48 f artiklaa vastaava maksuvalmiusvaatimus. Momentin mukaan kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeellä on lisäksi oltava Suomessa jatkuvasti vähintään kiinnittämättömiä ja likvidejä varoja sellainen määrä, joka riittää kattamaan likviditeetin ulosvirtaukset vähintään 30 päivän. Luokan I sivuliikkeen on täytettävä EU:n vakavaraisuusasetuksen kuudennen osan I osastossa ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 täydentämisestä luottolaitosten maksuvalmiusvaatimuksen osalta annetun komission delegoidussa asetuksessa (EU) 2015/6 säädetty maksuvalmiusvaatimus.

Pykälän *3 momentissa* säädettäisiin varoista, joilla maksuvalmiusvaatimus täytetään. Varat, joilla 2 momentin maksuvalmiusvaatimus täytetään, olisi talletettava tilille sellaiseen luottolaitokseen, jolla on Suomessa luottolaitoksen toimilupa ja joka ei ole osa kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen pääyrityksen ryhmää. Jos tilillä on likvidejä varoja sen jälkeen, kun niitä on käytetty kattamaan likviditeetin ulosvirtaukset, jäljellä olevien likvidien varojen olisi oltava käytettävissä kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen kriisinratkaisuun kriisinratkaisulain 15 luvun mukaisesti.

Pykälän *4 momentissa* säädettäisiin poikkeuksesta, jonka mukaan Finanssivalvonta voi päättää, että 2 momentin vaatimusta ei sovelleta kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeeseen, jos sitä pidetään vaatimukset täyttävänä 17 luvun 11 §:n 4 momentin mukaisesti.

Pykälän *5 momentti* vastaisi voimassa olevan lain 18 luvun 4 §:n 3 momenttia.

Pykälän 6 momentti vastaisi voimassa olevan lain 18 luvun 4 §:n 6 momenttia.

8 §. *Tilinpäätös ja kirjanpito.* Pykälä muutettaisiin kokonaisuudessaan, mutta se vastaisi osittain voimassa olevaa lain 18 luvun 8 §:ää. Tässä pykälässä säädettäisiin vain tilinpäätöksestä ja kirjanpitokäytännöistä. Voimassa olevan 8 §:n raportointia koskevat 2 ja 3 momentit siirrettäisiin uuteen 8 a §:ään, jossa säädettäisiin ainoastaan raportoinnista.

Pykälän *1 momentti* vastaisi voimassa olevan lain 18 luvun 8 §:n 1 momenttia.

Pykälän *2 momentissa* säädettäisiin kolmannen maan luottolaitoksen velvollisuudesta pitää kirjaa varoista ja veloista. Kirjanpidossa olisi annettava kaikki tarvittavat ja riittävät tiedot kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen aiheuttamista riskeistä ja siitä, miten niitä hallitaan. Momentilla pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 48 h artiklan 1 kohta.

Pykälän *3 momentissa* säädettäisiin menettelyperiaatteista, jotka kolmannen maan luottolaitoksen olisi kehitettävä 2 momentissa tarkoitettua kirjanpidon hallinnointia varten menettelyperiaatteet, joita tarkastellaan ja päivitetään säännöllisesti. Pääyrityksen hallintoelimen on dokumentoitava ja hyväksyttävä menettelyperiaatteet. Menettelyperiaatteissa on esitettävä selkeät perustelut kirjanpitokäytännöille ja esitettävä, miten kyseiset käytännöt ovat kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen liiketoimintastrategian mukaisia. Momentilla pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 48 h artiklan 2 kohta.

Pykälän *4 momentissa* säädettäisiin kirjallisesti lausunnosta. Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen olisi laadittava säännöllisesti riippumaton, kirjallinen ja perusteltu lausunto havaintoineen ja päätelmineen Finanssivalvonnalle tässä pykälässä säädettyjen vaatimusten täytäntöönpanosta ja jatkuvasta noudattamisesta. Momentilla pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 48 h artiklan 3 kohta.

8 a §. *Raportointivaatimukset.* Pykälä olisi uusi ja siinä säädettäisiin kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen raportointivaatimuksista

Pykälän *1 momentti* vastaisi pääosin voimassa olevan lain 18 luvun 8 §:n 3 momenttia ja siinä säädettäisiin niistä tiedoista, joita sivuliikkeen toiminnasta pitäisi toimittaa Finanssivalvonnalle. Momentin 3 kohtaa muutettaisiin siten, että voimassa oleva muotoilu muutettaisiin laajempaan muotoiluun, joka vastaisi luottolaitosdirektiivin 48 k artiklan 1 kohdan a alakohdan muotoilua. Momentin 8 kohtaa muutettaisiin siten, että voimassa oleva säännös siirrettäisiin 9 kohdaksi ja 8 kohdassa säädettäisiin luottolaitosdirektiivin 48 k artiklan 1 kohdan b alakohtaa vastaavasti, että sivuliikkeen on toimitettava tiedot siitä, noudattaako kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike niihin tässä laissa säädettyjä vaatimuksia. Kohtaan 9 lisättäisiin täsmennys, joka vastaisi luottolaitosdirektiivin 48 k artiklan 3 kohtaa. Muutoksilla pantaisiin siis täytäntöön luottolaitosdirektiivin 48 k artiklan 1 kohta osittain ja 3 kohta. Momentilla pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 48 k artiklan 2 kohta.

Pykälän *2 momentin* 1–6 kohdissa säädettäisiin niistä tiedoista, joita kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen pitäisi toimittaa pääyritykseen liittyen. Momentin 7 kohdassa olisi vastaava säännös kuin 1 momentin 9 kohdassa, mikä mahdollistaisi muun tiedon Momentilla pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 48 k artiklan 2 kohta.

Pykälän *3 momentissa* säädettäisiin, kuinka usein raportointi tulisi tehdä. Finanssivalvonnalle on toimitettava 1 ja 2 momenteissa tarkoitetut tiedot vähintään kahdesti vuodessa, jos kyseessä on luokan I sivuliike, ja vähintään kerran vuodessa, jos kyseessä on luokan II sivuliike. Momentilla pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 48 l artiklan 2 kohta.

Pykälän *4 momentissa* säädettäisiin poikkeuksesta raportointivaatimuksiin. Momentin mukaan Finanssivalvonta voisi päättää, että kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen ei tarvitse toimittaa osaa tai mitään 2 momentissa tarkoitetuista tiedoista, jos kyseessä on 17 luvun 11 §:n 4 momentin mukainen vaatimukset täyttävä sivuliike ja Finanssivalvonta voi saada tiedot suoraan kyseisen kolmannen maan luottolaitoksen valvontaviranomaisilta. Momentilla pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 48 l artiklan 3 kohta.

Pykälän *5 momentissa* säädetäisiin kansainvälisten tilinpäätösstandardien soveltamisesta tietoja raportoidessa. Momentin mukaan, kun kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike toimittaa tiedot kirjanpidossaan olevista varoista ja veloista 1 momentin 3 kohdan mukaisesti, sen olisi sovellettava kansainvälisten tilinpäätösstandardien soveltamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1606/2002 säännöksiä. Momentilla pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 48 l artiklan 1 kohdan toinen alakohta.

Pykälän *6 momentti* vastaisi voimassa olevan lain 18 luvun 8 §:n 2 momenttia.

10 §. *Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen johto.* Pykälän *1 momenttiin* lisättäisiin säännökset, jonka mukaan kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeellä olisi oltava kuitenkin vähintään kaksi henkilöä, jotka tosiasiallisesti johtavat sivuliikkeen liiketoimintaa. Näiden kahden henkilön olisi oltava hyvämaineisia, heillä olisi oltava riittävät tiedot, taidot ja kokemus, heidän olisi käytettävä riittävästi aikaa tehtäviensä hoitamiseen ja Finanssivalvonnan olisi hyväksyttävä heidät kyseiseen tehtävään. Lisäyksillä pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 48 g artiklan 1 kohta.

14 §. *Kolmannen maan luottolaitosten sivuliikkeiden valvonta ja arviointi.* Pykälä olisi uusi. Pykälän *1 momentin* mukaan Finanssivalvonnan olisi varmistettava, että riippumaton kolmas osapuoli arvioi säännöllisesti, miten kolmannen maan sivuliike panee täytäntöön 4 §:n 1–4 momentissa ja 4 a §:n 2 momentissa säädettyjen vaatimusten täytäntöönpanoa ja niiden jatkuvaa noudattamista kolmannen maan sivuliikkeessä ja toimittaa Finanssivalvonnalle kertomuksen havainnoistaan ja päätelmistään. Momentilla pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 48 g artiklan 8 kohta.

Pykälän *2 momentissa* säädettäisiin Finanssivalvonnan velvollisuudesta suorittaa tarkastelu sekä arviointi. Finanssivalvonnan olisi tarkasteltava uudelleen järjestelyjä, strategioita, prosesseja ja mekanismeja, joita kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike on ottanut käyttöön noudattaakseen tässä laissa säädettyjä vaatimuksia. Finanssivalvonnan olisi tarkastelun perusteella arvioitava, varmistaako kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike soveltamillaan järjestelyillä, strategioilla, prosesseilla ja mekanismeilla sekä niiden hallussa olevalla pääomalla ja maksuvalmiudella niiden olennaisten riskien vakaan hallinnan ja kattamisen sekä sivuliikkeen elinkelpoisuuden. Momentilla pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 48 n artiklan 1 ja 2 kohdat.

Pykälän *3 momentin* mukaan Finanssivalvonnan olisi suoritettava 2 momentissa tarkoitettu tarkastelu ja arviointi niiden valvontaperiaatteiden mukaisesti, jotka se on julkaissut 11 luvun 12 §:n 1 kohdan mukaisesti. Lisäksi Finanssivalvonnan olisi vahvistettava 2 momentissa tarkoitetun tarkastelun tiheys ja intensiteetti, joka on oikeassa suhteessa luokkiin I ja II sivuliikkeiden luokitteluun ja joissa otetaan huomioon muut asiaankuuluvat perusteet, kuten kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen toiminnan luonne, laajuus ja monimuotoisuus. Momentilla pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 48 n artiklan 3 kohta.

Pykälän *4 momentissa* säädettäisiin yhteistyöstä rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä vastaavan viranomaisen kanssa. Finanssivalvonnan olisi välittömästi ilmoitettava Euroopan pankkiviranomaiselle sekä rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä vastaavalle viranomaiselle, jos uudelleentarkastelu, erityisesti sellainen, joka koskee ohjaus- ja hallintajärjestelmiä, liiketoimintamallia tai arvioidun sivuliikkeen toimintaa, antaa toimivaltaisille viranomaisille perustellun syyn epäillä, että kyseisen kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen yhteydessä syyllistytään tai pyritään tai on syyllistytty tai rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen tai että sen riski on kasvanut. Jos rahanpesun tai terrorismin rahoituksen riski on kasvanut, Finanssivalvonnan sekä rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä vastaavan viranomaisen olisi pidettävä yhteyttä ja ilmoitettava yhteinen arviointinsa välittömästi Euroopan pankkiviranomaiselle. Finanssivalvonnan olisi tarvittaessa toteutettava 15 §:n mukaisia valvontatoimia tai peruttava toimilupa 17 luvun 7 §:n mukaisesti. Momentilla pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 48 n artiklan 4 kohta.

Pykälän *5 momentin* mukaan Finanssivalvonnan, rahanpesun selvittelykeskuksen ja rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä vastaavan viranomaisen olisi tehtävä tiivistä yhteistyötä toimivaltansa puitteissa ja vaihdettava merkityksellisiä tietoja, jos yhteistyö ja tietojenvaihto eivät vaikuta rikos- tai hallintolainsäädännön nojalla meneillään olevaan tiedusteluun, tutkintaan tai menettelyihin. Euroopan pankkiviranomainen voi omasta aloitteestaan avustaa kyseisiä viranomaisia, jos valvontatoimien koordinoinnista on erimielisyyttä. Tällaisessa tapauksessa Euroopan pankkiviranomainen toimii asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti. Momentilla pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 48 n artiklan 5 kohta.

15 §. *Finanssivalvonnan toimivalta valvonnassa.* Pykälä olisi uusi. Pykälän *1 momentissa* säädettäisiin siitä, missä tilanteessa Finanssivalvonnan olisi ryhdyttävä toimiin. Finanssivalvonnan olisi ryhdyttävä 2 momentin mukaisiin valvontatoimiin, jotta se voi varmistaa, että kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike toteuttaa varhaisessa vaiheessa tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että sivuliikkeet täyttävät niihin tämän direktiivin ja kansallisen lainsäädännön nojalla sovellettavat vaatimukset, tai palauttavat kyseisten vaatimusten täyttymisen ja sen varmistamiseksi, että olennaiset riskit, joille sivuliikkeet altistuvat, katetaan ja niitä hallitaan järkevällä ja riittävällä tavalla ja että kyseiset sivuliikkeet pysyvät elinkelpoisina. Momentilla pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 48 o artiklan 1 kohta.

Pykälän *2 momentissa* säädettäisiin Finanssivalvonnan toimivaltuuksista. Finanssivalvonta voisi vaatia kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikettä pitämään hallussaan 4 b §:ssä säädettyä vähimmäisvaatimusta ylittävä pääomamäärä tai täyttämään muu lisäpääomavaatimus, joka täyttää 4 b§:ssä säädetyt vaatimukset;

täyttämään 4 c §:ssä säädetyn vaatimuksen lisäksi muun erityisen maksuvalmiusvaatimuksen siten, että varat täyttävät 4 c §:ssä säädetyt vaatimukset; vahvistamaan hallinto-, riskienhallinta- tai kirjausjärjestelyjään; rajoittamaan liiketoimintansa tai harjoittamansa toiminnan laajuutta sekä kyseisten toimintojen vastapuolia; vähentämään toimintoihinsa, tuotteisiinsa ja järjestelmiinsä, myös ulkoistettuihin toimintoihin, liittyvää riskiä ja lopettamaan tällaisten toimintojen harjoittaminen tai tällaisten tuotteiden tarjoaminen; noudattamaan 8 a §:n 1 momentin 9 kohdan tai 2 momentin 7 kohdan mukaisia lisäraportointivaatimuksia tai tihentämään säännöllistä raportointia sekä julkistamaan tietoja. Momentilla pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 48 o artiklan 2 kohta.

Pykälän *3 momentissa* säädettäisiin Finanssivalvonnan toimivaltuuksista tilanteessa, jossa Finanssivalvonta arvioi, että kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeellä on merkitystä järjestelmän kannalta 13 §:ssä tarkoitetulla tavalla. Finanssivalvonta voisi tällöin vaatia kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikettä järjestelemään uudelleen varojaan tai toimintojaan siten, että se lakkaa olemasta järjestelmän kannalta merkittävä 13 §:n mukaisesti tai aiheuttamasta aiheetonta riskiä Euroopan unionin tai Suomen rahoitusvakaudelle, taikka asettaa kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeelle vakavaraisuutta koskevia lisävaatimuksia. Momentilla pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 48 j artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta.

Pykälän 4 momentissa säädettäisiin vaatimuksesta toimittaa tietoa sellaisten palvelujen tarjoamisesta, joita tarjotaan asiakkaan tai vastapuolen yksinomaisen aloitteen myötä. Suomessa sijaitsevien luottolaitosten ja sivuliikkeiden on siis toimitettava tietoja, jos niiden kanssa samaan ryhmään kuuluva kolmannen maan luottolaitos tarjoaa palveluita. Kohdalla pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 21 c artiklan 2 kohdan kolmas alakohta.

16 §. *Valvontaviranomaisten yhteistyö.* Pykälä olisi uusi. Pykälän *1 momentissa* säädettäisiin valvontayhteistyöstä ja valvontasopimuksista. Finanssivalvonnan olisi tehtävä yhteistyötä ja vaihdettava tietoa niiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa, jotka valvovat saman kolmannen maan luottolaitoksen ryhmän sivuliikkeitä ja tytäryrityksinä toimivia laitoksia. Lisäksi Finanssivalvonnan olisi tehtävä muiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa kirjalliset sopimukset Finanssivalvonnasta annetun lain 67 §:n mukaisesti yhteensovittamis- ja yhteistyöjärjestelyistä. Momentilla pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 48 p artiklan 1 kohta.

Pykälän *2 momentissa* säädettäisiin valvontakollegiosta. Finanssivalvonnan olisi osallistuttava valvontakollegion työhön tai perustettava valvontakollegio momentin 1–3 kohtien mukaisesti. Momentilla pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 48 p artiklan 2 kohta.

Pykälän *3 momentissa* säädettäisiin johtavasta toimivaltaisesta viranomaisesta. Edellä 2 momentin 2 ja 3 kohdissa tarkoitetuissa tilanteissa viranomaisten olisi varmistettava, että on olemassa johtava toimivaltainen viranomainen, jolla on sama tehtävä kuin konsolidointiryhmän valvojalla Finanssivalvonnasta annetun lain 67 §:n valvontakollegiossa. Finanssivalvonta on johtava toimivaltainen viranomainen, jos Suomessa on suurin kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike kirjattujen varojen kokonaisarvon perusteella.

Pykälän *4 momentin* 1–3 kohdissa säädettäisiin tehtävistä, joita valvontakollegion on tehtävä. Valvontakollegion olisi laadittava kertomus ryhmän rakenteesta ja toiminnasta Euroopan unionissa ja saattaa kyseinen kertomus vuosittain ajan tasalle, vaihdettava tietoja 14 §:ssä tarkoitetun vakavaraisuuden arviointiprosessin tuloksista sekä pyrittävä yhdenmukaistamaan 15 §:ssä tarkoitettujen valvontatoimien soveltamista. Momentilla pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 48 p artiklan 4 kohta.

Pykälän *5 momentin* mukaan valvontakollegion olisi tarvittaessa varmistettava asianmukainen koordinointi ja yhteistyö asiaankuuluvien kolmannen maan valvontaviranomaisten kanssa. Momentilla pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 48 p artiklan 5 kohta.

17 §. *Tietojen ilmoittaminen Euroopan pankkiviranomaiselle.* Pykälä olisi uusi. Pykälän *1 momentissa* säädettäisiin Finanssivalvonnan velvollisuudesta ilmoittaa Euroopan pankkiviranomaiselle kaikki kolmannen maan luottolaitoksien sivuliikkeille myönnetyt toimiluvat ja niiden myöhemmät muutokset; toimiluvan saaneiden kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeiden kirjaamat varat ja velat yhteensä, sellaisina kuin ne on ilmoitettu määräajoin sekä sen kolmannen maan luottolaitoksen ryhmän nimi, johon toimiluvan saanut kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike kuuluu. Momentilla pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 48 q artiklan 1 kohta.

Pykälän *2 momentti* sisältäisi informatiivisen säännöksen, jonka mukaan Euroopan pankkiviranomainen julkaisee verkkosivustollaan tiedot EU:ssa sijaitsevista kolmannen maan luottolaitosten sivuliikkeistä ja siitä, missä EU:n jäsenmaassa kyseiset sivuliikkeet ovat saaneet toimiluvan. Momentilla pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 48 q artiklan 2 kohta.

20 luku Hallinnolliset seuraamukset

1 §. *Seuraamusmaksu.* Pykälän *2 momentin 3 kohdan* viittaukset päivitettäisiin 7 lukuun tehtyjen muutosten myötä.

Momenttiin lisättäisiin uusi 8–10 kohta. *Kohtaan 8* tuotaisiin 2 a luvun säännökset omistusyhteistöistä luottolaitosdirektiivin 66 artiklan 1 kohdan f alakohdan täytäntöönpanemiseksi. *Kohtaan 9* tuotaisiin 11 luvun säännökset harkinnanvaraisesta lisäpääomavaatimuksesta ja maksuvalmiutta koskevasta lisäpääomavaatimuksesta luottolaitosdirektiivin 67 artiklan 1 kohdan q alakohdan osittaiseksi täytäntöönpanemiseksi sekä aiemman täytäntöönpanon täydentämiseksi. *Kohtaan 10* tuotaisiin 3 a luvun uudet säännökset luottolaitosdirektiivin 66 artiklan 1 kohdan g–j alakohtien täytäntöönpanemiseksi. Uusien kohtien vuoksi *7 kohtaan* tehtäisiin tekninen muutos.

Pykälän *3 momenttia* muutettaisiin siten, että viittaus 2 momentin 4 ja 6 kohtaan poistettaisiin. Kohtaan 4 viittaus poistettaisiin luottolaitosdirektiivin 65 artiklan 2 kohdan täytäntöönpanemiseksi. Kohta 6 poistettaisiin tarpeettomana, sillä 2 momentin 6 kohta on kumottu.

Pykälän *4 momentin* 1, 2, 4, 5, 8 ja 9 kohtia muutettaisiin ja lisättäisiin uusi 10–15 kohta. Kohtaa 1 omien varojen vaatimuksesta muutettaisiin luottolaitosdirektiivin 67 artiklan 1 kohdan e alakohdan kumoamisen ja uuden r alakohdan täytäntöönpanemiseksi. Kohta 2 korvattaisiin uudella säännöksellä luottolaitosdirektiivin 67 artiklan 1 kohdan f alakohdan kumoamisen ja uuden z alakohdan täytäntöönpanemiseksi. Kohta 4 korvattaisiin uudella säännöksellä luottolaitosdirektiivin 67 artiklan 1 kohdan k alakohdan kumoamisen ja uuden w alakohdan täytäntöönpanemiseksi. Kohta 5 korvattaisiin uudella säännöksellä luottolaitosdirektiivin 67 artiklan 1 kohdan l alakohdan kumoamisen ja uuden y alakohdan täytäntöönpanemiseksi. Kohtaa 8 muutettaisiin luottolaitosdirektiivin 67 artiklan 1 kohdan i alakohdan kumoamisen ja uuden x alakohdan täytäntöönpanemiseksi. Uusien kohtien vuoksi *9 kohtaan* tehtäisiin tekninen muutos.

Uusi kohta 10 lisättäisiin luottolaitosdirektiivin 67 artiklan 1 kohdan j alakohdan täytäntöönpanemiseksi. Uusi kohta 11 lisättäisiin luottolaitosdirektiivin 67 artiklan 1 kohdan aa alakohdan täytäntöönpanemiseksi. Uusi kohta 12 lisättäisiin luottolaitosdirektiivin 67 artiklan 1 kohdan ab alakohdan täytäntöönpanemiseksi. Uusi kohta 13 lisättäisiin luottolaitosdirektiivin 67 artiklan 1 kohdan n alakohdan täytäntöönpanon täydentämiseksi siten, että osa alakohdasta on pantu täytäntöön myös 2 momentin 4 kohdalla. Uusi kohta 14 lisättäisiin luottolaitosdirektiivin 67 artiklan

1 kohdan q alakohdan osittaiseksi täytäntöönpanon täydentämiseksi, sillä osa alakohdasta on pantu täytäntöön 2 momentin 9 kohdalla. Uusi kohta 15 lisättäisiin luottolaitosdirektiivin 67 artiklan 1 kohdan v alakohdan täytäntöönpanemiseksi.

Pykälän *5 momenttia* muutettaisiin siten, että se jäsenneltäisiin kohtamuotoiseksi siten, että johdantokappale sekä 1 ja 2 kohta vastaisivat voimassa olevan 5 momentin sisältöä. Lisäksi lisättäisiin 3 kohtaan uusi säännös, jonka mukaan Finanssivalvonnan päätökset, jotka on annettu tämän lain tai EU:n vakavaraisuusasetuksen säännösten perusteella, ovat myös 40 §:n 1 momentissa tarkoitettuja säännöksiä. Muutoksella pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 65 artiklan 1 kohta ja 67 artiklan 1 kohdan uuden s alakohta. Tämä tarkoittaisi, että myös Finanssivalvonnan päätösten rikkomisesta tai laiminlyönnistä voitaisiin määrätä seuraamusmaksu.

Pykälään lisättäisiin *uusi 6 momentti*, jossa säädettäisiin henkilökohtaisesta vastuusta tietyssä tilanteessa. Momentin mukaan Finanssivalvonnasta annetun lain 40 §:n 4 momentin lisäksi seuraamusmaksu voitaisiin määrätä 1, 2, 4 ja 5 momentissa tarkoitetuissa tilanteissa myös luottolaitoksen ylimpään johtoon tai toimivaan johtoon kuuluvalle, avainhenkilölle tai henkilölle, jonka ammatillisella toiminnalla on olennainen vaikutus luottolaitoksen riskiprofiiliin tai muulle luonnolliselle henkilölle, jo-ka on ollut vastuussa rikkomisesta sovellettavan lain mukaan taikka omistusyhteisössä vastaavassa asemassa olevalle henkilölle.

22 luku Valvontavaltuudet

2 §. *Uhkasakko*. Pykälä muutettaisiin kokonaisuudessaan. Pykälän *1 momentissa* säädettäisiin, että tietyissä 2 momentin mukaisissa tilanteissa uhkasakko asetettaisiin tämän pykälän eikä 33 a §:n mukaan. Finanssivalvonta ei voisi enää asettaa uhkasakkoa 33 a §:n perusteella 2 momentissa tarkoitetuissa tilanteissa, vaan Finanssivalvonnalla olisi ainoastaan toimivalta tämän pykälän mukaisesti. Finanssivalvonta voisi kuitenkin asettaa uhkasakon luottolaitoksille tai omistusyhteisöille voimassa olevan Finanssivalvonnasta annetun lain 33 a §:n mukaisesti, jos luottolaitos rikkoo esimerkiksi Finanssivalvonnan tietojensaanti- ja tarkastusvaltuuksia eli oikeustila ei tältä osin muuttuisi.

Pykälän *2 momentissa* säädettäisiin, että Finanssivalvonta voisi uhkasakolla velvoittaa luottolaitosta taikka omistusyhteisöä täyttämään velvollisuutensa sitä, joka laiminlyö tai rikkoo luottolaitoslain 20 luvun 1 §:n 2, 4 ja 5 momentissa tarkoitettuja säännöksiä. Momentilla pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 66 artiklan 1 kohta sekä 67 artiklan 1 kohta osittain.

Pykälän *3 momentissa* säädettäisiin niistä luonnollisista henkilöistä, joille uhkasakko voitaisiin asettaa. Momentilla pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 65 artiklan 2 kohta osittain.

Pykälän *4 momentissa* säädettäisiin uhkasakon enimmäismäärästä. Uhkasakon enimmäismäärä yhden päivän ajalta voisi olla enintään oikeushenkilön osalta viisi prosenttia keskimääräisestä päiväkohtaisesta nettoliikevaihdosta ja luonnollisen henkilön osalta 50 000 euroa. Momentilla pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 66 artiklan 2 kohdan b alakohta sekä 67 artiklan 2 kohdan b alakohta osittain. Lisäksi pantaisiin täytäntöön myös luottolaitosdirektiivin 66 artiklan 4 kohta sekä 67 artiklan 4 kohta liikevaihdon määritelmästä.

Uhkasakon enimmäismäärä laskettaisiin aina päiväkohtaisen enimmäismäärän mukaisesti, vaikka uhkasakko asetettaisiin viikko- tai kuukausikohtaisesti.

Pykälän *5 momentissa* säädettäisiin uhkasakon pituudesta. Momentin mukaan Uhkasakko voitaisiin tuomita maksettavaksi enintään kuuden kuukauden ajalta. Momentilla pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 66 artiklan 2 kohdan b alakohta sekä 67 artiklan 2 kohdan b alakohta osittain.

Pykälän *6 momentissa* säädettäisiin uhkasakon tuomitsemisesta maksettavaksi sekä uhkasakkolain soveltamisesta. Uhkasakko asetettaisiin juoksevana uhkasakkona. Uhkasakon asettamiseen ei sovelleta uhkasakkolain 9 §:ää. Tarkoituksena siis on, että uhkasakko määrätään juoksevana uhkasakkona eli asetetaan määrätty ajanjakso, jonka kuluessa uhkasakossa määriteltyä velvoitetta on noudatettava. Uhkasakkoa ei kuitenkaan aseteta uhkasakkolain 9 §:n mukaisesti käyttämällä kiinteää peruserää ja lisäerää. Uhkasakkoja voidaan määrätä tiettynä päivänä, ja niiden soveltaminen voi alkaa jonakin myöhempänä päivänä.

Lisäksi momentin mukaan uhkasakon tuomitsemisesta päättäisi Finanssivalvonta. Uhkasakon tuomitsemiseen ei sovelleta uhkasakkolain 10 §:n 2 momenttia eli lisäerää koskevaa säännöstä. Uhkasakon asettamiseen ja tuomitsemiseen sovelletaan muilta osin sitä, mitä säädetään uhkasakkolaissa (1113/1990).

Uhkasakkolain soveltamisella otettaisiin käyttöön luottolaitosdirektiivin 66 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan sekä 67 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan liikkumavara soveltaa uhkasakkoja viikko- tai kuukausikohtaisesti. Lisäksi momentilla pantaisiin täytäntöön 66 artiklan 2 kohdan neljäs alakohta sekä 67 artiklan 2 kohdan neljäs alakohta.

Pykälän *7 momentti* vastaisi voimassa olevan lain 22 luvun 2 §:n ensimmäistä virkettä, jonka mukaan Finanssivalvonta voi tehostaa 1 §:ssä tarkoitetun kiellon tai päätöksen noudattamista uhkasakolla.

7.3 Sijoituspalvelulaki

1 luku Yleiset säännökset

13§. *Sijoituspalveluyritys, ulkomainen sijoituspalveluyritys, ETA-valtio, kolmas maa, ulkomainen ETA-valvontaviranomainen, kolmannen maan valvontaviranomainen, ulkomainen ETA-sijoituspalveluyritys, ulkomainen ETA-luottolaitos, kolmannen maan yritys, sivuliike, monialan holdingyhtiö ja keskusvastapuoli.* Pykälän *otsikkoa* ehdotetaan muutettavaksi lisäämällä siihen pykälän sisältöä vastaavasti viittaus keskusvastapuoliin.

Pykälän *1 momenttiin* ehdotetaan lisättäväksi *uusi 12 ja 13 kohta*, joissa määriteltäisiin keskusvastapuoli ja ehdot täyttävä keskusvastapuoli viittaamalla markkinarakennetoimija-asetukseen sekä luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista annettuun asetukseen. *Kohtaan 11* tehtäisiin näistä lisäyksistä johtuva tekninen muutos.

Muutoksilla pantaisiin täytäntöön EMIR-direktiivin 3 artiklan 1 kohta.

3 luku Sijoituspalveluyrityksen toimiluvan myöntäminen ja peruuttaminen sekä merkittävien omistajien luotettavuus

1 a §. *Eräiden sijoituspalveluyritysten toimilupaa koskeva erityissäännös*. Pykälän 1 momentissa säädetään suuren sijoituspalveluyrityksen tai vastaavan kokoiseen konsolidointiryhmään kuuluvan sijoituspalveluyrityksen velvollisuudesta hakea luottolaitoksen toimilupaa. Momentissa viitataan EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdan b alakohdassa säädettyihin edellytyksiin. Kansallisesti ei ole tarvetta erikseen panna täytäntöön luottolaitosdirektiivin 8 a artiklan 1 kohtaan tehtyjä muutoksia, koska 1 momentissa oleva viittaus kattaa muutoksen, sillä vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdan b alakohtaan on tehty luottolaitosdirektiivin 8 a muutoksia vastaavat muutokset. Oikeustila muuttuu kuitenkin vakavaraisuusasetuksen muutoksen myötä siten, että 30 miljardin kynnysarvon laskennassa huomioidaan kolmannessa maassa olevat tytäryritykset ja sivuliikkeet sekä yrityskohtaisessa että ryhmäkohtaisessa laskentatavassa.

Pykälään lisättäisiin uusi 4–6 momentti, joilla pannaan täytäntöön luottolaitosdirektiivin 8 a artiklan 1 kohdan muutettu b alakohta sekä uusi 3 a kohta.

Pykälän *4 momentissa* säädettäisiin siitä, että Finanssivalvonta voi omalla harkinnallaan myöntää poikkeuksen suuria sijoituspalveluyrityksiä koskevasta velvollisuudesta hakea luottolaitoksen toimilupaa, josta säädetään pykälän 1 momentissa. Yrityksen, jota velvollisuus toimiluvan hakemisesta koskee, on haettava Finanssivalvonnalta toimilupavaatimuksesta luopumista, jotta Finanssivalvonta voi myöntää poikkeuksen. Luottolaitoksen toimiluvasta poikkeamisesta seuraa se, että yrityksiä ei pidetä luottolaitoksina ja velvollisuus noudattaa luottolaitoksen vakavaraisuusvaatimuksia sekä siihen liittyviä luottolaitoslain, EU:n vakavaraisuusasetuksen ja luottolaitosdirektiivin säännöksiä täysimääräisesti ei koske poikkeuksen saanutta yritystä. Näin ollen yritys kuuluu edelleen EU:n sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusasetuksen tai direktiivissä määriteltyjen vakavaraisuusvaatimusten soveltamisalaan. Lisäksi momentissa säädettäisiin Finanssivalvonnan velvollisuudesta ilmoittaa viipymättä Euroopan pankkiviranomaiselle, kun Finanssivalvonta vastaanottaa toimilupavelvoitteen piiriin kuuluvalta sijoituspalveluyritykseltä hakemuksen toimilupavaatimuksesta luopumisesta.

Pykälän *5 momentissa* säädettäisiin seikoista, jotka Finanssivalvonnan on otettava huomioon luopumista koskevassa harkinnassaan. Pakollisia huomioitavia seikkoja ovat yrityksen sijoittautumisjäsenvaltiossa ja koko unionissa harjoittaman toiminnan luonne, laajuus, monimutkaisuus, merkitys sekä sen toiminnan aiheuttama järjestelmäriski. Jos luopumista pyytänyt yritys on osa ryhmää, Finanssivalvonnan on huomioitava harkinnassaan myös ryhmän organisaatiorakenne, kirjanpitokäytännöt ja varojen jakautuminen ryhmän yhteisöjen kesken. Euroopan pankkiviranomainen antaa kuukauden kuluessa ilmoituksesta oman lausuntonsa luopumisesta. Finanssivalvonnan tulisi ottaa lausunto huomioon omassa harkinnassaan, mutta se ei kuitenkaan ole sidottu päätöksenteossaan tähän lausuntoon.

Pykälän *6 momentissa* säädettäisiin Finanssivalvonnan toimilupavaatimusta koskevasta päätöksestä. Finanssivalvonnan on annettava päätös kuukauden kuluessa siitä, kun Euroopan pankkiviranomainen on antanut oman lausuntonsa asiasta. Finanssivalvonnan on perusteltava päätöksensä ja perusteluihin tulee sisällyttää syyt sille, jos Finanssivalvonnan päätös eroaa Euroopan pankkiviranomaisen päätöksestä. Momentissa säädetään myös Finanssivalvonnan velvollisuudesta ilmoittaa päätöksestä pyynnön tehneelle yritykselle sekä Euroopan pankkiviranomaiselle. Momentissa on myös informatiivinen säännös siitä, että Euroopan pankkiviranomainen julkaisee Finanssivalvonnan päätöksen sivuillaan yhdessä oman lausuntonsa kanssa. Viimeisenä momentissa säädetään siitä, että Finanssivalvonnan tulee arvioida päätöstään uudelleen kolmen vuoden välein.

6 luku Sijoituspalvelun tarjoamisen taloudelliset toimintaedellytykset ja talouden vakauden valvonta

2 b §. *EU:n vakavaraisuusasetuksen vaatimusten soveltaminen eräisiin sijoituspalveluyrityksiin.* Pykälän *1 momenttiin* lisättäisiin säännös. Uuden säännöksen mukaan, jos momentissa mainittu edellytykset täyttävä sijoituspalveluyritys kuuluu EU:n sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 25 kohdassa tarkoitettuun sijoituspalveluyritysryhmään, sovellettaisiin kyseiseen sijoituspalveluyritysryhmään sitä, mitä säädetään luottolaitostoiminnasta annetussa laissa ja Finanssivalvonnasta annetussa laissa luottolaitosten konsolidoidusta valvonnasta. Lisäyksellä pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin uusi 110 a artikla.

6 b luku Hallinto- ja ohjausjärjestelmät, avoimuus, riskien hallinta ja palkitseminen

1 a §. *Sijoituspalveluyrityksen sisäiset hallinto- ja ohjausjärjestelmät.* Pykälän *1 momentin 2 kohtaa* ehdotetaan muutettavaksi. Kohdan sanamuotoa tarkennettaisiin ja siinä viitattaisiin suoraan keskusvastapuolista syntyviin keskittymisriskeihin, huomioiden markkinarakennetoimija-asetuksen aktiivisen tilin edellytykset. Muutoksella pantaisiin täytäntöön EMIR-direktiivin 3 artiklan 2 kohta.

2 b §. *Riskien hallinta.* Pykälää ehdotetaan muutettavaksi siten, että *1 momenttiin* lisättäisiin *uusi 5 kohta*, jonka myötä edellytettäisiin, että riskien hallinnassa tulisi huomioida myös keskusvastapuoliin liittyvät keskittymisriskit. Momentin *4 kohtaan* tehtäisiin uuden kohdan lisäämisestä johtuva tekninen muutos. Muutoksella pantaisiin täytäntöön EMIR-direktiivin 3 artiklan 3 kohdan a) alakohta.

Pykälään lisättäisiin *uusi 6 momentti*, jossa edellytetään sijoituspalveluyrityksiä laatimaan suunnitelmat ja määrälliset tavoitteet markkinarakennetoimija-asetuksen 7 a artiklassa säädettyjen vaatimusten mukaisesti seuratakseen ja käsitelläkseen keskusvastapuoliin liittyvää keskittymäriskiä. Muutoksella pantaisiin täytäntöön EMIR-direktiivin 3 artiklan 2 kohdan b) alakohta.

Uuden 6 momentin lisäämisen myötä nykyiset 6–8 momentti siirtyisi 7–9 momentiksi. Muutoin pykälä vastaisi voimassa olevaan sääntelyä.

6 c luku Taloudellisen aseman valvonta ja vakavaraisuuden arviointiprosessi

2 §. *Vakavaraisuuden arviointi.* Pykälän *1 momentin 1 kohtaan* ehdotetaan teknistä korjausta, viittauksen tulisi kohdistua 6 b luvun 2 b §:ään.

Pykälään lisättäisiin *uusi 5 momentti*. Finanssivalvonnan olisi arvioitava ja seurattava sijoituspalveluyritysten käytäntöjen kehittymistä siltä osin kuin on kyse niiden keskusvastapuoliin liittyvistä vastuista aiheutuvan keskittymäriskin hallinnasta ja edistymisestä niiden liiketoimintamallien mukauttamisessa asetuksen markkinarakennetoimija-asetuksen 7 a artiklassa säädettyihin vaatimuksiin. Muutoksella pantaisiin täytäntöön EMIR-direktiivin 3 artiklan 4 kohta.

Uuden 5 momentin myötä nykyinen 5 momentti siirtyisi 6 momentiksi. Muutoin pykälä vastaisi voimassa olevaa sääntelyä.

5 §. *Valvontavaltuudet.* Pykälän *1 momenttia* ehdotetaan muuttavaksi. Sen *johdantokappaleeseen* lisättäisiin viittaus 6 b luvun 2 b §:ään sekä teknisenä muutoksena viittaus 6 c lukuun. Lisäksi momenttiin lisättäisiin *uusi 14 kohta*, minkä myötä Finanssivalvonta voisi vaatia sijoituspalveluyrityksiä vähentämään keskusvastapuoleen liittyviä vastuitaan tai järjestämään vastuitaan uudelleen, jos Finanssivalvonta katsoo, että kyseiseen keskusvastapuoleen liittyvistä vastuista aiheutuu liiallinen keskittymäriski. Lisäyksen myötä *13 kohtaan* tehtäisiin tekninen muutos. Muutoksilla pantaisiin täytäntöön EMIR-direktiivin 3 artiklan 5 kohta.

15 luku Hallinnolliset seuraamukset

2 §. *Seuraamusmaksu.* Pykälän *1 momentin 3 ja 4 kohtaan* tehtäisiin tekniset muutokset listauksen jatkamiseksi uudella 5 kohdalla.

Pykälän 1 momenttiin lisättäisiin *uusi 5 kohta* luottolaitosdirektiivin 66 artiklan 1 kohdan b alakohdan täytäntöönpanon täydentämiseksi. Muutos tarkoittaisi, että sijoituspalveluyritys voi saada seuraamusmaksun, jos se ei hae luottolaitostoiminnan toimilupaa täyttäessään edellytykset. Seuraamusmaksua ei voisi määrätä, jos Finanssivalvonta on myöntänyt yritykselle poikkeuksen, ettei sen tarvitse hakea luottolaitostoiminnan toimilupaa.

Lisäksi kohtaan otettaisiin mukaan maininta Finanssivalvonnan päätöksestä, joka on annettu 3 luvun 1 a §:n säännöksen perusteella. Muutoksella pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 65 artiklan 1 kohta. Tämä tarkoittaisi, että myös Finanssivalvonnan päätösten rikkomisesta tai laiminlyönnistä voitaisiin määrätä seuraamusmaksu.

Pykälään lisättäisiin *uusi 10 momentti*, jossa säädettäisiin henkilökohtaisesta vastuusta tietyssä tilanteessa. Momentin mukaan Finanssivalvonnasta annetun lain 40 §:n 4 momentin lisäksi seuraamusmaksu voitaisiin määrätä 1 momentin 5 kohdissa tarkoitetuissa tilanteissa myös muulle luonnolliselle henkilölle, joka on ollut vastuussa rikkomisesta sovellettavan lain mukaan. Tämä tarkoittaisi, että seuraamusmaksu voitaisiin määrätä johtoon tai toimivaan johtoon kuuluvan henkilön lisäksi myös muulle luonnolliselle henkilölle, jos kyseinen henkilö on ollut vastuussa rikkomisesta.

16 a luku Valvontavaltuudet

2 §. *Uhkasakko*. Pykälä muutettaisiin kokonaisuudessaan. Pykälän *1 momentissa* säädettäisiin, että tietyissä 2 momentin mukaisissa tilanteissa uhkasakko asetettaisiin tämän pykälän eikä Finanssivalvonnasta annetun lain 33 a §:n mukaan. Finanssivalvonta ei voisi enää asettaa uhkasakkoa 33 a §:n perusteella 2 momentissa tarkoitetuissa tilanteissa, vaan Finanssivalvonnalla olisi ainoastaan toimivalta tämän pykälän mukaisesti. Finanssivalvonta voisi kuitenkin asettaa uhkasakon voimassa olevan Finanssivalvonnasta annetun lain 33 a §:n mukaisesti, jos luottolaitos rikkoo esimerkiksi Finanssivalvonnan tietojensaanti- ja tarkastusvaltuuksia eli oikeustila ei tältä osin muuttuisi.

Pykälän *2 momentissa* säädettäisiin, että Finanssivalvonta voisi uhkasakolla velvoittaa sijoituspalveluyritystä täyttämään velvollisuutensa sitä, joka laiminlyö tai rikkoo sijoituspalvelulain 15 luvun 2 §:n 1 momentin 5 kohdassa tarkoitettuja säännöksiä tai päätöstä. Momentilla pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 66 artiklan 1 kohta sekä 67 artiklan 1 kohta osittain.

Pykälän *3 momentissa* säädettäisiin niistä luonnollisista henkilöistä, joille uhkasakko voitaisiin asettaa. Momentilla pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 65 artiklan 2 kohta osittain.

Pykälän *4 momentissa* säädettäisiin uhkasakon enimmäismäärästä. Uhkasakon enimmäismäärä yhden päivän ajalta voisi olla enintään oikeushenkilön osalta viisi prosenttia keskimääräisestä päiväkohtaisesta nettoliikevaihdosta ja luonnollisen

henkilön osalta 50 000 euroa. Momentilla pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 66 artiklan 2 kohdan b alakohta sekä 67 artiklan 2 kohdan b alakohta osittain. Lisäksi pantaisiin täytäntöön myös luottolaitosdirektiivin 66 artiklan 4 kohta sekä 67 artiklan 4 kohta liikevaihdon määritelmästä.

Uhkasakon enimmäismäärä laskettaisiin aina päiväkohtaisen enimmäismäärän mukaisesti, vaikka uhkasakko asetettaisiin viikko- tai kuukausikohtaisesti.

Pykälän *5 momentissa* säädettäisiin uhkasakon pituudesta. Momentin mukaan Uhkasakko voitaisiin tuomita maksettavaksi enintään kuuden kuukauden ajalta. Momentilla pantaisiin täytäntöön luottolaitosdirektiivin 66 artiklan 2 kohdan b alakohta sekä 67 artiklan 2 kohdan b alakohta osittain.

Pykälän *6 momentissa* säädettäisiin uhkasakon tuomitsemisesta maksettavaksi sekä uhkasakkolain soveltamisesta. Uhkasakko asetettaisiin juoksevana uhkasakkona. Uhkasakon asettamiseen ei sovelleta uhkasakkolain 9 §:ää. Tarkoituksena siis on, että uhkasakko määrätään juoksevana uhkasakkona eli asetetaan määrätty ajanjakso, jonka kuluessa uhkasakossa määriteltyä velvoitetta on noudatettava. Uhkasakkoa ei kuitenkaan aseteta uhkasakkolain 9 §:n mukaisesti käyttämällä kiinteää peruserää ja lisäerää. Uhkasakkoja voidaan määrätä tiettynä päivänä, ja niiden soveltaminen voi alkaa jonakin myöhempänä päivänä.

Lisäksi momentin mukaan uhkasakon tuomitsemisesta päättäisi Finanssivalvonta. Uhkasakon tuomitsemiseen ei sovelleta uhkasakkolain 10 §:n 2 momenttia eli lisäerää koskevaa säännöstä. Uhkasakon asettamiseen ja tuomitsemiseen sovelletaan muilta osin sitä, mitä säädetään uhkasakkolaissa.

Uhkasakkolain soveltamisella otettaisiin käyttöön luottolaitosdirektiivin 66 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan sekä 67 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan liikkumavara soveltaa uhkasakkoja viikko- tai kuukausikohtaisesti. Lisäksi momentilla pantaisiin täytäntöön 66 artiklan 2 kohdan neljäs alakohta sekä 67 artiklan 2 kohdan neljäs alakohta.

Pykälän *7 momentti* vastaisi voimassa olevan lain 16 a luvun 2 §:n ensimmäistä virkettä, jonka mukaan Finanssivalvonta voi tehostaa 1 §:ssä tarkoitetun kiellon tai päätöksen noudattamista uhkasakolla.

7.4 Laki liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista

5 §. Pykälän *1 momenttiin* sisältyvät säännökset sulautumiseen liittyvästä ilmoitusmenettelystä ja ilmoituksen sisällöstä korvattaisiin informatiivisella viittauksella luottolaitostoiminnasta annetun lain 3 a luvun säännöksiin, joka jatkossa sisältäisi tarkemmat menettelysäännökset kaikkien luottolaitosyhteisömuotojen osalta. Vastaavan sisältöinen muutos ehdotetaan toteutettavaksi myös pykälän *3 momenttiin*. Rekisteriviranomaisen ilmoitusvelvollisuutta koskeva säännös kuitenkin ehdotetaan säilytettäväksi 3 momentissa.

9 §. Pykälän *1 momentin* toinen virke kokonaisjakautumiseen liittyvästä poikkeuksesta ehdotetaan poistettavaksi. Koska luottolaitosten kaikkien yhteisömuotojen osalta sulautumiseen ja jakautumiseen liittyvät pankkivalvonnalliset menettelysäännökset sisällytettäisiin jatkossa luottolaitostoiminnasta annetun lain uuteen 3 a lukuun, säännös olisi ensinnäkin tarpeeton ja toisekseen luottolaitosdirektiivi ei enää salli mainitun virkkeen mukaista poikkeusta.

13 §. Pykälän *2 momenttiin* ehdotetaan lisättäväksi liiketoiminnan luovutuksen ilmoitusmenettelyä ja Finanssivalvonnan vastustusoikeutta koskevia tarkempia säännöksiä. Poiketen siitä, mitä luottolaitostoiminnasta annetun lain 3 a luvussa säädetään merkittävien varojen ja velkojen luovutuksesta, luottolaitoksen olisi ilmoitettava kaikista liiketoiminnan luovutuksista Finanssivalvonnalle ilman siihen sovellettavia kynnysarvoja. Ratkaisu vastaa voimassa olevan sääntelyn mukaista ilmoitusvelvollisuutta sillä poikkeuksella, että ilmoituksen sisällön suhteen olisi kuitenkin noudatettava tarkempia luottolaitostoiminnasta annetun lain 3 a luvussa tarkoitettuja tarkempia säännöksiä. Niin ikään luottolaitostoiminnasta annetun lain 3 a luvun säännöksistä poiketen Finanssivalvonnalla olisi vastaava oikeus vastustaa liiketoiminnan luovutusta kuin voimassa olevienkin säännösten perusteella. Direktiivin vähimmäistason ylittävä ilmoitusvelvollisuus sekä Finanssivalvonnalla oleva toimivalta vastustaa järjestelyä katsotaan edelleen tarpeelliseksi, sillä liiketoiminnan luovutusta koskevan säännöksen erottaminen osittaisjakautumisesta on käytännössä vaikeaa. Sen vuoksi ei katsota tarpeelliseksi säätää osittaisjakautumisen ja liiketoiminnan luovutuksen valvonnasta merkittävästi eri tavalla.

7.5 Laki osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista

6 §. Pykälän *1 ja 3 momenttiin* ehdotetaan tehtäväksi vastaavat asiasisällölliset muutokset kuin liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista annetun lain 5 §:n 1 momenttiin.

12 §. Pykälän *1 momenttiin* ehdotetaan tehtäväksi vastaava asiasisällöllinen muutos kuin liikepankeista ja muista osakeyhtiölaista annetun lain 9 §:n 1 momenttiin.

16 §. Pykälän *3 momenttiin* ehdotetaan tehtäväksi vastaava asiasisällöllinen muutos kuin liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista annetun lain 13 §:n 2 momenttiin.

7.6 Säästöpankkilaki

4 luku Sulautuminen

Luvun 64 ja 65 §:n välissä sijaitseva *väliotsikko* ehdotetaan muutettavaksi muotoon *sulautumissuunnitelman rekisteröiminen ja kuulutus velkojille*.

66 §. Pykälä ehdotetaan muutettavaksi kokonaan siten, että Finanssivalvonnalle tehtävää ilmoitusta ja Finanssivalvonnan vastustusoikeutta koskevien säännösten sijasta pykälään sisällytettäisiin informatiivinen viittaus luottolaitostoiminnasta annettuun lakiin ehdotettavaan 3 a lukuun. Finanssivalvonnan olisi pykälän mukaan voimassa olevaa lakia vastaavasti ilmoitettava sulautumisen vastustamista koskevasta päätöksestä rekisteriviranomaiselle, mutta määräaika ehdotetaan yhdenmukaistettavaksi liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista annettuun lakiin sekä osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annettuun lakiin sisältyvien säännösten kanssa siten, että päätös vastustamisesta on toimitettava rekisteriviranomaiselle kuukauden kuluessa kuulutuksen umpeutumisesta.

5 luku Jakautuminen

Luvun 84 ja 85 §:n välissä sijaitseva *väliotsikko* ehdotetaan muutettavaksi muotoon *jakautumissuunnitelman rekisteröiminen ja kuulutus velkojille*.

86 §. Pykälä ehdotetaan muutettavaksi kokonaan siten, että siihen tehtäisiin sulautumissuunnitelmaa koskevaa 66 §:ää vastaavat muutokset.

89 §. Pykälän *1 momenttia* ehdotetaan muutettavaksi asiasisällöllisesti liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista annetun lain 13 §:n 2 momenttia vastaavalla tavalla.

7.7 Sijoitusrahastolaki

1 luku Yleiset säännökset

2§. *Määritelmät.* Pykälän *1 momenttiin* ehdotetaan lisättäväksi *uusi 35 kohta*, jossa määriteltäisiin keskusvastapuoli viittaamalla markkinarakennetoimija-asetukseen. Muutoksella pantaisiin täytäntöön omalta osaltaan EMIR-direktiivin 1 artiklan 1 kohta. Lisäyksestä johtuen *34 kohtaan* tehtäisiin tekninen muutos.

3§. *EU-sääntelyyn liittyvät määritelmät.* Pykälään ehdotetaan lisättäväksi *uusi 15 kohta*, jossa määriteltäisiin markkinarakennetoimija-asetus. Kyseisellä asetuksella tarkoitettaisiin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 648/2012 OTC-johdannaisista, keskusvasta-puolista ja kauppatietorekistereistä. Muutoksella pantaisiin täytäntöön omalta osaltaan EMIR-direktiivin 1 artiklan 1 kohta. Lisäyksestä johtuen *14 kohtaan* tehtäisiin tekninen muutos.

13 luku Sijoitusrahastoon sijoittaminen

7§. *Sijoitusrahaston vähimmäishajautusvaatimukset.* Pykälän *2–4 momenttia* ehdotetaan muutettavaksi siten, että OTC-johdannaissopimuksen käsite korvattaisiin viittauksella sellaisiin johdannaissopimuksiin, jotka tapauksen mukaan määritetään tai ei määritetä markkinarakennetoimija-asetuksen 14 artiklan mukaisesti toimiluvan saaneessa tai 25 artiklan mukaisesti tunnustetussa keskusvastapuolessa. Muutoksilla pantaisiin täytäntöön EMIR-direktiivin 1 artiklan 2 kohta.

8 Lakia alemman asteinen sääntely

Luottolaitoslakiin ehdotettava uusi 3 a luku sisältäisi pääosin säännökset luottolaitosdirektiivin 27 a–27 d, 27 f ja 27 h–27 k artiklojen täytäntöönpanoksi yritysjärjestelyjen, merkittävien varojen tai velkojen luovutuksen sekä toisesta yrityksestä hankittavan merkittävän omistusosuuden hankinnan valvonnasta. Ottaen huomioon direktiivin säännösten yksityiskohtaisuus, tarkemmista menettelysäännöksistä ehdotetaan säädettäväksi valtiovarainministeriön asetuksella.

Valtiovarainministeriön asetuksella pantaisiin täytäntöön direktiivin:

- 27 a artiklan 1 kohdan viimeinen virke, 3 kohta lukuun ottamatta ensimmäistä virkettä, 5–6 kohdat sekä 8–13 kohdat, jotka liittyvät pankkivalvontaviranomaiselle tehtävän ilmoituksen sisältöön ja ilmoituksen käsittelymenettelyyn, mukaan lukien tähän liittyvät erityiset määräajat;
- 27 c ja 27 k artiklojen edellyttämät tarkemmat säännökset valvontaviranomaisten välisestä yhteistyömenettelystä, kuten menettelysäännökset viranomaisten välisestä kuulemisprosessista, lukuun ottamatta tietojen luovuttamista koskevia 27 c artiklan 4 kohtaa ja 27 k artiklan 2 kohtaa, josta säädettäisiin lain tasolla; ja
- 27 i artiklan 4 kohdan toinen ja kolmas alakohta sekä 5–6 kohdat, jotka koskevat yritysjärjestelyyn liittyvän ilmoituksen käsittely- ja arviointimenettelyä, mukaan lukien näihin liittyvät erityiset määräajat.

Ehdotetut luottolaitoslain 3 a luvun 1, 5–7 ja 8 §:t sisältäisivät näiden artiklojen täytäntöönpanon mahdollistavat asetuksenantovaltuudet.

9 Voimaantulo

Ehdotetaan, että lait tulevat voimaan 1.1.2026.

10 Toimeenpano ja seuranta

10.1 Luottolaitosdirektiivi

10.1.1 Toimeenpanoon liittyvät täytäntöönpano- ja sääntelystandardit sekä ohjeistukset

Euroopan pankkiviranomainen valmistelee luonnokset täytäntöönpanostandardeista ja sääntelystandardeista direktiivin 8 a artiklan 7 kohdan, 21 b artiklaan lisätyn 6 a kohdan, 23 artiklan uuden 6 kohdan, 27 b artiklan 7 kohdan, 27 c artiklan 5 kohdan, 27 k artiklan 3 kohdan, 48 h artiklan 4 kohdan, 48 l artiklan 1 kohdan, 48 p artiklan 7 kohdan, 77 artiklan 4 kohdan sekä 91 artiklan 10 kohdan mukaisesti. Komissiolle on annettu valta hyväksyä täytäntöönpano- ja sääntelystandardit.

Euroopan pankkiviranomainen antaa ohjeistuksia luottolaitosdirektiivin säännöksiin liittyen direktiivin 4 a artiklan 9 kohdan, 48 c artiklan 8 kohdan, 48 e artiklan 4 kohdan, 48 g artiklan 9 kohdan, 48 n artiklan 6 kohdan, 78 artiklan 6 kohdan, 87 a artiklan 5 kohdan, 91 artiklan 1 e kohdan, 91 artiklan 11 kohdan, 91 a artiklan 8 kohdan, 100 artiklan 4 kohdan, 104 artiklan 4 kohdan, 104 a artiklan 7 kohdan sekä 106 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

10.1.2 Uudelleentarkastelulausekkeet ja kertomukset

Direktiivin 8 a artiklan 8 kohdan mukaan Euroopan pankkiviranomainen toimittaa viimeistään 31.12.2028 komissiolle kertomuksen tämän artiklan 3 a kohdassa tarkoitetun vapautuksen käytöstä sekä asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdan b alakohdan iii alakohdan soveltamisesta.

Direktiivin uuden 21 c artiklan 6 kohdan mukaan Euroopan pankkiviranomainen uudelleen tarkastelee viimeistään 10.7.2025 Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista ja Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaista kuultuaan, olisiko luottolaitosten lisäksi myös finanssialan yhteisöt vapautettava artiklan mukaisesta vaatimuksesta perustaa sivuliike kolmansien maiden yritysten pankkipalvelujen tarjoamista varten. Euroopan pankkiviranomainen toimittaa tästä kertomuksen Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle. Kyseisessä kertomuksessa on otettava huomioon rahoitusvakauteen liittyvät huolenaiheet ja vaikutus unionin kilpailukykyyn.

Direktiivin 48 c artiklan 7 kohdan mukaan Euroopan pankkiviranomainen seuraa eri jäsenvaltioissa toimiluvan saaneen saman pääyrityksen kolmannen maan sivuliikkeiden välistä toimintaa ja toimittaa komissiolle kertomuksen havainnoistaan viimeistään 10.7.2028.

Direktiivin 48 j artiklan 5 kohdan mukaan Euroopan pankkiviranomainen raportoi 31.12.2028 mennessä Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle artiklan 3 kohdassa tarkoitetusta arvioinnista, erityisesti kun on kyse saman pääyrityksen kolmannen maan sivuliikkeiden yksilöimisestä ja kyseisessä kohdassa säädetyn kuulemisprosessin toimivuudesta; ja artiklan 4 kohdassa ja 48 i artiklassa säädettyjen valvontavaltuuksien käytöstä.

Direktiivin 70 artiklan 5 kohdan mukaan Euroopan pankkiviranomainen toimittaa viimeistään 18.7.2029 komissiolle kertomuksen toimivaltaisten viranomaisten välisestä yhteistyöstä hallinnollisten seuraamusten soveltamisen, uhkasakkojen ja muiden hallinnollisten toimenpiteiden yhteydessä. Lisäksi Euroopan pankkiviranomainen arvioi hallinnollisten seuraamusten soveltamisessa toimivaltaisten viranomaisten välillä olevia mahdollisia eroja tässä suhteessa. Euroopan pankkiviranomainen arvioi erityisesti toimivaltaisten viranomaisten välisen yhteistyön tasoa rajat ylittävissä tapauksissa tai hallinnollisten ja rikosoikeudellisten menettelyjen kasautumisen yhteydessä sovellettavien seuraamusten yhteydessä; tietojenvaihtoa toimivaltaisten viranomaisten välillä käsiteltäessä rajat ylittäviä tapauksia; minkä tahansa toimivaltaisen viranomaisen kehittämiä parhaita käytäntöjä, joiden käyttöönotosta saattaisi olla hyötyä muille toimivaltaisille viranomaisille hallinnollisten seuraamusten, uhkasakkojen ja muiden hallinnollisten toimenpiteiden alalla; luottolaitosdirektiivin ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettujen kansallisten säännösten täytäntöönpanon tuloksellisuutta ja sen ja lähentymisen tasoa, mukaan lukien hallinnolliset seuraamukset, uhkasakot ja muut hallinnolliset toimenpiteet, jotka on määrätty luonnollisille henkilöille tai oikeushenkilöille, joiden on määritetty olevan vastuussa rikkomisesta kansallisen lainsäädännön nojalla.

Direktiivin 91 artiklan 12 kohdan mukaan Euroopan pankkiviranomaisen on tarkasteltava tiiviissä yhteistyössä EKP:n kanssa 1 d–1 j kohdan soveltamista ja niiden tehokkuutta sen varmistamisessa, että sopivuutta ja luotettavuutta koskeva kehys on tarkoituksenmukainen ottaen huomioon suhteellisuusperiaate, ja laadittava asiasta kertomus 31.12.2029 mennessä. Euroopan pankkiviranomaisen on toimitettava kyseinen kertomus Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Komissio voi kyseisen kertomuksen perusteella tehdä tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen.

Direktiivin 161 artiklan mukaan komissio tarkastelee 91 artiklan 9 kohdan soveltamista ja laatii siinä saaduista tuloksista, myös monimuotoisuutta edistävien käytäntöjen vertailun asianmukaisuudesta, kertomuksen, ottaen huomioon kaiken asiaankuuluvan unionin ja kansainvälisen kehityksen ja toimittaa kertomuksensa mahdollisine lainsäädäntöehdotuksineen Euroopan parlamentille ja neuvostolle 31.12.2016 mennessä.

11 Suhde muihin esityksiin

Eduskunnassa on samaan aikaan käsitteillä hallituksen esitys eduskunnalle laiksi... (Tähän lisätään valmistelun myöhemmässä vaiheessa selostus suhteesta hallituksen esityksiin, joissa muutetaan Finanssivalvonnasta annettua lakia, sillä useammassa hallituksen esityksessä on valmisteilla muutoksia samoihin pykäliin.)

12 Suhde perustuslakiin ja säätämisjärjestys

[Täydennetään lausuntokierroksen jälkeen.]

Ponsi
Koska pankkialan sääntelyä sekä keskusvastapuolia koskevissa direktiiveissä ja keskusvastapuolia koskevassa asetuksissa on säännöksiä, jotka ehdotetaan pantaviksi täytäntöön lailla ja joita ehdotetaan täydennettäviksi lailla, annetaan eduskunnan hyväksyttäviksi seuraavat lakiehdotukset:

13 Lakiehdotukset

13.1 Laki Finanssivalvonnasta annetun lain muuttamisesta

Laki

Finanssivalvonnasta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan Finanssivalvonnasta annetun lain (878/2008) 26 §, 32 a §:n 1 momentin 4 kohta, 32 b §:n 1 ja 2 momentti, 38 §:n 1 momentin 4 kohta, 40 §:n 2 momentin 1 kohta ja 71 §:n 1 momentin 16 kohta ja 5 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 26 § laeissa 170/2014, 611/2014, 1442/2016, 311/2015, 235/2021, 524/2021, 599/2021 ja 184/2023, 32 a §:n 1 momentin 4 kohta laissa 599/2021, 32 b §:n 1 momentti laissa 207/2009, 32 b §:n 2 momentti laissa 893/2017, 38 §:n 1 momentin 4 kohta ja 40 §:n 2 momentin 1 kohta laissa 316/2020 ja 71 §:n 1 momentin 16 kohta laissa 402/2018,

lisätään 28 §:ään, sellaisena kuin se on laeissa 352/2017, 241/2018, 1108/2018, 215/2019, 296/2019, 599/2021, 205/2022, 192/2023, 403/2024 ja 556/2024, uusi 15 momentti, 32 b §:ään, sellaisena kuin se on laeissa 207/2009, 752/2012, 352/2017, 893/2017 ja 1071/2017, uusi 6 momentti, 33 a §:ään, sellaisena kuin se on laeissa 752/2012 ja 1071/2017, uusi 4 ja 5 momentti, jolloin nykyinen 4 momentti siirtyisi 6 momentiksi, lakiin uusi 35 b § ja sen edelle uusi väliotsikko, 39 §:ään, sellaisena kuin se on laeissa 752/2012 ja 403/2024, uusi 3 momentti, lakiin uusi 40 b § seuraavasti:

26 §

Toimiluvan ja rekisteröitymisen peruminen ja siihen rinnastettava toiminnan määrääminen lopetettavaksi

Finanssivalvonta voi perua valvottavan toimiluvan, jos finanssimarkkinoiden valvonnalle 1 §:ssä säädettyjen tavoitteiden toteutumista ei voida riittävästi turvata rajoittamalla valvottavan toimintaa 27 §:n mukaisesti tai muilla tämän lain mukaisilla toimenpiteillä tai muualla laissa säädetyillä toimenpiteillä ja:

1) toimiluvan myöntämiselle tai toiminnan aloittamiselle säädettyjä olennaisia edellytyksiä ei enää ole;

2) valvottava ei ole kyennyt sille asetetussa määräajassa suorittamaan luottolaitostoiminnasta annetun lain 8 a luvussa tarkoitetussa elvytyssuunnitelmassa, rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetun lain 25 §:ssä tarkoitetussa ryhmittymän vakavaraisuuden tervehdyttämissuunnitelmassa taikka vakuutusyhtiölain 25 luvun 5 tai 6 §:ssä tai 26 luvun 11 §:ssä, työeläkevakuutusyhtiöistä annetun lain 20 §:ssä, ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetun lain 46 §:ssä taikka vakuutusyhdistyslain 12 luvun 6 b §:ssä tarkoitetussa taloudellisen aseman tervehdyttämissuunnitelmassa tai lyhyen aikavälin rahoitussuunnitelmassa esitettyjä toimenpiteitä taikka jos tällaisen suunnitelman toteuttaminen on laiminlyöty; tai

3) valvottava on törkeästi laiminlyönyt noudattaa 33 §:ssä säädettyä tai Finanssivalvonnan muun lain nojalla määräämää kieltoa tai oikaisupäätöstä.

Finanssivalvonta voi perua valvottavan toimiluvan myös, jos:

1) valvottavan toiminnassa on olennaisesti rikottu finanssimarkkinoita koskevia säännöksiä tai viranomaisen niiden nojalla antamia säännöksiä tai määräyksiä, toimiluvan ehtoja tai valvottavan toimintaa koskevia sääntöjä;

2) valvottava on lopettanut toimintansa yli kuuden kuukauden ajaksi;

3) valvottavan liiketoimintaa ei ole aloitettu 12 kuukaudessa toimiluvan myöntämisestä;

4) toimilupaa haettaessa on annettu olennaisesti vääriä tai puutteellisia tietoja sääntelyn ja valvonnan kannalta merkityksellisistä seikoista;

5) luottolaitos ei täytä asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannessa, neljännessä tai kuudennessa osassa säädettyjä vakavaraisuusvaatimuksia taikka luottolaitostoiminnasta annetun lain 11 luvun 6 §:ssä tarkoitettua harkinnanvaraista lisäpääomavaatimusta tai 9 §:ssä tarkoitettuja maksuvalmiutta koskevia lisävaatimuksia;

6) valvottava on asetettu selvitystilaan;

7) Rahoitusvakausvirasto on tehnyt päätöksen olla asettamatta luottolaitosta kriisihallintoon tilanteessa, jossa luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisusta annetun lain 4 luvun 1 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohdan mukaiset edellytykset luottolaitoksen asettamiselle kriisihallintoon täyttyisivät, mutta sitä ei pidetä mainitun momentin 3 kohdan mukaisesti tarpeellisena tärkeän yleisen edun turvaamiseksi;

8) kriisinratkaisuneuvosto on tehnyt 7 kohdassa tarkoitettua vastaavan päätöksen yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 806/2014 mukaisesti.

Finanssivalvonnan on peruttava toimilupa, jos

1) maksulaitoksen, hypoteekkiyhdistyksen, vakuutusyhtiön, kolmannen maan vakuutusyhtiön Suomessa olevan sivuliikkeen, sijoituspalveluyrityksen, kolmannen maan sijoituspalveluyrityksen Suomessa olevan sivuliikkeen, rahastoyhtiön ja sijoitusrahastolaissa tarkoitetun säilytysyhteisön sekä vaihtoehtorahastojen hoitajan, ETA-vaihtoehtorahastojen hoitajan Suomessa olevan sivuliikkeen ja vaihtoehtorahastojen hoitajista annetussa laissa tarkoitetun säilytysyhteisön tai erityisen säilytysyhteisön hakemuksesta tälle myöntämänsä toimilupa, jos tällainen valvottava hakee itse toimiluvan perumista eikä enää harjoita toimiluvan mukaista toimintaa;

2) EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdan b alakohdassa tarkoitettua toimintaa harjoittavan luottolaitoksen kokonaisvarojen keskiarvo on viiden peräkkäisen vuoden ajan mainitussa lainkohdassa säädettyä kynnysarvoa alhaisempi;

3) valvottava on asetettu konkurssiin, määrätty selvitystilaan rekisteriviranomaisen tai tuomioistuimen lainvoimaisella päätöksellä;

4) selvitysmiehet ovat antaneet selvitystilaa koskevan lopputilityksen; tai

5) vakuutusyhtiö on tehnyt päätöksen selvitystilasta tai Finanssivalvonta on antanut vakuutusyhtiön selvitystilan alkamista koskevan määräyksen.

Poiketen 2 momentin 5 kohdasta, maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen toimilupaa ei voida peruuttaa tai toimintaa määrätä lopetetavaksi ainoastaan sillä perusteella, että luottolaitos jättää täyttämättä EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 a ja 92 b artiklassa säädettyjä vaatimuksia.

Finanssivalvonnan on ennen 1 momentissa ja 2 momentin 1 kohdassa tarkoitetun päätöksen tai päätösesityksen tekemistä varattava valvottavalle kohtuullinen määräaika puutteen korjaamiselle, jollei toimiluvan peruminen välittömästi ole välttämätöntä finanssimarkkinoiden valvonnalle 1 §:ssä säädettyjen tavoitteiden toteutumisen turvaamiseksi.

Jos EKP tai muu viranomainen on toimivaltainen toimilupaviranomainen tämän pykälän mukaisessa perumisessa, Finanssivalvonnan on esitettävä tälle toimiluvan perumista sen sijaan, että Finanssivalvonta peruisi toimiluvan.

Finanssivalvonnan on peruessaan toimiluvan valvottavalta, joka toimii myös toisessa ETA-valtiossa, ilmoitettava päätöksestään isäntävaltion valvontaviranomaiselle.

Mitä tässä pykälässä säädetään toimiluvan perumisesta, sovelletaan myös vakuutusyhdistyksen toiminnan määräämiseen lopetettavaksi, joukkolainanhaltijoiden edustajasta annetussa laissa tarkoitetun edustajan rekisteröitymisen perumiseen, sijoituspalvelulain 5 luvun 5 §:ssä tarkoitetulle kolmannen maan sijoituspalveluyritykselle myönnetyn luvan perumiseen, vaihtoehtorahastojen hoitajista annetun lain 5 luvun 1 §:ssä tarkoitetun rekisteröitymisvelvollisen vaihtoehtorahastojen hoitajan rekisteröitymisen perumiseen sekä eräiden luotonantajien ja luotonvälittäjien rekisteröinnistä annetun lain 3 §:ssä tarkoitetun rekisteröitymisvelvollisen luotonantajan

ja vertaislainanvälittäjän rekisteröitymisen perumiseen. Mitä 1 momentin 1 ja 3 kohdassa sekä 2 momentin 1–4 kohdissa ja 5 momentissa säädetään toimiluvan perumisesta, sovelletaan myös kiinnitysluottopankeista ja katetuista joukkolainoista annetussa laissa (151/2022) tarkoitetun kiinnitysluottopankkitoimintaan oikeuttavan luvan perumiseen. Mitä 1 momentin 3 kohdassa ja 2 momentin 1 kohdassa säädetään toimiluvan perumisesta, sovelletaan myös eläkesäätiön ja eläkekassan, lisäeläkesäätiön ja lisäeläkekassan, ETA-lisäeläkesäätiön ja ETA-lisäeläkekassan sekä vakuutuskassan toiminnan määräämiseen lopetettavaksi.

Osakeyhtiömuotoisen luottolaitoksen toimiluvan perumisesta luottolaitoksen hakemuksesta säädetään liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista annetussa laissa (1501/2001), säästöpankin toimiluvan perumisesta säästöpankin hakemuksesta säästöpankkilaissa (1502/2001) ja osuuskuntamuotoisen luottolaitoksen toimiluvan perumisesta luottolaitoksen hakemuksesta osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annetussa laissa (423/2013).

Ulkomaisen ETA-sivuliikkeen toiminnan kieltämisestä säädetään 61 §:ssä ja kolmannen maan luottolaitoksen edustuston toimintaoikeuksien perumisesta luottolaitostoiminnasta annetussa laissa. Poiketen siitä, mitä säädetään 1–3 momentissa, kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen toimiluvan perumiseen sovelletaan luottolaitoslain 17 luvun 7 §:ssä säädettyä.

Edellä 4 §:n 2 momentin 15 kohdassa tarkoitetun toimilupavalvottavan toimiluvan peruuttamista koskevista edellytyksistä säädetään EU:n rahoitusvälineiden markkinat -asetuksen 27 e artiklan 1 kohdassa ja 27 f artiklan 4 kohdassa. Mainituissa säännöksissä tarkoitettuun Finanssivalvonnan päätökseen sovelletaan 5 momenttia.

28 §

Johdon toiminnan rajoittaminen

— —

Sen lisäksi, mitä säädetään 1 momentissa, Finanssivalvonta voi määräajaksi kieltää luottolaitoksen ylimpään johtoon tai toimivaan johtoon kuuluvaa henkilöä, avainhenkilöä, henkilöä, jonka ammatillisella toiminnalla on olennainen vaikutus luottolaitoksen riskiprofiiliin tai muuta luonnollista henkilöä taikka omistusyhteisössä tai sijoituspalveluyrityksessä vastaavassa asemassa olevaa henkilöä, joka on ollut vastuussa luottolaitoslain 20 luvun 1 §:n 1, 2, 4 ja 5 momentissa tarkoitetun

tai sijoituspalvelulain 15 luvun 2 §:n 1 momentin 5 kohdassa tarkoitetun säännöksen tai päätöksen rikkomisesta tai laiminlyönnistä, hoitamasta tehtäviään rikkomuksesta tai laiminlyönnistä vastuussa olevassa yrityksessä.

32 a §

Omistusosuuden hankinnan kieltäminen

Finanssivalvonta voi saatuaan luottolaitostoiminnasta annetun lain 3 luvun 1 §:ssä, sijoituspalvelulain 6 a luvun 1 §:ssä, sijoitusrahastolain 4 luvun 7 §:ssä, vaihtoehtorahastojen hoitajista annetun lain 5 luvun 3 §:ssä, 7 luvun 9 §:ssä tai 14 luvun 9 §:ssä, rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetun lain 11 §:ssä, maksulaitoslain 21 a tai 21 c §:ssä, kaupankäynnistä rahoitusvälineillä annetun lain 2 luvun 11 §:ssä, EU:n arvopaperikeskusasetuksessa tai vakuutusyhtiölain 4 luvun 5 §:ssä tarkoitetun ilmoituksen kieltää mainituissa lainkohdissa tarkoitetun omistusosuuden hankkimisen luottolaitoksesta, sijoituspalveluyrityksestä, rahastoyhtiöstä, vaihtoehtorahastojen hoitajasta, säilytysyhteisöstä, erityisestä säilytysyhteisöstä, vakuutusyhtiöstä sekä niiden omistusyhteisöistä, rahoitus- ja vakuutusryhmittymän omistusyhteisöstä, sähkörahayhteisöstä, maksulaitoksesta, pörssistä, pörssin omistusyhteisöstä, arvopaperikeskuksesta tai arvopaperikeskuksen omistusyhteisöstä, jos osuuden omistus vaarantaisi hankinnan kohteena olevan yrityksen tai yhteisön terveiden ja huolellisten liiketapaperiaatteiden mukaisen toiminnan tai, jos hankinnan kohteena on vakuutusyhtiö, vakuutetut edut, sillä perusteella, että on perusteltua aihetta epäillä:

— —

4) hankinnan liittymistä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen tai että hankinnasta seuraa kohonnut rahanpesun tai terrorismin rahoittamisen riski.

— —

32 b §

Omistusosuuden hankinnan arvioinnissa noudatettava menettely

Finanssivalvonnan on viivytyksettä, viimeistään kymmenen arkipäivän kuluessa 32 a §:n 1 momentissa tarkoitetun ilmoituksen ja, jos ilmoitusta myöhemmin täydennetään, täydentämistä koskevan ilmoituksen vastaanottamisesta kirjallisesti vahvistettava ilmoitusvelvolliselle vastaanottaneensa ilmoituksen. Vahvistuksesta

on käytävä ilmi, että ilmoitus sisältää vaadittavat selvitykset tai, jos ilmoitus ei sisällä kaikkia vaadittavia selvityksiä, tieto puuttuvista selvityksistä. Vahvistuksesta on lisäksi käytävä ilmi 2 momentissa tarkoitettu käsittelyaika.

Finanssivalvonnan on tehtävä 32 a §:ssä tarkoitettu päätös 60 arkipäivässä siitä, kun se on 1 momentissa tarkoitetulla tavalla vahvistanut saaneensa kaikki vaadittavat tiedot (*käsittelyaika*). Jos EKP on asiassa toimivaltainen viranomainen, Finanssivalvonnan on tehtävä valmisteltava päätösesitys EKP:lle siten, että EKP voi tehdä päätöksen käsittelyajassa. Finanssivalvonta voi käsittelyaikana, kuitenkin viimeistään viidentenäkymmenentenä arkipäivänä käsittelyajan alkamisesta, kirjallisesti pyytää tarpeellisia yksilöityjä lisätietoja. Lisätietojen pyytäminen keskeyttää käsittelyajan siihen, kunnes pyydetyt lisätiedot on saatu, kuitenkin enintään 20 arkipäivän ajaksi tai, jos ilmoitusvelvollisen kotipaikka on Euroopan talousalueen ulkopuolella tai ilmoitusvelvollinen on muu kuin Euroopan talousalueella toimiluvan saanut luottolaitos, sijoituspalveluyritys, sähkörahayhteisö, vakuutusyhtiö tai rahastoyhtiö, enintään 30 arkipäivän ajaksi. Päätös käsittelyajan jatkamisesta on annettava viivytyksettä tiedoksi ilmoitusvelvolliselle.

— —

Jos hankinnan kohteena on omistusosuus luottolaitoksesta, Finanssivalvonnan on lisäksi kuultava toimivaltaista valvontaviranomaista, joka vastaa kyseisen luottolaitoksen osalta rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämiseen liittyvien velvoitteiden valvonnasta, ellei kyseinen viranomainen ole Finanssivalvonta. Tällaisen viranomaisen on ilmoitettava mahdollisesta omistusosuuden hankinnan vastustamisesta 30 arkipäivän kuluessa siitä, kun Finanssivalvonta on lähettänyt kuulemispyynnön. Finanssivalvonnan on otettava hankinnan vastustamista koskeva ilmoitus huomioon tässä pykälässä tarkoitetussa arvioinnissa.

33 a §

Uhkasakko

— —

Jos uhkasakko asetetaan markkinarakennetoimija-asetuksen 7a artiklan velvoitteiden laiminlyönnistä tai rikkomisesta, on uhkasakon oltava tehokas ja oikeasuhteinen, ja se saa olla enintään 3 prosenttia edellisen tilikauden keskimääräisestä päivittäisestä liikevaihdosta. Se on määrättävä jokaiselta viivästyspäivältä ja laskettava uhkasakon määräämisestä tehdyssä päätöksessä määrätystä päivästä alkaen.

Uhkasakko asetetaan enintään kuuden kuukauden ajaksi Finanssivalvonnan päätöksen tiedoksi antamisesta. Finanssivalvonta voi uudelleentarkastelun perusteella jatkaa tarvittaessa uhkasakon voimassaoloa.

Jos uhkasakko asetetaan markkinarakennetoimija-asetuksen 9 §:n velvoitteiden laiminlyönnistä tai rikkomisesta saa se olla enintään 1 prosenttiedellisen tilikauden keskimääräisestä päivittäisestä liikevaihdosta, ja yhteisön on jatkuvan rikkomisen tapauksessa maksettava se jokaiselta rikkomispäivältä siihen saakka, kunnes velvollisuutta noudatetaan tai sitä noudatetaan jälleen. Uhkasakko voidaan määrätä enintään kuuden kuukauden ajaksi päivämäärästä, joka vahvistetaan vaatimusta rikkomisen lopettamista ja uhkasakon määräämistä koskevassa Finanssivalvonnan päätöksessä.

— —

Luottolaitosvalvontaan liittyvät erityiset tehtävät ja valvontavaltuudet

35 b §

Luottolaitostoimintaan liittyvien kelpoisuusvaatimusten valvonta ja valvontavaltuudet

Finanssivalvonnan on jatkuvasti valvottava luottolaitostoiminnasta annetun lain 7 luvussa tarkoitettujen luottolaitoksen ylimpään johtoon kuuluvien henkilöiden kelpoisuusvaatimusten täyttymistä. Finanssivalvonnan on arvioitava, täyttävätkö johtoon kuuluvat henkilöt 7 luvussa asetetut kelpoisuusvaatimukset, jos Finanssivalvonnalla on perusteltua syytä epäillä luottolaitoksessa tai omistusyhteisössä tapahtuneen tai tapahtuvan rahanpesua tai terrorismin rahoittamista, tai jos luottolaitoksen rahanpesun tai terrorismin rahoittamisen riski on kohonnut.

Sen lisäksi, mitä 18 §:ssä säädetään Finanssivalvonnan oikeudesta saada tietoja valvottavalta ja muulta finanssimarkkinoilla toimivalta, Finanssivalvonta voi osana 1 momentissa tarkoitettujen kelpoisuusvaatimusten valvontaa edellyttää haastatteluita tai kuulemisia.

Finanssivalvonnan on lisäksi jatkuvasti valvottava luottolaitostoiminnasta annetun lain 7 luvussa avainhenkilöille säädettyjen kelpoisuusvaatimusten täyttymistä, kun kyse on talousjohtajan, riskinvalvonnasta vastaavan johtajan, sääntelyn ja sisäisten toimintaperiaatteiden noudattamisesta vastaavan johtajan ja sisäisestä tarkastuksesta vastaavan johtajan kelpoisuusvaatimuksista ja mainitussa tehtävässä oleva henkilö on nimitettynä johonkin luottolaitosdirektiivin 91 a artiklan 5 kohdassa tarkoitettuun luottolaitokseen tai muuhun yhteisöön.

Jos Finanssivalvonta havaitsee, että tässä pykälässä tarkoitettu johtoon kuuluva, talousjohtaja, riskienvalvonnasta vastaava johtaja, sääntelyn ja sisäisten toimintaperiaatteiden noudattamisesta vastaava johtaja tai sisäisestä tarkastuksesta vastaava johtaja ei täytä kelpoisuusvaatimuksia, Finanssivalvonta voi erottaa tässä momentissa tarkoitetun henkilön tehtävästään tai edellyttää luottolaitoksen tai omistusyhteisön ryhtyvän toimenpiteisiin kelpoisuusvaatimusten täyttämiseksi.

Finanssivalvonnan on kerättävä EU:n vakavaraisuusasetuksen 435 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitetut tiedot ja käytettävä tietoa luottolaitosten monimuotoisuuskäytänteiden vertailemiseksi. Finanssivalvonnan on luovutettava tässä momentissa tarkoitetut tiedot Euroopan pankkiviranomaiselle.

38 §

Rikemaksu

Finanssivalvonta määrää rikemaksun sille, joka tahallaan tai huolimattomuudesta:

— —

4) laiminlyö tai rikkoo markkinarakennetoimija-asetuksen 4 artiklan 3 a kohtaa määrityspalveluiden tarjoamisesta reiluin, kohtuullisin, syrjimättömin ja avoimin kaupallisin ehdoin, 4 a artiklan 3 kohdan positiolaskelmiin liittyviä säännöksiä, 4 b artiklan 4 kohdan kaupan jälkeisen riskienvähennyspalvelun tarjoajan velvoitteita, 5 artiklaa määritysvelvollisuutta koskevasta menettelystä, 7 artiklaa keskusvastapuoleen pääsystä, 7 c artiklan 1–3 kohdan tiedotus- tai ilmoitusvelvollisuutta, 7 d artiklan 1 kohdan ilmoitusvelvollisuutta, 7 e artiklan 1 kohdan ilmoitusvelvollisuutta, 8 artiklaa markkinapaikkaan pääsystä, 9 artiklaa raportointivelvollisuudesta tai 11 artiklaa sellaisia OTC-johdannaissopimuksia koskevista riskienpienentämistekniikoista, joita ei määritetä keskusvastapuolessa;

— —

39 §

Julkinen varoitus

— —

Sen lisäksi, mitä säädetään 1 momentissa, Finanssivalvonta voi antaa julkisen varoituksen myös luottolaitoksen ylimpään johtoon tai toimivaan johtoon kuuluvalle henkilölle, avainhenkilölle, henkilölle, jonka ammatillisella toiminnalla on

olennainen vaikutus luottolaitoksen riskiprofiiliin sekä muulle luonnolliselle henkilölle taikka omistusyhteisössä tai sijoituspalveluyrityksessä vastaavassa asemassa olevaa henkilölle, joka on ollut vastuussa luottolaitoslain 20 luvun 1 §:n 1, 2, 4 ja 5 momentissa tarkoitetun tai sijoituspalvelulain 15 luvun 2 §:n 1 momentin 5 kohdassa tarkoitetun säännöksen tai päätöksen rikkomisesta tai laiminlyönnistä.

40 §

Seuraamusmaksu

— —

Seuraamusmaksu määrätään myös sille, joka tahallaan tai huolimattomuudesta laiminlyö tai rikkoo:

1) markkinarakennetoimija-asetuksen 4 artiklan 1 tai 3 kohdan säännöstä finanssialalla toimivan tai finanssialan ulkopuolisen vastapuolen tekemien OTC-johdannaisten määritysvelvollisuudesta, 4 a artiklan 1 tai 2 kohdan säännöstä finanssialalla toimivan vastapuolen tekemien OTC-johdannaisten määritysvelvollisuudesta ja ilmoitusvelvollisuudesta, 7 a artiklan 1–4 kohdan säännöksiä aktiivista tilistä, 7 b artiklan 1 tai 2 kohdan laskenta- tai ilmoitusvelvollisuutta taikka 10 artiklan 1 tai 2 kohdan säännöstä finanssialan ulkopuolisen vastapuolen tekemien OTC-johdannaisten määritysvelvollisuudesta ja ilmoitusvelvollisuudesta sekä positiolaskennasta;

— —

40 b §

Liikevaihdon määritelmä

Kun Finanssivalvonta määrää seuraamusmaksun, jonka enimmäismäärä asetetaan 41 §:n mukaisesti, liikevaihdolla tarkoitetaan:

1) EU:n vakavaraisuusasetusta soveltavan luottolaitoksen ja sijoituspalveluyrityksen osalta teknisistä täytäntöönpanostandardeista Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 soveltamiseksi laitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvän raportoinnin osalta ja täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 680/2014 kumoamisesta annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2021/451 liitteiden III ja IV mukaisesti seuraavien erien summa:

a) korkotuotot;

b) korkokulut;

c) vaadittaessa takaisin maksettavasta oman pääoman ehtoisesta rahoitusinstrumentista aiheutuvat kulut;

d) osinkotuotot;

e) palkkiokulut;

f) palkkiotuotot;

g) voitot tai tappiot kaupankäyntitarkoituksessa pidettävistä rahoitusvaroista ja veloista, netto;

h) voitot tai tappiot rahoitusvaroista ja -veloista, jotka kirjataan käypään arvoon tulosvaikutteisesti, netto;

i) voitot tai tappiot suojauslaskennasta, netto;

j) kurssierot (voitto tai tappio), netto;

k) muut liiketoiminnan tuotot;

l) muut liiketoiminnan kulut;

2) vakuutusyhtiön, vakuutusyhdistyksen, eläkelaitoksen ja vakuutusyhtiölain 2 luvun 18 b §:ssä tarkoitetun erillisyhtiön vakuutusmaksutuloa sekä eläkesäätiön, eläkekassan, lisäeläkesäätiön, lisäeläkekassan, ETA-lisäeläkesäätiön, ETA-lisäeläkekassan ja vakuutuskassan maksutuloa;

3) muun kuin 1 tai 2 kohdassa tarkoitetun oikeushenkilön osalta kirjanpitolain 4 luvun 1 §:ssä tarkoitettua liikevaihtoa tai sitä vastaavaa liikevaihtoa.

Kun Finanssivalvonta määrää seuraamusmaksun, jonka enimmäismäärä asetetaan 41 a–c §:n mukaisesti, liikevaihdolla tarkoitetaan:

1) EU:n vakavaraisuusasetusta soveltavan luottolaitoksen ja sijoituspalveluyrityksen osalta teknisistä täytäntöönpanostandardeista Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 soveltamiseksi laitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvän raportoinnin osalta ja täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 680/2014 kumoamisesta annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2021/451 liitteiden III ja IV mukaisesti seuraavien erien summa:

a) korkotuotot;

b) korkokulut;

c) vaadittaessa takaisin maksettavasta oman pääoman ehtoisesta rahoitusinstrumentista aiheutuvat kulut;

d) osinkotuotot;

e) palkkiokulut;

f) palkkiotuotot;

g) voitot tai tappiot kaupankäyntitarkoituksessa pidettävistä rahoitusvaroista ja veloista, netto;

h) voitot tai tappiot rahoitusvaroista ja -veloista, jotka kirjataan käypään arvoon tulosvaikutteisesti, netto;

i) voitot tai tappiot suojauslaskennasta, netto;

j) kurssierot (voitto tai tappio), netto;

k) muut liiketoiminnan tuotot;

l) muut liiketoiminnan kulut;

2) jos 1 kohdassa tarkoitetun luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen on laadittava emoyhtiönä konsernitilinpäätös tai jos se kuuluu tytäryhtiönä konserniin, konsernin ylimmän emoyrityksen konsernitilinpäätöksen mukaista liikevaihtoa;

3) vakuutusyhtiön, vakuutusyhdistyksen, eläkelaitoksen ja vakuutusyhtiölain 2 luvun 18 b §:ssä tarkoitetun erillisyhtiön vakuutusmaksutuloa sekä eläkesäätiön, eläkekassan, lisäeläkesäätiön, lisäeläkekassan, ETA-lisäeläkesäätiön, ETA-lisäeläkekassan ja vakuutuskassan maksutuloa, ja jos vakuutusyhtiö, vakuutusyhdistys, eläkelaitos, erillisyhtiö, eläkesäätiö, eläkekassa, lisäeläkesäätiö, lisäeläkekassa, ETA-lisäeläkesäätiö, ETA-lisäeläkekassa tai vakuutuskassa kuuluu tytäryrityksenä konserniin, konsernitilinpäätöksen mukaista vakuutusmaksutuloa tai vastaavasti maksutuloa;

4) muun kuin 1 tai 2 kohdassa tarkoitetun oikeushenkilön osalta kirjanpitolain 4 luvun 1 §:ssä tarkoitettua liikevaihtoa tai sitä vastaavaa liikevaihtoa, tai, jos oikeushenkilön on laadittava emoyhtiönä konsernitilinpäätös tai jos se kuuluu tytäryhtiönä konserniin, konsernin ylimmän emoyrityksen konsernitilinpäätöksen mukaista liikevaihtoa.

71 §

Oikeus ja velvollisuus luovuttaa tietoja

Sen lisäksi, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999) säädetään, Finanssivalvonnalla on oikeus luovuttaa salassapitosäännösten estämättä tietoja:

— —

16) Verohallinnolle sellaisia rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä annetun lain noudattamisen valvonnassa havaittuja tietoja, joilla on merkitystä Verohallinnon valvoessa verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) 17 a–17 d §:ssä säädettyjä velvoitteita sekä oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU ja EU:n vakavaraisuusasetuksen noudattamisen valvonnassa havaittuja tietoja, joilla on merkitystä verotusmenettelystä annetun lain muiden velvoitteiden laiminlyönnin estämiseksi sekä selvittämiseksi;

— —

Finanssivalvonta ei saa luovuttaa toisessa valtiossa sijaitsevalta valvonta- tai muulta viranomaiselta taikka toisessa valtiossa suoritetussa tarkastuksessa saatuja salassa pidettäviä tietoja edelleen, ellei tiedon antanut viranomainen taikka sen ulkomaan, jossa tarkastus on suoritettu, muu asianomainen valvontaviranomainen ole antanut siihen nimenomaista suostumusta. Näitä tietoja voidaan käyttää ainoastaan tämän lain mukaisten tehtävien hoitamiseen tai niihin tarkoituksiin, joita varten suostumus on annettu.

— —

———

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

———

13.2 Laki luottolaitostoiminnasta annetun lain muuttamisesta

Laki

luottolaitostoiminnasta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan luottolaitostoiminnasta annetun lain (610/2012) 1 luvun 15 §:n 2 momentti ja 7 luvun 6 a §, sellaisena kuin ne ovat laissa 233/2021,

muutetaan 1 luvun 20 §, 2 a luvun otsikko, 1 §:n 2 momentin 3 kohta ja 3 momentti, 2 §:n 2 momentti, 4 §, 5 §, 3 luvun 1 §:n 7 momentti, 7 luvun 1 §:n 3 momentti, 2 §:n 1 momentti, 4 §, 5 §:n 1–3 ja 6 momentti, 8 luvun 3 §:n 1 momentti, 9 §:n 2 momentti, 9 luvun 1 §:n 1 momentti, 2 §:n 1 momentin johdantokappale ja 2 kohta, 3 §:n 1 momentti, 4 §:n 3 momentti, 9 §, 12 §, 16 §:n 1 momentti, 19 §, 20 §:n 2 momentti, 23 §, 10 luvun 3 §:n 5 ja 7 momentti, 4 b §:n 2 momentti, 4 d §:n 1 momentti, 4 e §:n 2, 3 ja 6 momentti, 7 §:n 6 momentti, 8 §:n 6 momentin 2 kohta ja 8 momentti, 10 §:n 4 momentin 2 kohta, 11 luvun 2 §, 3 §:n 2 momentti, 4 §, 5 §, 5 a §:n 1 momentti, 6 d §:n 1 momentti, 10 §:n 1 momentin johdantokappale, 2, 13 ja 14 kohta, 17 luku, 18 luvun 4 ja 8 §, 10 §:n 1 momentti, 20 luvun 1 §:n 2 momentin 3 ja 7 kohta, 3 momentti, 4 momentin 1, 2, 4, 5, 8 ja 9 kohta ja 5 momentti sekä 22 luvun 2 §,

2 a luvun otsikko, 1 §:n 2 momentin 3 kohta ja 3 momentti, 2 §:n 2 momentti, 4 §, 5 §, 7 luvun 2 §:n 1 momentti, 9 luvun 16 §:n 1 momentti, 10 luvun 3 §:n 5 ja 7 kohta, 4 b §:n 2 momentti, 4 d §:n 1 momentti, 4 e §:n 2, 3 ja 6 momentti, 8 §:n 6 momentin 2 kohta, 10 §:n 4 momentin 2 kohta, 11 luvun 3 §:n 2 momentti, 6 d §:n 1 momentti, 10 §:n 1 momentin johdantokappale, 2, 13 ja 14 kohta laissa 233/2021, 7 luvun 5 §:n 2 momentti ja 3 momentin 1 kohta laissa 394/2019, 9 luvun 2 §:n 1 momentin johdantokappale ja 2 kohta laissa 611/2024, 11 luvun 2 § laeissa 233/2021 ja 611/2024, 5 a §:n 1 momentti ja 20 luvun 1 §:n 2 momentin 7 kohta ja 5 momentti laissa 1199/2014, 18 luvun 8 § osaksi laissa 233/2021 sekä 20 luvun 1 §:n 2 momentin 3 kohta laissa 854/2016,

lisätään 1 lukuun uusi 21 ja 22 §, 2 a luvun 3 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 233/2021, uusi 3 ja 4 momentti, lakiin uusi 3 a luku, 7 lukuun uusi 4 a–4 e §, 9 lukuun uusi 3 a, 3 b ja 17 a §, 10 §:ään uusi 4 momentti, 14 §:ään uusi 5 momentti, 10 luvun 4 a §:ään, sellaisena kuin se on laissa 233/2021, uusi 6 momentti, 7 §:ään uusi 7 ja 8 momentti, 8 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laeissa 1199/2014 ja 233/2021, uusi 9 ja 10 momentti, 11 lukuun uusi 2 a, 2 b, 4 a ja 4 b §, 6 a §:ään, sellaisena kuin se on laissa 233/2021, uusi 3–5 momentti, 6 c §:ään, sellaisena kuin se on laissa 233/2021, uusi 4 ja 5 momentti, 6 d §:ään, sellaisena kuin se on laissa 233/2021, uusi 5 momentti, 10 §:n 1 momenttiin uusi 15–18 kohta, 10 §:ään, sellaisena kuin se on laeissa 1199/2014 ja 233/2021, uusi 2 ja 5 momentti, jolloin nykyinen 2 ja 3 momentti siirtyisi 3 ja 4 momentiksi, 18 lukuun uusi 4 a–4 c, 8 a, 14–17 §, 20 luvun 1 §:n 2 momenttiin, sellaisena kuin se on osaksi laeissa 854/2016, 448/2017 ja 1199/2014, uusi 8–10 kohta, 4 momenttiin uusi 10–15 kohta, 1 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laeissa 1199/2014, 1280/2015, 854/2016, 448/2017 ja 183/2023, uusi 6 momentti seuraavasti:

1 luku

Yleiset säännökset

20 §

Johdon määritelmät

Ylimmällä johdolla tarkoitetaan tässä laissa luottolaitoksen hallitusta ja liiketoiminnasta vastaavaa johtoa. Jos luottolaitoksella on hallintoneuvosto, jolle on annettu hallitukselle kuuluvia tehtäviä, hallintoneuvosto rinnastetaan tätä lakia sovellettaessa hallitukseen.

Liiketoiminnasta vastaavalla johdolla tarkoitetaan tässä laissa luottolaitoksen toimitusjohtajaa sekä sellaisia luottolaitoksen hallinto- ja ohjausjärjestelmässä liiketoiminnasta vastaavaan johtoon kuuluviksi henkilöiksi määriteltyjä toimitusjohtajan välittömässä alaisuudessa toimivia henkilöitä, jotka toimitusjohtajan ohella tosiasiallisesti johtavat luottolaitoksen toimintaa.

Toimivalla johdolla tarkoitetaan liiketoiminnasta vastaavaan johtoon kuuluvan henkilön ylimmän johdon välittömässä alaisuudessa toimivaa henkilöä, joka vastaa luottolaitoksen päivittäisestä johtamisesta.

Avainhenkilöllä tarkoitetaan tässä laissa luottolaitoksen palveluksessa olevaa henkilöä, jolla on merkittävää vaikutusvaltaa luottolaitoksen johtamisessa, mutta joka ei kuulu luottolaitoksen liiketoiminnasta vastaavaan johtoon. Tässä pykälässä tarkoitettuina avainhenkilöinä on pidettävä ainakin luottolaitoksen talousjohtajaa, riskienvalvontatoiminnosta vastaavaa henkilöä, sääntelyn ja sisäisten toimintaperiaatteiden noudattamisesta vastaavasta toiminnosta vastaavaa henkilöä ja sisäisestä tarkastuksesta vastaavaa henkilöä, ellei tällaista henkilöä katsota kuuluvaksi luottolaitoksen liiketoiminnasta vastaavaan johtoon.

21 §

Kryptovara

Kryptovaralla tarkoitetaan tässä laissa kryptovarojen markkinoista sekä asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 1095/2010 ja direktiivien 2013/36/EU ja (EU)2019/1937 muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2023/1114, jäljempänä *EU:n kryptovara-markkina-asetus*, 3 artiklan 1 kohdan 5 alakohdassa määriteltyä kryptovaraa, joka ei ole digitaalista keskuspankkirahaa.

22 §

ETA-valvontaviranomainen

ETA-valvontaviranomaisella tarkoitetaan tässä laissa Finanssivalvonnasta annetun lain (878/2008) 6 §:n 5 kohdassa tarkoitettua ulkomaista ETA-valvontaviranomaista.

2 a luku

Omistusyhteisöt

1 §

Omistusyhteisön luvanvaraisuus

— —

Omistusyhteisö voi kuitenkin hakea Finanssivalvonnalta vahvistuksen sille, ettei 1 momentissa tarkoitettua lupaa tarvita. Omistusyhteisön on tällöin täytettävä seuraavat edellytykset:

— —

2) omistusyhteisön tytäryhteisönä toimiva luottolaitos tai tytäryhteisönä toimivat omistusyhteisö, joka on saanut 1 momentissa tarkoitetun luvan, on nimetty vastaamaan konsolidoitujen vaatimusten täyttämisestä ja sillä on kaikki tarpeelliset keinot ja valtuudet velvoitteiden tehokkaaseen hoitamiseen;

— —

Jos hakemus 1 momentissa tarkoitetusta omistusyhteisön luvasta tai 2 momentissa tarkoitetusta vahvistuksesta on samanaikaisesti käsittelyssä 4 luvun 1 §:ssä tarkoitetun toimilupahakemuksen, 3 luvussa tarkoitetun ilmoitusvelvollisuuden perusteella annetun ilmoituksen tai 3 a luvun 1 §:n 2 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen kanssa, Finanssivalvonnan on sovitettava yhteen toimintansa samanaikaisten käsittelyiden osalta. Finanssivalvonnasta annetun lain 32 b §:n 2 momentissa tarkoitettu 60 arkipäivän käsittelyaika keskeytetään, kunnes tämän luvun mukainen lupakäsittely on saatu päätökseen. Finanssivalvonnan tulee sovittaa toimintansa tarvittaessa konsolidointiryhmän valvojan kanssa tai toisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen kanssa.

— —

2 §

Omistusyhteisöä koskevan luvan myöntämisen edellytykset

— —

Finanssivalvonnan on tehtävä 1 §:n 1 momentissa tarkoitettua lupaa ja 1 §:n 2 momentissa tarkoitettua vahvistusta koskeva päätös neljän kuukauden kuluessa lupahakemuksen vastaanottamisesta tai, jos hakemus on puutteellinen, siitä, kun hakija on antanut asian ratkaisemista varten tarvittavat asiakirjat ja selvitykset.

3 §

Lupaedellytysten valvonta

— —

Finanssivalvonta on ylläpidettävä vähintään vuosittain päivitettävää luetteloa verkkosivuillaan omistusyhteisöistä, jotka ovat saaneet 2 §:ssä tarkoitetun omistusyhteisön luvan tai 1 §:n 2 momentissa tarkoitetun vahvistuksen. Luettelossa tulee ilmoittaa 1 §:n 2 momentissa tarkoitetun vahvistuksen saaneiden yhteisöjen osalta se yhteisö, joka on nimetty vastaamaan sen varmistamisesta, että ryhmä noudattaa vakavaraisuusvaatimuksia konsolidoidulla tasolla.

Finanssivalvonta on tarkasteltava vähintään vuosittain laitosten emoyrityksiä varmistaakseen, että omistusyhteisöjen kriteerit täyttävät yritykset on tunnistettu asianmukaisesti. Jos kyseiset emoyritykset sijaitsevat muissa jäsenvaltioissa, Finanssivalvonnan tulee tehdä yhteistyötä muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa tarkastelua suorittaessaan.

4 §

Omistusyhteisöön sovellettavat säännökset

Mitä tässä laissa ja EU:n vakavaraisuusasetuksessa säädetään luottolaitoksista, sovelletaan konsolidoitujen vaatimusten osalta myös seuraaviin toimijoihin:

1) 1 §:n 1 momentissa tarkoitettuun luvanvaraiseen omistusyhteisöön;

2) 1 §:n 2 momentin 3 kohdassa tarkoitettuun luottolaitokseen;

3) 3 §:n 1 momentin mukaisesti nimettyyn luottolaitokseen tai toiseen omistusyhteisöön.

Tämän luvun säännöksiä ei sovelleta talletuspankkien yhteenliittymästä annetun lain 4 §:ssä tarkoitettuun keskusyhteisöön.

Finanssivalvonta voi tapauskohtaisesti sallia, että 1 §:n 2 momentissa tarkoitetun vahvistuksen saanut omistusyhteisö jätetään konsolidoinnin ulkopuolelle, jos

1) konsolidoinnin ulkopuolelle jättäminen ei vaikuta tytäryrityksenä toimivan luottolaitoksen tai ryhmän valvonnan tehokkuuteen;

2) omistusyhteisöllä ei ole muita oman pääoman ehtoisia sijoituksia kuin oman pääoman ehtoinen sijoitus tytäryrityksenä toimivassa luottolaitoksessa tai väliyhtiönä ja emoyrityksenä toimivassa omistusyhteisöllä, jonka määräysvallassa tytäryrityksenä toimiva luottolaitos on;

3) omistusyhteisö ei merkittävästi rahoita eikä sillä ole omistuseriä, jotka eivät liity sen omistukseen tytäryrityksenä toimivassa luottolaitoksessa tai väliyhtiönä ja emoyrityksenä toimivassa omistusyhteisössä, jonka määräysvallassa tytäryrityksenä toimiva luottolaitos on.

5 §

Omistusyhteisöä koskeva yhteinen päätöksenteko konsolidointiryhmässä

Jos Finanssivalvonta vastaa konsolidointiryhmän valvonnasta ja omistusyhteisö on sijoittautunut toiseen ETA-valtioon, Finanssivalvonnan on pyrittävä yhdessä tämän omistusyhteisön sijoittautumisvaltion valvontaviranomaisen kanssa saamaan aikaan yhteinen päätös 1–3 §:n ja 4 §:n 3 momentin soveltamisesta. Finanssivalvonnan on tällöin laadittava arviointi 1–3 §:ssä ja 4 §:n 3 momentissa tarkoitetusta luvasta, vahvistuksesta, konsolidoinnin ulkopuolelle jättämisestä tai valvontatoimenpiteistä ja annettava tämä arviointi omistusyhteisön sijoittautumisvaltion valvontaviranomaiselle.

Yhteiseen päätökseen on pyrittävä kahden kuukauden kuluessa siitä, kun omistusyhteisön sijoittautumisvaltionvalvontaviranomainen on vastaanottanut arvioinnin.

Tarvittaessa rahoitus- ja vakuutusryhmittymän valvonnasta vastaavalta valvontaviranomaiselta on saatava suostumus tässä momentissa tarkoitettuja päätöksiä varten.

Jos yhteistä päätöstä ei ole saavutettu kahden kuukauden kuluessa siitä, kun Finanssivalvonta on toimittanut 1 momentissa tarkoitetun arvion omistusyhteisön sijoittautumisvaltion valvontaviranomaiselle, asia on saatettava Euroopan pankkiviranomaisen käsiteltäväksi Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 19 artiklan mukaisesti. Jos 3 momentissa tarkoitettua suostumusta ei ole saatu, asia on saatettava lisäksi Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi.

Mitä tässä pykälässä säädetään yhteisestä päätöksestä, sovelletaan, jos Finanssivalvonta vastaavasti toimii omistusyhteisön sijoittautumisvaltion valvontaviranomaisena ja konsolidointiryhmän valvonnasta vastaa toisen jäsenmaan viranomainen.

3 luku

Oikeus omistaa luottolaitoksen osakkeita tai osuuksia

1 §

Osakkeiden ja osuuksien hankintaa ja luovutusta koskeva ilmoitusvelvollisuus

— —

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitettuihin ilmoituksiin liitettävistä tiedoista voidaan antaa tarkempia säännöksiä valtioneuvoston asetuksella. Ilmoituksiin sovelletaan lisäksi Euroopan komission asetuksella tai päätöksellä annettavia teknisiä standardeja.

3 a luku

Yritysjärjestelyjen, merkittävän omistusosuuden hankkimisen sekä merkittävien varojen ja velkojen luovutuksen valvonta

1 §

Ilmoitusvelvollisuus Finanssivalvonnalle

Luottolaitoksen on kirjallisesti ilmoitettava Finanssivalvonnalle etukäteen, jos se:

1) luovuttaa tai vastaanottaa varoja tai velkoja, jotka ovat merkittäviä 3 §:ssä tarkoitetulla tavalla;

2) hankkii toisesta yrityksestä omistusosuuden, joka on merkittävä 4 §:ssä tarkoitetulla tavalla tai luopuu tällaisesta omistusosuudesta;

3) on osallisena sulautumisessa tai jakautumisessa, jäljempänä tässä luvussa *yritysjärjestely*.

Edellä 1 momentin 3 kohdan mukainen ilmoitus on tehtävä ennen velkojille annettavan kuulutuksen hakemista.

Jos luottolaitos hankkii merkittävän omistusosuuden toisesta luottolaitoksesta 3 luvussa tarkoitetulla tavalla, sovelletaan lisäksi mainitun luvun säännöksiä.

Ilmoituksen sisällöstä ja siihen liitettävistä selvityksistä säädetään tarkemmin Euroopan komission asetuksella tai päätöksellä annettavilla teknisillä standardeilla. Ilmoitusmenettelystä säädetään tarkemmin valtiovarainministeriön asetuksella.

2 §

Säännösten soveltaminen omistusyhteisöihin ja keskusyhteisöihin

Mitä tässä luvussa säädetään luottolaitoksesta, sovelletaan vastaavasti 2 a luvun 1 §:ssä tarkoitettuun luvanvaraiseen omistusyhteisöön ja talletuspankkien yhteenliittymän keskusyhteisöön, ellei erikseen ole toisin säädetty.

3 §

Merkittävät varat ja velat

Omaisuuseriä tai velvoitteita on pidettävä merkittävänä, kun järjestelyssä luovutettavat omaisuuserät tai velvoitteet muodostavat vähintään 10 prosenttia luovuttajana tai luovutuksensaajana olevan luottolaitoksen, omistusyhteisön tai keskusyhteisön tasearvosta, tai jos sekä luovuttaja että luovutuksensaaja kuuluvat samaan konserniin, 15 prosenttia tasearvosta. Jos luovuttajana on konsolidointiryhmän emoyhteisönä toimiva omistusyhteisö tai keskusyhteisö, tässä momentissa säädetyt prosenttiosuudet lasketaan konsolidoidun taloudellisen aseman perusteella.

Edellä 1 momentista poiketen seuraavia omaisuuseriä tai velvoitteita ei kuitenkaan oteta huomioon omaisuuserien tai velvoitteiden merkittävyyden arvioinnissa:

1) luovutuksen kohteena olevat järjestämättömät saatavat;

2) luottosaatavien tai muiden omaisuuserien luovuttaminen kiinnitysluottopankeista ja katetuista joukkolainoista annetussa laissa tai katettuja joukkolainoja koskevan direktiivin (EU) 2019/2162 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuihin katepooleihin;

3) luottosaatavien tai muiden omaisuuserien luovuttaminen arvopaperistamistarkoituksiin;

4) kriisinratkaisumenettelyn yhteydessä luovutettavat omaisuuserät tai velvoitteet.

4 §

Merkittävä omistusosuus

Omistusosuutta on pidettävä merkittävänä, kun sen arvo on vähintään 15 prosenttia hankkivan luottolaitoksen omista varoista tai konsolidoiduista omista varoista. Jos omistusosuuden hankkijana on omistusyhteisö tai keskusyhteisö, omistusosuutta on pidettävä merkittävänä, kun sen arvo on vähintään 15 prosenttia konsolidoiduista omista varoista.

5 §

Merkittävän omistusosuuden hankinnan arviointimenettely

Finanssivalvonnan on arvioitava 1 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen johdosta, kykeneekö ilmoitusvelvollinen luottolaitos järjestämään toimintansa vakaalla ja luotettavalla tavalla sekä sitä, millaisia riskejä hankinnan tekevään luottolaitokseen hankinnan johdosta kohdistuu. Arviointi on suoritettava seuraavilla perusteilla:

1) kykeneekö ilmoitusvelvollinen luottolaitos noudattamaan tässä laissa ja tämän lain perusteella annetuissa säädöksissä ja määräyksissä, EU:n vakavaraisuusasetuksessa, luottolaitosdirektiiviin pohjautuvissa säädöksissä ja soveltuvin osin muussa Euroopan unionin lainsäädännössä tai sen täytäntöönpanemiseksi annetussa kansallisessa lainsäädännössä luottolaitoksen taloudelliselle asemalle, riskienhallinnalle ja toiminnan järjestämiselle asetettuja vaatimuksia;

2) onko perusteltua syytä epäillä, että hankinnan yhteydessä syyllistytään tai pyritään tai on syyllistytty tai pyritty rahanpesuun tai terrorismin rahoittamiseen tai että ehdotettu hankinta voisi lisätä rahanpesun tai terrorismin rahoittamisen riskiä.

Finanssivalvonnan on lisäksi kuultava toimivaltaista valvontaviranomaista, joka vastaa kyseisen luottolaitoksen osalta rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämiseen liittyvien velvoitteiden valvonnasta, ellei kyseinen viranomainen ole Finanssivalvonta. Tällaisen viranomaisen on ilmoitettava mahdollisesta omistusosuuden hankinnan vastustamisesta 30 arkipäivän kuluessa siitä, kun Finanssivalvonta on lähettänyt kuulemispyynnön. Finanssivalvonnan on otettava hankinnan vastustamista koskeva ilmoitus huomioon tässä pykälässä tarkoitetussa arvioinnissa.

Arviointimenettelystä ja arvioinnin perusteista säädetään lisäksi valtiovarainministeriön asetuksella, Euroopan komission asetuksella tai päätöksellä annettavilla teknisillä standardeilla sekä niitä täydentävillä Finanssivalvonnan määräyksillä. Finanssivalvonnan on julkaistava arviointiperusteet, joiden on oltava oikeasuhtaiset ja asianmukaiset omistusosuuden hankinnan luonne huomioiden.

6 §

Yritysjärjestelyn arviointimenettely

Finanssivalvonnan on varmistaakseen 1 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettuun yritysjärjestelyyn osallistuvien luottolaitosten toiminnan vakaus sekä ottaakseen huomioon yritysjärjestelystä aiheutuvat riskit, joille luottolaitos voi yritysjärjestelyn yhteydessä altistua, tehtävä arvio järjestelystä seuraavilla perusteilla:

1) yritysjärjestelyyn osallistuvien luottolaitosten maine;

2) yritysjärjestelyyn osallistuvien luottolaitosten taloudellisen toiminnan vakaus ottaen huomioon erityisesti niiden harjoittaman liiketoiminnan luonne;

3) kykeneekö yritysjärjestelyyn osallisena oleva luottolaitos arvioidusti noudattamaan tässä laissa ja tämän lain perusteella annetuissa säädöksissä ja määräyksissä, EU:n vakavaraisuusasetuksessa, luottolaitosdirektiiviin pohjautuvissa säädöksissä ja soveltuvin osin muussa Euroopan unionin lainsäädännössä tai sen täytäntöönpanemiseksi annetussa kansallisessa lainsäädännössä luottolaitoksen taloudelliselle asemalle, riskienhallinnalle ja toiminnan järjestämiselle asetettuja vaatimuksia säädettyjä velvoitteita;

4) yritysjärjestelyyn liittyvien suunnitelmien toteuttamiskelpoisuus ja mahdollistavatko suunnitelmat arvioidusti luottolaitoksen liiketoiminnan harjoittamisen terveeltä pohjalta;

5) onko perusteltua syytä epäillä, että yritysjärjestelyn yhteydessä syyllistytään tai pyritään tai on syyllistytty tai pyritty rahanpesuun tai terrorismin rahoittamiseen tai että suunniteltu yritysjärjestely voisi lisätä rahanpesun tai terrorismin rahoittamisen riskiä.

Finanssivalvonnan on jatkuvasti valvottava yritysjärjestelyyn liittyvien suunnitelmien toteuttamista niiden täytäntöönpanoon saakka.

Finanssivalvonnan on lisäksi kuultava toimivaltaista valvontaviranomaista, joka vastaa kyseisen luottolaitoksen osalta rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämiseen liittyvien velvoitteiden valvonnasta, ellei kyseinen viranomainen ole Finanssivalvonta. Tällaisen viranomaisen on ilmoitettava mahdollisesta yritysjärjestelyn vastustamisesta 30 arkipäivän kuluessa siitä, kun Finanssivalvonta on lähettänyt kuulemispyynnön. Finanssivalvonnan on otettava hankinnan vastustamista koskeva ilmoitus huomioon tässä pykälässä tarkoitetussa arvioinnissa.

Tässä pykälässä säädettyä arviointimenettelyä ei sovelleta, jos sulautumisen kaikki osapuolet kuuluvat samaan konserniin tai ovat saman talletuspankkien yhteenliittymän jäsenluottolaitoksia. Finanssivalvonta voi kuitenkin arvioida tässä momentissa tarkoitetun sulautumisen, jos sillä on ennalta käytössä olevan tiedon pohjalta perusteltua aihetta epäillä, että sulautuminen vaarantaisi vastaanottavan luottolaitoksen taloudellista asemaa koskevien vaatimusten täyttymisen tai muut toimintaedellytykset yhdessä tai useammassa 1 momentissa tarkoitetussa osa-alueessa. Jos yritysjärjestelyn toteuttaminen edellyttää luottolaitoksen toimiluvan tai omistusyhteisön luvan myöntämistä, tässä pykälässä säädettyä yritysjärjestelyn arviointimenettelyä ei sovelleta.

Arviointimenettelystä ja arvioinnin perusteista säädetään lisäksi valtiovarainministeriön asetuksella, Euroopan komission asetuksella tai päätöksellä annettavilla teknisillä standardeilla sekä niitä täydentävillä Finanssivalvonnan määräyksillä. Finanssivalvonnan on julkaistava arviointiperusteet, joiden on oltava oikeasuhtaiset ja asianmukaiset yritysjärjestelyn luonne huomioiden.

7 §

Viranomaisyhteistyö

Jos merkittävän omistusosuuden hankinnan kohteena on omistusosuus luottolaitoksesta, vakuutusyhtiöstä, jälleenvakuutusyhtiöstä, sijoituspalveluyrityksestä, omaisuudenhoitoyhtiöstä, jolle on myönnetty toimilupa tai muu toimintaa koskeva lupa Euroopan talousalueella, tai jos yritysjärjestelyn osapuolena on tällainen yritys, Finanssivalvonnan on tehtävä yhteistyötä hankinnan kohteena olevan yrityksen valvontaviranomaisen kanssa 5 ja 6 §:ssä säädetyssä arviointimenettelyssä.

Jos yritysjärjestelyn toisena osapuolena tai yrityksenä, jonka omistusosuuden luottolaitos hankkii, on tässä pykälässä tarkoitettu toimiluvan tai muun luvan varainen yhteisö, Finanssivalvonnan on viipymättä toimitettava tällaisen yhteisön toimivaltaiselle valvontaviranomaiselle tarpeelliset tiedot yritysjärjestelyn tai merkittävän omistusosuuden hankinnan arviointia varten. Tiedot on annettava pyynnöstä tai oma-aloitteisesti.

Finanssivalvonnan on yhteistyössä muiden valvontaviranomaisten kanssa pyrittävä arviointia koskevissa päätöksissään johdonmukaisuuteen.

Viranomaisten välisestä yhteistyöstä säädetään tarkemmin valtiovarainministeriön asetuksella sekä Euroopan komission asetuksella tai päätöksellä annettavilla teknisillä standardeilla.

8 §

Finanssivalvonnan toimivalta vastustaa merkittävän omistusosuuden hankintaa tai yritysjärjestelyä

Finanssivalvonta voi vastustaa 5 §:ssä tarkoitetun arvion perusteella 1 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua merkittävän omistusosuuden hankintaa ja 6 §:ssä tarkoitetun arvion perusteella mainitun momentin 3 kohdassa tarkoitettua yritysjärjestelyä, jos sille on perusteltu syy ottaen huomioon 5 ja 6 §:ssä säädetyt arviointiperusteet, tai jos ilmoituksen tekijä ei ole toimittanut Finanssivalvonnan edellyttämiä lisätietoja.

9 §

Arviointimenettelyä koskeva päätös

Finanssivalvonnan on annettava kirjallinen päätös merkittävän omistusosuuden hankinnan vastustamisesta kahden arkipäivän kuluessa arvioinnin valmistumisesta, kuitenkin viimeistään valtiovarainministeriön asetuksella tarkemmin säädettävässä

arviointimenettelyn määräajassa. Muussa tapauksessa hankinta katsotaan hyväksytyksi. Finanssivalvonta voi asettaa myönteiseen päätökseen voimassaoloajan, jonka aikana merkittävän omistusosuuden hankinta on tehtävä, ja pidentää voimassaoloaikaa tarvittaessa.

Finanssivalvonnan on annettava yritysjärjestelyyn liittyvä päätös kahden arkipäivän kuluessa arvioinnin valmistumisesta, kuitenkin viimeistään valtiovarainministeriön asetuksella tarkemmin säädettävässä arviointimenettelyn määräajassa. Yritysjärjestelyä ei saa panna täytäntöön ennen kuin Finanssivalvonta on antanut siitä myönteisen päätöksen. Finanssivalvonta voi asettaa myönteiseen päätökseen voimassaoloajan, jonka aikana yritysjärjestely on pantava täytäntöön.

Jos yritysjärjestelyyn osallistuvat yhteisöt kuuluvat samaan konserniin tai talletuspankkien yhteenliittymään, järjestely katsotaan hyväksytyksi, jos Finanssivalvonta ei ole kirjallisesti vastustanut järjestelyä edellä 2 momentissa tarkoitetussa määräajassa.

7 luku

Hallinto ja ohjausjärjestelmät

1 §

Hallinto- ja ohjausjärjestelmiä koskevat yleiset vaatimukset

— —

Luottolaitoksen johtamisessa ja toiminnassa tehtävät on eriytettävä siten, että eturistiriidat, jotka voivat vaarantaa laitoksen johtamisen tehokkaasti ja varovaisten liikeperiaatteiden mukaisesti, vältetään. Luottolaitoksen hallituksen puheenjohtaja ei saa samanaikaisesti toimia luottolaitoksen toimitusjohtajana.

— —

2 §

Luottolaitoksen hallituksen kokoonpanoa ja työskentelyä koskevat vaatimukset

Luottolaitoksen on käytettävä riittävästi voimavaroja luottolaitoksen hallituksen jäsenten kouluttamiseen ja perehdyttämiseen tehtäväänsä, mukaan lukien ESG-tekijöihin liittyvät riskit ja vaikutukset sekä tietojärjestelmäriskit.

— —

4 §

Luottolaitoksen ylimmän johdon ja avainhenkilöiden luotettavuus- ja riippumattomuusvaatimukset

Luottolaitoksen ylimpään johtoon kuuluvan ja avainhenkilön on oltava luotettava ja hyvämainen sekä toimittava tehtävässään rehellisesti. Luottolaitoksen hallituksen jäsenen on toimittava tehtävässään riippumattomasti. Luottolaitoksen liiketoiminnasta vastaavaan johtoon kuuluvalla on oltava kyky tehtävässään vaadittavaan itsenäiseen päätöksentekoon. Tässä momentissa tarkoitettuna henkilönä ei voi toimia alaikäinen tai se, jolle on määrätty edunvalvoja, jonka toimintakelpoisuutta on rajoitettu tai joka on konkurssissa tai liiketoimintakiellossa.

Talletuspankkien yhteenliittymän jäsenluottolaitoksen ylimpään johtoon kuuluvan henkilön toimiminen samanaikaisesti yhteenliittymän keskusyhteisön hallituksen tai hallintoneuvoston jäsenenä ei sellaisenaan vaaranna 1 momentissa säädettyjen vaatimusten täyttymistä.

Luottolaitoksen on varmistettava, että sen ylin johto ja avainhenkilöt täyttävät ennen tehtävässä aloittamista ja koko tehtävässäoloajan tässä pykälässä säädetyt vaatimukset lukuun ottamatta 11 luvun 10 a §:ssa tarkoitettua asiamiestä ja kriisinratkaisuviranomaisen luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisusta annetun lain 7 luvun 7 §:ssä tarkoitettua asiamiestä.

Luotettavana ja hyvämaineisena ei pidetä sitä, joka on:

1) viiden arviota edeltäneen vuoden aikana tuomittu vankeusrangaistukseen tai kolmen arviota edeltäneen vuoden aikana sakkorangaistukseen rikoksesta, jonka voidaan katsoa osoittavan hänen olevan ilmeisen sopimaton 1 momentissa tarkoitettuun tehtävään; tai

2) muutoin aikaisemmalla toiminnallaan osoittanut olevansa ilmeisen sopimaton luottolaitoksen ylimpään johtoon tai avainhenkilöksi.

Edellä 4 momentin 1 kohdassa tarkoitettu määräaika on laskettava tuomion lainvoimaiseksi tulosta tehtävän vastaanottohetkeen. Jos tuomio ei ole saanut lainvoimaa, tuomittu voi kuitenkin jatkaa luottolaitoksen johtoon kuuluvan päätösvallan käyttämistä, jos sitä on hänen aikaisempi toimintansa, tuomioon johtaneet olosuhteet ja muut asiaan vaikuttavat seikat kokonaisuutena arvioiden pidettävä ilmeisen perusteltuna.

4 a §

Luottolaitoksen ylimmän johdon ja avainhenkilöiden pätevyysvaatimukset

Luottolaitoksen hallituksella on oltava kokonaisuutena riittävä osaaminen ja kokemus ymmärtääkseen luottolaitoksen toimintaa ja luottolaitoksen ottamia riskejä sekä niiden vaikutuksia lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä, huomioiden myös ESG-tekijät. Osaamisen ja kokemuksen on oltava riittävän monipuolista.

Luottolaitoksen liiketoiminnasta vastaavalla johdolla on kokonaisuutena oltava riittävä osaaminen ja kokemus ymmärtääkseen luottolaitoksen toimintaa ja luottolaitoksen ottamia riskejä sekä luottolaitostoiminnan vaikutuksia lyhyellä, keskipitkällä ja keskipitkällä aikavälillä huomioiden myös ESG-tekijät. Luottolaitoksen liiketoiminnasta vastaavaan johtoon kuuluvalla ja avainhenkilöllä on oltava tehtäviensä kannalta riittävä osaaminen ja kokemus.

Luottolaitoksen on varmistettava, että sen ylin johto ja avainhenkilöt täyttävät ennen tehtävässä aloittamista ja koko tehtävässäoloajan tässä pykälässä säädetyt vaatimukset lukuun ottamatta 11 luvun 10 a §:ssä tarkoitettua asiamiestä ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisusta annetun lain 7 luvun 7 §:ssä tarkoitettua kriisinratkaisuviranomaisen nimittämää asiamiestä.

4 b §

Kelpoisuusvaatimusten arviointi

Luottolaitoksen on arvioitava ylimpään johtoon kuuluvan ja avainhenkilön kelpoisuus ennen tehtävässä aloittamista ja säännöllisesti tehtävässäoloaikana. Kelpoisuusvaatimusten arvioinnissa on otettava huomioon edellä 4 ja 4 a §:ssä ja muualla lainsäädännössä säädettyjen kelpoisuuskriteerien ohella luottolaitoksen sisäiset toimintaperiaatteet, luottolaitosvalvontaan liittyvät valvonnalliset odotukset sekä sääntelyn soveltamista koskevat soveltamisohjeet.

Luottolaitoksen on pidettävä kelpoisuusvaatimusten arviointiin liittyvät tiedot ajan tasalla. Sen lisäksi, mitä Finanssivalvonnasta annetun lain 18 §:n 1 momentissa säädetään Finanssivalvonnan oikeudesta saada tietoja valvottavalta, Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä tietojen toimittamisesta ja tietojen toimittamistavasta.

Edellä 1 momentista poiketen luottolaitos saa arvioida hallituksen jäsenen kelpoisuuden vasta tehtävässä aloittamisen tai tehtävään nimittämisen jälkeen, jos hallituksen jäsenten enemmistö vaihtuu samanaikaisesti ja kelpoisuusarvion tekeminen ennen tehtävässä aloittamista tai nimittämistä jäisi hallituksesta eroavien jäsenten tehtäväksi.

Luottolaitosdirektiivin 91 artiklan 1 d kohdassa tarkoitetun keskeisen luottolaitoksen on toimitettava hallituksen puheenjohtajaksi tai liiketoiminnasta vastaavaan johtoon lukeutuvaan tehtävään nimitettävää henkilöä koskeva ilmoitus Finanssivalvonnalle ilman aiheetonta viivytystä, kuitenkin viimeistään 30 päivää ennen tehtävässä aloittamista tai toimikauden alkamista. Ilmoitusmenettelystä ja ilmoitukseen liitettävistä selvityksistä säädetään tarkemmin valtiovarainministeriön asetuksella. Jos tässä momentissa tarkoitetut ja valtiovarainministeriön asetuksella tarkemmin säädetyt Finanssivalvonnalle toimitetut tiedot eivät ole riittävät kelpoisuusvaatimusten täyttämisen valvomiseksi, Finanssivalvonta voi lykätä nimitettävän henkilön tehtävässä aloittamista, kunnes riittävät tiedot on toimitettu.

4 c §

Kelpoisuusvaatimusten täyttämättä jättäminen

Jos 4 b §:ssä tarkoitetun arvion pohjalta luottolaitoksen ylimpään johtoon kuuluva tai avainhenkilö ei täytä kelpoisuusvaatimuksia, luottolaitos ei saa nimittää henkilöä tehtävään. Jos arvio tehdään henkilön jo aloitettua tehtävässään, luottolaitoksen on ryhdyttävä toimenpiteisiin henkilön erottamiseksi tai muutoin tehtävästä vapauttamiseksi tai muihin sellaisiin toimenpiteisiin, joilla varmistetaan kelpoisuusvaatimusten täyttäminen kyseisen tehtävän vaatimukset huomioiden.

Jos avainhenkilö ei täytä kelpoisuusvaatimuksia, luottolaitoksen on lisäksi ryhdyttävä muihin tarpeellisiin toimenpiteisiin varmistaakseen avainhenkilön tehtävien asianmukaisen hoitamisen. Avainhenkilöiden osalta 1 momentissa tarkoitetut toimenpiteet on toteutettava kohtuullisessa ajassa.

4 d §

Omistusyhteisön ylimmän johdon ja avainhenkilöiden kelpoisuusvaatimukset

Mitä 4 §:ssä säädetään luottolaitoksen ylimmän johdon ja avainhenkilöiden luotettavuus- ja pätevyysvaatimuksista ja 4 b §:ssä vaatimusten arvioinnista, sovelletaan myös konsolidointiryhmän emoyhteisönä toimivaan 2 a luvun 1 §:n mukaiseen luvanvaraiseen omistusyhteisöön ja mainitun luvun 3 §:n 1 momentin mukaisesti nimettyyn luottolaitokseen tai toiseen omistusyhteisöön sekä talletuspankkien yhteenliittymästä annetun lain 4 §:ssä tarkoitettuun keskusyhteisöön.

Muun kuin 1 momentissa tarkoitetun omistusyhteisön hallituksen jäsenen ja toimitusjohtajan on oltava hyvämaineinen, jolla on tehtäväänsä nähden riittävä osaaminen ja kokemus. Omistusyhteisön on varmistettava tässä momentissa säädettyjen kelpoisuusvaatimusten täyttyminen.

4 e §

Yksilölliset tehtävänkuvaukset sekä roolien ja vastuiden kokonaiskartoitus

Luottolaitoksen on laadittava jokaisesta liiketoiminnasta vastaavaan johtoon ja toimivaan johtoon lukeutuvasta tehtävästä sekä luottolaitoksen avainhenkilöstä kirjallinen tehtävänkuvaus. Tehtävänkuvauksesta on ilmettävä kyseiseen tehtävään liittyvät tehtävät ja vastuut. Luottolaitoksen on lisäksi laadittava roolien ja vastuiden kokonaiskartoitus, joka sisältää kuvauksen raportointi- ja vastuusuhteista ja 9 luvun 2 §:n mukaisiin hallinto- ja ohjausjärjestelmiin kuuluvat tehtävät.

5 §

Luottolaitoksen johdon ajankäyttö

Luottolaitoksen ylimpään johtoon kuuluvan on käytettävä riittävästi aikaa tässä laissa säädettyjen ja muiden tehtävään kuuluvien velvollisuuksiensa hoitamiseen. Luottolaitoksen ylimpään johtoon kuuluvalla olevien samanaikaisten muiden ylimpään johtoon kuuluvien tehtävien enimmäismäärän ja heidän muiden tehtäviensä arvioinnissa on otettava huomioon ainakin ylimpään johtoon kuuluvan henkilökohtaiset olosuhteet sekä luottolaitoksen toiminnan laatu, laajuus ja monimuotoisuus.

Jäljempänä 10 luvun 7 tai 8 §:ssä tarkoitetulla tavalla rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen ylimpään johtoon kuuluvalla voi olla enintään yksi seuraavista johtotehtävien yhdistelmistä:

1) yksi toimitusjohtajan tai muu liiketoiminnasta vastaavaan johtoon kuuluva tehtävä ja kaksi sellaista hallituksen jäsenyyttä, johon ei samanaikaisesti kuulu liikkeenjohdollisia vastuita; tai

2) neljä sellaista hallituksen jäsenyyttä, johon ei samanaikaisesti kuulu liikkeenjohdollisia vastuita.

Yhdeksi johtotehtäväksi lasketaan 2 momentissa tarkoitetut tehtävät:

1) samaan konserniin, konsolidointiryhmään tai samaan talletuspankkien yhteenliittymään kuuluvissa yrityksissä; ja

2) yrityksissä, joista luottolaitoksella on EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 36 alakohdassa tarkoitettu huomattava omistusosuus.

— —

Finanssivalvonta voi antaa luvan luottolaitoksen ylimpään johtoon kuuluvalle vastaanottaa yhden lisäjäsenyyden 2 momentissa säädettyjen enimmäismäärien lisäksi, jos se ei vaaranna 1 momentissa säädettyjen periaatteiden noudattamista.

8 luku

Palkitseminen

3 §

Palkitsemisjärjestelmiä koskevat yleiset vaatimukset

Luottolaitoksen palkitsemisjärjestelmien tulee olla laitoksen ja sen konsolidointiryhmän liiketoimintastrategian, tavoitteiden ja arvojen mukaisia sekä vastata laitoksen ja sen konsolidointiryhmän pitkän aikavälin etua. Palkitsemisjärjestelmien tulee olla sopusoinnussa laitoksen ja sen konsolidointiryhmän hyvän ja tehokkaan riskienhallinnan kanssa ja edistää sitä 9 luvun 2 §:n 1 momentin 5 kohdan mukaisesti. Palkitsemisjärjestelmissä on otettava huomioon laitosten ja sen konsolidointiryhmän riskinottohalukkuus 9 luvun 17 a §:n 1 momentissa tarkoitettujen ESG-riskien osalta.

— —

9 §

Muuttuvia palkkioita koskevat vaatimukset

— —

Muuttuvan palkkion on perustuttava kokonaisarvioon palkkionsaajan ja asianomaisen liiketoimintayksikön suorituksesta sekä luottolaitoksen ja, jos laitos kuuluu konsolidointiryhmään, konsolidointiryhmän, kokonaistuloksesta ja sen kehittymisestä. Suoritusta arvioitaessa on otettava huomioon taloudelliset ja muut tekijät, mukaan lukien kaikkien olennaisten riskien hallinta, sekä se, miten suoritus tai tulos on toteutunut pitkällä aikavälillä.

— —

9 luku

Riskien hallinta

1 §

Sisäisen pääoman riittävyyden arviointi

Luottolaitoksen on huolehdittava siitä, että sillä on jatkuvasti riittävä määrä omia varoja kattamaan luottolaitokseen kohdistuvat ja sen ulkoiseen toimintaympäristöön liittyvät riskit siten kuin tässä laissa ja EU:n vakavaraisuusasetuksessa säädetään. Riskien kattamisessa tulee ottaa huomioon tämän luvun 17 a §:ssä tarkoitetut ESG-riskit lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä. Luottolaitos ei saa toiminnassaan ottaa niin suurta riskiä, että siitä aiheutuu olennaista vaaraa luottolaitoksen vakavaraisuudelle tai maksuvalmiudelle. Tämän varmistamiseksi luottolaitoksella on oltava terveet, kattavat ja tehokkaat strategiat ja menettelytavat, joiden avulla se arvioi, seuraa ja ylläpitää sisäisen pääoman määrää, laatua ja jakautumista.

— —

2 §

Riskienhallintajärjestelmälle asetettavat yleiset vaatimukset

Luottolaitoksella on oltava tehokkaat ja luotettavat sekä kirjallisesti kuvatut hallinto- ja ohjausjärjestelmät, joihin kuuluvat:

— —

2) tehokkaat riskienhallinnan prosessit, joilla tunnistetaan riskit, hallitaan ja seurataan niitä sekä raportoidaan niistä;

— —

3 §

Hallituksen tehtävät riskien hallinnassa

Luottolaitoksen hallituksen on hyväksyttävä luottolaitokseen ja sen toimintaan kohdistuvia riskejä koskevat strategiat ja menettelytavat sekä arvioitava niitä uudelleen vähintään joka toinen vuosi. Kaikki olennaiset riskit, riskienhallintaa koskevat

ohjeet sekä näiden muutokset on raportoitava hallitukselle. Riskeihin kuuluvat myös luottolaitoksen makrotaloudellisesta toimintaympäristöstä johtuvat riskit suhteutettuina luottolaitoksen liiketoimintasykliin sekä riskit, jotka johtuvat ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien tekijöiden nykyisistä, lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin vaikutuksista.

— —

3 a §

Kestävyyteen liittyvien taloudellisten riskien hallinnan suunnittelu

Luottolaitoksen hallituksen on hyväksyttävä yksi tai useampi suunnitelma, joka sisältää määrällisiä tavoitteita ja prosesseja, sellaisten taloudellisten riskien seuraamiseksi ja käsittelemiseksi, joita aiheutuu lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvistä tekijöistä. Riskeihin kuuluvat myös mukauttamisprosessista ja siirtymään liittyvistä muutostrendeistä aiheutuvat riskit, jotka aiheutuvat sääntelytavoitteista ja säädöksistä, erityisesti tavoitetta ilmastoneutraaliuden saavuttamisesta, sekä kolmansien maiden oikeudellisista ja sääntelytavoitteista, jos niillä on merkitystä kansainvälistä toimintaa harjoittavien laitosten kannalta.

Edellä 1 momentissa tarkoitetuissa suunnitelmiin on sisällytettävä luottolaitoksen liiketoimintamallia ja -strategiaa koskevia toimia. Suunnitelmien ja niitä koskevien toimien on oltava johdonmukaisia kirjanpitolain 7 luvun 4 §:n 1 momentin 3 ja 4 kohdan mukaisesti kestävyysraportissa esitettävien suunnitelmien ja niitä koskevien toimien kanssa.

Edellä 1 momentissa tarkoitetuissa määrällisissä tavoitteissa ja prosesseissa on otettava huomioon ilmastonmuutosta käsittelevän eurooppalaisen tieteellisen neuvottelukunnan viimeisimmät raportit ja ehdottamat toimenpiteet, erityisesti unionin ilmastotavoitteiden saavuttamisen osalta.

Luottolaitoksen hallituksen on seurattava 1 momentissa tarkoitettujen suunnitelmien täytäntöönpanoa.

Pienet ja rakenteeltaan yksinkertaiset luottolaitokset voivat soveltaa edellä 1 momentissa tarkoitettujen suunnitelmien laatimisessa seuraavia yksinkertaistettuja menettelyitä:

1) luottolaitos voi laatia suunnitelmien sisällön yksinkertaistettuna;

2) luottolaitos voi käyttää pienempää määrää indikaattoreita mittareiden käytössä ja tavoitteiden asettamisessa sekä muotoilla enemmän laadullisia tavoitteita;

3) luottolaitos voi käyttää skenaarioanalyysissä yksinkertaistettua joukkoa keskeisistä parametreista ja oletuksista, kuten riskeistä, skenaarion ajanjaksoista ja vaikutusten alueellisesta jakaantumisesta.

3 b §

Keskittymäriskien hallinnan suunnittelu

Luottolaitoksen hallituksen on hyväksyttävä yksi tai useampi suunnitelma, joka sisältää määrällisiä tavoitteita, OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012, *jäljempänä markkinarakennetoimija-asetuksen*, 7 a artiklassa säädettyjen vaatimusten mukaisesti seuratakseen ja käsitelläkseen keskittymäriskiä, joka aiheutuu Euroopan unionille tai sen yhdelle tai useammalle jäsenvaltiolle järjestelmän kannalta huomattavan merkittäviä palveluja tarjoaviin keskusvastapuoliin liittyvistä vastuista.

4 §

Riskivaliokunta

— —

Riskivaliokunnan on myös avustettava hallituksen palkitsemisvaliokuntaa terveiden palkitsemisjärjestelmien luomisessa ja arvioitava, kannustavatko palkitsemisjärjestelmät ottamaan huomioon laitoksen riskit, pääoma- ja maksuvalmiusvaatimukset sekä tuottojen jaksotuksen ja tuottojen kertymistodennäköisyyden. Huomioon otettaviin riskeihin kuuluvat myös ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien tekijöiden vaikutuksista johtuvat riskit.

— —

9 §

Luottoriskin, vastapuoliriskin ja markkinariskin arvioiminen sisäisin arviointimenetelmin

Luottolaitoksella on oltava luotto- ja vastapuoliriskin arvioimista varten omat luottolaitoksen toiminnan laadun, laajuuden ja monimuotoisuuden kannalta riittävät sisäiset arviointimenetelmät, jotka eivät saa perustua yksinomaan tai kaavamaisesti vastapuolta tai rahoitusvälinettä koskevaan ulkopuoliseen luottoluokitukseen.

Luottolaitoksen, joka on 10 luvun 7 tai 8 §:ssä tarkoitetulla tavalla merkittävä, on pyrittävä kehittämään sisäisiä arviointimenetelmiään luottoriskin osalta sekä käyttämään sisäisen luokituksen mene-telmiä omien varojen vaatimuksen laskemiseen ja ainakin sellaisten olennaisen suurten luottoriskien arvioimiseen, joihin liittyy samanaikaisesti suuri määrä merkittäviä vastapuolia.

Luottolaitoksen, joka on 10 luvun 7 tai 8 §:ssä tarkoitetulla tavalla merkittävä, on pyrittävä kehittämään sisäisiä arviointimenetelmiään markkinariskien osalta sekä käyttämään sisäisen luokituksen menetelmiä omien varojen vaatimuksen laskemiseen kaupankäyntivarastoon kuuluvien erien osalta yhdessä sellaisten sisäisten mallien kanssa, joiden avulla lasketaan omien varojen vaatimukset maksukyvyttömyysriskille, joihin liittyy olennaisen suuria vastuita ja luottolaitoksella on suuri määrä olennaisia eriä kaupankäynnin kohteena olevissa eri liikkeeseenlaskijoiden vieraan tai oman pääoman ehtoisissa rahoitusvälineissä.

10 §

Luotto- ja vastapuoliriski

— —

Luottolaitoksen on suoritettava etukäteisarviointi vastapuoliriskistä kaikista kryptovaroihin liittyvistä vastuistaan, jotka se aikoo ottaa. Luottolaitoksen on myös arvioitava riskienhallinnan prosessien sekä toimintaperiaatteiden ja menettelytapojen riittävyyttä kryptovaroihin liittyvien vastuiden vastapuoliriskin hallitsemiseksi. Luottolaitosten on raportoitava arviointien sisältö Finanssivalvonnalle.

12 §

Keskittymäriski

Luottolaitoksen on varauduttava riskien keskittymisestä aiheutuvan riskin toteutumiseen. Sillä on oltava asiaa koskevat dokumentoidut toimintaperiaatteet ja menettelytavat. Näihin kuuluvat myös keskittymäriskin, joka aiheutuu keskusvastapuoliin liittyvistä vastuita, tunnistaminen, hallitseminen, seuraaminen ja raportoiminen 2 §:n 1 momentin 2 kohdan mukaisilla tehokkailla riskienhallinnan prosesseilla.

Keskittymäriskiä hallittaessa vastapuolina on otettava huomioon ainakin markkinarakennetoimija-asetuksen 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut keskusvastapuolet, luottolaitoksen 15 luvun 13 §:ssä tarkoitettuun lähipiiriin kuuluvat, samalla toimialalla tai samalla maantieteellisellä alueella toimivat sekä samoja hyödykkeitä tuottavat vastapuolet. Lisäksi sen on otettava huomioon luottoriskien

vähentämismenetelmistä aiheutuva riski sekä suuret välilliset luottoriskit, kuten yhden vakuudenantajan vakuuskeskittymä. Luottolaitosten on otettava huomioon myös markkinarakennetoimija-asetuksen 7 a artiklassa säädetyt edellytykset.

Sellaisten kryptovarojen osalta, joilla ei ole tunnistettavissa olevaa liikkeeseenlaskijaa, keskittymäriski on arvioitava sellaisten kryptovarojen mukaan, joilla on samanlaiset piirteet.

14 §

Markkinariski

— —

Luottolaitoksen on suoritettava etukäteisarviointi markkinariskistä kaikista kryptovaroihin liittyvistä vastuistaan, jotka se aikoo ottaa. Luottolaitoksen on myös arvioitava riskienhallinnan prosessien sekä toimintaperiaatteiden ja menettelytapojen riittävyyttä kryptovaroihin liittyvien vastuiden markkinariskin hallitsemiseksi. Luottolaitosten on raportoitava arviointien sisältö Finanssivalvonnalle.

16 §

Operatiivinen riski

Luottolaitoksella on oltava menetelmät operatiivisten riskien tunnistamiseksi, arvioimiseksi ja hallitsemiseksi. Sen on varauduttava ainakin, ulkoistamiseen liittyvien riskien, suorista ja välillisistä kryptovaroihin ja kryptovarapalvelujen tarjoajiin liittyvistä vastuista aiheutuviin riskeihin sekä harvoin tapahtuvien vakavien riskitapahtumien toteutumiseen. Laitoksen täytyy selkeästi kuvata, mitä se pitää operatiivisina riskeinä. Sillä on oltava operatiivisen riskin hallintaa koskevat kirjalliset toimintaperiaatteet ja menettelytavat.

— —

17 a §

ESG-riskit

ESG-riskeillä tarkoitetaan EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 52 d alakohdassa tarkoitettuja ympäristöön, yhteiskuntaan ja hallintotapaan liittyviä riskejä.

Luottolaitoksilla on oltava osana hallintajärjestelmiään vankat strategiat, toimintatavat, prosessit ja järjestelmät ESG-riskien tunnistamista, mittaamista, hallintaa ja seurantaa varten. Näihin kuuluvat myös ESG-riskien tunnistaminen, hallitseminen, seuraaminen ja raportoiminen 2 §:n 1 momentin 2 kohdan mukaisilla tehokkailla riskienhallinnan prosesseilla.

Edellä 2 momentissa tarkoitettujen strategioiden, toimintatapojen, prosessien ja järjestelmien on oltava oikeassa suhteessa laitoksen liiketoimintamalliin ja sen toiminnan laajuuteen liittyvien ESG-riskien laajuuteen, luonteeseen ja monimutkaisuuteen.

Edellä 1–3 momentissa tarkoitettuja ESG-riskejä on seurattava ja ne on tunnistettava, mitattava, hallittava, arvioitava ja otettava huomioon lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä.

Luottolaitosten on testattava kykyään kestää ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien tekijöiden pitkän aikavälin kielteisiä vaikutuksia. Häiriönsietokyvyn testaus on tehtävä seuraavien edellytysten mukaisesti:

1) häiriönsietokykyä on testattava sekä perusskenaariossa että epäsuotuisissa skenaarioissa tietyllä ajanjaksolla;

2) testaukseen on sisällytettävä useita ympäristöön, yhteiskuntaan ja hallintotapaan liittyviä skenaarioita, joissa otetaan huomioon ympäristöön ja yhteiskuntaan liittyvien muutosten ja niihin liittyvien julkisten politiikkojen mahdolliset vaikutukset pitkän aikavälin liiketoimintaolosuhteisiin;

3) testauksessa on käytettävä uskottavia skenaarioita, jotka perustuvat kansainvälisten järjestöjen laatimiin skenaarioihin.

19 §

Maksuvalmiusriskin vähentämismenetelmät

Luottolaitoksen on pyrittävä käyttämään riittävästi limiittijärjestelmiä, maksuvalmiuspuskureita ja muita maksuvalmiusriskin vähentämismenetelmiä voidakseen kestää laajasti erilaisia stressitilanteita sekä pyrittävä ylläpitämään riittävän monipuolista rahoitusrakennetta ja rahoituslähteitä. Sen on arvioitava käyttämiään menetelmiä säännöllisesti.

20 §

Maksuvalmiusasemaa koskevien vaihtoehtoisten toteutumisnäkymien säännöllinen tarkastelu

— —

Vaihtoehtoisia toteutumisnäkymiä tarkastellessaan luottolaitoksen on otettava huomioon taseen varojen ja velkojen kassavirtojen lisäksi ainakin taseen ulkopuoliset erät ja muut ehdolliset velat, jotka liittyvät arvopaperistamista varten perustettuihin ja muihin erillisyhtiöihin. Eri toteutumisnäkymien mahdollisia vaikutuksia on tarkasteltava luottolaitoskohtaisesti, markkinakohtaisesti ja näiden piirteiden yhdistelminä. Erilaiset aikajänteet ja stressitilanteiden erilaiset vakavuusasteet on otettava huomioon.

— —

23 §

Laskelmista ja menetelmistä ilmoittaminen Finanssivalvonnalle

Luottolaitosten on ilmoitettava Finanssivalvonnalle laskelmien tulokset, laskemisessa käytetyt sisäiset menetelmät sekä Euroopan pankkiviranomaisen pyytämät laadulliset tiedot seuraavalla tavalla:

1) luottolaitos, joka on saanut EU:n vakavaraisuusasetuksen mukaisen luvan käyttää sisäisen luokituksen menetelmiä riskipainotettujen vastuuerien tai omien varojen vaatimuksen laskemiseen, raportoivat laskelmiensa tulokset viiteportfoliossa olevien vastuidensa tai positioidensa osalta;

2) luottolaitos, joka käyttää EU:n vakavaraisuusasetuksen kolmannen osan IV osaston 1 a luvussa säädettyä vaihtoehtoista standardimenetelmää, raportoivat laskelmiensa tulokset viiteportfoliossa olevien vastuidensa tai positioidensa osalta, jos laitosten tase-eriin ja taseen ulkopuolisiin eriin sisältyvä markkinariskille altistuva liiketoiminta on vähintään 500 miljoonaa euroa kyseisen asetuksen 325 a artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti;

3) luottolaitos, jolla on lupa käyttää sisäisiä menetelmiä EU:n vakavaraisuusasetuksen kolmannen osan II osaston 3 luvun nojalla, sekä luottolaitos, joka soveltaa standardimenetelmää kyseisen asetuksen kolmannen osan II osaston 2 luvun nojalla raportoivat niiden menetelmiensä laskelmien tulokset, joita käytetään odotettavissa olevien luottotappioiden määrän määrittämiseen viiteportfoliossa olevien vastuidensa tai positioidensa osalta, jos jokin seuraavista edellytyksistä täyttyy:

a) luottolaitos laatii tilinpäätöksensä kansainvälisten tilinpäätösstandardien soveltamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1606/2002 mukaisesti sovellettavien kansainvälisten tilinpäätösstandardien mukaisesti;

b) luottolaitos toteuttaa omaisuuserien ja taseen ulkopuolisten erien arvostamisen sekä omien varojensa määrittämisen kansainvälisten tilinpäätösstandardien mukaisesti EU:n vakavaraisuusasetuksen 24 artiklan 2 kohdan nojalla;

c) luottolaitos toteuttaa omaisuuseriensä ja taseen ulkopuolisten eriensä arvostamisen noudattaen pankkien ja muiden rahoituslaitosten tilinpäätöksestä ja konsolidoidusta tilinpäätöksestä annetun neuvoston direktiivin 86/635/ETY mukaisia tilinpäätösstandardeja ja käyttävät samaa odotettavissa olevien luottotappioiden mallia kuin kansainvälisten tilinpäätösstandardien soveltamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1606/2002 mukaisesti sovellettavissa kansainvälisissä tilinpäätösstandardeissa.

Tiedot on ilmoitettava 1 momentin mukaisesti säännöllisesti, mutta kuitenkin vähintään kerran vuodessa.

10 luku

Taloudellista asemaa koskevat vaatimukset

3 §

Lisäpääomavaatimusten määrä

— —

Rahoitusjärjestelmän rakenteellisten ominaisuuksien perusteella määrättävä lisäpääomavaatimus määrätään noudattaen 4 a–4 c ja 4 e §:ää.

— —

Muun rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen lisäpääomavaatimus määrätään noudattaen 8 ja 9 §:ää. Muun rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen lisäpääomavaatimus saa olla enintään 3,0 prosenttia luottolaitoksen kokonaisriskin määrästä, ellei 8 tai 9 §:stä muuta johdu.

— —

4 a §

Rahoitusjärjestelmän rakenteellisten ominaisuuksien perusteella määrättävän lisäpääomavaatimuksen määrääminen

— —

EU:n vakavaraisuusasetuksessa tarkoitetun kokonaisriskipainolattian tullessa luottolaitosta sitovaksi Finanssivalvonnan on tässä pykälässä säädetyssä menettelyssä arvioitava lisäpääomavaatimuksen asianmukainen taso viimeistään 2 momentissa tarkoitetun arvion yhteydessä.

4 b §

Rahoitusjärjestelmän rakenteellisten ominaisuuksien perusteella määrättävän lisäpääomavaatimuksen määräämisen perusteet

— —

Lisäpääomavaatimus voidaan asettaa, jos tässä pykälässä tarkoitettuja riskejä ei ole jo katettu EU:n vakavaraisuusasetuksen mukaisilla keinoilla, muilla 10 luvussa tarkoitetuilla lisäpääomavaatimuksilla tai EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan 3 kohdassa tarkoitetulla kokonaisriskipainolattialla, ja

1) rahoitusjärjestelmää ja kansantaloutta uhkaava makrovakaudellinen riski tai järjestelmäriski, mukaan lukien ilmastonmuutoksesta aiheutuvat tällaiset riskit, edellyttää riskien vähentämiseksi tai riskien toteutumisen estämiseksi suurempaa pääomatarvetta;

2) 1 kohdassa tarkoitettu riski uhkaa tai saattaa uhata Suomen rahoitusjärjestelmän häiriötöntä toimintaa ja vakautta; ja

3) lisäpääomavaatimuksen asettamisella ei ole suhteettoman kielteisiä vaikutuksia muiden jäsenvaltioiden tai unionin rahoitusjärjestelmien toimintaan kokonaisuudessaan tai osittain luomalla esteen sisämarkkinoiden häiriöttömälle toiminnalle.

— —

4 d §

Ulkomaisen lisäpääomavaatimuksen hyväksyminen

Finanssivalvonta voi tehdä päätöksen muun ETA-valtion valvontaviranomaisen asettaman 4 b §:ssä tarkoitettua lisäpääomavaatimusta vastaavan vaatimuksen soveltamisesta luottolaitoksen siinä valtiossa oleviin tase-eriin ja taseen ulkopuolisiin sitoumuksiin. Jos muun ETA-valtion valvontaviranomaisen päättämä lisäpääomavaatimus kattaa samoja riskejä kuin Finanssivalvonnan päättämä vastaava lisäpääomavaatimus, Finanssivalvonnan tulee tältä osin päättää lisäpääomavaatimuksen hyväksymisestä siten, että näistä ainoastaan korkeampaa tasoa sovelletaan tai jättää muun ETA-valtion valvontaviranomaisen asettama vaatimus soveltamatta kokonaan tai niiltä osin kuin se on päällekkäinen luottolaitokseen jo sovellettavien pääomavaatimusten kanssa. Finanssivalvonnan on päätöksessään otettava huomioon luottolaitosdirektiivin 133 artiklan 9 kohdan mukaiseen ilmoitukseen sisältyvät ja 13 kohdan mukaisesti julkistetut tiedot.

— —

4 e §

Lisäpääomavaatimuksesta ilmoittaminen ja hyväksyminen

— —

Jos 4 a §:ssä tarkoitetun päätöksen mukainen lisäpääomavaatimus on yli 3 prosentin ja enintään 5 prosentin suuruinen kokonaisriskistä tai riskikeskittymästä, Finanssivalvonnan on ennen lisäpääomavaatimuksen asettamista, muuttamista, jatkamista tai poistamista koskevaa päätöstä tehtävä ilmoitus Euroopan järjestelmäriskikomitealle ja samassa yhteydessä pyydettävä Euroopan komission kantaa ja Euroopan järjestelmäriskikomitean lausuntoa. Jos Euroopan komission kanta lisäpääomavaatimuksen asettamiselle on kielteinen, Finanssivalvonnan on noudatettava tätä kantaa tai ilmoitettava perustelut kannasta poikkeamiselle.

Jos 4 a §:ssä ja 7 tai 8 §:ssä tarkoitettujen päätösten mukainen yhteenlaskettu lisäpääomavaatimus on suurempi kuin 5 prosenttia kokonaisriskistä tai riskikeskittymästä, Finanssivalvonnan on ennen lisäpääomavaatimuksen asettamista, jatkamista tai muuttamista koskevaa päätöstä ilmoitettava asiasta Euroopan järjestelmäriskikomitealle ja pyydettävä Euroopan komission hyväksyntä lisäpääomavaatimuksen asettamiselle, jatkamiselle, muuttamiselle tai poistamiselle. Finanssivalvonta ei saa asettaa tässä momentissa tarkoitettua yhteenlaskettua lisäpääomavaatimusta kokonaisriskiin tai riskikeskittymään nähden yli 5 prosentin tasolle ilman Euroopan

komission hyväksyntää. Tässä momentissa säädettyä menettelyä ei kuitenkaan sovelleta, jos tässä momentissa tarkoitettu yhteenlaskettu lisäpääomavaatimus säilyy tasoltaan ennallaan tai lisäpääomavaatimuksen tasoa madalletaan.

— —

Jos 4 momentissa tarkoitetun ilmoituksen saaja vastustaa lisäpääomavaatimuksen asettamista, muuttamista tai poistamista, tai jos 3 momentissa tarkoitetussa menettelyssä sekä Euroopan komission kanta että Euroopan järjestelmäriskikomitean lausunto lisäpääomavaatimusta koskevaa päätöstä varten on kielteinen, Finanssivalvonta voi saattaa asian Euroopan pankkiviranomaisen käsiteltäväksi. Asian käsittelystä säädetään Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 19 artiklassa. Tässä momentissa tarkoitettua päätöstä ei saa soveltaa ennen Euroopan pankkiviranomaisen välipäätöstä asiassa.

— —

7 §

Maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittäviä luottolaitoksia koskeva lisäpääomavaatimus

— —

Maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen määrittelemisestä luottolaitosdirektiivin 131 artiklan 2 ja 2 a kohdissa säädetyillä perusteilla ja tällaisten luottolaitosten jaottelusta 4 momentin mukaisiin luokkiin säädetään Euroopan komission asetuksella tai päätöksellä annettavilla teknisillä standardeilla.

Edellä 6 momentin estämättä Finanssivalvonta voi perustellusta syystä päättää:

a) luottolaitoksen sijoittamisesta korkeampaan luokkaan 4 momentissa tarkoitetussa luokittelussa;

b) luottolaitoksen luokittelemisesta maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittäväksi luottolaitokseksi;

c) huomioiden yhteisen kriisinratkaisumekanismin vaikutus luottolaitosdirektiivin 131 artiklan 2 a kohdassa tarkoitettujen lisäkriteerien pohjalta sijoittaa luottolaitos matalampaan luokkaan 4 momentissa tarkoitetussa luokittelussa.

Finanssivalvonnan on vuosittain arvioitava, mitkä luottolaitokset ovat tässä pykälässä tarkoitettuja maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittäviä luottolaitoksia sekä sitä, mihin 4 momentissa tarkoitettuun luokkaan kukin tällainen luottolaitos on sijoitettava. Finanssivalvonnan on annettava tästä päätös

kunkin tämän pykälän soveltamisalaan kuuluvalle luottolaitokselle ja toimitettava se tiedoksi Euroopan järjestelmäriskikomitealle. Lisäksi Finanssivalvonnan on toimitettava Euroopan järjestelmäriskikomitealle tieto, mitkä sen valvonnassa olevat luottolaitokset ovat maailmalaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittäviä luottolaitoksia, mihin 4 momentin mukaiseen luokkaan kukin tällainen luottolaitos on sijoitettu sekä siitä, millä perusteilla 7 momentissa tarkoitettua harkintavaltaa on käytetty tai jätetty käyttämättä. Finanssivalvonnan on julkaistava ja ylläpidettävä luetteloa maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävistä luottolaitoksista sekä siitä, mihin 4 momentin mukaiseen luokkaan kukin tällainen luottolaitos on sijoitettu.

8 §

Muita rahoitusjärjestelmän kannalta merkittäviä luottolaitoksia koskeva lisäpääomavaatimus

— —

Poiketen siitä, mitä 3 §:n 8 momentissa ja tässä pykälässä säädetään, jos luottolaitos on sellainen 7 §:ssä tai tässä pykälässä tarkoitetun Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivan luottolaitoksen tytäryritys, johon sovelletaan tämän momentin mukaista vaatimusta konsolidoidusti, tällaiseen luottolaitokseen sovellettava lisäpääomavaatimus ei saa luottolaitoskohtaisesti tai alakonsolidointiryhmän tasolla ylittää alempaa seuraavista:

— —

2) 3 prosenttia, tai Euroopan komission luottolaitosdirektiivin 131 artiklan 5 a kohdan perusteella hyväksymää korkeampaa osuutta, luottolaitoksen kokonaisriskin määrästä.

— —

Finanssivalvonnan on vuosittain arvioitava, mitkä luottolaitokset ovat tässä pykälässä tarkoitettuja muita rahoitusjärjestelmän kannalta merkittäviä luottolaitoksia ja tarkistettava tämän pykälän mukaisesti kullekin luottolaitokselle laskettu lisäpääomavaatimus. Jos luottolaitos ylittää tai alittaa 1 momentissa säädetyn rajan tai luottolaitoksen tässä pykälässä tarkoitettu pääomavaatimus muuttuu tai pysyy ennallaan, Finanssivalvonnan on tehtävä siitä päätös. Jos laitokseen sovellettavat vaatimukset päätöksen johdosta kiristyvät, Finanssivalvonnan on päätöksessä määrättävä vähintään kuuden kuukauden pituinen aika, jonka kuluessa laitoksen

on täytettävä päätöksestä seuraavat vaatimukset. Finanssivalvonnan on kuukautta ennen tässä momentissa tarkoitetun päätöksen julkaisemista tehtävä luottolaitosdirektiivin 131 artiklan 7 kohdan a–c alakohdissa säädetyt tiedot sisältävä ilmoitus Euroopan järjestelmäriskikomitealle. Jos lisäpääomavaatimus asetetaan 3 prosenttiyksikköä korkeammalle tasolle, ilmoitus on tehtävä kolmea kuukautta ennen päätöksen julkistamista. Finanssivalvonnan on annettava päätös luokittelemisesta muun rahoitusjärjestelmän kannalta merkittäväksi luottolaitokseksi sekä lisäpääomavaatimuksen asettamisesta kunkin tämän pykälän soveltamisalaan kuuluvalle luottolaitokselle ja toimitettava se tiedoksi Euroopan järjestelmäriskikomitealle. Lisäksi Finanssivalvonnan on toimitettava Euroopan järjestelmäriskikomitealle tieto, mitkä sen valvonnassa olevat luottolaitokset ovat muita rahoitusjärjestelmän kannalta merkittäviä luottolaitoksia ja mihin 4 momentin mukaiseen luokkaan kukin tällainen luottolaitos on sijoitettu.

Edellä 4 momentista poiketen Finanssivalvonta voi asettaa lisäpääomavaatimuksen 3 prosenttiyksikköä korkeammalle tasolle, jos se on asianmukaista ottaen huomioon 5 momentissa säädetyt perusteet. Lisäpääomavaatimuksen asettaminen tässä momentissa tarkoitetulle tasolle edellyttää, että Euroopan komissio on hyväksynyt lisäpääomavaatimuksen asettamisen.

EU:n vakavaraisuusasetuksessa tarkoitetun kokonaisriskipainolattian tullessa luottolaitosta sitovaksi Finanssivalvonnan on tässä pykälässä säädetyssä menettelyssä arvioitava lisäpääomavaatimuksen asianmukainen taso viimeistään 8 momentissa tarkoitetun arvion yhteydessä.

10 b §

Omien varojen kartuttamissuunnitelma

— —

Jos Finanssivalvonta ei hyväksy omien varojen kartuttamissuunnitelmaa 3 momentissa säädetyllä tavalla, Finanssivalvonnan on ryhdyttävä vähintään toiseen seuraavista toimenpiteistä:

— —

2) rajoitettava luottolaitoksen varojenjakoa 11 luvun 10 §:n 14 kohdan nojalla enemmän kuin, mitä säädetään 10 luvun 10 ja 10 a §:ssä siihen saakka, kunnes luottolaitoksen omien varojen määrä ylittää 1 §:ssä tarkoitetun omien varojen vähimmäismäärän.

11 luku

Luottolaitoksen valvonta

2 §

Valvojan arvio

Finanssivalvonnan on laadittava säännöllisesti arvio luottolaitokseen kohdistuvista riskeistä ja siitä, täyttääkö luottolaitos 9 ja 10 luvussa ja EU:n vakavaraisuusasetuksessa säädetyt vaatimukset.

Edellä 1 momentissa tarkoitetussa valvojan arviossa tulee ottaa huomioon ainakin:

1) luottolaitoksen tekemien stressitestien tulokset, jos luottolaitos käyttää sisäisiä malleja luottoriskin tai markkinariskin pääomavaatimuksen laskemiseen;

2) luottolaitoksen keskittymäriskit ja niiden hallinta, riskien maantieteellinen jakauma sekä mahdollisten hajautusvaikutusten käsittely vakavaraisuuden hallinnassa myös muilta osin kuin mitä EU:n vakavaraisuusasetuksessa säädetään suuria asiakasriskejä koskevista rajoituksista;

3) luottoriskin vähentämismenetelmien käytöstä aiheutuvan jäännösriskin hallintaa koskevien periaatteiden riittävyys;

4) arvopaperistetuista eristä johtuvien riskien kattamiseksi tarvittavien omien varojen vähimmäismäärän riittävyys sekä sellaisten järjestelyjen vaikutus, joiden nojalla luottolaitokselle on mahdollisesti jäänyt tällaisiin eriin kohdistuvaa välitöntä tai välillistä riskiä;

5) maksuvalmiusriskit ja niiden mittaamista ja hallintaa koskevien periaatteiden sekä rahoituksen jatkuvuussuunnitelman riittävyys sekä mahdollinen vaikutus rahoitusjärjestelmän vakauteen niissä ETA-valtioissa, joiden alueella luottolaitos toimii;

6) arvio siitä, onko kaupankäyntivarasto arvostettu riittävän varovasti, jotta luottolaitokselle ei aiheudu merkittäviä tappioita sen joutuessa nopeasti myymään tai suojaamaan kaupankäyntivarastoon kuuluvia eriä;

7) arvio riskistä, joka aiheutuu riittämättömästä omavaraisuudesta tätä kuvaavien mittareiden sekä omavaraisuutta koskevien riskien hallintaan liittyvien järjestelyiden ja strategioiden perusteella määritettynä;

8) luottolaitoksen liiketoimintamalli;

9) luottolaitoksen hallintoa koskevat periaatteet ja hallituksen jäsenten ja toimitusjohtajan edellytykset suoriutua tehtävistään;

10) luottolaitokseen kohdistuva rahoitustaseen korkoriski;

11) EU:n DORA-asetuksen IV luvun mukaisen digitaalisen häiriönsietokyvyn testauksen paljastamat riskit;

12) ympäristön, yhteiskunnan ja hallintotavan osalta seuraavat:

a) se, missä määrin luottolaitos on ottanut käyttöön asianmukaiset toimintaperiaatteet ja operatiiviset toimet, jotka liittyvät 9 luvun 3 a §:ssä tarkoitetuissa suunnitelmissa asetettuihin määrällisiin tavoitteisiin ja välitavoitteisiin;

b) arvio luottolaitoksen hallinto- ja riskinhallintaprosesseista, joilla käsitellään 9 luvun 17 a §:ssä tarkoitettuja ESG-riskejä, suhteuttaen ne luottolaitoksen 9 luvun 3 a §:ssä tarkoitetuissa suunnitelmissa asetettuihin tavoitteisiin;

c) arvio luottolaitoksen altistumisista ESG-riskeille, missä on myös arvioitu altistumista ESG-riskeille 9 luvun 3 a §:ssä tarkoitettujen suunnitelmien perusteella;

d) arvio 9 luvun 3 a §:ssä tarkoitetuista suunnitelmista ja suunnitelmien tehokkuudesta;

e) arvio luottolaitoksen edistymisestä ESG-riskien käsittelyssä, joita aiheutuu mukautumisesta ilmastoneutraaliutta koskevaan tavoitteeseen sekä muihin Euroopan unionin sääntelytavoitteisiin, jotka koskevat ympäristöön, yhteiskuntaan ja hallintotapaan liittyviä tekijöitä;

13) arvio luottolaitoksen hallinto- ja riskinhallintaprosesseista kryptovaroihin liittyvien vastuiden ja kryptovarapalvelujen tarjoamisen osalta, sisältäen myös tarkastelun luottolaitosten toimintaperiaatteista ja menettelytavoista, joilla riskejä tunnistetaan, sekä 9 luvun 10 §:n 4 momentissa ja 9 luvun 14 §:n 5 momentissa tarkoitettujen arviointien tulosten riittävyydestä.

Edellä 2 momentin 12 kohdan mukaisia arvioita tehdessään Finanssivalvonnan on otettava huomioon luottolaitosten liiketoimintamallit, kun se määrittää luottolaitosten prosessien ja vastuiden riittävyyttä.

2 a §

Valvojan arvion oikeasuhtaisuus

Edellä 2 §:ssä tarkoitetun valvojan arvio on tehtävä suhteellisuusperiaatetta noudattaen niiden kriteerien perusteella, jotka se on julkaissut 12 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaisesti ja arvion laajuudessa ja arviointitiheydessä on otettava huomioon luottolaitoksen toiminnan laatu, laajuus ja monimutkaisuus sekä merkittävyys rahoitusmarkkinoiden vakauden kannalta. Finanssivalvonta voi tarkastella erityisesti seuraavien edellytysten täyttymistä:

1) Luottolaitos ei ole EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 133 alakohdassa tarkoitettu maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävä luottolaitos, EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 134 alakohdassa tarkoitettu EU:n ulkopuolinen maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävä luottolaitos taikka EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 136 alakohdassa tarkoitettu yhteisö;

2) luottolaitos ei ole 10 luvun 8 §:n 1 momentissa tarkoitettu muun rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävä luottolaitos;

3) laitos on osa konsernia, jossa emoyrityksenä toimiva laitos ja suurin osa tytäryrityksenä toimivista laitoksista ovat yhteydessä toisiinsa kirjanpitolain 6 luvussa tarkoitetun konsernitilinpäätöksen perusteella, taikka laitos kuuluu talletuspankkien yhteenliittymään; ja

4) kohdassa 3 tarkoitetut tytäryritykset täyttävät seuraavat edellytykset:

a) tytäryritykset katsotaan tai valtaosa niistä katsotaan keskinäisiksi yhtiöiksi, osuuskunniksi tai säästöpankeiksi EU:n vakavaraisuusasetuksen 27 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti ja laissa asetetaan yläraja tai rajoitus niiden voitonjaon enimmäismäärälle; ja

b) tytäryritysten kokonaisvarat yksittäisinä yrityksinä tai alakonsolidointiryhmän tasolla ovat enintään 30 miljardia euroa.

Edellä 2 §:ssä tarkoitettu valvojan arviointi on kuitenkin tehtävä vähintään vuosittain 3 §:n 2 momentissa tarkoitetuista luottolaitoksista. Finanssivalvonta voi mukauttaa 2 §:n 2 momentissa säädettyjä arviointikriteerejä ottaen huomioon luottolaitoksen riskiprofiili. Mukauttamista on sovellettava yhdenmukaisesti riskiprofiililtaan samankaltaisiin luottolaitoksiin. Finanssivalvonnan on ilmoitettava arviointikriteereistä poikkeamisesta Euroopan pankkiviranomaiselle luottolaitosdirektiivin 97 artiklan 4 a kohdan toisen alakohdan mukaisesti.

2 b §

Valvojan arvioon perustuvat toimenpiteet

Finanssivalvonnan on 2 §:ssä tarkoitetun valvojan arvion perusteella ryhdyttävä tarvittaessa 6, 6 d tai 10 §:ssä tarkoitettuihin toimenpiteisiin, taikka edellytettävä luottolaitosta muuttamaan rahoitustaseen korkoriskin arvioimiseen käytettyjä olettamia Finanssivalvonnan vaatimalla tavalla. Finanssivalvonnalla on velvollisuus ryhtyä näihin toimenpiteisiin, jos:

1) 9 luvun 15 §:n 1 momentissa tarkoitettu rahoitustaseen pääoman arvonalentuma on yli 15 prosenttia luottolaitoksen ensisijaisesta pääomasta ja alentuma johtuu odottamattomasta korkojen muutoksesta; tai

2) 9 luvun 15 §:n 1 momentissa tarkoitetut nettokorkotuotot laskevat jyrkästi odottamattoman korkojen muutoksen vuoksi.

Finanssivalvonta voi jättää ryhtymättä 1 momentissa tarkoitettuihin toimenpiteisiin rahoitustaseen korkoriskien perusteella, jos se katsoo, että rahoitustaseeseen liittyvien riskien hallinta on riittävällä tasolla eikä rahoitustaseen korkoriski ole liiallinen.

Edellä 1 momentin 1 ja 2 kohtien arvioimisessa on käytettävä Euroopan komission asetuksella tai päätöksellä annetuissa teknisissä standardeissa säädettyjä kriteerejä.

3 §

Valvontaohjelma

— —

Finanssivalvonnan on sisällytettävä 1 momentissa tarkoitettuun suunnitelmaan luottolaitokset, joissa stressitestit tai 2 §:ssä tarkoitettu valvojan arvio ovat paljastaneet merkittäviä uhkia luottolaitoksen toiminnan jatkuvuudelle tai joissa on rikottu lakia, kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeet sekä muut luottolaitokset, jotka Finanssivalvonta katsoo tarpeelliseksi sisällyttää suunnitelmaan.

— —

4 §

Stressitestit

Finanssivalvonnan on tarvittaessa suoritettava luottolaitoksessa stressitestejä 2 §:ssä tarkoitetun arvion laatimisen tueksi.

Luottolaitoksen ja kolmansien osapuolten, jotka toimivat luottolaitoksen konsultoinnissa, on stressitestien yhteydessä pidättäydyttävä toimista, jotka voivat haitata stressitestiä. Näihin toimiin kuuluvat ainakin vertailuanalyysi, keskinäinen tietojenvaihto, yhteistä käyttäytymistä koskevien sopimusten tekeminen ja stressitesteissä esittämien tietojen optimointi.

4 a §

ESG-riskeihin liittyvien käytäntöjen valvonta

Finanssivalvonnan on arvioitava ja seurattava:

1) luottolaitosten ympäristöön, yhteiskuntaan ja hallintotapaan liittyvien strategioiden sekä riskinhallintaan liittyvien käytäntöjen kehitystä;

2) luottolaitosten 9 luvun 3 a §:ssä tarkoitettuja suunnitelmia ja niihin sisältyviä määrällisiä tavoitteita ja prosesseja.

Edellä 1 momentissa tarkoitetussa arviossa on otettava huomioon luottolaitosten kestävyyteen liittyvä tuotetarjonta, niiden siirtymärahoituspolitiikka, lainojen myöntämisperiaatteet sekä ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvät tavoitteet ja rajoitukset.

Edellä 1 momentissa tarkoitetun arvion toteuttamiseksi Finanssivalvonta voi tehdä yhteistyötä ilmastonmuutoksesta ja ympäristövalvonnasta vastaavien viranomaisten tai muiden julkisten elinten kanssa.

4 b §

Keskittymäriskeihin liittyvien käytäntöjen valvonta

Finanssivalvonnan on arvioitava ja seurattava:

1) luottolaitosten keskittymäriskiin liittyvien käytäntöjen kehitystä;

2) luottolaitosten 9 luvun 3 b §:ssä tarkoitettuja suunnitelmia ja niihin sisältyviä määrällisiä tavoitteita;

3) luottolaitoksen edistymisestä niiden liiketoimintamallien mukauttamisessa markkinarakennetoimija-asetuksen 7 a artiklassa säädettyihin vaatimuksiin.

5 §

Sisäisten menetelmien käytön jatkuva valvonta

Finanssivalvonnan on säännöllisesti ja vähintään kolmen vuoden välein tarkastettava, että luottolaitos, joka on saanut EU:n vakavaraisuusasetuksen mukaisen luvan sisäisten menetelmien käyttöön riskipainotettujen erien määrän tai omien varojen vähimmäismäärän laskemisessa, täyttää luvan myöntämisen edellytykset ja että menetelmät ovat muutenkin riittävät ja ajanmukaiset, ottaen erityisesti huomioon mahdolliset muutokset luottolaitoksen toiminnassa. Finanssivalvonnan on erityisesti tarkasteltava ja arvioitava sitä, soveltavatko laitokset kehittyneitä ja ajan tasalla olevia tekniikoita ja käytäntöjä näissä menetelmissään.

Edellä 1 momentissa tarkoitetun luottolaitoksen on vähintään vuosittain laskettava luottolaitoksen käyttämän sisäisen menetelmän mukainen pääomavaatimus Euroopan pankkiviranomaisen määrittelemälle viiteportfoliolle ja ilmoitettava tuloksista 9 luvun 23 §:n mukaisesti. Finanssivalvonnan on seurattava 9 luvun 23 §:ssä tarkoitettujen tietojen perusteella riskipainotettujen vastuuerien tai omien varojen vaatimusten vaihtelua sekä arvioitava sisäisten menetelmien laatua. Arvioinnissa on kiinnitettävä erityistä huomiota;

1) menetelmiin, jotka osoittavat omien varojen vaatimuksissa merkittäviä eroja saman vastuun kohdalla;

2) menetelmiin, joiden osalta on erityisen suurta tai pientä vaihtelevuutta; ja

3) menetelmiin, joiden osalta omien varojen vaatimukset on arvioitu merkittävällä ja järjestelmällisellä tavalla liian pieniksi.

Jos Finanssivalvonta havaitsee olennaisia puutteita siinä, miten laitos mittaa riskejä sisäisillä menetelmällään, Finanssivalvonnan on huolehdittava, että luottolaitos korjaa puutteet, tai toteutettava asianmukaiset toimenpiteet puutteiden vaikutusten vähentämiseksi.

Jos 2 momentissa tarkoitetun laskennan tulos Euroopan pankkiviranomaisen määrittelemälle viiteportfoliolle poikkeaa merkittävästi muiden luottolaitosten vastaavista tuloksista tai jos menetelmien erot johtavat useisiin erilaisiin tuloksiin, Finanssivalvonnan on selvitettävä syyt tuloksille ja toteutettava asianmukaiset toimenpiteet, jos on selvää, että luottolaitoksen menetelmä johtaa vaatimusten arvioimiseen liian pieneksi. Asianmukaiset toimenpiteet on toteutettava siten, että otetaan huomioon sisäisten menetelmien käytön yleiset tavoitteet ja että toimenpiteet eivät johda yhdenmukaistettujen menetelmien käyttämiseen, luo vääriä kannustimia taikka aiheuta markkinoiden laumakäyttäytymistä.

Jos tässä pykälässä tarkoitetut sisäiset menetelmät eivät täytä EU:n vakavaraisuusasetuksen menetelmän soveltamista koskevia vaatimuksia, Finanssivalvonnan on vaadittava luottolaitosta osoittamaan, että noudattamatta jättämisen vaikutus on vähäinen tai esittämään suunnitelma vaatimusten noudattamisesta ja määräaika, mihin mennessä suunnitelma toteutetaan. Finanssivalvonnan on vaadittava parannuksia suunnitelmaan, jos vaatimusten noudattaminen on sen perusteella epätodennäköistä tai jos määräaika ei ole asianmukainen. Jos luottolaitos ei täytä vaatimuksia suunnitelman määräajan jälkeen tai on todennäköistä, että se ei täytä vaatimuksia määräaikaan mennessä eikä luottolaitos ole osoittanut noudattamatta jättämisen olevan vähäinen, Finanssivalvonnan on peruttava lupa tai rajoitettava lupa koskemaan ainoastaan sellaista laskentaa, jossa vaatimuksia noudatetaan tai on mahdollista noudattaa asianmukaisesti asetettuun määräaikaan mennessä.

Jos luottolaitoksen kaupankäyntiyksikkö käyttää sisäisiä menetelmiä markkinariskin laskentaan ja EU:n vakavaraisuusasetuksen mukaisen toteutumatestauksen tai voiton ja tappion kohdistamistestin tulosten perusteella mallit eivät ole riittävän täsmällisiä, Finanssivalvonnan on tarkasteltava myöntämänsä luvan edellytyksiä tai vaadittava luottolaitosta tekemään asianmukaiset toimenpiteet mallien parantamiseksi.

5 a §

Varhaisen puuttumisen yleiset edellytykset

Finanssivalvonnan on vaadittava luottolaitoksia toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet ja se voi 6, 9, 10 ja 10 a §:ssä säädetyin edellytyksin ryhtyä mainittujen pykälien mukaisiin valvontatoimiin, jos:

1) Finanssivalvonnalla on 4 §:n mukaisen stressitestin perusteella tai muuten painavia syitä olettaa, että luottolaitos ei seuraavan kahdentoista kuukauden aikana todennäköisesti kykene täyttämään toimilupaedellytyksiä tai suoriutumaan velvoitteistaan; tai

2) luottolaitos tai sen kanssa samaan konsolidointiryhmään kuuluva yritys muuten rikkoo tässä laissa tai EU:n vakavaraisuusasetuksessa säädettyjä velvollisuuksiaan.

— —

6 a §

Harkinnanvaraisen lisäpääomavaatimuksen asettamisen edellytykset

— —

Finanssivalvonnan on asetettava muun kuin ylivelkaantumisriskin perusteella asetettu harkinnanvarainen lisäpääomavaatimus tasolle, joka vastaa Finanssivalvonnan 1 momentin perusteella riittäväksi arvioiman omien varojen määrän ja EU:n vakavaraisuusasetuksen kolmannessa ja neljännessä osassa ja yleisestä arvopaperistamista koskevasta kehyksestä ja erityisestä kehyksestä yksinkertaiselle, läpinäkyvälle ja standardoidulle arvopaperistamiselle sekä direktiivien 2009/65/EY, 2009/138/EY ja 2011/61/EU ja asetusten (EY) N:o 1060/2009 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/2402 2 luvussa säädettyjen omien varojen vaatimusten erotusta.

Finanssivalvonnan on asetettava ylivelkaantumisriskin, jota ei ole riittävästi katettu EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti, perusteella asetettu harkinnanvarainen lisäpääomavaatimus tasolle, joka vastaa Finanssivalvonnan 1 momentin perusteella riittäväksi arvioiman omien varojen määrän ja EU:n vakavaraisuusasetuksen kolmannessa ja seitsemännessä osassa säädettyjen omien varojen vaatimusten erotusta.

Harkinnanvaraista lisäpääomavaatimusta ei saa asettaa sellaisten riskien kattamiseksi, jotka on jo katettu soveltamalla EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua kokonaisriskipainolattiaa.

6 c §

Harkinnanvaraisen lisäpääomavaatimuksen kattaminen

— —

Harkinnanvaraisen lisäpääomavaatimuksen määrä, joka on asetettu muiden riskien kuin ylivelkaantumisriskin kattamiseksi, ei saa kasvaa sen seurauksena, että EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu kokonaisriskipainolattia tulee luottolaitosta sitovaksi.

Jos EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan 3 kohdassa säädettyyn kokonaisriskipainolattia tulee luottolaitosta sitovaksi, Finanssivalvonnan on viipymättä ja joka tapauksessa viimeistään seuraavan valvojan arvion päättymispäivänä tarkasteltava sen asettamaa harkinnanvaraista lisäpääomavaatimusta ja poistettava vaatimuksesta kaikki ne osat, jotka laskettaisiin kahteen kertaan riskeiksi, jotka jo kokonaan katetaan sillä, että laitos on sidottu kokonaisriskipainolattiaan. Harkinnanvaraisen lisäpääomavaatimuksen määrä voi poiketen 4 momentista kasvaa kokonaisriskipainolattian myötä, kun Finanssivalvonta on suorittanut tarkastelun ja poistanut ne osat, jotka on laskettu kahteen kertaan riskeiksi.

6 d §

Ohjeellinen lisäpääoma

Finanssivalvonnan on säännöllisesti arvioitava luottolaitoksen 9 luvun 1 §:n mukaisesti asetetun sisäisen pääoman riittävyyttä ja tämän luvun 4 §:ssä tarkoitettujen luottolaitoksen stressitestien tuloksia osana tämän luvun 2 §:ssä tarkoitettua valvojan arviota ja tämän luvun 5 §:ssä tarkoitettua sisäisten menetelmien käytön jatkuvaa valvontaa. Näiden arvioiden perusteella Finanssivalvonnan on tarvittaessa annettava luottolaitokselle suositus omien varojen tarpeeksi, joka ylittää tässä laissa ja EU:n vakavaraisuusasetuksessa asetetut pääomavaatimukset (*ohjeellinen lisäpääoma*).

— —

Jos EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan 3 kohdassa säädettyyn kokonaisriskipainolattia tulee luottolaitosta sitovaksi, Finanssivalvonta voi tarkistaa ohjeellisen lisäpääoman tason ja varmistaa, että sen mitoitus on edelleen asianmukainen.

10 §

Finanssivalvonnan muu erityinen toimivalta vakavaraisuuden ja maksuvalmiuden valvonnassa

Jos 2 §:ssä tarkoitetun arvion, 5 §:ssä tarkoitetun sisäisten menetelmien valvonnan, 5 a §:ssä tarkoitetun varhaisen puuttumisen, EU:n vakavaraisuusasetuksen noudattamisen valvonnan tai 8 a luvun 4 §:n 4 momentissa tarkoitetun päätöksen perusteella Finanssivalvonta katsoo tarkoituksenmukaiseksi, Finanssivalvonta voi sen lisäksi, mitä 6, 6 d, 8 ja 9 §:ssä ja Finanssivalvonnasta annetussa laissa säädetään:

— —

2) vaatia luottolaitosta toimittamaan säännöllisesti EU:n vakavaraisuusasetuksessa ja tässä laissa tarkoitettuja tietoja luottolaitoksen taloudellisesta asemasta laajemmin ja useammin kuin niissä vaaditaan, mutta ei kuitenkaan, jos luottolaitos on jo muutoin velvollinen toimittamaan samat tiedot tai jos luottolaitos on jo toimittanut tiedot taikka Finanssivalvonta voi tuottaa tiedossaan olevien tietojen perusteella tarvitsemansa lisätiedot riittävän luotettavasti ja laadukkaasti;

— —

13) velvoittaa luottolaitos soveltamaan erityistä varauksia koskevaa politiikkaa tai taseen varojen käsittelyä omien varojen vaatimusten osalta;

14) edellyttää luottolaitoksen vahvistamaan omia varojaan pidättäytymällä kokonaan tai osittain varojenjaosta tai koronmaksusta ensisijaiseen lisäpääomaan luettaville rahoitusvälineille;

15) rajoittaa tai supistaa luottolaitoksen liiketoimintaa, mukaan lukien talletusten vastaanottamisen osalta, toimintoja tai verkostoa tai kehottaa sitä lopettamaan sellainen toiminta, josta aiheutuu liian suuria riskejä luottolaitoksen vakaudelle;

16) vaatia luottolaitosta vähentämään riskejä, jotka aiheutuvat lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvistä tekijöistä, mukauttamalla niiden liiketoimintastrategioita, hallintoa ja riskienhallintaa tai toimeenpanemalla 9 luvun 3 a §:ssä tarkoitettuihin suunnitelmiin sisältyviä tavoitteita, toimenpiteitä ja toimia;

17) vaatia luottolaitosta suorittamaan stressitestejä tai eri toteutumavaihtoehtoja koskevia arvioita arvioidakseen riskejä, jotka aiheutuvat kryptovaroihin liittyvistä vastuista ja kryptovarapalvelujen tarjoamisesta;

18) vaatia luottolaitoksia vähentämään keskusvastapuoleen liittyviä vastuitaan tai järjestämään vastuitaan uudelleen määritystileillään

markkinarakennetoimija-asetuksen 7 a artiklan mukaisesti, jos Finanssivalvonta katsoo, että kyseiseen keskusvastapuoleen liittyvistä vastuista aiheutuu liiallinen keskittymäriski.

Finanssivalvonta voi lisäksi:

1) asettaa muille kuin pienille ja rakenteeltaan yksinkertaisille luottolaitoksille määräajat, joiden kuluessa niiden on toimitettava tiedot Euroopan pankkiviranomaiselle tietojen julkaisemista varten Euroopan pankkiviranomaisen verkkosivustolla;

2) vaatia luottolaitoksia käyttämään erityisiä tiedotusvälineitä ja muita julkaisupaikkoja kuin Euroopan pankkiviranomaisen verkkosivustoa tietojen keskitettyyn julkaisemiseen tai laitosten tilinpäätösten julkaisemiseen.

— —

Edellä 1 momentin 14 kohdassa tarkoitettuun velvoitteeseen perustuvaa pidättymistä varojenjaosta tai koron maksamisesta rahoitusvälineelle ei pidetä luottolaitoksen sopimusrikkomuksena.

17 luku

Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen perustaminen ja edustuston avaaminen Suomeen

1 §

Soveltamisala

Mitä tässä luvussa säädetään kolmannen maan luottolaitoksesta ja sen sivuliikkeestä, sovelletaan myös:

1) yritykseen, jonka kotipaikka on kolmannessa maassa ja jonka tarkoituksena on harjoittaa 3 §:n 1 kohdassa tarkoitettua toimintaa;

2) yritykseen, jonka kotipaikka on kolmannessa maassa ja jonka tarkoituksena on harjoittaa 3 §:n 2 ja 3 kohdassa tarkoitettua toimintaa ja jota voitaisiin pitää luottolaitoksena, jos se olisi perustettu Euroopan unionissa;

3) yritykseen, jonka kotipaikka on kolmannessa maassa ja jonka tarkoituksena on harjoittaa 3 §:n 2 ja 3 kohdassa tarkoitettua toimintaa ja joka voisi täyttää EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdan b alakohdassa säädetyt perusteet, jos se olisi perustettu Euroopan unionissa.

Mitä tässä luvussa säädetään ei kuitenkaan sovelleta, kun kolmanteen maahan perustettu yritys tarjoaa rahoitusvälineiden markkinoista sekä direktiivin 2002/92/EY ja direktiivin 2011/61/EU muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja

neuvoston direktiivin 2014/65/EU, jäljempänä rahoitusvälineiden markkinat -direktiivi, liitteen I A osassa lueteltuja toimintoja ja palveluja tai mitä tahansa oheispalveluja, joiden tarkoituksena on tarjota kyseisen direktiivin mukaisia palveluja.

2 §

Määritelmät

Pääyrityksellä tarkoitetaan tässä luvussa yritystä, jonka sääntömääräinen kotipaikka on kolmannessa maassa ja joka on perustanut Suomeen kolmannen maan sivuliikkeen, sekä tapauskohtaisesti konsernin emoyhteisöä ja alakonsernien emoyhteisöinä toimivaa väliyhtiötä.

3 §

Sivuliikkeen perustaminen

Kolmannen maan luottolaitoksen on perustettava sivuliike Suomeen, jos se harjoittaa seuraavanlaista toimintaa Suomessa:

1) talletusten ja muiden takaisinmaksettavien varojen vastaanottaminen;

2) luotonanto, kuten kulutusluotot, kiinnitysluotot, myyntilaskujen rahoitus takautumisoikeuksin ja ilman takautumisoikeutta, kauppatapahtumien rahoitus;

3) takaukset ja sitoumukset.

Kolmannen maan luottolaitoksella voi lisäksi olla Suomessa edustusto.

4 §

Sivuliikkeen toimilupa

Kolmannen maan luottolaitos ei saa harjoittaa Suomessa luottolaitostoimintaa ilman tässä pykälässä tarkoitettua toimilupaa. Kolmannen maan luottolaitoksen on haettava Finanssivalvonnalta toimilupa, jotta se voi perustaa sivuliikkeen 3 §:n mukaisesti Suomeen.

Hakemuksesta on pyydettävä lausunto Suomen Pankilta sekä Rahoitusvakausvirastolta, jos sivuliikkeen on määrä vastaanottaa talletuksia, ja sijoittajien korvausrahastolta, jos sivuliikkeen on määrä tarjota sijoituspalveluja.

Hakemukseen on liitettävä tarpeelliset selvitykset luottolaitoksen:

1) omistuksesta;

2) johdon ammattitaidosta ja luotettavuudesta;

3) hallinnosta ja sisäisestä valvonnasta;

4) riskien hallinnasta;

5) vakavaraisuudesta ja maksuvalmiudesta ja niiden hallinnasta;
6) kotimaan lainsäädännöstä ja finanssivalvonnasta;
7) tiedot 6 §:ssä säädettyjen edellytysten täyttymisestä.

Hakemukseen on liitettävä lisäksi tarpeelliset selvitykset sivuliikkeen hallinnon ja toiminnan järjestämisestä, asiakkaiden tunnistamiseksi ja rahanpesun ja terrorismin ehkäisemiseksi noudatetuista menettelytavoista, sivuliikkeen johdon ammattitaidosta ja luotettavuudesta sekä sivuliikkeen käytössä Suomessa olevista varoista.

Tarkempia säännöksiä toimilupahakemukseen sisällytettävistä tiedoista ja hakemukseen liitettävistä selvityksistä voidaan säätää valtiovarainministeriön asetuksella.

5 §

Poikkeukset sivuliikkeen perustamisvaatimuksesta

Poiketen siitä, mitä edellä säädetään velvollisuudesta perustaa sivuliike ja hakea sivuliikkeen toimilupa, kolmannen maan luottolaitos saa tarjota sivuliikettä perustamatta 3 §:n 1 momentissa tarkoitetun toiminnan mukaista palvelua Euroopan unioniin sijoittautuneelle tai Euroopan unionissa sijaitsevalle asiakkaalle tai vastapuolelle, joka on

1) yksityisasiakas, hyväksyttävä vastapuoli tai rahoitusvälineiden markkinat -direktiivin liitteessä II olevassa I ja II osassa tarkoitettu ammattimainen asiakas, jos tällainen asiakas tai vastapuoli lähestyy kolmanteen maahan sijoittautunutta luottolaitosta omasta yksinomaisesta aloitteestaan 3 §:n 1 momentissa tarkoitetun palvelun tai toiminnan tarjoamisesta;
2) luottolaitos;
3) kyseisen kolmanteen maahan sijoittautuneen luottolaitoksen kanssa samaan ryhmään kuuluva yritys.

Sen lisäksi, mitä säädetään 1 momentissa, kolmannen maan luottolaitos voi tarjota sivuliikettä perustamatta sellaisia palveluita tai tuotteita, jotka ovat tarpeellisia tai jotka liittyvät läheisesti asiakkaan tai vastapuolen 1 momentin 1 kohdan mukaisesti pyytämän palvelun tai tuotteen tarjoamiseen. Tällaisia palveluita, tai tuotteita voidaan tarjota alun perin pyydettyjen palveluiden tai toiminnan jälkeen.

Jos kolmannen maan luottolaitos ottaa yhteyttä 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettuun asiakkaaseen tai vastapuoleen taikka mahdolliseen asiakkaaseen tai vastapuoleen sellaisen yhteisön välityksellä, joka toimii omaan lukuunsa tai jolla on tiiviit yhteydet kolmannen maan luottolaitokseen, tai jonkin muun kolmannen maan luottolaitoksen puolesta toimivan henkilön välityksellä, tätä ei katsota asiakkaan tai vastapuolen taikka mahdollisen asiakkaan tai vastapuolen omasta yksinomaisesta aloitteesta tarjotuksi palveluksi.

Edellä 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettu asiakkaan tai vastapuolen yksinomainen aloite ei oikeuta sellaista kolmannen maan luottolaitosta, joka ei ole perustanut sivuliikettä, markkinoimaan muita tuote-, toiminta- tai palveluluokkia kuin niitä, joita asiakas tai vastapuoli on pyytänyt.

6 §

Sivuliikkeen toimiluvan myöntäminen

Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen toimilupa on myönnettävä ainoastaan, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

1) kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike täyttää 18 luvussa säädetyt vaatimukset;

2) pääyrityksellä on kolmannessa maassa toimilupa sellaiseen toimintaan, johon pääyritys hakee toimilupaa Suomessa;

3) toiminta, johon pääyritys hakee toimilupaa Suomessa, on kolmannessa maassa valvonnan alaista toimintaa;

4) kolmannen maan pääyrityksen valvontaviranomaista on tiedotettu sivuliikkeen perustamisesta ja sille on toimitettu sivuliikkeen perustamista koskeva 5 §:n 1 momentissa tarkoitettu toimilupahakemus ja 5 §:n 3–5 momenttien mukaisesti hakemukseen liitetyt selvitykset;

5) Finanssivalvonnalla on pääsy valvontatehtäviensä hoitamiseksi kaikkiin tarpeellisiin tietoihin pääyrityksestä kyseisen pääyrityksen valvontaviranomaisilta sekä mahdollisuus sovittaa valvontatoimensa tehokkaasti yhteen kolmannen maan valvontaviranomaisten valvontatoimien kanssa, erityisesti kriisi- tai rahoitusvaikeuksissa, jotka vaikuttavat pääyritykseen, sen ryhmään tai kolmannen maan rahoitusjärjestelmään;

6) ei ole perusteltua syytä epäillä, että kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikettä käytettäisiin rahanpesuun tai sen harjoittamisen helpottamiseen tai terrorismin rahoitukseen.

Kun Finanssivalvonta arvioi, täyttyykö 1 momentin 6 kohdan edellytys, sen on pyydettävä lausunto toimivaltaiselta valvontaviranomaiselta, joka vastaa Suomessa rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämiseen liittyvien velvoitteiden valvonnasta. Finanssivalvonta voi myöntää toimiluvan ainoastaan, jos lausunnossa todetaan, että 1 momentin 6 kohdan edellytys täyttyy.

Toimilupaan on sisällytettävä mainita siitä, että kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike saa harjoittaa toimiluvan mukaista toimintaa ainoastaan Suomessa ja että kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeeltä on kielletty palvelujen tarjoaminen tai toiminnan harjoittaminen yli rajojen muissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa. Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike voi kuitenkin tarjota palveluita tai harjoittaa toimintaa 5 §:n 1 momentissa säädetyn mukaisesti.

7 §

Sivuliikkeen toimiluvan perumisen tai hylkäämisen edellytykset

Finanssivalvonnan on peruttava kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen toimilupa tai hylättävä toimilupahakemus, jos

1) kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike ei täytä 6 §:ssä säädettyjä toimilupavaatimuksia;

2) pääyritys tai sen ryhmä ei täytä siihen kolmannen maan lainsäädännön nojalla sovellettavia vakavaraisuusvaatimuksia tai on perusteltua syytä epäillä, että se ei täytä kyseisiä vaatimuksia tai että se rikkoo niitä seuraavien 12 kuukauden aikana;

3) kolmannen maan luottolaitoksen kotivaltion viranomainen on peruuttanut luottolaitoksen toimiluvan.

Finanssivalvonta voi myös perua kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeelle myönnetyn toimiluvan, jos jokin seuraavista edellytyksistä täyttyy:

1) kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike ei käytä toimilupaa 12 kuukauden kuluessa, nimenomaisesti luopuu toimiluvasta tai on lopettanut liiketoiminnan yli kuudeksi kuukaudeksi;

2) kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike on saanut toimiluvan antamalla vääriä tietoja tai muulla sääntöjen vastaisella tavalla;

3) kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike ei enää täytä yhtä tai useampaa 8 §:n 2 momentin mukaisesti määrättyä rajoitusta tai ehtoa, joiden nojalla toimilupa on myönnetty;

4) kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen ei voida enää luottaa täyttävän velvoitteitaan velkojiaan kohtaan, eikä se erityisesti enää tarjoa turvaa tallettajiensa sille uskomille varoille;

5) kolmannen maan sivuliike syyllistyy johonkin 20 luvun 1 §:ssä tarkoitettuun rikkomiseen;

6) kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike täyttää Finanssivalvonnasta annetun lain 26 §:n 1 momentin 3 kohdan, 2 momentin 1 kohdan tai 3 momentin 3 kohdan edellytyksen;

7) on perusteltua syytä epäillä, että kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeessä, sen pääyrityksessä tai ryhmässä syyllistytään tai pyritään tai on syyllistytty tai pyritty rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen tai että kolmannen maan sivuliikkeeseen, sen pääyritykseen tai ryhmään kohdistuu lisääntynyt rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen syyllistymisen tai pyrkimisen riski.

Jos 1 momentin 2 tai 3 kohdan edellytys täyttyy, kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen on ilmoitettava siitä viipymättä Finanssivalvonnalle.

Kun Finanssivalvonta arvioi, täyttyykö 2 momentin 7 kohdan edellytys, sen on pyydettävä lausunto toimivaltaiselta valvontaviranomaiselta, joka vastaa Suomessa rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämiseen liittyvien velvoitteiden valvonnasta.

Kun Finanssivalvonta peruu sivuliikkeen toimiluvan, sivuliikkeen toiminta on välittömästi lopetettava. Mitä muualla laissa säädetään sivuliikkeen valvonnasta, sovelletaan sivuliikkeen valvontaan sen lopetettua toimintansa, kunnes 6 momentissa tarkoitettu ilmoitus on tehty ja sivuliikkeen talletukset maksettu tallettajille.

Ulkomaisen luottolaitoksen on viivytyksettä sen sivuliikkeen toiminnan lopettamisen jälkeen ilmoitettava velkojilleen ja velallisilleen, joiden saaminen tai velka perustuu sivuliikkeen välityksellä tehtyyn sopimukseen, miten velallinen voi lopettamisen jälkeen hoitaa sopimuksen mukaiset velvoitteensa ja miten velkoja voi lopettamisen jälkeen saada suorituksen erääntyneestä saamisestaan. Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä tässä momentissa tarkoitetusta menettelystä.

8 §

Sivuliikkeen toimilupaa koskeva menettely

Finanssivalvonnan on annettava toimilupaa koskeva päätös kuuden kuukauden kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta tai, jos hakemus on puutteellinen, siitä kun hakija on antanut asian ratkaisemista varten tarvittavat asiakirjat ja selvitykset. Toimilupaa koskeva päätös on kuitenkin aina tehtävä 12 kuukauden kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta.

Finanssivalvonnalla on oikeus toimiluvan hakijaa kuultuaan asettaa toimilupaan sivuliikkeen liiketoimintaa koskevia valvonnan kannalta välttämättömiä rajoituksia ja ehtoja. Finanssivalvonta voi toimiluvan myöntämisen jälkeen hakemuksesta muuttaa toimiluvan ehtoja.

Jos toimilupaa koskevaa päätöstä ei ole annettu 1 momentissa säädetyssä määräajassa, hakija voi tehdä valituksen. Valitus tehdään ja käsitellään, kuten hakemuksen hylkäämistä koskeva valitus tehdään ja käsitellään. Tällaisen valituksen voi tehdä, kunnes päätös on annettu. Finanssivalvonnan on ilmoitettava päätöksen antamisesta muutoksenhakuviranomaiselle, jos päätös on annettu valituksen jälkeen. Valituksen tekemisestä ja käsittelystä säädetään oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetussa laissa.

Finanssivalvonnan on ilmoitettava Euroopan pankkiviranomaiselle, Rahoitusvakausvirastolle ja, jos sivuliike tarjoaa sijoituspalvelua, sijoittajien korvausrahastolle, kolmannen maan sivuliikkeitä koskevat seuraavat tiedot:

1) tiedot sivuliikkeen toimiluvan myöntämisestä ja toimiluvan muuttamisesta;
2) sivuliikkeiden Finanssivalvonnalle raportoimat kokonaisvarat ja -velat;

3) kolmannessa maassa sijaitsevan luottolaitoksen tai luottolaitosryhmittymän nimi, johon sivuliike kuuluu.

Finanssivalvonnan on annettava toimiluvan perumisesta päätös kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeelle.

Finanssivalvonnan on ilmoitettava toimiluvan perumisesta Euroopan komissiolle, Euroopan pankkiviranomaiselle, Rahoitusvakausvirastolle sekä sijoittajien korvausrahastolle, jos kolmannen maan luottolaitos on rahaston jäsen.

9 §

Yhteistyö kolmannen maan viranomaisen kanssa

Finanssivalvonnan on pyrittävä tekemään hallinnollisia sopimuksia tai muita järjestelyjä asianomaisten kolmannen maan toimivaltaisten viranomaisten kanssa, ennen kuin kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike aloittaa toimintansa asianomaisessa jäsenvaltiossa. Tällaisten sopimusten on perustuttava Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 33 artiklan 5 kohdan mukaisesti laadittuihin hallinnollisten järjestelyjen malleihin.

Finanssivalvonnan on toimitettava Euroopan pankkiviranomaiselle viipymättä tiedot kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa tehdyistä hallinnollisista sopimuksista tai muista järjestelyistä.

10 §

Syrjinnän kielto

Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeitä koskevia säännöksiä ei saa soveltaa tavalla, jonka takia ne saavat edullisemman kohtelun kuin ulkomaisen ETA-luottolaitosten sivuliikkeet.

11 §

Sivuliikkeiden luokittelu

Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeet luokitellaan I tai II luokkaan.

Luokan I sivuliikkeellä tarkoitetaan sivuliikettä, joka täyttää jonkin seuraavista edellytyksistä:

1) kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen Suomessa kirjaamien tai siltä peräisin olevien varojen kokonaisarvo on vähintään 5 miljardia euroa välittömästi edeltävältä raportointikaudelta 18 luvun 8 a §:n mukaisesti;

2) kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike ottaa toimiluvan mukaisesti vastaan talletuksia tai muita takaisinmaksettavia varoja vähittäisasiakkailta ja tällaisten talletusten ja muiden takaisinmaksettavien varojen määrä on vähintään 5 prosenttia kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen kokonaisveloista tai tällaisten talletusten ja muiden takaisinmaksettavien varojen määrä ylittää 50 miljoonaa euroa;

3) kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike ei ole 11 §:ssä tarkoitettu vaatimukset täyttävä kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike.

Luokan II sivuliikkeellä tarkoitetaan muita kuin I luokkaan kuuluvia sivuliikkeitä.

Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikettä pidetään vaatimukset täyttävänä sivuliikkeenä, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

1) pääyrityksellä on kotipaikka maassa, jossa sovelletaan sellaisia vakavaraisuussäännöksiä ja valvontaa, jotka vastaavat vähintään luottolaitosdirektiiviä ja EU:n vakavaraisuusasetusta;

2) pääyrityksen valvontaviranomaisiin sovelletaan salassapitovaatimuksia, jotka vastaavat vähintään luottolaitosdirektiivin VII osaston 1 luvun II jaksossa säädettyjä vaatimuksia;

3) pääyrityksellä on kotipaikka maassa, jota ei ole luokiteltu suuririskiseksi kolmanneksi maaksi, jolla on strategisia puutteita rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntajärjestelmässään rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ja komission direktiivin 2006/70/EY kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/849 9 artiklan mukaisesti.

Euroopan pankkiviranomainen ylläpitää julkista rekisteriä niistä kolmansista maista ja kolmannen maan viranomaisista, jotka täyttävät 4 momentissa säädetyt edellytykset.

Saatuaan toimilupahakemuksen 5 §:n mukaisesti Finanssivalvonnan on arvioitava, täyttyvätkö 4 momentin edellytykset vaatimukset täyttävästä kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeestä ja 2 momentissa säädetyt edellytykset I luokasta. Arvion perusteella Finanssivalvonta luokittelee kolmannen maan luottolaitoksen luokkaan I tai II. Jos kolmatta maata, jossa pääyrityksellä on kotipaikka maassa, ei ole kirjattu julkiseen rekisteriin, Finanssivalvonnan on pyydettävä komissiota arvioimaan kolmannen maan pankkialan sääntelykehystä ja luottamuksellisuutta koskevia vaatimuksia, jos 4 momentin 3 kohdan edellytys täyttyy. Finanssivalvonnan on luokiteltava kolmannen maan sivuliike luokkaan 1, kunnes komissio tekee päätöksen.

Finanssivalvonnan on päivitettävä kolmannen maan sivuliikkeiden luokittelu seuraavasti:

1) jos luokkaan I kuuluva kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike ei enää täytä 2 momentissa säädettyjä edellytyksiä, sitä on välittömästi pidettävä luokkaan II kuuluvana;

2) jos luokkaan II kuuluva kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike alkaa täyttää jonkin 2 momentissa säädetyistä edellytyksistä, sen katsotaan kuuluvan luokkaan I vasta neljän kuukauden kuluttua päivästä, jona se täytti edellytyksen.

12 §

Vaatimus tytäryhtiön perustamisesta

Finanssivalvonta voi vaatia kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeettä hakemaan 4 luvun 1 §:ssä tarkoitetun toimiluvan, jos

1) kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike on aiemmin harjoittanut tai harjoittaa tällä hetkellä 3 §:n 1 momentissa tarkoitettua toimintaa muussa Euroopan unionin jäsenvaltiossa sijaitsevalle asiakkaalle tai vastapuolelle eikä kyseistä toimintaa harjoiteta 4 §:n 1 momentin poikkeuksien nojalla;

2) kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike täyttää 10 luvun 8 §:n 1 momentissa säädetyt edellytykset muusta rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävästä luottolaitoksesta;

3) Finanssivalvonta arvioi 13 §:n mukaisesti, että kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeellä on merkitystä järjestelmän kannalta ja se aiheuttaa merkittäviä rahoitusvakauteen liittyviä riskejä Euroopan unionissa tai Suomessa; tai

4) kaikkien samaan ryhmään kuuluvien kolmansien maiden luottolaitosten sivuliikkeiden Euroopan unionissa olevien varojen kokonaismäärä on vähintään 40 miljardia euroa tai kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen kirjanpidossa olevien varojen määrä Suomessa on vähintään 10 miljardia euroa.

Finanssivalvonnan on ennen 1 momentissa tarkoitetun vaatimuksen tekemistä sovellettava 13 §:ssä ja 18 luvun 12 §:ssä säädettyjä toimenpiteitä. Jos Finanssivalvonta voi muista kuin 1 momentissa luetelluista syistä perustella, että kyseiset toimenpiteet eivät riitä olennaisten valvontaan liittyvien ongelmien ratkaisemiseen, Finanssivalvonnan ei tarvitsee soveltaa muita toimenpiteitä ennen 1 momentissa tarkoitettua vaatimusta.

Ennen 1 momentissa tarkoitetun vaatimuksen tekemistä Finanssivalvonnan on kuultava Euroopan pankkiviranomaista ja niiden Euroopan unionin jäsenmaiden toimivaltaisia viranomaisia, joihin kolmannen maan luottolaitoksen ryhmä on perustanut muita kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeitä tai tytäryrityksenä toimivia laitoksia.

13 §

Järjestelmän kannalta merkittävä sivuliike

Finanssivalvonnan on arvioitava kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen merkittävyyttä järjestelmän kannalta ja sitä, aiheuttaako kyseinen sivuliike merkittäviä riskejä Euroopan unionin ja Suomen rahoitusvakaudelle, jos sivuliikkeen 18 luvun 8 a §:n mukaisesti raportoitujen Euroopan unionissa olevien varojen kokonaismäärä on kaikilla samaan ryhmään kuuluvilla Euroopan unionissa olevilla sivuliikkeillä vähintään 40 miljardia euroa välittömästi edeltäviltä kolmelta tilikaudelta keskimäärin tai vähintään kolmen tilikauden osalta välittömästi edeltävien viiden tilikauden ajalta. Varojen kokonaismäärään ei lasketa mukaan varoja, jotka ovat kolmannen maan luottolaitosten sivuliikkeiden hallussa sellaisten markkinaoperaatioiden yhteydessä, joita keskuspankit tekevät Euroopan keskuspankkijärjestelmään kuuluvien keskuspankkien kanssa.

Finanssivalvonnan on tehdessään 1 momentissa tarkoitettua arviota otettava huomioon:

1) sivuliikkeen koko;

2) sivuliikkeen rakenteen, organisaation ja liiketoimintamallin monimutkaisuus;

3) sivuliikkeen kytkös Euroopan unionin ja Suomen rahoitusjärjestelmään;

4) sivuliikkeen toteuttamien toiminnan, palvelujen tai toimien tai sen tarjoaman rahoitusinfrastruktuurin korvattavuus;

5) sivuliikkeen markkinaosuus Euroopan unionissa ja Suomessa, kun otetaan huomioon sen kokonaispankkivarat, sen tarjoama toiminta ja palvelut sekä sen toteuttamat toimet;

6) todennäköinen vaikutus, joka sivuliikkeen toimien tai liiketoiminnan keskeyttämisellä tai lopettamisella olisi Suomen rahoitusjärjestelmän likviditeettiin tai maksu-, selvitys- ja toimitusjärjestelmiin Euroopan unionissa ja Suomessa;

7) sivuliikkeen rooli ja merkitys sen ryhmän toiminnalle, palveluille ja toimille Euroopan unionissa ja Suomessa;

8) sivuliikkeen rooli ja merkitys kriisinratkaisun tai purkamisen yhteydessä kriisinratkaisuviranomaiselta saatujen tietojen perusteella;

9) ryhmän kolmansissa maissa sijaitsevien sivuliikkeiden kautta harjoittaman liiketoiminnan määrä suhteessa kyseisen ryhmän tytäryritysten kautta tapahtuvaan liiketoimintaan, jota harjoitetaan Euroopan unionissa ja niissä Euroopan unionin jäsenvaltioissa, joihin kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeet ovat sijoittautuneet;

10) tekijät, joiden perusteella arvioidaan, täyttyykö 10 luvun 8 §:n momentissa säädetyt edellytykset muusta rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävästä luottolaitoksesta.

Finanssivalvonnan on 1 momentin arviointia tehdessään kuultava Euroopan pankkiviranomaista ja niiden Euroopan unionin jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia, joissa asianomainen kolmannen maan ryhmä on perustanut muita kolmannen maan sivuliikkeitä tai tytäryrityksiä, arvioidakseen rahoitusvakautta koskevia riskejä, joita asianomainen kolmannen maan sivuliike aiheuttaa muille jäsenvaltioille.

Finanssivalvonnan on toimitettava perusteltu 1 momentissa tarkoitettu arviointi ja ehdotus x tarkoitetuista toimista Euroopan pankkiviranomaiselle ja Euroopan unionin niiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, joihin asianomainen kolmannen maan ryhmä on perustanut muita kolmannen maan sivuliikkeitä tai tytäryrityksiä.

Jos toimivaltaiset viranomaiset, joita kuullaan 3 momentin mukaisesti, eivät ole samaa mieltä arvioinnista, ne ilmoittavat asiasta 10 työpäivän kuluessa Finanssivalvonnalle arvioinnin vastaanottamisesta. Finanssivalvonnan on Euroopan pankkiviranomaisen avulla pyrittävä parhaansa mukaan pääsemään yksimielisyyteen muiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa arvioinnista ja tapauksen mukaan 18 luvun 12 §:n 3 momentissa tarkoitetuista toimista viimeistään kolmen kuukauden kuluttua siitä päivästä, jona Finanssivalvonta vastaanotti muun toimivaltaisen viranomaisen eriävän näkemyksen. Edellä tarkoitetun kolmen kuukauden kuluttua Finanssivalvonnan on annettava päätös arvioinnista ja 18 luvun 12 §:n 3 momentissa tarkoitetuista toimista.

Finanssivalvonnan on toimitettava Euroopan pankkiviranomaiselle ja toisen jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, joihin asianomainen kolmannen maan luottolaitoksen ryhmä on perustanut muita sivuliikkeitä tai tytäryrityksiä, perusteltu ilmoitus siitä, miksi se on päättänyt jättää toteuttamatta 18 luvun 12 §:ssä tarkoitettuja valvontatoimia, jos Finanssivalvonta arvioi, että kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeellä on merkitystä järjestelmän kannalta, mutta päättää jättää toteuttamatta 18 luvun 12 §:ssä tarkoitettuja valvontatoimia.

14 §

Edustuston avaaminen ja toiminta

Jos kolmannen maan luottolaitos aikoo avata edustuston Suomessa, sen on ilmoitettava asiasta Finanssivalvonnalle. Ilmoituksessa on mainittava edustuston toimipaikan osoite, edustuston toiminnasta vastaava henkilö sekä toiminnan laatu ja laajuus. Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä tässä momentissa tarkoitettujen tietojen sisällöstä ja ilmoitusmenettelystä.

Edustusto ei saa harjoittaa 5 luvun 1 §:ssä tarkoitettuja toimia.

Edustusto voi aloittaa toimintansa, kun se on tehnyt 1 momentissa tarkoitetun ilmoituksen.

15 §

Edustuston toimintaoikeuksien peruminen

Finanssivalvonta voi kieltää edustustoa jatkamasta toimintaansa Suomessa, jos 14 §:ssä tarkoitettua ilmoitusta ei ole tehty tai ilmoituksessa annetut tiedot ovat virheellisiä tai puutteellisia taikka edustuston toiminnassa on olennaisesti rikottu finanssimarkkinoita koskevia säännöksiä tai määräyksiä.

18 luku

Ulkomaisia luottolaitoksia koskevat erityissäännökset

4 §

Sisäinen hallinto ja asiakastietojärjestelmät

Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeeseen sovelletaan, mitä 7 luvun 1 §:ssä, 8 luvussa ja 9 luvun 2 §:ssä säädetään. Liiketoiminnasta riippumattomien valvontatoimintojen osalta sovelletaan luokan I sivuliikkeisiin, mitä 9 luvun 8 §:ssä säädetään ja luokan II sivuliikkeisiin edellä mainittua pykälää siltä osin kuin kyse on ainoastaan liiketoiminnasta riippumattomien valvontatoimintojen perustamisesta. Finanssivalvonta voi kuitenkin vaatia luokan II sivuliikettä nimittämään erilliset vastuuhenkilöt liiketoiminnoista riippumattomille valvontatoiminnoille 9 luvun 8 §:ssä säädetyllä tavalla, jos Finanssivalvonta arvioi sen tarpeelliseksi sivuliikkeen koon, sisäisen organisaation sekä toiminnan luonteen, laajuuden ja monimutkaisuuden perusteella. Finanssivalvonta voi myös vaatia, että kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike perustaa paikallisen hallintokomitean sivuliikkeen asianmukaisen hallinnon varmistamiseksi.

Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeellä on oltava pääyrityksen ylimmälle hallintoelimelle raportointisuhteet, jotka kattavat kaikki olennaiset riskit ja riskinhallintapolitiikat ja niiden muutokset. Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeellä on myös oltava riittävät tieto- ja viestintätekniset järjestelmät sekä valvonta sen varmistamiseksi, että toimintaperiaatteita noudatetaan asianmukaisesti.

Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeeseen sovelletaan, mitä 5 luvun 10 ja 11 §:ssä luottolaitoksen toiminnan ulkoistamisen edellytyksistä säädetään.

Jos kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen kriittisiä tai tärkeitä toimintoja hoitaa sen pääyritys, kyseiset toiminnot on suoritettava sisäisten järjestelyjen tai ryhmän sisäisten sopimusten mukaisesti. Finanssivalvonnalla on oltava pääsy kaikkiin tietoihin, joita ne tarvitsevat valvontatehtävänsä hoitamiseksi kyseisten toimintojen osalta.

Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeellä on oltava toimintaansa nähden riittävät asiakastietojärjestelmät, jotta sivuliike voi jatkuvasti antaa asiakkailleen lain ja sopimuksen edellyttämät tiedot asiakassuhteesta.

4 a §

Riskienhallinta

Ulkomainen luottolaitos ei saa Suomessa harjoittamassaan toiminnassa ottaa niin suurta riskiä, että se vaarantaa sivuliikkeen tallettajien edut. Sivuliikkeellä tulee olla toimintaansa nähden riittävät riskien valvontajärjestelmät.

Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeillä, jotka toteuttavat kahden konsernin välisiä tai ryhmän sisäisiä toimia, on oltava riittävät resurssit vastapuoliluottoriskinsä tunnistamiseksi ja hallitsemiseksi asianmukaisesti silloin, kun kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen kirjaamiin varoihin liittyvät olennaiset riskit siirretään vastapuolelle.

4 b §

Pääomavaatimus

Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeellä on jatkuvasti oltava vähimmäispääoma, joka on vähintään:

1) luokkaan I kuuluvan sivuliikkeen osalta 2,5 prosenttia sivuliikkeen keskimääräisistä veloista välittömästi edeltäviltä kolmelta tilikaudelta tai äskettäin toimiluvan saaneen sivuliikkeen osalta sivuliikkeen 8 a§:n mukaisesti raportoimista veloista toimiluvan myöntämisen aikaan, kuitenkin vähintään 10 miljoonaa euroa;

2) luokkaan II kuuluvan sivuliikkeen osalta 0,5 prosenttia sivuliikkeen keskimääräisistä veloista välittömästi edeltäviltä kolmelta tilikaudelta tai äskettäin toimiluvan saaneiden sivuliikkeen osalta sivuliikkeen 8 a §:n mukaisesti raportoimista veloista toimiluvan myöntämisen aikaan, kuitenkin vähintään 5 miljoonaa euroa.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu vähimmäispääomavaatimus on täytettävä jollakin seuraavista:

1) käteisvaroilla tai EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 60 alakohdassa määritellyillä käteiseen verrattavilla välineillä;

2) Suomen valtion tai Suomen keskuspankin liikkeeseen laskemalla vieraan pääoman ehtoisella arvopaperilla;

3) millä tahansa muulla välineellä, joka on kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen käytettävissä rajoittamattomaan ja välittömään käyttöön riskien tai tappioiden kattamiseksi heti, kun riskejä tai tappioita ilmenee.

Varat, joilla 1 momentin vähimmäispääomavaatimus täytetään, on talletettava tilille sellaiseen luottolaitokseen, jolla on Suomessa luottolaitoksen toimilupa ja joka ei ole osa kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen pääyrityksen ryhmää. Tilille talletettujen varojen on oltava käytettävissä ainoastaan kriisinratkaisulain 15 luvun 5 §:ssä tarkoitetulla tavalla.

4 c §

Maksuvalmiusvaatimus

Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen maksuvalmiuden on oltava sivuliikkeen toimintaan nähden riittävällä tavalla turvattu. Luottolaitoksen on huolehdittava siitä, että sivuliike kykenee suoriutumaan kaikista maksuvelvoitteistaan oikea-aikaisesti. Luottolaitoksen on Finanssivalvonnan vaatimuksesta esitettävä luottolaitoksen hallituksen tai vastaavan toimielimen hyväksymät maksuvalmiuden hallintaa koskevat yleiset periaatteet. Periaatteista on käytävä myös ilmi, millä tavoin sivuliikkeen maksuvalmiutta ja siihen sisältyviä riskejä valvotaan ottaen huomioon sivuliikkeen liiketoiminnan laatu ja laajuus.

Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeellä on lisäksi oltava Suomessa jatkuvasti vähintään kiinnittämättömiä ja likvidejä varoja sellainen määrä, joka riittää kattamaan likviditeetin ulosvirtaukset vähintään 30 päivän. Luokan I sivuliikkeen on täytettävä EU:n vakavaraisuusasetuksen kuudennen osan I osastossa ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 täydentämisestä luottolaitosten maksuvalmiusvaatimuksen osalta annetun komission delegoidussa asetuksessa (EU) 2015/6 säädetty maksuvalmiusvaatimus.

Varat, joilla 2 momentin maksuvalmiusvaatimus täytetään, on talletettava tilille sellaiseen luottolaitokseen, jolla on Suomessa luottolaitoksen toimilupa ja joka ei ole osa kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen pääyrityksen ryhmää. Jos tilillä on likvidejä varoja sen jälkeen, kun niitä on käytetty kattamaan likviditeetin ulosvirtaukset, jäljellä olevien likvidien varojen on oltava käytettävissä kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen kriisinratkaisuun kriisinratkaisulain 15 luvun 5 §:n mukaisesti.

Finanssivalvonta voi päättää, että 2 momentin vaatimusta ei sovelleta kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeeseen, jos sitä pidetään vaatimukset täyttävänä 17 luvun 11 §:n 4 momentin mukaisesti.

Finanssivalvonta valvoo ulkomaisen ETA-luottolaitoksen sivuliikkeen maksuvalmiutta ja markkinariskiä yhteistyössä laitoksen kotivaltion valvontaviranomaisten kanssa.

Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä 1 momentissa säädettyjen vaatimusten laskemisesta.

8 §

Tilinpäätös ja kirjanpito

Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen on julkistettava luottolaitoksen tilinpäätös ja konsernitilinpäätös, toimintakertomus ja konsernin toimintakertomus sekä niitä koskevat tilintarkastajien lausunnot. Ne on julkaistava suomen tai ruotsin kielellä, jollei Finanssivalvonta erityisestä syystä anna lupaa julkistaa niitä muulla kielellä.

Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen on pidettävä sellaista kirjanpitoa, jonka avulla se voi seurata ja pitää kattavaa ja täsmällistä kirjaa kaikista kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen Suomessa kirjaamista tai Suomesta peräisin olevista varoista ja veloista sekä hallinnoida kyseisiä varoja ja velkoja itsenäisesti kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen sisällä. Kirjanpidossa on annettava kaikki tarvittavat ja riittävät tiedot kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen aiheuttamista riskeistä ja siitä, miten niitä hallitaan.

Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen on kehitettävä 2 momentissa tarkoitettua kirjanpidon hallinnointia varten menettelyperiaatteet, joita tarkastellaan ja päivitetään säännöllisesti. Pääyrityksen hallintoelimen on dokumentoitava ja hyväksyttävä menettelyperiaatteet. Menettelyperiaatteissa on esitettävä selkeät perustelut kirjanpitokäytännöille ja esitettävä, miten kyseiset käytännöt ovat kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen liiketoimintastrategian mukaisia.

Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen on laadittava säännöllisesti riippumaton, kirjallinen ja perusteltu lausunto havaintoineen ja päätelmineen Finanssivalvonnalle tässä pykälässä säädettyjen vaatimusten täytäntöönpanosta ja jatkuvasta noudattamisesta.

8 a §

Raportointivaatimukset

Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen on Finanssivalvonnan määräyksestä, kuitenkin vähintään vuosittain, toimitettava Finanssivalvonnalle seuraavat tiedot:

1) toimintaan liittyvät kokonaisvarat Suomessa;

2) maksuvalmiuden turvaamiseksi ja ylläpitämiseksi käytössä olevat instrumentit;

3) sivuliikkeen käytettävissä olevat omat varat sivuliikkeen kirjanpidossa olevat varat ja velat 8 §:n mukaisesti sekä kolmannen maan sivuliikkeiltä peräisin olevat varat ja velat eriteltyinä seuraavasti:

a) suurimmat kirjatut varat ja velat luokiteltuina sektoreittain ja vastapuolien mukaan, kuten erityisesti rahoitusalan vastuut;

b) tietyntyyppisiin vastapuoliin kohdistuvat merkittävät riski- ja rahoituslähteiden keskittymät;

c) merkittävät sisäiset liiketoimet pääyrityksen ja sen ryhmään kuuluvien yhteisöjen kanssa;

4) selvitys tallettajiin sovellettavasta talletussuojasta;

5) selvitys sivuliikkeen riskienhallintajärjestelmästä;

6) selvitys sivuliikkeen hallinto- ja ohjausjärjestelmästä sekä tiedot sivuliikkeen toimivaan johtoon kuuluvista ja keskeisistä toiminnoista vastaavista henkilöistä;

7) sivuliikettä koskevat elvytys- ja kriisinratkaisusuunnitelmat; ja

8) se, noudattaako kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike niihin tässä laissa säädettyjä vaatimuksia;

9) muut kuin 1–8 kohdassa tarkoitetut sivuliikkeen valvonnan kannalta Finanssivalvonnan tarpeelliseksi katsomat tiedot, jotta voidaan saada kattava kuva kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen tai sen pääyrityksen liiketoiminnasta, toiminnasta tai taloudellisesta vakaudesta sekä jotta voidaan tarkistaa ja varmistaa, että kolmannen maan sivuliike ja sen pääyritys noudattavat sovellettavaa lainsäädäntöä.

Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen on myös toimitettava Finanssivalvonnalle seuraavasti tiedot pääyrityksestään:

1) määräajoin yhdistetyt tiedot varoista ja veloista, joita kyseisen pääyrityksen ryhmän Euroopan unionissa olevat tytäryritykset ja muut sivuliikkeet pitävät hallussaan tai ovat kirjanneet;

2) tiedot säännöllisin väliajoin siitä, että pääyritys noudattaa sovellettavia vakavaraisuusvaatimuksia yksilöllisesti ja konsolidoinnin perusteella;

3) tapauskohtaisesti merkittävät vakavaraisuuden kokonaisarvioinnit ja arviot, kun niitä tehdään pääyrityksessä, ja niistä johtuvat valvontapäätökset;

4) pääyrityksen elvytyssuunnitelmat ja erityistoimenpiteet, joita kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen suhteen voidaan toteuttaa kyseisten suunnitelmien mukaisesti, sekä kyseisiin suunnitelmiin myöhemmin tehtävät päivitykset ja muutokset;

5) pääyrityksen liiketoimintastrategia suhteessa kolmannen maan sivuliikkeisiin ja mahdolliset myöhemmät muutokset kyseiseen strategiaan;

6) palvelut, joita pääyritys tarjoaa 17 luvun 4 §:n 1 momentin 1 kohdan perusteella, ja mahdolliset myöhemmät muutokset palveluihin;

7) Finanssivalvonnan määräyksestä muut kuin 1–6 kohdassa tarkoitetut sivuliikkeen valvonnan kannalta Finanssivalvonnan tarpeelliseksi katsomat tiedot, jotta voidaan saada kattava kuva kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen tai sen pääyrityksen liiketoiminnasta, toiminnasta tai taloudellisesta vakaudesta sekä jotta voidaan tarkistaa ja varmistaa, että kolmannen maan sivuliike ja sen pääyritys noudattavat sovellettavaa lainsäädäntöä.

Finanssivalvonnalle on toimitettava 1 ja 2 momenteissa tarkoitetut tiedot vähintään kahdesti vuodessa, jos kyseessä on luokan I sivuliike, ja vähintään kerran vuodessa, jos kyseessä on luokan II sivuliike.

Finanssivalvonta voi päättää, että kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen ei tarvitse toimittaa osaa tai mitään 2 momentissa tarkoitetuista tiedoista, jos kyseessä on 17 luvun 11 §:n 4 momentin mukainen vaatimukset täyttävä sivuliike ja Finanssivalvonta voi saada tiedot suoraan kyseisen kolmannen maan luottolaitoksen valvontaviranomaisilta.

Kun kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike toimittaa tiedot kirjanpidossaan olevista varoista ja veloista 1 momentin 3 kohdan mukaisesti, sen on sovellettava kansainvälisten tilinpäätösstandardien soveltamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1606/2002 säännöksiä.

Tilinpäätöstietojen lisäksi Suomen Pankilla on oikeus saada tehtävänsä toteuttamiseksi ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeeltä vastaavat tiedot, jotka sillä on oikeus saada Suomessa toimiluvan saaneilta luottolaitoksilta. Finanssivalvonnan tietojensaantioikeudesta säädetään Finanssivalvonnasta annetussa laissa.

10 §

Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen johto

Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen toiminnasta vastaa sivuliikkeen johtaja, joka myös edustaa luottolaitosta sivuliikkeen toimintaa koskevissa oikeussuhteissa. Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeellä on oltava kuitenkin vähintään kaksi henkilöä, jotka tosiasiallisesti johtavat sivuliikkeen liiketoimintaa. Näiden kahden henkilön on oltava hyvämaineisia, heillä on oltava riittävät tiedot, taidot ja kokemus, heidän on käytettävä riittävästi aikaa tehtäviensä hoitamiseen ja Finanssivalvonnan on hyväksyttävä heidät kyseiseen tehtävään.

— —

14 §

Kolmannen maan luottolaitosten sivuliikkeiden valvonta ja arviointi

Finanssivalvonnan on varmistettava, että riippumaton kolmas osapuoli arvioi säännöllisesti, miten kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike panee täytäntöön 4 §:n 1–4 momentissa ja 4 a §:n 2 momentissa säädettyjen vaatimusten täytäntöönpanoa ja niiden jatkuvaa noudattamista kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeessä ja toimittaa Finanssivalvonnalle kertomuksen havainnoistaan ja päätelmistään.

Finanssivalvonnan on tarkasteltava uudelleen järjestelyjä, strategioita, prosesseja ja mekanismeja, joita kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike on ottanut käyttöön noudattaakseen tässä laissa säädettyjä vaatimuksia. Finanssivalvonnan on tarkastelun perusteella arvioitava, varmistaako kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike soveltamillaan järjestelyillä, strategioilla, prosesseilla ja mekanismeilla sekä niiden hallussa olevalla pääomalla ja maksuvalmiudella niiden olennaisten riskien vakaan hallinnan ja kattamisen sekä sivuliikkeen elinkelpoisuuden.

Finanssivalvonnan on suoritettava 2 momentissa tarkoitettu tarkastelu ja arviointi niiden valvontaperiaatteiden mukaisesti, jotka se on julkaissut 11 luvun 12 §:n 1 kohdan mukaisesti. Finanssivalvonnan on vahvistettava 2 momentissa tarkoitetun tarkastelun tiheys ja intensiteetti, joka on oikeassa suhteessa luokkiin I ja II sivuliikkeiden luokitteluun ja joissa otetaan huomioon muut asiaankuuluvat perusteet, kuten kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen toiminnan luonne, laajuus ja monimuotoisuus.

Finanssivalvonnan on välittömästi ilmoitettava Euroopan pankkiviranomaiselle sekä rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä vastaavalle viranomaiselle, jos uudelleentarkastelu, erityisesti sellainen, joka koskee ohjaus- ja hallintajärjestelmiä, liiketoimintamallia tai arvioidun sivuliikkeen toimintaa, antaa toimivaltaisille viranomaisille perustellun syyn epäillä, että kyseisen kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen yhteydessä syyllistytään tai pyritään tai on syyllistytty tai rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen tai että sen riski on kasvanut. Jos rahanpesun tai terrorismin rahoituksen riski on kasvanut, Finanssivalvonnan sekä rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä vastaavan viranomaisen on pidettävä yhteyttä ja ilmoitettava yhteinen arviointinsa välittömästi Euroopan pankkiviranomaiselle. Finanssivalvonnan on tarvittaessa toteutettava 15 §:n mukaisia valvontatoimia tai peruttava toimilupa 17 luvun 7 §:n mukaisesti.

Finanssivalvonnan, rahanpesun selvittelykeskuksen ja rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä vastaavan viranomaisen on tehtävä tiivistä yhteistyötä toimivaltansa puitteissa ja vaihdettava merkityksellisiä tietoja, jos yhteistyö ja tietojenvaihto eivät vaikuta rikos- tai hallintolainsäädännön nojalla meneillään olevaan tiedusteluun, tutkintaan tai menettelyihin.

15 §

Finanssivalvonnan toimivalta valvonnassa

Finanssivalvonnan on ryhdyttävä 2 momentin mukaisiin valvontatoimiin, jotta se voi varmistaa, että kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike toteuttaa varhaisessa vaiheessa tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että:

1) sivuliikkeet täyttävät niihin tämän direktiivin ja kansallisen lainsäädännön nojalla sovellettavat vaatimukset, tai palauttavat kyseisten vaatimusten täyttymisen; ja

2) sen varmistamiseksi, että olennaiset riskit, joille sivuliikkeet altistuvat, katetaan ja niitä hallitaan järkevällä ja riittävällä tavalla ja että kyseiset sivuliikkeet pysyvät elinkelpoisina.

Finanssivalvonta voi vaatia kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikettä:

1) pitämään hallussaan 4 b §:ssä säädettyä vähimmäisvaatimusta ylittävä pääomamäärä tai täyttämään muu lisäpääomavaatimus, joka täyttää 4 b§:ssä säädetyt vaatimukset;

2) täyttämään 4 c §:ssä säädetyn vaatimuksen lisäksi muun erityisen maksuvalmiusvaatimuksen siten, että varat täyttävät 4 c §:ssä säädetyt vaatimukset;

3) vahvistamaan hallinto-, riskienhallinta- tai kirjausjärjestelyjään;

4) rajoittamaan liiketoimintansa tai harjoittamansa toiminnan laajuutta sekä kyseisten toimintojen vastapuolia;

5) vähentämään toimintoihinsa, tuotteisiinsa ja järjestelmiinsä, myös ulkoistettuihin toimintoihin, liittyvää riskiä ja lopettamaan tällaisten toimintojen harjoittaminen tai tällaisten tuotteiden tarjoaminen;

6) noudattamaan 8 a §:n 1 momentin 9 kohdan tai 2 momentin 7 kohdan mukaisia lisäraportointivaatimuksia tai tihentämään säännöllistä raportointia;

7) julkistamaan tietoja.

Finanssivalvonta voi myös 17 luvun 13 §:ssä tarkoitetun arvioinnin perusteella tunnistettujen riskeihin puuttuakseen:

1) vaatia kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikettä järjestelemään uudelleen varojaan tai toimintojaan siten, että se lakkaa olemasta järjestelmän kannalta merkittävä 17 luvun 13 §:n mukaisesti tai aiheuttamasta aiheetonta riskiä Euroopan unionin tai Suomen rahoitusvakaudelle; tai

2) asettaa kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeelle vakavaraisuutta koskevia lisävaatimuksia.

Finanssivalvonnalla on lisäksi valtuudet vaatia Suomessa sijaitsevia luottolaitoksia ja kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeitä toimittamaan niille tiedot, joita ne tarvitsevat valvoakseen sellaisten palvelujen tarjoamista, joita tarjotaan 4 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaisesti asiakkaan tai vastapuolen omasta yksinomaisesta aloitteesta ja joita tarjoaa luottolaitoksen tai sivuliikkeen kanssa samaan ryhmään kuuluva kolmannen maan luottolaitos.

16 §

Valvontaviranomaisten yhteistyö

Finanssivalvonnan on tehtävä yhteistyötä ja vaihdettava tietoa niiden valvontaviranomaisten kanssa, jotka valvovat saman kolmannen maan luottolaitoksen ryhmän sivuliikkeitä ja tytäryrityksinä toimivia laitoksia. Finanssivalvonnan on tehtävä muiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa kirjalliset sopimukset Finanssivalvonnasta annetun lain 67 §:n mukaisesti yhteensovittamis- ja yhteistyöjärjestelyistä.

Finanssivalvonnan on osallistuttava valvontakollegion työhön tai perustettava Finanssivalvonnasta annetun lain 65 b §:ssä tarkoitettu valvontakollegio seuraavasti:

1) jos kolmannen maan luottolaitoksen ryhmän tytäryrityksinä toimivien laitosten osalta on perustettu valvontakollegio, saman ryhmän luokkaan I kuuluvat sivuliikkeet on sisällytettävä kyseisen valvontakollegion soveltamisalaan;

2) jos kolmannen maan luottolaitoksen ryhmällä on luokan I sivuliikkeitä useammassa kuin yhdessä Euroopan unionin jäsenvaltiossa, mutta Euroopan unionissa ei ole tytäryrityksenä toimivia laitoksia, joihin sovelletaan valvontakollegiota, on perustettava valvontakollegio kyseisten luokan I sivuliikkeiden osalta;

3) jos kolmannen maan ryhmällä on luokkaan I kuuluvia kolmannen maan sivuliikkeitä useammassa kuin yhdessä Euroopan unionin jäsenvaltiossa tai vähintään yksi luokkaan I kuuluva sivuliike ja yksi tai useampi Euroopan unionissa tytäryrityksenä toimiva laitos, joihin ei sovelleta valvontakollegiota, on perustettava valvontakollegio kyseisten kolmannen maan sivuliikkeiden ja tytäryrityksinä toimivien laitosten osalta.

Edellä 2 momentin 2 ja 3 kohdissa tarkoitetuissa tilanteissa viranomaisten on varmistettava, että on olemassa johtava toimivaltainen viranomainen, jolla on sama tehtävä kuin konsolidointiryhmän valvojalla Finanssivalvonnasta annetun lain 67 §:n valvontakollegiossa. Finanssivalvonta on johtava toimivaltainen viranomainen, jos Suomessa on suurin kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike kirjattujen varojen kokonaisarvon perusteella.

Valvontakollegion on:

1) laadittava kertomus ryhmän rakenteesta ja toiminnasta Euroopan unionissa ja saattaa kyseinen kertomus vuosittain ajan tasalle;

2) vaihdettava tietoja 14 §:ssä tarkoitetun vakavaraisuuden arviointiprosessin tuloksista;

3) pyrittävä yhdenmukaistamaan 15 §:ssä tarkoitettujen valvontatoimien soveltamista.

Valvontakollegion on tarvittaessa varmistettava asianmukainen koordinointi ja yhteistyö asiaankuuluvien kolmannen maan valvontaviranomaisten kanssa.

17 §

Tietojen ilmoittaminen Euroopan pankkiviranomaiselle

Finanssivalvonnan on ilmoitettava Euroopan pankkiviranomaiselle seuraavat tiedot:

1) kaikki kolmannen maan luottolaitoksien sivuliikkeille myönnetyt toimiluvat ja niiden myöhemmät muutokset;

2) toimiluvan saaneiden kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeiden kirjaamat varat ja velat yhteensä, sellaisina kuin ne on ilmoitettu määräajoin;

3) sen kolmannen maan luottolaitoksen ryhmän nimi, johon toimiluvan saanut kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike kuuluu.

Euroopan pankkiviranomainen julkaisee verkkosivustollaan luettelon kaikista kolmannen maan luottolaitoksien sivuliikkeistä, joilla on lupa toimia Euroopan unionissa, ja tiedon siitä, missä maassa sivuliikkeillä on toimilupa.

20 luku

Hallinnolliset seuraamukset

1 §

Seuraamusmaksu

— —

Finanssivalvonnasta annetun lain 40 §:n 1 momentissa tarkoitettuja säännöksiä ja päätöksiä ovat 1 momentissa säädetyn lisäksi:

— —

3) tämän lain 7 luvun 1–4, 4 a–e ja 5 §:n sekä 6 §:n 1 momentin säännökset hallinto- ja ohjausjärjestelmästä, 8 luvun 3–14 §:n sekä kuluttajansuojalain 7 luvun 13 §:n 4 momentin ja 7 a luvun 10 §:n 2 ja 3 momentin säännökset palkitsemisesta ja tämän lain 9 luvun 2–21 §:n säännökset riskienhallinnasta;

— —

7) 8 a luvun 1–3, 8 ja 9 §:n säännökset luottolaitoksen ja konsolidointiryhmän velvollisuudesta laatia ja tarkastaa 3 §:n ja 4 §:n 1 momentin mukainen elvytyssuunnitelma sekä konsolidointiryhmän elvytyssuunnitelman hyväksymisestä,

9 a luvun 7 §:n 3 momentin säännös rahoitustuen tarjoamista koskevan aikomuksen ilmoittamisesta viranomaisille ja 11 luvun 5 a §:n 3 momentin säännös tietojen ilmoittamisesta viranomaisille;

8) 2a luvun säännökset omistusyhteisöstä;

9) 11 luvun 6, 6 a ja 6 c §:n säännökset harkinnanvaraisesta lisäpääomavaatimuksesta sekä 9 §:n säännökset maksuvalmiutta koskevasta lisävaatimuksesta;

10) 3 a luvun säännökset yritysjärjestelyistä, merkittävän omistusosuuden hankkimisesta sekä merkittävien varojen ja velkojen luovutuksesta.

Seuraamusmaksua ei voida määrätä 1 momentin 4, 5 ja 9 kohdan nojalla muille kuin luottolaitokselle ja sen kanssa samaan konsolidointiryhmään kuuluvalle yritykselle sekä sellaiselle kyseisen oikeushenkilön johtoon kuuluvalle henkilölle, jonka velvollisuuksien vastainen teko tai laiminlyönti on.

Finanssivalvonnasta annetun lain 40 §:n 1 momentissa tarkoitettuja säännöksiä ovat tämän pykälän 1 ja 2 momentissa säädetyn lisäksi seuraavien EU:n vakavaraisuusasetuksen säännösten rikkominen tai laiminlyönti:

1) 92 artiklan 1 kohdan säännös omien varojen vaatimuksesta;

2) kolmannen osan III osaston 2 luvun säännökset tiedonkeruuta ja ohjausta ja hallintaa koskevista vaatimuksista;

— —

4) neljännen osan säännöksiä asiakasta tai keskenään sidossuhteessa olevien asiakkaiden ryhmää koskevia suuria asiakasriskejä;

5) 430 artiklan 1–3 kohdan sekä 430 a säännökset ilmoitettavista tiedoista;

— —

8) vähimmäisomavaraisuusasteen laskentaa koskevat säännökset ja seitsemännen osan säännökset vähimmäisomavaraisuusasteen laskennan poikkeuksista;

9) 431 artiklan 1–3 kohdan ja 451 artiklan 1 kohdan säännökset julkistamisvaatimuksista;

10) 413 ja 428 b artiklan säännökset pysyvän varainhankinnan vaatimuksesta;

11) Säännökset riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän tai omien varojen vaatimusten laskentaa koskevista vaatimuksista ja kolmannen osan II–VI osaston säännökset ohjaus- ja hallintojärjestelmistä;

12) kuudennen osan I ja IV osaston säännökset maksuvalmiusvaatimuksen tai pysyvän varainhankinnan vaatimuksen laskentaa koskevista vaatimuksista sekä EU:n vakavaraisuusasetuksen täydentämisestä luottolaitosten maksuvalmiusvaatimuksen

osalta annetun komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 säännökset, jotka on annettu näiden säännösten nojalla.

13) 28, 52 ja 63 artiklan säännökset maksuista omiin varoihin sisältyvien välineiden haltijoille;

14) kolmannen, neljännen, kuudennen tai seitsemännen osan säännökset emoyrityksenä toimivan laitoksen tai omistusyhteisön vakavaraisuusvaatimuksista konsolidoinnin perusteella tai alakonsolidointiryhmän tasolla;

15) laitos ei täytä EU:n vakavaraisuusasetuksen toisessa osassa säädettyjä omiin varoihin liittyviä koostumusta, edellytyksiä, oikaisuja ja vähennyksiä koskevia vaatimuksia.

Finanssivalvonnasta annetun lain 40 §:n 1 momentissa tarkoitettuja säännöksiä ovat tämän pykälän 1, 2 ja 4 momentissa säädetyn lisäksi:

1) kyseisissä momenteissa tarkoitettuja säännöksiä koskevat tarkemmat säännökset ja määräykset;

2) luottolaitosdirektiivin, kriisinratkaisudirektiivin sekä EU:n vakavaraisuusasetuksen perusteella annettujen komission asetusten ja päätösten säännökset;

3) Finanssivalvonnan päätökset, jotka on annettu tämän lain tai EU:n vakavaraisuusasetuksen säännösten perusteella.

Finanssivalvonnasta annetun lain 40 §:n 4 momentin lisäksi seuraamusmaksu voidaan määrätä 1, 2, 4 ja 5 momentissa tarkoitetuissa tilanteissa luottolaitoksen ylimpään johtoon tai toimivaan johtoon kuuluvalle, avainhenkilölle tai henkilölle, jonka ammatillisella toiminnalla on olennainen vaikutus luottolaitoksen riskiprofiiliin tai muulle luonnolliselle henkilölle, joka on ollut vastuussa rikkomisesta sovellettavan lain mukaan, taikka omistusyhteisössä vastaavassa asemassa olevalle henkilölle.

22 luku

Valvontavaltuudet

2 §

Uhkasakko

Finanssivalvonnan määräämään uhkasakkoon sovelletaan Finanssivalvonnasta annetun lain 33 a §:stä poiketen sitä, mitä säädetään tässä pykälässä, jos kyseessä on 2 momentissa tarkoitettu laiminlyönti tai rikkomus.

Jos luottolaitos tai omistusyhteisö toiminnassaan laiminlyö noudattaa tai rikkoo luottolaitoslain 20 luvun 1, 2, 4 ja 5 momentissa tarkoitettuja säännöksiä tai päätöksiä, Finanssivalvonta voi uhkasakolla velvoittaa luottolaitoksen tai omistusyhteisön täyttämään velvollisuutensa.

Uhkasakko voidaan, jos siihen on erityistä syytä, kohdistaa myös luottolaitoksen ylimpään johtoon tai toimivaan johtoon kuuluvalle, avainhenkilölle tai henkilölle, jonka ammatillisella toiminnalla on olennainen vaikutus luottolaitoksen riskiprofiiliin tai muulle luonnolliselle henkilölle, joka on ollut vastuussa rikkomisesta sovellettavan lain mukaan taikka omistusyhteisössä vastaavassa asemassa olevalle henkilölle.

Uhkasakon enimmäismäärä on yhden päivän ajalta enintään oikeushenkilön osalta viisi prosenttia keskimääräisestä päiväkohtaisesta nettoliikevaihdosta, joka tarkoittaisi 40 b §:n 2 momentin 1 kohdassa tarkoitettua vuotuista kokonaisnettoliikevaihtoa jaettuna 365:llä ja luonnollisen henkilön osalta 50 000 euroa.

Uhkasakko voidaan tuomita maksettavaksi enintään kuuden kuukauden ajalta.

Uhkasakko asetetaan juoksevana uhkasakkona. Uhkasakon asettamiseen ei sovelleta uhkasakkolain 9 §:ää. Uhkasakon tuomitsemisesta päättää Finanssivalvonta. Uhkasakon tuomitsemiseen ei sovelleta uhkasakkolain 10 §:n 2 momenttia. Uhkasakon asettamiseen ja tuomitsemiseen sovelletaan muilta osin sitä, mitä säädetään uhkasakkolaissa (1113/1990).

Finanssivalvonta voi tehostaa 1 §:ssä tarkoitetun kiellon tai päätöksen noudattamista uhkasakolla.

———

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

———

13.3 Laki sijoituspalvelulain muuttamisesta

Laki

sijoituspalvelulain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan sijoituspalvelulain (747/2012) 1 luvun 13 §:n otsikko ja 1 momentin 11 kohta, 6 luvun 2 b §:n 1 momentti, 6 b luvun 1 a §:n 1 momentin 2 kohta, 2 b §:n 1 momentin 4 kohta, 6 c §:n 1 momentin 1 kohta, 5 §:n 1 momentin johdantokappale ja 13 kohta, 15 luvun 2 §:n 1 momentin 3 ja 4 kohta, 16 a luvun 2 §,

sellaisina kuin ne ovat 1 luvun 13 §:n otsikko, 6 luvun 2 §:n 1 momentti, 6 b luvun 1 a §:n 1 momentin 2 kohta, 2 b §:n 1 momentin 2 kohta, 6 c luvun 2 §:n 1 momentin 1 kohta, 5 §:n 1 momentin johdantokappale ja 13 kohta laissa 523/2021, 1 luvun 1 momentin 11 kohta laissa 1069/2017, 15 luvun 2 §:n 1 momentin 3 ja 4 kohta laissa 513/2019 ja 16 a luvun 2 § laissa 623/2014,

lisätään 1 luvun 13 §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on laeissa 1069/2017, 294/2019 ja 523/2021, uusi 12 ja 13 kohta, 3 luvun 1 a §:ään, sellaisena kuin se on laissa 523/2021, uusi 4–6 momentti, 6 b luvun 2 b §:ään, sellaisena kuin se on laissa 523/2021, uusi 6 momentti, jolloin nykyinen 6–8 momentti siirtyisi 7–9 momentiksi, 6 c luvun 2 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 523/2021, uusi 5 momentti, jolloin nykyinen 5 momentti siirtyisi 6 momentiksi, 5 §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on laissa 523/2021, uusi 14 kohta, 15 luvun 2 §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on laissa 513/2019, uusi 5 kohta, 2 §:ään, sellaisena kuin se on laeissa 1069/2017, 513/2019, 523/2021 ja 365/2023, uusi 10 momentti seuraavasti:

1 luku

Yleiset säännökset

13 §

Sijoituspalveluyritys, ulkomainen sijoituspalveluyritys, ETA-valtio, kolmas maa, ulkomainen ETA-valvontaviranomainen, kolmannen maan valvontaviranomainen, ulkomainen ETA-sijoituspalveluyritys, ulkomainen ETA-luottolaitos, kolmannen maan yritys, sivuliike, monialan holdingyhtiö ja keskusvastapuoli

Tässä laissa tarkoitetaan:

— —

11) *sivuliikkeellä* muussa kuin kotivaltiossa sijaitsevaa sijoituspalveluyrityksen tai ulko-maisen sijoituspalveluyrityksen toimipaikkaa, joka on oikeudellisesti osa sijoituspalvelu-yritystä tai ulkomaista sijoituspalveluyritystä ja josta käsin tarjotaan sijoituspalvelua tai harjoitetaan sijoitustoimintaa sekä voidaan tarjota myös oheispalvelua; kaikkia sijoitus-palveluyrityksen samaan jäsenvaltioon perustamia liiketoimipaikkoja pidetään yhtenä sivuliikkeenä silloin, kun sijoituspalveluyrityksen päätoimipaikka on toisessa jäsenvaltiossa;

12) *keskusvastapuolella* OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 2 artiklan 1 alakohdassa määriteltyä keskusvastapuolta;

13) *ehdot täyttävällä keskusvastapuolella* EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 88 alakohdassa määriteltyä keskusvastapuolta.

— —

3 luku

Sijoituspalveluyrityksen toimiluvan myöntäminen ja peruuttaminen sekä merkittävien omistajien luotettavuus

1 a §

Eräiden sijoituspalveluyritysten toimilupaa koskeva erityissäännös

— —

Finanssivalvonta voi 1 momentista poiketen myöntää sijoituspalveluyrityksen hakemuksesta poikkeuksen luottolaitoksen toimilupaa koskevasta vaatimuksesta. Finanssivalvonnan on viipymättä ilmoitettava hakemuksesta Euroopan pankkiviranomaiselle.

Finanssivalvonnan on otettava 4 momentissa tarkoitettua poikkeusta koskevaa päätöstä tehdessään huomioon vähintään yrityksen sijoittautumisjäsenvaltiossa ja koko unionissa harjoittaman toiminnan luonne, laajuus, monimutkaisuus, merkitys sekä sen toiminnan aiheuttama järjestelmäriski. Jos yritys on osa ryhmää, tulee harkinnassa ottaa huomioon myös ryhmän organisaatiorakenne, kirjanpitokäytännöt ja varojen jakautuminen ryhmän yhteisöjen kesken. Finanssivalvonnan tulee ottaa huomioon harkinnassaan Euroopan pankkiviranomaisen antama lausunto asiasta.

Finanssivalvonnan on annettava päätös 4 momentissa tarkoitetusta poikkeuksesta kuukauden kuluessa Euroopan pankkiviranomaisen lausunnon vastaanottamisesta. Jos Finanssivalvonnan päätös poikkeaa Euroopan pankkiviranomaisen lausunnosta, Finanssivalvonnan on esitettävä poikkeamisen perusteet päätöksessään. Finanssivalvonnan tulee ilmoittaa päätöksestään poikkeusta hakeneelle yritykselle ja Euroopan pankkiviranomaiselle. Euroopan pankkiviranomainen julkaisee päätöksen verkkosivuillaan. Finanssivalvonnan tulee arvioida päätöstään uudelleen kolmen vuoden välein.

6 luku

Sijoituspalvelun tarjoamisen taloudelliset toimintaedellytykset ja talouden vakauden valvonta

2 b §

EU:n vakavaraisuusasetuksen vaatimusten soveltaminen eräisiin sijoituspalveluyrityksiin

Jos sijoituspalveluyritys täyttää EU:n sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusasetuksen 1 artiklan 2 tai 5 kohdassa säädetyt edellytykset, sovelletaan tämän lain 6 b luvun 1 a, 1 b, 2 a, 2 b, 2 c ja 7–13 §:ssä sekä 6 c luvussa säädettyjen vaatimusten sijaan EU:n vakavaraisuusasetuksen ja luottolaitostoiminnasta annetun lain vaatimuksia siten, kuin 4 momentissa säädetään. Jos edellä mainittu edellytykset täyttävä sijoituspalveluyritys kuuluu EU:n sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 25 kohdassa tarkoitettuun sijoituspalveluyritysryhmään, sovelletaan kyseiseen sijoituspalveluyritysryhmään sitä, mitä säädetään luottolaitostoiminnasta annetun lain ja Finanssivalvonnasta annetussa laissa luottolaitosten konsolidoidusta valvonnasta.

— —

6 b luku

Hallinto- ja ohjausjärjestelmät, avoimuus, riskien hallinta ja palkitseminen

1 a §

Sijoituspalveluyrityksen sisäiset hallinto- ja ohjausjärjestelmät

Sijoituspalveluyrityksellä on oltava sen liiketoimintamalliin ja toimintaan liittyvien riskien luonteeseen, laajuuteen ja monimuotoisuuteen suhteutetut asianmukaiset ja luotettavat hallinto- ja ohjausjärjestelmät. Näihin kuuluvat:

— —

2) tehokkaat prosessit sellaisten riskien tunnistamiseksi, hallitsemiseksi ja seuraamiseksi, joita sijoituspalveluyrityksiin kohdistuu tai saattaa kohdistua tai joita ne aiheuttavat tai saattavat aiheuttaa muille, sekä niistä raportoimiseksi, mukaan lukien keskittymäriski, joka aiheutuu keskusvastapuoliin liittyvistä vastuista, ottaen

huomioon OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 7 a artiklassa säädetyt edellytykset;

— —

2 b §

Riskien hallinta

Sijoituspalveluyrityksen on otettava käyttöön tehokkaat strategiat, toimintatavat, prosessit ja järjestelmät, joilla tunnistetaan, mitataan, hallitaan ja valvotaan seuraavia riskitekijöitä ja niiden vaikutuksia:

— —

4) maksuvalmiusriski tarkoituksenmukaisella aikajänteellä, myös päivänsisäisesti, sen varmistamiseksi, että sijoituspalveluyrityksellä on riittävästi likvidejä varoja, jotta voidaan muun muassa puuttua 1–3 kohdassa tarkoitettujen riskien merkittäviin aiheuttajiin;

5) keskusvastapuoliin liittyvistä vastuista aiheutuvan keskittymäriskin merkittävät aiheuttajat ja vaikutukset sekä merkittävät vaikutukset omiin varoihin.

— —

Edellä 1 momentin 5 kohdan soveltamiseksi sijoituspalveluyrityksen ylimmän hallintoelimen tulee laatia erityiset suunnitelmat ja määrälliset tavoitteet markkinarakennetoimija-asetuksen 7 a artiklassa säädettyjen vaatimusten mukaisesti seuratakseen ja käsitelläkseen keskittymäriskiä, joka aiheutuu unionille tai sen yhdelle tai useammalle jäsenvaltiolle järjestelmän kannalta huomattavan merkittäviä palveluja tarjoaviin keskusvasta-puoliin liittyvistä vastuista.

— —

6 c luku

Taloudellisen aseman valvonta ja vakavaraisuuden arviointiprosessi

2 §

Vakavaraisuuden arviointi

Finanssivalvonnan on, ottaen huomioon sijoituspalveluyrityksen koko, riskiprofiili ja liiketoimintamalli, tarkasteltava sijoituspalveluyrityksen käyttöön ottamia järjestelyjä, strategioita, prosesseja ja mekanismeja ja arvioitava tarpeen mukaan seuraavat seikat sijoituspalveluyrityksen riskien hyvän hallinnan ja kattamisen varmistamiseksi:

1) 6 b luvun 2 b §:ssä tarkoitetut riskit;

— —

Finanssivalvonnan on 1 momentin 1 kohdan soveltamiseksi arvioitava ja seurattava sijoituspalveluyritysten käytäntöjen kehittymistä siltä osin kuin on kyse niiden keskusvastapuoliin liittyvistä vastuista aiheutuvan keskittymäriskin hallinnasta, mukaan lukien 6 b luvun 2 b §:n 6 momentin mukaisesti laaditut suunnitelmat, ja edistymisestä niiden liiketoimintamallien mukauttamisessa asetuksen markkinarakennetoimija-asetuksen 7 a artiklassa säädettyihin vaatimuksiin.

— —

5 §

Valvontavaltuudet

Finanssivalvonta voi 6 b luvun 2 b §:n sekä 6 c luvun 2 §:n, 3 §:n 4 ja 5 momentin sekä 4 §:n säännöksiä sovellettaessa:

— —

13) vaatia sijoituspalveluyritystä vähentämään sijoituspalveluyrityksen verkko- ja tietojärjestelmien turvallisuuteen kohdistuvia riskejä yritysten prosessien, tietojen ja varojen luottamuksellisuuden, eheyden ja saatavuuden varmistamiseksi;

14) vaatia sijoituspalveluyrityksiä vähentämään keskusvastapuoleen liittyviä vastuitaan tai järjestämään vastuitaan uudelleen määritystileillään asetuksen markkinarakennetoimija-asetuksen 7 a artiklan mukaisesti, jos Finanssivalvonta katsoo, että kyseiseen keskusvastapuoleen liittyvistä vastuista aiheutuu liiallinen keskittymäriski.

— —

15 luku

Hallinnolliset seuraamukset

2 §

Seuraamusmaksu

Finanssivalvonnasta annetun lain 40 §:ssä tarkoitettuja säännöksiä ja päätöksiä, joiden laiminlyönnistä tai rikkomisesta määrätään seuraamusmaksu, ovat:

— —

3) tämän lain 9 a luvun 2 §:n 1–4 momentin säännökset osakkeenomistajien tunnistetiedoista;
4) luottolaitostoiminnasta annetun lain 12 luvun säännökset tilinpäätöksen, toimintakertomuksen ja konsernitilinpäätöksen laatimisesta ja julkistamisesta;
5) tämän lain 3 luvun 1 a §:n 1 momentin säännös luottolaitoksen toimiluvasta, jos Finanssivalvonta ei ole myöntänyt 4 momentin mukaista poikkeusta sekä säännöksen perusteella annettu Finanssivalvonnan päätös.

— —

Finanssivalvonnasta annetun lain 40 §:n 4 momentin lisäksi seuraamusmaksu voidaan kohdistaa 1 momentin 5 kohdissa tarkoitetuissa tilanteissa myös muulle luonnolliselle henkilölle, joka on ollut vastuussa rikkomisesta sovellettavan lain mukaan.

16 a luku

Valvontavaltuudet

2 §

Uhkasakko

Finanssivalvonnan määräämään uhkasakkoon sovelletaan 33 a §:stä poiketen sitä, mitä säädetään tässä pykälässä, jos kyseessä on 2 momentissa tarkoitettu laiminlyönti tai rikkomus.

Jos sijoituspalveluyritys toiminnassaan laiminlyö noudattaa tai rikkoo sijoituspalvelulain 15 luvun 2 §:n 1momentin 5 kohdassa tarkoitettuja säännöksiä tai päätöksiä, Finanssivalvonta voi uhkasakolla velvoittaa yrityksen täyttämään velvollisuutensa.

Uhkasakko voidaan, jos siihen on erityistä syytä, kohdistaa myös sijoituspalveluyrityksen johtoon tai toimivaan johtoon kuuluvalle henkilölle tai muulle luonnolliselle henkilölle, joka on ollut vastuussa rikkomisesta sovellettavan lain mukaan.

Uhkasakon enimmäismäärä on yhden päivän ajalta enintään oikeushenkilön osalta viisi prosenttia keskimääräisestä päiväkohtaisesta nettoliikevaihdosta, joka tarkoittaisi 40 b §:n 2 momentin 1 kohdassa tarkoitettua vuotuista kokonaisnettoliikevaihtoa jaettuna 365:llä ja luonnollisen henkilön osalta 50 000 euroa.

Uhkasakko voidaan tuomita maksettavaksi enintään kuuden kuukauden ajalta.

Uhkasakko asetetaan juoksevana uhkasakkona. Uhkasakon asettamiseen ei sovelleta uhkasakkolain 9 §:ää. Uhkasakon tuomitsemisesta päättää Finanssivalvonta. Uhkasakon tuomitsemiseen ei sovelleta uhkasakkolain 10 §:n 2 momenttia. Uhkasakon asettamiseen ja tuomitsemiseen sovelletaan muilta osin sitä, mitä säädetään uhkasakkolaissa (1113/1990).

Finanssivalvonta voi tehostaa 1 §:ssä tarkoitetun kiellon tai päätöksen noudattamista uhkasakolla.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

13.4 Laki liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista annetun lain muuttamisesta

Laki

liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista annetun lain (1501/2001) 5 §:n 1 ja 3 momentti, 9 §:n 1 momentti ja 13 §:n 2 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 5 §:n 1 momentti laissa 1348/2022 sekä 5 §:n 3 momentti ja 9 §:n 1 momentti laissa 404/2019, seuraavasti:

5 §

Sulautumiseen osallistuvien luottolaitosten ilmoitusvelvollisuudesta Finanssivalvonnalle säädetään luottolaitostoiminnasta annetun lain 3 a luvussa. Osakeyhtiölaissa tarkoitetulta tilintarkastajalta edellytetään luottolaitostoiminnasta annetun lain 12 luvun 14 §:n mukaista pätevyyttä.

— —

Finanssivalvonnan toimivallasta vastustaa sulautumista säädetään luottolaitostoiminnasta annetun lain 3 a luvussa. Finanssivalvonnan on ilmoitettava vastustuksestaan rekisteriviranomaiselle kuukauden kuluessa osakeyhtiölain 16 luvun 6 §:n 2 momentissa tarkoitetusta velkojille annettavalle kuulutukselle asetetusta määräpäivästä.

— —

9 §

Jakautuvan luottolaitoksen jakautumissuunnitelmaan ja jakautumisen täytäntöönpanon rekisteröintiin sekä täytäntöönpanoa koskevaan lupaan ja todistukseen sovelletaan, mitä niistä säädetään 5, 5 b, 6 ja 6 a §:ssä sulautumisen osalta.

— —

13 §

— —

Liiketoiminnan luovutuksen täytäntöönpanoon sovelletaan lisäksi soveltuvin osin, mitä edellä 3 luvussa säädetään jakautumisen täytäntöönpanosta. Velkojien kuulemismenettely koskee kuitenkin ainoastaan luovutettavia velkoja. Liiketoiminnan luovutuksesta on ilmoitettava Finanssivalvonnalle. Ilmoitusmenettelyyn ja ilmoituksen sisältöön sovelletaan luottolaitostoiminnasta annetun lain 3 a luvun mukaisia säännöksiä merkittävien varojen ja velkojen luovuttamisesta lukuun ottamatta 3 a luvun 3 §:ssä säädettyä kynnysarvoa. Finanssivalvonta voi vastustaa liiketoiminnan luovutusta, jos liiketoiminnan luovutus todennäköisesti vaarantaa vastaanottavan luottolaitoksen toimilupaedellytysten säilymisen. Finanssivalvonnan on ilmoitettava vastustuksestaan rekisteriviranomaiselle kuukauden kuluessa velkojille annettavalle kuulutukselle asetetusta määräpäivästä. Vastustuksesta on viivytyksettä annettava tieto liiketoiminnan luovutuksen osapuolina oleville luottolaitoksille. Liiketoiminnan luovutuksen saa rekisteröidä vain, jos Finanssivalvonta ei vastusta sitä edellä mainitussa ajassa.

— —

———

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

———

13.5 Laki osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annetun lain muuttamisesta

Laki

osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annetun lain (423/2013) 6 §:n 1 ja 3 momentti, 12 §:n 1 momentti ja 16 §:n 3 momentti,

sellaisena kuin niistä on 6 §:n 1 momentti laissa 1349/2022, seuraavasti:

6 §

Sulautumiseen osallistuvien luottolaitosten ilmoitusvelvollisuudesta Finanssivalvonnalle säädetään luottolaitostoiminnasta annetun lain 3 a luvussa. Osuuskuntalaissa tarkoitetulta tilintarkastajalta edellytetään luottolaitostoiminnasta annetun lain 12 luvun 14 §:n mukaista pätevyyttä.

— —

Finanssivalvonnan toimivallasta vastustaa sulautumista säädetään luottolaitostoiminnasta annetun lain 3 a luvussa. Finanssivalvonnan on ilmoitettava vastustuksestaan rekisteriviranomaiselle kuukauden kuluessa osuuskuntalain 20 luvun 6 §:n 2 momentissa tarkoitetusta velkojille annettavalle kuulutukselle asetetusta määräpäivästä.

— —

12 §

Jakautuvan luottolaitoksen jakautumissuunnitelmaan, jakautumisen täytäntöönpanon rekisteröintiin sekä täytäntöönpanoa koskevaan lupaan ja todistukseen sovelletaan 5–10 §:ää.

— —

16 §

— —

Luottolaitoksen liiketoiminnan luovutukseen sovelletaan lisäksi, mitä edellä 4 luvussa säädetään jakautumisen täytäntöönpanosta. Velkojien kuulemismenettely koskee kuitenkin ainoastaan luovutettavia velkoja. Liiketoiminnan luovutuksesta on ilmoitettava Finanssivalvonnalle. Ilmoitusmenettelyyn ja ilmoituksen sisältöön sovelletaan luottolaitostoiminnasta annetun lain 3 a luvun mukaisia säännöksiä merkittävien varojen ja velkojen luovuttamisesta lukuun ottamatta 3 a luvun 3 §:ssä säädettyä kynnysarvoa. Finanssivalvonta voi vastustaa liiketoiminnan luovutusta, jos liiketoiminnan luovutus todennäköisesti vaarantaa vastaanottavan luottolaitoksen toimilupaedellytysten säilymisen. Finanssivalvonnan on ilmoitettava vastustuksestaan rekisteriviranomaiselle kuukauden kuluessa velkojille annettavalle

kuulutukselle asetetusta määräpäivästä. Vastustuksesta on viivytyksettä annettava tieto liiketoiminnan luovutuksen osapuolina oleville luottolaitoksille. Liiketoiminnan luovutuksen saa rekisteröidä vain, jos Finanssivalvonta ei vastusta sitä edellä mainitussa ajassa.

— —

———

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

———

13.6 Laki säästöpankkilain muuttamisesta

Laki

säästöpankkilain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan säästöpankkilain (1502/2001) 65 §:n edellä oleva väliotsikko, 66 §, 85 §:n edellä olevan väliotsikko, 86 *§* ja 89 §:n 1 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 66 ja 86 § sekä 89 §:n 1 momentti laissa 1423/2007, seuraavasti:

4 Luku

Sulautuminen

Sulautumissuunnitelman rekisteröiminen ja kuulutus velkojille

66 §

Sulautumiseen osallistuvien säästöpankkien on ilmoitettava sulautumisesta Finanssivalvonnalle luottolaitostoiminnasta annetun lain 3 a luvussa säädetyllä tavalla. Finanssivalvonnan oikeudesta vastustaa sulautumista säädetään mainitussa luvussa. Finanssivalvonnan on ilmoitettava vastustuksesta rekisteriviranomaiselle kuukauden kuluessa 67 §:n 1 momentissa säädetystä määräajasta. Valitus sulautumisen vastustamista koskevaan päätökseen on käsiteltävä kiireellisenä.

5 Luku

Jakautuminen

Jakautumissuunnitelman rekisteröiminen ja kuulutus velkojille

86 §

Jakautumiseen osallistuvien säästöpankkien on ilmoitettava jakautumisesta Finanssivalvonnalle luottolaitostoiminnasta annetun lain 3 a luvussa säädetyllä tavalla. Finanssivalvonnan oikeudesta vastustaa jakautumista säädetään mainitussa luvussa. Finanssivalvonnan on ilmoitettava vastustuksesta rekisteriviranomaiselle kuukauden kuluessa 67 §:n 1 momentissa säädetystä määräajasta. Valitus jakautumisen vastustamista koskevaan päätökseen on käsiteltävä kiireellisenä.

89 §

Liiketoiminnan luovutukseen sovelletaan soveltuvin osin, mitä 83 ja 85 §:ssä säädetään jakautumissuunnitelmasta ja sen rekisteröinnistä, 87 §:n 1 ja 2 momentissa ja 87 a §:ssä säädetään velkojainsuojasta sekä 87 g ja 87 h §:ssä säädetään jakautumisen täytäntöönpanosta kuitenkin niin, että 87 §:n 1 ja 2 momentin mukainen velkojien kuulemismenettely koskee ainoastaan luovutettavia velkoja. Liiketoiminnan luovutuksesta on ilmoitettava Finanssivalvonnalle. Ilmoitusmenettelyyn ja ilmoituksen sisältöön sovelletaan luottolaitostoiminnasta annetun lain 3 a luvun mukaisia säännöksiä merkittävien varojen ja velkojen luovuttamisesta lukuun ottamatta 3 a luvun 3 §:ssä säädettyä kynnysarvoa. Finanssivalvonta voi vastustaa liiketoiminnan luovutusta, jos liiketoiminnan luovutus todennäköisesti vaarantaa vastaanottavan luottolaitoksen toimilupaedellytysten säilymisen. Finanssivalvonnan on ilmoitettava vastustuksestaan rekisteriviranomaiselle kuukauden kuluessa velkojille annettavalle kuulutukselle asetetusta määräpäivästä. Vastustuksesta on viivytyksettä annettava tieto liiketoiminnan luovutuksen osapuolina oleville luottolaitoksille. Liiketoiminnan luovutuksen saa rekisteröidä vain, jos Finanssivalvonta ei vastusta sitä edellä mainitussa ajassa.

— —

———

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

13.7 Laki sijoitusrahastolain muuttamisesta

Laki

sijoitusrahastolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan sijoitusrahastolain (213/2019) 1 luvun 2 §:n 1 momentin 34 kohta, 3 §:n 14 kohta ja 13 luvun 7 §:n 2–4 momentti,

sellaisena kuin niistä on 1 luvun 3 §:n 14 kohta laissa 987/2024,

lisätään 1 luvun 2 §:n 1 momenttiin uusi 35 kohta ja 3:ään, sellaisena kuin se on osaksi laeissa 527/2021, 953/2022 ja 987/2024, uusi 15 kohta seuraavasti:

1 luku

Yleiset säännökset

2 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

— —

34) *ulkoistamisella* rahastoyhtiön tai säilytysyhteisön toimintaan liittyvää järjestelyä, jonka perusteella muu palvelun tarjoaja tuottaa rahastoyhtiölle tai säilytysyhteisölle toiminnon tai palvelun, jonka rahastoyhtiö tai säilytysyhteisö olisi muuten itse suorittanut;

35) *keskusvastapuolella* markkinarakennetoimija-asetuksen (EU) N:o 648/2012 2 artiklan 1 alakohdassa määriteltyä keskusvastapuolta.

— —

3 §

EU-sääntelyyn liittyvät määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

— —

14) *ESAP-asetuksella* rahoituspalvelujen, pääomamarkkinoiden ja kestävyyden kannalta merkityksellisiin julkisesti saatavilla oleviin tietoihin keskitetyn pääsyn tarjoavan eurooppalaisen keskitetyn yhteyspisteen perustamisesta annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2023/2859;

15) *markkinarakennetoimija-asetuksella* Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 648/2012 OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä.

13 luku

Sijoitusrahaston sijoittaminen

7 §

Sijoitusrahaston vähimmäishajautusvaatimukset

— —

Sellaisiin johdannaissopimuksiin, joita ei määritetä markkinarakennetoimija-asetuksen 14 artiklan mukaisesti toimiluvan saaneessa tai 25 artiklan mukaisesti tunnustetussa keskusvastapuolessa, sijoittamisesta aiheutuva vastapuoliriski ei saa saman vastapuolen osalta ylittää yhtä kymmenesosaa sijoitusrahaston varoista, jos vastapuoli on 5 §:ssä tarkoitettu luottolaitos, ja muussa tapauksessa yhtä kahdeskymmenesosaa sijoitusrahaston varoista.

Sellaisia sijoituksia saman liikkeeseenlaskijan arvopapereihin tai rahamarkkinavälineisiin, jotka ylittävät yhden kahdeskymmenesosan sijoitusrahaston varoista, saa yhteensä olla enintään kaksi viidesosaa sijoitusrahaston varoista. Tätä rajoitusta ei sovelleta talletuksiin eikä sellaisiin markkinarakennetoimija-asetuksen 14 artiklan mukaisesti toimiluvan saaneessa tai 25 artiklan mukaisesti tunnustetussa keskusvastapuolessa määritettyihin johdannaissopimuksiin sijoittamiseen, joissa vastapuolena on 5 §:ssä tarkoitettu luottolaitos.

Sijoitusrahaston varoista yhteensä enintään yksi viidesosa saadaan sijoittaa saman liikkeeseenlaskijan arvopapereihin ja rahamarkkinavälineisiin, kyseisen yhteisön vastaanottamiin talletuksiin tai sellaisiin OTC-johdannaissopimuksiin, joita ei määritetä markkinarakennetoimija-asetuksen 14 artiklan mukaisesti toimiluvan saaneessa tai 25 artiklan mukaisesti tunnustetussa keskusvastapuolessa ja joista sijoitusrahastolle aiheutuu kyseiseen yhteisöön kohdistuva vastapuoliriski.

— —

_____

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

_____

Helsingissä x.x.20xx

Pääministeri

Etunimi Sukunimi

..ministeri Etunimi Sukunimi

Liitteet

Rinnakkaistekstit

1.

Laki

Finanssivalvonnasta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan Finanssivalvonnasta annetun lain (878/2008) 26 §, 32 a §:n 1 momentin 4 kohta, 32 b §:n 1 ja 2 momentti, 38 §:n 1 momentin 4 kohta, 40 §:n 2 momentin 1 kohta ja 71 §:n 1 momentin 16 kohta ja 5 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 26 § laeissa 170/2014, 611/2014, 1442/2016, 311/2015, 235/2021, 524/2021, 599/2021 ja 184/2023, 32 a §:n 1 momentin 4 kohta laissa 599/2021, 32 b §:n 1 momentti laissa 207/2009, 32 b §:n 2 momentti laissa 893/2017, 38 §:n 1 momentin 4 kohta ja 40 §:n 2 momentin 1 kohta laissa 316/2020 ja 71 §:n 1 momentin 16 kohta laissa 402/2018,

lisätään 28 §:ään, sellaisena kuin se on laeissa 352/2017, 241/2018, 1108/2018, 215/2019, 296/2019, 599/2021, 205/2022, 192/2023, 403/2024 ja 556/2024, uusi 15 momentti, 32 b §:ään, sellaisena kuin se on laeissa 207/2009, 752/2012, 352/2017, 893/2017 ja 1071/2017, uusi 6 momentti, 33 a §:ään, sellaisena kuin se on laeissa 752/2012 ja 1071/2017, uusi 4 ja 5 momentti, jolloin nykyinen 4 momentti siirtyisi 6 momentiksi, lakiin uusi 35 b § ja sen edelle uusi väliotsikko, 39 §:ään, sellaisena kuin se on laeissa 752/2012 ja 403/2024, uusi 3 momentti, lakiin uusi 40 b § seuraavasti:

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
26 §	26 §
Toimiluvan ja rekisteröitymisen peruminen ja siihen rinnastettava toiminnan määrääminen lopetettavaksi	*Toimiluvan ja rekisteröitymisen peruminen ja siihen rinnastettava toiminnan määrääminen lopetettavaksi*
Finanssivalvonta voi perua valvottavan toimiluvan tai, *jos EKP tai muu viranomainen on toimivaltainen toimilupaviranomainen, esittää tälle toimiluvan perumista,* jos finanssimarkkinoiden valvonnalle 1 §:ssä säädettyjen tavoitteiden toteutumista ei voida riittävästi turvata rajoittamalla valvottavan toimintaa 27 §:n mukaisesti tai muilla tämän lain mukaisilla toimenpiteillä tai muualla laissa säädetyillä toimenpiteillä ja:	Finanssivalvonta voi perua valvottavan toimiluvan, jos finanssimarkkinoiden valvonnalle 1 §:ssä säädettyjen tavoitteiden toteutumista ei voida riittävästi turvata rajoittamalla valvottavan toimintaa 27 §:n mukaisesti tai muilla tämän lain mukaisilla toimenpiteillä tai muualla laissa säädetyillä toimenpiteillä ja:
1) toimiluvan myöntämiselle tai toiminnan aloittamiselle säädettyjä olennaisia edellytyksiä ei enää ole;	1) toimiluvan myöntämiselle tai toiminnan aloittamiselle säädettyjä olennaisia edellytyksiä ei enää ole;
2) valvottava ei ole kyennyt sille asetetussa määräajassa suorittamaan luottolaitostoiminnasta annetun lain 8 a luvussa tarkoitetussa	2) valvottava ei ole kyennyt sille asetetussa määräajassa suorittamaan luottolaitostoiminnasta annetun lain 8 a luvussa tarkoitetussa

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
elvytyssuunnitelmassa, rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetun lain 25 §:ssä tarkoitetussa ryhmittymän vakavaraisuuden tervehdyttämissuunnitelmassa taikka vakuutusyhtiölain 25 luvun 5 tai 6 §:ssä tai 26 luvun 11 §:ssä, työeläkevakuutusyhtiöistä annetun lain 20 §:ssä, ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetun lain 46 §:ssä taikka vakuutusyhdistyslain 12 luvun 6 b §:ssä tarkoitetussa taloudellisen aseman tervehdyttämissuunnitelmassa tai lyhyen aikavälin rahoitussuunnitelmassa esitettyjä toimenpiteitä taikka jos tällaisen suunnitelman toteuttaminen on laiminlyöty; tai	elvytyssuunnitelmassa, rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetun lain 25 §:ssä tarkoitetussa ryhmittymän vakavaraisuuden tervehdyttämissuunnitelmassa taikka vakuutusyhtiölain 25 luvun 5 tai 6 §:ssä tai 26 luvun 11 §:ssä, työeläkevakuutusyhtiöistä annetun lain 20 §:ssä, ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetun lain 46 §:ssä taikka vakuutusyhdistyslain 12 luvun 6 b §:ssä tarkoitetussa taloudellisen aseman tervehdyttämissuunnitelmassa tai lyhyen aikavälin rahoitussuunnitelmassa esitettyjä toimenpiteitä taikka jos tällaisen suunnitelman toteuttaminen on laiminlyöty; tai
3) valvottava on törkeästi laiminlyönyt noudattaa 33 §:ssä säädettyä tai Finanssivalvonnan muun lain nojalla määräämää kieltoa tai oikaisupäätöstä.	3) valvottava on törkeästi laiminlyönyt noudattaa 33 §:ssä säädettyä tai Finanssivalvonnan muun lain nojalla määräämää kieltoa tai oikaisupäätöstä.
Finanssivalvonta voi perua valvottavan toimiluvan *tai esittää toimiluvan perumista* myös, jos:	Finanssivalvonta voi perua valvottavan toimiluvan myös, jos:
1) valvottavan toiminnassa on olennaisesti rikottu finanssimarkkinoita koskevia säännöksiä tai viranomaisen niiden nojalla antamia säännöksiä tai määräyksiä, toimiluvan ehtoja tai valvottavan toimintaa koskevia sääntöjä;	1) valvottavan toiminnassa on olennaisesti rikottu finanssimarkkinoita koskevia säännöksiä tai viranomaisen niiden nojalla antamia säännöksiä tai määräyksiä, toimiluvan ehtoja tai valvottavan toimintaa koskevia sääntöjä;
2) valvottava on lopettanut toimintansa yli kuuden kuukauden ajaksi *tai se on asetettu selvitystilaan*;	2) valvottava on lopettanut toimintansa yli kuuden kuukauden ajaksi;
3) valvottavan liiketoimintaa ei ole aloitettu 12 kuukaudessa toimiluvan myöntämisestä; *tai*	3) valvottavan liiketoimintaa ei ole aloitettu 12 kuukaudessa toimiluvan myöntämisestä;
4) toimilupaa haettaessa on annettu olennaisesti vääriä tai puutteellisia tietoja sääntelyn ja valvonnan kannalta merkityksellisistä seikoista.	4) toimilupaa haettaessa on annettu olennaisesti vääriä tai puutteellisia tietoja sääntelyn ja valvonnan kannalta merkityksellisistä seikoista*;*
Finanssivalvonnan on ennen 1 momentissa ja 2 momentin 1 kohdassa tarkoitetun päätöksen tai päätösesityksen tekemistä varattava valvottavalle kohtuullinen määräaika puutteen korjaamiselle, jollei toimiluvan peruminen välittömästi ole välttämätöntä finanssimarkkinoiden valvonnalle 1 §:ssä säädettyjen tavoitteiden toteutumisen turvaamiseksi.	*5) luottolaitos ei täytä asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannessa, neljännessä tai kuudennessa osassa säädettyjä vakavaraisuusvaatimuksia taikka luottolaitostoiminnasta annetun lain 11 luvun 6 §:ssä tarkoitettua harkinnanvaraista lisäpääomavaatimusta tai 9 §:ssä tarkoitettuja maksuvalmiutta koskevia lisävaatimuksia;* *6) valvottava on asetettu selvitystilaan;* *7) Rahoitusvakausvirasto on tehnyt päätöksen olla asettamatta luottolaitosta kriisihallintoon tilanteessa, jossa luottolaitosten ja*

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
	sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisusta annetun lain 4 luvun 1 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohdan mukaiset edellytykset luottolaitoksen asettamiselle kriisihallintoon täyttyisivät, mutta sitä ei pidetä mainitun momentin 3 kohdan mukaisesti tarpeellisena tärkeän yleisen edun turvaamiseksi; *8) kriisinratkaisuneuvosto on tehnyt 7 kohdassa tarkoitettua vastaavan päätöksen yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 806/2014 mukaisesti*.
Finanssivalvonnan on peruttava kolmannen maan luottolaitoksen Suomessa olevan sivuliikkeen, maksulaitoksen, hypoteekkiyhdistyksen, vakuutusyhtiön, kolmannen maan vakuutusyhtiön Suomessa olevan sivuliikkeen, sijoituspalveluyrityksen, kolmannen maan sijoituspalveluyrityksen Suomessa olevan sivuliikkeen, rahastoyhtiön ja sijoitusrahastolaissa tarkoitetun säilytysyhteisön sekä vaihtoehtorahastojen hoitajan, ETA-vaihtoehtorahastojen hoitajan Suomessa olevan sivuliikkeen ja vaihtoehtorahastojen hoitajista annetussa laissa tarkoitetun säilytysyhteisön tai erityisen säilytysyhteisön hakemuksesta tälle myöntämänsä toimilupa, jos tällainen valvottava ei enää harjoita toimiluvan mukaista toimintaa ja on sillä perusteella hakenut toimiluvan perumista. Osakeyhtiömuotoisen luottolaitoksen toimiluvan perumisesta luottolaitoksen hakemuksesta säädetään liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista annetussa laissa (1501/2001), säästöpankin toimiluvan perumisesta säästöpankin hakemuksesta säästöpankkilaissa (1502/2001) ja osuuskuntamuotoisen luottolaitoksen toimiluvan perumisesta luottolaitoksen hakemuksesta osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annetussa laissa (423/2013).	Finanssivalvonnan on peruttava *toimilupa, jos* *1)* maksulaitoksen, hypoteekkiyhdistyksen, vakuutusyhtiön, kolmannen maan vakuutusyhtiön Suomessa olevan sivuliikkeen, sijoituspalveluyrityksen, kolmannen maan sijoituspalveluyrityksen Suomessa olevan sivuliikkeen, rahastoyhtiön ja sijoitusrahastolaissa tarkoitetun säilytysyhteisön sekä vaihtoehtorahastojen hoitajan, ETA-vaihtoehtorahastojen hoitajan Suomessa olevan sivuliikkeen ja vaihtoehtorahastojen hoitajista annetussa laissa tarkoitetun säilytysyhteisön tai erityisen säilytysyhteisön hakemuksesta tälle myöntämänsä toimilupa, jos tällainen valvottava hakee itse toimiluvan perumista eikä enää harjoita toimiluvan mukaista toimintaa*;* *2) EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdan b alakohdassa tarkoitettua toimintaa harjoittavan luottolaitoksen kokonaisvarojen keskiarvo on viiden peräkäisen vuoden ajan mainitussa lainkohdassa säädettyä kynnysarvoa alhaisempi;*
Finanssivalvonnan on peruttava valvottavalle myöntämänsä toimilupa tai esitettävä	

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
toimiluvan perumista, kun valvottava on asetettu konkurssiin, määrätty selvitystilaan rekisteriviranomaisen tai tuomioistuimen lainvoimaisella päätöksellä taikka selvitysmiehet ovat antaneet selvitystilaa koskevan lopputilityksen. Toimilupa on peruttava myös silloin, jos vakuutusyhtiö on tehnyt päätöksen selvitystilasta tai Finanssivalvonta antanut vakuutusyhtiön selvitystilan alkamista koskevan määräyksen.	*3)* valvottava on asetettu konkurssiin, määrätty selvitystilaan rekisteriviranomaisen tai tuomioistuimen lainvoimaisella päätöksellä;
	4) selvitysmiehet ovat antaneet selvitystilaa koskevan lopputilityksen; tai
	5) vakuutusyhtiö on tehnyt päätöksen selvitystilasta tai Finanssivalvonta on antanut vakuutusyhtiön selvitystilan alkamista koskevan määräyksen.
Finanssivalvonnan on peruessaan toimiluvan valvottavalta, joka toimii myös toisessa ETA-valtiossa, ilmoitettava päätöksestään isäntävaltion valvontaviranomaiselle.	
Ulkomaisen ETA-sivuliikkeen toiminnan kieltämisestä säädetään 61 §:ssä ja kolmannen maan luottolaitoksen edustuston toimintaoikeuksien perumisesta luottolaitostoiminnasta annetussa laissa.	
Mitä tässä pykälässä säädetään toimiluvan perumisesta, sovelletaan myös vakuutusyhdistyksen toiminnan määräämiseen lopetettavaksi, joukkolainanhaltijoiden edustajasta annetussa laissa tarkoitetun edustajan rekisteröitymisen perumiseen, sijoituspalvelulain 5 luvun 5 §:ssä tarkoitetulle kolmannen maan sijoituspalveluyritykselle myönnetyn luvan perumiseen, vaihtoehtorahastojen hoitajista annetun lain 5 luvun 1 §:ssä tarkoitetun rekisteröitymisvelvollisen vaihtoehtorahastojen hoitajan rekisteröitymisen perumiseen sekä eräiden luotonantajien ja luotonvälittäjien rekisteröinnistä annetun lain 3 §:ssä tarkoitetun rekisteröitymisvelvollisen luotonantajan ja vertaislainanvälittäjän rekisteröitymisen perumiseen. Mitä 1 momentin 1 ja 3 kohdassa sekä 2 ja 3 momentissa säädetään toimiluvan perumisesta, sovelletaan myös kiinnitysluottopankeista ja katetuista joukkolainoista annetussa laissa (151/2022) tarkoitetun kiinnitysluottopankkitoimintaan oikeuttavan luvan perumiseen. Mitä 1 momentin 3 kohdassa ja 2 momentin 1 kohdassa säädetään toimiluvan perumisesta, sovelletaan myös eläkesäätiön ja eläkekassan, lisäeläkesäätiön ja lisäeläkekassan, ETA-lisäeläkesäätiön ja ETA-lisäeläkekassan sekä vakuutuskassan toiminnan määräämiseen lopetettavaksi.	

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
Maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen toimilupaa ei voida peruuttaa tai toimintaa määrätä lopetetavaksi ainoastaan sillä perusteella, että luottolaitos jättää täyttämättä EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 a ja 92 b artiklassa säädettyjä vaatimuksia.	*Poiketen 2 momentin 5 kohdasta,* maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen toimilupaa ei voida peruuttaa tai toimintaa määrätä lopetetavaksi ainoastaan sillä perusteella, että luottolaitos jättää täyttämättä EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 a ja 92 b artiklassa säädettyjä vaatimuksia.
Finanssivalvonnan on esitettävä yksinomaan EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdan b alakohdassa tarkoitettua toimintaa harjoittavan luottolaitoksen toimiluvan perumista EKP:lle, jos luottolaitoksen kokonaisvarojen keskiarvo on viiden peräkkäisen vuoden ajan mainitussa lainkohdassa säädettyä kynnysarvoa alhaisempi.	*Finanssivalvonnan on ennen 1 momentissa ja 2 momentin 1 kohdassa tarkoitetun päätöksen tai päätösesityksen tekemistä varattava valvottavalle kohtuullinen määräaika puutteen korjaamiselle, jollei toimiluvan peruminen välittömästi ole välttämätöntä finanssimarkkinoiden valvonnalle 1 §:ssä säädettyjen tavoitteiden toteutumisen turvaamiseksi.* *Jos EKP tai muu viranomainen on toimivaltainen toimilupaviranomainen tämän pykälän mukaisessa perumisessa, Finanssivalvonnan on esitettävä tälle toimiluvan perumista sen sijaan, että Finanssivalvonta peruisi toimiluvan.* *Finanssivalvonnan on peruessaan toimiluvan valvottavalta, joka toimii myös toisessa ETA-valtiossa, ilmoitettava päätöksestään isäntävaltion valvontaviranomaiselle.* *Mitä tässä pykälässä säädetään toimiluvan perumisesta, sovelletaan myös vakuutusyhdistyksen toiminnan määräämiseen lopetettavaksi, joukkolainanhaltijoiden edustajasta annetussa laissa tarkoitetun edustajan rekisteröitymisen perumiseen, sijoituspalvelulain 5 luvun 5 §:ssä tarkoitetulle kolmannen maan sijoituspalveluyritykselle myönnetyn luvan perumiseen, vaihtoehtorahastojen hoitajista annetun lain 5 luvun 1 §:ssä tarkoitetun rekisteröitymisvelvollisen vaihtoehtorahastojen hoitajan rekisteröitymisen perumiseen sekä eräiden luotonantajien ja luotonvälittäjien rekisteröinnistä annetun lain 3 §:ssä tarkoitetun rekisteröitymisvelvollisen luotonantajan ja vertaislainanvälittäjän rekisteröitymisen perumiseen. Mitä 1 momentin 1 ja 3 kohdassa sekä 2 momentin 1–4 kohdissa ja 5 momentissa säädetään toimiluvan perumisesta, sovelletaan myös kiinnitysluottopankeista ja katetuista joukkolainoista annetussa laissa (151/2022) tarkoitetun kiinnitysluottopankkitoimintaan oikeuttavan luvan perumiseen.*

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
	Mitä 1 momentin 3 kohdassa ja 2 momentin 1 kohdassa säädetään toimiluvan perumisesta, sovelletaan myös eläkesäätiön ja eläkekassan, lisäeläkesäätiön ja lisäeläkekassan, ETA-lisäeläkesäätiön ja ETA-lisäeläkekassan sekä vakuutuskassan toiminnan määräämiseen lopetettavaksi. *Osakeyhtiömuotoisen luottolaitoksen toimiluvan perumisesta luottolaitoksen hakemuksesta säädetään liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista annetussa laissa (1501/2001), säästöpankin toimiluvan perumisesta säästöpankin hakemuksesta säästöpankkilaissa (1502/2001) ja osuuskuntamuotoisen luottolaitoksen toimiluvan perumisesta luottolaitoksen hakemuksesta osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annetussa laissa (423/2013).* *Ulkomaisen ETA-sivuliikkeen toiminnan kieltämisestä säädetään 61 §:ssä ja kolmannen maan luottolaitoksen edustuston toimintaoikeuksien perumisesta luottolaitostoiminnasta annetussa laissa. Poiketen siitä, mitä säädetään 1–3 momentissa, kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen toimiluvan perumiseen sovelletaan luottolaitoslain 17 luvun 7 §:ssä säädettyä.*
Edellä 4 §:n 2 momentin 15 kohdassa tarkoitetun toimilupavalvottavan toimiluvan peruuttamista koskevista edellytyksistä säädetään EU:n rahoitusvälineiden markkinat -asetuksen 27 e artiklan 1 kohdassa ja 27 f artiklan 4 kohdassa. Mainituissa säännöksissä tarkoitettuun Finanssivalvonnan päätökseen sovelletaan tämän pykälän 3 momenttia.	Edellä 4 §:n 2 momentin 15 kohdassa tarkoitetun toimilupavalvottavan toimiluvan peruuttamista koskevista edellytyksistä säädetään EU:n rahoitusvälineiden markkinat -asetuksen 27 e artiklan 1 kohdassa ja 27 f artiklan 4 kohdassa. Mainituissa säännöksissä tarkoitettuun Finanssivalvonnan päätökseen sovelletaan *5* momenttia.
28 §	28 §
Johdon toiminnan rajoittaminen	*Johdon toiminnan rajoittaminen*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — *Sen lisäksi, mitä säädetään 1 momentissa, Finanssivalvonta voi määräajaksi kieltää luottolaitoksen ylimpään johtoon tai toimivaan johtoon kuuluvaa henkilöä, avainhenkilöä, henkilöä, jonka ammatillisella toiminnalla on olennainen vaikutus luottolaitoksen riskiprofiiliin tai muuta luonnollista henkilöä*

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
	taikka omistusyhteisössä tai sijoituspalveluyrityksessä vastaavassa asemassa olevaa henkilöä, joka on ollut vastuussa luottolaitoslain 20 luvun 1 §:n 1, 2, 4 ja 5 momentissa tarkoitetun tai sijoituspalvelulain 15 luvun 2 §:n 1 momentin 5 kohdassa tarkoitetun säännöksen tai päätöksen rikkomisesta tai laiminlyönnistä, hoitamasta tehtäviään rikkomuksesta tai laiminlyönnistä vastuussa olevassa yrityksessä.
32 a §	32 a §
Omistusosuuden hankinnan kieltäminen	*Omistusosuuden hankinnan kieltäminen*
Finanssivalvonta voi saatuaan luottolaitostoiminnasta annetun lain 3 luvun 1 §:ssä, sijoituspalvelulain 6 a luvun 1 §:ssä, sijoitusrahastolain 4 luvun 7 §:ssä, vaihtoehtorahastojen hoitajista annetun lain 5 luvun 3 §:ssä, 7 luvun 9 §:ssä tai 14 luvun 9 §:ssä, rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetun lain 11 §:ssä, maksulaitoslain 21 a tai 21 c §:ssä, kaupankäynnistä rahoitusvälineillä annetun lain 2 luvun 11 §:ssä, EU:n arvopaperikeskusasetuksessa tai vakuutusyhtiölain 4 luvun 5 §:ssä tarkoitetun ilmoituksen kieltää mainituissa lainkohdissa tarkoitetun omistusosuuden hankkimisen luottolaitoksesta, sijoituspalveluyrityksestä, rahastoyhtiöstä, vaihtoehtorahastojen hoitajasta, säilytysyhteisöstä, erityisestä säilytysyhteisöstä, vakuutusyhtiöstä sekä niiden omistusyhteisöistä, rahoitus- ja vakuutusryhmittymän omistusyhteisöstä, sähkörahayhteisöstä, maksulaitoksesta, pörssistä, pörssin omistusyhteisöstä, arvopaperikeskuksesta tai arvopaperikeskuksen omistusyhteisöstä, jos osuuden omistus vaarantaisi hankinnan kohteena olevan yrityksen tai yhteisön terveiden ja huolellisten liiketapaperiaatteiden mukaisen toiminnan tai, jos hankinnan kohteena on vakuutusyhtiö, vakuutetut edut, sillä perusteella, että on perusteltua aihetta epäillä:	Finanssivalvonta voi saatuaan luottolaitostoiminnasta annetun lain 3 luvun 1 §:ssä, sijoituspalvelulain 6 a luvun 1 §:ssä, sijoitusrahastolain 4 luvun 7 §:ssä, vaihtoehtorahastojen hoitajista annetun lain 5 luvun 3 §:ssä, 7 luvun 9 §:ssä tai 14 luvun 9 §:ssä, rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetun lain 11 §:ssä, maksulaitoslain 21 a tai 21 c §:ssä, kaupankäynnistä rahoitusvälineillä annetun lain 2 luvun 11 §:ssä, EU:n arvopaperikeskusasetuksessa tai vakuutusyhtiölain 4 luvun 5 §:ssä tarkoitetun ilmoituksen kieltää mainituissa lainkohdissa tarkoitetun omistusosuuden hankkimisen luottolaitoksesta, sijoituspalveluyrityksestä, rahastoyhtiöstä, vaihtoehtorahastojen hoitajasta, säilytysyhteisöstä, erityisestä säilytysyhteisöstä, vakuutusyhtiöstä sekä niiden omistusyhteisöistä, rahoitus- ja vakuutusryhmittymän omistusyhteisöstä, sähkörahayhteisöstä, maksulaitoksesta, pörssistä, pörssin omistusyhteisöstä, arvopaperikeskuksesta tai arvopaperikeskuksen omistusyhteisöstä, jos osuuden omistus vaarantaisi hankinnan kohteena olevan yrityksen tai yhteisön terveiden ja huolellisten liiketapaperiaatteiden mukaisen toiminnan tai, jos hankinnan kohteena on vakuutusyhtiö, vakuutetut edut, sillä perusteella, että on perusteltua aihetta epäillä:
— — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — —
4) hankinnan liittymistä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen.	4) hankinnan liittymistä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen *tai että hankinnasta seuraa kohonnut rahanpesun tai terrorismin rahoittamisen riski*.

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
— — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — —
32 b §	32 b §
Omistusosuuden hankinnan arvioinnissa noudatettava menettely	*Omistusosuuden hankinnan arvioinnissa noudatettava menettely*
Finanssivalvonnan on viivytyksettä, viimeistään toisena arkipäivänä 32 a §:n 1 momentissa tarkoitetun ilmoituksen ja, jos ilmoitusta myöhemmin täydennetään, täydentämistä koskevan ilmoituksen vastaanottamisesta kirjallisesti vahvistettava ilmoitusvelvolliselle vastaanottaneensa ilmoituksen. Vahvistuksesta on käytävä ilmi, että ilmoitus sisältää vaadittavat selvitykset tai, jos ilmoitus ei sisällä kaikkia vaadittavia selvityksiä, tieto puuttuvista selvityksistä. Vahvistuksesta on lisäksi käytävä ilmi 2 momentissa tarkoitettu käsittelyaika.	Finanssivalvonnan on viivytyksettä, viimeistään *kymmenen arkipäivän kuluessa* 32 a §:n 1 momentissa tarkoitetun ilmoituksen ja, jos ilmoitusta myöhemmin täydennetään, täydentämistä koskevan ilmoituksen vastaanottamisesta kirjallisesti vahvistettava ilmoitusvelvolliselle vastaanottaneensa ilmoituksen. Vahvistuksesta on käytävä ilmi, että ilmoitus sisältää vaadittavat selvitykset tai, jos ilmoitus ei sisällä kaikkia vaadittavia selvityksiä, tieto puuttuvista selvityksistä. Vahvistuksesta on lisäksi käytävä ilmi 2 momentissa tarkoitettu käsittelyaika.
Finanssivalvonnan on tehtävä 32 a §:ssä tarkoitettu päätös *tai, jos EKP on asiassa toimivaltainen viranomainen, päätösesitys* 60 arkipäivässä siitä, kun se on 1 momentissa tarkoitetulla tavalla vahvistanut saaneensa kaikki vaadittavat tiedot (*käsittelyaika*). Finanssivalvonta voi käsittelyaikana, kuitenkin viimeistään viidentenäkymmenentenä arkipäivänä käsittelyajan alkamisesta, kirjallisesti pyytää tarpeellisia yksilöityjä lisätietoja. Lisätietojen pyytäminen keskeyttää käsittelyajan siihen, kunnes pyydetyt lisätiedot on saatu, kuitenkin enintään 20 arkipäivän ajaksi tai, jos ilmoitusvelvollisen kotipaikka on Euroopan talousalueen ulkopuolella tai ilmoitusvelvollinen on muu kuin Euroopan talousalueella toimiluvan saanut luottolaitos, sijoituspalveluyritys, sähkörahayhteisö, vakuutusyhtiö tai rahastoyhtiö, enintään 30 arkipäivän ajaksi. Päätös käsittelyajan jatkamisesta on annettava viivytyksettä tiedoksi ilmoitusvelvolliselle.	Finanssivalvonnan on tehtävä 32 a §:ssä tarkoitettu päätös 60 arkipäivässä siitä, kun se on 1 momentissa tarkoitetulla tavalla vahvistanut saaneensa kaikki vaadittavat tiedot (*käsittelyaika*). *Jos EKP on asiassa toimivaltainen viranomainen, Finanssivalvonnan on tehtävä valmisteltava päätösesitys EKP:lle siten, että EKP voi tehdä päätöksen käsittelyajassa.* Finanssivalvonta voi käsittelyaikana, kuitenkin viimeistään viidentenäkymmenentenä arkipäivänä käsittelyajan alkamisesta, kirjallisesti pyytää tarpeellisia yksilöityjä lisätietoja. Lisätietojen pyytäminen keskeyttää käsittelyajan siihen, kunnes pyydetyt lisätiedot on saatu, kuitenkin enintään 20 arkipäivän ajaksi tai, jos ilmoitusvelvollisen kotipaikka on Euroopan talousalueen ulkopuolella tai ilmoitusvelvollinen on muu kuin Euroopan talousalueella toimiluvan saanut luottolaitos, sijoituspalveluyritys, sähkörahayhteisö, vakuutusyhtiö tai rahastoyhtiö, enintään 30 arkipäivän ajaksi. Päätös käsittelyajan jatkamisesta on annettava viivytyksettä tiedoksi ilmoitusvelvolliselle.
— — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — —

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
	Jos hankinnan kohteena on omistusosuus luottolaitoksesta, Finanssivalvonnan on lisäksi kuultava toimivaltaista valvontaviranomaista, joka vastaa kyseisen luottolaitoksen osalta rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämiseen liittyvien velvoitteiden valvonnasta, ellei kyseinen viranomainen ole Finanssivalvonta. Tällaisen viranomaisen on ilmoitettava mahdollisesta omistusosuuden hankinnan vastustamisesta 30 arkipäivän kuluessa siitä, kun Finanssivalvonta on lähettänyt kuulemispyynnön. Finanssivalvonnan on otettava hankinnan vastustamista koskeva ilmoitus huomioon tässä pykälässä tarkoitetussa arvioinnissa.
33 a §	33 a §
Uhkasakko	*Uhkasakko*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
	Jos uhkasakko asetetaan markkinarakennetoimija-asetuksen 7a artiklan velvoitteiden laiminlyönnistä tai rikkomisesta, on uhkasakon oltava tehokas ja oikeasuhteinen, ja se saa olla enintään 3 prosenttia edellisen tilikauden keskimääräisestä päivittäisestä liikevaihdosta. Se on määrättävä jokaiselta viivästyspäivältä ja laskettava uhkasakon määräämisestä tehdyssä päätöksessä määrätystä päivästä alkaen. Uhkasakko asetetaan enintään kuuden kuukauden ajaksi Finanssivalvonnan päätöksen tiedoksi antamisesta. Finanssivalvonta voi uudelleentarkastelun perusteella jatkaa tarvittaessa uhkasakon voimassaoloa. *Jos uhkasakko asetetaan markkinarakennetoimija-asetuksen 9 §:n velvoitteiden laiminlyönnistä tai rikkomisesta saa se olla enintään 1 prosenttiedellisen tilikauden keskimääräisestä päivittäisestä liikevaihdosta, ja yhteisön on jatkuvan rikkomisen tapauksessa maksettava se jokaiselta rikkomispäivältä siihen saakka, kunnes velvollisuutta noudatetaan tai sitä noudatetaan jälleen. Uhkasakko voidaan määrätä enintään kuuden kuukauden ajaksi päivämäärästä, joka vahvistetaan vaatimusta rikkomisen lopettamista ja uhkasakon määräämistä koskevassa Finanssivalvonnan päätöksessä.*

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
	Luottolaitosvalvontaan liittyvät erityiset tehtävät ja valvontavaltuudet
	35 b §
	Luottolaitostoimintaan liittyvien kelpoisuusvaatimusten valvonta ja valvontavaltuudet
	Finanssivalvonnan on jatkuvasti valvottava luottolaitostoiminnasta annetun lain 7 luvussa tarkoitettujen luottolaitoksen ylimpään johtoon kuuluvien henkilöiden kelpoisuusvaatimusten täyttymistä. Finanssivalvonnan on arvioitava, täyttävätkö johtoon kuuluvat henkilöt 7 luvussa asetetut kelpoisuusvaatimukset, jos Finanssivalvonnalla on perusteltua syytä epäillä luottolaitoksessa tai omistusyhteisössä tapahtuneen tai tapahtuvan rahanpesua tai terrorismin rahoittamista, tai jos luottolaitoksen rahanpesun tai terrorismin rahoittamisen riski on kohonnut.
	Sen lisäksi, mitä 18 §:ssä säädetään Finanssivalvonnan oikeudesta saada tietoja valvottavalta ja muulta finanssimarkkinoilla toimivalta, Finanssivalvonta voi osana 1 momentissa tarkoitettujen kelpoisuusvaatimusten valvontaa edellyttää haastatteluita tai kuulemisia.
	Finanssivalvonnan on lisäksi jatkuvasti valvottava luottolaitostoiminnasta annetun lain 7 luvussa avainhenkilöille säädettyjen kelpoisuusvaatimusten täyttymistä, kun kyse on talousjohtajan, riskinvalvonnasta vastaavan johtajan, sääntelyn ja sisäisten toimintaperiaatteiden noudattamisesta vastaavan johtajan ja sisäisestä tarkastuksesta vastaavan johtajan kelpoisuusvaatimuksista ja mainitussa tehtävässä oleva henkilö on nimitettynä johonkin luottolaitosdirektiivin 91 a artiklan 5 kohdassa tarkoitettuun luottolaitokseen tai muuhun yhteisöön.
	Jos Finanssivalvonta havaitsee, että tässä pykälässä tarkoitettu johtoon kuuluva,

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
	talousjohtaja, riskienvalvonnasta vastaava johtaja, sääntelyn ja sisäisten toimintaperiaatteiden noudattamisesta vastaava johtaja tai sisäisestä tarkastuksesta vastaava johtaja ei täytä kelpoisuusvaatimuksia, Finanssivalvonta voi erottaa tässä momentissa tarkoitetun henkilön tehtävästään tai edellyttää luottolaitoksen tai omistusyhteisön ryhtyvän toimenpiteisiin kelpoisuusvaatimusten täyttämiseksi. *Finanssivalvonnan on kerättävä EU:n vakavaraisuusasetuksen 435 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitetut tiedot ja käytettävä tietoa luottolaitosten monimuotoisuuskäytänteiden vertailemiseksi. Finanssivalvonnan on luovutettava tässä momentissa tarkoitetut tiedot Euroopan pankkiviranomaiselle.*
38 §	38 §
Rikemaksu	*Rikemaksu*
Finanssivalvonta määrää rikemaksun sille, joka tahallaan tai huolimattomuudesta:	Finanssivalvonta määrää rikemaksun sille, joka tahallaan tai huolimattomuudesta:
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
4) laiminlyö tai rikkoo markkinarakennetoimija-asetuksen 4 artiklan 3 a kohtaa määrityspalveluiden tarjoamisesta reiluin, kohtuullisin, syrjimättömin ja avoimin kaupallisin ehdoin, 5 artiklaa määritysvelvollisuutta koskevasta menettelystä, 7 artiklaa keskusvastapuoleen pääsystä, 8 artiklaa markkinapaikkaan pääsystä, 9 artiklaa raportointivelvollisuudesta tai 11 artiklaa sellaisia OTC-johdannaissopimuksia koskevista riskienpienentämistekniikoista, joita ei määritetä keskusvastapuolessa;	4) laiminlyö tai rikkoo markkinarakennetoimija-asetuksen 4 artiklan 3 a kohtaa määrityspalveluiden tarjoamisesta reiluin, kohtuullisin, syrjimättömin ja avoimin kaupallisin ehdoin, *4 a artiklan 3 kohdan positiolaskelmiin liittyviä säännöksiä, 4 b artiklan 4 kohdan kaupan jälkeisen riskienvähennyspalvelun tarjoajan velvoitteita,* 5 artiklaa määritysvelvollisuutta koskevasta menettelystä, 7 artiklaa keskusvastapuoleen pääsystä, *7 c artiklan 1–3 kohdan tiedotus- tai ilmoitusvelvollisuutta, 7 d artiklan 1 kohdan ilmoitusvelvollisuutta, 7 e artiklan 1 kohdan ilmoitusvelvollisuutta,* 8 artiklaa markkinapaikkaan pääsystä, 9 artiklaa raportointivelvollisuudesta tai 11 artiklaa sellaisia OTC-johdannaissopimuksia koskevista riskienpienentämistekniikoista, joita ei määritetä keskusvastapuolessa;
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
	39 §
	Julkinen varoitus
	— — — — — — — — — — — — — —
	Sen lisäksi, mitä säädetään 1 momentissa, Finanssivalvonta voi antaa julkisen varoituksen myös luottolaitoksen ylimpään johtoon tai toimivaan johtoon kuuluvalle henkilölle, avainhenkilölle, henkilölle, jonka ammatillisella toiminnalla on olennainen vaikutus luottolaitoksen riskiprofiiliin sekä muulle luonnolliselle henkilölle taikka omistusyhteisössä tai sijoituspalveluyrityksessä vastaavassa asemassa olevaa henkilölle, joka on ollut vastuussa luottolaitoslain 20 luvun 1 §:n 1, 2, 4 ja 5 momentissa tarkoitetun tai sijoituspalvelulain 15 luvun 2 §:n 1 momentin 5 kohdassa tarkoitetun säännöksen tai päätöksen rikkomisesta tai laiminlyönnistä.
40 §	40 §
Seuraamusmaksu	*Seuraamusmaksu*
— — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — —
Seuraamusmaksu määrätään myös sille, joka tahallaan tai huolimattomuudesta laiminlyö tai rikkoo:	Seuraamusmaksu määrätään myös sille, joka tahallaan tai huolimattomuudesta laiminlyö tai rikkoo:
1) markkinarakennetoimija-asetuksen 4 artiklan 1 tai 3 kohdan säännöstä finanssialalla toimivan tai finanssialan ulkopuolisen vastapuolen tekemien OTC-johdannaisten määritysvelvollisuudesta, 4 a artiklan 1 tai 2 kohdan säännöstä finanssialalla toimivan vastapuolen tekemien OTC-johdannaisten määritysvelvollisuudesta ja ilmoitusvelvollisuudesta taikka 10 artiklan 1 tai 2 kohdan säännöstä finanssialan ulkopuolisen vastapuolen tekemien OTC-johdannaisten määritysvelvollisuudesta ja ilmoitusvelvollisuudesta;	1) markkinarakennetoimija-asetuksen 4 artiklan 1 tai 3 kohdan säännöstä finanssialalla toimivan tai finanssialan ulkopuolisen vastapuolen tekemien OTC-johdannaisten määritysvelvollisuudesta, 4 a artiklan 1 tai 2 kohdan säännöstä finanssialalla toimivan vastapuolen tekemien OTC-johdannaisten määritysvelvollisuudesta ja ilmoitusvelvollisuudesta, *7 a artiklan 1–4 kohdan säännöksiä aktiivista tilistä, 7 b artiklan 1 tai 2 kohdan laskenta- tai ilmoitusvelvollisuutta* taikka 10 artiklan 1 tai 2 kohdan säännöstä finanssialan ulkopuolisen vastapuolen tekemien OTC-johdannaisten määritysvelvollisuudesta ja ilmoitusvelvollisuudesta *sekä positiolaskennasta*;
— — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — —

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
	40 b §
	Liikevaihdon määritelmä
	Kun Finanssivalvonta määrää seuraamusmaksun, jonka enimmäismäärä asetetaan 41 §:n mukaisesti, liikevaihdolla tarkoitetaan: *1) EU:n vakavaraisuusasetusta soveltavan luottolaitoksen ja sijoituspalveluyrityksen osalta teknisistä täytäntöönpanostandardeista Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 soveltamiseksi laitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvän raportoinnin osalta ja täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 680/2014 kumoamisesta annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2021/451 liitteiden III ja IV mukaisesti seuraavien erien summa:* *a) korkotuotot;* *b) korkokulut;* *c) vaadittaessa takaisin maksettavasta oman pääoman ehtoisesta rahoitusinstrumentista aiheutuvat kulut;* *d) osinkotuotot;* *e) palkkiokulut;* *f) palkkiotuotot;* *g) voitot tai tappiot kaupankäyntitarkoituksessa pidettävistä rahoitusvaroista ja veloista, netto;* *h) voitot tai tappiot rahoitusvaroista ja -veloista, jotka kirjataan käypään arvoon tulosvaikutteisesti, netto;* *i) voitot tai tappiot suojauslaskennasta, netto;* *j) kurssierot (voitto tai tappio), netto;* *k) muut liiketoiminnan tuotot;* *l) muut liiketoiminnan kulut;* *2) vakuutusyhtiön, vakuutusyhdistyksen, eläkelaitoksen ja vakuutusyhtiölain 2 luvun 18 b §:ssä tarkoitetun erillisyhtiön vakuutusmaksutuloa sekä eläkesäätiön, eläkekassan, lisäeläkesäätiön, lisäeläkekassan, ETA-lisäeläkesäätiön, ETA-lisäeläkekassan ja vakuutuskassan maksutuloa;* *3) muun kuin 1 tai 2 kohdassa tarkoitetun oikeushenkilön osalta kirjanpitolain 4 luvun 1 §:ssä tarkoitettua liikevaihtoa tai sitä vastaavaa liikevaihtoa.*

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
	Kun Finanssivalvonta määrää seuraamusmaksun, jonka enimmäismäärä asetetaan 41 a–c §:n mukaisesti, liikevaihdolla tarkoitetaan: *1) EU:n vakavaraisuusasetusta soveltavan luottolaitoksen ja sijoituspalveluyrityksen osalta teknisistä täytäntöönpanostandardeista Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 soveltamiseksi laitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvän raportoinnin osalta ja täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 680/2014 kumoamisesta annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2021/451 liitteiden III ja IV mukaisesti seuraavien erien summa:* *a) korkotuotot;* *b) korkokulut;* *c) vaadittaessa takaisin maksettavasta oman pääoman ehtoisesta rahoitusinstrumentista aiheutuvat kulut;* *d) osinkotuotot;* *e) palkkiokulut;* *f) palkkiotuotot;* *g) voitot tai tappiot kaupankäyntitarkoituksessa pidettävistä rahoitusvaroista ja veloista, netto;* *h) voitot tai tappiot rahoitusvaroista ja -veloista, jotka kirjataan käypään arvoon tulosvaikutteisesti, netto;* *i) voitot tai tappiot suojauslaskennasta, netto;* *j) kurssierot (voitto tai tappio), netto;* *k) muut liiketoiminnan tuotot;* *l) muut liiketoiminnan kulut;* *2) jos 1 kohdassa tarkoitetun luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen on laadittava emoyhtiönä konsernitilinpäätös tai jos se kuuluu tytäryhtiönä konserniin, konsernin ylimmän emoyrityksen konsernitilinpäätöksen mukaista liikevaihtoa;* *3) vakuutusyhtiön, vakuutusyhdistyksen, eläkelaitoksen ja vakuutusyhtiölain 2 luvun 18 b §:ssä tarkoitetun erillisyhtiön vakuutusmaksutuloa sekä eläkesäätiön, eläkekassan, lisäeläkesäätiön, lisäeläkekassan, ETA-lisäeläkesäätiön, ETA-lisäeläkekassan ja vakuutuskassan maksutuloa, ja jos vakuutusyhtiö, vakuutusyhdistys, eläkelaitos, erillisyhtiö, eläkesäätiö, eläkekassa, lisäeläkesäätiö,*

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
	lisäeläkekassa, ETA-lisäeläkesäätiö, ETA-lisäeläkekassa tai vakuutuskassa kuuluu tytäryrityksenä konserniin, konsernitilinpäätöksen mukaista vakuutusmaksutuloa tai vastaavasti maksutuloa; *4) muun kuin 1 tai 2 kohdassa tarkoitetun oikeushenkilön osalta kirjanpitolain 4 luvun 1 §:ssä tarkoitettua liikevaihtoa tai sitä vastaavaa liikevaihtoa, tai, jos oikeushenkilön on laadittava emoyhtiönä konsernitilinpäätös tai jos se kuuluu tytäryhtiönä konserniin, konsernin ylimmän emoyrityksen konsernitilinpäätöksen mukaista liikevaihtoa.*
71 §	71 §
Oikeus ja velvollisuus luovuttaa tietoja	*Oikeus ja velvollisuus luovuttaa tietoja*
Sen lisäksi, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999) säädetään, Finanssivalvonnalla on oikeus luovuttaa salassapitosäännösten estämättä tietoja:	Sen lisäksi, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999) säädetään, Finanssivalvonnalla on oikeus luovuttaa salassapitosäännösten estämättä tietoja:
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
16) Verohallinnolle sellaisia rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä annetun lain noudattamisen valvonnassa havaittuja tietoja, joilla on merkitystä Verohallinnon valvoessa verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) 17 a–17 d §:ssä säädettyjä velvoitteita;	16) Verohallinnolle sellaisia rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä annetun lain noudattamisen valvonnassa havaittuja tietoja, joilla on merkitystä Verohallinnon valvoessa verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) 17 a–17 d §:ssä säädettyjä velvoitteita *sekä oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU ja EU:n vakavaraisuusasetuksen noudattamisen valvonnassa havaittuja tietoja, joilla on merkitystä verotusmenettelystä annetun lain muiden velvoitteiden laiminlyönnin estämiseksi sekä selvittämiseksi*;
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Finanssivalvonta ei saa luovuttaa toisen valtion valvonta- tai muulta viranomaiselta taikka toisessa valtiossa suoritetussa tarkastuksessa saatuja salassa pidettäviä tietoja edelleen, ellei tiedon antanut viranomainen taikka sen ulkomaan, jossa tarkastus on suoritettu, muu asianomainen valvontaviranomainen ole	Finanssivalvonta ei saa luovuttaa *toisessa valtiossa sijaitsevalta* valvonta- tai muulta viranomaiselta taikka toisessa valtiossa suoritetussa tarkastuksessa saatuja salassa pidettäviä tietoja edelleen, ellei tiedon antanut viranomainen taikka sen ulkomaan, jossa tarkastus on suoritettu, muu asianomainen

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
antanut siihen nimenomaista suostumusta. Näitä tietoja voidaan käyttää ainoastaan tämän lain mukaisten tehtävien hoitamiseen tai niihin tarkoituksiin, joita varten suostumus on annettu.	valvontaviranomainen ole antanut siihen nimenomaista suostumusta. Näitä tietoja voidaan käyttää ainoastaan tämän lain mukaisten tehtävien hoitamiseen tai niihin tarkoituksiin, joita varten suostumus on annettu.
— — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — —
	Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 . .

2.

Laki

luottolaitostoiminnasta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan luottolaitostoiminnasta annetun lain (610/2012) 1 luvun 15 §:n 2 momentti ja 7 luvun 6 a §, sellaisena kuin ne ovat laissa 233/2021,

muutetaan 1 luvun 20 §, 2 a luvun otsikko, 1 §:n 2 momentin 3 kohta ja 3 momentti, 2 §:n 2 momentti, 4 §, 5 §, 3 luvun 1 §:n 7 momentti, 7 luvun 1 §:n 3 momentti, 2 §:n 1 momentti, 4 §, 5 §:n 1–3 ja 6 momentti, 8 luvun 3 §:n 1 momentti, 9 §:n 2 momentti, 9 luvun 1 §:n 1 momentti, 2 §:n 1 momentin johdantokappale ja 2 kohta, 3 §:n 1 momentti, 4 §:n 3 momentti, 9 §, 12 §, 16 §:n 1 momentti, 19 §, 20 §:n 2 momentti, 23 §, 10 luvun 3 §:n 5 ja 7 momentti, 4 b §:n 2 momentti, 4 d §:n 1 momentti, 4 e §:n 2, 3 ja 6 momentti, 7 §:n 6 momentti, 8 §:n 6 momentin 2 kohta ja 8 momentti, 10 §:n 4 momentin 2 kohta, 11 luvun 2 §, 3 §:n 2 momentti, 4 §, 5 §, 5 a §:n 1 momentti, 6 d §:n 1 momentti, 10 §:n 1 momentin johdantokappale, 2, 13 ja 14 kohta, 17 luku, 18 luvun 4 ja 8 §, 10 §:n 1 momentti, 20 luvun 1 §:n 2 momentin 3 ja 7 kohta, 3 momentti, 4 momentin 1, 2, 4, 5, 8 ja 9 kohta ja 5 momentti sekä 22 luvun 2 §,

2 a luvun otsikko, 1 §:n 2 momentin 3 kohta ja 3 momentti, 2 §:n 2 momentti, 4 §, 5 §, 7 luvun 2 §:n 1 momentti, 9 luvun 16 §:n 1 momentti, 10 luvun 3 §:n 5 ja 7 kohta, 4 b §:n 2 momentti, 4 d §:n 1 momentti, 4 e §:n 2, 3 ja 6 momentti, 8 §:n 6 momentin 2 kohta, 10 §:n 4 momentin 2 kohta, 11 luvun 3 §:n 2 momentti, 6 d §:n 1 momentti, 10 §:n 1 momentin johdantokappale, 2, 13 ja 14 kohta laissa 233/2021, 7 luvun 5 §:n 2 momentti ja 3 momentin 1 kohta laissa 394/2019, 9 luvun 2 §:n 1 momentin johdantokappale ja 2 kohta laissa 611/2024, 11 luvun 2 § laeissa 233/2021 ja 611/2024, 5 a §:n 1 momentti ja 20 luvun 1 §:n 2 momentin 7 kohta ja 5 momentti laissa 1199/2014, 18 luvun 8 § osaksi laissa 233/2021 sekä 20 luvun 1 §:n 2 momentin 3 kohta laissa 854/2016,

lisätään 1 lukuun uusi 21 ja 22 §, 2 a luvun 3 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 233/2021, uusi 3 ja 4 momentti, lakiin uusi 3 a luku, 7 lukuun uusi 4 a–4 e §, 9 lukuun uusi 3 a, 3 b ja 17 a §, 10 §:ään uusi 4 momentti, 14 §:ään uusi 5 momentti, 10 luvun 4 a §:ään, sellaisena kuin se on laissa 233/2021, uusi 6 momentti, 7 §:ään uusi 7 ja 8 momentti, 8 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laeissa 1199/2014 ja 233/2021, uusi 9 ja 10 momentti, 11 lukuun uusi 2 a, 2 b, 4 a ja 4 b §, 6 a §:ään, sellaisena kuin se on laissa 233/2021, uusi 3–5 momentti, 6 c §:ään, sellaisena kuin se on laissa 233/2021, uusi 4 ja 5 momentti, 6 d §:ään, sellaisena kuin se on laissa 233/2021,

uusi 5 momentti, 10 §:n 1 momenttiin uusi 15-18 kohta, 10 §:ään, sellaisena kuin se on laeissa 1199/2014 ja 233/2021, uusi 2 ja 5 momentti, jolloin nykyinen 2 ja 3 momentti siirtyisi 3 ja 4 momentiksi, 18 lukuun uusi 4 a–4 c, 8 a, 14-17 §, 20 luvun 1 §:n 2 momenttiin, sellaisena kuin se on osaksi laeissa 854/2016, 448/2017 ja 1199/2014, uusi 8–10 kohta, 4 momenttiin uusi 10–15 kohta, 1 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laeissa 1199/2014, 1280/2015, 854/2016, 448/2017 ja 183/2023, uusi 6 momentti seuraavasti:

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
1 luku	1 luku
Yleiset säännökset	**Yleiset säännökset**
15 §	15 §
Omistusyhteisö	*Omistusyhteisö*
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
Finanssivalvonta pitää luetteloa omistusyhteisöistä, jotka ovat sellaisen konsolidointiryhmän emoyrityksiä, jota Finanssivalvonta tämän lain mukaan valvoo. Finanssivalvonnan on toimitettava luettelo ja siihen tehdyt muutokset tiedoksi Finanssivalvonnasta annetun lain (878/2008) 6 §:n 5 kohdassa tarkoitetuille ulkomaisille ETA-valvontaviranomaisille, jäljempänä ***ETA-valvontaviranomainen****, Euroopan komissiolle ja Euroopan pankkiviranomaiselle.*	
20 §	20 §
Johto ja toimiva johto	***Johdon määritelmät***
Johdolla tarkoitetaan tässä laissa luottolaitoksen hallitusta ja, jos laitoksella on hallintoneuvosto, hallintoneuvostoa, toimitusjohtajaa sekä kaikkia toimitusjohtajan välittömässä alaisuudessa toimivia, jotka ovat luottolaitoksen ylimmissä johtotehtävissä tai tosiasiallisesti johtavat luottolaitoksen toimintaa.	***Ylimmällä*** *johdolla* tarkoitetaan tässä laissa luottolaitoksen hallitusta ja *liiketoiminnasta vastaavaa johtoa*. Jos *luotto*laitoksella on hallintoneuvosto, *jolle on annettu hallitukselle kuuluvia tehtäviä, hallintoneuvosto rinnastetaan tätä lakia sovellettaessa hallitukseen.* ***Liiketoiminnasta vastaavalla johdolla*** *tarkoitetaan tässä laissa luottolaitoksen* toimitusjohtajaa sekä *sellaisia luottolaitoksen hallinto- ja ohjausjärjestelmässä liiketoiminnasta vastaavaan johtoon kuuluviksi henkilöiksi määriteltyjä* toimitusjohtajan välittömässä alaisuudessa toimivia *henkilöitä, jotka toimitusjohtajan ohella* tosiasiallisesti johtavat luottolaitoksen toimintaa.
Toimivalla johdolla tarkoitetaan tässä laissa luottolaitoksen toimitusjohtajaa sekä kaikkia	***Toimivalla johdolla*** *tarkoitetaan liiketoiminnasta vastaavaan johtoon kuuluvan*

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
toimitusjohtajan välittömässä alaisuudessa toimivia, jotka ovat luottolaitoksen ylimmissä johtotehtävissä tai tosiasiallisesti johtavat luottolaitoksen toimintaa.	*henkilön ylimmän johdon välittömässä alaisuudessa toimivaa henkilöä, joka vastaa luottolaitoksen päivittäisestä johtamisesta.* ***Avainhenkilöllä*** *tarkoitetaan tässä laissa luottolaitoksen palveluksessa olevaa henkilöä, jolla on merkittävää vaikutusvaltaa luottolaitoksen johtamisessa, mutta joka ei kuulu luottolaitoksen liiketoiminnasta vastaavaan johtoon. Tässä pykälässä tarkoitettuina avainhenkilöinä on pidettävä ainakin luottolaitoksen talousjohtajaa, riskienvalvontatoiminnosta vastaavaa henkilöä, sääntelyn ja sisäisten toimintaperiaatteiden noudattamisesta vastaavasta toiminnosta vastaavaa henkilöä ja sisäisestä tarkastuksesta vastaavaa henkilöä, ellei tällaista henkilöä katsota kuuluvaksi luottolaitoksen liiketoiminnasta vastaavaan johtoon.*
	21 §
	Kryptovara
	Kryptovaralla *tarkoitetaan tässä laissa kryptovarojen markkinoista sekä asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 1095/2010 ja direktiivien 2013/36/EU ja (EU)2019/1937 muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2023/1114, jäljempänä* ***EU:n kryptovara-markkina-asetus****, 3 artiklan 1 kohdan 5 alakohdassa määriteltyä kryptovaraa, joka ei ole digitaalista keskuspankkirahaa.*
	22 §
	ETA-valvontaviranomainen
	ETA-valvontaviranomaisella *tarkoitetaan tässä laissa Finanssivalvonnasta annetun lain (878/2008) 6 §:n 5 kohdassa tarkoitettua ulkomaista ETA-valvontaviranomaista.*
2 a luku	2 a luku
Omistusyhteisön luvanvaraisuus	***Omistusyhteisöt***
1 §	1 §

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
Omistusyhteisön luvanvaraisuus	*Omistusyhteisön luvanvaraisuus*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Omistusyhteisö voi kuitenkin hakea Finanssivalvonnalta vahvistuksen sille, ettei 1 momentissa tarkoitettua lupaa tarvita. Omistusyhteisön on tällöin täytettävä seuraavat edellytykset:	Omistusyhteisö voi kuitenkin hakea Finanssivalvonnalta vahvistuksen sille, ettei 1 momentissa tarkoitettua lupaa tarvita. Omistusyhteisön on tällöin täytettävä seuraavat edellytykset:
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
3) omistusyhteisön tytäryhteisönä toimiva luottolaitos on nimetty vastaamaan konsolidoitujen vaatimusten täyttämisestä;	3) omistusyhteisön tytäryhteisönä toimiva luottolaitos *tai tytäryhteisönä toimivat omistusyhteisö, joka on saanut 1 momentissa tarkoitetun luvan,* on nimetty vastaamaan konsolidoitujen vaatimusten täyttämisestä *ja sillä on kaikki tarpeelliset keinot ja valtuudet velvoitteiden tehokkaaseen hoitamiseen*;
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Jos omistusyhteisö on samanaikaisesti ilmoitusvelvollinen 3 luvun mukaisesta osakkeiden tai osuuksien hankinnasta, Finanssivalvonnasta annetun lain 32 b §:n 2 momentissa tarkoitettu 60 arkipäivän käsittelyaika keskeytetään *20 arkipäivän ylittäviltä osin*, kunnes tämän luvun mukainen lupakäsittely on saatu päätökseen.	Jos *hakemus 1 momentissa tarkoitetusta omistusyhteisön luvasta tai 2 momentissa tarkoitetusta vahvistuksesta on samanaikaisesti käsittelyssä 4 luvun 1 §:ssä tarkoitetun toimilupahakemuksen, 3 luvussa tarkoitetun ilmoitusvelvollisuuden perusteella annetun ilmoituksen tai 3 a luvun 1 §:n 2 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen kanssa, Finanssivalvonnan on sovitettava yhteen toimintansa samanaikaisten käsittelyiden osalta.* Finanssivalvonnasta annetun lain 32 b §:n 2 momentissa tarkoitettu 60 arkipäivän käsittelyaika keskeytetään, kunnes tämän luvun mukainen lupakäsittely on saatu päätökseen. *Finanssivalvonnan tulee sovittaa toimintansa tarvittaessa konsolidointiryhmän valvojan kanssa tai toisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen kanssa.*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
2 §	2 §
Omistusyhteisöä koskevan luvan myöntämisen edellytykset	*Omistusyhteisöä koskevan luvan myöntämisen edellytykset*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Finanssivalvonnan on tehtävä lupaa koskeva päätös neljän kuukauden kuluessa lupahakemuksen vastaanottamisesta tai, jos hakemus on puutteellinen, siitä, kun hakija on	Finanssivalvonnan on tehtävä *1 §:n 1 momentissa tarkoitettua* lupaa ja *1 §:n 2 momentissa tarkoitettua vahvistusta* koskeva päätös neljän kuukauden kuluessa lupahakemuksen vastaanottamisesta tai, jos hakemus on

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
antanut asian ratkaisemista varten tarvittavat asiakirjat ja selvitykset.	puutteellinen, siitä, kun hakija on antanut asian ratkaisemista varten tarvittavat asiakirjat ja selvitykset.
3 §	3 §
Lupaedellytysten valvonta	*Lupaedellytysten valvonta*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
	Finanssivalvonta on ylläpidettävä vähintään vuosittain päivitettävää luetteloa verkkosivuillaan omistusyhteisöistä, jotka ovat saaneet 2 §:ssä tarkoitetun omistusyhteisön luvan tai 1 §:n 2 momentissa tarkoitetun vahvistuksen. Luettelossa tulee ilmoittaa 1 §:n 2 momentissa tarkoitetun vahvistuksen saaneiden yhteisöjen osalta se yhteisö, joka on nimetty vastaamaan sen varmistamisesta, että ryhmä noudattaa vakavaraisuusvaatimuksia konsolidoidulla tasolla. *Finanssivalvonta on tarkasteltava vähintään vuosittain laitosten emoyrityksiä varmistaakseen, että omistusyhteisöjen kriteerit täyttävät yritykset on tunnistettu asianmukaisesti. Jos kyseiset emoyritykset sijaitsevat muissa jäsenvaltioissa, Finanssivalvonnan tulee tehdä yhteistyötä muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa tarkastelua suorittaessaan.*
4 §	4 §
Omistusyhteisöön sovellettavat säännökset	*Omistusyhteisöön sovellettavat säännökset*
Mitä tässä laissa ja EU:n vakavaraisuusasetuksessa säädetään luottolaitoksista, sovelletaan konsolidoitujen vaatimusten osalta myös konsolidointiryhmän emoyhteisönä toimivaan 1 §:n mukaiseen luvanvaraiseen omistusyhteisöön ja 3 §:n 1 momentin mukaisesti nimettyyn luottolaitokseen tai toiseen omistusyhteisöön.	Mitä tässä laissa ja EU:n vakavaraisuusasetuksessa säädetään luottolaitoksista, sovelletaan konsolidoitujen vaatimusten osalta myös *seuraaviin toimijoihin:* *1) 1 §:n 1 momentissa tarkoitettuun luvanvaraiseen omistusyhteisöön;* *2) 1 §:n 2 momentin 3 kohdassa tarkoitettuun luottolaitokseen;* *3) 3 §:n 1 momentin mukaisesti nimettyyn luottolaitokseen tai toiseen omistusyhteisöön.*
Tämän luvun säännöksiä ei sovelleta talletuspankkien yhteenliittymästä annetun lain 4 §:ssä tarkoitettuun keskusyhteisöön.	Tämän luvun säännöksiä ei sovelleta talletuspankkien yhteenliittymästä annetun lain 4 §:ssä tarkoitettuun keskusyhteisöön.

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
	Finanssivalvonta voi tapauskohtaisesti sallia, että 1 §:n 2 momentissa tarkoitetun vahvistuksen saanut omistusyhteisö jätetään konsolidoinnin ulkopuolelle, jos *1) konsolidoinnin ulkopuolelle jättäminen ei vaikuta tytäryrityksenä toimivan luottolaitoksen tai ryhmän valvonnan tehokkuuteen;* *2) omistusyhteisöllä ei ole muita oman pääoman ehtoisia sijoituksia kuin oman pääoman ehtoinen sijoitus tytäryrityksenä toimivassa luottolaitoksessa tai väliyhtiönä ja emoyrityksenä toimivassa omistusyhteisöllä, jonka määräysvallassa tytäryrityksenä toimiva luottolaitos on;* *3) omistusyhteisö ei merkittävästi rahoita eikä sillä ole omistuseriä, jotka eivät liity sen omistukseen tytäryrityksenä toimivassa luottolaitoksessa tai väliyhtiönä ja emoyrityksenä toimivassa omistusyhteisössä, jonka määräysvallassa tytäryrityksenä toimiva luottolaitos on.*
5 §	5 §
Omistusyhteisöä koskeva yhteinen päätöksenteko konsolidointiryhmässä	*Omistusyhteisöä koskeva yhteinen päätöksenteko konsolidointiryhmässä*
Jos Finanssivalvonta vastaa konsolidointiryhmän valvonnasta ja omistusyhteisö on sijoittautunut toiseen ETA-valtioon, Finanssivalvonnan on pyrittävä yhdessä tämän omistusyhteisön kotivaltion valvontaviranomaisen kanssa saamaan aikaan yhteisymmärrys 1–3 §:n soveltamisesta. Finanssivalvonnan on tällöin laadittava arviointi 1–3 §:ssä tarkoitetusta luvasta, vahvistuksesta tai valvontatoimenpiteistä ja annettava tämä arviointi omistusyhteisön kotivaltion valvontaviranomaiselle.	Jos Finanssivalvonta vastaa konsolidointiryhmän valvonnasta ja omistusyhteisö on sijoittautunut toiseen ETA-valtioon, Finanssivalvonnan on pyrittävä yhdessä tämän omistusyhteisön *sijoittautumisvaltion* valvontaviranomaisen kanssa saamaan aikaan *yhteinen päätös* 1–3 §:n *ja 4 §:n 3 momentin* soveltamisesta. Finanssivalvonnan on tällöin laadittava arviointi 1–3 §:ssä *ja 4 §:n 3 momentissa* tarkoitetusta luvasta, vahvistuksesta, *konsolidoinnin ulkopuolelle jättämisestä* tai valvontatoimenpiteistä ja annettava tämä arviointi omistusyhteisön *sijoittautumisvaltion* valvontaviranomaiselle. *Yhteiseen päätökseen on pyrittävä kahden kuukauden kuluessa siitä, kun omistusyhteisön sijoittautumisvaltionvalvontaviranomainen on vastaanottanut arvioinnin.*
Tarvittaessa rahoitus- ja vakuutusryhmittymän valvonnasta vastaavalta valvontaviranomaiselta on saatava suostumus tässä momentissa tarkoitettuja päätöksiä varten.	Tarvittaessa rahoitus- ja vakuutusryhmittymän valvonnasta vastaavalta valvontaviranomaiselta on saatava suostumus tässä momentissa tarkoitettuja päätöksiä varten.

Voimassa oleva laki

Jos yhteisymmärrystä 1–3 §:ssä tarkoitetusta luvasta, vahvistuksesta tai valvontatoimenpiteestä ei ole saavutettu kahden kuukauden kuluessa siitä, kun Finanssivalvonta on toimittanut 1 momentissa tarkoitetun arvion omistusyhteisön kotivaltion valvontaviranomaiselle, asia on saatettava Euroopan pankkiviranomaisen käsiteltäväksi Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 19 artiklan mukaisesti. Jos 1 momentissa tarkoitettua suostumusta ei ole saatu, asia on saatettava lisäksi Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi.

3 luku

Oikeus omistaa luottolaitoksen osakkeita tai osuuksia

1 §

Osakkeiden ja osuuksien hankintaa ja luovutusta koskeva ilmoitusvelvollisuus

— — — — — — — — — — — — — — —

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitettuihin ilmoituksiin liitettävistä tiedoista annetaan tarkempia säännöksiä valtioneuvoston asetuksella.

Ehdotus

Jos *yhteistä päätöstä* ei ole saavutettu kahden kuukauden kuluessa siitä, kun Finanssivalvonta on toimittanut 1 momentissa tarkoitetun arvion omistusyhteisön *sijoittautumisvaltion* valvontaviranomaiselle, asia on saatettava Euroopan pankkiviranomaisen käsiteltäväksi Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 19 artiklan mukaisesti. Jos *3* momentissa tarkoitettua suostumusta ei ole saatu, asia on saatettava lisäksi Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi.

Mitä tässä pykälässä säädetään yhteisestä päätöksestä, sovelletaan, jos Finanssivalvonta vastaavasti toimii omistusyhteisön sijoittautumisvaltion valvontaviranomaisena ja konsolidointiryhmän valvonnasta vastaa toisen jäsenmaan viranomainen.

3 luku

Oikeus omistaa luottolaitoksen osakkeita tai osuuksia

1 §

Osakkeiden ja osuuksien hankintaa ja luovutusta koskeva ilmoitusvelvollisuus

— — — — — — — — — — — — — — —

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitettuihin ilmoituksiin liitettävistä tiedoista *voidaan antaa* tarkempia säännöksiä valtioneuvoston asetuksella. *Ilmoituksiin sovelletaan lisäksi Euroopan komission asetuksella tai päätöksellä annettavia teknisiä standardeja.*

3 a luku

Yritysjärjestelyjen, merkittävän omistusosuuden hankkimisen sekä merkittävien varojen ja velkojen luovutuksen valvonta

1 §

Ilmoitusvelvollisuus Finanssivalvonnalle

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
	Luottolaitoksen on kirjallisesti ilmoitettava Finanssivalvonnalle etukäteen, jos se: *1) luovuttaa tai vastaanottaa varoja tai velkoja, jotka ovat merkittäviä 3 §:ssä tarkoitetulla tavalla;* *2) hankkii toisesta yrityksestä omistusosuuden, joka on merkittävä 4 §:ssä tarkoitetulla tavalla tai luopuu tällaisesta omistusosuudesta;* *3) on osallisena sulautumisessa tai jakautumisessa, jäljempänä tässä luvussa* ***yritysjärjestely****.* *Edellä 1 momentin 3 kohdan mukainen ilmoitus on tehtävä ennen velkojille annettavan kuulutuksen hakemista.* *Jos luottolaitos hankkii merkittävän omistusosuuden toisesta luottolaitoksesta 3 luvussa tarkoitetulla tavalla, sovelletaan lisäksi mainitun luvun säännöksiä.* *Ilmoituksen sisällöstä ja siihen liitettävistä selvityksistä säädetään tarkemmin Euroopan komission asetuksella tai päätöksellä annettavilla teknisillä standardeilla. Ilmoitusmenettelystä säädetään tarkemmin valtiovarainministeriön asetuksella.*
	2 §
	Säännösten soveltaminen omistusyhteisöihin ja keskusyhteisöihin
	Mitä tässä luvussa säädetään luottolaitoksesta, sovelletaan vastaavasti 2 a luvun 1 §:ssä tarkoitettuun luvanvaraiseen omistusyhteisöön ja talletuspankkien yhteenliittymän keskusyhteisöön, ellei erikseen ole toisin säädetty.
	3 §
	Merkittävät varat ja velat
	Omaisuuseriä tai velvoitteita on pidettävä merkittävänä, kun järjestelyssä luovutettavat omaisuuserät tai velvoitteet muodostavat vähintään 10 prosenttia luovuttajana tai luovutuksensaajana olevan luottolaitoksen, omistusyhteisön tai keskusyhteisön tasearvosta, tai jos sekä luovuttaja että luovutuksensaaja

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
	kuuluvat samaan konserniin, 15 prosenttia tasearvosta. Jos luovuttajana on konsolidointiryhmän emoyhteisönä toimiva omistusyhteisö tai keskusyhteisö, tässä momentissa säädetyt prosenttiosuudet lasketaan konsolidoidun taloudellisen aseman perusteella. *Edellä 1 momentista poiketen seuraavia omaisuuseriä tai velvoitteita ei kuitenkaan oteta huomioon omaisuuserien tai velvoitteiden merkittävyyden arvioinnissa:* *1) luovutuksen kohteena olevat järjestämättömät saatavat;* *2) luottosaatavien tai muiden omaisuuserien luovuttaminen kiinnitysluottopankeista ja katetuista joukkolainoista annetussa laissa tai katettuja joukkolainoja koskevan direktiivin (EU) 2019/2162 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuihin katepooleihin;* *3) luottosaatavien tai muiden omaisuuserien luovuttaminen arvopaperistamistarkoituksiin;* *4) kriisinratkaisumenettelyn yhteydessä luovutettavat omaisuuserät tai velvoitteet.*
	4 §
	Merkittävä omistusosuus
	Omistusosuutta on pidettävä merkittävänä, kun sen arvo on vähintään 15 prosenttia hankkivan luottolaitoksen omista varoista tai konsolidoiduista omista varoista. Jos omistusosuuden hankkijana on omistusyhteisö tai keskusyhteisö, omistusosuutta on pidettävä merkittävänä, kun sen arvo on vähintään 15 prosenttia konsolidoiduista omista varoista.
	5 §
	Merkittävän omistusosuuden hankinnan arviointimenettely
	Finanssivalvonnan on arvioitava 1 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen johdosta, kykeneekö ilmoitusvelvollinen luottolaitos järjestämään toimintansa vakaalla ja luotettavalla tavalla sekä sitä, millaisia riskejä hankinnan tekevään luottolaitokseen

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
	hankinnan johdosta kohdistuu. Arviointi on suoritettava seuraavilla perusteilla: *1) kykeneekö ilmoitusvelvollinen luottolaitos noudattamaan tässä laissa ja tämän lain perusteella annetuissa säädöksissä ja määräyksissä, EU:n vakavaraisuusasetuksessa, luottolaitosdirektiiviin pohjautuvissa säädöksissä ja soveltuvin osin muussa Euroopan unionin lainsäädännössä tai sen täytäntöönpanemiseksi annetussa kansallisessa lainsäädännössä luottolaitoksen taloudelliselle asemalle, riskienhallinnalle ja toiminnan järjestämiselle asetettuja vaatimuksia;* *2) onko perusteltua syytä epäillä, että hankinnan yhteydessä syyllistytään tai pyritään tai on syyllistytty tai pyritty rahanpesuun tai terrorismin rahoittamiseen tai että ehdotettu hankinta voisi lisätä rahanpesun tai terrorismin rahoittamisen riskiä.* *Finanssivalvonnan on lisäksi kuultava toimivaltaista valvontaviranomaista, joka vastaa kyseisen luottolaitoksen osalta rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämiseen liittyvien velvoitteiden valvonnasta, ellei kyseinen viranomainen ole Finanssivalvonta. Tällaisen viranomaisen on ilmoitettava mahdollisesta omistusosuuden hankinnan vastustamisesta 30 arkipäivän kuluessa siitä, kun Finanssivalvonta on lähettänyt kuulemispyynnön. Finanssivalvonnan on otettava hankinnan vastustamista koskeva ilmoitus huomioon tässä pykälässä tarkoitetussa arvioinnissa.* *Arviointimenettelystä ja arvioinnin perusteista säädetään lisäksi valtiovarainministeriön asetuksella, Euroopan komission asetuksella tai päätöksellä annettavilla teknisillä standardeilla sekä niitä täydentävillä Finanssivalvonnan määräyksillä. Finanssivalvonnan on julkaistava arviointiperusteet, joiden on oltava oikeasuhtaiset ja asianmukaiset omistusosuuden hankinnan luonne huomioiden.*
	6 §
	Yritysjärjestelyn arviointimenettely
	Finanssivalvonnan on varmistaakseen 1 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettuun yritysjärjestelyyn osallistuvien luottolaitosten

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
	toiminnan vakaus sekä ottaakseen huomioon yritysjärjestelystä aiheutuvat riskit, joille luottolaitos voi yritysjärjestelyn yhteydessä altistua, tehtävä arvio järjestelystä seuraavilla perusteilla: *1) yritysjärjestelyyn osallistuvien luottolaitosten maine;* *2) yritysjärjestelyyn osallistuvien luottolaitosten taloudellisen toiminnan vakaus ottaen huomioon erityisesti niiden harjoittaman liiketoiminnan luonne;* *3) kykeneekö yritysjärjestelyyn osallisena oleva luottolaitos arvioidusti noudattamaan tässä laissa ja tämän lain perusteella annetuissa säädöksissä ja määräyksissä, EU:n vakavaraisuusasetuksessa, luottolaitosdirektiiviin pohjautuvissa säädöksissä ja soveltuvin osin muussa Euroopan unionin lainsäädännössä tai sen täytäntöönpanemiseksi annetussa kansallisessa lainsäädännössä luottolaitoksen taloudelliselle asemalle, riskienhallinnalle ja toiminnan järjestämiselle asetettuja vaatimuksia säädettyjä velvoitteita;* *4) yritysjärjestelyyn liittyvien suunnitelmien toteuttamiskelpoisuus ja mahdollistavatko suunnitelmat arvioidusti luottolaitoksen liiketoiminnan harjoittamisen terveeltä pohjalta;* *5) onko perusteltua syytä epäillä, että yritysjärjestelyn yhteydessä syyllistytään tai pyritään tai on syyllistytty tai pyritty rahanpesuun tai terrorismin rahoittamiseen tai että suunniteltu yritysjärjestely voisi lisätä rahanpesun tai terrorismin rahoittamisen riskiä.* *Finanssivalvonnan on jatkuvasti valvottava yritysjärjestelyyn liittyvien suunnitelmien toteuttamista niiden täytäntöönpanoon saakka.* *Finanssivalvonnan on lisäksi kuultava toimivaltaista valvontaviranomaista, joka vastaa kyseisen luottolaitoksen osalta rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämiseen liittyvien velvoitteiden valvonnasta, ellei kyseinen viranomainen ole Finanssivalvonta. Tällaisen viranomaisen on ilmoitettava mahdollisesta yritysjärjestelyn vastustamisesta 30 arkipäivän kuluessa siitä, kun Finanssivalvonta on lähettänyt kuulemispyynnön. Finanssivalvonnan on otettava hankinnan vastustamista koskeva ilmoitus huomioon tässä pykälässä tarkoitetussa arvioinnissa.*

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
	Tässä pykälässä säädettyä arviointimenettelyä ei sovelleta, jos sulautumisen kaikki osapuolet kuuluvat samaan konserniin tai ovat saman talletuspankkien yhteenliittymän jäsenluottolaitoksia. Finanssivalvonta voi kuitenkin arvioida tässä momentissa tarkoitetun sulautumisen, jos sillä on ennalta käytössä olevan tiedon pohjalta perusteltua aihetta epäillä, että sulautuminen vaarantaisi vastaanottavan luottolaitoksen taloudellista asemaa koskevien vaatimusten täyttymisen tai muut toimintaedellytykset yhdessä tai useammassa 1 momentissa tarkoitetussa osa-alueessa. Jos yritysjärjestelyn toteuttaminen edellyttää luottolaitoksen toimiluvan tai omistusyhteisön luvan myöntämistä, tässä pykälässä säädettyä yritysjärjestelyn arviointimenettelyä ei sovelleta.
	Arviointimenettelystä ja arvioinnin perusteista säädetään lisäksi valtiovarainministeriön asetuksella, Euroopan komission asetuksella tai päätöksellä annettavilla teknisillä standardeilla sekä niitä täydentävillä Finanssivalvonnan määräyksillä. Finanssivalvonnan on julkaistava arviointiperusteet, joiden on oltava oikeasuhtaiset ja asianmukaiset yritysjärjestelyn luonne huomioiden.
	7 §
	Viranomaisyhteistyö
	Jos merkittävän omistusosuuden hankinnan kohteena on omistusosuus luottolaitoksesta, vakuutusyhtiöstä, jälleenvakuutusyhtiöstä, sijoituspalveluyrityksestä, omaisuudenhoitoyhtiöstä, jolle on myönnetty toimilupa tai muu toimintaa koskeva lupa Euroopan talousalueella, tai jos yritysjärjestelyn osapuolena on tällainen yritys, Finanssivalvonnan on tehtävä yhteistyötä hankinnan kohteena olevan yrityksen valvontaviranomaisen kanssa 5 ja 6 §:ssä säädetyssä arviointimenettelyssä.
	Jos yritysjärjestelyn toisena osapuolena tai yrityksenä, jonka omistusosuuden luottolaitos hankkii, on tässä pykälässä tarkoitettu toimiluvan tai muun luvan varainen yhteisö, Finanssivalvonnan on viipymättä toimitettava tällaisen yhteisön toimivaltaiselle

Voimassa oleva laki

Ehdotus

valvontaviranomaiselle tarpeelliset tiedot yritysjärjestelyn tai merkittävän omistusosuuden hankinnan arviointia varten. Tiedot on annettava pyynnöstä tai oma-aloitteisesti.

Finanssivalvonnan on yhteistyössä muiden valvontaviranomaisten kanssa pyrittävä arviointia koskevissa päätöksissään johdonmukaisuuteen.

Viranomaisten välisestä yhteistyöstä säädetään tarkemmin valtiovarainministeriön asetuksella sekä Euroopan komission asetuksella tai päätöksellä annettavilla teknisillä standardeilla.

8 §

Finanssivalvonnan toimivalta vastustaa merkittävän omistusosuuden hankintaa tai yritysjärjestelyä

Finanssivalvonta voi vastustaa 5 §:ssä tarkoitetun arvion perusteella 1 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua merkittävän omistusosuuden hankintaa ja 6 §:ssä tarkoitetun arvion perusteella mainitun momentin 3 kohdassa tarkoitettua yritysjärjestelyä, jos sille on perusteltu syy ottaen huomioon 5 ja 6 §:ssä säädetyt arviointiperusteet, tai jos ilmoituksen tekijä ei ole toimittanut Finanssivalvonnan edellyttämiä lisätietoja.

9 §

Arviointimenettelyä koskeva päätös

Finanssivalvonnan on annettava kirjallinen päätös merkittävän omistusosuuden hankinnan vastustamisesta kahden arkipäivän kuluessa arvioinnin valmistumisesta, kuitenkin viimeistään valtiovarainministeriön asetuksella tarkemmin säädettävässä arviointimenettelyn määräajassa. Muussa tapauksessa hankinta katsotaan hyväksytyksi. Finanssivalvonta voi asettaa myönteiseen päätökseen voimassaoloajan, jonka aikana merkittävän omistusosuuden hankinta on tehtävä, ja pidentää voimassaoloaikaa tarvittaessa.

Finanssivalvonnan on annettava yritysjärjestelyyn liittyvä päätös kahden arkipäivän

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
	kuluessa arvioinnin valmistumisesta, kuitenkin viimeistään valtiovarainministeriön asetuksella tarkemmin säädettävässä arviointimenettelyn määräajassa. Yritysjärjestelyä ei saa panna täytäntöön ennen kuin Finanssivalvonta on antanut siitä myönteisen päätöksen. Finanssivalvonta voi asettaa myönteiseen päätökseen voimassaoloajan, jonka aikana yritysjärjestely on pantava täytäntöön. *Jos yritysjärjestelyyn osallistuvat yhteisöt kuuluvat samaan konserniin tai talletuspankkien yhteenliittymään, järjestely katsotaan hyväksytyksi, jos Finanssivalvonta ei ole kirjallisesti vastustanut järjestelyä edellä 2 momentissa tarkoitetussa määräajassa.*
7 luku	7 luku
Hallinto- ja ohjausjärjestelmät	**Hallinto ja ohjausjärjestelmät**
1 §	1 §
Hallinto- ja ohjausjärjestelmiä koskevat yleiset vaatimukset	*Hallinto- ja ohjausjärjestelmiä koskevat yleiset vaatimukset*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Luottolaitoksen johtamisessa ja toiminnassa tehtävät on eriytettävä siten, että eturistiriidat, jotka voivat vaarantaa laitoksen johtamisen tehokkaasti ja varovaisten liikeperiaatteiden mukaisesti, vältetään. Luottolaitoksen hallituksen puheenjohtaja ei saa *ilman Finanssivalvonnan lupaa olla* samanaikaisesti saman luottolaitoksen toimitusjohtaja, *ellei luottolaitoksella ole hallintoneuvostoa, jonka tehtäväksi on yhtiöjärjestyksen tai sääntöjen mukaan annettu muuten hallitukselle kuuluvat tehtävät.*	Luottolaitoksen johtamisessa ja toiminnassa tehtävät on eriytettävä siten, että eturistiriidat, jotka voivat vaarantaa laitoksen johtamisen tehokkaasti ja varovaisten liikeperiaatteiden mukaisesti, vältetään. Luottolaitoksen hallituksen puheenjohtaja ei saa samanaikaisesti *toimia* luottolaitoksen toimitusjohtaj*ana*.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
2 §	2 §
Luottolaitoksen hallituksen kokoonpanoa ja työskentelyä koskevat vaatimukset	*Luottolaitoksen hallituksen kokoonpanoa ja työskentelyä koskevat vaatimukset*
Luottolaitoksen hallituksella on kokonaisuutena oltava sen tehtävien kannalta riittävästi osaamista ja kokemusta, jonka pohjalta hallitus ymmärtää luottolaitoksen	Luottolaitoksen on käytettävä riittävästi voimavaroja luottolaitoksen hallituksen jäsenten kouluttamiseen ja perehdyttämiseen tehtäväänsä, *mukaan lukien ESG-tekijöihin*

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
liiketoimintaa ja toimintaan liittyviä riskejä. Hallituksessa tulee olla edustettuna luottolaitoksen liiketoiminnan ja toimintaan liittyvien riskien kannalta riittävän laaja osaamineen. Luottolaitoksen on käytettävä riittävästi voimavaroja hallituksen jäsenten perehdyttämiseen tehtäväänsä.	*liittyvät riskit ja vaikutukset sekä tietojärjestelmäriskit.*
— — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — —
4 §	4 §
*Luottolaitoksen johdon luotettavuus- ja **päte-vyys**vaatimukset*	*Luottolaitoksen **ylimmän** johdon **ja avain-henkilöiden** luotettavuus- **ja riippumatto-muus**vaatimukset*
Luottolaitoksen hallituksen jäsenen ja toimivaan johtoon kuuluvan tulee olla luotettava ja hyvämaineinen henkilö, joka ei ole konkurssissa taikka liiketoimintakiellossa ja jonka toimikelpoisuutta ei ole muutenkaan rajoitettu.	*Luottolaitoksen ylimpään johtoon kuuluvan ja avainhenkilön on oltava luotettava ja hyvämainen sekä toimittava tehtävässään rehellisesti. Luottolaitoksen hallituksen jäsenen on toimittava tehtävässään riippumattomasti. Luottolaitoksen liiketoiminnasta vastaavaan johtoon kuuluvalla on oltava kyky tehtävässään vaadittavaan itsenäiseen päätöksentekoon. Tässä momentissa tarkoitettuna henkilönä ei voi toimia alaikäinen tai se, jolle on määrätty edunvalvoja, jonka toimintakelpoisuutta on rajoitettu tai joka on konkurssissa tai liiketoimintakiellossa.* *Talletuspankkien yhteenliittymän jäsenluottolaitoksen ylimpään johtoon kuuluvan henkilön toimiminen samanaikaisesti yhteenliittymän keskusyhteisön hallituksen tai hallintoneuvoston jäsenenä ei sellaisenaan vaaranna 1 momentissa säädettyjen vaatimusten täyttymistä.* *Luottolaitoksen on varmistettava, että sen ylin johto ja avainhenkilöt täyttävät ennen tehtävässä aloittamista ja koko tehtävässäoloajan tässä pykälässä säädetyt vaatimukset lukuun ottamatta 11 luvun 10 a §:ssa tarkoitettua asiamiestä ja kriisinratkaisuviranomaisen luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisusta annetun lain 7 luvun 7 §:ssä tarkoitettua asiamiestä.*
Luotettavana ja hyvämaineisena ei pidetä sitä, joka on: 1) viiden arviota edeltäneen vuoden aikana tuomittu vankeusrangaistukseen tai kolmen arviota edeltäneen vuoden aikana	Luotettavana ja hyvämaineisena ei pidetä sitä, joka on: 1) viiden arviota edeltäneen vuoden aikana tuomittu vankeusrangaistukseen tai kolmen arviota edeltäneen vuoden aikana

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
sakkorangaistukseen rikoksesta, jonka voidaan katsoa osoittavan hänen olevan ilmeisen sopimaton 1 momentissa tarkoitettuun tehtävään; tai 2) muutoin aikaisemmalla toiminnallaan osoittanut olevansa ilmeisen sopimaton *1 momentissa tarkoitettuun tehtävään*.	sakkorangaistukseen rikoksesta, jonka voidaan katsoa osoittavan hänen olevan ilmeisen sopimaton 1 momentissa tarkoitettuun tehtävään; tai 2) muutoin aikaisemmalla toiminnallaan osoittanut olevansa ilmeisen sopimaton *luottolaitoksen ylimpään johtoon tai avainhenkilöksi*.
Edellä 2 momentin 1 kohdassa tarkoitettu määräaika on laskettava tuomion lainvoimaiseksi tulosta tehtävän vastaanottohetkeen. Jos tuomio ei ole saanut lainvoimaa, tuomittu voi kuitenkin jatkaa luottolaitoksen johtoon kuuluvan päätösvallan käyttämistä, jos sitä on hänen aikaisempi toimintansa, tuomioon johtaneet olosuhteet ja muut asiaan vaikuttavat seikat kokonaisuutena arvioiden pidettävä ilmeisen perusteltuna.	Edellä *4* momentin 1 kohdassa tarkoitettu määräaika on laskettava tuomion lainvoimaiseksi tulosta tehtävän vastaanottohetkeen. Jos tuomio ei ole saanut lainvoimaa, tuomittu voi kuitenkin jatkaa luottolaitoksen johtoon kuuluvan päätösvallan käyttämistä, jos sitä on hänen aikaisempi toimintansa, tuomioon johtaneet olosuhteet ja muut asiaan vaikuttavat seikat kokonaisuutena arvioiden pidettävä ilmeisen perusteltuna.
Luottolaitoksen hallituksen jäsenellä ja toimivaan johtoon kuuluvalla tulee olla luottolaitoksen liiketoiminnasta, siihen liittyvistä keskeisistä riskeistä sekä johtamisesta sellainen osaaminen ja kokemus kuin henkilön tehtävään sekä luottolaitoksen toiminnan laatuun, laajuuteen ja monimuotoisuuteen nähden on tarpeen. *Luottolaitoksen on ilmoitettava viipymättä Finanssivalvonnalle 1 momentissa tarkoitettua johtoa koskevista muutoksista.*	
	4 a §
	Luottolaitoksen ylimmän johdon ja avainhenkilöiden pätevyysvaatimukset
	Luottolaitoksen hallituksella on oltava kokonaisuutena riittävä osaaminen ja kokemus ymmärtääkseen luottolaitoksen toimintaa ja luottolaitoksen ottamia riskejä sekä niiden vaikutuksia lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä, huomioiden myös ESG-tekijät. Osaamisen ja kokemuksen on oltava riittävän monipuolista. *Luottolaitoksen liiketoiminnasta vastaavalla johdolla on kokonaisuutena oltava riittävä osaaminen ja kokemus ymmärtääkseen luottolaitoksen toimintaa ja luottolaitoksen ottamia riskejä sekä luottolaitostoiminnan vaikutuksia lyhyellä, keskipitkällä ja*

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
	keskipitkällä aikavälillä huomioiden myös ESG-tekijät. Luottolaitoksen liiketoiminnasta vastaavaan johtoon kuuluvalla ja avainhenkilöllä on oltava tehtäviensä kannalta riittävä osaaminen ja kokemus. *Luottolaitoksen on varmistettava, että sen ylin johto ja avainhenkilöt täyttävät ennen tehtävässä aloittamista ja koko tehtävässäoloajan tässä pykälässä säädetyt vaatimukset lukuun ottamatta 11 luvun 10 a §:ssä tarkoitettua asiamiestä ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisusta annetun lain 7 luvun 7 §:ssä tarkoitettua kriisinratkaisuviranomaisen nimittämää asiamiestä.*
	4 b §
	Kelpoisuusvaatimusten arviointi
	Luottolaitoksen on arvioitava ylimpään johtoon kuuluvan ja avainhenkilön kelpoisuus ennen tehtävässä aloittamista ja säännöllisesti tehtävässäoloaikana. Kelpoisuusvaatimusten arvioinnissa on otettava huomioon edellä 4 ja 4 a §:ssä ja muualla lainsäädännössä säädettyjen kelpoisuuskriteerien ohella luottolaitoksen sisäiset toimintaperiaatteet, luottolaitosvalvontaan liittyvät valvonnalliset odotukset sekä sääntelyn soveltamista koskevat soveltamisohjeet. *Luottolaitoksen on pidettävä kelpoisuusvaatimusten arviointiin liittyvät tiedot ajan tasalla. Sen lisäksi, mitä Finanssivalvonnasta annetun lain 18 §:n 1 momentissa säädetään Finanssivalvonnan oikeudesta saada tietoja valvottavalta, Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä tietojen toimittamisesta ja tietojen toimittamistavasta.* *Edellä 1 momentista poiketen luottolaitos saa arvioida hallituksen jäsenen kelpoisuuden vasta tehtävässä aloittamisen tai tehtävään nimittämisen jälkeen, jos hallituksen jäsenten enemmistö vaihtuu samanaikaisesti ja kelpoisuusarvion tekeminen ennen tehtävässä aloittamista tai nimittämistä jäisi hallituksesta eroavien jäsenten tehtäväksi.* *Luottolaitosdirektiivin 91 artiklan 1 d kohdassa tarkoitetun keskeisen luottolaitoksen on toimitettava hallituksen puheenjohtajaksi tai*

Voimassa oleva laki

Ehdotus

liiketoiminnasta vastaavaan johtoon lukeutuvaan tehtävään nimitettävää henkilöä koskeva ilmoitus Finanssivalvonnalle ilman aiheetonta viivytystä, kuitenkin viimeistään 30 päivää ennen tehtävässä aloittamista tai toimikauden alkamista. Ilmoitusmenettelystä ja ilmoitukseen liitettävistä selvityksistä säädetään tarkemmin valtiovarainministeriön asetuksella. Jos tässä momentissa tarkoitetut ja valtiovarainministeriön asetuksella tarkemmin säädetyt Finanssivalvonnalle toimitetut tiedot eivät ole riittävät kelpoisuusvaatimusten täyttämisen valvomiseksi, Finanssivalvonta voi lykätä nimitettävän henkilön tehtävässä aloittamista, kunnes riittävät tiedot on toimitettu.

4 c §

Kelpoisuusvaatimusten täyttämättä jättäminen

Jos 4 b §:ssä tarkoitetun arvion pohjalta luottolaitoksen ylimpään johtoon kuuluva tai avainhenkilö ei täytä kelpoisuusvaatimuksia, luottolaitos ei saa nimittää henkilöä tehtävään. Jos arvio tehdään henkilön jo aloitettua tehtävässään, luottolaitoksen on ryhdyttävä toimenpiteisiin henkilön erottamiseksi tai muutoin tehtävästä vapauttamiseksi tai muihin sellaisiin toimenpiteisiin, joilla varmistetaan kelpoisuusvaatimusten täyttäminen kyseisen tehtävän vaatimukset huomioiden.

Jos avainhenkilö ei täytä kelpoisuusvaatimuksia, luottolaitoksen on lisäksi ryhdyttävä muihin tarpeellisiin toimenpiteisiin varmistaakseen avainhenkilön tehtävien asianmukaisen hoitamisen. Avainhenkilöiden osalta 1 momentissa tarkoitetut toimenpiteet on toteutettava kohtuullisessa ajassa.

4 d §

Omistusyhteisön ylimmän johdon ja avainhenkilöiden kelpoisuusvaatimukset

Mitä 4 §:ssä säädetään luottolaitoksen ylimmän johdon ja avainhenkilöiden luotettavuus- ja pätevyysvaatimuksista ja 4 b §:ssä

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
	vaatimusten arvioinnista, sovelletaan myös konsolidointiryhmän emoyhteisönä toimivaan 2 a luvun 1 §:n mukaiseen luvanvaraiseen omistusyhteisöön ja mainitun luvun 3 §:n 1 momentin mukaisesti nimettyyn luottolaitokseen tai toiseen omistusyhteisöön sekä talletuspankkien yhteenliittymästä annetun lain 4 §:ssä tarkoitettuun keskusyhteisöön. *Muun kuin 1 momentissa tarkoitetun omistusyhteisön hallituksen jäsenen ja toimitusjohtajan on oltava hyvämaineinen, jolla on tehtäväänsä nähden riittävä osaamisen ja kokemus. Omistusyhteisön on varmistettava tässä momentissa säädettyjen kelpoisuusvaatimusten täyttyminen.*
	4 e §
	Yksilölliset tehtävänkuvaukset sekä roolien ja vastuiden kokonaiskartoitus
	Luottolaitoksen on laadittava jokaisesta liiketoiminnasta vastaavaan johtoon ja toimivaan johtoon lukeutuvasta tehtävästä sekä luottolaitoksen avainhenkilöstä kirjallinen tehtävänkuvaus. Tehtävänkuvauksesta on ilmettävä kyseiseen tehtävään liittyvät tehtävät ja vastuut. Luottolaitoksen on lisäksi laadittava roolien ja vastuiden kokonaiskartoitus, joka sisältää kuvauksen raportointi- ja vastuusuhteista ja 9 luvun 2 §:n mukaisiin hallinto- ja ohjausjärjestelmiin kuuluvat tehtävät.
5 §	5 §
Luottolaitoksen johdon ajankäyttö	*Luottolaitoksen johdon ajankäyttö*
Luottolaitoksen hallituksen jäsenen, toimitusjohtajan ja muun toimivaan johtoon kuuluvan on käytettävä riittävästi aikaa tässä laissa säädettyjen ja muiden tehtävään kuuluvien velvollisuuksiensa hoitamiseen. Hallituksen jäsenen ja toimitusjohtajan hallituksen jäsenyyksien enimmäismäärän ja heidän muiden tehtäviensä arvioinnissa on otettava huomioon ainakin jäsenen ja toimitusjohtajan henkilökohtaiset olosuhteet sekä luottolaitoksen toiminnan laatu, laajuus ja monimuotoisuus.	Luottolaitoksen *ylimpään johtoon* kuuluvan on käytettävä riittävästi aikaa tässä laissa säädettyjen ja muiden tehtävään kuuluvien velvollisuuksiensa hoitamiseen. *Luottolaitoksen ylimpään johtoon kuuluvalla olevien samanaikaisten muiden ylimpään johtoon kuuluvien tehtävien* enimmäismäärän ja heidän muiden tehtäviensä arvioinnissa on otettava huomioon ainakin *ylimpään johtoon kuuluvan* henkilökohtaiset olosuhteet sekä luottolaitoksen toiminnan laatu, laajuus ja monimuotoisuus.

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
Jäljempänä 10 luvun 7 tai 8 §:ssä tarkoitetulla tavalla rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen hallituksen jäsenellä tai toimitusjohtajalla voi olla enintään yksi seuraavista johtotehtävien yhdistelmistä: 1) yksi toimitusjohtajan tehtävä ja kaksi hallituksen jäsenyyttä; tai 2) neljä hallituksen jäsenyyttä. Yhdeksi johtotehtäväksi lasketaan hallituksen jäsenyydet tai toimitusjohtajuudet: 1) samaan konserniin, konsolidointiryhmään tai samaan talletuspankkien yhteenliittymään kuuluvissa yrityksissä; ja 2) yrityksissä, joista luottolaitoksella on EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 36 alakohdassa tarkoitettu huomattava omistusosuus. — — — — — — — — — — — — — — — — Finanssivalvonta voi antaa luvan hallituksen jäsenelle ja toimitusjohtajalle vastaanottaa yhden lisäjäsenyyden 2 momentissa säädettyjen enimmäismäärien lisäksi, jos se ei vaaranna 1 momentissa säädettyjen periaatteiden noudattamista. *Finanssivalvonnan on ilmoitettava antamastaan poikkeusluvasta Euroopan pankkiviranomaiselle.*	Jäljempänä 10 luvun 7 tai 8 §:ssä tarkoitetulla tavalla rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen *ylimpään johtoon kuuluvalla* voi olla enintään yksi seuraavista johtotehtävien yhdistelmistä: 1) yksi toimitusjohtajan *tai muu liiketoiminnasta vastaavaan johtoon kuuluva* tehtävä ja kaksi *sellaista* hallituksen jäsenyyttä, *johon ei samanaikaisesti kuulu liikkeenjohdollisia vastuita*; tai 2) neljä *sellaista* hallituksen jäsenyyttä, *johon ei samanaikaisesti kuulu liikkeenjohdollisia vastuita*. Yhdeksi johtotehtäväksi lasketaan *2 momentissa tarkoitetut tehtävät*: 1) samaan konserniin, konsolidointiryhmään tai samaan talletuspankkien yhteenliittymään kuuluvissa yrityksissä; ja 2) yrityksissä, joista luottolaitoksella on EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 36 alakohdassa tarkoitettu huomattava omistusosuus. — — — — — — — — — — — — — — — — Finanssivalvonta voi antaa luvan *luottolaitoksen ylimpään johtoon kuuluvalle* vastaanottaa yhden lisäjäsenyyden 2 momentissa säädettyjen enimmäismäärien lisäksi, jos se ei vaaranna 1 momentissa säädettyjen periaatteiden noudattamista.
6 a § ***Luottolaitoksen johtoa koskevien vaatimusten täyttämättä jättäminen*** *Luottolaitoksen on varmistettava, että sen hallituksen kokoonpano täyttää 2 §:ssä säädetyt vaatimukset ja johtoon kuuluva 4 ja 5 §:ssä säädetyt vaatimukset.* *Jos johtoon kuuluva ei täytä 4 §:ssä säädettyjä pätevyysvaatimuksia tai 5 §:ssä säädettyjä ajankäyttövaatimuksia, luottolaitoksen on järjestettävä tarpeellista perehdytystä taikka edellytettävä pätevyyden osoittamista lisäkouluttautumisella tai riittävän ajankäytön varmistamiseen tähtääviin toimenpiteisiin ryhtymistä. Luottolaitoksen saadessa tiedon*	

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
sellaisesta seikasta, jolla voi olla merkitystä johtoon kuuluvan henkilön luotettavuudelle, luottolaitoksen on viipymättä arvioitava, täyttääkö johtoon kuuluva 4 §:ssä säädetyt luotettavuusvaatimukset. *Jos luottolaitoksen hallitus ei täytä edellä 2 §:ssä säädettyjä kokoonpanoa ja työskentelyä koskevia vaatimuksia, hallituksen on viipymättä tehtävä muutokset hallituksen työskentelyn järjestämisessä tai käynnistettävä toimenpiteet hallituksen valinnan valmistelemiseksi siten, että hallitus kokonaisuutena täyttää sanotut vaatimukset.* *Finanssivalvonnan on arvioitava, täyttääkö hallituksen kokoonpano 2 §:ssä ja johtoon kuuluvat 4 ja 5 §:ssä säädetyt vaatimukset, jos Finanssivalvonnalla on perusteltua syytä epäillä luottolaitoksessa tapahtuneen tai tapahtuvan rahanpesua tai terrorismin rahoittamista, tai jos luottolaitoksen rahanpesun tai terrorismin rahoittamisen riski on kohonnut.* *Finanssivalvonnan toimivallasta luottolaitoksen johdon toiminnan rajoittamiseksi säädetään Finanssivalvonnasta annetun lain 28 §:ssä.*	
8 luku	8 luku
Palkitseminen	**Palkitseminen**
3 §	3 §
Palkitsemisjärjestelmiä koskevat yleiset vaatimukset	*Palkitsemisjärjestelmiä koskevat yleiset vaatimukset*
Luottolaitoksen palkitsemisjärjestelmien tulee olla laitoksen ja sen konsolidointiryhmän liiketoimintastrategian, tavoitteiden ja arvojen mukaisia sekä vastata laitoksen ja sen konsolidointiryhmän pitkän aikavälin etua. Palkitsemisjärjestelmien tulee olla sopusoinnussa laitoksen ja sen konsolidointiryhmän hyvän ja tehokkaan riskienhallinnan kanssa ja edistää sitä.	Luottolaitoksen palkitsemisjärjestelmien tulee olla laitoksen ja sen konsolidointiryhmän liiketoimintastrategian, tavoitteiden ja arvojen mukaisia sekä vastata laitoksen ja sen konsolidointiryhmän pitkän aikavälin etua. Palkitsemisjärjestelmien tulee olla sopusoinnussa laitoksen ja sen konsolidointiryhmän hyvän ja tehokkaan riskienhallinnan kanssa ja edistää sitä *9 luvun 2 §:n 1 momentin 5 kohdan mukaisesti. Palkitsemisjärjestelmissä on otettava huomioon laitosten ja sen konsolidointiryhmän riskinottohalukkuus 9 luvun 17 a §:n 1 momentissa tarkoitettujen ESG-riskien osalta.*
— — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — —

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
9 §	9 §
Muuttuvia palkkioita koskevat vaatimukset	*Muuttuvia palkkioita koskevat vaatimukset*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Muuttuvan palkkion on perustuttava kokonaisarvioon palkkionsaajan ja asianomaisen liiketoimintayksikön suorituksesta sekä luottolaitoksen ja, jos laitos kuuluu konsolidointiryhmään, konsolidointiryhmän, kokonaistuloksesta ja sen kehittymisestä. Suoritusta arvioitaessa on otettava huomioon taloudelliset ja muut tekijät sekä se, miten suoritus tai tulos on toteutunut pitkällä aikavälillä.	Muuttuvan palkkion on perustuttava kokonaisarvioon palkkionsaajan ja asianomaisen liiketoimintayksikön suorituksesta sekä luottolaitoksen ja, jos laitos kuuluu konsolidointiryhmään, konsolidointiryhmän, kokonaistuloksesta ja sen kehittymisestä. Suoritusta arvioitaessa on otettava huomioon taloudelliset ja muut tekijät, *mukaan lukien kaikkien olennaisten riskien hallinta,* sekä se, miten suoritus tai tulos on toteutunut pitkällä aikavälillä.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
9 luku	9 luku
Riskien hallinta	**Riskien hallinta**
1 §	1 §
Sisäisen pääoman riittävyyden arviointi	*Sisäisen pääoman riittävyyden arviointi*
Luottolaitoksen on huolehdittava siitä, että sillä on jatkuvasti riittävä määrä omia varoja kattamaan luottolaitokseen kohdistuvat ja sen ulkoiseen toimintaympäristöön liittyvät riskit siten kuin tässä laissa ja EU:n vakavaraisuusasetuksessa säädetään. Luottolaitos ei saa toiminnassaan ottaa niin suurta riskiä, että siitä aiheutuu olennaista vaaraa luottolaitoksen vakavaraisuudelle tai maksuvalmiudelle. Tämän varmistamiseksi luottolaitoksella on oltava terveet, kattavat ja tehokkaat strategiat ja menettelytavat, joiden avulla se arvioi, seuraa ja ylläpitää sisäisen pääoman määrää, laatua ja jakautumista.	Luottolaitoksen on huolehdittava siitä, että sillä on jatkuvasti riittävä määrä omia varoja kattamaan luottolaitokseen kohdistuvat ja sen ulkoiseen toimintaympäristöön liittyvät riskit siten kuin tässä laissa ja EU:n vakavaraisuusasetuksessa säädetään. *Riskien kattamisessa tulee ottaa huomioon tämän luvun 17 a §:ssä tarkoitetut ESG-riskit lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä.* Luottolaitos ei saa toiminnassaan ottaa niin suurta riskiä, että siitä aiheutuu olennaista vaaraa luottolaitoksen vakavaraisuudelle tai maksuvalmiudelle. Tämän varmistamiseksi luottolaitoksella on oltava terveet, kattavat ja tehokkaat strategiat ja menettelytavat, joiden avulla se arvioi, seuraa ja ylläpitää sisäisen pääoman määrää, laatua ja jakautumista.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
2 §	2 §
Riskienhallintajärjestelmälle asetettavat yleiset vaatimukset	*Riskienhallintajärjestelmälle asetettavat yleiset vaatimukset*
Luottolaitoksella on oltava tehokkaat ja luotettavat sekä kirjallisesti kuvatut hallinto- ja ohjausjärjestelmät luottolaitokseen ja sen toimintaan kohdistuvien nykyisten ja tulevien riskien tunnistamiseksi, hallitsemiseksi, rajoittamiseksi, seuraamiseksi ja riskeistä raportoimiseksi. Näihin kuuluvat:	Luottolaitoksella on oltava tehokkaat ja luotettavat sekä kirjallisesti kuvatut hallinto- ja ohjausjärjestelmät, *joihin* kuuluvat:
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
2) tehokkaat riskienhallinnan *raportointi*prosessit;	2) tehokkaat riskienhallinnan prosessit, *joilla tunnistetaan riskit, hallitaan ja seurataan niitä sekä raportoidaan niistä*;
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
3 §	3 §
Hallituksen tehtävät riskien hallinnassa	*Hallituksen tehtävät riskien hallinnassa*
Luottolaitoksen hallituksen on hyväksyttävä luottolaitokseen ja sen toimintaan kohdistuvia riskejä koskevat strategiat ja menettelytavat sekä *säännöllisesti* arvioitava niitä. Kaikki olennaiset riskit, riskienhallintaa koskevat ohjeet sekä näiden muutokset on raportoitava hallitukselle.	Luottolaitoksen hallituksen on hyväksyttävä luottolaitokseen ja sen toimintaan kohdistuvia riskejä koskevat strategiat ja menettelytavat sekä arvioitava niitä *uudelleen vähintään joka toinen vuosi*. Kaikki olennaiset riskit, riskienhallintaa koskevat ohjeet sekä näiden muutokset on raportoitava hallitukselle. *Riskeihin kuuluvat myös luottolaitoksen makrotaloudellisesta toimintaympäristöstä johtuvat riskit suhteutettuina luottolaitoksen liiketoimintasykliin sekä riskit, jotka johtuvat ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien tekijöiden nykyisistä, lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin vaikutuksista.*
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
	3 a §
	Kestävyyteen liittyvien taloudellisten riskien hallinnan suunnittelu
	Luottolaitoksen hallituksen on hyväksyttävä yksi tai useampi suunnitelma, joka sisältää määrällisiä tavoitteita ja prosesseja, sellaisten taloudellisten riskien seuraamiseksi ja käsittelemiseksi, joita aiheutuu lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvistä tekijöistä. Riskeihin kuuluvat myös mukauttamisprosessista ja siirtymään liittyvistä muutostrendeistä aiheutuvat riskit, jotka aiheutuvat sääntelytavoitteista ja säädöksistä, erityisesti tavoitetta ilmastoneutraaliuden saavuttamisesta, sekä kolmansien maiden oikeudellisista ja sääntelytavoitteista, jos niillä on merkitystä kansainvälistä toimintaa harjoittavien laitosten kannalta.
	Edellä 1 momentissa tarkoitetuissa suunnitelmiin on sisällytettävä luottolaitoksen liiketoimintamallia ja -strategiaa koskevia toimia. Suunnitelmien ja niitä koskevien toimien on oltava johdonmukaisia kirjanpitolain 7 luvun 4 §:n 1 momentin 3 ja 4 kohdan mukaisesti kestävyysraportissa esitettävien suunnitelmien ja niitä koskevien toimien kanssa.
	Edellä 1 momentissa tarkoitetuissa määrällisissä tavoitteissa ja prosesseissa on otettava huomioon ilmastonmuutosta käsittelevän eurooppalaisen tieteellisen neuvottelukunnan viimeisimmät raportit ja ehdottamat toimenpiteet, erityisesti unionin ilmastotavoitteiden saavuttamisen osalta.
	Luottolaitoksen hallituksen on seurattava 1 momentissa tarkoitettujen suunnitelmien täytäntöönpanoa.
	Pienet ja rakenteeltaan yksinkertaiset luottolaitokset voivat soveltaa edellä 1 momentissa tarkoitettujen suunnitelmien laatimisessa seuraavia yksinkertaistettuja menettelyitä:
	1) luottolaitos voi laatia suunnitelmien sisällön yksinkertaistettuna;
	2) luottolaitos voi käyttää pienempää määrää indikaattoreita mittareiden käytössä ja

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
	tavoitteiden asettamisessa sekä muotoilla enemmän laadullisia tavoitteita; *3) luottolaitos voi käyttää skenaarioanalyysissä yksinkertaistettua joukkoa keskeisistä parametreista ja oletuksista, kuten riskeistä, skenaarion ajanjaksoista ja vaikutusten alueellisesta jakaantumisesta.*
	3 b §
	Keskittymäriskien hallinnan suunnittelu
	*Luottolaitoksen hallituksen on hyväksyttävä yksi tai useampi suunnitelma, joka sisältää määrällisiä tavoitteita, OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012, jäljempänä **markkinarakennetoimija-asetuksen**, 7 a artiklassa säädettyjen vaatimusten mukaisesti seuratakseen ja käsitelläkseen keskittymäriskiä, joka aiheutuu Euroopan unionille tai sen yhdelle tai useammalle jäsenvaltiolle järjestelmän kannalta huomattavan merkittäviä palveluja tarjoaviin keskusvastapuoliin liittyvistä vastuista.*
4 §	4 §
Riskivaliokunta	*Riskivaliokunta*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Riskivaliokunnan on myös avustettava hallituksen palkitsemisvaliokuntaa terveiden palkitsemisjärjestelmien luomisessa ja arvioitava, kannustavatko palkitsemisjärjestelmät ottamaan huomioon laitoksen riskit, pääoma- ja maksuvalmiusvaatimukset sekä tuottojen jaksotuksen ja tuottojen kertymistodennäköisyyden.	Riskivaliokunnan on myös avustettava hallituksen palkitsemisvaliokuntaa terveiden palkitsemisjärjestelmien luomisessa ja arvioitava, kannustavatko palkitsemisjärjestelmät ottamaan huomioon laitoksen riskit, pääoma- ja maksuvalmiusvaatimukset sekä tuottojen jaksotuksen ja tuottojen kertymistodennäköisyyden. *Huomioon otettaviin riskeihin kuuluvat myös ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien tekijöiden vaikutuksista johtuvat riskit.*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
9 §	9 §
Luottoriskin, vastapuoliriskin ja markkinariskin arvioiminen sisäisin arviointimenetelmin	*Luottoriskin, vastapuoliriskin ja markkinariskin arvioiminen sisäisin arviointimenetelmin*
Luottolaitoksella on oltava luotto- ja vastapuoliriskin arvioimista varten omat luottolaitoksen toiminnan laadun, laajuuden ja monimuotoisuuden kannalta riittävät sisäiset arviointimenetelmät, jotka eivät saa perustua yksinomaan tai kaavamaisesti vastapuolta tai rahoitusvälinettä koskevaan ulkopuoliseen luottoluokitukseen.	Luottolaitoksella on oltava luotto- ja vastapuoliriskin arvioimista varten omat luottolaitoksen toiminnan laadun, laajuuden ja monimuotoisuuden kannalta riittävät sisäiset arviointimenetelmät, jotka eivät saa perustua yksinomaan tai kaavamaisesti vastapuolta tai rahoitusvälinettä koskevaan ulkopuoliseen luottoluokitukseen.
Luottolaitoksen, joka on 10 luvun 7 tai 8 §:ssä tarkoitetulla tavalla merkittävä, on pyrittävä käyttämään sisäisen luokituksen menetelmiä omien varojen vaatimuksen laskemiseen ja ainakin sellaisten olennaisen suurten luottoriskien arvioimiseen, joihin liittyy samanaikaisesti suuri määrä merkittäviä vastapuolia, *sekä kaupankäyntivarastossa oleviin velkarahoitusvälineisiin liittyvän olennaisen suuren vastapuoliriskin arvioimiseen, jos vastapuoliriski kohdistuu suureen määrään eri vastapuolia*.	Luottolaitoksen, joka on 10 luvun 7 tai 8 §:ssä tarkoitetulla tavalla merkittävä, on pyrittävä *kehittämään sisäisiä arviointimenetelmiään luottoriskin osalta sekä* käyttämään sisäisen luokituksen menetelmiä omien varojen vaatimuksen laskemiseen ja ainakin sellaisten olennaisen suurten luottoriskien arvioimiseen, joihin liittyy samanaikaisesti suuri määrä merkittäviä vastapuolia.
	Luottolaitoksen, joka on 10 luvun 7 tai 8 §:ssä tarkoitetulla tavalla merkittävä, on pyrittävä kehittämään sisäisiä arviointimenetelmiään markkinariskien osalta sekä käyttämään sisäisen luokituksen menetelmiä omien varojen vaatimuksen laskemiseen kaupankäyntivarastoon kuuluvien erien osalta yhdessä sellaisten sisäisten mallien kanssa, joiden avulla lasketaan omien varojen vaatimukset maksukyvyttömyysriskille, joihin liittyy olennaisen suuria vastuita ja luottolaitoksella on suuri määrä olennaisia eriä kaupankäynnin kohteena olevissa eri liikkeeseenlaskijoiden vieraan tai oman pääoman ehtoisissa rahoitusvälineissä.
10 §	10 §
Luotto- ja vastapuoliriski	*Luotto- ja vastapuoliriski*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
	Luottolaitoksen on suoritettava etukäteisarviointi vastapuoliriskistä kaikista kryptovaroihin liittyvistä vastuistaan, jotka se aikoo

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
	ottaa. Luottolaitoksen on myös arvioitava riskienhallinnan prosessien sekä toimintaperiaatteiden ja menettelytapojen riittävyyttä kryptovaroihin liittyvien vastuiden vastapuoliriskin hallitsemiseksi. Luottolaitosten on raportoitava arviointien sisältö Finanssivalvonnalle.
12 §	12 §
Keskittymäriski	*Keskittymäriski*
Luottolaitoksen on varauduttava riskien keskittymisestä aiheutuvan riskin toteutumiseen. Sillä on oltava asiaa koskevat dokumentoidut toimintaperiaatteet ja menettelytavat. Keskittymäriskiä hallittaessa vastapuolina on otettava huomioon ainakin OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut keskusvastapuolet, luottolaitoksen 15 luvun 13 §:ssä tarkoitettuun lähipiiriin kuuluvat, samalla toimialalla tai samalla maantieteellisellä alueella toimivat sekä samoja hyödykkeitä tuottavat vastapuolet. Lisäksi sen on otettava huomioon luottoriskien vähentämismenetelmistä aiheutuva riski sekä suuret välilliset luottoriskit, kuten yhden vakuudenantajan vakuuskeskittymä.	Luottolaitoksen on varauduttava riskien keskittymisestä aiheutuvan riskin toteutumiseen. Sillä on oltava asiaa koskevat dokumentoidut toimintaperiaatteet ja menettelytavat. *Näihin kuuluvat myös keskittymäriskin, joka aiheutuu keskusvastapuoliin liittyvistä vastuita, tunnistaminen, hallitseminen, seuraaminen ja raportoiminen 2 §:n 1 momentin 2 kohdan mukaisilla tehokkailla riskienhallinnan prosesseilla.* Keskittymäriskiä hallittaessa vastapuolina on otettava huomioon ainakin *markkinarakennetoimija-asetuksen* 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut keskusvastapuolet, luottolaitoksen 15 luvun 13 §:ssä tarkoitettuun lähipiiriin kuuluvat, samalla toimialalla tai samalla maantieteellisellä alueella toimivat sekä samoja hyödykkeitä tuottavat vastapuolet. Lisäksi sen on otettava huomioon luottoriskien vähentämismenetelmistä aiheutuva riski sekä suuret välilliset luottoriskit, kuten yhden vakuudenantajan vakuuskeskittymä. *Luottolaitosten on otettava huomioon myös markkinarakennetoimija-asetuksen 7 a artiklassa säädetyt edellytykset.* *Sellaisten kryptovarojen osalta, joilla ei ole tunnistettavissa olevaa liikkeeseenlaskijaa, keskittymäriski on arvioitava sellaisten kryptovarojen mukaan, joilla on samanlaiset piirteet.*
14 §	14 §
Markkinariski	*Markkinariski*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
	Luottolaitoksen on suoritettava etukäteisarviointi markkinariskistä kaikista kryptovaroihin liittyvistä vastuistaan, jotka se aikoo ottaa. Luottolaitoksen on myös arvioitava riskienhallinnan prosessien sekä toimintaperiaatteiden ja menettelytapojen riittävyyttä kryptovaroihin liittyvien vastuiden markkinariskin hallitsemiseksi. Luottolaitosten on raportoitava arviointien sisältö Finanssivalvonnalle.
16 §	16 §
Operatiivinen riski	*Operatiivinen riski*
Luottolaitoksella on oltava menetelmät operatiivisten riskien tunnistamiseksi, arvioimiseksi ja hallitsemiseksi. Sen on varauduttava ainakin *mallintamisriskin,* ulkoistamiseen liittyvien riskien sekä harvoin tapahtuvien vakavien riskitapahtumien toteutumiseen. Laitoksen täytyy selkeästi kuvata, mitä se pitää operatiivisina riskeinä. Sillä on oltava operatiivisen riskin hallintaa koskevat kirjalliset toimintaperiaatteet ja menettelytavat.	Luottolaitoksella on oltava menetelmät operatiivisten riskien tunnistamiseksi, arvioimiseksi ja hallitsemiseksi. Sen on varauduttava ainakin, ulkoistamiseen liittyvien riskien, *suorista ja välillisistä kryptovaroihin ja kryptovarapalvelujen tarjoajiin liittyvistä vastuista aiheutuviin riskeihin* sekä harvoin tapahtuvien vakavien riskitapahtumien toteutumiseen. Laitoksen täytyy selkeästi kuvata, mitä se pitää operatiivisina riskeinä. Sillä on oltava operatiivisen riskin hallintaa koskevat kirjalliset toimintaperiaatteet ja menettelytavat.
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
	17 a §
	ESG-riskit
	ESG-riskeillä tarkoitetaan EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 52 d alakohdassa tarkoitettuja ympäristöön, yhteiskuntaan ja hallintotapaan liittyviä riskejä.
	Luottolaitoksilla on oltava osana hallintajärjestelmiään vankat strategiat, toimintatavat, prosessit ja järjestelmät ESG-riskien tunnistamista, mittaamista, hallintaa ja seurantaa varten. Näihin kuuluvat myös ESG-riskien tunnistaminen, hallitseminen, seuraaminen ja raportoiminen 2 §:n 1 momentin 2 kohdan mukaisilla tehokkailla riskienhallinnan prosesseilla.
	Edellä 2 momentissa tarkoitettujen strategioiden, toimintatapojen, prosessien ja järjestelmien on oltava oikeassa suhteessa laitoksen

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
	liiketoimintamalliin ja sen toiminnan laajuuteen liittyvien ESG-riskien laajuuteen, luonteeseen ja monimutkaisuuteen. *Edellä 1–3 momentissa tarkoitettuja ESG-riskejä on seurattava ja ne on tunnistettava, mitattava, hallittava, arvioitava ja otettava huomioon lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä.* *Luottolaitosten on testattava kykyään kestää ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien tekijöiden pitkän aikavälin kielteisiä vaikutuksia. Häiriönsietokyvyn testaus on tehtävä seuraavien edellytysten mukaisesti:* *1) häiriönsietokykyä on testattava sekä perusskenaariossa että epäsuotuisissa skenaarioissa tietyllä ajanjaksolla;* *2) testaukseen on sisällytettävä useita ympäristöön, yhteiskuntaan ja hallintotapaan liittyviä skenaarioita, joissa otetaan huomioon ympäristöön ja yhteiskuntaan liittyvien muutosten ja niihin liittyvien julkisten politiikkojen mahdolliset vaikutukset pitkän aikavälin liiketoimintaolosuhteisiin;* *3) testauksessa on käytettävä uskottavia skenaarioita, jotka perustuvat kansainvälisten järjestöjen laatimiin skenaarioihin.*
19 §	19 §
Maksuvalmiusriskin vähentämismenetelmät	*Maksuvalmiusriskin vähentämismenetelmät*
Luottolaitoksen on pyrittävä käyttämään riittävästi limiittijärjestelmiä, maksuvalmiuspuskureita ja muita maksuvalmiusriskin vähentämismenetelmiä voidakseen kestää laajasti erilaisia kuormitustapahtumia sekä pyrittävä ylläpitämään riittävän monipuolista rahoitusrakennetta ja rahoituslähteitä. Sen on arvioitava käyttämiään menetelmiä säännöllisesti.	Luottolaitoksen on pyrittävä käyttämään riittävästi limiittijärjestelmiä, maksuvalmiuspuskureita ja muita maksuvalmiusriskin vähentämismenetelmiä voidakseen kestää laajasti erilaisia *stressitilanteita* sekä pyrittävä ylläpitämään riittävän monipuolista rahoitusrakennetta ja rahoituslähteitä. Sen on arvioitava käyttämiään menetelmiä säännöllisesti.
20 §	20 §
Maksuvalmiusasemaa koskevien vaihtoehtoisten toteutumisnäkymien säännöllinen tarkastelu	*Maksuvalmiusasemaa koskevien vaihtoehtoisten toteutumisnäkymien säännöllinen tarkastelu*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
Vaihtoehtoisia toteutumisnäkymiä tarkastellessaan luottolaitoksen on otettava huomioon taseen varojen ja velkojen kassavirtojen lisäksi ainakin taseen ulkopuoliset erät ja muut ehdolliset velat, jotka liittyvät arvopaperistamista varten perustettuihin ja muihin erillisyhtiöihin. Eri toteutumisnäkymien mahdollisia vaikutuksia on tarkasteltava luottolaitoskohtaisesti, markkinakohtaisesti ja näiden piirteiden yhdistelminä. Erilaiset aikajänteet ja kuormitustilanteiden erilaiset vakavuusasteet on otettava huomioon.	Vaihtoehtoisia toteutumisnäkymiä tarkastellessaan luottolaitoksen on otettava huomioon taseen varojen ja velkojen kassavirtojen lisäksi ainakin taseen ulkopuoliset erät ja muut ehdolliset velat, jotka liittyvät arvopaperistamista varten perustettuihin ja muihin erillisyhtiöihin. Eri toteutumisnäkymien mahdollisia vaikutuksia on tarkasteltava luottolaitoskohtaisesti, markkinakohtaisesti ja näiden piirteiden yhdistelminä. Erilaiset aikajänteet ja *stressitilanteiden* erilaiset vakavuusasteet on otettava huomioon.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
23 §	23 §
Laskelmista ja menetelmistä ilmoittaminen Finanssivalvonnalle	*Laskelmista ja menetelmistä ilmoittaminen Finanssivalvonnalle*
Luottolaitoksen, joka on saanut EU:n vakavaraisuusasetuksen mukaisen luvan käyttää sisäisen luokituksen menetelmiä riskipainotettujen vastuuerien tai omien varojen vaatimuksen laskemiseen, on ilmoitettava Finanssivalvonnalle laskelmien tulokset viiteportfoliossa olevista vastuueristä tai positioista, lukuun ottamatta operatiivista riskiä, sekä laskemisessa käytetyt sisäiset menetelmät säännöllisesti, kuitenkin vähintään kerran vuodessa.	*Luottolaitosten on ilmoitettava Finanssivalvonnalle laskelmien tulokset, laskemisessa käytetyt sisäiset menetelmät sekä Euroopan pankkiviranomaisen pyytämät laadulliset tiedot seuraavalla tavalla:* *1) luottolaitos, joka on saanut EU:n vakavaraisuusasetuksen mukaisen luvan käyttää sisäisen luokituksen menetelmiä riskipainotettujen vastuuerien tai omien varojen vaatimuksen laskemiseen, raportoivat laskelmiensa tulokset viiteportfoliossa olevien vastuidensa tai positioidensa osalta;* *2) luottolaitos, joka käyttää EU:n vakavaraisuusasetuksen kolmannen osan IV osaston 1 a luvussa säädettyä vaihtoehtoista standardimenetelmää, raportoivat laskelmiensa tulokset viiteportfoliossa olevien vastuidensa tai positioidensa osalta, jos laitosten tase-eriin ja taseen ulkopuolisiin eriin sisältyvä markkinariskille altistuva liiketoiminta on vähintään 500 miljoonaa euroa kyseisen asetuksen 325 a artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti;* *3) luottolaitos, jolla on lupa käyttää sisäisiä menetelmiä EU:n vakavaraisuusasetuksen kolmannen osan II osaston 3 luvun nojalla, sekä luottolaitos, joka soveltaa standardimenetelmää kyseisen asetuksen kolmannen osan II osaston 2 luvun nojalla raportoivat niiden menetelmiensä laskelmien tulokset, joita käytetään odotettavissa olevien luottotappioiden

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
	määrän määrittämiseen viiteportfoliossa olevien vastuidensa tai positioidensa osalta, jos jokin seuraavista edellytyksistä täyttyy: *a) luottolaitos laatii tilinpäätöksensä kansainvälisten tilinpäätösstandardien soveltamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1606/2002 mukaisesti sovellettavien kansainvälisten tilinpäätösstandardien mukaisesti;* *b) luottolaitos toteuttaa omaisuuserien ja taseen ulkopuolisten erien arvostamisen sekä omien varojensa määrittämisen kansainvälisten tilinpäätösstandardien mukaisesti EU:n vakavaraisuusasetuksen 24 artiklan 2 kohdan nojalla;* *c) luottolaitos toteuttaa omaisuuseriensä ja taseen ulkopuolisten eriensä arvostamisen noudattaen pankkien ja muiden rahoituslaitosten tilinpäätöksestä ja konsolidoidusta tilinpäätöksestä annetun neuvoston direktiivin 86/635/ETY mukaisia tilinpäätösstandardeja ja käyttävät samaa odotettavissa olevien luottotappioiden mallia kuin kansainvälisten tilinpäätösstandardien soveltamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1606/2002 mukaisesti sovellettavissa kansainvälisissä tilinpäätösstandardeissa.* *Tiedot on ilmoitettava 1 momentin mukaisesti säännöllisesti, mutta kuitenkin vähintään kerran vuodessa.*
10 luku	10 luku
Taloudellista asemaa koskevat vaatimukset	**Taloudellista asemaa koskevat vaatimukset**
3 §	3 §
Lisäpääomavaatimusten määrä	*Lisäpääomavaatimusten määrä*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Rahoitusjärjestelmän rakenteellisten ominaisuuksien perusteella määrättävä lisäpääomavaatimus määrätään noudattaen 4 a–4 c §:ää. *Tämän momentin mukainen lisäpääomavaatimus saa olla enintään 5 prosenttia luottolaitoksen konsolidointiryhmän ylimmän suomalaisen emoyrityksen tai*	Rahoitusjärjestelmän rakenteellisten ominaisuuksien perusteella määrättävä lisäpääomavaatimus määrätään noudattaen 4 a–4 c *ja 4 e* §:ää.

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
talletuspankkien yhteenliittymän konsolidoidusta kokonaisriskin määrästä tai, siltä osin kuin lisäpääomavaatimus perustuu 4 b §:ssä tarkoitettuun yhteen tai useampaan riskikeskittymään, yhteensä enintään 10 prosenttia niiden tase-erien ja taseen ulkopuolisten erien riskin määrästä. Tämän momentin mukaisten lisäpääomavaatimusten yhteismäärä saa olla kuitenkin enintään 5 prosenttia luottolaitoksen konsolidoitujen kokonaisriskien määrästä.	
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Muun rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen lisäpääomavaatimus määrätään noudattaen 8 ja 9 §:ää. Muun rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen lisäpääomavaatimus saa olla enintään 3,0 prosenttia luottolaitoksen kokonaisriskin määrästä.	Muun rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen lisäpääomavaatimus määrätään noudattaen 8 ja 9 §:ää. Muun rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen lisäpääomavaatimus saa olla enintään 3,0 prosenttia luottolaitoksen kokonaisriskin määrästä, *ellei 8 tai 9 §:stä muuta johdu*.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
4 a §	4 a §
Rahoitusjärjestelmän rakenteellisten ominaisuuksien perusteella määrättävän lisäpääomavaatimuksen määrääminen	*Rahoitusjärjestelmän rakenteellisten ominaisuuksien perusteella määrättävän lisäpääomavaatimuksen määrääminen*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
	EU:n vakavaraisuusasetuksessa tarkoitetun kokonaisriskipainolattian tullessa luottolaitosta sitovaksi Finanssivalvonnan on tässä pykälässä säädetyssä menettelyssä arvioitava lisäpääomavaatimuksen asianmukainen taso viimeistään 2 momentissa tarkoitetun arvion yhteydessä.
4 b §	4 b §
Rahoitusjärjestelmän rakenteellisten ominaisuuksien perusteella määrättävän lisäpääomavaatimuksen määräämisen perusteet	*Rahoitusjärjestelmän rakenteellisten ominaisuuksien perusteella määrättävän lisäpääomavaatimuksen määräämisen perusteet*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Lisäpääomavaatimus voidaan asettaa, jos:	Lisäpääomavaatimus voidaan asettaa, jos *tässä pykälässä tarkoitettuja riskejä ei ole jo katettu EU:n vakavaraisuusasetuksen mukaisilla keinoilla, muilla 10 luvussa tarkoitetuilla lisäpääomavaatimuksilla tai EU:n*

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
1) pitkäaikaisten ja suhdannevaihteluista riippumattomien rahoitusjärjestelmää tai kokonaistaloutta uhkaavien tekijöiden muodostama riski edellyttää suurempaa pääomatarvetta;	*vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan 3 kohdassa tarkoitetulla kokonaisriskipainolattialla, ja* 1) *rahoitusjärjestelmää ja kansantaloutta uhkaava makrovakaudellinen riski tai järjestelmäriski, mukaan lukien ilmastonmuutoksesta aiheutuvat tällaiset riskit, edellyttää riskien vähentämiseksi tai riskien toteutumisen estämiseksi suurempaa pääomatarvetta;*
2) 1 kohdassa tarkoitettu riski uhkaa tai saattaa uhata Suomen rahoitusjärjestelmän häiriötöntä toimintaa ja vakautta;	2) 1 kohdassa tarkoitettu riski uhkaa tai saattaa uhata Suomen rahoitusjärjestelmän häiriötöntä toimintaa ja vakautta; *ja*
3) lisäpääomavaatimuksen asettamisella ei ole vähäistä suurempia kielteisiä vaikutuksia muiden maiden rahoitusjärjestelmien toimintaan; eikä	3) lisäpääomavaatimuksen asettamisella ei ole suhteettoman kielteisiä vaikutuksia muiden *jäsenvaltioiden tai unionin rahoitusjärjestelmien toimintaan kokonaisuudessaan tai osittain luomalla esteen sisämarkkinoiden häiriöttömälle toiminnalle*.
4) tässä pykälässä tarkoitettuja riskejä ole jo katettu muilla lisäpääomavaatimuksilla.	
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
4 d §	4 d §
Ulkomaisen lisäpääomavaatimuksen hyväksyminen	*Ulkomaisen lisäpääomavaatimuksen hyväksyminen*
Finanssivalvonta voi tehdä päätöksen muun ETA-valtion valvontaviranomaisen asettaman 4 b §:ssä tarkoitettua lisäpääomavaatimusta vastaavan vaatimuksen soveltamisesta luottolaitoksen siinä valtiossa oleviin tase-eriin ja taseen ulkopuolisiin sitoumuksiin.	Finanssivalvonta voi tehdä päätöksen muun ETA-valtion valvontaviranomaisen asettaman 4 b §:ssä tarkoitettua lisäpääomavaatimusta vastaavan vaatimuksen soveltamisesta luottolaitoksen siinä valtiossa oleviin tase-eriin ja taseen ulkopuolisiin sitoumuksiin. *Jos muun ETA-valtion valvontaviranomaisen päättämä lisäpääomavaatimus kattaa samoja riskejä kuin Finanssivalvonnan päättämä vastaava lisäpääomavaatimus, Finanssivalvonnan tulee tältä osin päättää lisäpääomavaatimuksen hyväksymisestä siten, että näistä ainoastaan korkeampaa tasoa sovelletaan tai jättää muun ETA-valtion valvontaviranomaisen asettama vaatimus soveltamatta kokonaan tai niiltä osin kuin se on päällekkäinen luottolaitokseen jo sovellettavien pääomavaatimusten kanssa. Finanssivalvonnan on päätöksessään otettava huomioon luottolaitosdirektiivin 133 artiklan 9 kohdan mukaiseen ilmoitukseen sisältyvät ja 13 kohdan mukaisesti julkistetut tiedot.*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
4 e §	4 e §
Lisäpääomavaatimuksesta ilmoittaminen ja hyväksyminen	*Lisäpääomavaatimuksesta ilmoittaminen ja hyväksyminen*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Jos 4 a §:ssä tarkoitetun päätöksen mukainen lisäpääomavaatimus on yli 3 prosentin ja enintään 5 prosentin suuruinen, Finanssivalvonnan on 1 momentissa tarkoitetussa ilmoituksessa lisäksi pyydettävä Euroopan komission kantaa lisäpääomavaatimuksen asettamiseen, muuttamiseen tai poistamiseen. Finanssivalvonnalla ei ole velvollisuutta noudattaa Euroopan komission kielteistä kantaa. Jos Finanssivalvonta ei noudata Euroopan komission kantaa, sen on ilmoitettava perustelut kannasta poikkeamiselle.	Jos 4 a §:ssä tarkoitetun päätöksen mukainen lisäpääomavaatimus on yli 3 prosentin ja enintään 5 prosentin suuruinen *kokonaisriskistä tai riskikeskittymästä*, Finanssivalvonnan on *ennen lisäpääomavaatimuksen asettamista, muuttamista, jatkamista tai poistamista koskevaa päätöstä tehtävä ilmoitus Euroopan järjestelmäriskikomitealle ja samassa yhteydessä* pyydettävä Euroopan komission kantaa *ja Euroopan järjestelmäriskikomitean lausuntoa. Jos Euroopan komission kanta lisäpääomavaatimuksen asettamiselle on kielteinen, Finanssivalvonnan on noudatettava tätä kantaa tai* ilmoitettava perustelut kannasta poikkeamiselle.
Jos 4 a §:ssä ja 7 tai 8 §:ssä tarkoitettujen päätösten mukainen yhteenlaskettu lisäpääomavaatimus on suurempi kuin 5 prosenttia, Finanssivalvonnan on 1 momentissa tarkoitetussa ilmoituksessa pyydettävä Euroopan komission hyväksyntä lisäpääomavaatimuksen asettamiselle, muuttamiselle tai poistamiselle.	Jos 4 a §:ssä ja 7 tai 8 §:ssä tarkoitettujen päätösten mukainen yhteenlaskettu lisäpääomavaatimus on suurempi kuin 5 prosenttia *kokonaisriskistä tai riskikeskittymästä*, Finanssivalvonnan on *ennen lisäpääomavaatimuksen asettamista, jatkamista tai muuttamista koskevaa päätöstä ilmoitettava asiasta Euroopan järjestelmäriskikomitealle ja* pyydettävä Euroopan komission hyväksyntä lisäpääomavaatimuksen asettamiselle, jatkamiselle, muuttamiselle tai poistamiselle. *Finanssivalvonta ei saa asettaa tässä momentissa tarkoitettua yhteenlaskettua lisäpääomavaatimusta kokonaisriskiin tai riskikeskittymään nähden yli 5 prosentin tasolle ilman Euroopan komission hyväksyntää. Tässä momentissa säädettyä menettelyä ei kuitenkaan sovelleta, jos tässä momentissa tarkoitettu yhteenlaskettu lisäpääomavaatimus säilyy tasoltaan ennallaan tai lisäpääomavaatimuksen tasoa madalletaan.*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
Jos 4 momentissa tarkoitetun ilmoituksen saaja vastustaa lisäpääomavaatimuksen asettamista, muuttamista tai poistamista, Finanssivalvonta voi saattaa asian Euroopan pankkiviranomaisen käsiteltäväksi. Asian käsittelystä säädetään Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 19 artiklassa. Tässä momentissa tarkoitettua päätöstä ei saa soveltaa ennen Euroopan pankkiviranomaisen välipäätöstä asiassa.	Jos 4 momentissa tarkoitetun ilmoituksen saaja vastustaa lisäpääomavaatimuksen asettamista, muuttamista tai poistamista, *tai jos 3 momentissa tarkoitetussa menettelyssä sekä Euroopan komission kanta että Euroopan järjestelmäriskikomitean lausunto lisäpääomavaatimusta koskevaa päätöstä varten on kielteinen,* Finanssivalvonta voi saattaa asian Euroopan pankkiviranomaisen käsiteltäväksi. Asian käsittelystä säädetään Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 19 artiklassa. Tässä momentissa tarkoitettua päätöstä ei saa soveltaa ennen Euroopan pankkiviranomaisen välipäätöstä asiassa.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
7 §	7 §
Maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittäviä luottolaitoksia koskeva lisäpääomavaatimus	*Maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittäviä luottolaitoksia koskeva lisäpääomavaatimus*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Euroopan komission asetuksella säädetään tässä pykälässä tarkoitettujen luottolaitosten yksilöintiin sovellettavista periaatteista.	*Maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen määrittelemisestä luottolaitosdirektiivin 131 artiklan 2 ja 2 a kohdissa säädetyillä perusteilla ja tällaisten luottolaitosten jaottelusta 4 momentin mukaisiin luokkiin säädetään Euroopan komission asetuksella tai päätöksellä annettavilla teknisillä standardeilla.* *Edellä 6 momentin estämättä Finanssivalvonta voi perustellusta syystä päättää:* *a) luottolaitoksen sijoittamisesta korkeampaan luokkaan 4 momentissa tarkoitetussa luokittelussa;* *b) luottolaitoksen luokittelemisesta maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittäväksi luottolaitokseksi;* *c) huomioiden yhteisen kriisinratkaisumekanismin vaikutus luottolaitosdirektiivin 131 artiklan 2 a kohdassa tarkoitettujen lisäkriteerien pohjalta sijoittaa luottolaitos matalampaan luokkaan 4 momentissa tarkoitetussa luokittelussa.* *Finanssivalvonnan on vuosittain arvioitava, mitkä luottolaitokset ovat tässä pykälässä tarkoitettuja maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittäviä luottolaitoksia*

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
	sekä sitä, mihin 4 momentissa tarkoitettuun luokkaan kukin tällainen luottolaitos on sijoitettava. Finanssivalvonnan on annettava tästä päätös kunkin tämän pykälän soveltamisalaan kuuluvalle luottolaitokselle ja toimitettava se tiedoksi Euroopan järjestelmäriskikomitealle. Lisäksi Finanssivalvonnan on toimitettava Euroopan järjestelmäriskikomitealle tieto, mitkä sen valvonnassa olevat luottolaitokset ovat maailmalaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittäviä luottolaitoksia, mihin 4 momentin mukaiseen luokkaan kukin tällainen luottolaitos on sijoitettu sekä siitä, millä perusteilla 7 momentissa tarkoitettua harkintavaltaa on käytetty tai jätetty käyttämättä. Finanssivalvonnan on julkaistava ja ylläpidettävä luetteloa maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävistä luottolaitoksista sekä siitä, mihin 4 momentin mukaiseen luokkaan kukin tällainen luottolaitos on sijoitettu.
8 §	8 §
Muita rahoitusjärjestelmän kannalta merkittäviä luottolaitoksia koskeva lisäpääomavaatimus	*Muita rahoitusjärjestelmän kannalta merkittäviä luottolaitoksia koskeva lisäpääomavaatimus*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Poiketen siitä, mitä 3 §:n 8 momentissa ja tässä pykälässä säädetään, jos luottolaitos on sellainen 7 §:ssä tai tässä pykälässä tarkoitetun Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivan luottolaitoksen tytäryritys, johon sovelletaan tämän momentin mukaista vaatimusta konsolidoidusti, tällaiseen luottolaitokseen sovellettava lisäpääomavaatimus ei saa luottolaitoskohtaisesti tai alakonsolidointiryhmän tasolla ylittää alempaa seuraavista:	Poiketen siitä, mitä 3 §:n 8 momentissa ja tässä pykälässä säädetään, jos luottolaitos on sellainen 7 §:ssä tai tässä pykälässä tarkoitetun Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivan luottolaitoksen tytäryritys, johon sovelletaan tämän momentin mukaista vaatimusta konsolidoidusti, tällaiseen luottolaitokseen sovellettava lisäpääomavaatimus ei saa luottolaitoskohtaisesti tai alakonsolidointiryhmän tasolla ylittää alempaa seuraavista:
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
2) 3 prosenttia luottolaitoksen kokonaisriskin määrästä.	2) 3 prosenttia, *tai Euroopan komission luottolaitosdirektiivin 131 artiklan 5 a kohdan perusteella hyväksymää korkeampaa osuutta,* luottolaitoksen kokonaisriskin määrästä.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Finanssivalvonnan on vuosittain tarkistettava tämän pykälän mukaisesti kullekin luottolaitokselle laskettu lisäpääomavaatimus. Jos luottolaitos ylittää tai alittaa 1 momentissa	Finanssivalvonnan on vuosittain *arvioitava, mitkä luottolaitokset ovat tässä pykälässä tarkoitettuja muita rahoitusjärjestelmän kannalta merkittäviä luottolaitoksia ja*

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
säädetyn rajan tai luottolaitoksen tässä pykälässä tarkoitettu pääomavaatimus muuttuu, Finanssivalvonnan on tehtävä siitä päätös. Jos laitokseen sovellettavat vaatimukset päätöksen johdosta kiristyvät, Finanssivalvonnan on päätöksessä määrättävä vähintään kuuden kuukauden pituinen aika, jonka kuluessa laitoksen on täytettävä päätöksestä seuraavat vaatimukset.	tarkistettava tämän pykälän mukaisesti kullekin luottolaitokselle laskettu lisäpääomavaatimus. Jos luottolaitos ylittää tai alittaa 1 momentissa säädetyn rajan tai luottolaitoksen tässä pykälässä tarkoitettu pääomavaatimus *muuttuu tai pysyy ennallaan*, Finanssivalvonnan on tehtävä siitä päätös. Jos laitokseen sovellettavat vaatimukset päätöksen johdosta kiristyvät, Finanssivalvonnan on päätöksessä määrättävä vähintään kuuden kuukauden pituinen aika, jonka kuluessa laitoksen on täytettävä päätöksestä seuraavat vaatimukset. *Finanssivalvonnan on kuukautta ennen tässä momentissa tarkoitetun päätöksen julkaisemista tehtävä luottolaitosdirektiivin 131 artiklan 7 kohdan a–c alakohdissa säädetyt tiedot sisältävä ilmoitus Euroopan järjestelmäriskikomitealle. Jos lisäpääomavaatimus asetetaan 3 prosenttiyksikköä korkeammalle tasolle, ilmoitus on tehtävä kolmea kuukautta ennen päätöksen julkistamista. Finanssivalvonnan on annettava päätös luokittelemisesta muun rahoitusjärjestelmän kannalta merkittäväksi luottolaitokseksi sekä lisäpääomavaatimuksen asettamisesta kunkin tämän pykälän soveltamisalaan kuuluvalle luottolaitokselle ja toimitettava se tiedoksi Euroopan järjestelmäriskikomitealle. Lisäksi Finanssivalvonnan on toimitettava Euroopan järjestelmäriskikomitealle tieto, mitkä sen valvonnassa olevat luottolaitokset ovat muita rahoitusjärjestelmän kannalta merkittäviä luottolaitoksia ja mihin 4 momentin mukaiseen luokkaan kukin tällainen luottolaitos on sijoitettu.* *Edellä 4 momentista poiketen Finanssivalvonta voi asettaa lisäpääomavaatimuksen 3 prosenttiyksikköä korkeammalle tasolle, jos se on asianmukaista ottaen huomioon 5 momentissa säädetyt perusteet. Lisäpääomavaatimuksen asettaminen tässä momentissa tarkoitetulle tasolle edellyttää, että Euroopan komissio on hyväksynyt lisäpääomavaatimuksen asettamisen.* *EU:n vakavaraisuusasetuksessa tarkoitetun kokonaisriskipainolattian tullessa luottolaitosta sitovaksi Finanssivalvonnan on tässä pykälässä säädetyssä menettelyssä arvioitava lisäpääomavaatimuksen asianmukainen taso*

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
	viimeistään 8 momentissa tarkoitetun arvion yhteydessä.
10 b §	10 b §
Omien varojen kartuttamissuunnitelma	*Omien varojen kartuttamissuunnitelma*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Jos Finanssivalvonta ei hyväksy omien varojen kartuttamissuunnitelmaa 3 momentissa säädetyllä tavalla, Finanssivalvonnan on ryhdyttävä vähintään toiseen seuraavista toimenpiteistä:	Jos Finanssivalvonta ei hyväksy omien varojen kartuttamissuunnitelmaa 3 momentissa säädetyllä tavalla, Finanssivalvonnan on ryhdyttävä vähintään toiseen seuraavista toimenpiteistä:
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
2) rajoitettava luottolaitoksen varojenjakoa 11 luvun 10 §:n 14 kohdan mukaisesti.	2) rajoitettava luottolaitoksen varojenjakoa 11 luvun 10 §:n 14 kohdan *nojalla enemmän kuin, mitä säädetään 10 luvun 10 ja 10 a §:ssä siihen saakka, kunnes luottolaitoksen omien varojen määrä ylittää 1 §:ssä tarkoitetun omien varojen vähimmäismäärän.*
11 luku	11 luku
Luottolaitoksen valvonta	**Luottolaitoksen valvonta**
2 §	2 §
Valvojan arvio	*Valvojan arvio*
Finanssivalvonnan on laadittava säännöllisesti arvio luottolaitokseen kohdistuvista riskeistä ja siitä, täyttääkö luottolaitos 9 ja 10 luvussa ja EU:n vakavaraisuusasetuksessa säädetyt vaatimukset.	Finanssivalvonnan on laadittava säännöllisesti arvio luottolaitokseen kohdistuvista riskeistä ja siitä, täyttääkö luottolaitos 9 ja 10 luvussa ja EU:n vakavaraisuusasetuksessa säädetyt vaatimukset.
Edellä 1 momentissa tarkoitetussa valvojan arviossa tulee ottaa huomioon ainakin:	Edellä 1 momentissa tarkoitetussa valvojan arviossa tulee ottaa huomioon ainakin:
1) luottolaitoksen tekemien kuormituskokeiden tulokset, jos luottolaitos käyttää sisäisiä malleja luottoriskin tai markkinariskin pääomavaatimuksen laskemiseen;	1) luottolaitoksen tekemien *stressitestien* tulokset, jos luottolaitos käyttää sisäisiä malleja luottoriskin tai markkinariskin pääomavaatimuksen laskemiseen;
2) luottolaitoksen keskittymäriskit ja niiden hallinta, *vastapuoli*riskien maantieteellinen jakauma sekä mahdollisten hajautusvaikutusten käsittely vakavaraisuuden hallinnassa myös muilta osin kuin mitä EU:n	2) luottolaitoksen keskittymäriskit ja niiden hallinta, riskien maantieteellinen jakauma sekä mahdollisten hajautusvaikutusten käsittely vakavaraisuuden hallinnassa myös muilta osin kuin mitä EU:n

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
vakavaraisuusasetuksessa säädetään suuria asiakasriskejä koskevista rajoituksista;	vakavaraisuusasetuksessa säädetään suuria asiakasriskejä koskevista rajoituksista;
3) luottoriskin vähentämismenetelmien käytöstä aiheutuvan jäännösriskin hallintaa koskevien periaatteiden riittävyys;	3) luottoriskin vähentämismenetelmien käytöstä aiheutuvan jäännösriskin hallintaa koskevien periaatteiden riittävyys;
4) arvopaperistetuista eristä johtuvien riskien kattamiseksi tarvittavien omien varojen vähimmäismäärän riittävyys sekä sellaisten järjestelyjen vaikutus, joiden nojalla luottolaitokselle on mahdollisesti jäänyt tällaisiin eriin kohdistuvaa välitöntä tai välillistä riskiä;	4) arvopaperistetuista eristä johtuvien riskien kattamiseksi tarvittavien omien varojen vähimmäismäärän riittävyys sekä sellaisten järjestelyjen vaikutus, joiden nojalla luottolaitokselle on mahdollisesti jäänyt tällaisiin eriin kohdistuvaa välitöntä tai välillistä riskiä;
5) maksuvalmiusriskit ja niiden mittaamista ja hallintaa koskevien periaatteiden sekä rahoituksen jatkuvuussuunnitelman riittävyys sekä mahdollinen vaikutus rahoitusjärjestelmän vakauteen niissä ETA-valtioissa, joiden alueella luottolaitos toimii;	5) maksuvalmiusriskit ja niiden mittaamista ja hallintaa koskevien periaatteiden sekä rahoituksen jatkuvuussuunnitelman riittävyys sekä mahdollinen vaikutus rahoitusjärjestelmän vakauteen niissä ETA-valtioissa, joiden alueella luottolaitos toimii;
6) arvio siitä, onko kaupankäyntivarasto arvostettu riittävän varovasti, jotta luottolaitokselle ei aiheudu merkittäviä tappioita sen joutuessa nopeasti myymään tai suojaamaan kaupankäyntivarastoon kuuluvia eriä;	6) arvio siitä, onko kaupankäyntivarasto arvostettu riittävän varovasti, jotta luottolaitokselle ei aiheudu merkittäviä tappioita sen joutuessa nopeasti myymään tai suojaamaan kaupankäyntivarastoon kuuluvia eriä;
7) arvio riskistä, joka aiheutuu riittämättömästä omavaraisuudesta tätä kuvaavien mittareiden sekä omavaraisuutta koskevien riskien hallintaan liittyvien järjestelyiden ja strategioiden perusteella määritettynä;	7) arvio riskistä, joka aiheutuu riittämättömästä omavaraisuudesta tätä kuvaavien mittareiden sekä omavaraisuutta koskevien riskien hallintaan liittyvien järjestelyiden ja strategioiden perusteella määritettynä;
8) luottolaitoksen liiketoimintamalli;	8) luottolaitoksen liiketoimintamalli;
9) luottolaitoksen hallintoa koskevat periaatteet ja hallituksen jäsenten ja toimitusjohtajan edellytykset suoriutua tehtävistään;	9) luottolaitoksen hallintoa koskevat periaatteet ja hallituksen jäsenten ja toimitusjohtajan edellytykset suoriutua tehtävistään;
10) luottolaitokseen kohdistuva rahoitustaseen korkoriski.	10) luottolaitokseen kohdistuva rahoitustaseen korkoriski;
11) EU:n DORA-asetuksen IV luvun mukaisen digitaalisen häiriönsietokyvyn testauksen paljastamat riskit.	11) EU:n DORA-asetuksen IV luvun mukaisen digitaalisen häiriönsietokyvyn testauksen paljastamat riskit;
Valvojan arvion laajuudessa ja arviointitiheydessä on otettava huomioon luottolaitoksen toiminnan laatu, laajuus ja monimuotoisuus sekä merkittävyys rahoitusmarkkinoiden vakauden kannalta. Arviointi on kuitenkin tehtävä vähintään vuosittain 3 §:n 2 momentissa tarkoitetuista luottolaitoksista. Finanssivalvonta voi mukauttaa edellä 2 momentissa säädettyjä arviointikriteerejä ottaen huomioon luottolaitoksen riskiprofiili. Mukauttamista on sovellettava yhdenmukaisesti riskiprofiilililtaan samankaltaisiin luottolaitoksiin. Finanssivalvonnan on ilmoitettava	*12) ympäristön, yhteiskunnan ja hallintotavan osalta seuraavat:* *a) se, missä määrin luottolaitos on ottanut käyttöön asianmukaiset toimintaperiaatteet ja operatiiviset toimet, jotka liittyvät 9 luvun 3 a §:ssä tarkoitetuissa suunnitelmissa asetettuihin määrällisiin tavoitteisiin ja välitavoitteisiin;* *b) arvio luottolaitoksen hallinto- ja riskinhallintaprosesseista, joilla käsitellään 9 luvun 17 a §:ssä tarkoitettuja ESG-riskejä, suhteuttaen ne luottolaitoksen 9 luvun 3 a §:ssä*

Voimassa oleva laki

arviointikriteereistä poikkeamisesta Euroopan pankkiviranomaiselle luottolaitosdirektiivin 97 artiklan 4 a kohdan toisen alakohdan mukaisesti.

Finanssivalvonnan on valvojan arvion perusteella ryhdyttävä tarvittaessa 6, 6 d tai 10 §:ssä tarkoitettuihin toimenpiteisiin, taikka edellytettävä luottolaitosta muuttamaan rahoitustaseen korkoriskin arvioimiseen käytettyjä olettamia Finanssivalvonnan vaatimalla tavalla. Finanssivalvonnalla on velvollisuus ryhtyä näihin toimenpiteisiin, jos:

1) 9 luvun 15 §:n 1 momentissa tarkoitettu rahoitustaseen pääoman arvonalentuma on yli 15 prosenttia luottolaitoksen ensisijaisesta pääomasta ja alentuma johtuu odottamattomasta korkojen muutoksesta; tai

2) 9 luvun 15 §:n 1 momentissa tarkoitetut nettokorkotuotot laskevat jyrkästi odottamattoman korkojen muutoksen vuoksi.

Finanssivalvonta voi jättää ryhtymättä 4 momentissa tarkoitettuihin toimenpiteisiin rahoitustaseen korkoriskien perusteella, jos se katsoo, että rahoitustaseeseen liittyvien riskien hallinta on riittävällä tasolla eikä rahoitustaseen korkoriski ole liiallinen.

Edellä 4 momentin 1 *ja* 2 kohtien arvioimisessa on käytettävä Euroopan komission asetuksella tai päätöksellä annetuissa teknisissä standardeissa säädettyjä kriteerejä.

Ehdotus

tarkoitetuissa suunnitelmissa asetettuihin tavoitteisiin;

c) arvio luottolaitoksen altistumisista ESG-riskeille, missä on myös arvioitu altistumista ESG-riskeille 9 luvun 3 a §:ssä tarkoitettujen suunnitelmien perusteella;

d) arvio 9 luvun 3 a §:ssä tarkoitetuista suunnitelmista ja suunnitelmien tehokkuudesta;

e) arvio luottolaitoksen edistymisestä ESG-riskien käsittelyssä, joita aiheutuu mukautumisesta ilmastoneutraaliutta koskevaan tavoitteeseen sekä muihin Euroopan unionin sääntelytavoitteisiin, jotka koskevat ympäristöön, yhteiskuntaan ja hallintotapaan liittyviä tekijöitä;

13) arvio luottolaitoksen hallinto- ja riskinhallintaprosesseista kryptovaroihin liittyvien vastuiden ja kryptovarapalvelujen tarjoamisen osalta, sisältäen myös tarkastelun luottolaitosten toimintaperiaatteista ja menettelytavoista, joilla riskejä tunnistetaan, sekä 9 luvun 10 §:n 4 momentissa ja 9 luvun 14 §:n 5 momentissa tarkoitettujen arviointien tulosten riittävyydestä.

Edellä 2 momentin 12 kohdan mukaisia arvioita tehdessään Finanssivalvonnan on otettava huomioon luottolaitosten liiketoimintamallit, kun se määrittää luottolaitosten prosessien ja vastuiden riittävyyttä.

2 a §

Valvojan arvion oikeasuhtaisuus

Edellä 2 §:ssä tarkoitetun valvojan arvio on tehtävä suhteellisuusperiaatetta noudattaen niiden kriteerien perusteella, jotka se on julkaissut 12 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaisesti ja arvion laajuudessa ja arviointitiheydessä on otettava huomioon luottolaitoksen toiminnan laatu, laajuus ja monimutkaisuus sekä merkittävyys rahoitusmarkkinoiden vakauden kannalta. Finanssivalvonta voi tarkastella erityisesti seuraavien edellytysten täyttymistä:

1) Luottolaitos ei ole EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 133 alakohdassa tarkoitettu maailmanlaajuisen

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
	rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävä luottolaitos, EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 134 alakohdassa tarkoitettu EU:n ulkopuolinen maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävä luottolaitos taikka EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 136 alakohdassa tarkoitettu yhteisö; *2) luottolaitos ei ole 10 luvun 8 §:n 1 momentissa tarkoitettu muun rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävä luottolaitos;* *3) laitos on osa konsernia, jossa emoyrityksenä toimiva laitos ja suurin osa tytäryrityksenä toimivista laitoksista ovat yhteydessä toisiinsa kirjanpitolain 6 luvussa tarkoitetun konsernitilinpäätöksen perusteella, taikka laitos kuuluu talletuspankkien yhteenliittymään; ja* *4) kohdassa 3 tarkoitetut tytäryritykset täyttävät seuraavat edellytykset:* *a) tytäryritykset katsotaan tai valtaosa niistä katsotaan keskinäisiksi yhtiöiksi, osuuskunniksi tai säästöpankeiksi EU:n vakavaraisuusasetuksen 27 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti ja laissa asetetaan yläraja tai rajoitus niiden voitonjaon enimmäismäärälle; ja* *b) tytäryritysten kokonaisvarat yksittäisinä yrityksinä tai alakonsolidointiryhmän tasolla ovat enintään 30 miljardia euroa.* *Edellä 2 §:ssä tarkoitettu valvojan arviointi on kuitenkin tehtävä vähintään vuosittain 3 §:n 2 momentissa tarkoitetuista luottolaitoksista. Finanssivalvonta voi mukauttaa 2 §:n 2 momentissa säädettyjä arviointikriteerejä ottaen huomioon luottolaitoksen riskiprofiili. Mukauttamista on sovellettava yhdenmukaisesti riskiprofiililtaan samankaltaisiin luottolaitoksiin. Finanssivalvonnan on ilmoitettava arviointikriteereistä poikkeamisesta Euroopan pankkiviranomaiselle luottolaitosdirektiivin 97 artiklan 4 a kohdan toisen alakohdan mukaisesti.*

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
	2 b §
	Valvojan arvioon perustuvat toimenpiteet
	Finanssivalvonnan on 2 §:ssä tarkoitetun valvojan arvion perusteella ryhdyttävä tarvittaessa 6, 6 d tai 10 §:ssä tarkoitettuihin toimenpiteisiin, taikka edellytettävä luottolaitosta muuttamaan rahoitustaseen korkoriskin arvioimiseen käytettyjä olettamia Finanssivalvonnan vaatimalla tavalla. Finanssivalvonnalla on velvollisuus ryhtyä näihin toimenpiteisiin, jos: *1) 9 luvun 15 §:n 1 momentissa tarkoitettu rahoitustaseen pääoman arvonalentuma on yli 15 prosenttia luottolaitoksen ensisijaisesta pääomasta ja alentuma johtuu odottamattomasta korkojen muutoksesta; tai* *2) 9 luvun 15 §:n 1 momentissa tarkoitetut nettokorkotuotot laskevat jyrkästi odottamattoman korkojen muutoksen vuoksi.* *Finanssivalvonta voi jättää ryhtymättä 1 momentissa tarkoitettuihin toimenpiteisiin rahoitustaseen korkoriskien perusteella, jos se katsoo, että rahoitustaseeseen liittyvien riskien hallinta on riittävällä tasolla eikä rahoitustaseen korkoriski ole liiallinen.* *Edellä 1 momentin 1 ja 2 kohtien arvioimisessa on käytettävä Euroopan komission asetuksella tai päätöksellä annetuissa teknisissä standardeissa säädettyjä kriteerejä.*
3 §	3 §
Valvontaohjelma	*Valvontaohjelma*
— — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — —
Finanssivalvonnan on sisällytettävä 1 momentissa tarkoitettuun suunnitelmaan luottolaitokset, joissa kuormituskokeet tai 2 §:ssä tarkoitettu valvojan arvio ovat paljastaneet merkittäviä uhkia luottolaitoksen toiminnan jatkuvuudelle tai joissa on rikottu lakia, sekä muut luottolaitokset, jotka Finanssivalvonta katsoo tarpeelliseksi sisällyttää suunnitelmaan.	Finanssivalvonnan on sisällytettävä 1 momentissa tarkoitettuun suunnitelmaan luottolaitokset, joissa *stressitestit* tai 2 §:ssä tarkoitettu valvojan arvio ovat paljastaneet merkittäviä uhkia luottolaitoksen toiminnan jatkuvuudelle tai joissa on rikottu lakia, *kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeet* sekä muut luottolaitokset, jotka Finanssivalvonta katsoo tarpeelliseksi sisällyttää suunnitelmaan.
— — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — —

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
4 §	4 §
Kuormituskokeet	***Stressitestit***
Finanssivalvonnan on tarvittaessa suoritettava luottolaitoksessa kuormituskokeita 2 §:ssä tarkoitetun arvion laatimisen tueksi.	Finanssivalvonnan on tarvittaessa suoritettava luottolaitoksessa *stressitestejä* 2 §:ssä tarkoitetun arvion laatimisen tueksi. *Luottolaitoksen ja kolmansien osapuolten, jotka toimivat luottolaitoksen konsultoinnissa, on stressitestien yhteydessä pidättäydyttävä toimista, jotka voivat haitata stressitestiä. Näihin toimiin kuuluvat ainakin vertailuanalyysi, keskinäinen tietojenvaihto, yhteistä käyttäytymistä koskevien sopimusten tekeminen ja stressitesteissä esittämien tietojen optimointi.*
	4 a §
	ESG-riskeihin liittyvien käytäntöjen valvonta
	Finanssivalvonnan on arvioitava ja seurattava: *1) luottolaitosten ympäristöön, yhteiskuntaan ja hallintotapaan liittyvien strategioiden sekä riskinhallintaan liittyvien käytäntöjen kehitystä;* *2) luottolaitosten 9 luvun 3 a §:ssä tarkoitettuja suunnitelmia ja niihin sisältyviä määrällisiä tavoitteita ja prosesseja.* *Edellä 1 momentissa tarkoitetussa arviossa on otettava huomioon luottolaitosten kestävyyteen liittyvä tuotetarjonta, niiden siirtymärahoituspolitiikka, lainojen myöntämisperiaatteet sekä ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvät tavoitteet ja rajoitukset.* *Edellä 1 momentissa tarkoitetun arvion toteuttamiseksi Finanssivalvonta voi tehdä yhteistyötä ilmastonmuutoksesta ja ympäristövalvonnasta vastaavien viranomaisten tai muiden julkisten elinten kanssa.*

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
	4 b §
	Keskittymäriskeihin liittyvien käytäntöjen valvonta
	Finanssivalvonnan on arvioitava ja seurattava: *1) luottolaitosten keskittymäriskiin liittyvien käytäntöjen kehitystä;* *2) luottolaitosten 9 luvun 3 b §:ssä tarkoitettuja suunnitelmia ja niihin sisältyviä määrällisiä tavoitteita;* *3) luottolaitoksen edistymisestä niiden liiketoimintamallien mukauttamisessa markkinarakennetoimija-asetuksen 7 a artiklassa säädettyihin vaatimuksiin.*
5 §	5 §
Sisäisten menetelmien käytön jatkuva valvonta	*Sisäisten menetelmien käytön jatkuva valvonta*
Finanssivalvonnan on säännöllisesti ja vähintään kolmen vuoden välein tarkastettava, että luottolaitos, joka on saanut EU:n vakavaraisuusasetuksen mukaisen luvan sisäisten menetelmien käyttöön riskipainotettujen erien määrän tai omien varojen vähimmäismäärän laskemisessa, täyttää luvan myöntämisen edellytykset ja että menetelmät ovat muutenkin riittävät ja ajanmukaiset, ottaen erityisesti huomioon mahdolliset muutokset luottolaitoksen toiminnassa sekä sisäisten menetelmien soveltamisesta 3 momentissa tarkoitettuun viiteportfolioon saatujen tulosten poikkeama muiden luottolaitosten vastaavista tuloksista.	Finanssivalvonnan on säännöllisesti ja vähintään kolmen vuoden välein tarkastettava, että luottolaitos, joka on saanut EU:n vakavaraisuusasetuksen mukaisen luvan sisäisten menetelmien käyttöön riskipainotettujen erien määrän tai omien varojen vähimmäismäärän laskemisessa, täyttää luvan myöntämisen edellytykset ja että menetelmät ovat muutenkin riittävät ja ajanmukaiset, ottaen erityisesti huomioon mahdolliset muutokset luottolaitoksen toiminnassa. *Finanssivalvonnan on erityisesti tarkasteltava ja arvioitava sitä, soveltavatko laitokset kehittyneitä ja ajan tasalla olevia tekniikoita ja käytäntöjä näissä menetelmissään.*
Jos tässä pykälässä tarkoitetut sisäiset menetelmät eivät täytä EU:n vakavaraisuusasetuksen vaatimuksia, eivät riittävästi kata luottolaitoksen riskejä tai 3 momentin mukaisesti laskettu pääomavaatimus poikkeaa perusteettomasti merkittävällä tavalla muiden luottolaitosten vastaavalla tavalla lasketuista pääomavaatimuksista, Finanssivalvonta voi vaatia luottolaitosta tekemään menetelmiin tarvittavat muutokset tai peruuttaa myöntämänsä luvan, jos luottolaitos ei ole Finanssivalvonnan asettamassa määräajassa tehnyt menetelmiin	*Edellä 1 momentissa tarkoitetun luottolaitoksen on vähintään vuosittain laskettava luottolaitoksen käyttämän sisäisen menetelmän mukainen pääomavaatimus Euroopan pankkiviranomaisen määrittelemälle viiteportfoliolle ja ilmoitettava tuloksista 9 luvun 23 §:n mukaisesti. Finanssivalvonnan on seurattava 9 luvun 23 §:ssä tarkoitettujen tietojen perusteella riskipainotettujen vastuuerien tai omien varojen vaatimusten vaihtelua sekä arvioitava sisäisten menetelmien laatua. Arvioinnissa on kiinnitettävä erityistä huomiota;*

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
tarvittavia muutoksia. Finanssivalvonnan on soveltaessaan tätä pykälää otettava huomioon Euroopan pankkiviranomaisen tekemät selvitykset, jotka koskevat sisäisten menetelmien käytön yhtenäistämistä, sekä sisäisten menetelmien käytölle asetetut tavoitteet. Edellä 1 momentissa tarkoitetun luottolaitoksen on vähintään vuosittain laskettava luottolaitoksen käyttämän sisäisen menetelmän mukainen pääomavaatimus Euroopan pankkiviranomaisen määrittelemälle viiteportfoliolle. Tämän pykälän mukaisten laskelmien tulokset ja laskelmissa noudatetut menetelmät on ilmoitettava Finanssivalvonnalle ja Euroopan pankkiviranomaiselle niiden määräämällä tavalla. Mitä tässä pykälässä säädetään, ei sovelleta operatiivisen riskin kattamiseksi vaadittavan omien varojen vähimmäismäärän laskemiseen.	*1) menetelmiin, jotka osoittavat omien varojen vaatimuksissa merkittäviä eroja saman vastuun kohdalla;* *2) menetelmiin, joiden osalta on erityisen suurta tai pientä vaihtelevuutta; ja* *3) menetelmiin, joiden osalta omien varojen vaatimukset on arvioitu merkittävällä ja järjestelmällisellä tavalla liian pieniksi.* *Jos Finanssivalvonta havaitsee olennaisia puutteita siinä, miten laitos mittaa riskejä sisäisillä menetelmällään, Finanssivalvonnan on huolehdittava, että luottolaitos korjaa puutteet, tai toteutettava asianmukaiset toimenpiteet puutteiden vaikutusten vähentämiseksi.* *Jos 2 momentissa tarkoitetun laskennan tulos Euroopan pankkiviranomaisen määrittelemälle viiteportfoliolle poikkeaa merkittävästi muiden luottolaitosten vastaavista tuloksista tai jos menetelmien erot johtavat useisiin erilaisiin tuloksiin, Finanssivalvonnan on selvitettävä syyt tuloksille ja toteutettava asianmukaiset toimenpiteet, jos on selvää, että luottolaitoksen menetelmä johtaa vaatimusten arvioimiseen liian pieneksi. Asianmukaiset toimenpiteet on toteutettava siten, että otetaan huomioon sisäisten menetelmien käytön yleiset tavoitteet ja että toimenpiteet eivät johda yhdenmukaistettujen menetelmien käyttämiseen, luo vääriä kannustimia taikka aiheuta markkinoiden laumakäyttäytymistä.* *Jos tässä pykälässä tarkoitetut sisäiset menetelmät eivät täytä EU:n vakavaraisuusasetuksen menetelmän soveltamista koskevia vaatimuksia, Finanssivalvonnan on vaadittava luottolaitosta osoittamaan, että noudattamatta jättämisen vaikutus on vähäinen tai esittämään suunnitelma vaatimusten noudattamisesta ja määräaika, mihin mennessä suunnitelma toteutetaan. Finanssivalvonnan on vaadittava parannuksia suunnitelmaan, jos vaatimusten noudattaminen on sen perusteella epätodennäköistä tai jos määräaika ei ole asianmukainen. Jos luottolaitos ei täytä vaatimuksia suunnitelman määräajan jälkeen tai on todennäköistä, että se ei täytä vaatimuksia määräaikaan mennessä eikä luottolaitos ole osoittanut noudattamatta jättämisen olevan vähäinen, Finanssivalvonnan on*

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
	peruttava lupa tai rajoitettava lupa koskemaan ainoastaan sellaista laskentaa, jossa vaatimuksia noudatetaan tai on mahdollista noudattaa asianmukaisesti asetettuun määräaikaan mennessä. *Jos luottolaitoksen kaupankäyntiyksikkö käyttää sisäisiä menetelmiä markkinariskin laskentaan ja EU:n vakavaraisuusasetuksen mukaisen toteutumatestauksen tai voiton ja tappion kohdistamistestin tulosten perusteella mallit eivät ole riittävän täsmällisiä, Finanssivalvonnan on tarkasteltava myöntämänsä luvan edellytyksiä tai vaadittava luottolaitosta tekemään asianmukaiset toimenpiteet mallien parantamiseksi.*
5 a §	5 a §
Varhaisen puuttumisen yleiset edellytykset	*Varhaisen puuttumisen yleiset edellytykset*
Finanssivalvonta voi 6, 9, 10 ja 10 a §:ssä säädetyin edellytyksin ryhtyä mainittujen pykälien mukaisiin valvontatoimiin, jos:	Finanssivalvon*nan on vaadittava luottolaitoksia toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet ja se* voi 6, 9, 10 ja 10 a §:ssä säädetyin edellytyksin ryhtyä mainittujen pykälien mukaisiin valvontatoimiin, jos:
1) Finanssivalvonnalla on 4 §:n mukaisen kuormituskokeen perusteella tai muuten painavia syitä olettaa, että luottolaitos ei seuraavan kahdentoista kuukauden aikana todennäköisesti kykene täyttämään toimilupaedellytyksiä tai suoriutumaan velvoitteistaan; tai	1) Finanssivalvonnalla on 4 §:n mukaisen *stressitestin* perusteella tai muuten painavia syitä olettaa, että luottolaitos ei seuraavan kahdentoista kuukauden aikana todennäköisesti kykene täyttämään toimilupaedellytyksiä tai suoriutumaan velvoitteistaan; tai
2) luottolaitos tai sen kanssa samaan konsolidointiryhmään kuuluva yritys muuten rikkoo tässä laissa tai EU:n vakavaraisuusasetuksessa säädettyjä velvollisuuksiaan.	2) luottolaitos tai sen kanssa samaan konsolidointiryhmään kuuluva yritys muuten rikkoo tässä laissa tai EU:n vakavaraisuusasetuksessa säädettyjä velvollisuuksiaan.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
6 a §	6 a §
Harkinnanvaraisen lisäpääomavaatimuksen asettamisen edellytykset	*Harkinnanvaraisen lisäpääomavaatimuksen asettamisen edellytykset*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
	Finanssivalvonnan on asetettava muun kuin ylivelkaantumisriskin perusteella asetettu harkinnanvarainen lisäpääomavaatimus tasolle, joka vastaa Finanssivalvonnan 1 momentin perusteella riittäväksi arvioiman omien varojen määrän ja EU:n

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
	vakavaraisuusasetuksen kolmannessa ja neljännessä osassa ja yleisestä arvopaperistamista koskevasta kehyksestä ja erityisestä kehyksestä yksinkertaiselle, läpinäkyvälle ja standardoidulle arvopaperistamiselle sekä direktiivien 2009/65/EY, 2009/138/EY ja 2011/61/EU ja asetusten (EY) N:o 1060/2009 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/2402 2 luvussa säädettyjen omien varojen vaatimusten erotusta. *Finanssivalvonnan on asetettava ylivelkaantumisriskin, jota ei ole riittävästi katettu EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti, perusteella asetettu harkinnanvarainen lisäpääomavaatimus tasolle, joka vastaa Finanssivalvonnan 1 momentin perusteella riittäväksi arvioiman omien varojen määrän ja EU:n vakavaraisuusasetuksen kolmannessa ja seitsemännessä osassa säädettyjen omien varojen vaatimusten erotusta.* *Harkinnanvaraista lisäpääomavaatimusta ei saa asettaa sellaisten riskien kattamiseksi, jotka on jo katettu soveltamalla EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua kokonaisriskipainolattiaa.*
6 c §	6 c §
Harkinnanvaraisen lisäpääomavaatimuksen kattaminen	*Harkinnanvaraisen lisäpääomavaatimuksen kattaminen*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
	Harkinnanvaraisen lisäpääomavaatimuksen määrä, joka on asetettu muiden riskien kuin ylivelkaantumisriskin kattamiseksi, ei saa kasvaa sen seurauksena, että EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu kokonaisriskipainolattia tulee luottolaitosta sitovaksi. *Jos EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan 3 kohdassa säädettyyn kokonaisriskipainolattia tulee luottolaitosta sitovaksi, Finanssivalvonnan on viipymättä ja joka tapauksessa viimeistään seuraavan valvojan arvion päättymispäivänä tarkasteltava sen asettamaa harkinnanvaraista lisäpääomavaatimusta ja poistettava vaatimuksesta kaikki ne

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
	osat, jotka laskettaisiin kahteen kertaan riskeiksi, jotka jo kokonaan katetaan sillä, että laitos on sidottu kokonaisriskipainolattiaan. Harkinnanvaraisen lisäpääomavaatimuksen määrä voi poiketen 4 momentista kasvaa kokonaisriskipainolattian myötä, kun Finanssivalvonta on suorittanut tarkastelun ja poistanut ne osat, jotka on laskettu kahteen kertaan riskeiksi.
6 d §	6 d §
Ohjeellinen lisäpääoma	*Ohjeellinen lisäpääoma*
Arvioituaan 9 luvun 1 §:n mukaisesti luottolaitoksen sisäisen pääoman riittävyyttä Finanssivalvonnan on tarvittaessa annettava luottolaitokselle suositus omien varojen tarpeeksi, joka ylittää tässä laissa ja EU:n vakavaraisuusasetuksessa asetetut pääomavaatimukset (*ohjeellinen lisäpääoma*).	*Finanssivalvonnan on säännöllisesti arvioitava luottolaitoksen* 9 luvun 1 §:n mukaisesti *asetetun* sisäisen pääoman riittävyyttä *ja tämän luvun 4 §:ssä tarkoitettujen luottolaitoksen stressitestien tuloksia osana tämän luvun 2 §:ssä tarkoitettua valvojan arviota ja tämän luvun 5 §:ssä tarkoitettua sisäisten menetelmien käytön jatkuvaa valvontaa. Näiden arvioiden perusteella* Finanssivalvonnan on tarvittaessa annettava luottolaitokselle suositus omien varojen tarpeeksi, joka ylittää tässä laissa ja EU:n vakavaraisuusasetuksessa asetetut pääomavaatimukset (*ohjeellinen lisäpääoma*).
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
	Jos EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan 3 kohdassa säädettyyn kokonaisriskipainolattia tulee luottolaitosta sitovaksi, Finanssivalvonta voi tarkistaa ohjeellisen lisäpääoman tason ja varmistaa, että sen mitoitus on edelleen asianmukainen.
10 §	10 §
Finanssivalvonnan muu erityinen toimivalta vakavaraisuuden ja maksuvalmiuden valvonnassa	*Finanssivalvonnan muu erityinen toimivalta vakavaraisuuden ja maksuvalmiuden valvonnassa*
Jos luottolaitoksen omien varojen tai maksuvalmiuden riittävyyttä suhteessa kokonaisriskiin ei voida muulla tarkoituksenmukaisella tavalla varmistaa, Finanssivalvonta voi sen lisäksi, mitä 6, 6 d, 8 ja 9 §:ssä ja Finanssivalvonnasta annetussa laissa säädetään:	Jos *2 §:ssä tarkoitetun arvion, 5 §:ssä tarkoitetun sisäisten menetelmien valvonnan, 5 a §:ssä tarkoitetun varhaisen puuttumisen, EU:n vakavaraisuusasetuksen noudattamisen valvonnan tai 8 a luvun 4 §:n 4 momentissa tarkoitetun päätöksen perusteella Finanssivalvonta katsoo tarkoituksenmukaiseksi,*

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
	Finanssivalvonta voi sen lisäksi, mitä 6, 6 d, 8 ja 9 §:ssä ja Finanssivalvonnasta annetussa laissa säädetään:
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
2) vaatia luottolaitosta toimittamaan säännöllisesti EU:n vakavaraisuusasetuksessa ja tässä laissa tarkoitettuja tietoja luottolaitoksen taloudellisesta asemasta laajemmin ja useammin kuin niissä vaaditaan, mutta ei kuitenkaan siltä osin kuin luottolaitos on jo muutoin velvollinen toimittamaan samat tiedot;	2) vaatia luottolaitosta toimittamaan säännöllisesti EU:n vakavaraisuusasetuksessa ja tässä laissa tarkoitettuja tietoja luottolaitoksen taloudellisesta asemasta laajemmin ja useammin kuin niissä vaaditaan, mutta ei kuitenkaan, *jos luottolaitos on jo muutoin velvollinen toimittamaan samat tiedot tai jos luottolaitos on jo toimittanut tiedot taikka Finanssivalvonta voi tuottaa tiedossaan olevien tietojen perusteella tarvitsemansa lisätiedot riittävän luotettavasti ja laadukkaasti*;
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
13) velvoittaa luottolaitos soveltamaan erityistä taseen varojen käsittelyä omien varojen vaatimusten osalta; 14) edellyttää luottolaitoksen vahvistavan omia varojaan rajoittamalla varojenjakoa.	13) velvoittaa luottolaitos soveltamaan erityistä *varauksia koskevaa politiikkaa tai* taseen varojen käsittelyä omien varojen vaatimusten osalta; 14) edellyttää luottolaitoksen vahvistamaan omia varojaan *pidättäytymällä kokonaan tai osittain varojenjaosta tai koronmaksusta ensisijaiseen lisäpääomaan luettaville rahoitusvälineille*; *15) rajoittaa tai supistaa luottolaitoksen liiketoimintaa, mukaan lukien talletusten vastaanottamisen osalta, toimintoja tai verkostoa tai kehottaa sitä lopettamaan sellainen toiminta, josta aiheutuu liian suuria riskejä luottolaitoksen vakaudelle;* *16) vaatia luottolaitosta vähentämään riskejä, jotka aiheutuvat lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvistä tekijöistä, mukauttamalla niiden liiketoimintastrategioita, hallintoa ja riskienhallintaa tai toimeenpanemalla 9 luvun 3 a §:ssä tarkoitettuihin suunnitelmiin sisältyviä tavoitteita, toimenpiteitä ja toimia;* *17) vaatia luottolaitosta suorittamaan stressitestejä tai eri toteutumavaihtoehtoja koskevia arvioita arvioidakseen riskejä, jotka aiheutuvat kryptovaroihin liittyvistä vastuista ja kryptovarapalvelujen tarjoamisesta;* *18) vaatia luottolaitoksia vähentämään keskusvastapuoleen liittyviä vastuitaan tai järjestämään vastuitaan uudelleen määritystileillään markkinarakennetoimija-asetuksen 7 a*

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
	artiklan mukaisesti, jos Finanssivalvonta katsoo, että kyseiseen keskusvastapuoleen liittyvistä vastuista aiheutuu liiallinen keskittymäriski.
Mitä tässä pykälässä säädetään luottolaitoksen taloudelliselle asemalle sekä sitä koskevien tietojen ilmoittamiselle ja julkistamiselle asetetuista vaatimuksista, sovelletaan myös luottolaitoksen konsolidoidulle taloudelliselle asemalle sekä sitä koskevien tietojen ilmoittamiselle ja julkistamiselle asetettuihin vaatimuksiin.	*Finanssivalvonta voi lisäksi:* *1) asettaa muille kuin pienille ja rakenteeltaan yksinkertaisille luottolaitoksille määräajat, joiden kuluessa niiden on toimitettava tiedot Euroopan pankkiviranomaiselle tietojen julkaisemista varten Euroopan pankkiviranomaisen verkkosivustolla;* *2) vaatia luottolaitoksia käyttämään erityisiä tiedotusvälineitä ja muita julkaisupaikkoja kuin Euroopan pankkiviranomaisen verkkosivustoa tietojen keskitettyyn julkaisemiseen tai laitosten tilinpäätösten julkaisemiseen.*
— — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — —
	Edellä 1 momentin 14 kohdassa tarkoitettuun velvoitteeseen perustuvaa pidättymistä varojenjaosta tai koron maksamisesta rahoitusvälineelle ei pidetä luottolaitoksen sopimusrikkomuksena.
17 luku	17 luku
Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen perustaminen ja edustuston avaaminen Suomeen	**Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen perustaminen ja edustuston avaaminen Suomeen**
	1 §
	Soveltamisala
	Mitä tässä luvussa säädetään kolmannen maan luottolaitoksesta ja sen sivuliikkeestä, sovelletaan myös: *1) yritykseen, jonka kotipaikka on kolmannessa maassa ja jonka tarkoituksena on harjoittaa 3 §:n 1 kohdassa tarkoitettua toimintaa;* *2) yritykseen, jonka kotipaikka on kolmannessa maassa ja jonka tarkoituksena on harjoittaa 3 §:n 2 ja 3 kohdassa tarkoitettua toimintaa ja jota voitaisiin pitää luottolaitoksena, jos se olisi perustettu Euroopan unionissa;* *3) yritykseen, jonka kotipaikka on kolmannessa maassa ja jonka tarkoituksena on harjoittaa 3 §:n 2 ja 3 kohdassa tarkoitettua*

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
	toimintaa ja joka voisi täyttää EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdan b alakohdassa säädetyt perusteet, jos se olisi perustettu Euroopan unionissa. *Mitä tässä luvussa säädetään ei kuitenkaan sovelleta, kun kolmanteen maahan perustettu yritys tarjoaa rahoitusvälineiden markkinoista sekä direktiivin 2002/92/EY ja direktiivin 2011/61/EU muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/65/EU, jäljempänä rahoitusvälineiden markkinat -direktiivi, liitteen I A osassa lueteltuja toimintoja ja palveluja tai mitä tahansa oheispalveluja, joiden tarkoituksena on tarjota kyseisen direktiivin mukaisia palveluja.*
	2 §
	Määritelmät
	Pääyrityksellä tarkoitetaan tässä luvussa yritystä, jonka sääntömääräinen kotipaikka on kolmannessa maassa ja joka on perustanut Suomeen kolmannen maan sivuliikkeen, sekä tapauskohtaisesti konsernin emoyhteisöä ja alakonsernien emoyhteisöinä toimivaa väliyhtiötä.
1 §	*3* §
Sivuliikkeen perustaminen	*Sivuliikkeen perustaminen*
Kolmannen maan luottolaitos voi Suomeen perustetusta sivuliikkeestä tarjota sellaisia 5 luvun 1 §:ssä tarkoitettuja palveluja, jotka sisältyvät sivuliikkeelle 2 §:n mukaisesti myönnettyyn toimilupaan.	*Kolmannen maan luottolaitoksen on perustettava sivuliike Suomeen, jos se harjoittaa seuraavanlaista toimintaa Suomessa:* *1) talletusten ja muiden takaisinmaksettavien varojen vastaanottaminen;* *2) luotonanto, kuten kulutusluotot, kiinnitysluotot, myyntilaskujen rahoitus takautumisoikeuksin ja ilman takautumisoikeutta, kauppatapahtumien rahoitus;* *3) takaukset ja sitoumukset.*
Kolmannen maan luottolaitoksella voi lisäksi olla Suomessa edustusto.	Kolmannen maan luottolaitoksella voi lisäksi olla Suomessa edustusto.

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
1 a §	
Poikkeus sivuliikkeen toimilupavaatimuksesta	
Kolmannen maan luottolaitos voi sijoituspalvelulain 5 luvun 7 §:n 2 ja 3 momentissa säädetyin edellytyksin tarjota Suomessa sivuliikettä perustamatta sijoituspalvelua tai harjoittaa sijoitustoimintaa sekä tarjota oheispalveluita.	
2 §	*4* §
Sivuliikkeen toimiluvan hakeminen	*Sivuliikkeen toimilupa*
Kolmannen maan luottolaitoksen, joka aikoo harjoittaa Suomessa luottolaitostoimintaa, on haettava Finanssivalvonnalta toimilupa Suomeen perustettavalle sivuliikkeelle. Hakemuksesta on pyydettävä lausunto Suomen Pankilta sekä talletussuojarahastolta, jos luottolaitos vastaanottaa talletuksia, ja sijoittajien korvausrahastolta, jos luottolaitos tarjoaa sijoituspalveluja.	Kolmannen maan *luottolaitos ei saa harjoittaa* Suomessa luottolaitostoimintaa *ilman tässä pykälässä tarkoitettua toimilupaa. Kolmannen maan luottolaitoksen on haettava* Finanssivalvonnalta toimilupa*, jotta se voi perustaa sivuliikkeen 3 §:n mukaisesti Suomeen.* Hakemuksesta on pyydettävä lausunto Suomen Pankilta sekä *Rahoitusvakausvirastolta*, jos *sivuliikkeen on määrä* vastaanottaa talletuksia, ja sijoittajien korvausrahastolta, jos *sivuliikkeen on määrä* tarjo*ta* sijoituspalveluja.
Hakemukseen on liitettävä tarpeelliset selvitykset luottolaitoksen: 1) omistuksesta; 2) johdon ammattitaidosta ja luotettavuudesta; 3) hallinnosta ja sisäisestä valvonnasta; 4) riskien hallinnasta; 5) vakavaraisuudesta ja maksuvalmiudesta ja niiden hallinnasta; 6) kotimaan lainsäädännöstä ja finanssivalvonnasta.	Hakemukseen on liitettävä tarpeelliset selvitykset luottolaitoksen: 1) omistuksesta; 2) johdon ammattitaidosta ja luotettavuudesta; 3) hallinnosta ja sisäisestä valvonnasta; 4) riskien hallinnasta; 5) vakavaraisuudesta ja maksuvalmiudesta ja niiden hallinnasta; 6) kotimaan lainsäädännöstä ja finanssivalvonnasta*;* *7) tiedot 6 §:ssä säädettyjen edellytysten täyttymisestä*.
Hakemukseen on liitettävä lisäksi tarpeelliset selvitykset sivuliikkeen hallinnon ja toiminnan järjestämisestä, asiakkaiden tunnistamiseksi ja rahanpesun ja terrorismin ehkäisemiseksi noudatetuista menettelytavoista, sivuliikkeen johdon ammattitaidosta ja	Hakemukseen on liitettävä lisäksi tarpeelliset selvitykset sivuliikkeen hallinnon ja toiminnan järjestämisestä, asiakkaiden tunnistamiseksi ja rahanpesun ja terrorismin ehkäisemiseksi noudatetuista menettelytavoista, sivuliikkeen johdon ammattitaidosta ja luotettavuudesta sekä sivuliikkeen käytössä Suomessa olevista varoista.

Voimassa oleva laki

luotettavuudesta sekä sivuliikkeen käytössä Suomessa olevista varoista.

Säännöksiä hakemuksessa ilmoitettavista yhteystiedoista sekä tarkempia säännöksiä hakemukseen liitettävistä selvityksistä voidaan antaa valtiovarainministeriön asetuksella.

Ehdotus

Tarkempia säännöksiä *toimilupahakemukseen sisällytettävistä tiedoista ja* hakemukseen liitettävistä selvityksistä voidaan säätää valtiovarainministeriön asetuksella.

5 §

Poikkeukset sivuliikkeen perustamisvaatimuksesta

Poiketen siitä, mitä edellä säädetään velvollisuudesta perustaa sivuliike ja hakea sivuliikkeen toimilupa, kolmannen maan luottolaitos saa tarjota sivuliikettä perustamatta 3 §:n 1 momentissa tarkoitetun toiminnan mukaista palvelua Euroopan unioniin sijoittautuneelle tai Euroopan unionissa sijaitsevalle asiakkaalle tai vastapuolelle, joka on

1) yksityisasiakas, hyväksyttävä vastapuoli tai rahoitusvälineiden markkinat -direktiivin liitteessä II olevassa I ja II osassa tarkoitettu ammattimainen asiakas, jos tällainen asiakas tai vastapuoli lähestyy kolmanteen maahan sijoittautunutta luottolaitosta omasta yksinomaisesta aloitteestaan 3 §:n 1 momentissa tarkoitetun palvelun tai toiminnan tarjoamisesta;

2) luottolaitos;

3) kyseisen kolmanteen maahan sijoittautuneen luottolaitoksen kanssa samaan ryhmään kuuluva yritys.

Sen lisäksi, mitä säädetään 1 momentissa, kolmannen maan luottolaitos voi tarjota sivuliikettä perustamatta sellaisia palveluita tai tuotteita, jotka ovat tarpeellisia tai jotka liittyvät läheisesti asiakkaan tai vastapuolen 1 momentin 1 kohdan mukaisesti pyytämän palvelun tai tuotteen tarjoamiseen. Tällaisia palveluita, tai tuotteita voidaan tarjota alun perin pyydettyjen palveluiden tai toiminnan jälkeen.

Jos kolmannen maan luottolaitos ottaa yhteyttä 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettuun asiakkaaseen tai vastapuoleen taikka mahdolliseen asiakkaaseen tai vastapuoleen sellaisen yhteisön välityksellä, joka toimii omaan lukuunsa tai jolla on tiiviit yhteydet kolmannen maan luottolaitokseen, tai jonkin muun

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
	kolmannen maan luottolaitoksen puolesta toimivan henkilön välityksellä, tätä ei katsota asiakkaan tai vastapuolen taikka mahdollisen asiakkaan tai vastapuolen omasta yksinomaisesta aloitteesta tarjotuksi palveluksi. *Edellä 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettu asiakkaan tai vastapuolen yksinomainen aloite ei oikeuta sellaista kolmannen maan luottolaitosta, joka ei ole perustanut sivuliikettä, markkinoimaan muita tuote-, toiminta- tai palveluluokkia kuin niitä, joita asiakas tai vastapuoli on pyytänyt.*
3 §	*6 §*
Sivuliikkeen toimiluvan myöntäminen	*Sivuliikkeen toimiluvan myöntäminen*
Finanssivalvonnan on myönnettävä toimilupa, jos: 1) luottolaitoksen toiminta ei olennaisesti eroa suomalaiselle luottolaitokselle sallitusta toiminnasta; 2) kolmannen maan luottolaitokseen sen kotivaltiossa sovellettava lainsäädäntö vastaa kansainvälisesti hyväksyttyjä finanssivalvonnan sekä rahoitusjärjestelmän rikollisen hyväksikäytön estämistä koskevia suosituksia; 2 a) sivuliike saa sen kotivaltion lainsäädännön ja toimilupansa nojalla vastaanottaa yleisöltä talletuksia, eikä sivuliikkeen tallettajiin luottolaitoksen kotivaltion lainsäädännön nojalla sovellettava talletussuoja olennaisesti poikkea suomalaisen talletuspankin tallettajiin sovellettavasta talletussuojasta; 3) luottolaitoksen vakavaraisuus, suuret asiakasriskit, maksuvalmius, sisäinen valvonta, riskienhallintajärjestelmät sekä omistajien ja johdon sopivuus ja luotettavuus eivät olennaisesti poikkea tämän lain vaatimuksista; 4) luottolaitosta muutenkin valvotaan sen kotivaltiossa riittävän tehokkaasti; 5) luottolaitoksella on Suomessa varoja vähintään 18 luvun 4 §:n 2 momentissa säädetty määrä sivuliikkeen harjoittamaa toimintaa varten; 6) sivuliikkeen hallinto on järjestetty terveiden ja varovaisten liikeperiaatteiden mukaisesti;	*Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen toimilupa on myönnettävä ainoastaan, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:* *1) kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike täyttää 18 luvussa säädetyt vaatimukset;* *2) pääyrityksellä on kolmannessa maassa toimilupa sellaiseen toimintaan, johon pääyritys hakee toimilupaa Suomessa;* *3) toiminta, johon pääyritys hakee toimilupaa Suomessa, on kolmannessa maassa valvonnan alaista toimintaa;* *4) kolmannen maan pääyrityksen valvontaviranomaista on tiedotettu sivuliikkeen perustamisesta ja sille on toimitettu sivuliikkeen perustamista koskeva 5 §:n 1 momentissa tarkoitettu toimilupahakemus ja 5 §:n 3–5 momenttien mukaisesti hakemukseen liitetyt selvitykset;* *5) Finanssivalvonnalla on pääsy valvontatehtäviensä hoitamiseksi kaikkiin tarpeellisiin tietoihin pääyrityksestä kyseisen pääyrityksen valvontaviranomaisilta sekä mahdollisuus sovittaa valvontatoimensa tehokkaasti yhteen kolmannen maan valvontaviranomaisten valvontatoimien kanssa, erityisesti kriisi- tai rahoitusvaikeuksissa, jotka vaikuttavat pääyritykseen, sen ryhmään tai kolmannen maan rahoitusjärjestelmään;* *6) ei ole perusteltua syytä epäillä, että kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikettä käytettäisiin rahanpesuun tai sen harjoittamisen helpottamiseen tai terrorismin rahoitukseen.*

Voimassa oleva laki

7) sivuliikkeen johtaja täyttää 7 luvun 4 §:ssä säädetyt vaatimukset;

8) sivuliikkeellä on riittävät menettelytavat asiakkaiden tunnistamiseksi sekä rahanpesun ja terrorismin ehkäisemiseksi.

Finanssivalvonnan on annettava toimilupaa koskeva päätös kuuden kuukauden kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta tai, jos hakemus on puutteellinen, siitä kun hakija on antanut asian ratkaisemista varten tarvittavat asiakirjat ja selvitykset. Toimilupaa koskeva päätös on kuitenkin aina tehtävä 12 kuukauden kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta.

Finanssivalvonnalla on oikeus toimiluvan hakijaa kuultuaan asettaa toimilupaan sivuliikkeen liiketoimintaa koskevia, valvonnan kannalta välttämättömiä rajoituksia ja ehtoja. Finanssivalvonta voi toimiluvan myöntämisen jälkeen hakemuksesta muuttaa toimiluvan ehtoja.

Jos toimilupaa koskevaa päätöstä ei ole annettu 2 momentissa säädetyssä määräajassa, hakija voi tehdä valituksen. Valitus tehdään ja käsitellään, kuten hakemuksen hylkäämistä koskeva valitus tehdään ja käsitellään. Tällaisen valituksen voi tehdä, kunnes päätös on annettu. Finanssivalvonnan on ilmoitettava päätöksen antamisesta muutoksenhakuviranomaiselle, jos päätös on annettu valituksen jälkeen. Valituksen tekemisestä ja käsittelystä säädetään oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetussa laissa.

Finanssivalvonnan on ilmoitettava Euroopan pankkiviranomaiselle, Rahoitusvakausvirastolle, talletussuojarahastolle ja, jos sivuliike tarjoaa sijoituspalvelua, sijoittajien korvausrahastolle, kolmannen maan sivuliikkeitä koskevat seuraavat tiedot:

1) tiedot sivuliikkeen toimiluvan myöntämisestä ja toimiluvan muuttamisesta;

2) sivuliikkeiden Finanssivalvonnalle raportoimat kokonaisvarat ja -velat;

3) kolmannessa maassa sijaitsevan luottolaitoksen tai luottolaitosryhmittymän nimi, johon sivuliike kuuluu.

Ehdotus

Kun Finanssivalvonta arvioi, täyttyykö 1 momentin 6 kohdan edellytys, sen on pyydettävä lausunto toimivaltaiselta valvontaviranomaiselta, joka vastaa Suomessa rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämiseen liittyvien velvoitteiden valvonnasta. Finanssivalvonta voi myöntää toimiluvan ainoastaan, jos lausunnossa todetaan, että 1 momentin 6 kohdan edellytys täyttyy.

Toimilupaan on sisällytettävä maininta siitä, että kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike saa harjoittaa toimiluvan mukaista toimintaa ainoastaan Suomessa ja että kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeeltä on kielletty palvelujen tarjoaminen tai toiminnan harjoittaminen yli rajojen muissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa. Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike voi kuitenkin tarjota palveluita tai harjoittaa toimintaa 5 §:n 1 momentissa säädetyn mukaisesti.

Voimassa oleva laki

4 §

Sivuliikkeen toimiluvan peruuttaminen ja toiminnan rajoittaminen

Sivuliikkeen toimiluvan peruuttamisesta ja toiminnan rajoittamisesta säädetään Finanssivalvonnasta annetun lain 26 ja 27 §:ssä. Finanssivalvonnan on lisäksi viipymättä peruutettava sivuliikkeen toimilupa, *kun* kolmannen maan luottolaitoksen kotivaltion viranomainen on peruuttanut luottolaitoksen toimiluvan.

Toimiluvan peruuttamisesta on ilmoitettava Euroopan komissiolle, Euroopan pankkiviranomaiselle, Euroopan pankkikomitealle ja talletussuojarahastolle sekä sijoittajien korvausrahastolle, jos kolmannen maan luottolaitos on rahaston jäsen.

Ehdotus

7 §

Sivuliikkeen toimiluvan ***perumisen tai hylkäämisen edellytykset***

Finanssivalvonnan on *peruttava* kolmannen maan luottolaitoksen *sivuliikkeen toimilupa tai hylättävä toimilupahakemus, jos*

1) kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike ei täytä 6 §:ssä säädettyjä toimilupavaatimuksia;

2) pääyritys tai sen ryhmä ei täytä siihen kolmannen maan lainsäädännön nojalla sovellettavia vakavaraisuusvaatimuksia tai on perusteltua syytä epäillä, että se ei täytä kyseisiä vaatimuksia tai että se rikkoo niitä seuraavien 12 kuukauden aikana;

3) kolmannen maan luottolaitoksen kotivaltion viranomainen on peruuttanut luottolaitoksen toimiluvan.

Finanssivalvonta voi myös perua kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeelle myönnetyn toimiluvan, jos jokin seuraavista edellytyksistä täyttyy:

1) kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike ei käytä toimilupaa 12 kuukauden kuluessa, nimenomaisesti luopuu toimiluvasta tai on lopettanut liiketoiminnan yli kuudeksi kuukaudeksi;

2) kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike on saanut toimiluvan antamalla vääriä tietoja tai muulla sääntöjen vastaisella tavalla;

3) kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike ei enää täytä yhtä tai useampaa 8 §:n 2 momentin mukaisesti määrättyä rajoitusta tai ehtoa, joiden nojalla toimilupa on myönnetty;

4) kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen ei voida enää luottaa täyttävän velvoitteitaan velkojiaan kohtaan, eikä se erityisesti enää tarjoa turvaa tallettajiensa sille uskomille varoille;

5) kolmannen maan sivuliike syyllistyy johonkin 20 luvun 1 §:ssä tarkoitettuun rikkomiseen;

6) kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike täyttää Finanssivalvonnasta annetun lain 26 §:n 1 momentin 3 kohdan, 2 momentin 1 kohdan tai 3 momentin 3 kohdan edellytyksen;

Voimassa oleva laki

5 §

Sivuliikkeen toiminnan lopettaminen

Kun Finanssivalvonta peruuttaa sivuliikkeen toimiluvan, sivuliikkeen toiminta on välittömästi lopetettava. Mitä muualla laissa säädetään sivuliikkeen valvonnasta, sovelletaan sivuliikkeen valvontaan sen lopetettua toimintansa, kunnes 2 momentissa tarkoitettu ilmoitus on tehty ja sivuliikkeen talletukset maksettu tallettajille.

Ulkomaisen luottolaitoksen on viivytyksettä sen sivuliikkeen toiminnan lopettamisen jälkeen ilmoitettava velkojilleen ja velallisilleen, joiden saaminen tai velka perustuu sivuliikkeen välityksellä tehtyyn sopimukseen, miten velallinen voi lopettamisen jälkeen hoitaa sopimuksen mukaiset velvoitteensa ja miten velkoja voi lopettamisen jälkeen saada suorituksen erääntyneestä saamisestaan. Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä tässä momentissa tarkoitetusta menettelystä.

Mitä tässä pykälässä säädetään, sovelletaan myös sivuliikkeen toiminnan rajoittamiseen tämän luvun 4 §:n tai Finanssivalvonnasta annetun lain 27 §:n nojalla.

Ehdotus

7) on perusteltua syytä epäillä, että kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeessä, sen pääyrityksessä tai ryhmässä syyllistytään tai pyritään tai on syyllistytty tai pyritty rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen tai että kolmannen maan sivuliikkeeseen, sen pääyritykseen tai ryhmään kohdistuu lisääntynyt rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen syyllistymisen tai pyrkimisen riski.

Jos 1 momentin 2 tai 3 kohdan edellytys täyttyy, kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen on ilmoitettava siitä viipymättä Finanssivalvonnalle.

Kun Finanssivalvonta arvioi, täyttyykö 2 momentin 7 kohdan edellytys, sen on pyydettävä lausunto toimivaltaiselta valvontaviranomaiselta, joka vastaa Suomessa rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämiseen liittyvien velvoitteiden valvonnasta.

Kun Finanssivalvonta *peruu* sivuliikkeen toimiluvan, sivuliikkeen toiminta on välittömästi lopetettava. Mitä muualla laissa säädetään sivuliikkeen valvonnasta, sovelletaan sivuliikkeen valvontaan sen lopetettua toimintansa, kunnes *6* momentissa tarkoitettu ilmoitus on tehty ja sivuliikkeen talletukset maksettu tallettajille.

Ulkomaisen luottolaitoksen on viivytyksettä sen sivuliikkeen toiminnan lopettamisen jälkeen ilmoitettava velkojilleen ja velallisilleen, joiden saaminen tai velka perustuu sivuliikkeen välityksellä tehtyyn sopimukseen, miten velallinen voi lopettamisen jälkeen hoitaa sopimuksen mukaiset velvoitteensa ja miten velkoja voi lopettamisen jälkeen saada suorituksen erääntyneestä saamisestaan. Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä tässä momentissa tarkoitetusta menettelystä.

8 §

Sivuliikkeen toimilupaa koskeva menettely

Finanssivalvonnan on annettava toimilupaa koskeva päätös kuuden kuukauden kuluessa

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
	hakemuksen vastaanottamisesta tai, jos hakemus on puutteellinen, siitä kun hakija on antanut asian ratkaisemista varten tarvittavat asiakirjat ja selvitykset. Toimilupaa koskeva päätös on kuitenkin aina tehtävä 12 kuukauden kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta. *Finanssivalvonnalla on oikeus toimiluvan hakijaa kuultuaan asettaa toimilupaan sivuliikkeen liiketoimintaa koskevia valvonnan kannalta välttämättömiä rajoituksia ja ehtoja. Finanssivalvonta voi toimiluvan myöntämisen jälkeen hakemuksesta muuttaa toimiluvan ehtoja.* *Jos toimilupaa koskevaa päätöstä ei ole annettu 1 momentissa säädetyssä määräajassa, hakija voi tehdä valituksen. Valitus tehdään ja käsitellään, kuten hakemuksen hylkäämistä koskeva valitus tehdään ja käsitellään. Tällaisen valituksen voi tehdä, kunnes päätös on annettu. Finanssivalvonnan on ilmoitettava päätöksen antamisesta muutoksenhakuviranomaiselle, jos päätös on annettu valituksen jälkeen. Valituksen tekemisestä ja käsittelystä säädetään oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetussa laissa.* *Finanssivalvonnan on ilmoitettava Euroopan pankkiviranomaiselle, Rahoitusvakausvirastolle ja, jos sivuliike tarjoaa sijoituspalvelua, sijoittajien korvausrahastolle, kolmannen maan sivuliikkeitä koskevat seuraavat tiedot:* *1) tiedot sivuliikkeen toimiluvan myöntämisestä ja toimiluvan muuttamisesta;* *2) sivuliikkeiden Finanssivalvonnalle raportoimat kokonaisvarat ja -velat;* *3) kolmannessa maassa sijaitsevan luottolaitoksen tai luottolaitosryhmittymän nimi, johon sivuliike kuuluu.* *Finanssivalvonnan on annettava toimiluvan perumisesta päätös kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeelle.* *Finanssivalvonnan on ilmoitettava toimiluvan perumisesta Euroopan komissiolle, Euroopan pankkiviranomaiselle, Rahoitusvakausvirastolle sekä sijoittajien korvausrahastolle, jos kolmannen maan luottolaitos on rahaston jäsen.*

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
	9 §
	Yhteistyö kolmannen maan viranomaisen kanssa
	Finanssivalvonnan on pyrittävä tekemään hallinnollisia sopimuksia tai muita järjestelyjä asianomaisten kolmannen maan toimivaltaisten viranomaisten kanssa, ennen kuin kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike aloittaa toimintansa asianomaisessa jäsenvaltiossa. Tällaisten sopimusten on perustuttava Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 33 artiklan 5 kohdan mukaisesti laadittuihin hallinnollisten järjestelyjen malleihin.
	Finanssivalvonnan on toimitettava Euroopan pankkiviranomaiselle viipymättä tiedot kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa tehdyistä hallinnollisista sopimuksista tai muista järjestelyistä.
	10 §
	Syrjinnän kielto
	Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeitä koskevia säännöksiä ei saa soveltaa tavalla, jonka takia ne saavat edullisemman kohtelun kuin ulkomaisen ETA-luottolaitosten sivuliikkeet.
	11 §
	Sivuliikkeiden luokittelu
	Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeet luokitellaan I tai II luokkaan.
	Luokan I sivuliikkeellä tarkoitetaan sivuliikettä, joka täyttää jonkin seuraavista edellytyksistä:
	1) kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen Suomessa kirjaamien tai siltä peräisin olevien varojen kokonaisarvo on vähintään 5 miljardia euroa välittömästi edeltävältä raportointikaudelta 18 luvun 8 a §:n mukaisesti;
	2) kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike ottaa toimiluvan mukaisesti vastaan talletuksia tai muita takaisinmaksettavia varoja vähittäisasiakkailta ja tällaisten talletusten ja

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
	muiden takaisinmaksettavien varojen määrä on vähintään 5 prosenttia kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen kokonaisveloista tai tällaisten talletusten ja muiden takaisinmaksettavien varojen määrä ylittää 50 miljoonaa euroa; *3) kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike ei ole 11 §:ssä tarkoitettu vaatimukset täyttävä kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike.* *Luokan II sivuliikkeellä tarkoitetaan muita kuin I luokkaan kuuluvia sivuliikkeitä.* *Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikettä pidetään vaatimukset täyttävänä sivuliikkeenä, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:* *1) pääyrityksellä on kotipaikka maassa, jossa sovelletaan sellaisia vakavaraisuussäännöksiä ja valvontaa, jotka vastaavat vähintään luottolaitosdirektiiviä ja EU:n vakavaraisuusasetusta;* *2) pääyrityksen valvontaviranomaisiin sovelletaan salassapitovaatimuksia, jotka vastaavat vähintään luottolaitosdirektiivin VII osaston 1 luvun II jaksossa säädettyjä vaatimuksia;* *3) pääyrityksellä on kotipaikka maassa, jota ei ole luokiteltu suuririskiseksi kolmanneksi maaksi, jolla on strategisia puutteita rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntajärjestelmässään rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ja komission direktiivin 2006/70/EY kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/849 9 artiklan mukaisesti.* *Euroopan pankkiviranomainen ylläpitää julkista rekisteriä niistä kolmansista maista ja kolmannen maan viranomaisista, jotka täyttävät 4 momentissa säädetyt edellytykset.* *Saatuaan toimilupahakemuksen 5 §:n mukaisesti Finanssivalvonnan on arvioitava, täyttyvätkö 4 momentin edellytykset vaatimukset täyttävästä kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeestä ja 2 momentissa säädetyt edellytykset I luokasta. Arvion perusteella*

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
	Finanssivalvonta luokittelee kolmannen maan luottolaitoksen luokkaan I tai II. Jos kolmatta maata, jossa pääyrityksellä on kotipaikka maassa, ei ole kirjattu julkiseen rekisteriin, Finanssivalvonnan on pyydettävä komissiota arvioimaan kolmannen maan pankkialan sääntelykehystä ja luottamuksellisuutta koskevia vaatimuksia, jos 4 momentin 3 kohdan edellytys täyttyy. Finanssivalvonnan on luokiteltava kolmannen maan sivuliike luokkaan 1, kunnes komissio tekee päätöksen. *Finanssivalvonnan on päivitettävä kolmannen maan sivuliikkeiden luokittelu seuraavasti:* *1) jos luokkaan I kuuluva kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike ei enää täytä 2 momentissa säädettyjä edellytyksiä, sitä on välittömästi pidettävä luokkaan II kuuluvana;* *2) jos luokkaan II kuuluva kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike alkaa täyttää jonkin 2 momentissa säädetyistä edellytyksistä, sen katsotaan kuuluvan luokkaan I vasta neljän kuukauden kuluttua päivästä, jona se täytti edellytyksen.*
	12 §
	Vaatimus tytäryhtiön perustamisesta
	Finanssivalvonta voi vaatia kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeettä hakemaan 4 luvun 1 §:ssä tarkoitetun toimiluvan, jos *1) kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike on aiemmin harjoittanut tai harjoittaa tällä hetkellä 3 §:n 1 momentissa tarkoitettua toimintaa muussa Euroopan unionin jäsenvaltiossa sijaitsevalle asiakkaalle tai vastapuolelle eikä kyseistä toimintaa harjoiteta 4 §:n 1 momentin poikkeuksien nojalla;* *2) kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike täyttää 10 luvun 8 §:n 1 momentissa säädetyt edellytykset muusta rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävästä luottolaitoksesta;* *3) Finanssivalvonta arvioi 13 §:n mukaisesti, että kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeellä on merkitystä järjestelmän kannalta ja se aiheuttaa merkittäviä rahoitusvakauteen liittyviä riskejä Euroopan unionissa tai Suomessa; tai*

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
	4) kaikkien samaan ryhmään kuuluvien kolmansien maiden luottolaitosten sivuliikkeiden Euroopan unionissa olevien varojen kokonaismäärä on vähintään 40 miljardia euroa tai kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen kirjanpidossa olevien varojen määrä Suomessa on vähintään 10 miljardia euroa. *Finanssivalvonnan on ennen 1 momentissa tarkoitetun vaatimuksen tekemistä sovellettava 13 §:ssä ja 18 luvun 12 §:ssä säädettyjä toimenpiteitä. Jos Finanssivalvonta voi muista kuin 1 momentissa luetelluista syistä perustella, että kyseiset toimenpiteet eivät riitä olennaisten valvontaan liittyvien ongelmien ratkaisemiseen, Finanssivalvonnan ei tarvitse soveltaa muita toimenpiteitä ennen 1 momentissa tarkoitettua vaatimusta.* *Ennen 1 momentissa tarkoitetun vaatimuksen tekemistä Finanssivalvonnan on kuultava Euroopan pankkiviranomaista ja niiden Euroopan unionin jäsenmaiden toimivaltaisia viranomaisia, joihin kolmannen maan luottolaitoksen ryhmä on perustanut muita kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeitä tai tytäryrityksenä toimivia laitoksia.*
	13 §
	Järjestelmän kannalta merkittävä sivuliike
	Finanssivalvonnan on arvioitava kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen merkittävyyttä järjestelmän kannalta ja sitä, aiheuttaako kyseinen sivuliike merkittäviä riskejä Euroopan unionin ja Suomen rahoitusvakaudelle, jos sivuliikkeen 18 luvun 8 a §:n mukaisesti raportoitujen Euroopan unionissa olevien varojen kokonaismäärä on kaikilla samaan ryhmään kuuluvilla Euroopan unionissa olevilla sivuliikkeillä vähintään 40 miljardia euroa välittömästi edeltäviltä kolmelta tilikaudelta keskimäärin tai vähintään kolmen tilikauden osalta välittömästi edeltävien viiden tilikauden ajalta. Varojen kokonaismäärään ei lasketa mukaan varoja, jotka ovat kolmannen maan luottolaitosten sivuliikkeiden hallussa sellaisten markkinaoperaatioiden yhteydessä, joita keskuspankit tekevät

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
	Euroopan keskuspankkijärjestelmään kuuluvien keskuspankkien kanssa. *Finanssivalvonnan on tehdessään 1 momentissa tarkoitettua arviota otettava huomioon:* *1) sivuliikkeen koko;* *2) sivuliikkeen rakenteen, organisaation ja liiketoimintamallin monimutkaisuus;* *3) sivuliikkeen kytkös Euroopan unionin ja Suomen rahoitusjärjestelmään;* *4) sivuliikkeen toteuttamien toiminnan, palvelujen tai toimien tai sen tarjoaman rahoitusinfrastruktuurin korvattavuus;* *5) sivuliikkeen markkinaosuus Euroopan unionissa ja Suomessa, kun otetaan huomioon sen kokonaispankkivarat, sen tarjoama toiminta ja palvelut sekä sen toteuttamat toimet;* *6) todennäköinen vaikutus, joka sivuliikkeen toimien tai liiketoiminnan keskeyttämisellä tai lopettamisella olisi Suomen rahoitusjärjestelmän likviditeettiin tai maksu-, selvitys- ja toimitusjärjestelmiin Euroopan unionissa ja Suomessa;* *7) sivuliikkeen rooli ja merkitys sen ryhmän toiminnalle, palveluille ja toimille Euroopan unionissa ja Suomessa;* *8) sivuliikkeen rooli ja merkitys kriisinratkaisun tai purkamisen yhteydessä kriisinratkaisuviranomaiselta saatujen tietojen perusteella;* *9) ryhmän kolmansissa maissa sijaitsevien sivuliikkeiden kautta harjoittaman liiketoiminnan määrä suhteessa kyseisen ryhmän tytäryritysten kautta tapahtuvaan liiketoimintaan, jota harjoitetaan Euroopan unionissa ja niissä Euroopan unionin jäsenvaltioissa, joihin kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeet ovat sijoittautuneet;* *10) tekijät, joiden perusteella arvioidaan, täyttyykö 10 luvun 8 §:n momentissa säädetyt edellytykset muusta rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävästä luottolaitoksesta.* *Finanssivalvonnan on 1 momentin arviointia tehdessään kuultava Euroopan pankkiviranomaista ja niiden Euroopan unionin jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia, joissa asianomainen kolmannen maan ryhmä on perustanut muita kolmannen maan sivuliikkeitä tai tytäryrityksiä, arvioidakseen rahoitusvakautta koskevia riskejä, joita asianomainen*

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
	kolmannen maan sivuliike aiheuttaa muille jäsenvaltioille. *Finanssivalvonnan on toimitettava perusteltu 1 momentissa tarkoitettu arviointi ja ehdotus x tarkoitetuista toimista Euroopan pankkiviranomaiselle ja Euroopan unionin niiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, joihin asianomainen kolmannen maan ryhmä on perustanut muita kolmannen maan sivuliikkeitä tai tytäryrityksiä.* *Jos toimivaltaiset viranomaiset, joita kuullaan 3 momentin mukaisesti, eivät ole samaa mieltä arvioinnista, ne ilmoittavat asiasta 10 työpäivän kuluessa Finanssivalvonnalle arvioinnin vastaanottamisesta. Finanssivalvonnan on Euroopan pankkiviranomaisen avulla pyrittävä parhaansa mukaan pääsemään yksimielisyyteen muiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa arvioinnista ja tapauksen mukaan 18 luvun 12 §:n 3 momentissa tarkoitetuista toimista viimeistään kolmen kuukauden kuluttua siitä päivästä, jona Finanssivalvonta vastaanotti muun toimivaltaisen viranomaisen eriävän näkemyksen. Edellä tarkoitetun kolmen kuukauden kuluttua Finanssivalvonnan on annettava päätös arvioinnista ja 18 luvun 12 §:n 3 momentissa tarkoitetuista toimista.* *Finanssivalvonnan on toimitettava Euroopan pankkiviranomaiselle ja toisen jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, joihin asianomainen kolmannen maan luottolaitoksen ryhmä on perustanut muita sivuliikkeitä tai tytäryrityksiä, perusteltu ilmoitus siitä, miksi se on päättänyt jättää toteuttamatta 18 luvun 12 §:ssä tarkoitettuja valvontatoimia, jos Finanssivalvonta arvioi, että kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeellä on merkitystä järjestelmän kannalta, mutta päättää jättää toteuttamatta 18 luvun 12 §:ssä tarkoitettuja valvontatoimia.*
6 §	*14* §
Edustuston avaaminen ja toiminta	*Edustuston avaaminen ja toiminta*
Jos kolmannen maan luottolaitos aikoo avata edustuston Suomessa, sen on ilmoitettava asiasta Finanssivalvonnalle.	Jos kolmannen maan luottolaitos aikoo avata edustuston Suomessa, sen on ilmoitettava asiasta Finanssivalvonnalle.

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
Ilmoituksessa on mainittava edustuston toimipaikan osoite, edustuston toiminnasta vastaava henkilö sekä toiminnan laatu ja laajuus. Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä tässä momentissa tarkoitettujen tietojen sisällöstä ja ilmoitusmenettelystä.	Ilmoituksessa on mainittava edustuston toimipaikan osoite, edustuston toiminnasta vastaava henkilö sekä toiminnan laatu ja laajuus. Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä tässä momentissa tarkoitettujen tietojen sisällöstä ja ilmoitusmenettelystä.
Edustusto ei saa harjoittaa 5 luvun 1 §:ssä tarkoitettuja toimia.	Edustusto ei saa harjoittaa 5 luvun 1 §:ssä tarkoitettuja toimia.
Edustusto voi aloittaa toimintansa, kun se on tehnyt 1 momentissa tarkoitetun ilmoituksen.	Edustusto voi aloittaa toimintansa, kun se on tehnyt 1 momentissa tarkoitetun ilmoituksen.
7 §	*15* §
Edustuston toimintaoikeuksien peruuttaminen	*Edustuston toimintaoikeuksien* ***peruminen***
Finanssivalvonta voi kieltää edustustoa jatkamasta toimintaansa Suomessa, jos 6 §:ssä tarkoitettua ilmoitusta ei ole tehty tai ilmoituksessa annetut tiedot ovat virheellisiä tai puutteellisia taikka edustuston toiminnassa on olennaisesti rikottu finanssimarkkinoita koskevia säännöksiä tai määräyksiä.	Finanssivalvonta voi kieltää edustustoa jatkamasta toimintaansa Suomessa, jos *14* §:ssä tarkoitettua ilmoitusta ei ole tehty tai ilmoituksessa annetut tiedot ovat virheellisiä tai puutteellisia taikka edustuston toiminnassa on olennaisesti rikottu finanssimarkkinoita koskevia säännöksiä tai määräyksiä.
8 §	
Soveltamisala	
Kolmannen maan luottolaitokseen, joka aikoo tarjota Suomessa sivuliikkeen kautta sijoituspalveluja tai harjoittaa sijoitustoimintaa, sovelletaan tämän luvun sijaan, mitä sijoituspalvelulaissa ja EU:n rahoitusvälineiden markkinat -asetuksen VIII osastossa säädetään.	
18 luku	18 luku
Ulkomaisia luottolaitoksia koskevat erityissäännökset	**Ulkomaisia luottolaitoksia koskevat erityissäännökset**
4 §	4 §
Riskienhallinta, maksuvalmius ja asiakastietojärjestelmät	***Sisäinen hallinto*** *ja asiakastietojärjestelmät*
Ulkomainen luottolaitos ei saa Suomessa harjoittamassaan toiminnassa ottaa niin suurta	*Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeeseen sovelletaan, mitä 7 luvun 1 §:ssä, 8*

Voimassa oleva laki

riskiä, että se vaarantaa sivuliikkeen tallettajien edut. Sivuliikkeellä tulee olla toimintaansa nähden riittävät riskien valvontajärjestelmät.

Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen maksuvalmiuden on oltava sivuliikkeen toimintaan nähden riittävällä tavalla turvattu. Kolmannen maan luottolaitoksella on lisäksi oltava Suomessa jatkuvasti varoja vähintään viisi miljoonaa euroa sivuliikkeen toimintaa varten. Luottolaitoksen on huolehdittava siitä, että sivuliike kykenee suoriutumaan kaikista maksuvelvoitteistaan oikea-aikaisesti. Luottolaitoksen on Finanssivalvonnan vaatimuksesta esitettävä luottolaitoksen hallituksen tai vastaavan toimielimen hyväksymät maksuvalmiuden hallintaa koskevat yleiset periaatteet. Periaatteista on käytävä myös ilmi, millä tavoin sivuliikkeen maksuvalmiutta ja siihen sisältyviä riskejä valvotaan ottaen huomioon sivuliikkeen liiketoiminnan laatu ja laajuus.

Finanssivalvonta valvoo ulkomaisen ETA-luottolaitoksen sivuliikkeen maksuvalmiutta ja markkinariskiä yhteistyössä laitoksen kotivaltion valvontaviranomaisten kanssa.

Sivuliikkeellä on oltava toimintaansa nähden riittävät asiakastietojärjestelmät, jotta sivuliike voi jatkuvasti antaa asiakkailleen lain ja sopimuksen edellyttämät tiedot asiakassuhteesta.

Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeeseen sovelletaan, mitä 5 luvun 10 ja 11 §:ssä luottolaitoksen toiminnan ulkoistamisen edellytyksistä säädetään.

Finanssivalvonta antaa tarkemmat määräykset 2 momentissa säädettyjen vaatimusten laskemisesta.

Ehdotus

luvussa ja 9 luvun 2 §:ssä säädetään. Liiketoiminnasta riippumattomien valvontatoimintojen osalta sovelletaan luokan I sivuliikkeisiin, mitä 9 luvun 8 §:ssä säädetään ja luokan II sivuliikkeisiin edellä mainittua pykälää siltä osin kuin kyse on ainoastaan liiketoiminnasta riippumattomien valvontatoimintojen perustamisesta. Finanssivalvonta voi kuitenkin vaatia luokan II sivuliikettä nimittämään erilliset vastuuhenkilöt liiketoiminnoista riippumattomille valvontatoiminnoille 9 luvun 8 §:ssä säädetyllä tavalla, jos Finanssivalvonta arvioi sen tarpeelliseksi sivuliikkeen koon, sisäisen organisaation sekä toiminnan luonteen, laajuuden ja monimutkaisuuden perusteella. Finanssivalvonta voi myös vaatia, että kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike perustaa paikallisen hallintokomitean sivuliikkeen asianmukaisen hallinnon varmistamiseksi.

Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeellä on oltava pääyrityksen ylimmälle hallintoelimelle raportointisuhteet, jotka kattavat kaikki olennaiset riskit ja riskinhallintapolitiikat ja niiden muutokset. Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeellä on myös oltava riittävät tieto- ja viestintätekniset järjestelmät sekä valvonta sen varmistamiseksi, että toimintaperiaatteita noudatetaan asianmukaisesti.

Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeeseen sovelletaan, mitä 5 luvun 10 ja 11 §:ssä luottolaitoksen toiminnan ulkoistamisen edellytyksistä säädetään.

Jos kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen kriittisiä tai tärkeitä toimintoja hoitaa sen pääyritys, kyseiset toiminnot on suoritettava sisäisten järjestelyjen tai ryhmän sisäisten sopimusten mukaisesti. Finanssivalvonnalla on oltava pääsy kaikkiin tietoihin, joita ne tarvitsevat valvontatehtävänsä hoitamiseksi kyseisten toimintojen osalta.

Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeellä on oltava toimintaansa nähden riittävät asiakastietojärjestelmät, jotta sivuliike voi jatkuvasti antaa asiakkailleen lain ja sopimuksen edellyttämät tiedot asiakassuhteesta.

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
	4 a §
	Riskienhallinta
	Ulkomainen luottolaitos ei saa Suomessa harjoittamassaan toiminnassa ottaa niin suurta riskiä, että se vaarantaa sivuliikkeen tallettajien edut. Sivuliikkeellä tulee olla toimintaansa nähden riittävät riskien valvontajärjestelmät.
	Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeillä, jotka toteuttavat kahden konsernin välisiä tai ryhmän sisäisiä toimia, on oltava riittävät resurssit vastapuoliluottoriskinsä tunnistamiseksi ja hallitsemiseksi asianmukaisesti silloin, kun kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen kirjaamiin varoihin liittyvät olennaiset riskit siirretään vastapuolelle.
	4 b §
	Pääomavaatimus
	Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeellä on jatkuvasti oltava vähimmäispääoma, joka on vähintään:
	1) luokkaan I kuuluvan sivuliikkeen osalta 2,5 prosenttia sivuliikkeen keskimääräisistä veloista välittömästi edeltäviltä kolmelta tilikaudelta tai äskettäin toimiluvan saaneen sivuliikkeen osalta sivuliikkeen 8 a§:n mukaisesti raportoimista veloista toimiluvan myöntämisen aikaan, kuitenkin vähintään 10 miljoonaa euroa;
	2) luokkaan II kuuluvan sivuliikkeen osalta 0,5 prosenttia sivuliikkeen keskimääräisistä veloista välittömästi edeltäviltä kolmelta tilikaudelta tai äskettäin toimiluvan saaneiden sivuliikkeen osalta sivuliikkeen 8 a §:n mukaisesti raportoimista veloista toimiluvan myöntämisen aikaan, kuitenkin vähintään 5 miljoonaa euroa.
	Edellä 1 momentissa tarkoitettu vähimmäispääomavaatimus on täytettävä jollakin seuraavista:
	1) käteisvaroilla tai EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 60 alakohdassa määritellyillä käteiseen verrattavilla välineillä;

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
	2) Suomen valtion tai Suomen keskuspankin liikkeeseen laskemalla vieraan pääoman ehtoisella arvopaperilla; *3) millä tahansa muulla välineellä, joka on kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen käytettävissä rajoittamattomaan ja välittömään käyttöön riskien tai tappioiden kattamiseksi heti, kun riskejä tai tappioita ilmenee.* *Varat, joilla 1 momentin vähimmäispääomavaatimus täytetään, on talletettava tilille sellaiseen luottolaitokseen, jolla on Suomessa luottolaitoksen toimilupa ja joka ei ole osa kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen pääyrityksen ryhmää. Tilille talletettujen varojen on oltava käytettävissä ainoastaan kriisinratkaisulain 15 luvun 5 §:ssä tarkoitetulla tavalla.*
	4 c §
	Maksuvalmiusvaatimus
	Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen maksuvalmiuden on oltava sivuliikkeen toimintaan nähden riittävällä tavalla turvattu. Luottolaitoksen on huolehdittava siitä, että sivuliike kykenee suoriutumaan kaikista maksuvelvoitteistaan oikea-aikaisesti. Luottolaitoksen on Finanssivalvonnan vaatimuksesta esitettävä luottolaitoksen hallituksen tai vastaavan toimielimen hyväksymät maksuvalmiuden hallintaa koskevat yleiset periaatteet. Periaatteista on käytävä myös ilmi, millä tavoin sivuliikkeen maksuvalmiutta ja siihen sisältyviä riskejä valvotaan ottaen huomioon sivuliikkeen liiketoiminnan laatu ja laajuus. *Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeellä on lisäksi oltava Suomessa jatkuvasti vähintään kiinnittämättömiä ja likvidejä varoja sellainen määrä, joka riittää kattamaan likviditeetin ulosvirtaukset vähintään 30 päivän. Luokan I sivuliikkeen on täytettävä EU:n vakavaraisuusasetuksen kuudennen osan I osastossa ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 täydentämisestä luottolaitosten maksuvalmiusvaatimuksen osalta annetun komission delegoidussa asetuksessa (EU) 2015/6 säädetty maksuvalmiusvaatimus.*

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
	Varat, joilla 2 momentin maksuvalmiusvaatimus täytetään, on talletettava tilille sellaiseen luottolaitokseen, jolla on Suomessa luottolaitoksen toimilupa ja joka ei ole osa kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen pääyrityksen ryhmää. Jos tilillä on likvidejä varoja sen jälkeen, kun niitä on käytetty kattamaan likviditeetin ulosvirtaukset, jäljellä olevien likvidien varojen on oltava käytettävissä kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen kriisinratkaisuun kriisinratkaisulain 15 luvun 5 §:n mukaisesti. *Finanssivalvonta voi päättää, että 2 momentin vaatimusta ei sovelleta kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeeseen, jos sitä pidetään vaatimukset täyttävänä 17 luvun 11 §:n 4 momentin mukaisesti.* *Finanssivalvonta valvoo ulkomaisen ETA-luottolaitoksen sivuliikkeen maksuvalmiutta ja markkinariskiä yhteistyössä laitoksen kotivaltion valvontaviranomaisten kanssa.* *Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä 1 momentissa säädettyjen vaatimusten laskemisesta.*
8 §	8 §
Tilinpäätös ja raportointi	*Tilinpäätös ja* ***kirjanpito***
Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen on julkistettava luottolaitoksen tilinpäätös ja konsernitilinpäätös, toimintakertomus ja konsernin toimintakertomus sekä niitä koskevat tilintarkastajien lausunnot. Ne on julkaistava suomen tai ruotsin kielellä, jollei Finanssivalvonta erityisestä syystä anna lupaa julkistaa niitä muulla kielellä. Tilinpäätöstietojen lisäksi Suomen Pankilla on oikeus saada tehtävänsä toteuttamiseksi ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeeltä vastaavat tiedot, jotka sillä on oikeus saada Suomessa toimiluvan saaneilta luottolaitoksilta. Finanssivalvonnan tietojensaantioikeudesta säädetään Finanssivalvonnasta annetussa laissa. Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen on Finanssivalvonnan määräyksestä, kuitenkin vähintään vuosittain, toimitettava Finanssivalvonnalle seuraavat tiedot:	Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen on julkistettava luottolaitoksen tilinpäätös ja konsernitilinpäätös, toimintakertomus ja konsernin toimintakertomus sekä niitä koskevat tilintarkastajien lausunnot. Ne on julkaistava suomen tai ruotsin kielellä, jollei Finanssivalvonta erityisestä syystä anna lupaa julkistaa niitä muulla kielellä. *Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen on pidettävä sellaista kirjanpitoa, jonka avulla se voi seurata ja pitää kattavaa ja täsmällistä kirjaa kaikista kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen Suomessa kirjaamista tai Suomesta peräisin olevista varoista ja veloista sekä hallinnoida kyseisiä varoja ja velkoja itsenäisesti kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen sisällä. Kirjanpidossa on annettava kaikki tarvittavat ja riittävät tiedot kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen*

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
1) toimintaan liittyvät kokonaisvarat Suomessa; 2) maksuvalmiuden turvaamiseksi ja ylläpitämiseksi käytössä olevat instrumentit; 3) sivuliikkeen käytettävissä olevat omat varat; 4) selvitys tallettajiin sovellettavasta talletussuojasta; 5) selvitys sivuliikkeen riskienhallintajärjestelmästä; 6) selvitys sivuliikkeen hallinto- ja ohjausjärjestelmästä sekä tiedot sivuliikkeen toimivaan johtoon kuuluvista ja keskeisistä toiminnoista vastaavista henkilöistä; 7) sivuliikettä koskevat elvytys- ja kriisinratkaisusuunnitelmat; ja 8) muut kuin 1–7 kohdassa tarkoitetut sivuliikkeen valvonnan kannalta Finanssivalvonnan tarpeelliseksi katsomat tiedot.	*aiheuttamista riskeistä ja siitä, miten niitä hallitaan.* *Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen on kehitettävä 2 momentissa tarkoitettua kirjanpidon hallinnointia varten menettelyperiaatteet, joita tarkastellaan ja päivitetään säännöllisesti. Pääyrityksen hallintoelimen on dokumentoitava ja hyväksyttävä menettelyperiaatteet. Menettelyperiaatteissa on esitettävä selkeät perustelut kirjanpitokäytännöille ja esitettävä, miten kyseiset käytännöt ovat kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen liiketoimintastrategian mukaisia.* *Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen on laadittava säännöllisesti riippumaton, kirjallinen ja perusteltu lausunto havaintoineen ja päätelmineen Finanssivalvonnalle tässä pykälässä säädettyjen vaatimusten täytäntöönpanosta ja jatkuvasta noudattamisesta.* *8 a §* ***Raportointivaatimukset*** *Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen on Finanssivalvonnan määräyksestä, kuitenkin vähintään vuosittain, toimitettava Finanssivalvonnalle seuraavat tiedot:* *1) toimintaan liittyvät kokonaisvarat Suomessa;* *2) maksuvalmiuden turvaamiseksi ja ylläpitämiseksi käytössä olevat instrumentit;* *3) sivuliikkeen käytettävissä olevat omat varat sivuliikkeen kirjanpidossa olevat varat ja velat 8 §:n mukaisesti sekä kolmannen maan sivuliikkeiltä peräisin olevat varat ja velat eriteltyinä seuraavasti:* *a) suurimmat kirjatut varat ja velat luokiteltuina sektoreittain ja vastapuolien mukaan, kuten erityisesti rahoitusalan vastuut;* *b) tietyntyyppisiin vastapuoliin kohdistuvat merkittävät riski- ja rahoituslähteiden keskittymät;* *c) merkittävät sisäiset liiketoimet pääyrityksen ja sen ryhmään kuuluvien yhteisöjen kanssa;* *4) selvitys tallettajiin sovellettavasta talletussuojasta;*

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
	5)selvitys sivuliikkeen riskienhallintajärjestelmästä; *6)selvitys sivuliikkeen hallinto- ja ohjausjärjestelmästä sekä tiedot sivuliikkeen toimivaan johtoon kuuluvista ja keskeisistä toiminnoista vastaavista henkilöistä;* *7) sivuliikettä koskevat elvytys- ja kriisinratkaisusuunnitelmat; ja* *8) se, noudattaako kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike niihin tässä laissa säädettyjä vaatimuksia;* *9) muut kuin 1–8 kohdassa tarkoitetut sivuliikkeen valvonnan kannalta Finanssivalvonnan tarpeelliseksi katsomat tiedot, jotta voidaan saada kattava kuva kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen tai sen pääyrityksen liiketoiminnasta, toiminnasta tai taloudellisesta vakaudesta sekä jotta voidaan tarkistaa ja varmistaa, että kolmannen maan sivuliike ja sen pääyritys noudattavat sovellettavaa lainsäädäntöä.* *Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen on myös toimitettava Finanssivalvonnalle seuraavasti tiedot pääyrityksestään:* *1) määräajoin yhdistetyt tiedot varoista ja veloista, joita kyseisen pääyrityksen ryhmän Euroopan unionissa olevat tytäryritykset ja muut sivuliikkeet pitävät hallussaan tai ovat kirjanneet;* *2) tiedot säännöllisin väliajoin siitä, että pääyritys noudattaa sovellettavia vakavaraisuusvaatimuksia yksilöllisesti ja konsolidoinnin perusteella;* *3) tapauskohtaisesti merkittävät vakavaraisuuden kokonaisarvioinnit ja arviot, kun niitä tehdään pääyrityksessä, ja niistä johtuvat valvontapäätökset;* *4) pääyrityksen elvytyssuunnitelmat ja erityistoimenpiteet, joita kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen suhteen voidaan toteuttaa kyseisten suunnitelmien mukaisesti, sekä kyseisiin suunnitelmiin myöhemmin tehtävät päivitykset ja muutokset;* *5) pääyrityksen liiketoimintastrategia suhteessa kolmannen maan sivuliikkeisiin ja mahdolliset myöhemmät muutokset kyseiseen strategiaan;* *6) palvelut, joita pääyritys tarjoaa 17 luvun 4 §:n 1 momentin 1 kohdan perusteella, ja*

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
	mahdolliset myöhemmät muutokset palveluihin; *7) Finanssivalvonnan määräyksestä muut kuin 1–6 kohdassa tarkoitetut sivuliikkeen valvonnan kannalta Finanssivalvonnan tarpeelliseksi katsomat tiedot, jotta voidaan saada kattava kuva kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen tai sen pääyrityksen liiketoiminnasta, toiminnasta tai taloudellisesta vakaudesta sekä jotta voidaan tarkistaa ja varmistaa, että kolmannen maan sivuliike ja sen pääyritys noudattavat sovellettavaa lainsäädäntöä.* *Finanssivalvonnalle on toimitettava 1 ja 2 momenteissa tarkoitetut tiedot vähintään kahdesti vuodessa, jos kyseessä on luokan I sivuliike, ja vähintään kerran vuodessa, jos kyseessä on luokan II sivuliike.* *Finanssivalvonta voi päättää, että kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen ei tarvitse toimittaa osaa tai mitään 2 momentissa tarkoitetuista tiedoista, jos kyseessä on 17 luvun 11 §:n 4 momentin mukainen vaatimukset täyttävä sivuliike ja Finanssivalvonta voi saada tiedot suoraan kyseisen kolmannen maan luottolaitoksen valvontaviranomaisilta.* *Kun kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike toimittaa tiedot kirjanpidossaan olevista varoista ja veloista 1 momentin 3 kohdan mukaisesti, sen on sovellettava kansainvälisten tilinpäätösstandardien soveltamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1606/2002 säännöksiä.* *Tilinpäätöstietojen lisäksi Suomen Pankilla on oikeus saada tehtävänsä toteuttamiseksi ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeeltä vastaavat tiedot, jotka sillä on oikeus saada Suomessa toimiluvan saaneilta luottolaitoksilta. Finanssivalvonnan tietojensaantioikeudesta säädetään Finanssivalvonnasta annetussa laissa.*
10 §	10 §
Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen johto	*Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen johto*
Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen toiminnasta vastaa sivuliikkeen johtaja, joka	Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen toiminnasta vastaa sivuliikkeen johtaja, joka myös edustaa luottolaitosta sivuliikkeen

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
myös edustaa luottolaitosta sivuliikkeen toimintaa koskevissa oikeussuhteissa.	toimintaa koskevissa oikeussuhteissa. *Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeellä on oltava kuitenkin vähintään kaksi henkilöä, jotka tosiasiallisesti johtavat sivuliikkeen liiketoimintaa. Näiden kahden henkilön on oltava hyvämaineisia, heillä on oltava riittävät tiedot, taidot ja kokemus, heidän on käytettävä riittävästi aikaa tehtäviensä hoitamiseen ja Finanssivalvonnan on hyväksyttävä heidät kyseiseen tehtävään.*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
	14 §
	Kolmannen maan luottolaitosten sivuliikkeiden valvonta ja arviointi
	Finanssivalvonnan on varmistettava, että riippumaton kolmas osapuoli arvioi säännöllisesti, miten kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike panee täytäntöön 4 §:n 1–4 momentissa ja 4 a §:n 2 momentissa säädettyjen vaatimusten täytäntöönpanoa ja niiden jatkuvaa noudattamista kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeessä ja toimittaa Finanssivalvonnalle kertomuksen havainnoistaan ja päätelmistään.
	Finanssivalvonnan on tarkasteltava uudelleen järjestelyjä, strategioita, prosesseja ja mekanismeja, joita kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike on ottanut käyttöön noudattaakseen tässä laissa säädettyjä vaatimuksia. Finanssivalvonnan on tarkastelun perusteella arvioitava, varmistaako kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike soveltamillaan järjestelyillä, strategioilla, prosesseilla ja mekanismeilla sekä niiden hallussa olevalla pääomalla ja maksuvalmiudella niiden olennaisten riskien vakaan hallinnan ja kattamisen sekä sivuliikkeen elinkelpoisuuden.
	Finanssivalvonnan on suoritettava 2 momentissa tarkoitettu tarkastelu ja arviointi niiden valvontaperiaatteiden mukaisesti, jotka se on julkaissut 11 luvun 12 §:n 1 kohdan mukaisesti. Finanssivalvonnan on vahvistettava 2 momentissa tarkoitetun tarkastelun tiheys ja intensiteetti, joka on oikeassa suhteessa

Voimassa oleva laki *Ehdotus*

luokkiin I ja II sivuliikkeiden luokitteluun ja joissa otetaan huomioon muut asiaankuuluvat perusteet, kuten kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen toiminnan luonne, laajuus ja monimuotoisuus.

Finanssivalvonnan on välittömästi ilmoitettava Euroopan pankkiviranomaiselle sekä rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä vastaavalle viranomaiselle, jos uudelleentarkastelu, erityisesti sellainen, joka koskee ohjaus- ja hallintajärjestelmiä, liiketoimintamallia tai arvioidun sivuliikkeen toimintaa, antaa toimivaltaisille viranomaisille perustellun syyn epäillä, että kyseisen kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen yhteydessä syyllistytään tai pyritään tai on syyllistytty tai rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen tai että sen riski on kasvanut. Jos rahanpesun tai terrorismin rahoituksen riski on kasvanut, Finanssivalvonnan sekä rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä vastaavan viranomaisen on pidettävä yhteyttä ja ilmoitettava yhteinen arviointinsa välittömästi Euroopan pankkiviranomaiselle. Finanssivalvonnan on tarvittaessa toteutettava 15 §:n mukaisia valvontatoimia tai peruttava toimilupa 17 luvun 7 §:n mukaisesti.

Finanssivalvonnan, rahanpesun selvittelykeskuksen ja rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä vastaavan viranomaisen on tehtävä tiivistä yhteistyötä toimivaltansa puitteissa ja vaihdettava merkityksellisiä tietoja, jos yhteistyö ja tietojenvaihto eivät vaikuta rikos- tai hallintolainsäädännön nojalla meneillään olevaan tiedusteluun, tutkintaan tai menettelyihin.

15 §

Finanssivalvonnan toimivalta valvonnassa

Finanssivalvonnan on ryhdyttävä 2 momentin mukaisiin valvontatoimiin, jotta se voi varmistaa, että kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike toteuttaa varhaisessa vaiheessa tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että:

1) sivuliikkeet täyttävät niihin tämän direktiivin ja kansallisen lainsäädännön nojalla

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
	sovellettavat vaatimukset, tai palauttavat kyseisten vaatimusten täyttymisen; ja *2) sen varmistamiseksi, että olennaiset riskit, joille sivuliikkeet altistuvat, katetaan ja niitä hallitaan järkevällä ja riittävällä tavalla ja että kyseiset sivuliikkeet pysyvät elinkelpoisina.* *Finanssivalvonta voi vaatia kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikettä:* *1) pitämään hallussaan 4 b §:ssä säädettyä vähimmäisvaatimusta ylittävä pääomamäärä tai täyttämään muu lisäpääomavaatimus, joka täyttää 4 b§:ssä säädetyt vaatimukset;* *2) täyttämään 4 c §:ssä säädetyn vaatimuksen lisäksi muun erityisen maksuvalmiusvaatimuksen siten, että varat täyttävät 4 c §:ssä säädetyt vaatimukset;* *3) vahvistamaan hallinto-, riskienhallinta- tai kirjausjärjestelyjään;* *4) rajoittamaan liiketoimintansa tai harjoittamansa toiminnan laajuutta sekä kyseisten toimintojen vastapuolia;* *5) vähentämään toimintoihinsa, tuotteisiinsa ja järjestelmiinsä, myös ulkoistettuihin toimintoihin, liittyvää riskiä ja lopettamaan tällaisten toimintojen harjoittaminen tai tällaisten tuotteiden tarjoaminen;* *6) noudattamaan 8 a §:n 1 momentin 9 kohdan tai 2 momentin 7 kohdan mukaisia lisäraportointivaatimuksia tai tihentämään säännöllistä raportointia;* *7) julkistamaan tietoja.* *Finanssivalvonta voi myös 17 luvun 13 §:ssä tarkoitetun arvioinnin perusteella tunnistettujen riskeihin puuttuakseen:* *1) vaatia kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikettä järjestelemään uudelleen varojaan tai toimintojaan siten, että se lakkaa olemasta järjestelmän kannalta merkittävä 17 luvun 13 §:n mukaisesti tai aiheuttamasta aiheetonta riskiä Euroopan unionin tai Suomen rahoitusvakaudelle; tai* *2) asettaa kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeelle vakavaraisuutta koskevia lisävaatimuksia.* *Finanssivalvonnalla on lisäksi valtuudet vaatia Suomessa sijaitsevia luottolaitoksia ja kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeitä toimittamaan niille tiedot, joita ne tarvitsevat*

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
	valvoakseen sellaisten palvelujen tarjoamista, joita tarjotaan 4 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaisesti asiakkaan tai vastapuolen omasta yksinomaisesta aloitteesta ja joita tarjoaa luottolaitoksen tai sivuliikkeen kanssa samaan ryhmään kuuluva kolmannen maan luottolaitos.
	16 §
	Valvontaviranomaisten yhteistyö
	Finanssivalvonnan on tehtävä yhteistyötä ja vaihdettava tietoa niiden valvontaviranomaisten kanssa, jotka valvovat saman kolmannen maan luottolaitoksen ryhmän sivuliikkeitä ja tytäryrityksinä toimivia laitoksia. Finanssivalvonnan on tehtävä muiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa kirjalliset sopimukset Finanssivalvonnasta annetun lain 67 §:n mukaisesti yhteensovittamis- ja yhteistyöjärjestelyistä. *Finanssivalvonnan on osallistuttava valvontakollegion työhön tai perustettava Finanssivalvonnasta annetun lain 65 b §:ssä tarkoitettu valvontakollegio seuraavasti:* *1) jos kolmannen maan luottolaitoksen ryhmän tytäryrityksinä toimivien laitosten osalta on perustettu valvontakollegio, saman ryhmän luokkaan I kuuluvat sivuliikkeet on sisällytettävä kyseisen valvontakollegion soveltamisalaan;* *2) jos kolmannen maan luottolaitoksen ryhmällä on luokan I sivuliikkeitä useammassa kuin yhdessä Euroopan unionin jäsenvaltiossa, mutta Euroopan unionissa ei ole tytäryrityksenä toimivia laitoksia, joihin sovelletaan valvontakollegiota, on perustettava valvontakollegio kyseisten luokan I sivuliikkeiden osalta;* *3) jos kolmannen maan ryhmällä on luokkaan I kuuluvia kolmannen maan sivuliikkeitä useammassa kuin yhdessä Euroopan unionin jäsenvaltiossa tai vähintään yksi luokkaan I kuuluva sivuliike ja yksi tai useampi Euroopan unionissa tytäryrityksenä toimiva laitos, joihin ei sovelleta valvontakollegiota, on perustettava valvontakollegio kyseisten*

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
	kolmannen maan sivuliikkeiden ja tytäryrityksinä toimivien laitosten osalta. *Edellä 2 momentin 2 ja 3 kohdissa tarkoitetuissa tilanteissa viranomaisten on varmistettava, että on olemassa johtava toimivaltainen viranomainen, jolla on sama tehtävä kuin konsolidointiryhmän valvojalla Finanssivalvonnasta annetun lain 67 §:n valvontakollegiossa. Finanssivalvonta on johtava toimivaltainen viranomainen, jos Suomessa on suurin kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike kirjattujen varojen kokonaisarvon perusteella.* *Valvontakollegion on:* *1) laadittava kertomus ryhmän rakenteesta ja toiminnasta Euroopan unionissa ja saattaa kyseinen kertomus vuosittain ajan tasalle;* *2) vaihdettava tietoja 14 §:ssä tarkoitetun vakavaraisuuden arviointiprosessin tuloksista;* *3) pyrittävä yhdenmukaistamaan 15 §:ssä tarkoitettujen valvontatoimien soveltamista.* *Valvontakollegion on tarvittaessa varmistettava asianmukainen koordinointi ja yhteistyö asiaankuuluvien kolmannen maan valvontaviranomaisten kanssa.*
	17 §
	Tietojen ilmoittaminen Euroopan pankkiviranomaiselle
	Finanssivalvonnan on ilmoitettava Euroopan pankkiviranomaiselle seuraavat tiedot: *1) kaikki kolmannen maan luottolaitoksien sivuliikkeille myönnetyt toimiluvat ja niiden myöhemmät muutokset;* *2) toimiluvan saaneiden kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeiden kirjaamat varat ja velat yhteensä, sellaisina kuin ne on ilmoitettu määräajoin;* *3) sen kolmannen maan luottolaitoksen ryhmän nimi, johon toimiluvan saanut kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike kuuluu.* *Euroopan pankkiviranomainen julkaisee verkkosivustollaan luettelon kaikista kolmannen maan luottolaitoksien sivuliikkeistä, joilla on lupa toimia Euroopan unionissa, ja tiedon siitä, missä maassa sivuliikkeillä on toimilupa.*

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
20 luku	20 luku
Hallinnolliset seuraamukset	**Hallinnolliset seuraamukset**
1 §	1 §
Seuraamusmaksu	*Seuraamusmaksu*
— — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — —
Finanssivalvonnasta annetun lain 40 §:n 1 momentissa tarkoitettuja säännöksiä ja päätöksiä ovat 1 momentissa säädetyn lisäksi:	Finanssivalvonnasta annetun lain 40 §:n 1 momentissa tarkoitettuja säännöksiä ja päätöksiä ovat 1 momentissa säädetyn lisäksi:
— — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — —
3) tämän lain 7 luvun 1–5 §:n ja 6 §:n 1 momentin säännökset hallinto- ja ohjausjärjestelmästä, 8 luvun 3–14 §:n sekä kuluttajansuojalain 7 luvun 13 §:n 4 momentin ja 7 a luvun 10 §:n 2 ja 3 momentin säännökset palkitsemisesta ja tämän lain 9 luvun 2–21 §:n säännökset riskienhallinnasta;	3) tämän lain 7 luvun 1–*4, 4 a–e ja* 5 §:n *sekä* 6 §:n 1 momentin säännökset hallinto- ja ohjausjärjestelmästä, 8 luvun 3–14 §:n sekä kuluttajansuojalain 7 luvun 13 §:n 4 momentin ja 7 a luvun 10 §:n 2 ja 3 momentin säännökset palkitsemisesta ja tämän lain 9 luvun 2–21 §:n säännökset riskienhallinnasta;
— — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — —
7) 8 a luvun 1–3, 8 ja 9 §:n säännökset luottolaitoksen ja konsolidointiryhmän velvollisuudesta laatia ja tarkastaa 3 §:n ja 4 §:n 1 momentin mukainen elvytyssuunnitelma sekä konsolidointiryhmän elvytyssuunnitelman hyväksymisestä, 9 a luvun 7 §:n 3 momentin säännös rahoitustuen tarjoamista koskevan aikomuksen ilmoittamisesta viranomaisille ja 11 luvun 5 a §:n 3 momentin säännös tietojen ilmoittamisesta viranomaisille.	7) 8 a luvun 1–3, 8 ja 9 §:n säännökset luottolaitoksen ja konsolidointiryhmän velvollisuudesta laatia ja tarkastaa 3 §:n ja 4 §:n 1 momentin mukainen elvytyssuunnitelma sekä konsolidointiryhmän elvytyssuunnitelman hyväksymisestä, 9 a luvun 7 §:n 3 momentin säännös rahoitustuen tarjoamista koskevan aikomuksen ilmoittamisesta viranomaisille ja 11 luvun 5 a §:n 3 momentin säännös tietojen ilmoittamisesta viranomaisille*;*
	8) 2 a luvun säännökset omistusyhteisöstä;
	9) 11 luvun 6, 6 a ja 6 c §:n säännökset harkinnanvaraisesta lisäpääomavaatimuksesta sekä 9 §:n säännökset maksuvalmiutta koskevasta lisävaatimuksesta;
	10) 3 a luvun säännökset yritysjärjestelyistä, merkittävän omistusosuuden hankkimisesta sekä merkittävien varojen ja velkojen luovutuksesta.
Seuraamusmaksua ei voida määrätä 1 momentin 4, 5 ja 9 kohdan *sekä 2 momentin 4 ja 6* kohdan nojalla muille kuin luottolaitokselle	Seuraamusmaksua ei voida määrätä 1 momentin 4, 5 ja 9 kohdan nojalla muille kuin luottolaitokselle ja sen kanssa samaan

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
ja sen kanssa samaan konsolidointiryhmään kuuluvalle yritykselle sekä sellaiselle kyseisen oikeushenkilön johtoon kuuluvalle henkilölle, jonka velvollisuuksien vastainen teko tai laiminlyönti on.	konsolidointiryhmään kuuluvalle yritykselle sekä sellaiselle kyseisen oikeushenkilön johtoon kuuluvalle henkilölle, jonka velvollisuuksien vastainen teko tai laiminlyönti on.
Finanssivalvonnasta annetun lain 40 §:n 1 momentissa tarkoitettuja säännöksiä ovat tämän pykälän 1 ja 2 momentissa säädetyn lisäksi seuraavien EU:n vakavaraisuusasetuksen säännösten rikkominen tai laiminlyönti:	Finanssivalvonnasta annetun lain 40 §:n 1 momentissa tarkoitettuja säännöksiä ovat tämän pykälän 1 ja 2 momentissa säädetyn lisäksi seuraavien EU:n vakavaraisuusasetuksen säännösten rikkominen tai laiminlyönti:
1) 99 artiklan 1 kohdan säännös omia varoja koskevien vaatimusten ilmoittamisesta;	1) 9*2* artiklan 1 kohdan säännös *omien varojen vaatimuksesta*;
2) 101 artiklan säännös kansallisia kiinteistömarkkinoita koskevien tietojen ilmoittamisesta;	2) *kolmannen osan III osaston 2 luvun säännökset tiedonkeruuta ja ohjausta ja hallintaa koskevista vaatimuksista*;
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
4) 395 artiklan 1 kohdan ja 3–8 kohdan säännökset suuria asiakasriskejä koskevista rajoituksista;	4) *neljännen osan säännöksiä asiakasta tai keskenään sidossuhteessa olevien asiakkaiden ryhmää koskevia suuria asiakasriskejä*;
5) 405 artiklan säännös arvopaperistettuun omaisuuserään liittyvän luottoriskin siirtämisestä;	5) *430 artiklan 1–3 kohdan sekä 430 a säännökset ilmoitettavista tiedoista*;
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
8) 430 artiklan 1 kohdan säännös vähimmäisomavaraisuusastetta koskevien tietojen ilmoittamisesta;	8) *vähimmäisomavaraisuusasteen laskentaa koskevat säännökset ja seitsemännen osan säännökset vähimmäisomavaraisuusasteen laskennan poikkeuksista*;
9) 431 artiklan 1–3 kohdan ja 451 artiklan 1 kohdan säännökset julkistamisvaatimuksista.	9) 431 artiklan 1–3 kohdan ja 451 artiklan 1 kohdan säännökset julkistamisvaatimuksista*;*
	10) 413 ja 428 b artiklan säännökset pysyvän varainhankinnan vaatimuksesta;
	11) Säännökset riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän tai omien varojen vaatimusten laskentaa koskevista vaatimuksista ja kolmannen osan II–VI osaston säännökset ohjaus- ja hallintojärjestelmistä;
	12) kuudennen osan I ja IV osaston säännökset maksuvalmiusvaatimuksen tai pysyvän varainhankinnan vaatimuksen laskentaa koskevista vaatimuksista sekä EU:n vakavaraisuusasetuksen täydentämisestä luottolaitosten maksuvalmiusvaatimuksen osalta annetun komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 säännökset, jotka on annettu näiden säännösten nojalla.
	13) 28, 52 ja 63 artiklan säännökset maksuista omiin varoihin sisältyvien välineiden haltijoille;

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
	14) kolmannen, neljännen, kuudennen tai seitsemännen osan säännökset emoyrityksenä toimivan laitoksen tai omistusyhteisön vakavaraisuusvaatimuksista konsolidoinnin perusteella tai alakonsolidointiryhmän tasolla; *15) laitos ei täytä EU:n vakavaraisuusasetuksen toisessa osassa säädettyjä omiin varoihin liittyviä koostumusta, edellytyksiä, oikaisuja ja vähennyksiä koskevia vaatimuksia.*
Finanssivalvonnasta annetun lain 40 §:n 1 momentissa tarkoitettuja säännöksiä ovat tämän pykälän 1, 2 ja 4 momentissa säädetyn lisäksi kyseisissä momenteissa tarkoitettuja säännöksiä koskevat tarkemmat säännökset, määräykset ja luottolaitosdirektiivin, kriisinratkaisudirektiivin sekä EU:n vakavaraisuusasetuksen perusteella annettujen komission asetusten ja päätösten säännökset.	Finanssivalvonnasta annetun lain 40 §:n 1 momentissa tarkoitettuja säännöksiä ovat tämän pykälän 1, 2 ja 4 momentissa säädetyn lisäksi*:* *1)* kyseisissä momenteissa tarkoitettuja säännöksiä koskevat tarkemmat säännökset ja määräykset; *2)* luottolaitosdirektiivin, kriisinratkaisudirektiivin sekä EU:n vakavaraisuusasetuksen perusteella annettujen komission asetusten ja päätösten säännökset*;* *3) Finanssivalvonnan päätökset, jotka on annettu tämän lain tai EU:n vakavaraisuusasetuksen säännösten perusteella.* *Finanssivalvonnasta annetun lain 40 §:n 4 momentin lisäksi seuraamusmaksu voidaan määrätä 1, 2, 4 ja 5 momentissa tarkoitetuissa tilanteissa luottolaitoksen ylimpään johtoon tai toimivaan johtoon kuuluvalle, avainhenkilölle tai henkilölle, jonka ammatillisella toiminnalla on olennainen vaikutus luottolaitoksen riskiprofiiliin tai muulle luonnolliselle henkilölle, joka on ollut vastuussa rikkomisesta sovellettavan lain mukaan, taikka omistusyhteisössä vastaavassa asemassa olevalle henkilölle.*
22 luku	22 luku
Valvontavaltuudet	**Valvontavaltuudet**
2 §	2 §
Uhkasakko	*Uhkasakko*
	Finanssivalvonnan määräämään uhkasakkoon sovelletaan Finanssivalvonnasta annetun lain 33 a §:stä poiketen sitä, mitä säädetään tässä pykälässä, jos kyseessä on 2 momentissa tarkoitettu laiminlyönti tai rikkomus.

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
	Jos luottolaitos tai omistusyhteisö toiminnassaan laiminlyö noudattaa tai rikkoo luottolaitoslain 20 luvun 1, 2, 4 ja 5 momentissa tarkoitettuja säännöksiä tai päätöksiä, Finanssivalvonta voi uhkasakolla velvoittaa luottolaitoksen tai omistusyhteisön täyttämään velvollisuutensa. *Uhkasakko voidaan, jos siihen on erityistä syytä, kohdistaa myös luottolaitoksen ylimpään johtoon tai toimivaan johtoon kuuluvalle, avainhenkilölle tai henkilölle, jonka ammatillisella toiminnalla on olennainen vaikutus luottolaitoksen riskiprofiiliin tai muulle luonnolliselle henkilölle, joka on ollut vastuussa rikkomisesta sovellettavan lain mukaan taikka omistusyhteisössä vastaavassa asemassa olevalle henkilölle.* *Uhkasakon enimmäismäärä on yhden päivän ajalta enintään oikeushenkilön osalta viisi prosenttia keskimääräisestä päiväkohtaisesta nettoliikevaihdosta, joka tarkoittaisi 40 b §:n 2 momentin 1 kohdassa tarkoitettua vuotuista kokonaisnettoliikevaihtoa jaettuna 365:llä ja luonnollisen henkilön osalta 50 000 euroa.* *Uhkasakko voidaan tuomita maksettavaksi enintään kuuden kuukauden ajalta.* *Uhkasakko asetetaan juoksevana uhkasakkona. Uhkasakon asettamiseen ei sovelleta uhkasakkolain 9 §:ää. Uhkasakon tuomitsemisesta päättää Finanssivalvonta. Uhkasakon tuomitsemiseen ei sovelleta uhkasakkolain 10 §:n 2 momenttia. Uhkasakon asettamiseen ja tuomitsemiseen sovelletaan muilta osin sitä, mitä säädetään uhkasakkolaissa (1113/1990).*
Finanssivalvonta voi tehostaa 1 §:ssä tarkoitetun kiellon tai päätöksen noudattamista uhkasakolla. *Uhkasakosta säädetään uhkasakkolaissa (1113/1990).* .	Finanssivalvonta voi tehostaa 1 §:ssä tarkoitetun kiellon tai päätöksen noudattamista uhkasakolla. Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 . .

3.

Laki

sijoituspalvelulain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan sijoituspalvelulain (747/2012) 1 luvun 13 §:n otsikko ja 1 momentin 11 kohta, 6 luvun 2 b §:n 1 momentti, 6 b luvun 1 a §:n 1 momentin 2 kohta, 2 b §:n 1 momentin 4 kohta, 6 c §:n 1 momentin 1 kohta, 5 §:n 1 momentin johdantokappale ja 13 kohta, 15 luvun 2 §:n 1 momentin 3 ja 4 kohta, 16 a luvun 2 §,

sellaisina kuin ne ovat 1 luvun 13 §:n otsikko, 6 luvun 2 §:n 1 momentti, 6 b luvun 1 a §:n 1 momentin 2 kohta, 2 b §:n 1 momentin 2 kohta, 6 c luvun 2 §:n 1 momentin 1 kohta, 5 §:n 1 momentin johdantokappale ja 13 kohta laissa 523/2021, 1 luvun 1 momentin 11 kohta laissa 1069/2017, 15 luvun 2 §:n 1 momentin 3 ja 4 kohta laissa 513/2019 ja 16 a luvun 2 § laissa 623/2014,

lisätään 1 luvun 13 §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on laeissa 1069/2017, 294/2019 ja 523/2021, uusi 12 ja 13 kohta, 3 luvun 1 a §:ään, sellaisena kuin se on laissa 523/2021, uusi 4–6 momentti, 6 b luvun 2 b §:ään, sellaisena kuin se on laissa 523/2021, uusi 6 momentti, jolloin nykyinen 6–8 momentti siirtyisi 7–9 momentiksi, 6 c luvun 2 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 523/2021, uusi 5 momentti, jolloin nykyinen 5 momentti siirtyisi 6 momentiksi, 5 §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on laissa 523/2021, uusi 14 kohta, 15 luvun 2 §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on laissa 513/2019, uusi 5 kohta, 2 §:ään, sellaisena kuin se on laeissa 1069/2017, 513/2019, 523/2021 ja 365/2023, uusi 10 momentti seuraavasti:

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
1 luku	1 luku
Yleiset säännökset	**Yleiset säännökset**
13 §	13 §
Sijoituspalveluyritys, ulkomainen sijoituspalveluyritys, ETA-valtio, kolmas maa, ulkomainen ETA-valvontaviranomainen, kolmannen maan valvontaviranomainen, ulkomainen ETA-sijoituspalveluyritys, ulkomainen ETA-luottolaitos, kolmannen maan yritys, sivuliike ja monialan holdingyhtiö	*Sijoituspalveluyritys, ulkomainen sijoituspalveluyritys, ETA-valtio, kolmas maa, ulkomainen ETA-valvontaviranomainen, kolmannen maan valvontaviranomainen, ulkomainen ETA-sijoituspalveluyritys, ulkomainen ETA-luottolaitos, kolmannen maan yritys, sivuliike**,** monialan holdingyhtiö* ***ja keskusvastapuoli***
Tässä laissa tarkoitetaan:	Tässä laissa tarkoitetaan:
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
11) *sivuliikkeellä* muussa kuin kotivaltiossa sijaitsevaa sijoituspalveluyrityksen tai ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen toimipaikkaa, joka on oikeudellisesti osa sijoituspalvelu-yritystä tai ulkomaista sijoituspalveluyritystä ja josta käsin tarjotaan sijoituspalvelua tai harjoitetaan sijoitustoimintaa sekä voidaan tarjota myös oheispalvelua; kaikkia sijoitus-	11) *sivuliikkeellä* muussa kuin kotivaltiossa sijaitsevaa sijoituspalveluyrityksen tai ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen toimipaikkaa, joka on oikeudellisesti osa sijoituspalvelu-yritystä tai ulkomaista sijoituspalveluyritystä ja josta käsin tarjotaan sijoituspalvelua tai harjoitetaan sijoitustoimintaa sekä voidaan tarjota myös oheispalvelua; kaikkia sijoitus-

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
palveluyrityksen samaan jäsenvaltioon perustamia liiketoimipaikkoja pidetään yhtenä sivuliikkeenä silloin, kun sijoituspalveluyrityksen päätoimipaikka on toisessa jäsenvaltiossa.	palveluyrityksen samaan jäsenvaltioon perustamia liiketoimipaikkoja pidetään yhtenä sivuliikkeenä silloin, kun sijoituspalveluyrityksen päätoimipaikka on toisessa jäsenvaltiossa*;* *12)* ***keskusvastapuolella*** *OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 2 artiklan 1 alakohdassa määriteltyä keskusvastapuolta;* *13)* ***ehdot täyttävällä keskusvastapuolella*** *EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 88 alakohdassa määriteltyä keskusvastapuolta.*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
3 luku	3 luku
Sijoituspalveluyrityksen toimiluvan myöntäminen ja peruuttaminen sekä merkittävien omistajien luotettavuus	**Sijoituspalveluyrityksen toimiluvan myöntäminen ja peruuttaminen sekä merkittävien omistajien luotettavuus**
1 a §	1 a §
Eräiden sijoituspalveluyritysten toimilupaa koskeva erityissäännös	*Eräiden sijoituspalveluyritysten toimilupaa koskeva erityissäännös*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
	Finanssivalvonta voi 1 momentista poiketen myöntää sijoituspalveluyrityksen hakemuksesta poikkeuksen luottolaitoksen toimilupaa koskevasta vaatimuksesta. Finanssivalvonnan on viipymättä ilmoitettava hakemuksesta Euroopan pankkiviranomaiselle. *Finanssivalvonnan on otettava 4 momentissa tarkoitettua poikkeusta koskevaa päätöstä tehdessään huomioon vähintään yrityksen sijoittautumisjäsenvaltiossa ja koko unionissa harjoittaman toiminnan luonne, laajuus, monimutkaisuus, merkitys sekä sen toiminnan aiheuttama järjestelmäriski. Jos yritys on osa ryhmää, tulee harkinnassa ottaa huomioon myös ryhmän organisaatiorakenne, kirjanpitokäytännöt ja varojen jakautuminen ryhmän yhteisöjen kesken. Finanssivalvonnan tulee ottaa huomioon harkinnassaan Euroopan pankkiviranomaisen antama lausunto asiasta.*

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
	Finanssivalvonnan on annettava päätös 4 momentissa tarkoitetusta poikkeuksesta kuukauden kuluessa Euroopan pankkiviranomaisen lausunnon vastaanottamisesta. Jos Finanssivalvonnan päätös poikkeaa Euroopan pankkiviranomaisen lausunnosta, Finanssivalvonnan on esitettävä poikkeamisen perusteet päätöksessään. Finanssivalvonnan tulee ilmoittaa päätöksestään poikkeusta hakeneelle yritykselle ja Euroopan pankkiviranomaiselle. Euroopan pankkiviranomainen julkaisee päätöksen verkkosivuillaan. Finanssivalvonnan tulee arvioida päätöstään uudelleen kolmen vuoden välein.
6 luku	6 luku
Sijoituspalvelun tarjoamisen taloudelliset toimintaedellytykset ja talouden vakauden valvonta	**Sijoituspalvelun tarjoamisen taloudelliset toimintaedellytykset ja talouden vakauden valvonta**
2 b §	2 b §
EU:n vakavaraisuusasetuksen vaatimusten soveltaminen eräisiin sijoituspalveluyrityksiin	*EU:n vakavaraisuusasetuksen vaatimusten soveltaminen eräisiin sijoituspalveluyrityksiin*
Jos sijoituspalveluyritys täyttää EU:n sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusasetuksen 1 artiklan 2 tai 5 kohdassa säädetyt edellytykset, sovelletaan tämän lain 6 b luvun 1 a, 1 b, 2 a, 2 b, 2 c ja 7–13 §:ssä sekä 6 c luvussa säädettyjen vaatimusten sijaan EU:n vakavaraisuusasetuksen ja luottolaitostoiminnasta annetun lain vaatimuksia siten, kuin 4 momentissa säädetään.	Jos sijoituspalveluyritys täyttää EU:n sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusasetuksen 1 artiklan 2 tai 5 kohdassa säädetyt edellytykset, sovelletaan tämän lain 6 b luvun 1 a, 1 b, 2 a, 2 b, 2 c ja 7–13 §:ssä sekä 6 c luvussa säädettyjen vaatimusten sijaan EU:n vakavaraisuusasetuksen ja luottolaitostoiminnasta annetun lain vaatimuksia siten, kuin 4 momentissa säädetään. *Jos edellä mainittu edellytykset täyttävä sijoituspalveluyritys kuuluu EU:n sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 25 kohdassa tarkoitettuun sijoituspalveluyritysryhmään, sovelletaan kyseiseen sijoituspalveluyritysryhmään sitä, mitä säädetään luottolaitostoiminnasta annetun lain ja Finanssivalvonnasta annetussa laissa luottolaitosten konsolidoidusta valvonnasta.*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
6 b luku	6 b luku
Hallinto- ja ohjausjärjestelmät, avoimuus, riskien hallinta ja palkitseminen	**Hallinto- ja ohjausjärjestelmät, avoimuus, riskien hallinta ja palkitseminen**
1 a §	1 a §
Sijoituspalveluyrityksen sisäiset hallinto- ja ohjausjärjestelmät	*Sijoituspalveluyrityksen sisäiset hallinto- ja ohjausjärjestelmät*
Sijoituspalveluyrityksellä on oltava sen liiketoimintamalliin ja toimintaan liittyvien riskien luonteeseen, laajuuteen ja monimuotoisuuteen suhteutetut asianmukaiset ja luotettavat hallinto- ja ohjausjärjestelmät. Näihin kuuluvat:	Sijoituspalveluyrityksellä on oltava sen liiketoimintamalliin ja toimintaan liittyvien riskien luonteeseen, laajuuteen ja monimuotoisuuteen suhteutetut asianmukaiset ja luotettavat hallinto- ja ohjausjärjestelmät. Näihin kuuluvat:
— — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — —
2) tehokkaat riskienhallinnan raportointiprosessit;	2) tehokkaat *prosessit sellaisten riskien tunnistamiseksi, hallitsemiseksi ja seuraamiseksi, joita sijoituspalveluyrityksiin kohdistuu tai saattaa kohdistua tai joita ne aiheuttavat tai saattavat aiheuttaa muille, sekä niistä raportoimiseksi, mukaan lukien keskittymäriski, joka aiheutuu keskusvastapuoliin liittyvistä vastuista, ottaen huomioon OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 7 a artiklassa säädetyt edellytykset*;
— — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — —
2 b §	2 b §
Riskien hallinta	*Riskien hallinta*
Sijoituspalveluyrityksen on otettava käyttöön tehokkaat strategiat, toimintatavat, prosessit ja järjestelmät, joilla tunnistetaan, mitataan, hallitaan ja valvotaan seuraavia riskitekijöitä ja niiden vaikutuksia:	Sijoituspalveluyrityksen on otettava käyttöön tehokkaat strategiat, toimintatavat, prosessit ja järjestelmät, joilla tunnistetaan, mitataan, hallitaan ja valvotaan seuraavia riskitekijöitä ja niiden vaikutuksia:
— — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — —
4) maksuvalmiusriski tarkoituksenmukaisella aikajänteellä, myös päivänsisäisesti, sen varmistamiseksi, että sijoituspalveluyrityksellä on riittävästi likvidejä varoja, jotta voidaan muun muassa puuttua 1–3 kohdassa tarkoitettujen riskien merkittäviin aiheuttajiin.	4) maksuvalmiusriski tarkoituksenmukaisella aikajänteellä, myös päivänsisäisesti, sen varmistamiseksi, että sijoituspalveluyrityksellä on riittävästi likvidejä varoja, jotta voidaan muun muassa puuttua 1–3 kohdassa tarkoitettujen riskien merkittäviin aiheuttajiin*;*
	5) keskusvastapuoliin liittyvistä vastuista aiheutuvan keskittymäriskin merkittävät

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
	aiheuttajat ja vaikutukset sekä merkittävät vaikutukset omiin varoihin.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
	Edellä 1 momentin 5 kohdan soveltamiseksi sijoituspalveluyrityksen ylimmän hallintoelimen tulee laatia erityiset suunnitelmat ja määrälliset tavoitteet markkinarakennetoimija-asetuksen 7 a artiklassa säädettyjen vaatimusten mukaisesti seuratakseen ja käsitelläkseen keskittymäriskiä, joka aiheutuu unionille tai sen yhdelle tai useammalle jäsenvaltiolle järjestelmän kannalta huomattavan merkittäviä palveluja tarjoaviin keskusvasta-puoliin liittyvistä vastuista.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
6 c luku	6 c luku
Taloudellisen aseman valvonta ja vakavaraisuuden arviointiprosessi	**Taloudellisen aseman valvonta ja vakavaraisuuden arviointiprosessi**
2 §	2 §
Vakavaraisuuden arviointi	*Vakavaraisuuden arviointi*
Finanssivalvonnan on, ottaen huomioon sijoituspalveluyrityksen koko, riskiprofiili ja liiketoimintamalli, tarkasteltava sijoituspalveluyrityksen käyttöön ottamia järjestelyjä, strategioita, prosesseja ja mekanismeja ja arvioitava tarpeen mukaan seuraavat seikat sijoituspalveluyrityksen riskien hyvän hallinnan ja kattamisen varmistamiseksi:	Finanssivalvonnan on, ottaen huomioon sijoituspalveluyrityksen koko, riskiprofiili ja liiketoimintamalli, tarkasteltava sijoituspalveluyrityksen käyttöön ottamia järjestelyjä, strategioita, prosesseja ja mekanismeja ja arvioitava tarpeen mukaan seuraavat seikat sijoituspalveluyrityksen riskien hyvän hallinnan ja kattamisen varmistamiseksi:
1) 6 b luvun 2 a §:ssä tarkoitetut riskit;	1) 6 b luvun 2 *b* §:ssä tarkoitetut riskit;
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
	Finanssivalvonnan on 1 momentin 1 kohdan soveltamiseksi arvioitava ja seurattava sijoituspalveluyritysten käytäntöjen kehittymistä siltä osin kuin on kyse niiden keskusvastapuoliin liittyvistä vastuista aiheutuvan keskittymäriskin hallinnasta, mukaan lukien 6 b luvun 2 b §:n 6 momentin mukaisesti laaditut suunnitelmat, ja edistymisestä niiden liiketoimintamallien mukauttamisessa asetuksen markkinarakennetoimija-asetuksen 7 a artiklassa säädettyihin vaatimuksiin.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
5 §	5 §
Valvontavaltuudet	*Valvontavaltuudet*
Finanssivalvonta voi 2 §:n, 3 §:n 4 ja 5 momentin sekä 4 §:n säännöksiä sovellettaessa:	Finanssivalvonta voi *6 b luvun 2 b §:n sekä 6 c luvun 2 §:n, 3 §:n 4 ja 5 momentin* sekä 4 §:n säännöksiä sovellettaessa:
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
13) vaatia sijoituspalveluyritystä vähentämään sijoituspalveluyrityksen verkko- ja tietojärjestelmien turvallisuuteen kohdistuvia riskejä yritysten prosessien, tietojen ja varojen luottamuksellisuuden, eheyden ja saatavuuden varmistamiseksi.	13) vaatia sijoituspalveluyritystä vähentämään sijoituspalveluyrityksen verkko- ja tietojärjestelmien turvallisuuteen kohdistuvia riskejä yritysten prosessien, tietojen ja varojen luottamuksellisuuden, eheyden ja saatavuuden varmistamiseksi*;* *14) vaatia sijoituspalveluyrityksiä vähentämään keskusvastapuoleen liittyviä vastuitaan tai järjestämään vastuitaan uudelleen määritystileillään asetuksen markkinarakennetoimija-asetuksen 7 a artiklan mukaisesti, jos Finanssivalvonta katsoo, että kyseiseen keskusvastapuoleen liittyvistä vastuista aiheutuu liiallinen keskittymäriski*.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
15 luku	15 luku
Hallinnolliset seuraamukset	**Hallinnolliset seuraamukset**
2 §	2 §
Seuraamusmaksu	*Seuraamusmaksu*
Finanssivalvonnasta annetun lain 40 §:ssä tarkoitettuja säännöksiä ja päätöksiä, joiden laiminlyönnistä tai rikkomisesta määrätään seuraamusmaksu, ovat:	Finanssivalvonnasta annetun lain 40 §:ssä tarkoitettuja säännöksiä ja päätöksiä, joiden laiminlyönnistä tai rikkomisesta määrätään seuraamusmaksu, ovat:
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
3) tämän lain 9 a luvun 2 §:n 1–4 momentin säännökset osakkeenomistajien tunnistetiedoista; *sekä* 4) luottolaitostoiminnasta annetun lain 12 luvun säännökset tilinpäätöksen, toimintakertomuksen ja konsernitilinpäätöksen laatimisesta ja julkistamisesta.	3) tämän lain 9 a luvun 2 §:n 1–4 momentin säännökset osakkeenomistajien tunnistetiedoista; 4) luottolaitostoiminnasta annetun lain 12 luvun säännökset tilinpäätöksen, toimintakertomuksen ja konsernitilinpäätöksen laatimisesta ja julkistamisesta*;* *5) tämän lain 3 luvun 1 a §:n 1 momentin säännös luottolaitoksen toimiluvasta, jos Finanssivalvonta ei ole myöntänyt 4 momentin mukaista poikkeusta sekä säännöksen perusteella annettu Finanssivalvonnan päätös*.

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
	Finanssivalvonnasta annetun lain 40 §:n 4 momentin lisäksi seuraamusmaksu voidaan kohdistaa 1 momentin 5 kohdissa tarkoitetuissa tilanteissa myös muulle luonnolliselle henkilölle, joka on ollut vastuussa rikkomisesta sovellettavan lain mukaan.
16 a luku	16 a luku
Valvontavaltuudet	**Valvontavaltuudet**
2 §	2 §
Uhkasakko	*Uhkasakko*
	Finanssivalvonnan määräämään uhkasakkoon sovelletaan 33 a §:stä poiketen sitä, mitä säädetään tässä pykälässä, jos kyseessä on 2 momentissa tarkoitettu laiminlyönti tai rikkomus. *Jos sijoituspalveluyritys toiminnassaan laiminlyö noudattaa tai rikkoo sijoituspalvelulain 15 luvun 2 §:n 1momentin 5 kohdassa tarkoitettuja säännöksiä tai päätöksiä, Finanssivalvonta voi uhkasakolla velvoittaa yrityksen täyttämään velvollisuutensa.* *Uhkasakko voidaan, jos siihen on erityistä syytä, kohdistaa myös sijoituspalveluyrityksen johtoon tai toimivaan johtoon kuuluvalle henkilölle tai muulle luonnolliselle henkilölle, joka on ollut vastuussa rikkomisesta sovellettavan lain mukaan.* *Uhkasakon enimmäismäärä on yhden päivän ajalta enintään oikeushenkilön osalta viisi prosenttia keskimääräisestä päiväkohtaisesta nettoliikevaihdosta, joka tarkoittaisi 40 b §:n 2 momentin 1 kohdassa tarkoitettua vuotuista kokonaisnettoliikevaihtoa jaettuna 365:llä ja luonnollisen henkilön osalta 50 000 euroa.* *Uhkasakko voidaan tuomita maksettavaksi enintään kuuden kuukauden ajalta.* *Uhkasakko asetetaan juoksevana uhkasakkona. Uhkasakon asettamiseen ei sovelleta uhkasakkolain 9 §:ää. Uhkasakon tuomitsemisesta päättää Finanssivalvonta. Uhkasakon tuomitsemiseen ei sovelleta uhkasakkolain 10 §:n 2 momenttia. Uhkasakon asettamiseen ja*

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
	tuomitsemiseen sovelletaan muilta osin sitä, mitä säädetään uhkasakkolaissa (1113/1990).
Finanssivalvonta voi tehostaa 1 §:ssä tarkoitetun kiellon tai päätöksen noudattamista uhkasakolla. *Uhkasakosta säädetään uhkasakkolaissa (1113/1990).*	Finanssivalvonta voi tehostaa 1 §:ssä tarkoitetun kiellon tai päätöksen noudattamista uhkasakolla.
	Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 . .

4.

Laki

liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista annetun lain (1501/2001) 5 §:n 1 ja 3 momentti, 9 §:n 1 momentti ja 13 §:n 2 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 5 §:n 1 momentti laissa 1348/2022 sekä 5 §:n 3 momentti ja 9 §:n 1 momentti laissa 404/2019, seuraavasti:

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
5 §	5 §
Sulautumiseen osallistuvien luottolaitosten, tai jos kyseessä on tytäryhtiösulautuminen, emoyrityksenä olevan luottolaitoksen, on ilmoitettava sulautumisesta Finanssivalvonnalle. Ilmoitus, johon on liitettävä sulautumissuunnitelma ja osakeyhtiölain 16 luvun 4 §:ssä tarkoitettu tilintarkastajan lausunto, on toimitettava Finanssivalvonnalle ennen osakeyhtiölain 16 luvun 6 §:n 2 momentissa tarkoitetun velkojille annettavan kuulutuksen hakemista. Osakeyhtiölaissa tarkoitetulta tilintarkastajalta edellytetään luottolaitostoiminnasta annetun lain 12 luvun 14 §:n mukaista pätevyyttä. *Finanssivalvonta voi ilmoituksen saatuaan vaatia myös muita tarpeelliseksi katsomiaan tietoja.*	Sulautumiseen osallistuvien luottolaitosten *ilmoitusvelvollisuudesta Finanssivalvonnalle säädetään luottolaitostoiminnasta annetun lain 3 a luvussa*. Osakeyhtiölaissa tarkoitetulta tilintarkastajalta edellytetään luottolaitostoiminnasta annetun lain 12 luvun 14 §:n mukaista pätevyyttä.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Finanssivalvonta voi osakeyhtiölain 16 luvun 2 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetussa absorptiosulautumisessa vastustaa	*Finanssivalvonnan toimivallasta vastustaa sulautumista säädetään luottolaitostoiminnasta annetun lain 3 a luvussa.*

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
sulautumista, jos sulautuminen todennäköisesti vaarantaa vastaanottavan luottolaitoksen toimilupaedellytysten säilymisen. Finanssivalvonnan on ilmoitettava vastustuksestaan rekisteriviranomaiselle kuukauden kuluessa osakeyhtiölain 16 luvun 6 §:n 2 momentissa tarkoitetusta velkojille annettavalle kuulutukselle asetetusta määräpäivästä. *Vastustuksesta on viivytyksettä annettava tieto sulautumiseen osallistuville luottolaitoksille. Sulautumisen saa edellä tässä momentissa tarkoitetussa tapauksessa rekisteröidä vain, jos Finanssivalvonta ei vastusta sitä edellä mainitussa ajassa.*	Finanssivalvonnan on ilmoitettava vastustuksestaan rekisteriviranomaiselle kuukauden kuluessa osakeyhtiölain 16 luvun 6 §:n 2 momentissa tarkoitetusta velkojille annettavalle kuulutukselle asetetusta määräpäivästä.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
9 §	9 §
Jakautuvan luottolaitoksen jakautumissuunnitelmaan ja jakautumisen täytäntöönpanon rekisteröintiin sekä täytäntöönpanoa koskevaan lupaan ja todistukseen sovelletaan, mitä niistä säädetään 5, 5 b, 6 ja 6 a §:ssä sulautumisen osalta. *Mitä 5 §:n 3 momentissa säädetään, ei kuitenkaan sovelleta osakeyhtiölain 17 luvun 2 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettuun kokonaisjakautumiseen, jos jakautuminen tapahtuu perustettaviin yhtiöihin, jotka ovat yksinomaan luottolaitoksia.*	Jakautuvan luottolaitoksen jakautumissuunnitelmaan ja jakautumisen täytäntöönpanon rekisteröintiin sekä täytäntöönpanoa koskevaan lupaan ja todistukseen sovelletaan, mitä niistä säädetään 5, 5 b, 6 ja 6 a §:ssä sulautumisen osalta.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
13 §	13 §
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Liiketoiminnan luovutuksen täytäntöönpanoon sovelletaan lisäksi soveltuvin osin, mitä edellä 3 luvussa säädetään jakautumisen täytäntöönpanosta. *Edellä tässä momentissa tarkoitettu* velkojien kuulemismenettely koskee kuitenkin ainoastaan luovutettavia velkoja.	Liiketoiminnan luovutuksen täytäntöönpanoon sovelletaan lisäksi soveltuvin osin, mitä edellä 3 luvussa säädetään jakautumisen täytäntöönpanosta. Velkojien kuulemismenettely koskee kuitenkin ainoastaan luovutettavia velkoja. *Liiketoiminnan luovutuksesta on ilmoitettava Finanssivalvonnalle. Ilmoitusmenettelyyn ja ilmoituksen sisältöön sovelletaan luottolaitostoiminnasta annetun lain 3 a luvun mukaisia säännöksiä merkittävien varojen ja velkojen luovuttamisesta lukuun ottamatta 3 a luvun 3 §:ssä säädettyä kynnysarvoa. Finanssivalvonta voi vastustaa liiketoiminnan luovutusta, jos liiketoiminnan luovutus todennäköisesti vaarantaa vastaanottavan luottolaitoksen toimilupaedellytysten säilymisen. Finanssivalvonnan on ilmoitettava vastustuksestaan*

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
	rekisteriviranomaiselle kuukauden kuluessa velkojille annettavalle kuulutukselle asetetusta määräpäivästä. Vastustuksesta on viivytyksettä annettava tieto liiketoiminnan luovutuksen osapuolina oleville luottolaitoksille. Liiketoiminnan luovutuksen saa rekisteröidä vain, jos Finanssivalvonta ei vastusta sitä edellä mainitussa ajassa.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
	Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 . .

5.

Laki

osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annetun lain (423/2013) 6 §:n 1 ja 3 momentti, 12 §:n 1 momentti ja 16 §:n 3 momentti,

sellaisena kuin niistä on 6 §:n 1 momentti laissa 1349/2022, seuraavasti:

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
6 §	6 §
Sulautumiseen osallistuvien luottolaitosten, tai jos kyseessä on tytäryhteisösulautuminen, emoyrityksenä olevan luottolaitoksen, on ilmoitettava sulautumisesta Finanssivalvonnalle. Ilmoitus, johon on liitettävä sulautumissuunnitelma ja osuuskuntalain 20 luvun 4 §:ssä tarkoitettu lausunto, on toimitettava Finanssivalvonnalle ennen osuuskuntalain 20 luvun 6 §:ssä tarkoitetun kuulutuksen hakemista. Osuuskuntalaissa tarkoitetulta tilintarkastajalta edellytetään luottolaitostoiminnasta annetun lain 12 luvun 14 §:n mukaista pätevyyttä. *Finanssivalvonta voi ilmoituksen saatuaan vaatia myös muita tarpeelliseksi katsomiaan tietoja.*	Sulautumiseen osallistuvien luottolaitosten *ilmoitusvelvollisuudesta Finanssivalvonnalle säädetään luottolaitostoiminnasta annetun lain 3 a luvussa.* Osuuskuntalaissa tarkoitetulta tilintarkastajalta edellytetään luottolaitostoiminnasta annetun lain 12 luvun 14 §:n mukaista pätevyyttä.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
Finanssivalvonta voi osuuskuntalain 20 luvun 2 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetussa absorptiosulautumisessa vastustaa sulautumista ilmoittamalla siitä rekisteriviranomaiselle kuukauden kuluessa osuuskuntalain 20 luvun 6 §:n 2 momentissa tarkoitetusta määräpäivästä, *jos sulautuminen todennäköisesti vaarantaa vastaanottavan luottolaitoksen toimilupaedellytysten säilymisen tai, jos sulautumiseen osallistuva luottolaitos kuuluu keskusyhteisöön, sulautuminen vaarantaisi yhteenliittymän vakavaraisuuden. Vastustuksesta on viivytyksettä annettava tieto sulautumiseen osallistuville luottolaitoksille. Sulautumisen saa edellä tässä momentissa tarkoitetussa tapauksessa rekisteröidä vain, jos Finanssivalvonta ei vastusta sitä edellä mainitussa ajassa*.	*Finanssivalvonnan toimivallasta vastustaa sulautumista säädetään luottolaitostoiminnasta annetun lain 3 a luvussa. Finanssivalvonnan on ilmoitettava vastustuksestaan* rekisteriviranomaiselle kuukauden kuluessa osuuskuntalain 20 luvun 6 §:n 2 momentissa tarkoitetusta *velkojille annettavalle kuulutukselle asetetusta* määräpäivästä.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
12 §	12 §
Jakautuvan luottolaitoksen jakautumissuunnitelmaan, jakautumisen täytäntöönpanon rekisteröintiin sekä täytäntöönpanoa koskevaan lupaan ja todistukseen sovelletaan 5–10 §:ää. *Edellä 6 §:n 3 momenttia ei kuitenkaan sovelleta osuuskuntalain 21 luvun 2 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettuun kokonaisjakautumiseen, jos jakautuminen tapahtuu perustettaviin osuuskuntiin, jotka ovat yksinomaan luottolaitoksia.*	Jakautuvan luottolaitoksen jakautumissuunnitelmaan, jakautumisen täytäntöönpanon rekisteröintiin sekä täytäntöönpanoa koskevaan lupaan ja todistukseen sovelletaan 5–10 §:ää.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
16 §	16 §
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Luottolaitoksen liiketoiminnan luovutukseen sovelletaan lisäksi, mitä edellä 4 luvussa säädetään jakautumisen täytäntöönpanosta. *Edellä tässä momentissa tarkoitettu* velkojien kuulemismenettely koskee ainoastaan luovutettavia velkoja.	Luottolaitoksen liiketoiminnan luovutukseen sovelletaan lisäksi, mitä edellä 4 luvussa säädetään jakautumisen täytäntöönpanosta. Velkojien kuulemismenettely koskee kuitenkin ainoastaan luovutettavia velkoja. *Liiketoiminnan luovutuksesta on ilmoitettava Finanssivalvonnalle. Ilmoitusmenettelyyn ja ilmoituksen sisältöön sovelletaan luottolaitostoiminnasta annetun lain 3 a luvun mukaisia säännöksiä merkittävien varojen ja velkojen luovuttamisesta lukuun ottamatta 3 a luvun 3 §:ssä säädettyä kynnysarvoa. Finanssivalvonta voi vastustaa liiketoiminnan luovutusta, jos liiketoiminnan luovutus todennäköisesti*

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
	vaarantaa vastaanottavan luottolaitoksen toimilupaedellytysten säilymisen. Finanssivalvonnan on ilmoitettava vastustuksestaan rekisteriviranomaiselle kuukauden kuluessa velkojille annettavalle kuulutukselle asetetusta määräpäivästä. Vastustuksesta on viivytyksettä annettava tieto liiketoiminnan luovutuksen osapuolina oleville luottolaitoksille. Liiketoiminnan luovutuksen saa rekisteröidä vain, jos Finanssivalvonta ei vastusta sitä edellä mainitussa ajassa.
— — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — —
	Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 . .

6.

Laki

säästöpankkilain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan säästöpankkilain (1502/2001) 65 §:n edellä oleva väliotsikko, 66 §, 85 §:n edellä olevan väliotsikko, 86 § ja 89 §:n 1 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 66 ja 86 § sekä 89 §:n 1 momentti laissa 1423/2007, seuraavasti:

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
4 Luku	4 Luku
Sulautuminen	**Sulautuminen**
Sulautumissuunnitelman rekisteröiminen ja ***ilmoittaminen Rahoitustarkastukselle sekä*** *kuulutus velkojille*	*Sulautumissuunnitelman rekisteröiminen ja kuulutus velkojille*
66 §	66 §
Sulautumiseen osallistuvien säästöpankkien *tai, jos kyseessä on tytäryhtiösulautuminen, vastaanottavan säästöpankin* on ilmoitettava sulautumisesta Rahoitustarkastukselle. Ilmoitus, johon on liitettävä sulautumissuunnitelma ja 64 §:ssä tarkoitettu lausunto, on	Sulautumiseen osallistuvien säästöpankkien on ilmoitettava sulautumisesta *Finanssivalvonnalle luottolaitostoiminnasta annetun lain 3 a luvussa säädetyllä tavalla. Finanssivalvonnan oikeudesta vastustaa sulautumista säädetään mainitussa luvussa.*

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
toimitettava Rahoitustarkastukselle 65 §:n 1 momentissa säädetyssä ajassa. Rahoitustarkastus voi ilmoituksen saatuaan vaatia myös muita tarpeellisia tietoja. Rahoitustarkastus voi absorptiosulautumisessa vastustaa sulautumista 67 §:n 2 momentissa tarkoitettuun määräpäivään mennessä ilmoittamalla siitä rekisteriviranomaiselle, jos sulautuminen todennäköisesti vaarantaa vastaanottavan säästöpankin toimilupaedellytysten säilymisen. Vastustuksesta on viivytyksettä annettava tieto säästöpankille. Tässä pykälässä tarkoitettua Rahoitustarkastuksen päätöstä koskeva valitus on käsiteltävä kiireellisenä.	*Finanssivalvonnan on ilmoitettava vastustuksesta rekisteriviranomaiselle kuukauden kuluessa 67 §:n 1 momentissa säädetystä määräajasta. Valitus sulautumisen vastustamista koskevaan päätökseen* on käsiteltävä kiireellisenä.
5 Luku	5 Luku
Jakautuminen	**Jakautuminen**
Jakautumissuunnitelman rekisteröiminen ja ***ilmoittaminen Rahoitustarkastukselle sekä*** *kuulutus velkojille*	*Jakautumissuunnitelman rekisteröiminen ja kuulutus velkojille*
86 § Jakautumiseen osallistuvien säästöpankkien on ilmoitettava jakautumisesta Rahoitustarkastukselle. Ilmoitus, johon on liitettävä jakautumissuunnitelma ja 84 §:ssä tarkoitettu lausunto, on toimitettava Rahoitustarkastukselle 85 §:n 1 momentissa säädetyssä ajassa. Rahoitustarkastus voi ilmoituksen saatuaan vaatia myös muita tarpeelliseksi katsomiaan tietoja. Rahoitustarkastus voi vastustaa jakautumista 87 §:n 2 momentissa tarkoitettuun määräpäivään mennessä ilmoittamalla siitä rekisteriviranomaiselle, jos jakautuminen todennäköisesti vaarantaa jakautumiseen osallistuvan säästöpankin toimilupaedellytysten säilymisen. Vastustuksesta on viivytyksettä annettava tieto säästöpankille. Tässä pykälässä tarkoitettua Rahoitustarkastuksen päätöstä koskeva valitus on käsiteltävä kiireellisenä.	86 § Jakautumiseen osallistuvien säästöpankkien on ilmoitettava jakautumisesta *Finanssivalvonnalle luottolaitostoiminnasta annetun lain 3 a luvussa säädetyllä tavalla. Finanssivalvonnan oikeudesta vastustaa jakautumista säädetään mainitussa luvussa. Finanssivalvonnan on ilmoitettava vastustuksesta rekisteriviranomaiselle kuukauden kuluessa 67 §:n 1 momentissa säädetystä määräajasta. Valitus jakautumisen vastustamista koskevaan päätökseen* on käsiteltävä kiireellisenä.

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
89 §	89 §
Liiketoiminnan luovutukseen sovelletaan soveltuvin osin, mitä 83, 85 *ja 86* §:ssä säädetään jakautumissuunnitelmasta ja sen rekisteröinnistä *ja ilmoittamisesta Rahoitustarkastukselle sekä Rahoitustarkastuksen oikeudesta vastustaa jakautumista*, 87 §:n 1 ja 2 momentissa ja 87 a §:ssä säädetään velkojainsuojasta sekä 87 g ja 87 h §:ssä säädetään jakautumisen täytäntöönpanosta kuitenkin niin, että 87 §:n 1 ja 2 momentin mukainen velkojien kuulemismenettely koskee ainoastaan luovutettavia velkoja.	Liiketoiminnan luovutukseen sovelletaan soveltuvin osin, mitä 83 *ja* 85 §:ssä säädetään jakautumissuunnitelmasta ja sen rekisteröinnistä, 87 §:n 1 ja 2 momentissa ja 87 a §:ssä säädetään velkojainsuojasta sekä 87 g ja 87 h §:ssä säädetään jakautumisen täytäntöönpanosta kuitenkin niin, että 87 §:n 1 ja 2 momentin mukainen velkojien kuulemismenettely koskee ainoastaan luovutettavia velkoja. *Liiketoiminnan luovutuksesta on ilmoitettava Finanssivalvonnalle. Ilmoitusmenettelyyn ja ilmoituksen sisältöön sovelletaan luottolaitostoiminnasta annetun lain 3 a luvun mukaisia säännöksiä merkittävien varojen ja velkojen luovuttamisesta lukuun ottamatta 3 a luvun 3 §:ssä säädettyä kynnysarvoa. Finanssivalvonta voi vastustaa liiketoiminnan luovutusta, jos liiketoiminnan luovutus todennäköisesti vaarantaa vastaanottavan luottolaitoksen toimilupaedellytysten säilymisen. Finanssivalvonnan on ilmoitettava vastustuksestaan rekisteriviranomaiselle kuukauden kuluessa velkojille annettavalle kuulutukselle asetetusta määräpäivästä. Vastustuksesta on viivytyksettä annettava tieto liiketoiminnan luovutuksen osapuolina oleville luottolaitoksille. Liiketoiminnan luovutuksen saa rekisteröidä vain, jos Finanssivalvonta ei vastusta sitä edellä mainitussa ajassa.*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
	Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 . .

7.

Laki

sijoitusrahastolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan sijoitusrahastolain (213/2019) 1 luvun 2 §:n 1 momentin 34 kohta, 3 §:n 14 kohta ja 13 luvun 7 §:n 2–4 momentti,

sellaisena kuin niistä on 1 luvun 3 §:n 14 kohta laissa 987/2024,

lisätään 1 luvun 2 §:n 1 momenttiin uusi 35 kohta ja 3:ään, sellaisena kuin se on osaksi laeissa 527/2021, 953/2022 ja 987/2024, uusi 15 kohta seuraavasti:

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
1 luku	1 luku
Yleiset säännökset	**Yleiset säännökset**
2 §	2 §
Määritelmät	*Määritelmät*
Tässä laissa tarkoitetaan:	Tässä laissa tarkoitetaan:
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
34) *ulkoistamisella* rahastoyhtiön tai säilytysyhteisön toimintaan liittyvää järjestelyä, jonka perusteella muu palvelun tarjoaja tuottaa rahastoyhtiölle tai säilytysyhteisölle toiminnon tai palvelun, jonka rahastoyhtiö tai säilytysyhteisö olisi muuten itse suorittanut.	34) *ulkoistamisella* rahastoyhtiön tai säilytysyhteisön toimintaan liittyvää järjestelyä, jonka perusteella muu palvelun tarjoaja tuottaa rahastoyhtiölle tai säilytysyhteisölle toiminnon tai palvelun, jonka rahastoyhtiö tai säilytysyhteisö olisi muuten itse suorittanut*;* *35)* ***keskusvastapuolella*** *markkinarakennetoimija-asetuksen (EU) N:o 648/2012 2 artiklan 1 alakohdassa määriteltyä keskusvastapuolta*.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
3 §	3 §
EU-sääntelyyn liittyvät määritelmät	*EU-sääntelyyn liittyvät määritelmät*
Tässä laissa tarkoitetaan:	Tässä laissa tarkoitetaan:
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
14) *ESAP-asetuksella* rahoituspalvelujen, pääomamarkkinoiden ja kestävyyden kannalta merkityksellisiin julkisesti saatavilla oleviin tietoihin keskitetyn pääsyn tarjoavan eurooppalaisen keskitetyn yhteyspisteen perustamisesta annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2023/2859.	14) *ESAP-asetuksella* rahoituspalvelujen, pääomamarkkinoiden ja kestävyyden kannalta merkityksellisiin julkisesti saatavilla oleviin tietoihin keskitetyn pääsyn tarjoavan eurooppalaisen keskitetyn yhteyspisteen perustamisesta annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2023/2859*;* *15)* ***markkinarakennetoimija-asetuksella*** *Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 648/2012 OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä*.
13 luku	13 luku
Sijoitusrahaston sijoittaminen	**Sijoitusrahaston sijoittaminen**
7 §	7 §

Voimassa oleva laki	*Ehdotus*
Sijoitusrahaston vähimmäishajautusvaatimukset	*Sijoitusrahaston vähimmäishajautusvaatimukset*
— — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — —
OTC-johdannaissopimuksiin sijoittamisesta aiheutuva vastapuoliriski ei saa saman vastapuolen osalta ylittää yhtä kymmenesosaa sijoitusrahaston varoista, jos vastapuoli on 5 §:ssä tarkoitettu luottolaitos, ja muussa tapauksessa yhtä kahdeskymmenesosaa sijoitusrahaston varoista.	*Sellaisiin johdannaissopimuksiin, joita ei määritetä markkinarakennetoimija-asetuksen 14 artiklan mukaisesti toimiluvan saaneessa tai 25 artiklan mukaisesti tunnustetussa keskusvastapuolessa*, sijoittamisesta aiheutuva vastapuoliriski ei saa saman vastapuolen osalta ylittää yhtä kymmenesosaa sijoitusrahaston varoista, jos vastapuoli on 5 §:ssä tarkoitettu luottolaitos, ja muussa tapauksessa yhtä kahdeskymmenesosaa sijoitusrahaston varoista.
Sellaisia sijoituksia saman liikkeeseenlaskijan arvopapereihin tai rahamarkkinavälineisiin, jotka ylittävät yhden kahdeskymmenesosan sijoitusrahaston varoista, saa yhteensä olla enintään kaksi viidesosaa sijoitusrahaston varoista. Tätä rajoitusta ei sovelleta talletuksiin eikä sellaisiin OTC-johdannaissopimuksiin sijoittamiseen, joissa vastapuolena on 5 §:ssä tarkoitettu luottolaitos.	Sellaisia sijoituksia saman liikkeeseenlaskijan arvopapereihin tai rahamarkkinavälineisiin, jotka ylittävät yhden kahdeskymmenesosan sijoitusrahaston varoista, saa yhteensä olla enintään kaksi viidesosaa sijoitusrahaston varoista. Tätä rajoitusta ei sovelleta talletuksiin eikä sellaisiin *markkinarakennetoimija-asetuksen 14 artiklan mukaisesti toimiluvan saaneessa tai 25 artiklan mukaisesti tunnustetussa keskusvastapuolessa määritettyihin* johdannaissopimuksiin sijoittamiseen, joissa vastapuolena on 5 §:ssä tarkoitettu luottolaitos.
Sijoitusrahaston varoista yhteensä enintään yksi viidesosa saadaan sijoittaa saman liikkeeseenlaskijan arvopapereihin ja rahamarkkinavälineisiin, kyseisen yhteisön vastaanottamiin talletuksiin tai sellaisiin OTC-johdannaissopimuksiin, joista sijoitusrahastolle aiheutuu kyseiseen yhteisöön kohdistuva vastapuoliriski.	Sijoitusrahaston varoista yhteensä enintään yksi viidesosa saadaan sijoittaa saman liikkeeseenlaskijan arvopapereihin ja rahamarkkinavälineisiin, kyseisen yhteisön vastaanottamiin talletuksiin tai sellaisiin OTC-johdannaissopimuksiin, *joita ei määritetä markkinarakennetoimija-asetuksen 14 artiklan mukaisesti toimiluvan saaneessa tai 25 artiklan mukaisesti tunnustetussa keskusvastapuolessa ja* joista sijoitusrahastolle aiheutuu kyseiseen yhteisöön kohdistuva vastapuoliriski.
— — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — —
	Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 . .

Asetusluonnos

Asetusluonnos

Valtiovarainministeriön asetus

luottolaitostoimintaan liittyvien yritysjärjestelyiden, merkittävien omistusosuuksien hankinnan sekä merkittävien varojen ja velkojen luovutuksen valvonnasta

Valtiovarainministeriön päätöksen mukaisesti säädetään luottolaitostoiminnasta annetun lain (610/2014) 3 a luvun 1, 5–7 ja 8 §:n nojalla:

1 §

Soveltamisala

Tässä asetuksessa säädetään yritysjärjestelyiden, merkittävän omistusosuuden hankinnan sekä merkittävien varojen tai velkojen luovutuksen valvontaan liittyvistä tiedonantovelvollisuuksista, menettelystä ja viranomaisyhteistyöstä.

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) *yritysjärjestelyllä* luottolaitostoiminnasta annetun lain (610/2014) 3 a luvun 1 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettua yritysjärjestelyä;

2) *merkittävän omistusosuuden hankinnalla* luottolaitostoiminnasta annetun lain 3 a luvun 1 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua omistusosuutta;

3) *merkittävien varojen tai velkojen luovutuksella* luottolaitostoiminnasta annetun lain 3 a luvun 1 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettua varojen tai velkojen luovutusta;

4) *omistusyhteisöllä* luottolaitostoiminnasta annetun lain 2 a luvun 1 §:n perusteella omistusyhteisöä, jolla on velvollisuus hakea omistusyhteisön lupa mainitun lain 2 a luvun säännösten perusteella;

5) *keskusyhteisöllä* talletuspankkien yhteenliittymästä annetun lain (599/2010) 4 §:ssä tarkoitettua keskusyhteisöä.

6) *ilmoitusvelvollisella* luottolaitosta tai omistusyhteisöä, joka on velvollinen tekemään luottolaitostoiminnasta annetun lain 3 a luvun 1 §:ssä tarkoitetun ilmoituksen.

3 §

Merkittävän omistusosuuden hankinnan arviointimenettely

Finanssivalvonnan on ilmoitettava luottolaitostoiminnasta annetun lain 3 a luvun 1 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen ja tämän pykälän nojalla Finanssivalvonnan pyytämien lisätietojen vastaanottamisesta viipymättä kirjallisesti, kuitenkin viimeistään kymmenen arkipäivän kuluessa ilmoituksen tai lisätietojen vastaanottamisesta.

Finanssivalvonnan on suoritettava luottolaitostoiminnasta annetun lain 3 a luvun 5 §:ssä tarkoitettu arviointi 60 arkipäivän kuluessa 1 momentissa tarkoitetun sellaisen vastaanottoilmoituksen ajankohdasta, jolla arvioinnin toteuttamiseksi säädetyt ja Finanssivalvonnan erikseen edellyttämät asiakirjat on todettu kokonaisuudessaan toimitetuksi (*arviointijakso*).

Finanssivalvonnan on ilmoitettava ilmoitusvelvolliselle arviointijakson päättymispäivä, kun 1 momentissa tarkoitettu vastaanottoilmoitus annetaan.

Finanssivalvonta voi tarvittaessa arviointijakson aikana ja viimeistään arviointijakson viidentenäkymmenentenä arkipäivänä pyytää lisätietoja, jotka ovat tarpeen luottolaitostoiminnasta annetun lain 3 a luvun 5 §:ssä tarkoitetun arvioinnin suorittamiseksi. Tällainen pyyntö on esitettävä kirjallisesti, ja siinä on yksilöitävä tarvittavat lisätiedot.

Arviointijakso keskeytyy siitä päivästä, jona Finanssivalvonta pyytää lisätietoja, siihen päivään, jona ilmoitusvelvolliselta vastaanotetaan vastaus, jossa annetaan kaikki pyydetyt tiedot. Kyseinen keskeytys ei kuitenkaan saa olla pitempi kuin 20 arkipäivää. Finanssivalvonta voi tämän lisäksi harkintansa mukaan pyytää täydentämään tai tarkentamaan jo toimitettuja tietoja, mutta tällainen lisätietopyyntö ei enää keskeytä arviointijaksoa.

Finanssivalvonta voi pidentää edellä 5 momentissa tarkoitettua arviointijakson keskeytymistä enintään 30 arkipäiväksi, jos:

1) yhteisö, jonka omistusosuuteen hankinta kohdistuu, sijaitsee kolmannessa maassa tai siihen sovelletaan kolmannen maan lainsäädäntöä;

2) Finanssivalvonnan on vaihdettava tietoja rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämiseen liittyvien velvoitteiden valvonnasta vastaavan viranomaisen kanssa siten kuin luottolaitostoiminnasta annetun lain 3 a luvun 5 §:n 2 momentissa on säädetty.

Jos luottolaitostoiminnasta annetun lain 3 a luvun 5 §:ssä tarkoitettu arviointimenettely toteutetaan samanaikaisesti luottolaitostoiminnasta annetun lain 2 a luvussa tarkoitetun omistusyhteisön lupamenettelyn kanssa, Finanssivalvonnan ollessa konsolidoidusta valvonnasta vastaava viranomainen sen on tarvittaessa

koordinoitava toimintansa sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen kanssa, johon omistusyhteisö on sijoittautunut. Tällöin arviointijakso keskeytetään, kunnes omistusyhteisön lupamenettely on saatettu päätökseen.

4 §

Yritysjärjestelyn arviointimenettely

Finanssivalvonnan on ilmoitettava luottolaitostoiminnasta annetun lain 3 a luvun 1 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen ja tämän pykälän nojalla Finanssivalvonnan pyytämien lisätietojen vastaanottamisesta viipymättä kirjallisesti, kuitenkin viimeistään kymmenen arkipäivän kuluessa ilmoituksen tai lisätietojen vastaanottamisesta.

Jos yritysjärjestelyn kaikki osapuolet kuuluvat samaan konserniin tai ovat saman talletuspankkien yhteenliittymän jäsenluottolaitoksia, Finanssivalvonnan on suoritettava luottolaitostoiminnasta annetun lain 3 a luvun 6 §:ssä tarkoitettu arviointimenettely 60 arkipäivän kuluessa 1 momentissa tarkoitetun sellaisen vastaanottoilmoituksen ajankohdasta, jolla arvioinnin toteuttamiseksi säädetyt ja Finanssivalvonnan erikseen edellyttämät asiakirjat on todettu kokonaisuudessaan toimitetuksi (*arviointijakso*).

Finanssivalvonnan on ilmoitettava ilmoitusvelvollisille arviointijakson päättymispäivä, kun 1 momentissa tarkoitettu vastaanottoilmoitus annetaan.

Finanssivalvonta voi pyytää ilmoitusvelvolliselta lisätietoja, jotka ovat tarpeen luottolaitostoiminnasta annetun lain 3 a luvun 6 §:ssä tarkoitetun arvioinnin suorittamiseksi. Tällainen pyyntö on esitettävä kirjallisesti, ja siinä on yksilöitävä tarvittavat lisätiedot. Jos yritysjärjestelyn kaikki osapuolet kuuluvat samaan konserniin tai ovat saman talletuspankkien yhteenliittymän jäsenluottolaitoksia, Finanssivalvonnan on pyydettävä tässä momentissa tarkoitetut lisätiedot viimeistään arviointijakson viidentenäkymmenentenä arkipäivänä.

Arviointijakso keskeytyy siitä päivästä, jona Finanssivalvonta pyytää lisätietoja, siihen päivään, jona ilmoitusvelvolliselta vastaanotetaan vastaus, jossa annetaan kaikki pyydetyt tiedot. Kyseinen keskeytys ei kuitenkaan saa olla pitempi kuin 20 arkipäivää. Finanssivalvonta voi tämän lisäksi harkintansa mukaan pyytää täydentämään tai tarkentamaan jo toimitettuja tietoja, mutta tällainen lisätietopyyntö ei enää keskeytä arviointijaksoa.

Finanssivalvonta voi pidentää edellä 5 momentissa tarkoitettua arviointijakson keskeytymistä enintään 30 arkipäiväksi, jos:

1) jokin yritysjärjestelyn osapuolista sijaitsee kolmannessa maassa tai siihen sovelletaan kolmannen maan lainsäädäntöä;

2) Finanssivalvonnan on vaihdettava tietoja rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämiseen liittyvien velvoitteiden valvonnasta vastaavan viranomaisen kanssa siten kuin luottolaitostoiminnasta annetun lain 3 a luvun 6 §:n 3 momentissa on säädetty.

4 §

Viranomaisyhteistyö merkittävien omistusosuuksien hankinnan valvonnassa

Jos ilmoitusvelvollinen on luottolaitos ja luottolaitostoiminnasta annetun lain 3 a luvun 4 §:ssä säädetty kynnysarvo ylittyy vain yksittäisen luottolaitoksen perusteella, Finanssivalvonnan on ilmoitettava ehdotetusta hankinnasta konsolidointiryhmän valvojalle 10 arkipäivän kuluessa ilmoituksen vastaanottamisesta, jos Finanssivalvonta ei toimi konsolidointiryhmän valvojana. Finanssivalvonnan on tällöin lisäksi toimitettava merkittävän omistusosuuden hankintaan liittyvä arvionsa konsolidointiryhmän valvonnasta vastaavalle viranomaiselle.

Jos ilmoitusvelvollinen on omistusyhteisö tai keskusyhteisö, ja Finanssivalvonta toimii konsolidointiryhmän valvojana, Finanssivalvonnan on ilmoitettava ilmoituksen kohteena olevasta hankinnasta ilmoitusvelvollisen luottolaitoksen sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle 10 arkipäivän kuluessa ilmoituksen vastaanottamisesta. Finanssivalvonnan on lisäksi toimitettava arviointinsa kyseiselle toimivaltaiselle viranomaiselle.

Jos ilmoitusvelvollinen on luottolaitos ja luottolaitostoiminnasta annetun lain 3 a luvun 4 §:ssä säädetty kynnysarvo ylittyy sekä yksittäisen laitoksen perusteella että ryhmän konsolidoidun aseman perusteella, ehdotettua hankintaa arvioivan toimivaltaisen viranomaisen ja konsolidointiryhmän valvojan on pyrittävä koordinoimaan arviointinsa erityisesti luottolaitostoiminnasta annetun lain 3 a luvun 5 §:ssä tarkoitettujen viranomaisten kuulemisen osalta.

Jos Finanssivalvonnan on konsolidointiryhmän valvonnasta vastaavana viranomaisena tehtävä arvio merkittävän omistusosuuden hankinnasta luottolaitostoiminnasta annetun lain 3 a luvun 5§:n tai luottolaitosdirektiivin 27 a artiklan 3 kohdan perusteella, Finanssivalvonnan on toimittava tiiviissä yhteistyössä ilmoitusvelvollisen valvonnasta vastaavan viranomaisen kanssa, mukaan lukien kuultava tällaista viranomaista kaikissa olennaisissa arviointiin liittyvissä seikoissa. Finanssivalvonnan on tällöin laadittava hankintaa koskevan arvio ja toimitettava se ilmoitusvelvollisen toimivaltaiselle viranomaiselle.

Finanssivalvonnan on arvioidessaan hankintaa ilmoitusvelvollisen toimivaltaisena viranomaisena tai konsolidointiryhmän valvonnasta vastaavana viranomaisena osaltaan pyrittävä kaikin käytettävissään olevin keinoin tekemään yhteinen päätös kahden kuukauden kuluessa kyseisen arvioinnin vastaanottamisesta, jos ilmoituksen kohteena oleva hankinta on arvioitava myös muun viranomaisen kuin

Finanssivalvonnan toimesta luottolaitostoiminnasta annetun lain 3 a luvun 5 §:n perusteella. Kyseisen päätöksen on oltava kirjallinen ja se on perusteltava asianmukaisesti. Finanssivalvonnan toimiessa konsolidointiryhmän valvonnasta vastaavana viranomaisena sen on ilmoitettava kyseisestä yhteisestä päätöksestä ilmoitusvelvolliselle.

Jos 5 momentissa tarkoitettua yhteistä päätöstä ei ole tehty kahden kuukauden kuluessa konsolidointiryhmän valvonnasta vastaavan viranomaisen tekemän arvioinnin vastaanottamisesta, Finanssivalvonnan on pidättäydyttävä tekemästä päätöstä ja saatettava asia Euroopan pankkiviranomaisen käsiteltäväksi siten kuin Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen N:o 1093/2010 19 artiklassa on säädetty. Finanssivalvonnan on yhdessä 5 momentissa tarkoitettujen viranomaisten kanssa tehtävä yhteinen päätös Euroopan pankkiviranomaisen päätöksen mukaisesti.

Finanssivalvonnan on yhdessä muiden tässä pykälässä tarkoitettujen viranomaisten kanssa pyrittävä koordinoimaan arviointinsa ja varmistamaan päätöstensä johdonmukaisuus. Tätä varten Finanssivalvonnan ollessa vastuussa arviointia koskevasta päätöksestä siinä on ilmoitettava muiden arviointiin osallistuvien viranomaisten mahdolliset näkemykset tai varaumat.

5 §

Säännösten soveltaminen omistusyhteisöihin ja keskusyhteisöihin

Mitä tässä asetuksessa säädetään luottolaitoksesta, sovelletaan vastaavasti omistusyhteisöön ja keskusyhteisöön, ellei erikseen ole toisin säädetty.

6 §

Säännösten soveltaminen yhteisessä valvontamekanismissa

Mitä tässä asetuksessa säädetään Finanssivalvonnasta, sovelletaan Euroopan keskuspankkiin sen hoitaessa kehyksen perustamisesta YVM:n puitteissa tehtävälle yhteistyölle EKP:n ja kansallisten viranomaisten välillä sekä kansallisten nimettyjen viranomaisten kanssa annetussa Euroopan keskuspankin asetuksessa (EU) N:o 468/2014 ja luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille annetussa neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1024/2013 säädettyjä tehtäviä.

———

Tämä asetus tulee voimaan 11. päivänä tammikuuta 2026.

Helsingissä x.x.20xx

…ministeri Etunimi Sukunimi

Nimike Etunimi Sukunimi

Eriävä mielipide työryhmän mietintöön

Esitän kunnioittavasti Finanssiala ry:n (FA) edustajana työryhmässä eriävän mielipiteeni seuraavista lainsäädäntöesityksen kohdista:

- Rahoitusjärjestelmän rakenteellisten ominaisuuksien perusteella määrättävän lisäpääomavaatimuksen (järjestelmäriskipuskurivaade) 5 %:n enimmäismäärää koskeva säännös tulee säilyttää luottolaitostoiminnasta annetussa laissa (luottolaitoslaki).

- Enimmäismäärä on tarpeen viranomaistoimivallan rajaamiseksi, sillä järjestelmäriski on pankkien vakavaraisuussääntelyssä yhä epätarkasti määritelty käsite ja sen laskenta on kehittymätöntä. Epätarkkuuden seurauksena viranomaisten harkintavalta on varsin vapaata, eikä puskurivaateen asettamispäätöksen oikeellisuutta voida perustelujen puutteellisuuden vuoksi käytännössä arvioida. Tämä johtaa päätösten kohteiden oikeusturvan vaarantumiseen: heillä ei tosiasiallisesti ole tehokkaita oikeussuojakeinoja, koska päätöksen oikeellisuutta ei pystytä perusteluiden aineellisten puutteellisuuksien vuoksi todentamaan. Hallinto-oikeudelliset oikeussuojakeinot eivät ole tällöin tosiasiallisia, vaan ne jäävät muodollisiksi.

- EU:n vakavaraisuusasetuksen artiklan 465(5) mukainen asuntoluottojen riskipainoja koskeva laskenta siirtymäaikana tulee säätää luottolaitoslakiin vakavaraisuusasetuksen mukaisena.

Järjestelmäriskipuskurin asettamisessa viranomaistoiminnan tarkkarajaisuuteen tulisi kiinnittää tarkempaa huomiota

Nyt implementoivana olevaan EU:n vakavaraisuusdirektiivin muutosdirektiiviin sisältyy vain vähäisiä makrovakaussäännöksiä. Työryhmämietinnössä kuitenkin esitetään eräitä valikoituja muutoksia, jotka mahdollistaisivat nykyistä kireämmän makrovakauspolitiikan. Sen sijaan toimialan edustajana ehdottamistani muutoksista merkittävimpiä ei ole sisällytetty työryhmämietintöön. Olen esittänyt Finanssivalvonnalle tiukempia perusteluvelvoitteita, jotka sisältäisivät muun muassa velvoitteen arvioida makrovakausvaateiden ja muiden vaateiden päällekkäisyyksiä.

Näkemykseni mukaan makrovakaussääntelyä koskevat muutokset tulisi huomioida joko tasapainoisemmin tai vaihtoehtoisesti ne tulisi kokonaisuudessaan lykätä myöhempään valmisteluun. Käytettävissä olevien tietojen mukaan Euroopan komissio olisi vuoden lopulla aloittamassa julkisen kuulemisen makrovakauskehikon uudistamisesta.

Työryhmän mietinnössä esitetään järjestelmäriskipuskurivaadetta koskevan 5 prosenttiyksikön enimmäismäärän poistamista. Näkemykseni mukaan tämä enimmäismäärää koskeva säännös tulisi säilyttää laissa, sillä se toteuttaa suomalaisessa oikeudessa vallitsevaa viranomaisten toimivallan tarkkarajaisuuden vaatimusta. Lisäksi vaateen asettamispäätöksen perusteluista tulisi ilmetä tarkkaan, mihin riskiin perustuen pääomavaatimus on asetettu.

Viranomaisten harkintavalta on nykyisin varsin vapaata järjestelmäriskipuskurin asettamisessa. Mikäli 5 prosenttiyksikön enimmäisraja poistetaan, uhkaa viranomaisten toimivalta muuttua *tarkkarajaisesta periaatteessa rajattomaksi2*.

Näin käy etenkin siinä tapauksessa, jos viranomainen ei seikkaperäisesti kerro päätöksessään, mihin riskiin pääomavaatimus perustuu ja miten pääomavaatimus on riskistä johdettu. Tämä perusteluvelvollisuus – jonka eduskunnan talousvaliokunta kirjasi mietintöönsä TaVM 3/2021 vp – HE 171/2020 vp – ei tällä hetkellä toteudu toimialan mielestä tavalla, joka vastaisi valiokunnan kirjauksessa esitettyjä sisällöllisiä vaatimuksia perusteluille. Mikäli perusteluvaatimusta ei tarkenneta lainsäädännössä, muuttuu myös *viranomaisten harkintavalta käytännössä hyvin vapaaksi. Tämä ei ole Suomen oikeusjärjestyksen mukaista.*

Luottolaitoslain 10 luvun säännöksissä tulisi nykyistä perusteellisemmin ottaa huomioon hallintopäätösten kohteiden oikeusturva, päätösten ennakoitavuus ja luottolaitosten omistajien omaisuudensuojan toteuttaminen. Laissa tulisi vähimmäisvaatimuksena asettaa selkeät vaatimukset päätöksen perusteluille, sillä nykyisellään jää epäselväksi, miten järjestelmäriski määritetään, miten riskin määrä mitataan (kvantifiointi) ja *kuinka pääomavaateet johdetaan* valtiovarainministeriön

2 Periaatteessa toimivallalle voisi asettaa rajat EU:n komissio, sillä yli 5 prosenttiyksikön vaateet tulee asettaa komission hyväksyttäväksi. Se ei kuitenkaan ole oikeudellinen muutoksenhakukeino, ja siten se ei toimisi vastaavalla tavalla perälautana viranomaisten toimi- ja harkintavallan rajaamiseksi kuin tuomioistuinprosessi.

asetuksessa säädetyistä[3] mittareista. Edelleen tulisi määrälliseen arviointiin perustuen arvioida, kattavatko makrovakausvaateet samoja riskejä kuin luottolaitoskohtaiset vaateet, esimerkiksi luottoriskivaateet.

Viranomaiset ovat tuoneet esille sen, että järjestelmäriskejä ei heidän mielestään pystytä ennakollisesti määrittämään. Tästä syystä päätöksiin jää merkittävää epävarmuutta sekä läpinäkymättömyyttä, mikä vuorostaan johtaa siihen, että päätökset eivät ole hyvin ennakoitavissa. Mikäli hyväksytään se, että järjestelmäriskipuskurivaateen asettamista ei voida ennakolta määritellä riittävällä tavalla, tällöin vain ja ainoastaan päätösten perustelujen riittävä yksityiskohtaisuus ja riskilaskennan selkeä avaaminen päätöksissä voivat mahdollistaa päätöksen oikeellisuuden jälkikäteisen kontrollin.

Edellä mainittujen syiden valossa luottolaitoslain 10 luvussa viranomaiselle annettavaa harkintavaltaa ei ole tällä hetkellä työryhmän ehdotuksessa rajattu asianmukaisella tavalla. Riskilaskennan kehittymättömyyden ja siihen liittyvän epävarmuuden vuoksi viranomaisen harkintavaltaa tulisi ensisijaisesti rajoittaa asettamalla lisäpääomavaateille enimmäismäärät. Järjestelmäriskipuskurin osalta sopiva enimmäismäärä on edelleen 5 %. *Toissijaisesti* tulisi säätää *aineellinen* perusteluvelvollisuus. Pelkkä hallintolain mukainen muodollinen perusteluvelvollisuus ei ole riittävä etenkään tilanteessa, jossa puskuri voidaan asettaa rajoittamattoman suuruisena.

Ennakoimattomat ja alati muuttuvat pääomavaateet luovat Suomeen sijoittuneille luottolaitoksille epävarmuutta, heikentävät kilpailukykyä sekä vaikeuttavat toiminnan pitkäjänteistä suunnittelua. Järjestelmäriskipuskurivaateen enimmäisrajan olisikin syytä olla määritelty lainsäädännössä ainakin niin kauan, kunnes voidaan varmistaa, että järjestelmäriskien arviointi on viranomaispuolella riittävän kehittynyttä ja että viranomaispäätösten kohteiden oikeudet on turvattu.

Talouden näkökulmasta tarkasteltuna viranomaisen toimivaltaa ollaan työryhmän ehdotuksessa laajentamassa tilanteessa, jossa yhteiskunnan eri toimintojen ja erityisesti asuntorakentamisen rahoitustarve on suuri. Tämä voi johtaa rahoitusvakautta korostavien näkökulmien liialliseen korostumiseen talouskasvun kustannuksella.

3 Valtiovarainministeriön asetus (406/2021) luottolaitoksen ja sijoituspalveluyrityksen rahoitusjärjestelmän rakenteellisten ominaisuuksien perusteella määrättävästä lisäpääomavaatimuksesta

Luottolaitoslakiin tulisi säätää siirtymäaika asuntoluottojen riskipainolattian laskennalle

EU:n vakavaraisuusasetukseen sisältyy kaksi pankeille tärkeää optiota, joiden voimaantulosta tulee säätää kansallisesti. Ensimmäinen, tärkeämpi säännös koskee vähäriskisten asuntoluottojen riskipainoja siirtymäaikana (Art 465(5)). Toinen nk. konsolidoitua laskentatasoa koskeva optio käsittelee sitä, voidaanko kokonaisriskipainolattia laskea ja raportoida konsolidoidulla tasolla emoyhtiön kanssa samassa jäsenvaltioissa sijaitsevien tytäryhtiöiden osalta (Art 92(3)).

Lopullisia Basel III -säännöksiä käsiteltiin vuosien varrella useaan otteeseen eduskunnassa. Valtioneuvoston antamassa U-kirjelmässä (U 72/2021 vp) kannatettiin kumpaakin edellä mainituista optioista[4]. Konsolidoitua laskentatasoa koskeva optio onkin jo saatettu osaksi lainsäädäntöä (Hallituksen esitys HE 155/2024 vp). Sen sijaan vähäriskisiä asuntoluottoja koskevan option osalta valtiovarainministeriön työryhmässä päädyttiin äänestyksen jälkeen viranomaisäänin siihen, että työryhmä ei kannata option käyttöönottoa Suomessa.

On välttämätöntä, että myös asuntoluottoja koskeva optio otetaan Suomessa mahdollisimman nopeasti käyttöön. Tämä kanta saa tukea niistä linjauksista, jotka eduskunta teki, kun Suomen neuvottelukannoista päätettiin EU-neuvottelujen aikana. Ottaen huomioon talousvaliokunnan, valtiovarainvaliokunnan ja asiantuntijoiden lausunnot suuri valiokunta vahvisti lausunnossaan (SuVL 7/2022) kannattavansa asuntoluottojen riskipainoja siirtymäaikana koskevaa optiota toteamalla seuraavaa:

> *”[--] suuri valiokunta pitää komission ehdottamia huojennuksia matalariskisiin yritysluottoihin ja asuntoluottoihin tarpeellisina. Suuri valiokunta suhtautuu myönteisesti ehdotukseen sisältyviin siirtymäaikoihin. [--]” (Lausunnon kohta 16).*

Asuntoluottojen riskipainoja koskeva siirtymäsäännös on merkittävä paitsi pankkien, myös niiden asuntolaina-asiakkaiden kannalta. Uudet asuntoluotot myönnetään tyypillisesti 20–30 vuodeksi ja niiden keskimääräinen juoksuaika on noin 7–8 vuotta. Lainojen kohtelu vakavaraisuuslaskennassa koko tänä aikana on olennaista pankin pääomakustannuksen laskennan näkökulmasta. Lisäksi EU:n

4 ”Valtioneuvosto suhtautuu myönteisesti esitettyihin poikkeuksiin, joilla matalariskisiin yritysluottoihin ja asuntoluottoihin voidaan sisäisiä riskimalleja käyttävissä pankeissa väliaikaisesti soveltaa kokonaisriskipainolattiaan liittyen matalampaa lattiatasoa, korostaen kuitenkin niiden luonnetta kompromissi- ja väliaikaisratkaisuina nyt ehdotettavassa kokonaisuudessa.” ja
”Valtioneuvosto pitää ehdotusta kokonaisriskipainolattian soveltamisesta konsolidoidulla tasolla lähtökohtaisesti perusteltuna.” (U 72/2021 vp, s. 30).

vakavaraisuusasetus mahdollistaa siirtymäaikojen uudelleentarkastelun, mikä tarkoittaa, että siirtymäsäännöstä saatetaan jatkaa määräajan päättymisen eli vuoden 2031 jälkeenkin.

Tällä hetkellä tiedossa on, että pohjoismaista Ruotsi ja Norja eivät sovella optiota. Se johtuu siitä, että näissä maissa riskilaskentakehikko ja asuntomarkkinat poikkeavat suomalaisesta, ja niiden valvojat ovat asettaneet jo aiemmin EU:n vakavaraisuusasetuksen 458 artiklan mukaisen nk. riskipainolattian asuntoluotoille. Tämä vähentää merkittävästi option vaikutusta. Tanskassa sen sijaan tilanne on samanlainen kuin Suomessa ja toimialan saaman tiedon mukaan siellä optiota on päätetty[5] soveltaa kansallisesti. Toimialan tietojen mukaan myös eräät muut valtiot, joissa kokonaisriskipainolattian vaikutus on Suomen tapaan merkittävä, ovat ottaneet tai ovat ottamassa option käyttöön.

Vakavaraisuusasetuksen täyden soveltamisen myötä pankkien pääomavaatimukset ja siten pääomakustannukset eri tuotteissa ja markkinoilla muuttuvat suhteessa toisiinsa, mikä vaikuttaa pankkien pääomien allokaatioon tuotteiden ja markkinoiden välillä. Vaarana on, että Suomen lainamarkkinat ja suomalaiset asuntolaina-asiakkaat ovat häviäjän roolissa, jos optiota ei oteta Suomessa käyttöön.

Epävakaan globaalin sääntelytilanteen myötä EU-komissio on sitoutunut toteuttamaan EU:n pankkijärjestelmän kilpailukyvyn arvioinnin vuonna 2026. Eräs keskeinen mahdollisuus parantaa EU:n pankkijärjestelmän kilpailukykyä suhteessa muihin keskeisiin lainkäyttöalueisiin on vakavaraisuusasetuksen siirtymäaikojen jatkaminen tai tekeminen pysyviksi. Jos Suomi ei ottaisi asuntoluotto-optiota käyttöön, ei Suomella myöskään olisi mitään jatkettavaa, mikä aiheuttaisi kilpailuhaitan suhteessa optiota hyödyntäviin jäsenvaltioihin.

Rahoitusvakautta valvovat viranomaiset eivät ole esittäneet, että option säätämisellä olisi kielteisiä vaikutuksia Suomen talouden vakauteen. Siten option säätämättä jättämistä ei voi perustella rahoitusvakauden vaarantumisella.

Työryhmän jäsenenä katson, että lainvalmistelussa tulisi noudattaa eduskunnan EU-neuvotteluiden aikana ottamia kantoja, jotka perustuvat olennaisesti samansisältöisiin vaikutusarvioihin kuin Finanssivalvonta on syksyllä 2024 tehnyt. Optioiden säätämiselle on esitetty toimialan taholta selkeä yksityinen intressi ja myös

5 Ks. esim. Tanskan hallituksen lakiesitys, s. 529–530: Forslag til Lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., lov om investeringsforeninger, hvidvaskloven, fondsmæglerloven, lov om kapitalmarkeder, lov om forsikringsvirksomhed og forskellige andre love.

kansantaloudellinen peruste. Talouskasvun tukemisen tulisi olla prioriteetti erityisesti silloin, kun tästä ei ole vaikutusarvioiden perusteella uhkaa rahoitusvakaudelle. Edelleen Orpon hallituksen puoliväliriihessä keväällä 2025 on sitouduttu parantamaan työvoiman liikkuvuutta ja kehittämään asuntomarkkinoiden toimivuutta keventämällä asuntorahoituksen sääntelyä. Pääomakustannus on suurin luototukseen kohdistuva kustannus ja siten vakavaraisuuskohtelu on luototuksen kannalta keskeistä. Näin ollen olisi erittäin tärkeää saattaa vähäriskisiä asuntoluottoja koskeva optio voimaan myös Suomessa.

Olli Salmi

Johtava lakimies
FINANSSIALA RY

VALTIOVARAINMINISTERIÖ
FINANSMINISTERIET

VALTIOVARAINMINISTERIÖ
Snellmaninkatu 1 A
PL 28, 00023 VALTIONEUVOSTO
Puhelin 0295 160 01
vm.fi

ISSN 1797-9714 (pdf)
ISBN 978-952-367-843-9 (pdf)

Toukokuu 2025